

The Library
of the
University of North Carolina

Endowed by The Dialectic
and
Philanthropic Societies

DA25
.B5
1858
10-17-78
10

THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
NORTH CAROLINA
AT CHAPEL HILL

ENDOWED BY THE
DIALECTIC AND PHILANTHROPIC
SOCIETIES

DA25
.B5
1858

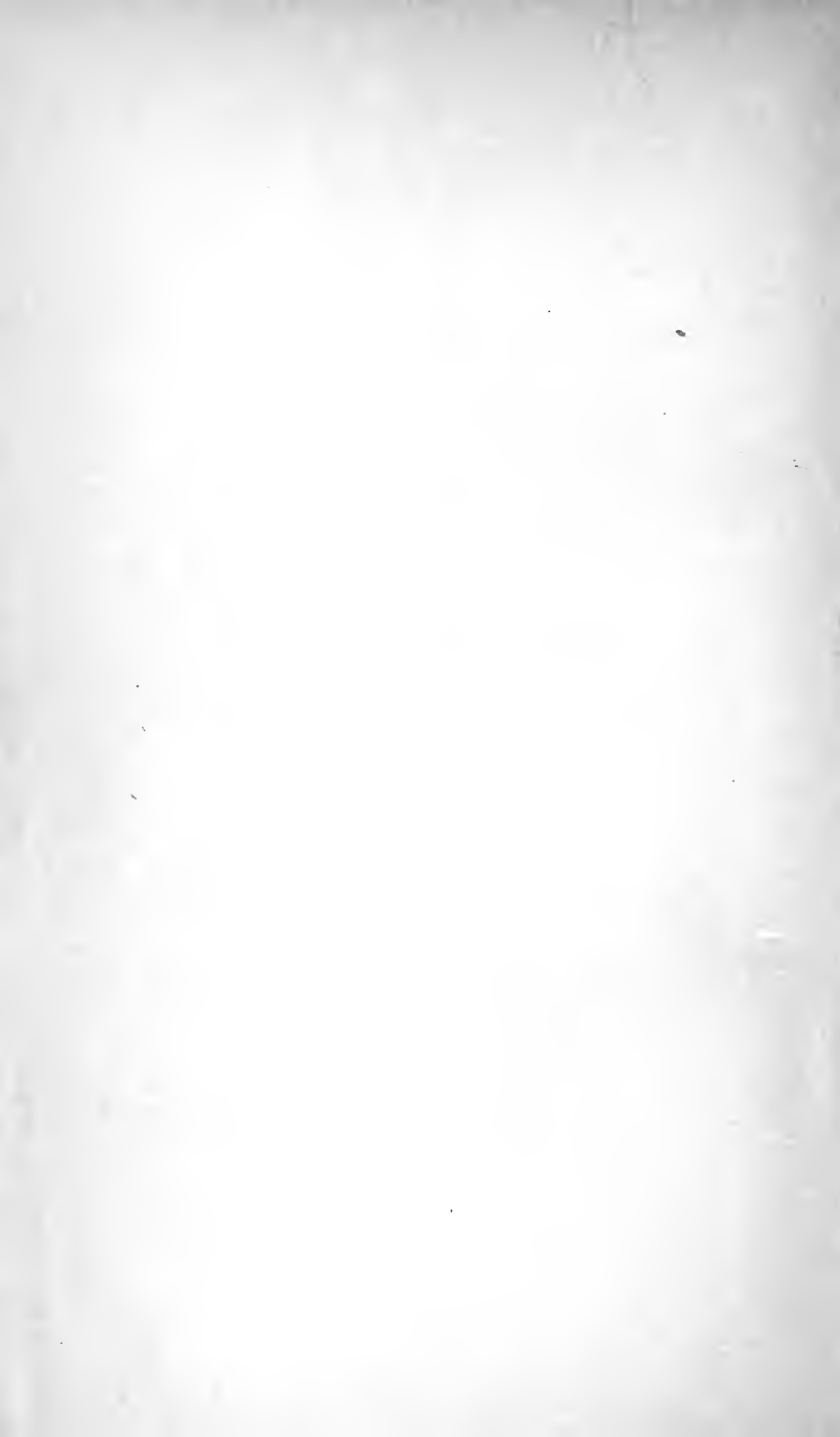
1 59
74

10002612219

This book is due at the LOUIS R. WILSON LIBRARY on the last date stamped under "Date Due." If not on hold it may be renewed by bringing it to the library.

DATE DUE	RET.	DATE DUE	RET.
~~DEC 1 1999~~			
~~NOV 17 1986~~	OCT 17 '86		
~~MAY 3 1986~~	MAY 3 '86		
DEC 18 1999			
~~JUL 30 2006~~			
AUG 15 2006			
~~FEB 0 6 2006'~~	FEB 0 6 2006'		
JUN 20 2010			
~~AUG 0 8 2010~~			
~~AUG 0 8 2010~~			

RERUM BRITANNICARUM MEDII ÆVI
SCRIPTORES,

OR

CHRONICLES AND MEMORIALS OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND

DURING

THE MIDDLE AGES.

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

THE CHRONICLES AND MEMORIALS
OF
GREAT BRITAIN AND IRELAND
DURING THE MIDDLE AGES.

PUBLISHED BY THE AUTHORITY OF HER MAJESTY'S TREASURY, UNDER
THE DIRECTION OF THE MASTER OF THE ROLLS.

ON the 26th of January 1857, the Master of the Rolls submitted to the Treasury a proposal for the publication of materials for the History of this Country from the Invasion of the Romans to the reign of Henry VIII.

The Master of the Rolls suggested that these materials should be selected for publication under competent editors without reference to periodical or chronological arrangement, without mutilation or abridgment, preference being given, in the first instance, to such materials as were most scarce and valuable.

He proposed that each chronicle or historical document to be edited should be treated in the same way as if the editor were engaged on an *Editio Princeps*; and for this purpose the most correct text should be formed from an accurate collation of the best MSS.

To render the work more generally useful, the Master of the Rolls suggested that the editor should give an account of the MSS. employed by him, of their age and their peculiarities; that he should add to the work a brief account of the life and times of the author, and any remarks necessary to explain the chronology; but no other note or comment was to be allowed, except what might be necessary to establish the correctness of the text.

The works to be published in octavo, separately, as they were finished; the whole responsibility of the task resting upon the editors, who were to be chosen by the Master of the Rolls with the sanction of the Treasury.

The Lords of Her Majesty's Treasury, after a careful consideration of the subject, expressed their opinion in a Treasury Minute, dated February 9, 1857, that the plan recommended by the Master of the Rolls "was well calculated for the accomplishment of this important national object, in an effectual and satisfactory manner, within a reasonable time, and provided proper attention be paid to economy, in making the detailed arrangements, without unnecessary expense."

They expressed their approbation of the proposal that each Chronicle and historical document should be edited in such a manner as to represent with all possible correctness the text of each writer, derived from a collation of the best MSS., and that no notes should be added, except such as were illustrative of the various readings. They suggested, however, that the preface to each work should contain, in addition to the particulars proposed by the Master of the Rolls, a biographical account of the author, so far as authentic materials existed for that purpose, and an estimate of his historical credibility and value.

Rolls House,
December 1857.

MATTHÆI PARISIENSIS,
MONACHI SANCTI ALBANI,
CHRONICA MAJORA.

MATTHÆI PARISIENSIS,

MONACHI SANCTI ALBANI,

CHRONICA MAJORA.

EDITED

BY

HENRY RICHARDS LUARD, D.D.,

FELLOW OF TRINITY COLLEGE; REGISTRARY OF THE UNIVERSITY; AND VICAR OF GREAT ST. MARY'S, CAMBRIDGE.

VOL. IV.

A.D. 1240 TO A.D. 1247.

DA25
B5
1858
no. 57
v. 4

PUBLISHED BY THE AUTHORITY OF THE LORDS COMMISSIONERS OF HER MAJESTY'S TREASURY, UNDER THE DIRECTION OF THE MASTER OF THE ROLLS.

DS-C
7-27-92

LONDON:

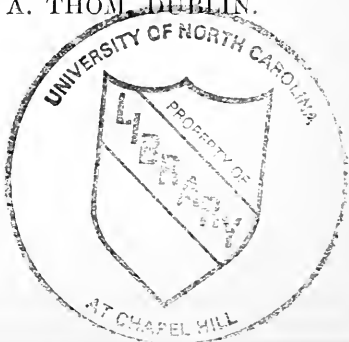
LONGMAN & Co., PATERNOSTER ROW; TRÜBNER & Co., LUDGATE HILL:

ALSO BY PARKER & Co., OXFORD;

MACMILLAN & Co., CAMBRIDGE:

A. & C. BLACK, EDINBURGH; AND A. THOM, DUBLIN.

1877.

Printed by
EYRE and SPOTTISWOODE Her Majesty's Printers,
For Her Majesty's Stationery Office.

PREFACE.

2009082

P R E F A C E.

THE present volume contains the history of the reign of Henry III. for the eight years 1240-1247. The whole is certainly by Matthew Paris, the MS. having been executed under his direction at St. Alban's, and corrected afterwards by his own hand. Contents of the present volume.

With the exception of an extract from the *Historia Scholastica* of Peter Comestor (a work of which so much use was made in the earlier portions of the chronicle), identifying the Tartars with the ten tribes shut up by Alexander the Great within the Caspian mountains (p. 77), and a letter¹ of the abbat and convent of Pontigny to Innocent IV. on the miracles of St. Edmund of Canterbury, asking for his canonization, which is taken from MS. Cotton, Julius, D. 6, I have not been able to trace the source of any portion of this volume. I therefore conclude that we can go no farther for the authority of the facts stated than Matthew Paris himself, and that they must rest upon his statements for the credit attached to them. That he had in many respects the best means possible for collecting his materials and for ascertaining the truth of his statements may be considered as certain. No one can read the interesting and vivid accounts of the sorrow of Richard of Cornwall on his wife's death (p. 2), of the misery of the condition of the prelates captured on their way to the council of Lyons by Frederick II. ("ceci-derat super eos æstus intolerabilis, muscis circumvolitantibus et more scorpionum pungentibus, fame et Authorities. Matthew Paris the responsible author. Vivid descriptions contained in the volume obtained from eye-witnesses.

¹ This is especially remarkable as embodying an extract from the account of the miracles of St. Thomas of Canterbury by Benedict,

which is thus made to do duty again for St. Thomas's successor. See p. 327 and the note.

“siti cruciati,” &c., p. 130), of the campaign of the English king and his brother against St. Louis in 1242, and the saving of the English army by Earl Richard,¹ who crossed the bridge “*assumpto uno baculo in manu sua*,” and was received with such honour by the French nobles, many of whom he had delivered from their captivity in Palestine (p. 211), of the flight of Pope Innocent IV. from Rome to Genoa (pp. 354-356), of the interview of the papal nuncio Martin with the king in 1245, and his ludicrous terrors on his journey to the sea coast (p. 421), without feeling certain that the writer’s information on these points must have proceeded from eye witnesses of what he is describing.

Richard of
Cornwall.

Of these eye witnesses there can be little doubt that Richard of Cornwall was one. With him Paris had many opportunities of becoming intimate. He was at St. Alban’s immediately before he started on his crusade in 1240 (p. 43), where he went to ask the prayers of the convent for his success; a visit which evidently made a great impression on Paris, as he mentions it again (p. 146). And in later times Paris expressly mentions his intercourse with the earl. Besides the events already mentioned, the details of Richard’s farewell to the prelates at Reading in 1240 (p. 11), of his journey through France to Marseilles where he embarked (pp. 45-47), and later, of his reception by the emperor on his return in Sicily, where Saracen girls were exhibited before him moving about on rolling spheres, of which Paris has added a drawing to his description (p. 147), the account of the elephant brought out by the Cremonese in his honour, and of the splendours of his marriage with Sanchia of Provence in 1243 (p. 263), could only have come to the historian from the chief

¹ The dialogue between the king, his brother, and his step-father Hugh le Brun, and the language used by the last as to his wife, the

king’s mother, could only have been known through one of the three, and could have scarcely been an invention of Paris.

actor in these events. It is clear, too, with what freedom he spoke on these and similar matters to Paris, as there is no trace of any attempt at concealment either in respect to things done or words spoken.¹

Of Paris's intercourse with the king there is more evidence in the years which follow those the history of which is contained in the present volume. One remarkable proof, however, will be found under the year 1247 (p. 644), when the vase containing a portion of the Blood of our Lord was offered by the king to the church of Westminster on the feast of St. Edward the Confessor. The king walked in procession with the London clergy (p. 641) from St. Paul's to Westminster, and after the ceremony, seeing Matthew Paris among the spectators, especially ordered him to write an account of the proceedings, and invited him to dinner with three of his brother monks.²

In subsequent years we shall find many persons mentioned by Paris as giving him information. In the present volume, we only find mention of Nicholas the Greek, clerk of the abbat of St. Alban's, who was Grosseteste's coadjutor in translating the Testaments of the Twelve Patriarchs (p. 233), and of the prior of Westacre, who had been a monk of Cluny, and gave our historian an account of the gifts of the abbot of Cluny to Pope Innocent IV. at Lyons (p. 428). He speaks of himself on one other occasion,³ that of his visit to Norway, when he was charged with the letters patent sent by St. Louis to king Hacon, whom the French king had invited to join him in his crusade (pp. 651, 652).

During the years the history of which is contained in the present volume, Matthew Paris has by no means

¹ See the account of his regrets at not being present at the translation of the body of S. Edmund at Pontigny, and the cure of his secret illness, p. 632.

² See Madden, Preface to the *Historia Anglorum*, iii. p. xv.

Paris also mentions his hearing bishop Grosseteste's defence of the authenticity of the relic.

³ He also mentions hearing a speech of one of the Llewellyns respecting Henry III. (p. 232).

Henry III.

Other persons.

Attention given to foreign affairs.

confined his attention to English affairs. Though in revising his work with a view to the abridgement which he afterwards carried out in the *Historia Anglorum* or *Minor History*, he prefixes to many paragraphs and chapters the words “*impertinens historiæ Anglorum*,” “*pertinet historiæ Scotorum*,” and the like; yet for this, his greater chronicle, he was evidently glad to take a wider range. Thus, into all the affairs of the empire and the papacy he enters with great zest; the wars of the emperor in Italy, the affairs of Milan and Bologna, the attempted election to the papal chair¹ in 1241, &c., are all described in great detail. But to the struggle between the empire and the papacy, which is the keynote to the history of the time, he has paid very great and most important attention. Many of the most valuable documents that issued from both sides are only preserved to us in his pages. They were no doubt sent to St. Alban’s by the king for preservation, and found their natural place in the great work of the historian of the house. Unfortunately, he has taken less pains in revising these portions of his works than he has done with his own composition, and the documents are often very corruptly written.² Many of the emperor’s letters are the composition of Peter de Vineis, and are to be found in the collection of his letters, and thus some help has been afforded in printing the text.

Struggle
between
the empire
and the
papacy.

Careless-
ness with
which the
documents
have been
written.

Other
documents.

Of the other documents contained in the present volume, the most important are the record of the proceedings of the Parliament of 1242 (p. 185), the very curious and interesting letter of the Paterine Ivo of Narbonne³ to the Archbishop of Bordeaux, giving an

¹ There is a complete list of all the cardinals engaged in the election, and an account of how each voted, (p. 165).

² In addition to this, how grotesquely some of these have been disfigured in the printed editions is

the subject of some remarks I have made below.

³ By a singular mistake some modern writers have styled this Ivo *Archbishop* of Narbonne. He gives a very honest account of his own evil life in early youth.

account of his own adventures and the progress of the Tartars (pp. 270–277), and the account of the errors discussed at the University of Paris and refuted by the prelates in 1243 (p. 280).

On the other hand, a lamentable instance of a forged document being quoted as genuine may be seen in the case of the charter giving a pretended history of the church of Lincoln, which was produced by the canons in their quarrel with Bishop Grosseteste as to his right of visitation (p. 155.) I fear that Paris in this case allowed his party spirit to get the better of his good sense and love of truth. One can hardly suppose that he could have believed in its genuineness,¹ yet he quotes it just as if its authority were undoubted.

In revising his history for abridgement, as has been already stated in the preface to the third volume, Paris directs the omission of many passages, besides those relating to foreign affairs, by the words *vacat, cave, offendiculum*, placed in the margin. These relate chiefly (if not entirely) to the king and his belongings. Thus, he marks in this way the complaints by the bishops of the king's oppressions of the church (p. 3), his description of the king "solito tyrannior effectus et procacius" (p. 14), the application of the abbats to the king for relief from the Pope's demands and the king's threats (p. 36), the description of the king as a reed to depend upon (p. 60), the deprivation of Simon le Norman of all his benefices but one (p. 63), the king's anger against Bishop William de Raleigh (p. 159), the hatred of the citizens of Saintes against the king's stepfather, Hugh le Brun (p. 217), the king's unjust treatment of William de Ros at Bordeaux, the remonstrances of Richard of Cornwall, the king's consequent anger, and the earl's departure after in vain for a time "dissimulans ut impetus "fratris voluntarios palliaret cautius," leaving the king

¹ See the Preface to *Roberti Grosseteste Epistolæ*, p. li.

to waste his time and treasure at Bordeaux (pp. 228, 229, 231), the seizure of the corn belonging to the see of Canterbury (p. 230), the increasing contempt entertained for the king by the Gascons (p. 231), his poverty and debts (p. 233), the aid demanded from the Cistercians in 1242 (p. 234), the accusation of Hugh le Brun and his offer to clear himself by duel, with the flight of his wife, the king's mother, to Fontevraud, the statement of how the French and Poitevins hated her, and their assertion that she ought to be called Jezebel rather than Isabel (pp. 252, 253), the contrast of Henry III. and St. Louis as regarded their conduct to the Cistercians, the latter requesting their prayers while the former demanded their wool¹ (p. 257), the king's measures against the Bishop of Winchester, William de Raleigh (p. 265), the injuries done to him by the king (p. 285), the consequence of which was a serious darkening of the king's fame (p. 296).

Alterations and softening of many passages.

But a more remarkable feature than this in the present volume is the alteration of many passages, chiefly those which relate to the character and conduct of the king. In these, the original writing has been carefully erased, and a fresh sentence written in its place over the erasure. Fortunately, the copy now in the Cotton collection (MS. C.) was written before these alterations were made, and thus we are able to know both Paris's original words as well as those which either his softened feelings or the caution of old age induced him to substitute for them in his last revision of his work. I have printed these side by side with a line between them, so that the two editions can be seen at a glance. As they chiefly relate to the king, the change is probably due to the more kindly feelings entertained towards him by the historian, after he became acquainted with him; possibly to the fear he might have had of the king seeing his book

---

¹ This is omitted in MS. C., though there is no direction to omit it.

while on one of his visits to St. Alban's, and of the consequences which might have followed. Enough, however, was even then left to anger monarchs of less hasty temper than Henry III. But the strongest remarks are toned down in a very remarkable way.

In addition to what is done in those passages which relate to the king, similar alterations are made in many of those which concern Archbishop Boniface and the Roman see. Moreover, many similar passages, and others, relating to the king's mother Isabella, the luxury and pride of the Dominicans and Franciscans, the infamy and avarice of the papal court, &c., are absolutely erased, without anything being substituted for them. All these are known from the Cotton MS. (C.), and the text is printed from that MS.¹

The passages where the original reading has been altered for a milder one will be found in p. 101 (the simoniacal arrangement between the Pope and the monks of Peterborough, altered into a very gentle definition of the transaction), p. 102 (the king's forbidding this, detesting the avarice of the Roman court "ne tam enorme factum amplius etiam aera macularet," toned down by the omission of all the abuse of the Roman court, and the introduction of the king's attributes), p. 104 (the character of Archbishop Boniface altered from a description of him as a man utterly unfit in knowledge, manners, and age for his high office into a sketch of him as a man of noble stature and elegant person, the uncle of the Queen), p. 105 (the flight of some of the Canterbury monks to the Carthusian order rather than accept the archbishop, altered into an account of his general acceptance by the clergy) p. 206, (the different reports of the speech of one of St. Louis's nobles on the affair of Con-

¹ Parker, or his scribes, have usually written the passages from MS. C. over the erasures in the original MS. In the printed text

he makes a curious jumble of the two readings in most of the instances mentioned above.

stantine Fitz-Athulf, the first putting the guilt of this on Henry III. himself, the second especially stating that he was ignorant of it), p. 260 (the avarice and tyranny of the king in pillaging the Jews and the abbats and priors, softened altogether in the alteration), p. 265 (the king's rage against the Bishop of Winchester, softened), p. 360 (the oppression of the Canterbury monks by Archbishop Boniface, entirely changed), p. 396 (the oppression of the citizens of London by the king, where "levi causa fictaque occasione nimis impudenter extorsit," is changed into "causa rationabili, ut sibi et suis dabatur intelligi"), p. 509 (the king's anger with the archbishop for quashing the election of Robert Passelew to the see of Chichester, softened, "procaciter præcipitavit" being changed into "licet juste, cassavit,"¹) p. 510 (the injuries done by the archbishop, altogether softened). Occasionally single words have been altered in this way; thus, the Pope in 1246 (p. 565) is mentioned as making the Dominicans and Franciscans his "theleonarios²"; this is altered into "procuratores."

The instances in which the objectionable passages have been simply erased without anything being substituted for them will be found in p. 211 (the words of Hugh le Brun about his wife, the king's mother), p. 254 (the mockery of the Poitevins at the king's lavish gifts and their character), p. 260 (an attack upon Archbishop Boniface), p. 279 (an attack on the luxury of the friars in their buildings, their extortions from the dying, &c.), p. 405 (the revenues of the see of Canterbury used by Archbishop Boniface and his brother for their niece's interests), p. 410 (the character of the papal court, "cujus foetor usque ad nubes fumum teterrimum exhalabat"), p. 425 (other hits at the archbishop as "plus genere

¹ Here, too, "quem creavi," which the king was at first made to say of Archbishop Boniface, is altered into "quem promovi."

² This word, applied to them later, "theleonarios et bedellos," p. 612, is struck out there altogether.

“ *quam scientia choruscus, plus armis martialibus quam spiritualibus formidatus* ”, p. 511 (the king spoken of as fulfilling Merlin’s prophecy of the lynx by his extortions), p. 514 (the pride of the Dominicans and their behaviour respecting their hearing confessions), p. 553 (the avarice of the Roman court), p. 553 (another violent attack on the archbishop), p. 561 (the excessive intimacy of Richard of Cornwall with the Pope), p. 565 (some strong words against the Dominicans and Franciscans), pp. 604, 612, 613, 619, 639 (the avarice of the Pope, the Roman court, and the legates).

Single words, which Paris, in looking through his work, considered too strong, are not unfrequently struck out without anything being substituted for them: *e.g.*, *indeceus* in the title, p. 230; *falsum*, p. 259; *indecenter*, p. 285; *turpiter*, p. 297; the mention of the avarice of the Roman court in the heading of the paragraph in p. 552; *ignobiles* applied to the Poitevin ladies brought over to marry English nobles, p. 628; *sophistice, temere*, applied to the Archbishop of Rouen, p. 629. In all these instances we know for certain what the original reading was, as it is given in the Cotton MS.

This MS., during these years, is a copy, for the most part exact, of the original in Corpus Christi College, as it is in the previous portion of the history. There are, however, a few additions, namely, the description of William Marsh’s castle in Lundy Island, and some additional particulars as to his capture (p. 195), the description of Scilly Island (p. 229), and the mention of the burial of the Countess of Oxford at Oxford (p. 406). Mere omissions in the Corpus Christi MS. are occasionally, though rarely, supplied; *e.g.*, pp. 219, 220, 229. On the other hand, many of the marginal additions in B. are not given in C., as, for instance, the names of Alan of Beccles and the justiciary Adam FitzWilliam, two enemies of St. Alban’s, who met with sudden deaths in 1243 (pp. 262, 263). Additions
in the
Cotton
MS. (C.)

Errors.

A few minor errors will be observed, generally easy to be corrected, and such as, though showing haste or occasional carelessness, cannot be considered as detracting to any serious extent from the general accuracy of the historian; *e.g.*, the Duke of Louvain and Brabant made into two persons (p. 21), *Arragon* for *Navarre* (pp. 79, 179), *Stollius*, a fleet, made into a proper name (pp. 125, 128, see the notes on the passages), *Baldwin Wake* for *Hugh* (p. 194), Hugh le Brun said to have married before he married John's widow (p. 202), Guy, his son, said to be older than Hugh (p. 218), La Réole confounded with Ravenna, and a bishop of La Réole invented to bury the abbat of Evesham (p. 233), *Papali* for *Cantuariensi* (p. 247), *kalendas* for *idus* (p. 255), *Decembris* for *Novembris* (p. 261), John de Coucy called the heir of Engellram de Coucy (p. 361), *Martin* for *Laurence de S. Martino* (p. 412), *abbatem* for *episcopum* (p. 446), wrong dates (pp. 586, 645), &c. If the chronology is correct, there is an error respecting Henry of Susa or Sessa, who was mixed up in the quarrel between the king and the Bishop of Winchester, and whom the king had made warden of S. Cross. Paris speaks of his leaving the country in 1244, and obtaining for himself ("utinam non comparavit," Paris says, p. 353) a bishoprick in his own parts. It is difficult not to identify him with the Henry of Sessa who is mentioned by Ughelli as Bishop of Bergamo in 1241, but he died, according to that authority, in 1242.¹

Quotations
from
classical
authors.

The citations from Latin poets are generally stock quotations, most of them occurring more than once. Horace, Terence, Ovid, Lucan, Juvenal, Persius, and Claudian are cited, the last once (p. 395) under the name of Statius, the others generally unnamed. Several

¹ Such an error as that respecting the marriage of Thomas of Savoy in p. 649 is rather the representation of a false rumour than a

careless slip. See also p. 654, where Paris has given the initial (M.) of one sister of Ranulph Blundevil for that of another (A.).

quotations are given as from Seneca, but I have not been able to identify them. Aristotle is once (p. 249) cited (the *Meteora*), relative to falling stars.

I have already in the prefaces to the previous volumes called attention to the incorrectness of the editions of Matthew Paris published by Parker and Wats, and shown what strange ideas the original editor had of editing his MS. The present volume affords other instances of this, but of a very different character. The archbishop must have employed different transcribers. Sometimes for many pages together the MS. is very carefully and honestly followed. At others the editor amused himself not by altering the MS. as he did in the earlier portion, but by introducing fresh matter or inserting synonyms of the words used, which gives the appearance of having been done for an elaborate joke. Thus in p. 416, the edition of Wats (1640), p. 657, l. 53, gives *congregandis ac conferendis*, (the words in italics are insertions of the editor, and have no representation whatever in the MS.); p. 657, 54, *honestius et tutius esse*; p. 417=658, 5, *pro multiformi et incessabili oppressione et deprædatione regni dolentium et misericordium*; p. 418=658, 34, *civiliter et humiliter postulanti incivilius et frontosius*; 658, 43, *magnum et serenissimum*; p. 419=658, 48, *fraudulenter et violenter*; p. 423=660, 24, *imminentibus autem et instantibus*; p. 660, 26, *per literas suas regias strictissime submonitis et convocatis*.

This is even done with the inserted documents; I give a few specimens from the sentence of Innocent IV. deposing Frederick II. from the empire: p. 445=668, 40 (Wats), *congruis attollamus et evehamus favoribus*; quos autem reos et culpabiles invenerimus, *pœnis debitis pro gravitate culpæ afficiamus et deprimamus*; p. 447=669, 69, *discrimen aut periculum*; 669, 22, *obstinata elatione et superbia desepxit ac contempsit*; p. 449=670, 4, *violator et transgressor*; 670, 19, *cogendo et com-*

Errors
of the
editions of
Parker
and Wats.

pellendo ; p. 450=670, 40, *capi et incarcerari* ; p. 451=670, 48 *bonis aut rebus* ; p. 453=671, 42, *vilipendentes et contemnentes* ; p. 454=671, 53, *afflictione et persecutione* ; 671, 55, *construxisse aut fundasse* ; 672, 5, *ejectis et expulsis* ; 672, 10, *nephandis et execrandis excessibus ac flagitiis* ; 672, 15, *iniquitates atque scelera* ; p. 455=672, 19, 20, *astrikti vel obligati . . . absolvimus et liberamus . . . firmiter et strictim*.

It has been hard upon our historian to have had not only his own words, but his representation of important documents, thus caricatured. Another instance of an alteration which has been productive of error may be observed at the end of the year 1246 (p. 588). Here in mentioning the death of Ranulph Brito, Paris describes him as "familiarissimus regi et regis . . . . (a word has " been omitted by the scribe), *multis postpositis magnatibus, et ejusdem consiliarius specialis*." Parker's editor (Wats, p. 718, ll. 46, 47) altered *consiliarius* to *cancellarius* ; and on the strength of this Dugdale and others have inserted him in the list of chancellors. See Foss's Judges, ii., p. 263.

ERRATUM.

P. 213, line 17, for *Hubertus* read *Herbertus*.

MATTHÆI PARISIENSIS
CHRONICA MAJORA.

MATTHÆI PARISIENSIS

CHRONICA MAJORA.

Quomodo rex Baldwinum baltheo cinxit militari, et investivit comitatu Vectæ insulæ, presente comite Ricardo. A.D. 1240.

Anno Domini MCCXL., qui est annus regis Henrici III. vicesimus quartus, tenuit idem rex curiam suam ad Natale Domini apud Wintoniam. Ubi Baldwinum de Ripariis, juvenem elegantem, scilicet die Natalis Domini, balteo cinxit militari et comitatu Devene¹ investivit, præsentem et id procurantem comitem Ricardo; in cujus custodia idem Baldwinus pluribus annis extiterat, et filiam suam, scilicet Amiciam filiam uxoris suæ Ysabellæ, Gloverniæ quandoque comitissæ,² sibi matrimonialiter copulaverat.

De electione domini Hugonis de Pateshulle in episcopum Coventrensem.

Eodem tempore confirmata est electio³ Hugonis de Pateshulle, electi Coventrensis; qui cum thesaurarius domini regis per aliquot annos antea [fuisset], et se ibidem irreprehensibiliter habuisset, sedens ad regis scaccarium, accessit ad omnes barones scaccarii se-

¹ *Devene*] So Par. in the margin. The text has *Vectæ*; in *veste*, C., where *Devene* has been also added. Below his shield is drawn.

² Daughter of William Marshal, whose first husband was Gilbert de Clare, 6th earl of Gloucester.

³ A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

A.D. 1240. dentes ibidem secundum solitum ordinem suum, et
 His fare- cum omnes assurgerent ei, solitum honorem impen-
 well to the dentes, ait eis, "Amici mei et socii carissimi, vale-
 treasury. " dico vobis, non recedens unquam a vobis, sed a
 " scaccario; vocavit me Dominus, licet indignum, ad
 " regimen animarum." Et cum prorupissent in singul-
 tus¹ verba sequentia, omnes sigillatim osculatus est,
 pro recessu ipsius tenerrime lacrimantes.

*De nimis dolenda morte Hysabellæ uxoris comitis
 Ricardi.*

Death of Circa idem tempus nobilissima mulier Isabella, comi-
 Isabella, tissa Gloverniæ et Cornubiæ, uxor scilicet comitis
 wife of Ricardi, ictericia usque ad mortem periclitans infirma-
 Richard of batur. Cujus cum impletum fuisset tempus pariendi,
 Cornwall. (erat enim gravida et partui proxima,) exanimata est;
 præscisis copiosarum comarum suarum tricis cæruleis, et
 facta plenarie peccatorum suorum confessione, simul
 cum puerulo adhuc vivo, sed non vivido, et iccirco
 statim baptizato, cui nomen Nicholaus aptatum est,
 migravit ad Dominum. Quod cum comes R[icardus],
 qui tunc apud Cornubiam gressus direxerat, audivit,
 prorumpens in gemitus lacrimabiles, doluit inconsolabiliter;
 et festinanter reversus, corpus venerabilis uxoris suæ
 Her burial veneranter apud Bellum Locum, domum
 at Beau- scilicet quam rex Johannes a fundamentis construxerat
 lieu. et Cisterciensium ordini addixerat, fecit in præsentia
 sua sepeliri.

*De quodam sono mirabili in multis locis Angliæ
 audito.*

Strange Temporibus sub eisdem auditus est sonus terribilis
 sound nimis, quasi mons immanissimus projectus maximo im-
 heard. petu in medio mari a sullimi corruisset. Qui sonus in

---

¹ C. ins. per.

eodem momento in plurimis partibus a se distantibus A.D. 1240. non sine magno timore audientium multorum est auditus.

De querimonia episcoporum mota super variis oppressionibus ecclesie Anglicanæ.

In octavis vero Epiphaniæ, congregati sunt Londoniis archiepiscopi et episcopi, cum multis aliis magnatibus, præsentem etiam legato, reponentes querimoniam gravissimam coram rege in curia sua, super variis injuriis et oppressionibus et cotidianis desolationibus illatis ecclesiæ per iniquum regis consilium, contra suas cartas et juramenta temere veniendo; nec patitur suis pastoribus viduatas ecclesias restitutas respirare; sed ut ab eisdem ecclesiastica bona variis argumentis extorqueat, annis plurimis eas in manu sua detinet, nec patitur electiones canonicas celebrari. Super quibus injuriis illatis et diatim multiplicatis omnes se² asserunt vehementer admirari, cum ipse rex totiens jura verit se jura ecclesiastica illibata conservare, ipsomet audiente et candelam tenente, quod omnes episcopi in violatores libertatum ecclesiasticarum simul sententiam fulminabant, in cujus sententiæ consummatione rex, ut alii, suam candelam extinxit inclinando. Et erant contra regem in querimoniis episcoporum capitula circiter triginta. Et cotenus processum est, quod lata [sit] iterum sententia terribiliter nimis in omnes regis consiliarios, qui ejus animum ad prædicta enormia conabantur inclinare.

Offendiculum.

Vacat¹

usque ad hoc signum

←|·|·|→

Complaints by the

bishops of the king's

oppression of the church.

De duplici pressura comitis Marescalli G[ileberti].

Sub illorum temporum curriculo, rex comitem Marescallum criminaliter accusabat super quibusdam arti- Articles of accusation brought by

¹ It is at the foot of the page in | ² se] om. C.
C. |

A.D. 1240. culis, quos consultius esse iudico tacere quam recitare ;
 the king unde duplicatus est dolor ipsius comitis. Hinc enim
 against angebat eum mortis memoria præclaræ sororis suæ
 Gilbert Isabellæ commemoratæ ; hinc rediviva regis persecutio.
 Marshal. Et datus est ei dies respondendi articulis et objectioni-
 bus præponendis contra eum, scilicet in octavis Paschæ,
 April 22. quod vulgariter clausum Pascha nuncupatur.

De stella quæ dicitur cometa.

Comet. Sub ejusdem temporis processu, videlicet per totum
 mensem Februarii, tempore serotino, apparuit versus
 occidentem quædam fusca stella emittens radium versus
 orientem, quam esse cometam multi veraciter assere-
 bant.

*De eo quod dominus imperator iratus reprehendit re-
 gem, quia permisit pecuniam asportari de terra
 sua in dampnum utriusque.*

Messen- Et nondum negotiis in concilio prædicto perfecte
 gers sent expeditis, venerunt ab imperatore duo nuntii ad regem,
 by Fred- per quos ei literarie significavit dominus imperator,
 erick II. to Henry III., se non immerito nimis admirari, quod ipsum sinebat
 to com- sine aliqua contradictione in sua Christianissima terra
 plain of his conduct towards tam horribiliter et irrationabiliter excommunicari. Et
 him. quod oblitus fœderis maritalis et amicitiae inter eos
 He de- initiatæ per matrimonium Ysabellæ jam imperatricis,
 mands the expulsion of the legate Otho. ipsius supremi principis statum et famam permittebat
 denigrari. Quamobrem hujus rei coadjutorem, scilicet
 The king says he must obey the Pope, legatum, quem rex inconsulte in regnum suum vocave-
 rat, exposcit a finibus Angliæ propulsari, quia ipsum
 inimicum suum et regni Angliæ esse veraciter affirma-
 vit ; abrasit enim undecunque impudenter omnem quam
 potuit pecuniam, ut Papæ satisfaceret avaritiæ et im-
 perialem confunderet dignitatem. Quibus nuntiis rex
 inito consilio respondit, quod oportuit ipsum Papalibus
 et ecclesiasticis mandatis obedire pronius cæteris mundi

principibus, præsertim cum tributarius vel feodarius **A.D. 1240.**
 Papæ esse de jure comprobetur; et sic se excusando
 turpiter accusavit. Rex vero, sperans in hoc placere
 imperatori, scripsit ei,¹ supplicans attentius, ut ipse but writes
to the
Pope on
Frederick's
behalf.
 gratia affinitatis mitius ageret cum imperatore. Quod Anger of
the Pope.
 cum Papa audisset, in iram vehementem resolutus,
 contumeliose in hæc verba prorupit; "Vere non in-
 "venitur in Anglia quis fidelis." Et ab ejus ore ver-
 bum rapuit quidam ibidem existens ex parte regis,
 dicens; "Pater sancte, iccirco non miremini, si rex
 "Angliæ suis Anglicis fidem non perhibeat, sed ali-
 "enigenis, quia vix est aliquis hodie Anglicus cui
 "fides debeat perhiberi." Et qui verbum protulit, erat,
 ut dicitur, magister Simon Normannus. Pro quibus **f. 132.**
 verbis utrobique prolatis magister Robertus de Sumer-
 cote² cardinalis in iram magnam commotus, et ipsam,
 ne in jurgia prorumperet, more sapientis compressit.
 Erat nempe natione Anglicus, et domino Papæ, qui cum
 creaverat, in omnibus adversitatibus fideliter adhæsit.

Quomodo legatus sæpe admonitus noluit repatriare.

Rex autem, cum ad se reversus timuisset ne sibi The king
advises the
legate to
return; he
requires a
safe con-
duct.
 aliquid sinistri [contingeret], eo quod tam familiarem
 occultum inimicum regni, scilicet legatum, habuisset, ei
 consuluit in bona fide, ne per moram suam in Anglia
 imperialem magnitudinem amplius in iracundiam pro-
 vocaret, sed festinanter transalpinans, Papæ et sibi
 consuleret. Cui legatus ait; "Me vocasti a curia, con-
 "ductum salvum a te requiro, ut salvus³ redeam."
 Imperiales vero nuntii de quibus mentionem ante The im-
perial mes-
sengers
return.
 fecimus, cum hæc omnia cognovissent, ad dominum
 suum redierunt, omnia quæ viderant et audierant, ut
 sagaces exploratores, nuntiaturi.

¹ *ei*] i.e. the Pope.

² Or Ummarcote, Card. tit. S. Eustachii.

³ *salvus*] Par. has *vel -vo* above the line.

A.D. 1240. *Quomodo indefessus factus est legatus nummorum collector.*

Extortions of the legate. Legatus interea, sui non oblitus, nummos et redditus non segniter sibi rapuit; procurationesque dari compellens, mittens episcopis et archidiaconis districta mandata, circa festum Annunciationis beatæ Mariæ, in hæc verba :

Litteræ.

His letter demanding procurations. “ Otto, miseratione divina, etc. discreto viro, illi episcopo, vel archidiacono, salutem. Cum necesse habeamus de mandato summi pontificis, moram trahere in Anglia longiorem, nec possumus propriis stipendiis militare; discretioni vestræ, qua fungimur auctoritate, mandamus, quatinus procurationes nobis debitas in episcopatu vel archidiaconatu vestro colligi facias nostro nomine diligenter, eas quam citius poteritis nobis transmissuri, contradictores per censuram ecclesiasticam compescendo; proviso quod quælibet procuratio summam quatuor marcarum aliquatenus non excedat; et ubi una ecclesia non sufficiet ad procurationem hujusmodi habendam, duæ pariter unam solvant. Datum Londoniis, decimo quinto kalendas Martii, pontificatus domini Gregorii Papæ decimo tertio.”

Quomodo mirabili quodam argumento Romani emungebant pecuniam.

The Pope's scheme for obtaining money by the legate's absolving those signed with the cross from their vow. Eodem tempore, dominus legatus accepit in mandatis domini Papæ, ut jam excogitato alio argumento pecuniam a fidelibus abraderet, hoc modo, qui per sequens scriptum diligenti lectori satis manifestatur.

“ Ille vel ille episcopus dilectis in Christo filiis omnibus archidiaconis per diocesim suam constitutis salutem. Literas domini legati suscepimus in hæc

“ verba; ‘Otto etc. Cum, sicut intelleximus, nonnulli A.D. 1240.
 “ ‘crucesignati regni Angliæ, qui sunt inhabiles ad
 “ ‘pugnandum, ad sedem Apostolicam accedant, ut
 “ ‘ibidem a voto crucis absolvi valeant; et nos nuper
 “ ‘recepimus a summo pontifice in mandatis, ut tales
 “ ‘non solum absolvere, verum etiam ad redimenda
 “ ‘vota sua compellere debeamus; volentes eorum
 “ ‘parcere laboribus et expensis, paternitati vestræ,
 “ ‘qua fungimur auctoritate, mandamus quatinus po-
 “ ‘testatem prædictam, a summo pontifice nobis con-
 “ ‘cessam, faciatis in vestris diocesibus sine mora
 “ ‘qualibet publicari, ut præfati crucesignati ad nos
 “ ‘accedere valeant, beneficium super hoc juxta formam
 “ ‘nobis traditam accepturi. Datum Londoniis, decimo
 “ ‘quinto kalendas Martii, pontificatus domini Gregorii
 “ ‘Papæ decimo tertio.’”

←-|-|-→

*Quomodo comes S[imon] de Legrecestria accinxit se
ad iter Jerosolimitanum arripiendum.*

Eodem anno, kalendis Aprilis, venit comes Legrecestriae, Simon de Monteforti, qui receptus est cum honore a rege et regalibus. Et divertens ad terras suas collegit pecuniam, venditis nemoribus et terris, ad necessaria viatica quibus indiguit, iter suum¹ Jerosolimitanum in proximo arrepturus. Uxor autem ipsius gravida in partibus transmarinis moram continuavit. Tunc² vendidit comes S[imon] nobilem sylvam Legrecestriae Hospitalariis et canonicis Legrecestriae, pro qua cepit circiter mille libras.

Simon de Montfort prepares for his crusade, 1 April.

He sells his wood at Leicester.

De dissensione orta inter cives Oxoniae et scholares.

Tempore quoque eodem, orta est gravis dissensio inter scholares Oxoniae et cives, unde multi eorum³ ab

Quarrels between the scholars and

¹ *suum*] om. C.

² *Tunc . . . libras*] In the margin in B.

³ *eorum*] illorum, C.

A.D. 1240. illa civitate usque ad Cantebruge mansionem trans-
 townsmen tulerunt; ubi quasdam libertates a rege contra bur-
 at Oxford. genses scholares¹ sunt adepti, et inde cartam regis
 Many stu- dents go to optinuerunt.
 Cambridge.

Quomodo quidam Caurisini jussi sunt abire.

The Caur- Temporibus sub eisdem oculi regis aperti sunt, et
 sins ban- Caurinis, præcipue Senonensibus, terram suam inter-
 ished, but dicit, qui terram suam mundissimam iniquis exac-
 the greater tionibus palliatæ usuræ macularunt. Ipsi autem mo-
 number lease ferentes et dolentes tales se pascuas amissuros,
 conceal themselves in Eng- data pecunia, quæ nimis solet impios justificare, adhuc
 land. pro magna parte latuerunt.

*Quomodo² infirmato et postea mortuo Leolino patre
 filii sui inimici ad invicem facti sunt.*

Death of Anno eodem, tertio idus Aprilis, scilicet die sancti
 Llewellyn Guthlaci, princeps Northwalliæ Leolinus, cum edomito
 ap-Jor- Griffino, qui jam calcaneum [sustulerat] ut guerram
 werth, moveret, terram Walliæ eum contingentem pacificasset,
 11 April. viam universæ carnis est ingressus. Quo mortuo,
 David, cui pater Walliam pro hæreditate, consentiente
 Griffino fratre primogenito, habendam decreverat, fra-
 His son trem suum jam dictum Griffinum ad quoddam con-
 Griffith captured and im- ciliium in dolo vocavit, in quo, ut asseruit, formam inter
 prisoned by David. eos provideret communi assensu utrique fratrum con-
 venientem pacis et fœderis fraterni; ad quod sub
 conductu episcopi de Bangor R[icardi] et aliorum mag-
 norum virorum cum pacificus pervenisset, David, fra-
 ternitatis oblitus simul et fidci, ipsum capi præcepit; et
 invitis ac reclamantibus ductoribus, carcerali custodiæ
 jussit mancipari.

¹ *scholares*] om. C.

² In the margin there is a draw-
 ing of "Leolinus moriens," and

"Griffinus" and "David" looking
 on.

*Quomodo rex fecit cives Londonienses et multos alios A.D. 1240.
jurare fidelitatem Ædwardo filio suo.*

Per idem quoque tempus, rex cives Londonienses et Fealty sworn to Edward.
 Quinque Portuum custodes et multos alios fecit jurare
 fidelitatem et ligantiam Ædwardo primogenito suo.
 Pererebuerunt enim illo tempore rumores in Anglia
 quod Daci disponebant ipsam¹ hostiliter invadere. Quod False report of a Danish invasion.
 tamen nihil aliud erat, nisi quod, navibus oneratis
 hominibus utriusque sexus, terras a Tartaris vastatas
 disposuerunt colere et inhabitare et populis restaurare.

*Quomodo data pecunia absolvebatur quicumque voluit
a voto crucis.*

Eisdemque² temporibus inceperunt³ ipsi Prædicatores The Dominicans and Franciscans sell absolutions from the crusading vow.
 fratres et Minores, et alii viri literati, præcipue theo-
 logi, cruce signatos absolvere a voto suo, accepta tamen
 pecunia quanta sufficere videbatur unicuique ad via-
 ticum ultramarinum. Et factum est in⁴ populo scan-
 dalum cum scismate. Absurdum enim videbatur etiam
 simplicibus, quam diversis muscipulis simplicem Dei
 populum substantia sua moliebatur Romana curia pri-
 vare, nihil petens nisi aurum et argentum.

*Quomodo extorserit Papa quintam partem bonorum
suorum ab alienigenis in Anglia beneficiatis.*

Proposuit etiam dominus Papa eodem tempore et The Pope extorts a fifth from the foreigners benefited in England.
 dignum censuit extorquere quintam partem bonorum,
 in redditibus ultramarinorum clericorum beneficiatorum
 in Anglia, ad ingerendum gravamen imperatori, quem
 undique pericula inimicorum cingebant, quos Papa per
 pecuniam ab Anglia collectam et extortam sustentabat.
 Nec desinebat interim omnes, qui eidem imperatori

¹ ipsam] eam, C.

² Eisdemque] Eisdem quoque, C.

³ inceperunt] acceperunt, B.

⁴ in] om. C.

A.D. 1240. fidelitate tenebantur, absolvere, et induratum est odium horribile, diatim suscipiens incrementum. Dicebant etiam regi sui fideles; “Domine princeps nominatissime, Ps. lxxix. “ quare permittitis Angliam fieri in prædam et deso- 13, 14. “ lationem transeuntium, quasi vineam sine maceria “ omni¹ communem viatori, ab apris exterminandam; “ cum habeas efficax privilegium, ut non fiant tales “ in regno isto exactiones, nec sit dignus privilegio “ qui eo concesso abutatur?” Quibus talia persua- dentibus, ait; “Nec volo nec audeo domino Papæ “ in aliquibus contradicere.” Et facta est in populis desperatio nimis deploranda.

The king will not oppose the Pope.

De perturbatione aeris.

Violent wind, 8 March. In crastino vero sanctarum Perpetuæ et Felicitatis ventus supra modum validus et violentus totum aera perturbavit, qui inter cætera obstupenda quendam lapidem, quem homo fortis a terra vix levaret, procul ultra ecclesiam a quodam pinnaculo transportaret.

Quomodo legatus nitebatur inclinare corda episcoporum ad solvendam quintam partem bonorum.

f. 132 b. Meeting of prelates and others at Reading. Ejusdem anni spatio, convenerunt apud Radingum omnes Angliæ archiepiscopi, episcopi et majores abbates et quidam magnates regni, Papale mandatum a domino legato explicandum audituri. Quo cum pervenissent, legatus, facto prolixo sermone, ut sibi corda audientium inclinaret, tandem varias pressuras, quas pro justitia ecclesiæ sustinuit dominus Papa, sustinendo insultus Fretherici dicti imperatoris, omnibus patefecit. Exigebat igitur instanter ex parte ipsius Papæ quintam partem bonorum suorum, quibus suffultus injurias tam validi inimici valeret propulsare. Cui, inito consilio, responderunt episcopi, quod nullo modo tam importabile

The legate demands a fifth part of their goods for the Pope's

¹ omni] omnem, B.

onus, quod universalem tangebatur ecclesiam, subirent, A.D. 1240. sine prolixi consilii diligenti deliberatione. Et iccirco war with the emperor. datus est illis dies remotior super hoc magno mandato deliberationis.

Comes Ricardus valedixit episcopis apud Radingum congregatis.

Comes vero Ricardus et alii magnates cruce signati Richard of ibidem existentes illis omnibus, qui¹ ibidem congregati Cornwall starts on fuerant, valedicebant,² quia parati fuerant iter Jerosolimitanum arripere. Quod cum vidissent omnes prælati, in lacrimas resoluti, dixerunt comiti Ricardo; his crusade. “Cur nos, comes, spes post regem unica, deseris? aut “cui nos desolatos relinquis? Invadent nos in absentia tua alienigenæ rapaces.” Comes vero uni pro omnibus, scilicet archiepiscopo Cantuariensi, flebiliter respondit; “Pater mi et domine, certe etsi non essem His answer to those “cruce signatus, abirem tamen et absentarem me, ne who would “viderem mala gentis nostræ et regni desolationem, have kept him. “quam credor posse, cum non possim, impedire.”

De dedicatione ecclesie Novi Templi.

Tempore quoque sub eodem, dedicata est nobilis The church of the new Temple dedicated, 24 May. ecclesia structuræ expectabilis Novi Templi Londoniarum, præsentem rege et multis regni magnatibus, qui eodem die, scilicet³ die⁴ Ascensionis, completis dedicationis sollempniis, convivium in mensa laute nimis⁵ sumptibus⁶ Hospitaliariorum celebrarunt.

¹ qui] quia, B. C. is correct.

² B. ins. *illis*.

³ scilicet die Ascensionis] In the margin.

⁴ die] om. C.

⁵ nimis] om. C.

⁶ sumptibus Hospitaliariorum] In the margin.

A.D. 1240.

*De decapitatione quorundam prædonum.*Execution
of cri-
minals in
the North.

Et in crastino sollempnitatis illius allata sunt Londonias decem capita vispilionum decollatorum in Angliæ partibus Septentrionalibus; quorum quidam, dictus Johannes de Actona, fertur fuisse dux et magister principalis.

*De morte comitis de Waranne.*Death of
William
earl War-
renne,
27 May.

Anno quoque in eodem, sexto¹ kalendas Junii, obiit Willelmus comes Waranniæ, Londoniis infirmatus.

*Rescriptum de banco, auctoritate domini regis, de hæreditate devoluta ad sorores.*Royal
letter to
the jus-
ticiary of
Ireland
respecting
inheri-
tances de-
volving on
sisters.

Ipsa² quoque anno, Mauricius filius Geroldi, justitiarius Hybernæ, missis ad curiam domini regis quatuor militibus, petiit certificari de hoc casu suprascripto:

“ H[enricus] Dei gratia, etc., justitiario Hybernæ,
“ salutem. Milites de partibus Hybernæ nuper ad
“ nos accedentes nobis ostenderunt, quod cum hære-
“ ditas devoluta sit ad sorores in regno nostro Hyber-
“ niæ, justitiiarii nostri in eisdem partibus itinerantes
“ incerti sunt, utrum postnatae sorores tenere debeant
“ de primogenita sorore et facere homagium de por-
“ tionibus suis vel de capitali domino, et ei facere
“ homagium. Et quia prædicti milites petierunt a
“ nobis certificari, qualiter in regno nostro Angliæ in
“ casu consimili hactenus usitatum sit, ad instantiam
“ eorundem vobis significamus, quod in regno nostro
“ Angliæ semper talis fuit lex et consuetudo in hoc
“ casu; quod si quis teneret de nobis in capite et
“ haberet filias hæredes ipso patre defuncto, anteces-

¹ *sexto*] Written over an erasure; scilicet decimo, C. His shield, reversed, is in the margin.

² This paragraph is inserted at the foot of the page, and so also in C.

“ sores nostri et nōs semper habuimus homagium de A.D. 1240,
 “ omnibus filiabus; et singulæ earum teneant de nobis
 “ in hoc casu in capite, et si infra ætatem fuerint, nos
 “ habemus custodiam earum et maritagium. Si¹ autem
 “ de alio quocunque tenuerint quam de nobis, et ipsæ
 “ sorores infra ætatem fuerint, dominus illarum habebit
 “ custodiam earum et maritagium¹ singularum, et pri-
 “ mogenita tantum faciet homagium domino pro omni-
 “ bus sororibus; et aliæ sorores, cum ad ætatem vene-
 “ rint, servitia dominis feodi per manum primogenitæ.
 “ Nec poterit primogenita ea occasione præterea post-
 “ natis sororibus homagium vel custodiam vel aliquam
 “ aliam subjectionem exigere, hac ratione; quia cum
 “ omnes sorores sunt quasi unus hæres de una hære-
 “ ditate, si primogenita possit habere homagia aliarum
 “ sororum et custodiam, tunc esset eadem hæreditas
 “ divisa. Itaque quod primogenita soror fieret simul
 “ et semel de unica hæreditate domina et hæres,
 “ hæres saltem suæ partis et domina sororum suarum,
 “ quod quidem in hoc casu fieri non potest, cum
 “ primogenita nihil petere possit plus quam minor, nisi
 “ capitale mesuagium nomine *eylnesce*. Et præterea,
 “ cum primogenita sit hæres omnium aliarum sororum,
 “ si obierint sine hærede de se, si ipsa posset habere
 “ custodiam sororum suarum vel puerorum suorum,
 “ hoc esset quasi committere agnum lupo devorandum.
 “ Et ideo vobis mandamus, quod prædictas consue-
 “ tudines in hoc casu quas habemus in regno nostro
 “ Angliæ secundum quod prædictum est in regno
 “ nostro Hiberniæ clamari et firmiter teneri faciatis.
 “ Teste meipso, apud Norwicum, tricesima die Augusti,
 “ anno regni nostri vicesimo quarto.”

Norwich,
30 Aug.

---

¹ This passage is repeated in | for *alio quocunque*. C. is as the
B., with the alteration of *aliquo alio* | text.

A.D. 1240. *De quadam nobili impetratione archiepiscopi Cantuariensis, miserabiliter per regem postea cassata, pecunia multa effusa.*

Complaints by archbishop Edmund to the Pope of the oppressions of the church of England.

Eodem tempore archiepiscopus Cantuariensis Æd- mundus, credens et confidenter sperans habere in domino Papa tale adjutorium vel saltem aliquod, quale invenerat in piæ memoriæ Papa Alexandro beatus Thomas martir, ejusdem archiepiscopi prædecessor, cœpit conqueri lacrimabiliter per epistolas lugubres et nuntios sollempnes, quibus credebat cor Papale lapideum in carneum convertere, quatinus illam detestabilem et dampnosam consuetudinem ecclesiæ aboleret,¹ qua reges, immo tyranni et ecclesiæ penitus inimici et rebelles, ecclesias cathedrales et conventuales suo pastore vidu- atas non sinerent respirare, et eisdem in congruis pas- toribus libere et canonice provideri; nec impediret rex motu suo plus voluntario quam rationabili earum elec- tiones, per suos legistas² cavillatores quos ad hoc detinuit conductitios. Quarum si aliqua talis ecclesia suo pastore viduaretur, vacans per sex menses, per archiepiscopum loci eidem competenter providetur. Cumque se ex fallaci promissione curiæ Romanæ cer- tissime speraret Ædmondus alter fieri Thomas, cujus certamine glorioso malæ consuetudines Angliæ sunt deletæ, Gregoriumque Papam induisse Alexandrum beati Thomæ coxulis et coadjutoris, inventus est Papa Gregorius subito timidus ut homo; et ad regis Angliæ mandatum, qui hoc asserebat esse contra suam regiam dignitatem, totum illud pium propositum super quo archiepiscopus etiam literas³ Papales non sine magnæ⁴ pecuniæ effusione optinuerat, in irritum revocavit. Quo comperto, rex, solito tyrannior effectus et procacius,⁵

Timidity of the Pope.

Cave.

¹ *aboleret*] om. C.

² *legistas*] So C. It is erased in B.

³ *litteras*] littere, C.

⁴ *magnæ*] om. C.

⁵ *procacius*] Written over an era- sure.

electionem Bonifacii contra libertatem ecclesiæ Win- A.D. 1240.
toniensis procuravit, alias licet rite factas et pie cele- Tyranny of
bratas efficacius impediendo. the king.

Quomodo archiepiscopus Æ[dmundus] Cantuariensis primus in hac pessima exactione pecunie, scilicet quintæ partis reddituum Papæ persolvendæ, licet invitus consenserit.

Quibus diebus profluentibus, Cantuariensis archiepi- The arch-
scopus primus omnium prælatorum, cum adhuc pende- bishop
ret animus sub spe propositi sui consequendi, videlicet¹ gives way
in causa sua mota contra monachos, victoriam, dictæ to the
Papal
exaction.
exactioni, scilicet quintæ partis reddituum, licet invitus
consensit, faciens de necessitate virtutem; et ipsis Pa-
palibus exactoribus, antequam violenter extorquerent,
octingentas² marcas numeravit. Quod videntes alii The other
prælati Angliæ in similem ruinam sunt prolapsi. prelates
give way.

Quomodo³ Wasconia fere a[missa] f[uerit].

Sub eisdem diebus, senescallus Guasconiæ, quasi Danger of
expulsus de partibus illis, venit ad regem querulus et Gascony.
gemebundus, nuntians ei cum singultibus, quod nisi
festinum et efficax haberet consilium de sibi tuenda
illa terra, proculdubio omnia quæ ibi habuit in proximo
foret amissurus.

*Quomodo imperator appropinquans urbi multas sine
difficultate cepit civitates.*

Profluentibus illis diebus, captis treugis cum Medio- Imperti-
lanensibus et Bononiensibus, vel quali quali pace ad nens usque
huc ↑

¹ videlicet] From here to the end
of the chapter is written over an
erasure.

² octingentas] octogintas (sic),
C.

³ For this heading C. has " Quo-
modo a Wasconia expulit (sic)
senescallus regis fuerit expul-
sus."

A.D. 1240. modicum suspensiva, dominus imperator partes urbi
 The em- vicinas copioso stipatus exercitu consultius peragravit,
 peror ad- et urbes et oppida suo dominio mancipavit, exemplum
 vances towards a Viterbio civibus et oppidanis accipientibus. Unde
 Rome. Papa suæ causæ diffidens in abyssum desperationis est
 Fear of demersus;¹ et reliquerunt eum recedentes ab eo multi
 the Pope. cardinalium, ut vix eum, quem suo solo impetu vide-
 bant plus efferri quam fræno regi rationis et consilii,
 aliquis præter magistrum Robertum de Sumercote, qui
 eum non potuit præ verecundia dimittere, quia ipsum
 creaverat, amplius sequeretur.

*Increpat imperator regem Angliæ, quod permisit sen-
 tentiam contra eum inferri in terra sua, et de
 effusione pecuniæ suæ.*

Letter of
 the em-
 peror re-
 proaching
 Henry III.
 for con-
 senting to
 the Pope's
 demands.

Eodem tempore significavit dominus imperator regi
 Angliæ, quod mirabatur supra modum, quod tam in-
 consulte thesaurum suum in detrimentum suum alieni-
 genis distribuisset, scribens ei in hæc verba:

Litteræ imperiales.

“ Frethericus Dei gratia Romanorum imperator, sem-
 “ per Augustus, Jerusalem et Siciliæ rex, illustri regi
 “ Anglorum, salutem et sinceræ dilectionis affectum.
 “ Cum inter reges orbis et principes affinitas interdum
 “ et matrimonium contrahitur, tanto magis inter eos
 “ affectio debet vel unio potius suboriri, quanto majores
 “ aliis et in altioribus positi² speculis dignitatum vir-
 “ tutum inferioribus debent exempla porrigere; quan-
 “ toque per unanimes voluntates ipsorum pax et con-
 “ cordia firmior crescit in populis, honores servantur
 “ [in] alterutrum, in suorumque roborantur in posterum
 “ jura regnorum. Et cum hujusmodi fructum ex affi-
 “ nitate nostra nobis et vobis crediderimus hactenus

¹ demersus] emersus, C.

| ² positi] positus, B.

“ proventurum, præsertim cum obligationem cognationis A.D. 1240.
 “ nostræ firmaverint sacra sequentium pignora filio- Letter of
 “ rum, totum intentioni nostræ contrarium, quod dolen- Frederick
 “ tes et inviti referimus, experimur; dum præter id II. to
 “ quod illatam nobis per Romanum Pontificem mani- Henry III.
 “ festam injuriam, quam nobis præ cæteris terræ prin- reproach-
 “ cipibus prorsus intolerabilem credebamus, conniventi- f. 133.
 “ bus oculis pertransistis,¹ iniquam ipsius contra nos et ing him for
 “ plenam odio carnali sententiam permittendo, vobis consenting
 “ audientibus et scientibus, non sine multa nostri in- to the
 “ juria et imperii verecundia et jactura per regnum Pope's de-
 “ vestrum undique publicari, nunc, prout certo com- mands.
 “ perimus, eidem capitali inimico nostro fatue obedi-
 “ endo, honorem nostrum et sanguinem sitiendi, de
 “ ecclesiis regni vestri ac prædecessorum vestrorum,
 “ quos reputari nostros nostra compellit affinitas, pia
 “ largitione ditatis, ad impugnationem nostram pecu-
 “ niaria sinitis subsidia, tallias, et collectas ministrari.
 “ Attendat igitur industria regia, callidis² non circum-
 “ venta consiliis, si vos deceat et vobis expediat soro-
 “ rium et fratrem, aut saltem amicum, seu postremo
 “ quemquam regem aut principem, cui non indixeritis
 “ prælium, sicut est regni juris et moris, pecuniæ
 “ vestræ viribus impugnari. Et quid refert auro et
 “ argento, vel armis, per vos, aut patientibus vobis,
 “ hostis nostri præsidia muniantur? Præsertim cum
 “ ab experto sciamus, quod majoris auxilii manum
 “ contra nos Papæ porrigere non possetis, quam si de
 “ regno vestro permittatis pecuniam ministrari, de qua
 “ Mediolanensibus et aliis proditoribus nostris stipen-
 “ diarios milites pollicetur, per quam devotos et fideles
 “ nostros a fidelitate nostra seducere nititur; adeo
 “ quod aliquorum debiliū fidem, in evidentem infa-
 “ miam et non minus in perpetuum eorum exitium,³

¹ *pertransistis*] *pertransisse*, B.

² *callidis*] *callida*, B.

³ *exitium*] *exitum*, B.

A.D. 1240. " est hujusmodi pretii venalitate mercatus. Pro Deo,
 Letter of " frater carissime, non primum a vobis istud incipiat,
 Frederick " vel contra nos saltem, quod gratis reges a regibus
 II. to " impugnentur; nec sic cervicem regiam Papalis do-
 Henry III. " impugnentur; nec sic cervicem regiam Papalis do-
 reproach- " minii jugum premat, ut in offensam Evangelici dog-
 ing him for " matis et naturæ, proximum, sororium, et amicum,
 consenting " matis et naturæ, proximum, sororium, et amicum,
 to the " immo fratrem, vos in tantum delectet offendere ;
 Pope's de- " maxime cum in instanti negotio non magis nostra
 mands. " quam vestra et aliorum regum et principum, si sane
 " diligenterque attenderitis, per consequens res agatur.
 " Quocirca serenitatem regiam præsentium tenore affec-
 " tuose requirimus ac rogamus quatinus industriam ac
 " potentiam vestram talibus, ex quibus tantum obsta-
 " culum formidamus, sicut amorem et honorem nos-
 " trum diligitis, tam strenue quam viriliter opponatis ;
 " non permittentes de redditibus, talliis, collectis, aut
 " aliquibus aliis obventionibus regni vestri pecuniam
 " aliquam ad Romanam curiam deportari. Nec istud
 " vos decet aut expedit conniventia qualibet aut dis-
 " simulatione pertransire, sicut vos non velletis quod
 " contra vos a nobis et nostris qualiacunque petita vel
 " petenda suffragia daremus aliquibus, vel modo quo-
 " libet dari pateremur. Alioquin, nedum simili, sed
 " justiori, per vos instruamur exemplo, et iis, qui
 " vobis attinent, et quibus vinculo veteris dilectionis
 " astringimur, hucusque negata contra vos et regnum
 " vestrum largiremur; dum vos Papa in prosecutione
 " justitiæ nostræ favorabiles invenerit, qui vobis in
 " nullo penitus attinet, nisi quod gloriatur, quod non
 " sine multa verecundia dicimus, in vobis habere do-
 " minii ligii potestatem. Super præmissis autem sin-
 " gulis et super aliis omnibus servitiis nostris in ipsis
 " partibus procurandis, ecce mittimus vobis H[ugonem]
 " Chalbaot,¹ militem et fidelem nostrum, latorem præ-

¹ Chalbaot] Chalbaoth, C. He is called *de Cambota* in the letter in the *Fœdera*, i. p. 238.

“sentium; dilectionem vestram rogantes attentius, A.D. 1240.
 “quatinus ea, quæ¹ vobis ex parte nostra dixerit,
 “sicut personæ nostræ indubitanter dilectio vestra cre-
 “dat et adimpleat cum effectu, et per ipsum præcise
 “ac determinate respondeat, quicquid de prædictis
 “omnibus providerit et ordinaverit faciendum. Volu-
 “mus enim in instantibus negotiis esse certi a quibus
 “debeamus expectare consilium et a quibus sit ca-
 “vendum.”²

Quod multa retulit nuntius.

Et quia verbum domini imperatoris positum fuit in ore ipsius nuntii, dicti H[ugonis] Chalbaot, in magna parte mutilata est præsens amicabile epistola, et multa sunt sub taciturnitate prætermissa. Rex vero respondit rescribendo quod voluntati Papæ non est ausus contradicere, sed mirabatur supra modum quod soror sua imperatrix non adhuc coronam in locis et civitatibus³ sollempnibus in imperio magnifice⁴ portavit. ↑

The mes-
senger
keeps back
part of the
letter.

Answer of
Henry III.

*De adventu comitis Flandriæ in Angliam, et quomodo
 rex statim contulit eidem magnam pecuniam cum
 annuo reddito.*

Anni quoque illius profluvio, comes Flandriæ Thomas, avunculus reginæ, in magno apparatu venit de licentia domini regis Francorum in Angliam. Cui adventanti non tantum rex cum suis, sed cum ipso civium Londoniensium numerosa multitudo in tubis et jocunditate et lætitia magna, in equis faleratis, occurrit lætabundus; et receptus est Londoniis in honore,⁵ xeniis multis et

Thomas,
count of
Flanders,
comes to
England.

¹ B. repeats *quæ*. C. is correct.

² The date of this letter is known from one given in the *Fœdera*, i. p. 237. It was written “ante castra pontis Placentiæ, 29 Oct.” See

Huillard-Bréholles, v. pp. 464-467.

³ C. ins. *et*.

⁴ B. repeats *non*.

⁵ C. ins. *in*.

A.D. 1240. muneribus; et statim rex quingentas marcas¹ esterlingorum novorum ipsi concedens, annuatim totidem a seaccario pro homagio, quod tunc fecit ei comes, recipiendas. Quo negotio perfecto, processit comes apud Windeleshores, ut ibidem nepotem suum, filium regis Ædwardinum infantulum, visitaret. Et statim, quia licentia sua a rege Francorum in brevi tempore certo termino fuit² limitata, in partes Flandriæ, assignato procuratore suo magistro Henrico Flandrensi qui oblata et data reciperet, remeavit. Rex vero incontinenti eidem Henrico clerico ecclesiasticos redditus contulit repentinos. Comes igitur memoratus, opimis oneratus regis muneribus; statim in partibus suis cœpit guerram movere, et acclamando in propatulo stipendiarios milites et servientes conductitios pro denariis convocare; et sic in brevi conflato numeroso exercitu, electum³ Leodiensem, qui ex parte fuit imperatoris et⁴ ejus consanguineus, et quosdam alios de imperio, qui cum præcepto imperatoris cum ipso electo steterant, hostiliter impugnavit.

He goes to Windsor.

His return.

He attacks the emperor's friends.

Scriptis imperator comiti Flandriæ ut ipsum non impugnaret, et comiti Provinciae ut hoc persuaderet. Quod tamen uterque facere contempsit.

Impertinens Anglorum historiae usque huc

3

The emperor threatens

Quod cum audisset magnificus imperator, dicto comiti terribili mandato significavit, ut ausus suos nimis temerarios temperaret; nec ipsum quem tot ardua negotia cum papali infestatione sollicitabant præter merita sua, vel suos, præcipue electum Leodiensem, amicum suum et consanguineum, rite ad illam dignitatem vocatum, amplius⁵ infestaret, vel imperium perturbaret.

¹ In the margin, referred to this place, are the words "trecentarum" "marcarum præ manibus conferens" "viginti annorum sequentium." They are not in C.

² *fuit*] fuerat, C.

³ *i.e.* Robert de Thorete.

⁴ *et ejus consanguineus*] In the margin.

⁵ B. inserts *non*.

Præcepit etiam dominus imperator Lovaniæ et Brabantiae¹ ducibus² et aliis magnatibus conterminis, ut viriliter hostiles impetus comitis Flandriæ resistendo enervarent. Scripsit etiam dominus imperator comiti³ Provincie, qui de imperio esse dignoscitur, quatinus ipse qui fidelis ejus fuit propositum et conatus comitis Flandriæ, cui ipse comes Provincie cornua dederat, refrænaret.

A.D. 1240.
him, and writes to the duke of Louvain and count of Provence.

Scribit imperator comiti Tholosano ut ipsum comitem Provincie expugnet.

Quod cum facere omisisset uterque, scilicet comes Flandriæ et comes Provincie, scripsit imperator comiti⁴ Tholosano, commonens efficaciter quatinus sub retributionis condignæ vicissitudine in comitem Provincie, pro duabus reginis⁵ filiabus suis erectum et recalcitrantem, nec volentem comitem Flandriæ castigare, hostiliter impugnaret. Cui etiam in gravamen comitis Provincie imperator juvenem comiti Tholosano efficax ministravit; cui comes Tholosanus protinus obedivit.

The emperor orders the count of Toulouse to attack the count of Provence.

Quomodo Franci, qui ex parte regis Francorum in partibus, quæ prope Rodanum sunt, commorantur, ob amorem reginæ Franciæ comitem Provincie juverunt, et quomodo totus conatus comitis Flandriæ caruit effectu.

Comes vero Flandriæ suos temerarios ausus et impetus speratis videns carere profectibus, et imperiales in suum robur magis et magis confirmari, comminatione perterritus imperiali, et de morte fratris sui Willelmi,⁶ qui ex parte Papali electus fuit, multiformis

The count of Flanders retreats from the war which he had begun.

¹ Henry II.

² An error for *duci*, Paris forgetting that the duke of Louvain and Brabant were identical.

³ Raymond Berenger IV.

⁴ Raymond VII.

⁵ *i.e.* Margaret, queen of S. Louis, and Alienora, queen of Henry III.

⁶ *i.e.*, William, bishop elect of Valence, who died the previous year, see vol. ii. p. 623.

A.D. 1240. f. 133 *b.* certificatus, inceptam guerram suam, profuso thesauro suo et multis inimicis sibi suscitatis,¹ imprudenter inchoatam cum confusione terminavit. Imperator autem, quia idem comes de regno fuit Francorum, quod regnum illi interponebatur et pro clipeo opponebatur, vindictam ad horam dissimulavit, pro tempore tamen ipsam impensurus.

De guerra mota inter comitem Tholosanum et comitem Provincie.

War between the counts of Toulouse and Provence.

Comes autem Tholosanus, excitatus ad mandatum imperatoris, quem antiqua dampna, ipsi sæpe a Francis illata, promptiorem² reddiderunt, irruit hostiliter in comitem Provincie, dampna illi inferens irrestaurabilia. Sed comes Provincie statim ad Francorum cucurrit præsidia, petens humiliter, quatinus pro honore et reverentia reginæ Francie, filiæ suæ, eum efficaciter adjuvant. Erant enim apud Avinionem et partes præcipue Rodano adjacentes, qui cum Lodowico³ rege Francorum illuc advenerant, qui castra et municipia et civitates tunc violenter ab ipso Lodowico captas et instinctu⁴ Papæ et adjutorio adhuc detinebant violenter, Franci nobiles et potentes. Qui cum audierunt, quod pater reginæ in hoc certamine deteriore calculum reportabat, et ut respiraret, auxilium pro amore reginæ sibi præstari suppliciter implorabat, congregati sunt, et⁵ unanimiter in auxilium comitis Provincie ad arma non segniter convolarunt. Cujus rei præsciis comes Tholosanus, paratis insidiis, illis in manu robusta obviavit, et multos⁶ ex ipsis in ore gladii trucidavit, conatus eorum ad votum reprimendo. Et ita prosperatum est opus bellicum in manu ejus,⁷ ut in

¹ B. (not C.) repeats *guerram suam*.

² *promptiorem*] *proniciorem*, B.

³ *i.e.* Louis VIII.

⁴ *instinctu*] *intinctu*, B. C. has been corrected.

⁵ *et*] *om.* C.

⁶ *multos*] *multis*, B.

⁷ B. repeats *ita*.

brevi tempore circiter viginti castra super Francos et A.D. 1240. comitem Provinciæ, punitis graviter rebellibus, comes Tholosanus dominio suo pristino mancipavit.

Quomodo rex Angliæ scripserit imperatori pro comite Provinciæ.

Rex autem Anglorum, audito quod comes Provinciæ in hoc dampnoso discrimine dampna maxima pertulisset, instantia reginæ urgentissima, scripsit domino imperatori verbis amicabilibus, quatinus comiti Provinciæ socero suo clementia parceret imperialis gratia affinitatis, quæ solet principes maxime confœderare.

Henry III. writes to Frederick II. on behalf of the count of Provence.

Quomodo rex Francorum accinctus est ad prælium contra comitem Tholosanum pro læsione suorum incaute prorumpentium.

Francorum autem rex potentissimus, cum audisset talem suis injuriam irrogari, et credens hæc per imperatorem sibi dampna præparari, tam adversus imperatorem quam adversus comitem Provinciæ in iram excaudit vehementem, volens omnibus modis hæc sibi dampna cum injuriis plenissime resarciri; et ad vindictam de tanta temeritate exercendam exercitum suum, quantum et qualem Franciæ nobilitas dinoscitur posse convocare, sub edicto regali et sub terribili festinatione viriliter adunavit. Veruntamen ne præcipitanter ruerent ad certamen, humiliter postulabant¹ et requirebant² ab ipso imperatore si hoc discrimen ab ipso sumpserit patronatum. Interim propter jacturam militiæ suæ in Terra Sancta, ne fortuitis casibus reliquias amitterent, ad reprimendos impetus inimicorum Provincialium rex Francorum septingentos

Louis IX. collects an army against the count of Toulouse.

His enquiry of the emperor.

¹ *postulabant*] postulabantur, B.
² *et requirebant*] et requirente, B., in the margin. C. has *requi-*

rentes in the margin after *imperatore*.

A.D. 1240. milites cum multo pluribus servientibus transmitit ex peditos.

Purgatio imperatoris.

The emperor exculpates himself.

Super his igitur cum dominus imperator redargutus esset et quasi criminaliter accusatus, inficiatus est spiritu vehementissimo, quod nunquam a conscientia sua emanavit, ut per illum in aliquo regnum Francorum læderetur; immo potius contra hostes ipsius regni paratus est stare et viriliter ac voluntarie dimicare; non enim aliter dinoscitur promeruisse; et ait, " Absit ut mala pro bonis recompensem. Sed si inconsulte aliqui Francorum, terris¹ comitis Tholosani affines et contermini, credentes reginæ placuisse, in adversarium patris ejus insurgerent nimis propere, et inconsultius² sine præcepto domini regis sui in nostros irruissent, et ipsi læsi injurias non expectatas propulsando vindicarent, non est admirandum. Insuper non est ambigendum, quin primi primo lædentes prima pericula et injurias suscitaverint. Igitur in quantum fieri potest, utrobique restituantur ablata et de injuriis satisfiat; ne jam seminata semina discordiæ per inimicum humani generis inter tam nobiles peronas valeant amplius germinare, et inimici nostri de perturbatione nostra gratulari." Insuper³ comes Tholosanus dominum imperatorem, apud regem Francorum, super hoc facto inscium affirmando, excusavit.

Quod regina Francorum quandam filiam pepererat.

Birth of a daughter to Louis IX.

Circa illa quoque tempora, dederat Dominus regi Francorum ex regina sua M[argareta] ad robur et consolationem regni sui prolem femininam.⁴

¹ *terris*] terram, C.

² *inconsultius*] inconsulte, C.

³ *Insuper . . . excusavit*] In the margin.

⁴ Blanche.

*De deploranda strage Christianorum in partibus A.D. 1240.
Damascenis.*

Cum hæc autem in partibus Francorum agerentur, in Loss of the
partibus Damascenis nostrates lugubrem jacturam in Christians
suo exercitu, tam in suis personis, equis, et armis, quam near Da-
in honore suo, infausto sidere miserabiliter pertulerunt. mascus.
Quod dolentes referimus, talibus epistolis certificati :

Epistola.

“Talis amicus tali salutem. Sciatis quod comes Bri- Letters
tanniæ¹ fecit equitatum unum ante Damascum, et with ac-
“sumpsit prædam magnam, et salvam conduxit ad counts of
“exercitum. Super hoc inviderunt ei comes de Bar,² this.
“comes de Monteforti, dux Burgundiæ;³ et post octo
“dies fecerunt alium equitatum sine consilio comitis
“Britanniæ, et ibidem interfectus fuit comes de Bar,
“dominus Simon de Claro-monte, dominus Johannes Battle of
“de Barres, dominus Robertus Malet, Ricardus de Beu- Gaza.
“mund, et alii innumerati. Dominus Almaricus comes
“Montisfortis captus fuit et ductus in Babiloniam;
“dux autem Burgundiæ fugit.”

Similiter hæc literæ venerunt de comite Montisfortis
ad comitissam uxorem suam,⁴ et ipsa transmisit comiti
Ricardo.

Item alia literæ.

“Sciatis, quod Damascus non capitur, ut dictum est
“prius; sed redierunt omnes Acon. Præterea sciatis,
“quod dominus rex Franciæ amovit omnem thesaurum
“suum a templo, quoniam Templarii nec Hospitalarii
“vulnerunt Francos⁵ in hoc discrimine adjuvare. Et

¹ Peter de Dreux (Mauclere).

² Henry II.

Hugh IV.

⁴ Beatrice, daughter of the count
de Vienne.

⁵ *Francos in hoc discrimine*] In
the margin.

A.D. 1240. "sciatis, quod sexaginta capti sunt vivi, et postea in
"reditu decem milites nobiles et expectabiles."¹

*Quomodo dominus imperator condoluit [de]² infortu-
nio quod accidit Christianis in partibus Damascenis.*

Grief of
the em-
peror at
this.

Hæc cum audisset dominus imperator, licet contempto
suo salubri consilio ne sine ipso transfretarent, con-
doluit vehementer. Et statim scripsit sub comminatione
terribili Sarracenis tam Damascenis quam³ Babiloniis,
ne ausu temerario nobiles illos Christianos et Deo
dilectos, quos in vinculis detinebant, tractarent inhu-
mane, sicut vitam suam diligebant; ne, cum ipse cum
formidabilibus ac victricibus aquilis suis in impetu
terrifico super eos venerit, vindictam sentiant imperi-
alem et Romanorum indignationem ac eorum impera-
toris, quorum gladii Orientalium sanguine totiens sunt
inebriati.

*Item⁴ super præmissis per epistolam imperialem major
certificatio et manifestius testimonium veritatis.*

*Imperti-
nens usque
luc A.
f. 134.*
Letter of
the em-
peror to
Henry III.
on the
Christian
loss.

"Frethericus Dei gratia Romanorum imperator, sem-
per Augustus, Jerusalem et Siciliae rex, H[enrico]
"illustri regi Anglorum, dilecto sororio suo, salutem et
"sincerae dilectionis affectum. Communem casum et
"miserabilem Christianitatis eventum, in clade quo-
"rundam nobilium crucesignatorum exercitus nuper
"collapsorum in partibus transmarinis, inopinata mo-
"bilitate fatorum, tanto affectius intimo dolore defle-

¹ There is an elaborate picture of this at the foot of the page, in two groups, the one, "Franci per fugam elapsi et vix salvati;" the other, some of the Franks being carried off as prisoners, headed, "Damasceni victores, captivi abducti. Locus istius belli fuit ante Gathre." Beyond, at the foot of

the next page, is a drawing of "Damascus civitas," with the rivers "Farfar" and "Albana."

² *de*] From C.

³ *quam*] So C.; et, B.

⁴ The rubric in C. is "*Litteræ imperiales de certificatione ejus stragis directæ regi Anglorum.*"

“ mus et merita lamentatione prosequimur, quanto de A.D. 1240.
 “ ipsorum periculis ante transitum formidantes quadam
 “ fuimus meditatione præsagi; et per rerum ac tempo-
 “ rum conjecturas, integro adhuc eorum statu durante,
 “ præsentem casum anxii verebamur. Sed nec sere-
 “ nitatem regiam credimus latuisse, qualiter nos, ver-
 “ sutias Sarracenorum in partibus ipsis præsentis
 “ experti, volentes sollicita providentia futuris occur-
 “ rere, ne rerum insciis et votum suum sine delibera-
 “ tione sequentibus sinistram aliquid fortuna pararet,
 “ per frequentes literas nostras et solempnes nuntios
 “ nostros cruce signatorum omnium primos ac deinde
 “ universitatem eorum fecimus exhortari, ut differrent
 “ tempus ad transitum; cuius nacta commoditate vel
 “ nos ipsi personaliter in comitatum et ducatum ac-
 “ cingeremur ipsorum, vel filium nostrum cum eis¹
 “ expedire[mus] accinctum præsidio, quam primum
 “ arduum imperii negotium quod in Ytalia nos urge-
 “ bat aliquatenus sedaremus. Nec enim aliis com-
 “ mode² poteramus curis involvi, nisi negotiis prius
 “ expediremur assumptis, ut alterutro liberi facilius
 “ alterum tractaremus. Et quanquam cruce signati
 “ omnes et singuli salubribus monitis et consiliis nos-
 “ tris accederent, intentioni nostræ quæ³ nihil simulate
 “ conceperat inherentes, præsens Romanus Pontifex,
 “ nostri sermonis et operis malignus interpret, quasi
 “ discrimen nostræ religionis et catholicæ fidei in
 “ dilatione commodi temporis ageretur, crebris monitis,
 “ mandatis, et minis cruce signatos ad transitum cœpit
 “ impellere, *alligans* aliis, juxta sacræ scripturæ verbum, S. Matt.
 “ *onera gravia quæ digito suo movere recusat*. Quod xxiii. 4.
 “ cum ad nostram notitiam pervenisset, eundem an-
 “ tistitem multotiens iterata prece rogavimus, ne tan-
 “ tum opus, quod deliberationem consilii, opportuni-

¹ B. ins. *quan*; it is expuncted in C.
² *commode*] comedo, B. C. is correct.
³ *quæ*] qui, B.

A.D. 1240. " tatem temporis, et grandem apparatus rerum et
 Letter of " hominum exigebat, volubilitati et præcipitio fortunæ
 the em- " committeret; nec servitium Jesu Christi et Terræ
 peror to " Sanctæ subsidium, quod nostrum et tantorum animos
 Henry III. " Sanctæ subsidium, quod nostrum et tantorum animos
 on the " virorum accenderat, improvida celeritate confunderet,
 Christian " attendens et recolens reparationem tanti discriminis
 loss. " facilem non esse post lapsum; demum promissionem
 " subventionis nostræ tanto negotio competentis non
 " in vanum assumeret, qui servitium Jesu Christi et
 " regni Jerosolimitani præsidium, nobis ex filii nostri
 " persona subjecti, totis viribus prosequi sperabamus;
 " illud præcipue repetentes, quod ex præteritis præliis
 " per multas vicissitudines immensa sanguinis cruce-
 " signatorum effusio circa hæc fere nihil profecisset
 " aut modicum, eo quod sæpius obstitit rerum defectus
 " et hominum, et aliquando ductor potens et providus
 " multitudini defuit, ut dum non posset ex diversitate
 " ductorum vel unius ignavia principis aut tractari
 " commoditas plurium aut insolentia coerceri, unde
 " salubri consilio ad commodiora tempora reservato,
 " et negotio consuleret et personis, ut per copiosissimum
 " apparatus, necessarium ex unius strenua personâ
 " multitudini regimen, Christiana religio simul et
 " semel et ad votum devote procederet, et secunda con-
 " sideret de triumpho. Sed iste Romanus antistes,
 " hæc omnia parvipendens, ut in odium nostrum uni-
 " versa cogeret ad ruinam, cruce signatis acrius institit
 " ut transirent, non attendens quod Christianorum
 " reliquiæ de partibus transmarinis, quæ cum hostibus
 " salutiferæ crucis treugarum nostrarum fœdere quies-
 " cebant, ex motu cruce signatorum violato fœdere
 " poterant gladii periculis et famis exponi, cum non
 " posset eis de subventionem celeri subveniri ac provi-
 " deri. Tandem intellecto quod idem Papa cruce sig-
 " natis eisdem de transitu literas terribiliter iteraret,
 " scripsimus eis ut per regnum nostrum ad transitum
 " properarent, et quod parati eramus quibuscumque

“ possemus eis hilari munificentia subvenire ; quorum
 “ aliqui per regnum nostrum Siciliae transfretarunt,
 “ alii pro parte majori transitum sibi per Marsiliam
 “ elegerunt. Nunc itaque, quod de tot milibus militum
 “ pro servitio Terrae Sanctae manus communium hos-
 “ tium triumphavit, etsi in clade ipsorum et media-
 “ toris hominum Christi Jesu et totius Christianitatis
 “ ignominiam doleamus, eo potius dampna passis con-
 “ scientia teste compatimur, quanto de amissione tam
 “ strenuae militiae Gallicana provincia praeter
 “ dampnum gravius est perpressa. Carere tamen ex-
 “ cellentia nostra non patitur dampna remediis et
 “ consolatione dolores. Nos enim in subsidium Terrae
 “ Sanctae quicquid imperialis eminentia poterit, et
 “ quatinus tempestas praesentium rerum et temporum,
 “ inconsulto Romani Pontificis calore suborta, permit-
 “ tit, hilari munificentia conferemus. Et credimus,
 “ quod si superviveret Soldanus¹ Babiloniae, quondam
 “ pater istius Soldani² viventis, ex affectione quam
 “ ostendebat ad majestatis nostrae personam, de nobi-
 “ libus militibus captivatis in bello satisfaceret votis
 “ nostris. Nihilominus tamen apud istum Soldanum
 “ superstitem pro liberatione ipsorum praecipuam operam
 “ et operam apponemus. Caeterum quicquid Wimo de
 “ Conpesa, miles et fidelis noster, quem ad vos pro
 “ servitiis nostris nuntium destinamus, vobis ex parte
 “ nostra proponet, indubitanter credatis. Datum Foggiae,
 “ vigesimo quinto Aprilis, indictionis decimae tertiae.”

A.D. 1240.
 Letter of
 the em-
 peror to
 Henry III.
 on the
 Christian
 loss.

Foggia,
 25 April.

*Quomodo dominus imperator multorum corda per
 hanc epistolam sibi conciliaverit, et quomodo Ro-
 mana curia per injustas et varias extorsiones
 pecuniae gratiam fidelium et devotionem amiserit.*

His auditis, dominus imperator multorum corda sibi
 conciliavit ; et ceperunt multi stare cum eo, qui in

This recon-
 ciles many
 with the
 emperor.

¹ Malek-el-Kamel.

| ² Malek Saleh Nodgededdin.

A.D. 1240. amore et reverentia ejus prius vacillabant. Romanorum etiam populus, spretis promissionibus Papalibus, imperiali celsitudini cepit firmiter adherere. Senatores quoque cum magnatibus urbis, præclaris sanguine, ipsi imperatori dextras dederunt. Creatus enim erat unus Senator Romæ auctoritate imperiali, anno tertio præcedenti. Unde ex tunc congregati sunt cardinales, dicentes quod noluerunt Papales impetus in periculum totius Christianitatis amplius tolerare.

A

Per consilium et procuracionem cardinalium convocatur generale concilium.

A general council convened for the following Easter, 31 March.

Igitur significaverunt cardinales, inito prolixiori concilio, domino etiam imperatore consentiente et petente, quod juxta petitionem suam bene volebant, ut convocaretur concilium generale, sub quanta posset competenter celeritate, et rite celebrandum. Præfixus est igitur dies concilii proximo advenientis dies Paschæ, ut ea die cum resurgente Domino resurgens ecclesia valeat feliciter respirare.

De quodam puero quem Judæi circumciderant apud Norvicum et reservabant ad crucifigendum.

The Jews at Norwich circumcise a Christian boy.

Circa illa tempora, apud Norvicum circumciderant Judæi unum puerum Christianum, et eum circumcisum vocaverunt Jurninum. Reservabant autem illum ad crucifigendum in contumeliam Jesu Christi crucifixi.¹ Pater autem pueri, a quo Judæi puerum furto subtraxerant, puerum filium suum diligenter quæsitum tandem invenit in custodia Judæorum inclusum. Et clamoribus exaltatis indicavit filium suum, quem credidit amisisse, in Judæi cujusdam conclavi nequiter reservatum. Cum autem ad notitiam episcopi Willelmi, scilicet de Ræle,² viri prudentis et circumspecti, et

f. 134 b.

¹ crucifixi] om. C.

| ² Ræle] Ralegh. C.

aliorum magnatum pervenisset tantum scelus excogitatum, ne per ignaviam Christianorum tanta Christi injuria pertransiretur inulta, capti sunt Judæi omnes ipsius civitatis. Et cum se vellent auctoritate regali contueri, ait episcopus; "Hæc ad ecclesiam spectant, non ad regalem curiam pertractanda, cum de circumcissione et de fidei læsione quæstio ventiletur." Judæorum igitur quatuor super prædicto scelere convicti, prius ad caudas equorum distracti, tandem in patibulo suspensi, vitæ reliquias flebiliter exhalarunt.

Their punishment.

De consecratione H[ugonis] de Pateshulle, et quadam extorsione reddituum.

Eodemque tempore Hugo de Pateshulle, electus Coventrensis et Lichfeldensis, kalendis Julii, die Dominica, apud Novum locum,¹ scilicet prioratum, qui non multum distat a Guldeford, ab archiepiscopo Ædmando Cantuariensi munus consecrationis suscepit.² Willelmus³ de Haverulle, canonicus ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum, loco ipsius Hugonis thesaurarius subrogatur. Et circa illa tempora facta est iniquissima⁴ conventio inter dominum Papam et Romanos, ut dicebatur; ut scilicet [a] Papa quotquot essent in Anglia beneficia conferenda, præcipue religiosorum, Romanorum filiis vel consanguineis ad nutum eorum forent distribuenda, ea tamen conditione, ut unanimiter in imperatorem hostiliter insurgerent, et pro posse suo eundem a culmine imperiali non segniter præcipitarent, titulos antiquæ strenuitatis sibi taliter adquirentes. Unde infra paucos dies postea misit dominus Papa sacra præcepta sua domino Cantuariensi archiepiscopo Æ[dmundo], et Lin-

Hugh de Pateshulle consecrated bishop of Lichfield, 1 July.

William of Haverhill made treasurer in his place.

Shameful agreement between the Pope and the Romans as to English benefices.

¹ *i.e.* Newark, near Guildford.

² A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

³ *Willelmus . . . . subrogatur*] In the margin. C. places this be-

fore the previous sentence, and introduces after *thesaurarius*, "de quo in proximo titulo fit mentio." ⁴ *iniquissima*] nequissima, C.

A.D. 1240. colniensi¹ et Sarisberienſi² episcopis, ut trecentis Romanis in primis beneficiis vacantibus providerent, scientes se suspensos a beneficiorum collatione, donec tot competenter provideretur. Unde stupor magnus corda hæc audientium occupavit, timebaturque quod in abyssum desperationis talia audens mergeretur.

Quomodo archiepiscopus exulavit.

Arch-
bishop
Edmund
in despair
leaves Eng-
land and
goes to
Pontigny.

Et³ eisdem diebus, cum dominus archiepiscopus Cantuariensis Æ[dmundus], qui jam dictæ exactioni detestandæ spontaneus vel invitus se subjecit, octingentas marcas Papæ numerando, videns ecclesiam Anglicanam diatim magis ac magis conculcari, et bonis suis temporalibus destitutam libertatibus suis spoliari, affectus est tædio quod viveret et videret mala super terram; increpansque regem de permissione, nihil nisi dilaciones reportavit. Variis ergo lacessitus injuriis, exulans transiit in Franciam, et castigata familia apud Pontiniacum, ubi prædecessor ejus beatus Thomas⁴ exul commoratus est, orationibus et jejuniis vacans assidue, commoratus est.

De quodam delirante qui indirecte quasdam hæreses asserebat.

A here-
tick seized
at Cam-
bridge who
pretends
to be a
Carthu-
sian.

Diebus⁵ illis, quidam quasi honestæ vitæ ac severæ vir habitum et gestum prætendens ordinis Cartusiensis, captus est apud Canteburge, nolens intrare ecclesiam aliquam. Super quo deliramento cum requisitus secus quam deceret respondisset, aretiori custodia reservabatur, ita quod post paucos dies sequentes transmissus est ad legatum, in turri Londoniarum recludendus.

¹ Robert Grosseteste.

² Robert de Bingham.

³ *Et eisdem diebus*] Diebus vero illis, C.

⁴ C. ins. *martir*, and so the Hist. Anglor.

⁵ *Diebus illis*] Et eisdem diebus, C.

Palam enim asseruit, dicens; "Gregorius non est Papa. A.D. 1240. " Non est caput ecclesie. Sed aliud est caput ecclesie. Ecclesia profanata est, nec debent in ea divina celebrari, nisi rededicata fuerit. Vasa et vestimenta ejus reconsecranda sunt. Diabolus solutus est; Papa, hæreticus. Polluit¹ ecclesiam, immo mundum, Gregorius qui Papa dicitur." Et² presentibus et auditibus domino abbate R[icardo] de Evesham, et magistro N[icholao] de Farnham, magistris quoque P. de Burdegali, et H[enrico] de Susa, et multis aliis, dixit legatus illi deliranti; "Nonne concessa est desuper potestas domino Papæ solvendi animas atque ligandi, ut vices beati Petri exequatur in terris?" Et cum omnes expectarent quid responderet, credentes iudicium ab hac sua responsione dependere, ait sub interrogatione et non sub assertione; "Quomodo possem credere, quod cuidam symoniali et usurario et forte majoribus facinoribus involuto concedatur talis potestas, qualis concessa fuit beato Petro, qui immediate factus ejus Apostolus secutus est Dominum, non tantum incessu pedum, sed virtutum claritate?" Ad quod verbum erubuit legatus, et ait quidam de circumsedentibus,

His assertions and examinations.

"Stulto rixandum non est, furno nec hiandum."

Resolvit etiam labia sua polluta³ in alia deliramenta; dixit enim inquiringibus, "Concedo omnes articulos fidei, veruntamen dico Christum carnem sumpsisse in Virgine." Et interrogantibus si crederet Christum sumpsisse carnem de Virgine, hæsitando respondit; "Hoc non dico." Unde si hoc assertive affir-

¹ *Polluit . . . hiandum*] In the margin. It is introduced in C. after the end of the paragraph, thus: "Addidit præterea prædictus dictus frater quod Gregorius " Papa non solum polluit ecclesiam,

" immo mundum." There is a marginal note directing it to be introduced here.

² *Et*] om. C.

³ *polluta*] om. C.

A.D. 1240. masset, manifestus hæreticus comprobaretur, cum dicat Gal. iv. 4. Apostolus; *Factum est*¹ *ex muliere*. Super quem locum dicit et venerabilis Beda presbyter; “Non² sunt audiendi, qui legendum putant, *Natum ex muliere, factum sub lege*; sed, *Factum ex muliere*; qui in utero virginali carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne. Alioquin non vere filius hominis diceretur, qui originem³ non haberet de homine. Et nos igitur, contra Euticen, et contra omnes tales infatuatos, clamantes dicimus, quod non tantum in muliere, sed de muliere, scilicet Virgine Maria, carnem sumpsit; alioquin nec venter beatus, nec ubera quæ suxit beatificarentur.”

De morte J[ohannis] comitis Lincolnia.

Death of John de Laci, earl of Lincoln, 22 July. Eodem anno, die sanctæ Mariæ Magdalenæ, scilicet undecimo kalendas Augusti, comes Lincolnia J[ohannes], longa vexatus infirmitate, viam universæ carnis est ingressus.⁴

Quomodo misit rex per Angliam tunc temporis justitianos itinerantes.

The justices itinerant extort money for the king. Temporibus sub eisdem misit rex justitianos itinerantes, qui per totam Angliam omnes comitatus regi spectantes peragrantes, multorumque excessus corrigentes, sub prætextu justitiæ infinitam pecuniam ad opus regis omnia dispergentis collegerunt. Assignavit igitur dominus rex partes Angliæ australes domino Willelmo⁵ de Eboraco, præposito Beverlacensi, cum sociis suis, septentrionales vero domino Roberto de Lexingtona, perscrutandas, cum suis sibi collegis assignatis.

¹ *est*] om. C.

² This is from Bede's *Expositio in S. Lucæ Evangel. cap. xi. Opp. ed. Giles, xi. p. 144, not quoted exactly.*

³ C. ins. *vere*.

⁴ His shield inverted is in the margin.

⁵ Afterwards bishop of Salisbury.

Ipsa eodem tempore misit dominus legatus infinitam pecuniam domino Papæ per quendam clericum suum,¹ cui nomen Mumelinus, quem dominus Papa gratanter accepit, remittens eundem ut reciperet ampliorem.

A.D. 1240.
The legate
sends money to the
Pope.

*De nimis detestanda exactione pecunie in Anglia
jamjam miserabili.*

Per eosdem dies venit in Angliam nova quædam pecuniæ exactio, omnibus sæculis inaudita et execrabilis. Misit enim dominus Papa, pater noster sanctus, quendam exactorem in Angliam, Petrum Rubeum, qui excogitata muscupulatione infinitam pecuniam a miseris Anglicis edoctus erat emungere. Intravit enim religiosorum capitula, cogens et seducens eos ad pecuniam promittendam et promissam persolvendam, exemplo aliorum prælatorum, quos mentitus asserebat gratanter persolvisse; dixit enim, "Ille episcopus et ille, ille abbas et ille, jam libens satisfacit; quidnam vos ignavi tam moramini, ut grates cum muneribus amittatis?" Fecit etiam prædictus impostor jurare, ut hoc genus pecuniam extorquendi nulli hominum infra dimidium annum facerent manifestum; quasi eliciens hoc ex singulorum primitiva professione, cum tantum de honestis sit consilium Papale celandum. Hoc faciendo more prædonum domesticorum, qui fidem ab expoliatis extorquent, ut nulli pandant nomina spoliantium.

Pietro
Rosso sent
into Eng-
land by
the Pope
to extort
money.

*De iniquissima exactione quintæ, unde cogebamur
jurare hoc celare infra dimidium anni.*

Sed si etiam homines silerent, lapides ecclesiarum contra grassatores clamorem levarent. Nec potuit hoc maleficium latere sub tenebris; quomodo etenim pos-

¹ suum] om. C.

A.D. 1240. sent prælati a suis et sibi subjectis pecuniam exigere, nisi causa exactionis exprimeretur ?

Vocat hoc. Venerunt¹ igitur abbates vultu flebili et capite demisso ad regem, suarum patronum ecclesiarum, dicentes ;
 The abbats ask for relief from the king. “ Domine rex, suggillamur, nec licet nobis clamitare ;
 “ jugulamur, nec possumus ejulare. Injungitur nobis
 “ a domino Papa impossibilitas, et exactio toti mundo
 “ detestabilis. Baronias a vobis tenemus, nec possu-
 “ mus eas depauperare sine vestri præjudicio ; nec
 “ possumus vobis quæ nobis incumbunt pro illis re-
 “ spondere, et Papæ nos incessanter torquenti satis-
 “ facere. Sic enim et sic, rediviva et semper nova et
 “ inexpectata oritur nobis illata angaria a Romanis
 “ execogitata, quæ nos vel ad modicum non patitur
 f. 136. “ respirare ; ad asilum vestri consilii et ad sinum
 “ vestri patrocinii recurrimus, super his desolationibus
 “ consilium et auxilium postulantes.” Et qui loque-

The king exposes them to the legate, and threatens to have them imprisoned.

bantur hæc, fuerunt dominus abbas² de Sancto Æd-
 mundo et dominus³ abbas de Bello. Quos rex, cum
 hæc audiret, torvo intuens aspectu et tumultuosa voci-
 feratione perterrens, clamavit ad legatum, qui tunc
 forte præsens extitit ; “ Ecce domine mi legate, isti
 “ miseri seductores, pandentes secreta Papalia, oblo-
 “ quuntur, voluntati vestræ non adquiescentes ; facite
 “ de ipsis quod vobis placet. Ecce accommodo vobis
 “ unum de melioribus castris meis, ut eos in eo car-
 “ cerali custodiæ mancipetis.”

Qualiter abbates pro consolatione desolationem a rege susceperunt.

All, but a few, satisfy the legate's demands.

Quod cum audissent abbates, supra quam dici possit
 confusione pereulsi, recesserunt, legato pro voto satis-
 facturi. Aliqui tamen, sed pauci, non adhuc vacillantes,
 nolentes adhuc colla supponere tam odibilis conditio-

¹ This chapter and the next are omitted in C.

² Henry.

³ Ralph of Coventry.

nis servituti, steterunt, requisita solvere renuentes, et A.D. 1240. subterfugia per inducias sibi vix requirebant.

Quomodo¹ ob consimilem causam vocati sunt episcopi apud Norhamtonam.

Cumque similia facere credebat legatus, ipsi Petro Rubeo associatus, episcopis apud Norhamtonam propter hoc vocatis, edocti abbatum exemplo, responderunt; “ Habemus archidiaconos nobis subjectos, qui norunt beneficiatorum sibi subjectorum facultates, nos autem ignoramus. Omnes tangit hoc negotium, omnes igitur sunt conveniendi, sine ipsis nec decet nec expedit respondere.” Datus est igitur eis dies responsionis, in octabis sancti Johannis Baptistæ, scilicet nativitatis. Quo die cum prædicti convenissent coram legato et ejus complicibus, noluerunt erecta cervice prædictam exactionem tam impudenter contradicendo negare; sed modesta responsione has exceptiones caute contradicendo rationabiliter proposuerunt.

The bishops refuse to answer until the archdeacons have been consulted.

Exceptiones episcoporum et archidiaconorum contra legatum et Petrum Rubeum nuntium Papæ.

Dicunt quod contribuere non debent, tum quia contributio fieret contra eum qui contraxit cum principe suo, tum quia fieret ad effusionem sanguinis Christiani; quod patet ex forma scripti Apostolici, in quo continetur, *ad debellandum imperatorem*. Tum, quia fieret contra libertatem ecclesiæ, quod patet ex forma ejusdem scripti ubi dicitur, *contradicentes ecclesiastica censura compescentes*; ecce servitus et compulsio. Tum, quia alias dederunt decimas domino Papæ, sub hac protestatione ne de cætero consimilis fieret exactio; multo fortius nec nunc quinta pars est exigenda. Tum, quia timeri possit ne ad consuetudinem traheretur,

Their reasons against the demanded contribution.

¹ This and the next chapter are placed in C. after the document which follows.

A.D. 1240. cum binus actus inducat consuetudinem, ut in codice, *De*¹ *episcopali audientia. Lege nemo.* Tum, quia cum² necesse habeant continue diversa negotia in curia Romana expedire, ad quam nisi per terram imperatoris patet accessus, timendum esset ne imperator eorum captionem³ procuraret, ac ipsos certos de pœna graviori carcerali custodiæ manciparet. Tum, quia cum² rex multos habeat inimicos, contra quos onus guerræ expectat sustinere, timens graviora, non esset tutum terram magis depauperare, præsertim cum vacuetur pro magna parte terra, nobilibus in negotium crucis proficiscentibus et multum pecuniæ ad viatica secum asportantibus. Tum, quia hoc verteretur in patronorum ecclesiarum præjudicium, maxime cum non constet ipsos dictæ contributioni consentire. Tum, quia generalis status ecclesiæ, ut dicitur, periclitabatur, propter quod generalis deberet fieri contributio; ut sic, si esset necesse, generalis fieret contributio, quod non est in casu isto; fama enim percrebuit, quod convocabitur concilium ubi talia sunt determinanda; necesse enim est sic fieri ut tollatur scandalum generale.

Cum⁴ autem hæc legatus et socii sui audissent, tacite confusionem suam dissimulabant, nacta temporis opportunitate ad hanc vel similem exactionem surrecturi.

Responsiones rectorum ecclesiarum in Beresire ut non debeant contribuere.

f. 135.

The legate summons the rectors of Berkshire, and

Sperantes⁵ autem adhuc legatus et complices sui, alios quosdam ad suam inclinare voluntatem, ut contributorent, videlicet rectores ecclesiarum de Beresire et quosdam alios; congregaverunt eos, convenientes eosdem

¹ This is the 4th title of the first book of Justinian's Codex. I do not find the passage to which reference is made.

² cum] om. C.

³ captionem] om. C.

⁴ Cum] Tum, B.

⁵ This is on an inserted half leaf, f. 135.

multis sermocinationibus, minas minis addentes et pro-
missa promissis cumulantes. Quibus constanter respon-
derunt, quod a forma responsionis noluerunt recedere,
rationibus eorum fulti; quibus tamen alias, licet illæ
sufficiant, annectimus rationes.

A.D. 1240.
makes his
demand.

Dicunt¹ omnes et dicunt singuli rectores ecclesiarum
de Beresire, quod contra imperatorem non est contri-
buendum ut contra hæreticum, cum non sit dampnatus
iudicio ecclesiæ vel convictus, licet excommunicatus,
nec pro eo quod occupat vel impugnat patrimonium
ecclesiæ Romanæ; ecclesia² enim non utitur brachio
seculari contra hæreticos.

Answers
of the
rectors of
Berkshire
to the
Papal
demands.

Item, sicut ecclesia Romana suum habet proprium
patrimonium, cujus administratio pertinet ad dominum
Papam; similiter et aliæ ecclesiæ suum, ex largitione
et concessione regum, principum, et aliorum magnatum
fidelium, quod in nullo est censuale vel tributarium
ecclesiæ Romanæ; unde non debent prælati compelli
de patrimonio suarum ecclesiarum contribuere.

Item, licet argumento legis omnia dicantur esse
principis, non tamen dominio et proprietate, sed cura
et sollicitudine; similiter ecclesiæ spectant ad dominum
Papam cura et sollicitudine, non dominio et proprie-
tate; unde dicunt, quod non debent ad contribuendum
compelli.

Item, cum dicat Veritas; *Tu es Petrus, et super hanc*
petram edificabo ecclesiam Meam, reservavit sibi pro-
rietatem, committendo curam, sicut patet ex verbis
Evangelii sequentibus; *Quodcumque ligaveris super ter-
ram, erit ligatum et in cælis; et quodcumque solveris,
etc. Non quodcumque exegeris super terram, erit ex-
actum et in cælis*; unde dicunt quod ad contributionem

S. Matt.
xvii. 18,
19.

¹ This document is also given in the Burton Annals (Annal. Monast. i., p. 265). It is there headed "Responsiones cleri Angliæ," and

begins, "Dicunt omnes et singuli
" rectores ecclesiarum Angliæ."

² *ecclesia . . hæreticos*] In the margin.

A.D. 1240. non possunt nec debent secundum Deum et justitiam
 Answers compelli.

of the
 rectors of
 Berkshire
 to the
 Papal de-
 mands.

Item, cum ex auctoritatibus sanctorum patrum fructus ecclesiarum in certos usus, puta ecclesiæ, ministrorum, et pauperum, sint deputati,¹ non debent in alios usus converti, nisi auctoritate ecclesiæ universalis; unde de bonis ecclesiæ non est contribuendum ad pugnandum, maxime contra Christianos.

Item, cum clericis vix sufficiant proventus ecclesiarum suarum ad victus cotidianos, tum propter earum tenuitatem, tum quia nonnunquam fames in regione ingruit, messe deficiente, tum quia tanta multitudo pauperum et adventantium, quorum mori partem vidimus pro defectu alimentorum, tum quia nullus potest nisi unicum beneficium optinere, unde pauperiores et vix sibi et pauperibus sufficiunt, non debent ad talem contributionem compelli.

Item, licet esset bonum contribuere, omitti tamen deberet et expediret propter scandalum jam suscitatum et per orbem ventilatum contra ecclesiam Romanam; quia dicitur publice, alias factæ fuerunt hujusmodi exactiones, et clerici enormiter depauperati sunt; et statim exacta et extorta pecunia, composuerunt Papa et imperator, nec est quadrans restitutus; immo si qua residua fuissent post compositionem et reddenda, graviter extorquebantur. Et dicit Canon quod licet pro scandalo vitando peccatum mortale [committi]² non debet, bonum tamen quandoque omitti debet, ut scandalum vitetur; unde non debemus contribuere.

Item, si contribuerent contra imperatorem, non solum cruciatus corporis, sed mortis periculum immineret sedem Apostolicam pro justitiæ impetratione [adeuntibus]² et peregrinantibus de hac regione ad Terram Sanctam propter terræ liberationem; unde et cetera.

¹ *deputati*] deputed, B.

² *committi, adeuntibus*] From the copy in the Burton Annals, p. 266.

Item, binus actus inducit consuetudinem; unde cum alias facta fuerit hujusmodi contributio, si modo fieret, verteretur in consuetudinem; unde et cetera.

A.D. 1240.
Answers
of the
rectors of
Berkshire
to the
papal de-
mands.

Item, exhæredatio principis Angliæ et magnatum terræ, considerata potestate imperatoris et debilitate et paupertate regni Angliæ, ex contributione hujusmodi immineret manifesta; unde contribuere non expedit nec debemus.

Item, cum rex Angliæ et magnates tam in jure hæreditario, quam bona et appropriata consuetudine, habent jus patronatus ecclesiarum Angliæ, et rectores ad eorum præsentationem institui volunt, sicut nec debent nec possunt in aliquam contributionem consentire inconsultis patronis, quia sic possit ex ecclesiis suis præjudicium generari, cum eadem ecclesiæ sint per eosdem patronos terrarum ac reddituum propter hoc specialiter collationibus dotatæ aut ditatæ, ut rectores earum suscipiant hospites tam divitum quam pauperum, sustinentes hospitalitatem tam laicorum quam clericorum, secundum suas facultates, locorum exigente consuetudine; a quibus si procedat talis exactio, oportet cessare, et ita patroni suo jure et intentione hac causa donandi fraudati erunt; et sic donata repetere, vel saltem alia quærent gravamina, nec iterum ecclesias de suis bonis fundabunt, vel conferent beneficia.

f. 135 b.

Item, cum istud petatur contra talem qui foedus iniit cum principe nostro, præsertim per matrimonium, non debemus eo inconsulto contra eum contribuere.

Item, quod cum nuper alias præstiterunt¹ contributionem² in casu consimili, et promissum esset præbentibus auctoritate istius ejusdemque Papæ, quod de cætero non fieret hujusmodi exactio, de dicto gravamine adhuc sentientes se gravatos, non debent contribuere; quia

¹ *præstiterunt*] pristini, B.; pristinæ, C.

² *contributionem*] contributioni, B.

A.D. 1240. timent quod ex frequenti contributione in servilem et
 Answers of the rectors of Berkshire to the papal demands. inusitatam trahantur consuetudinem; præsertim cum multi in plerisque regionibus, nec adhuc Franci, non consentiant contributioni. Nec est manifestum vel notorium, aliquod emolumentum per hujusmodi extorsiones ecclesiæ contigisse, utinam¹ non ad detrimentum! roborantur utique et ditantur exinde hostes ecclesiæ, et ex validis fiunt validiores; et durum est nobis armis propriis perimi; quare non est contribuendum.

Item, cum omnes vel fere omnes voto crucis sint astricti, ad quæ vota vel per se vel per alios competentes solvenda admonitionem Papalem receperunt; et huic tam arduo et utili negotio simul et semel etiam huic contributioni nequeunt satisfacere.

Item, cum privilegio cruce signatorum sint muniti, quibus et fructus et obventiones reddituum suorum sibi integre triennio conceduntur, ad hoc non debent contribuere.²

Item, cum plures sint per literas Papales astricti, ut de decimis ecclesiarum suarum, quæ ad jus patronatus monachorum Cluniacensis ordinis spectare noscuntur, vel in quibus ipsi monachi aliquod temporale vel spirituale habent, usque ad terminum eis respondeant;³ unde non debent contribuere.

Item, cum dominus noster rex Angliæ undique habeat hostes capitales, ei ut dicitur nocere præparatos, ac regnum sit destitutum consilio et auxilio proborum, in brevi peregre proficisci disponentium, maximam pecuniæ summam qui secum deportabunt, nec esset tutum in tantum depauperare ecclesias et regnum, quod ad tuitionem reipublicæ non sufficeret, timendum foret pro certo de irrestaurabili regni exterminio.

Item, cum olim essent ditiores clerici Anglicanæ nationis, quando videlicet omnes habuerunt, vel major

¹ *utinam . . . contribuendum*] Not in the Burton Annals.

² The document in the Burton Annals ends here.

³ *respondeant*] respondent, B.

pars habuit plura beneficia sine dispensatione, ac nunquam ab ipsis talis exactio facta fuit, licet per imperatores tyrannos tunc temporis multi Papæ patres sanctissimi, exilio relegati, in se et in membris suis ac facultatibus ecclesiæ durissima paterentur; non debemus contribuere.

A.D. 1240.
Answers
of the
rectors of
Berkshire
to the
papal de-
mands.

Item, in regno Franciæ multæ decimæ militibus ab Apostolicis patribus concessæ creduntur,¹ ut ipsi Romanam ecclesiam tueantur, nec constat ab eis debitum suffragium esse denegatum, nec etiam constat eorum suffragium exercitui domini Papæ fuisse adhuc contributum; quare non debemus contribuere.

Quomodo per proprium scisma et divisionem fracti sunt.

Legatus igitur et sui complices, comperientes constantiam eorum tot fultam validis rationibus, nec se posse ipsos simul coherentes frangere, cogitaverunt scisma inter eos et divisiones procurare. Adiit ergo legatus regem, et ipsum cito enervatum sibi inclinavit. Adierunt et complices ejus tam episcopos quam eorum archidiaconos, præcipue tamen magistrum Alanum de Beles, archidiaconum Subiriensem,² aliis prius constantiorem, et quosdam alios ambitiosos, ad altiores dignitates aspirantes, adjutorium eis efficax pollicentes, ut dictæ universitati non consentirent; et sic divisio illis prævaluit pars adversa.

The legate
prevails by
dividing
his oppo-
nents.

De transfretatione comitis Ricardi et aliorum nobilium subsequentiū et præeuntium.

Eodem anno, comes Ricardus, paratis omnibus quæ ad iter Jerosolimitanum necessaria videbantur, venit ad abbatiam Sancti Albani, ubi ingressus capitulum, a conventu suffragia petiit orationum. Et postea Londono-

f. 136.
Richard of
Cornwall
goes to
S. Alban's,
on his way

¹ *creduntur*] credantur, B.

² Of Sudbury. The Historia Anglorum mentions his death this

year, before this demand was made, ii. p. 432.

A.D. 1240.
to start on
his cru-
sade.

His com-
panions.

nias veniens, circa dies inter Ascensionem et Pentecosten, fratri suo regi et legato et aliis magnatibus valedicens, versus Doveram gressus maturavit. Rex autem, suscipiens filium suum Henricum in custodiam suam et possessiones suas sub protectione¹ sua, et legatus et multi magnates, praelati, et religiosi proficiscentem usque ad mare comitantes, eum Divinae gubernationi devotissime commendarunt.² Frater Theodoricus, prior Hospitalis, adhæsit ei comes et dux indivisus. Transierunt autem circa illa tempora multi nobiles Angliæ; scilicet comes Willelmus³ Longaspata Sarisberiensis; et alii, quorum nomina in hujus⁴ folii margine notantur⁵ inferiori.⁶ Quibus multi barones et

¹ *protectione sua*] protectionem suam, B.

² The ship is drawn in the margin.

³ *Willelmus . . . Sarisberiensis*] Written over an erasure.

⁴ *hujus folii*] ista, C.

⁵ *notantur inferiori*] possunt inveniri, C.

⁶ The marginal note is as follows:—

Omnes hi vexilla ferentes transfretarunt cum comite Ricardo apud Marseylle, scilicet de familia comitis Ricardi una etiam cum superius nominato W[illelmo] Longaspata :

Phillippus Basset.
Johannes de Bellocampo.
Galfridus de Lusci.
Johannes de Neville, forestarius.
Galfridus de Bellocampo Bedfordiæ.
Petrus de Brus.
Willelmus de Furnivallis.

Item in eodem passagio transfretarunt cum domino Simone de Munford, qui quidem remanserat de familia comitis Ricardi antequam de Anglia recesserat,

Thomas de Fornivallis,
Gerardus de Fornivallis, frater ejus.

Hugo Wake.

Aumauri de Sancto Amando, seneseallus curiæ domini regis.

Wischarde Ledet.

Puncard de Dewyme.

Willelmus de Dewyme, frater ipsius, qui dicitur de Pemes.

Gerardus de Pesmes.

Fulco de Baugye.

Petrus de Chauntenay.

Omnes hi vexilla ferentes perrexerunt cum S[imone] de Munford comite Leycestriæ et cum uxore ipsius, sorore domini regis, per Lombardiam et per Apuliam, ascendentes naves apud Brundisium [?]. Uxor autem S[imonis] de Monteforti comitis, soror regis Angliæ H[enrici], remansit in Apulia juxta Brundisium in castro quod cum terra magna datum sibi . . . .

The rest is illegible. C. only gives this last paragraph as far as "perrexerunt."

Names of the chief persons accompanying earl Richard and Simon de Montfort on their crusade.

milites et alii strenui, quasi capitaneis et ducibus, A.D. 1240. adhæserunt.

De magno honore quem rex Francorum fecit comiti Ricardo, quando venit in terram suam, et illum honorem per totam terram suam continuavit.

Comes vero Ricardus cum prospere in ulteriori litore applicuisset, et ad partes Franciæ jam perveniens regi appropinquasset, rex cum matre sua B[lanchia] et multis magnatibus comiti venienti occurrit lætabundus et festivus, et hospitatus est eum in palatio suo, cum ipso gratanter, quasi cum dilecto consanguineo suo, convivando, ipsum xeniis et muneribus regiis civiliter respiciendo. Misit quoque marescallum suum tutorem et ducem per totam terram suam, qui viatica et hospitia laute et honorifice sibi suisque procuravit, donec Rodanum lætus et sospes pertransisset. Cives vero Avinionis occurrentes ei in gaudio, optulerunt ei hospitium in civitate suis sumptibus gratanter procurandum. Postea, apud Viennam¹ ingressus naviculas, proposuit per Rodanum usque ad civitatem Arelatensem navigare. Cives vero Viennenses et alii affines rogaverunt comitem R[icardum] ut naviculas suas cursatrices eis venderet, pro quibus rei pretium triplicarent. Quod cum renuisset comes, asserens se non esse mercatorem, cives illas violenter retinuerunt. Sed comes, ut potuit, iter suum nimis offensus continuavit, tendens et perveniens ad civitatem Arelatensem. Cives vero super hoc enormi facto pœnitentes, sed sero, naves comiti ablatas eidem apud Balcarium remiserunt; quas comes, præ indignatione concepta, omnes comminuit. Et contristatus est nimis comes Tholosanus, super hac injuria comiti Ricardo in finibus suis (sunt enim consanguinei) irrogata.²

Honours paid in France by Louis IX. and queen Blanche to Richard of Cornwall.

Hospitality offered by the citizens of Avignon.

He embarks at Viennè.

Conduct of the citizens.

He goes to Arles,

to Beaucaire.

¹ Viennam] Wianam, C.

| ² irrogata] irrogato, B.

A.D. 1240. *Quomodo comes Provinciæ occurrit cum gaudio comiti Ricardo, et recepit eum quasi dilectum amicum.*

The count of Provence comes from Tarascon to meet him.

Comes vero Provinciæ, pater scilicet reginæ Anglorum, cum de adventu comitis R[icardi] certificaretur, venit obviam ei de Tharasco in gaudio et exultatione, paratus ad ejus obsequia et pronus ad beneficia; sperans subsidium ab eo suscipiendum contra adversarium, comitem scilicet Tholosanum, cum quo guerram habebat et multa pericula sustinebat.

Quod comes Ricardus ad Sanctum Egidium ivit in peregrinationem.

He goes to S. Gilles.

Cum autem comes Ricardus illuc pervenisset, sciens se esse non remotum a civitate Sancti Egidii, causa orationum illuc properabat, ut, sicut paulo ante in capitulo Cisterciensium in generali capitulo veniens humiliter orationibus eorum se commendavit, conferendo ex innata sibi munificentia redditum viginti marcarum ad refectorem congregationis, ita sancti Egidii suffragiis maris discrimina securius pertransiret.

f. 136 b.

Quomodo legati Papales comitem Ricardum ne transiret ex parte domini Papæ prohibuerunt.

At S. Gilles the papal legate and archbishop of Arles forbid his proceeding on his crusade.

Et cum comes Ricardus ad Sanctum Egidium pervenisset, venerunt ad eum unus legatus et archiepiscopus¹ Arelatensis, auctoritate domini Papæ consulentes et inhibentes, ne comes transfretaret. Quod cum comes vehementer admirans redarguisset, asserens se credidisse veritatis firmitatem inesse dictis Apostolicis et suis quos misit prædicatoribus, moleste tulit nimis tales inhibitiones, et dixit; "Omnia mihi necessaria ad transitum præparavi, valedixi amicis, præmisi thesaurum et arma mea, naves paravi jam meis² victu-

His speech in answer.

¹ John Baussan.

| ² *meis*] om. C.

“ alibus oneratas; et nunc mutato verbo, transfretare
 “ cum jam ad mare navem intraturus perveni, pro-
 “ hibet Papa, qui dicitur successor et vicarius Jesu
 “ Christi, qui nunquam verbi Sui transgressor fuisse
 “ perhibetur, ne ad servitium Christi properem, ad
 “ omnia jam accinctus.” Et cum viderent legati illi,
 quod transitum suum nequirent impedire, cœperunt
 persuadere, ut relicto portu Marsiliæ intraret mare in
 portu qui dicitur Aegemorte. Quod omnes de exercitu
 abhorruerunt propter loci corruptionem et infirmitatem,
 et dissuaserunt. Comes igitur, detestans Romanæ
 ecclesiæ duplicitatem, cum magna mentis amaritudine
 Marsiliam tendebat, spretis legatorum fallacibus et
 ambiguis¹ sermocinationibus. Et primo ad Rokam²
 veniens, ibi classem totam ordinavit et oneravit. Misit
 autem ad imperatorem status sui notitiam, et signifi-
 cavit ei Papalem muscupulationem per nuntios sibi
 speciales, scilicet Robertum de Tuenge militem et alios.
 Et in septima[na] infra octavas Nativitatis beatæ Ma-
 riæ sese vasto mari navigandum commendavit.

A.D. 1240.
 He refuses to embark at Aigues-mortes, and goes to Marseilles.

At la Roque.

Dubium.

He sets sail.

Quomodo David filius Leolini in dolo vocavit fratrem suum ad concilium, cepit,³ et incarceravit.

Eodem anno, die videlicet sancti Guthlaci, cœpit
 guerra oriri inter duos filios Leolini. Postea quoque a
 die prænotato, quo idem princeps viam universæ carnis
 est ingressus, usque ad finem ætatis, scilicet festum
 Sancti Michaelis, non defuit guerra in finibus Walliæ;
 donec uno fratrum incarcerato, cæteri Walenses impetus
 suos perterriti refrænarunt. David enim nepos regis
 in dolo vocavit fratrem suum primogenitum, scilicet
 Griffinum, ad concilium, de pace rationabiliter tracta-
 turum. Ad quod cum pervenisset in conductu epi-

April 11.
 War between the two sons of Llewellyn.

¹ *ambiguis*] *ambugiis*, B. C. is correct.

² *Rokam*] *Rogam*, C.

³ *cepit et*] *et eum*, C.

A.D. 1240. scopi de Bangor¹ et aliorum fide dignorum, frater
 Imprison- ejus David cum capi præcepit, et carcerali custodiæ
 ment of Griffith. mancipari.

De electione Petri de Egeblanke in episcopum Herefordensem.

Peter
 d'Acqua-
 blanca,
 bishop of
 Hereford.
 24 August.

Die vero sancti Bartholomæi, electus² est in episco-
 pum Herefordensem magister Petrus de Egeblanke,
 qui aliquando familiaris clericus fuit et procurator ex-
 pensarum Willelmi electi Valentini, natione Provincia-
 lis. Et post parvum temporis intervallum cum magno
 est³ a rege honore receptus, et confirmatus sine aliqua
 contradictione vel difficultate. Alius enim, quidam⁴
 canonicus Lichefeldensis, vir per omnia commendabilis,
 electus, videns dies malos imminere, et regem nullum
 fere nisi alienigenam acceptare, cessit,⁵ et regimen
 ecclesiæ Deo et canonicis fratribus suis commisit dis-
 ponendum.

*Regina Angliæ peperit regi filiam, et vocatum est no-
 men ejus Margareta.*

Birth of
 Margaret,
 29 Sept.

Festo autem Angelico sollempnizato, regina Alienora
 regi peperit unam filiam. Et vocatum est nomen ejus
 Margareta, quod est nomen materteræ ejusdem, scilicet
 reginæ Francorum, et quia in discrimine puerperii
 sanctam invocavit Margaretam.

¹ Richard.

² A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

³ est] om. C.

⁴ quidam . . . commendabilis] In the margin.

⁵ "In Augusto electus Herefordiæ
 "similiter [i.e. rege eum recusante]
 "cassatur." Annal. de Theokesb.
 (Annal. Monast. i. p. 116). His
 name was Michael. See the Hist.
 Anglor. ii. p. 438.

De¹ consecratione magistri Andelmi in archiepiscopum Armachcanum. A.D. 1240.

Eodemque tempore, scilicet die sancti Jeronimi, magister Andelmus, natione Coloniensis, vir moribus et literatura commendabilis, in archiepiscopum Armachkanum² apud Westmonasterium, præsentem rege et legato et quamplurimis episcopis,³ Wigorniensium⁴ ministerium peragente, sollempniter est consecratus.

Andelm
(Albert)
of Cologne
archbishop
of Armagh,
30 Sept.

De sollempni dedicatione ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum.

Die vero sancti Remigii, dedicata est ecclesia Sancti Pauli Londoniarum ab episcopo ejusdem loci Rogero, præsentem rege et multis episcopis et magnatibus, qui omnes ea die convivium cum ipso episcopo et canonicis lætanter celebrarunt; ad quam venientibus et devote ibidem orantibus concessa est venia quatuordecim annorum. Quæ omnia legatus et omnes episcopi præsentem confirmarunt.

Dedication
of St.
Paul's,
1 Oct.

De morte Thomæ de Muletuna.

In ejusdem anni æstate Thomas⁵ de Muletuna, miles in armis cum juvenis ei arridebat, et cum provectioris erat ætatis, abundans possessionibus legisque peritus sæcularis, viam universæ carnis est ingressus. Hic dum fines suos cupiebat ampliare, abbatiæ Sancti Guthlaci, cujus prædia suis erant contermina, multotiens intulit dampnum et gravamen.

Death of
Thomas de
Muletun.

His in-
juries to
Croyland
abbey.

¹ This paragraph is after the following in the MS., but with the letter A. affixed to it, the other having B.

² In the margin a pastoral staff and mitre are drawn, and above,

“ illa ecclesia metropolis est totius
“ Hiberniæ.”

³ *episcopis*] om. C.

⁴ Walter de Cantelupe.

⁵ His shield inverted is in the margin.

A.D. 1240. *De placito moto inter dominum abbatem Sancti Albani et quosdam milites in terra et de terra Sancti Albani feodatos et quosdam alios.*

Lawsuit
between
St. Alban's
and certain
knights
respecting
their right
to hunt in
the free
warren of
St. Alban's.

Eodemque anno quidam milites et alii, quibus ex sua benignitate abbates Sancti Albani licentiam vendendi ad tempus concesserant in libera warena Sancti Albani, concessa ecclesiæ longe¹ retroactis temporibus, et a regibus et fundatoribus ejus confirmata, sicut testantur nobilia ipsius ecclesiæ instrumenta, gratia sibi concessa abutentes et vicio ingratitude laborantes, ipsam gratiam in perpetuam consuetudinem et jus continuum vendicantes, possidere, et ecclesiam suo jure privare vel potius exhæredare nitebantur. Abbas vero Johannes, qui tunc temporis abbatiam tenebat, qui de jure suæ professionis libertates læsas et possessiones dispersas revocare tenebatur, super hac injuria ecclesiæ suæ illata gravem domino regi reponens querelam, tale breve super eos adquisivit.

Breve de warena et totus processus ejusdem.

Writ to
summon
the tres-
passers
obtained
by abbat
John [of
Hertford].

“Henricus, Dei gratia rex Angliæ etc., vicecomiti Hertfordiæ salutem. Si abbas de Sancto Albano fecerit te securum de clamio suo prosequendo, tunc summone per bonos summonitores Galfridum de Childewike, Galfridum, Willelmum, Johannem, et Ricardum, filios ejus, Willelmum de Gorham, Thomam de Wauz, Walterum et Henricum filios ejus, Adam de Sumery, David de Garpenvilla, quod sint coram justitiariis ad primam assisam cum in partes illas venerint, ostensuri quare fugaverunt et lepores ceperunt in libera warena sua de Sancto Albano sine licentia sua; et habeas summonitores et hoc breve. Teste me ipso, apud Westmonasterium, vicesimo sexto die Junii, anno regni nostri vicesimo quarto.”

¹ *longe*] om. C.

Acta apud Hertfordiam, a die Nativitatis beati Jo- A.D. 1240.
hannis Baptistæ in unum mensem, coram Willelmo de *Prosecutio*
Eboraco, præposito de Beverlaco, Henrico de Bathonia, *negotii.*
Rogerio de Thurkebya, Gilberto de Prestuna, tunc justi-
tariis ibidem itinerantibus, anno regni regis Henrici
filii regis Johannis vicesimo quarto.

Recordatio vel recitatio coram justitiariis.

Galfridus de Childewike, Gaufridus, Willelmus, et
Ricardus, filii ejus, Willelmus de Gorham, Thomas de f. 136.
Wauz, Walterus et Henricus, filii ejus, Adam de Sumeri, *Process of*
David de Garpenvella, submoniti fuerunt per breve *the suit.*
domini regis ad respondendum abbati Sancti Albani,
quare fugaverunt et lepores ceperunt in libera warena
sua de Sancto Albano, sine licentia sua. Et inde
queritur, quod die Mercurii proxima ante festum sancti 20 Dec.
Thomæ Apostoli, ipsi venerunt cum canibus, et cepe- 1239.
runt lepores suos in warena sua. Et similiter, quod
chaciaverunt in campis suis omnibus in warena sub-
scriptis, scilicet in campis Sancti Albani, Kyngesburia,
Parco, Langeleia, Kayso,¹ Rikemarswurthe, Cudicote,
Waldene, Sandruge, Tidenhangre, Barnate, Redburne,
et in terris suis dominicis et rusticorum suorum,
contra libertatem suam, qua usus est a tempore Henrici
regis senis, unde dampnificatus est ad valentiam quad-
raginta marcarum. Et Galfridus et omnes filii, Adam
de Sumeri, veniunt et defendunt vim et injuriam; et
dicunt, quod ipsi et antecessores sui a conquestu
Angliæ chaciaverunt in omnibus locis prædictis de jure,
tempore Henrici regis avi domini regis, in temporibus
regni Johannis, et domini H[enrici] regis qui nunc
est, et habuerunt chaciam illam ut de jure. Offerunt
domino regi quinque marcas per sic, quod inquiretur
utrum prædictus Galfridus et antecessores sui, Thomas

¹ i.e. Cashio, which gives the name to the hundred in which St. Alban's is.

A.D. 1240. de Wauz et antecessores sui, Adam de Summeri et antecessores sui, habuerunt chaciam illam prædictam pacifice ut de jure, tempore H[enrici] regis avi domini regis et semper postea, vel si habuerint chaciam illam vi aut¹ permissione prædecessorum prædicti abbatis vel per eskeccum; et recipiuntur. Et idem abbas dat quinque marcas pro habenda eadem inquisitione. Et datus est eis dies in octabis sancti Michaelis, coram eisdem justitiariis apud Cantebregiam.

Acta apud Cantebregiam in octabis sancti Michaelis coram præfatis justitiariis.

The suit
tried
before the
justices
at Cam-
bridge,

Jurata de consensu partium venit recognitura per Petrum de Thany, Willelmum Revel, Willelmum de Thorleghe, Simonem de Fornellis, Henricum de Holewelle, Radulphum filium Fulconis, Willelmum de Sancto Leodegario, Petrum de Welles, Ricardum Muschet, et Willelmum de Holewelle, si Galfridus de Chidewike, Gaufridus, Willelmus, et Ricardus filii ejus, Thomas de Wauz, Walterus et Henricus filii ejus, et Adam de Sumery et antecessores² ipsorum, habuerunt chaciam suam tempore H[enrici] regis avi domini regis, et semper postea, in villis de Sancto Albano, Kingesburia, Sandruge, Tidenhangre, Pare, Kayso, Langeleye, Rikemareswurthe, Cudicote, Waldene, Barnette, et Redburne, ut de jure suo, sicut idem Gaufridus et alii dicunt; vel si habuerunt chaciam per vim, vel ex permissione prædecessorum abbatis Sancti Albani, per eskeccum,³ ut idem abbas dicit. Qui dicunt super sacramentum suum, quod intelligunt quod abbates Sancti Albani semper habuerunt liberam warennam suam in prædictis villis tempore Henrici regis avi domini regis; quia dicunt, quod inspexerunt quandam cartam, quam idem H[enricus] rex, avus

¹ aut] et, B.

² antecessores] antecessorum, B.

³ eskeccum] eskaeccum, C.

domini regis qui nunc est, fecit domui Sancti Al- A.D. 1240.
 bani, in qua idem rex facit mentionem de prædicta
 warena habenda in prædictis villis, quam abbates
 ejusdem domus habuerunt tempore regis Henrici senis
 avi sui. Dicunt etiam quod si prædicti Galfridus vel
 alii vel eorum antecessores cucurrerunt in prædicta
 warena in prædictis villis, hoc fuit ex permissione
 abbatum qui pro tempore fuerunt, et aliquando per
 contentionem; ita quod prædicti abbates, qui pro tem-
 pore fuerunt, aliquando ceperunt canes ipsorum et
 homines suos, et homines male verberaverunt et male
 tractaverunt; unde attachiamenta aliquando facta fue-
 runt in comitatu, et canes replegiati, et pax facta
 inter eos de talibus contentionibus. Et præcise dicunt,
 quod nunquam cucurrerunt in prædicta warena per
 aliquod jus quod in ea habuerunt vel habere potu-
 erunt. Et ideo consideratum est, quod abbas et suc- and settled
 cessores sui de cætero habeant et teneant prædictam in favour
 warenam in prædictis villis quiete in perpetuum of the
 absque clamio, quod prædicti Gaufridus et alii vel abbat.
 eorum hæredes in ea habere possint in perpetuum.
 Et Gaufridus et omnes alii in misericordia, et satis-
 faciant abbati de dampnis suis, scilicet de quadraginta
 marcis. Et præceptum est vicecomiti Hertfordiæ per
 breve domini regis, quod de terris et catallis ipsorum
 fieri faciat prædictam pecuniam, et eam sine dilatione
 habere faciat prædicto abbati.

*Nomina duodecim militum juratorum, et quod partes
 in decem consenserunt.*

Duodecim milites accincti gladiis fuerunt electi in The parties
 asisa, de consensu partium. Et consenserunt partes in agree to a
 decem, quia duo non comparuerunt, videlicet Ricardus jury of ten.
 de Boxe et Ricardus Buteille de Melduna in Essexia.

A.D. 1240.

Breve de warennæ.

The
sheriff's
writ for
payment of
the fine.

“J. de Wadentona, vicecomes Hertfordiæ et Essexiæ,
dilecto sibi Johanni de Beyforde, ballivo suo, salutem.
Mandatum domini regis in hæc verbi suscepi: ‘H[en-
ricus] Dei gratia rex Angliæ etc., vicecomiti Hert-
fordiæ et Essexiæ salutem. Præcipimus tibi, quod
de terris et catallis Gaufridi de Chidewike, Gaufridi,
Willelmi, et Ricardi filiorum ejus, Thomæ de Waldis,
Walteri et Henrici filiorum ejus, Adæ de Sumery,
et David de Garpenvilla, in balliva tua, fieri facias
quadraginta marcas, et eas¹ sine dilatione habere
facias abbati Sancti Albani, pro dampnis quæ
idem abbas habuit occasione contentionis motæ inter
ipsum abbatem et prædictos Gaufridum, Gaufridum,
Willelmum, Ricardum, Thomam, Walterum, Henri-
cum, Adam, et David, de warennæ ipsius abbatis.
‘Teste meipso,’ etc. Iccirco tibi mando, quatinus
mandatum domini regis exequaris, etc.” Judicium pro-
latum fuit in die sancti Dionisii, circa horam nonam.

9 October.

De statu imperatoris Constantinopolitani.

Baldwin
II., em-
peror of
Constanti-
nople,
writes to
Henry III.
of his
success.

Eodem anno dominus imperator Constantinopolitanus
significavit domino regi Anglorum, utpote speciali
amico et consanguineo suo, quod cum prosperitate ad
partes Græcorum pervenerat in manu forti, Francorum
præcipue strenua vallatus multitudine; et quod nomen
ipsius, scilicet Baldewini, factum est omnibus inimicis
formidabile. Et quod jam maximam civitatem² obse-
derat, non multum distantem a Constantinopoli; quam
si ditioni suæ subdidisset, tota patria circumjacens per
tres dietas in circuitu suæ cederet potestati, et sine
offendiculo periculi ad partes Constantinopolitanas pa-

¹ cas] ea, B.

² The city was *Tzurulum* (Τζου-
ρουλόν), the modern *Tchorlu*. It was compelled to surrender. See
Finlay's History of the Byzantine
empire, ii. p. 386.

teret accessus. Bellieumque negotium est in manu A.D. 1240. prosperatum.

De multotiens iterata vocatione legati ad curiam Romanam.

Illis quoque diebus, dominus legatus per autenticum domini Papæ vocatus est, ut peractis negotiis inceptis, ad Romanam curiam, quæ generale concilium expectabat, properaret; ita scilicet adventum suum pro posse maturando, ut cum fratribus, sano consilio multum indigentibus, in¹ illo arduo negotio tractatum habentibus, præsentiam suam exhiberet, et adventum anticiparet aliorum. Ipse vero, quasi obaudiens, magnum cumulum fœni et struem lignorum et alia hyemantibus necessaria aggerare non cessabat, et procuraciones a multis, quorum bona jam² pæne exhausta fuerant, non sine eorum amaricatione et magna admiratione, non segniter extorquere.

The legate Otho summoned to Rome.

De adventu Petri Rufi de Scotia multam pecuniam deferentis.

Et circa festum Omnium Sanctorum, venerunt Petrus Rubeus et Ruffinus de partibus Scotiæ, afferentes secum tria milia librarum ad opus domini Papæ. Et ex alia parte Mumelinus, secum ducens Romanos viginti quatuor, beneficiandos in Anglia. Unde de miseris facti miserimi Anglici, quasi inter duas molas hinc, inter alias duas inde, contriti volvebantur; hinc enim Petrus Rubeus, hinc Mumelinus, hinc rex, inde legatus ipsos prælatos, religiosos, et clericos exagitant. Rex autem Scotiæ, illatam sibi injuriam, quam nullus antecessorum suorum tolerabat, conniventibus oculis transire permittebat.

Arrival of the Papal emissaries from Scotland.

Extortion by the Pope and king.

¹ in . . . presentibus] om. C. | ² jam] om. C.

A.D. 1240. *Quomodo comes G[ilebertus] Marescallus receptus est in gratiam et amicitiam domini regis per comitem Ricardum.*

Anticipatio historia.

Richard of Cornwall, before starting on his crusade, reconciles Gilbert Marshal with the king.

In illius anni curriculo, videlicet in æstate, cum comes Ricardus adhuc apud Londonias existens cum domino rege fratre suo tractaret de suo itinere arripiendo vel per Italiam, vel Marsiliam, et tandem consulente et sic ordinante fratre Theodorico,¹ fratrum Hospitalis Sancti Johannis priore, cum eodem fratre duce transire elegisset, et ibidem mare Mediterraneum transiturus navem intrare, omnia hæc in proposito eidem comiti residerent; ecce comes Marescallus G[ilebertus] optulit se in præsentia dicti comitis Ricardi, de omni crimine a quocunque objecto purgaturum, et domino suo regi de omnibus querelis legitime et judicialiter coram tota curia satisfacturum. Pro quo cum comes Ricardus intercederet præcordialiter, rex ei omnem pristinum rancorem et indignationem præconceptam liberaliter condonavit. Creditur tamen, quod comes G[ilebertus] Marescallus tam versus comitem R[icardum] quam regem muneribus intervenientibus hoc promeruit optinuisse, secundum illud poeticum,

“Crede mihi, res est ingeniosa dare.”

Ovid,
1 Amor.
viii. 62.

Quomodo Mauricius justitiarius Hyberniæ venerit Londonias ad regem ut pacem haberet cum comite G[ileberto] Marescallo.

Reconciliation of Maurice Fitz-Gerold, justiciary of Ireland, with Gilbert Marshal.

Hæc autem cum Mauricius Hyberniæ justitiarius fida relatione munitus præcognovisset, ad regem, qui tunc Londoniis morabatur, festinanter venire prope-ravit; desiderans animum comitis G[ileberti] Marescalli, quem sciebat commotum contra ipsum propter mortem fratris sui R[icardi] comitis, in Hybernia tru-

¹ Thierry de Nussa, prior of St. John's, Jerusalem (London). See above, p. 44.

cidati, benigne pacificare. Venit enim primo paratus A.D. 1240.
 se judicialiter modis omnibus coram rege et regia
 curia a morte dicti comitis secundum iudicium pro-
 cerum purgare, et legitime infamiam illam a semetipso,
 quem sciebat immaculatum, propulsare. Insuper licet
 propriam conscientiam illæsam cognovisset, pro bono
 pacis et amicitia pristina reformanda, cœnobium nobile
 et possessionibus amplis restaurandum cum conventu
 venerabili, sine morosi temporis dispendio, se spon-
 dit pro anima ipsius comitis R[icardi] liberaliter funda-
 turum. Cujus cum verborum constantiam rex audisset,¹
 piisque propositum cognovisset, accito comite G[ile-
 berto] Marescallo, pacis interpretem et fidum media-
 torem se exhibuit; allegans illud evangelicum, de servo S. Matt.
xviii. 23.
 et servo a Domino editum iudicium, competenter
 exemplificatum, asserensque constanter per sententiam
 divinam ipsum Marescallum indignum sua gratia, nisi
 ipsam sereno corde proximo suo suppliciter postulanti
 et de objecto crimine purgare se volenti dignaretur
 impertiri. Affirmavit enim coram Deo, se cæde illa,
 qua impropere ipsum cruentari, in qua defamatione
 honorem suum non mediocriter suggillavit, nullatenus
 maculari. Sic sicque tandem rege et magnatibus pro-
 curantibus elaboratum est, ut inter comitem G[ileber-
 tum] precibus et rationi inclinatum, et Mauricium
 sapienter humiliatum, pax et concordia amicabiliter
 reformabatur.²

Quomodo illius partis Hyberniæ quæ Cunnoch nuncupatur regulus venit Londonias ad regem de J[ohanne] de Burgo reponens querimoniam.

Ipsa quoque eodem tempore, venit ad regem Lon- The prince
of Con-
naught
comes to
London to
 donias quidam illius partis Hyberniæ regulus³ quæ
 Cunnoch nuncupatur, querimoniam gravem reponens

¹ *audisset*] audiens, B.

² *reformabatur*] Sic.

³ Felim O'Connor, son of Cathal Crobhderg, king of Connaught.

See the Annals of Loch Cé, i. p. 353. Annals of the four masters, i. p. 300.

A.D. 1240. coram rege et curia de injuriis sibi a Johanne de Burgo violenter illatis, qui terras suas cæde et incendio non cessabat devastare. Super quibus enormibus sibi justitiam postulabat exhiberi, et impetus suos temerarios regalis potentiæ habenis refrænari. Nec permetteret fidelem suum, qui annum pensum pro regno suo, scilicet quinque milia marcarum, postquam eum rex Johannes et regnum suum sibi violenter inclinavit, persolvit, in plena pace dimissum et confirmatum, ab ignobili, ut¹ dicebat, adventitio injuste exhæredari. Rex autem justis postulationibus inclinatus ipsi Mauricio in præsentia sua constituto præcepit, ut ipsius iniquæ plantationis, quam comes Cantiaë Hubertus in illis partibus, dum sua potentia debaccharet, [plantaverat,] infructuosam sicomorum radicibus evulsam non sineret amplius pullulare. Scripsitque magnatibus Hybernicae ut, exterminato J[ohanne], regem in regno suo constitutum et in pace bona confirmatum constituerent. Et sic ex regis consolationibus regulus commemoratus in spem bonam erectus ad propria remeavit.

Quomodo Papa confidens in pecuniæ thesauris collectis et colligendis, quibus ditaverant eum legati sui et animaverant, proposuit resilire a treugis acceptis inter eum et dominum imperatorem.

The Pope desires to recede from his truce with the emperor.

In fine vero ætatis, comperiens legatus² Papam cum imperatore treugas usque ad³ concilium in proximo Pascha celebrandum accepisse, iratus valde significavit eidem, quod effeminatus animo et pusillanimis frangebatur, mersus in desperationem. Et immerito, cum in sola Francia jam collectam adunaverat in auxilium suum pecuniam, unde per annum integrum guerram

¹ *ut dicebat*] In the margin. It is not in C.

² *i.e.* the legate in France, James Pecoraria, cardinal bishop of Pa-

lestrina, who had been sent by Gregory IX. in 1239.

³ *ad*] om. C.

consertam contra imperatorem valeret indubitanter in- A.D. 1240
 trepidus continuare. Unde Papa hæc audiens, pœnitens
 et dolens quod treugas acceperat, vocavit magistrum
 Johannem de Columpna et dominum Reimundum,¹ ex-
 cellentes cardinales, dictarum treugarum mediatores et
 adversus imperatorem intercessores. Et dixit Johanni; His inter
 " Confundor in memetipso quod treugas concessi ini- view with
 " mico ecclesiæ Fretherico. Vade igitur tu, qui in cardinal
 " terpres fuisti super hoc inter nos, festinus ad ipsum, John of
 " ipsas me nolle acceptare denuntians, me illi inimi- Colonna.
 " cum fore ex hoc nunc et antea sub diffiduciatione
 " audacter attestando." Cui J[ohannes]; " Absit, do-
 " mine, hæc levitas verborum in ore tanti viri, ad
 " tantum principem destinanda,² præcipue per nos, qui
 " non vulgares reputamur; huic enim consilio insta-
 " bilitatis ac infidelitatis nequaquam consentio, sed
 " constanter contradico." Cui Papa; " Nec ego de
 " cætero te habeo pro cardinali." Et ait ei J[ohannes];
 " Nec ego te pro Papa." Et sic recessit, de amico
 factus adversarius. Juxta³ illud; quidam imperator
 injuriosus dixit in ira et superbia cuidam suo senatori;
 " Recede, non te amplius pro senatore habeo." Cui
 senator intrepidus; " Nec ego te pro imperatore."
 Sicut⁴ subditus domino, ita dominus subdito tenetur.

De legato⁵ in Francia et de pecunia quam adunaverat.

Quod cum regi Francorum innotuisset, præcepit Louis IX.
 pecuniam totam, quam in terra sua mellitis sermoci- compels
 nationibus et fellitis comminationibus ab universitate the legate
 cleri, rege permittente, messuerat, ab eodem legato to reserve
 extortam, in terra sua, donec rei exitum videret, reser- the money
 he had col-
 lected till
 he found

¹ Raimond Nonnat, card. tit. S. Eastachii.

² *destinanda*] destinandâ, B., the last letter over an erasure.

³ *Juxta . . . tenetur*] At the foot of the page.

⁴ *Sicut . . . tenetur*] Not in C.

⁵ James Pecoraria, cardinal bishop of Palestrina.

A.D. 1240. vari, ut sic saltem, etsi invitus, Papa fidelis, qui
 whether the Pope would be true to his word.
 The truce remains inviolate.
 vicarius Christi in terris nuncupatur, inveniretur. Et sic durabant treugæ adhuc inter eos inviolatæ, exceptis tamen imperialibus inimicis, scilicet Mediolanensibus et quibusdam aliis Ytalicis, de quibus non pertinebat ad Papam sollicitari, sicut fuit ab initio in treugarum compositione primitiva.

De argumentosa exactione pecunie in Anglia per ministerium legati.

The Pope's advice to the legate Otho.
 f. 138.
 Papa vero de pecunia congreganda vigil contemplator, ab Anglia prædam desideratam exspectans, significavit legato, ut non sicut prius omnem simul clerum convenire attemptet, ne forte, audaciam alterutrum accipientes, pristinis rationibus et exceptionibus fulciantur contradicentes, immo potius singillatim quemlibet eorum conveniendo flectere conetur; prius tamen omnibus modis constantia regis enervata, ut qui cum clero ante stetit et ei dederat cornua, effeminatus fiat ei ad ruinam.

Quam¹ efficaciter legatus prosecutus est mandatum Papale in collectione denariorum.

Otho summons the clergy to London.
Vacat.
 Finding the king a reed, they give way.
 Hæc cum intellexisset legatus, de docto factus doctior ad nocendum, clerum Angliæ universaliter Londonias, auctoritate Papæ, coram eo in festo Omnium Sanctorum convocavit. Ubi clerus congregatus simul cum religiosis regem invenerunt adversantem eis, quasi inimicum manifestum; et factus est illis baculus arundineus, in quo fulti confidenter vulnerantur per fragmenta. Videntes igitur tam religiosi quam archidiaconi et clerici beneficiati, qui ad contradicendum legato in faciem et ad instans concilium appellandum prompto spiritu erecti animabantur, quod facti sunt

¹ *Quam*] Quomodo, C.

velut oves traditæ rictibus luporum cruentatis, mellitis A.D. 1240.
et *super oleum mollitis* legati seductionibus, quas Ps. liv. 21.
postea in *jacula* convertit, consenserunt.

De monachis Dunelmensibus Romæ mortuis.

Eisdem diebus monachi Dunelmenses Romæ ad con-
firmandam electionem suam commorantes, in suo ne-
gotio consummando, impediente rege, nimis dampni-
ficabantur, ita ut, suspensio negotio, affecti tædio quasi
dolore contabuerunt. Decubuerunt igitur infirmati
juxta verbum Salomonis dicentis *Spiritus tristis de-*
siccatur ossa. Et mortui sunt qui ibidem commora-
bantur quatuor, qui electi de conventu discretiores
habebantur, cum quibusdam in jure peritis clericis et
ministris, ad consolationem eisdem assignatis; et sic
periit pars conventus potissima, utrum¹ morbo even-
tuali, vel spiritu tristitiæ, vel peste, vel potione lethi-
fera, ignoratur. Quod cum electus, scilicet prior²
Dunelmensis, cognovisset, ab alto ducens suspiria,
abhorrui, licet rex principalis causa fuisset, qui non
permittit ecclesias viduatas ordinari, quod ipse vide-
retur tanti mali occasio; cessit spontaneus, asserens se
nunquam statum pristinae lætitiæ vel alacritatis re-
cepturum, sed sub pœnitentiæ mœrore dies suos con-
tinuaturum. Monachi vero, quibus eligendi libera
potestas relinquebatur, regem, ut moris est, adierunt,
ut concederet eis justam eligendi facultatem. Rex
autem eis petita concedens, instantissime ipsos rogavit,
juxta illud poeticum,

“ Imperium, promissa, preces, confudit in unum,” Ovid, Met.
iv. 471.

ut magistrum Petrum de Egeblanke, electum Here-
fordensem, natione Provinciale, vel Bonefacium avun-
culum reginæ, sibi postularent vel eligerent, quorum
The king's demand as to the election.

¹ C. ins. in.

² Thomas of Melsanby. See Ro-

bert of Graystones, cap. iv. Hist.
Dunelm. Script. Surt. Soc. p. 38.

Death of
four of the
Durham
monks at
Rome.

Prov. xvii.
22.

Vacat.

The elect
of Durham
resigns.

A.D. 1240. mores et scientiam penitus ignorabant; sciebant tamen utrumque alienæ fuisse nationis, et tantæ insufficientem dignitati. Nec indiget Anglia extra fines suos in remotis regionibus personas regimini ecclesiarum idoneas mendicare, quæ solet aliis tales sæpius ministrare.

De sorte quadam Orientalium Sarracenorum.

Impertinens usque huc

3
1

The eastern Saracens try to find out the future by throwing the lot.

Prophecy of Richard of Cornwall's coming to the East.

Anno quoque eodem, tempore ad hoc idoneo, secundum traditiones abominabiles scientiæ nicromanticæ vel artis mathematicæ, Sarraceni Orientales, facta immolatione et horribili invocatione dæmonibus, sortem jecerunt, noticiam eventuum futurorum de exercitu Christianorum, super eos hostiliter adventantium, habere cupientes. Quorum antistes, post superstitionis consummationem, principes eorum vultu demisso et voce flebili sic est allocutus; "Noverit dignissima excellentia vestra, quod fata nobis adversantur." Et assumpta parabola, haustoque spiritu immundo, continuavit inceptum sermonem, dicens; "Non vos nimis efferat vel extollat nuper vobis a diis concessa victoria; adsunt enim qui sanguinem victorum de manu vestra cum ultione magnificæ retributionis confidenter requirant." Hæc autem audientes vehementer obstupuerunt. Et cum maximus illorum principum a prædicto arriolo seiscitabatur, quis in exercitu foret primicerius, accepit pro responso; "Quidam adolescens, cujus adventus paratus imminebat." At princeps sortilego; "Estne de genere magnifici regis,¹ qui quandoque totum exterruit Orientem?" At ille; "Nepos ipsius est, nomine ipsius intitulatus." "Et qui mores? quæ potentia?" "Providentia hujus major, sed minor strenuitas, continuum tamen diatim suscipiens incrementum." Quibus auditis, horror cum desperatione invasit universos. Quos cum vidisset

¹ *i.e.*, Richard I.

prædictus augur uberrime flentes inconsolabiliter dolere, continuavit augurium conceptum aruspex memoratus; "Nolite lacrimari; sed orandum est nobis incessanter et optandum, ut peccatorum retribus involuti, Christi Dei sui, qui munditiam honestatis diligit, paratam sibi gratiam, sicut nuper fecerunt in partibus Damiatæ, amittant Christiani." Et sic timor eorum aliquantulam suscepit consolationem.

*Quomodo illo tempore hæreticos suos combusserunt
Mediolanenses.*

Mediolanenses autem¹ tunc temporis, formidine pœnæ potius quam virtutis amore, hæreticos, qui civitatem suam pro magna parte inhabitabant, ut famam suam redimerent et accusationi imperiali liberius responderent, combusserunt; quamobrem numerus civium nimis est mutilatus. Timebant enim sibi, eo quod a tranquillitate treugarum, sicut omnes Ytalici inimici, imperio sequestrabantur. Et in solo Papa confidentes, qui promisit se nullo modo cum imperatore absque mentione facta de eis compositurum, videntes se penitus destitutos, suum in instanti concilio exterminium cum judiciali dampnatione vehementer timuerunt.

*Quomodo procurante rege ablata sunt omnia beneficia
[a] magistro S[imone] Normanno præter unum.*

Imminentibus autem diebus illis, procurante regis ira vindice, privatus est magister Simon Normannus, qui aliquot annis prælapsis regis summus exstitit consiliarius regique sigilli bajulus,² ab omni præterquam uno, auctoritate papali, beneficio, ab archidiaconatu Northvicensi viliter præcipitatus. Et quia dispensationem impetraverat plura beneficia optinendi, optinere meruit, ne nimis in eum manum aggravare Papa vi-

¹ *autem*] vero, C.

| ² B. repeats *privatus est*.

The Mila-
nese burn
hereticks.

Their trust
in the
Pope.

*Vacat quia
offendicu-
lum.*

Simon le
Norman
deprived
of all his
benefices
but one.

3

A.D. 1240. deretur, redditum suum usque centum marcas annuas, licet nullus pro ipso intercessor existeret, arcendo limitavit. Factus igitur opprobrium notis suis, fructus viarum suarum sic collegit, secundum illud poeticum :

Claudian.
in Rufi-
num, i. 21-
23.

“ Jam non ad culmina rerum
“ Injustos crevisse queror ; tolluntur in altum,
“ Ut lapsu graviore ruant.”

f. 138 b.

Hic est ille qui iniqua consilia et regno nociva dederat, qui legatum in Anglia morari fecit succinctum ad iter Transalpinum, qui statutus coram Papa interrogante ab eo, cur rex Angliæ, omnes suos naturales homines non diligens, alienos ad se vocaverit, respondit, “ Non est hodie aliquis Anglicus in Anglia probatus fidelis cui rex possit secure credere.” Quod verbum plenum ingratitude rapuit de ore polluto magister Robertus de Sumercote cardinalis, Anglicus natione, ipsum vehementer super hoc reprehendens.¹

De jocundis rumoribus de Terra Sancta delatis.

Good news
from the
Holy
Land.

Diebus² illis profluentibus, post tristia et adversa quæ Christi adorantes vestigia milites Christianissimi in Terra Sancta pertulerant, consolatus est Dominus populum suum consolatione magna, quæ in præsentibus literis continetur.

Letter from
the master
of the
Templars
with an
account of
the treaty
between
the Sultan
of Damas-

“ Frater Hermannus Petragoricensis, Dei gratia pauperis militiæ Templi magister humilis, dilecto in Christo fratri Roberto de Sanford, domorum ejusdem militiæ in Anglia procuratori, salutem in Domino. Fraternitatem vestram scire volumus, quod cum jactasset diu in sabulo, tædio affectus et otio, Chris-

¹ See above, p. 5.

² At the foot of the page, on one side, is a picture of “Acon sive Tholomaida,” represented with armed “Christiani” issuing from it ; opposite is “Crac,” with “Sar-

“raceni.” Between the two are “Comes Britannia” and “Nazer dominus Crac” kneeling and clasping each others’ hands, with “fædus irritum” above the hands.

“ tianus exercitus, non per multa et crebra celebrata A.D. 1240.
 “ concilia, heu quid esset tenendum, quidve faciendum, ^{cus and}
 “ discernere potuisset, non suis exigentibus meritis, sed ^{the Chris-}
 “ consuetæ misericordiæ clementia visitavit eum oriens ^{tians.}
 “ Dominus ex alto. Etenim Soldanus Damascenus,¹
 “ non timore populi Christiani, sed miraculose Domino
 “ faciente, totam terram integre a flumine Jordanis
 “ ditioni restituit Christianæ, inter Christianos et ip-
 “ sum Soldanum interveniente conventionem hujusmodi
 “ atque pacto, quod unus juvabit alterum pro posse
 “ suo, ad defendendum terras suas contra Soldanum
 “ Babiloniæ,² neutra parte cum eodem Soldano sine
 “ altera componente; qui subito in compositione præ-
 “ sentium unanimiter consenserunt. Benedictus Deus
 “ per omnia, qui hæc fecit.” Hoc³ factum timore
 sinistrae sortis eorum, de qua sorte prædicitur in ante-
 cedenti pagina.⁴

Ipse autem nuntius, qui eulogium a Terra Sancta ^{The Sultan}
 transtulit, obviam habuit classem comitis Ricardi prospere ^{of Damas-}
 velitantem. Nuntiavit etiam, quod prædictus ^{cus intends}
 Soldanus Damascenus certissime proposuit baptismi ^{to receive}
 suscipere sacramentum. ^{baptism.}

*Mandatum domini imperatoris ad regem Anglorum
 directum.*

Sub eisdem etiam dierum curriculis scripsit dominus ^{Imperti-}
 imperator regi Anglorum in hæc verba: ^{nens An-}

“ Imperator⁵ regi salutem. Qualiter ad multam in- ^{Epistola}
 “ stantiam Lumbardorum Romanæ sedis antistes contra ^{imperato-}
 “ nos inconsulto calore processerit, satis vos publica ^{ris.}
 “ fama perdocuit. Qualiter etiam prius quam contra
 “ nos, religionis debito et pontificatus gravitate depo-

¹ Malek-es-Saleh-Ismail.

² Malek Saleh Nodgemeddin.

³ Hoc . . . pagina] In the margin. It is not in C.

⁴ Above p. 62.

⁵ Epist. Pet. de Vineis, i. 34, p. 221. The beginning of the letter is omitted by Paris.

A.D. 1240. " sitis, hostiliter arma capiens, se ducem et principem
 Letter of " nostrorum rebellium stabiliret, nos universale con-
 Frederick " cilium et specialiter nuntiorum vestrorum præsen-
 II. to " tiam petissemus, serenitatem regiam credimus non
 Henry III. " latere. Demum notitiam vestram non latuit, qualiter
 refusing to " ad quorundam ex fratribus ejus instantiam, qui pro
 admit the " reparatione tanti discriminis remedia cogitabant,
 Lombards " præter omnium requirentium spem nostra magnifi-
 into the " centia condescendit, ut, Lumbardis prorsus exclusis,
 proposed "mitteremus eundem ab insuetis infestationibus
 truce, or to " sacerdotum per temporale treugarum subsidium re-
 give a safe " spirare, utpote qui libenter pro sedatione scandali
 conduct to " generalis et Terræ Sanctæ subsidio procurando repe-
 any pre- " riri modos et vias patiebamur ad pacem. Sed ipse
 lates " Lumbardos eosdem, quibus confederatus fuerat, a
 coming to " treugarum nostrarum fœdere non est passus excludi,
 the council. " totius orbis discidio Mediolanensium ac ipsorum se-
 " quacium suffragia præferendo. Cui cum aliquatenus
 " assentire nollemus, ut læsæ majestatis nostræ reos
 " sub prædictarum treugarum involucro pateremur in-
 " volvi, vel ipsos ullo modo Papæ præsidio communiri,
 " tandem postquam vidit eosdem rebelles nostros pro-
 " pria virtute deficere, nec ipsis posse temporalia re-
 " media saltem quietis afferre, ad artes alias post-
 " modum se convertit, satagens nos per venerabilem
 " Brixensem episcopum,¹ ad nostram præsentiam acce-
 " dentem, inducere, ut cum pro reformatione pacis
 " inter nos et ecclesiam, ut dicebat, quamplurimum
 " regum nuntios ac nonnullos de Occidentalibus parti-
 " bus principes et prælatos ad synodum intenderet
 " convocare, Lumbardos prædictos excellentiæ nostræ
 " inimicos in treugis cum ipso usque in proximum
 " festum Resurrectionis Dominicæ contrahendis com-
 " prehendere deberemus, causam fingens ut ex univer-
 " salibus treugis vocatis ad synodum securitas largior

---

¹ Gualla.

" præberetur. Audite mirabilem circumventionis mo- A.D. 1240.
 " dum, ad depressionem nostræ justitiæ excogitatum, Letter of
 " dum pacem nobiscum habere velle se simulat, ut Frederick
 " Lombardos, ad tempus per treugarum suffragia respi- II. to
 " rantes, contra nos fortius postmodum in rebellione Henry III.
 " confirmet, utque contra nos ad discordiam se medio refusing to
 " tempore per venientium ad vocationem suam prælato- admit the
 " rum subsidia licentius præparet, speciem nobis con- Lombards
 " cordiæ pollicetur. Et ut evidenter ad oculum vide- into the
 " atis quod pro discordia potius concilium advocet proposed
 " quam pro pace, formam hujusmodi advocacionis truce, or to
 " attendite, in qua nihil omnino de futuræ pacis con- give a safe
 " tatum describitur, nisi pro magnis et arduis ecclesiæ conduct to
 " Romanæ negotiis vocatorum præsentiam asserat oportet any pre-
 " tunam. Tempus inspicite, dum negatum¹ nobis ante lates
 " concilium, postquam nos est aggressus hostiliter, niti- coming to
 " tur convocare. Considerate personas, dum spre- the council.
 " tur magnificentiæ vestræ nuntiis, per quos sibi tractatum
 " tatum pacis hujusmodi frequentius optulistis, nunc
 " Provinciæ comitem,² manifestum excellentiæ nostræ
 " rebellem, ducem Venetiarum,³ marchionem Estensem,⁴
 " comitem⁵ Sancti Bonifacii, Albericum de Romano,
 " Biackinum,⁶ Guginsum⁷ de Camino, et Paulum Tra-
 " versanum, cum quibus in malum nostrum, data eis
 " pecunia prout est publica voce notorium, conjuravit,
 " vocat expressis nominibus ad synodum supradictam.
 " Veruntamen ob reverentiam summi Regis, sic nomi-
 " nato episcopo duximus respondendum, quod nos cum
 " sacrosancta Romana ecclesia matre nostra discordiam
 " non aliquam habemus, sed ab hujusmodi Romani
 " Pontificis impetu justitiam imperii nostri defendimus,
 " et injuriam propulsamus. Nihilominus tamen, cum

¹ *negatum*] So Peter de Vineis; legatum, B.

² Raymond Berenger.

³ *Venetiarum*] Par. has *vel -torum* in the margin. The doge was Giacomo Tiepolo.

⁴ *Estensem*] Ostensem, B.; Ostiensem, C. This is Azzo, marquis of Este.

⁵ Richard.

⁶ Biaquino.

⁷ Guecello de Camino.

- A.D. 1240. Letter of Frederick II. to Henry III. refusing to admit the Lombards into the proposed truce, or to give a safe conduct to any prelates coming to the council.
- f. 139.
- Camp before Faenza, 13 Sept.
- “ ipso semper pacem habere optavimus et optamus, per quod generale mundi discidium evitemus; et ut tractatus pacis a remotioribus partibus non quærat, per eundem episcopum ac alios bonos viros, justitiæ nostræ conscios et communis concordie zelatores, ad præsentem tractatum pacis, ut mala de medio citius auferantur, optulimus nos paratos; treugas etiam, licet nobis tanquam ad guerræ præsidia munitis infestas, inire concessimus cum eodem; sperantes per eos, velut per quandam salutiferam scalam, posse facilius ad excelsa palatia pacis ascendi. Lombardos tamen excellentiæ nostræ rebelles a nexu treugarum hujusmodi, sicut semper exclusimus, sic in perpetuum excludemus; nec inter nos et eum durante præsentis discrimine vocari concilium per eundem, velut hostem publicum imperii, permittemus; præsertim cum nobis, imperio, et omnibus terræ primatibus indecentissimum judicemus, honoris nostri causam suspecto foro subicere vel iudicio synodali; sed omnibus ad concilium ipsum convocatis per terram nostræ ditioni subjectam in personis et rebus securitatem quamlibet denegamus. Quamobrem serenitatem regiam præsentibus exhortamur, quatinus per prælatos omnes et singulos regni vestri, edicti regii vulgato programme, divulgetis, ut nullus sub securitatis nostræ fiducia ad synodum ipsam accedat. Nos enim quantumcunque regni vestri fidelibus ob amorem præcipuum, quem erga vos gerimus, libentissime deferamus, præsumptuosam tamen audaciam eorum, qui ad inimici nostri vocationem accederent, nos non deceret ullatenus æquanimiter tolerare. Datum in castris in ob- sidione Faventiae, xiii. Septembris, xiv. indictione.”

De diversis causis quibus emersis imperator cepit sibi timere et concilium convocatum impedire.

Subscriptis igitur et quibusdam aliis causis rationabilibus dominus imperator turbatus, et timens sibi

laqueos præparari in concilio celebrando, cepit illud impedire, his admonitus causis pro parte prælibatis.

A.D. 1240.
Reasons
given by
the em-
peror
against
holding the
council.

Primo igitur dominus imperator tempus reprehendit inoportunum et nimis festinum, ad quod nunquam consensit præfigendum. Iterum, quod sicut prælocutum fuit, et tam Papali quam imperiali assensu determinatum, non vocat dominus Papa vocandos ad concilium, cum utriusque causa sit in ipso specialiter pertractanda. Item, cum pro pace reformanda inter eos et confirmanda vocandum fuit concilium, et non ob aliud, in scripto vocationis suæ non facit super hoc dominus Papa mentionem, nisi tantum sic exprimens, “pro arduis ecclesiæ Romanæ negotiis,” suppresso penitus pro qua causa vocari concilium debuit principaliter; et sic obviat Papa promissis utrobique formatis et firmatis. Item, dicit dominus imperator quod dominus Papa ad concilium publicos hostes et manifestos imperii [vocavit], quorum nomina dominus imperator in sua epistola exprimit, et eosdem imperialibus corrupti muneribus, ut *vertantur in arcum pravum*, ut traditorum nominibus in perpetuum probrose cum suis generationibus deturpentur, quibus non sunt¹ tam ardua status imperialis committenda. Item, dicit dominus imperator; “Otto cardinalis legatus in Angliæ et rex Angliæ omnem fere thesaurum illius regionis, ad meam dejectionem anhelantes, exhauserunt; et nos, non sine imperii magna verecundia et famæ nostræ sugillatione, in regno Angliæ anathematis vinculis innodari fecerunt. Quapropter ipsos et omnes Angliæ prælatos nostros inimicos merito debemus reputare, qui pecuniam suam in nostrum gravamen effundentes, honorem nostrum pro posse suffocarunt; nec movit eos, quod nunquam eis nocens affinitatis fœdere Anglorum regi conjungor sociatus. Ipsorum igitur examen subire mihi foret absurdum et penitus

Ps. lxxvii.
57.

¹ sunt] est, B.

A.D. 1240. "dissonum rationi." Item, dicit dominus imperator
 Reasons given by the emperor. against holding the council.
 quod "per treugarum acceptarum moram, nobis suspec-
 " tam, immo dispendiosam, et dum concilii tractarentur
 " negotia, quæ finem forte non poterunt sortiri repenti-
 " num, inimici nostri poterunt respirare, et ad gravamen
 " imperii assensu et fomento Papæ, quorum se constituit
 " principem et defensorem et pro ipsis bellatorem, sur-
 " gere fortiores." Item, dicit dominus imperator quod
 dominus Papa maximam quantitatem pecuniæ expectat
 extorquendam a prælatis Franciæ et præcipue Angliæ,
 quam promisit hostibus imperii se daturum; unde
 sumunt Papa et ipsi spem et cornua, quæ merito sibi
 imminent formidanda. Sumpsit enim hæc consuetudo
 ab prædecessore suo Innocentio in ultimo concilio ex-
 ordium detestandum, ut celebrato concilio non detur
 prælatis recedendi licentia, donec Papa singillatim a
 singulis pecuniam extorserit, non habito respectu ad
 labores et viatica prælatorum, in itineribus vexatorum.
 Item, dicit imperator quod omnes prælati, præcipue
 Angliæ, immo etiam rex Anglorum, tenentur Papæ
 per suam professionem et juramentum, tanquam do-
 mino sententialiter obligati, et non imperatori vel
 imperio; unde judicat imperator, eorum arbitrium
 merito ipsi fore nimis suspectum et ratione formidan-
 dum, præsertim cum Papa ejus dinoscatur esse inimi-
 cus præcipuus et capitalis, membra tracturus ad con-
 sensum. Studet etiam, et omnem effundit peritiam et
 industriam, ut ipsum confundat imperium cum impe-
 ratore. Sed secundum illud Ovidianum, [Trist. ii.
 271.]

Ut¹ latro, sic cautus præcingitur ense viator:
 Hic parat insidias, hic sibi præstat opem.

---

¹ "Et latro, et . . . Ille sed insidias, hic sibi portat." Ovid.

Continuatio materice.

A.D. 1240.

Cum igitur hæc et alia populo incognita subtili rationis trutina libraret dominus imperator, sciens multos callere in ipsius nocumentum, cœpit per præscriptam epistolam vocatos et venientes ad concilium de imminentibus sibi periculis, scilicet quod noluit eos defendere per ditionem suam facientes transitum, civiliter præmunire.

He warns all who propose to go to the council.

Qualiter prospere applicuit comes R[icardus] in Terra Sancta.

Per idem tempus, comes R[icardus] navigans in Terra Sancta prospere ac gaudenter cum tota sua classe et aliena sibi associata in portu applicuit Aconensi, duodecimo¹ die post festum sancti Michaelis. Qui cum tanto gaudio in prælatorum processione et clericorum sacris induviis ornatorum, principum et militum sibi reverenter occurrentium, in campanarum classico et cantu ecclesiastico, populi quoque applausu in timpanis et citharis et choreis receptus est, quod in ejus adventu viderentur ima conjungi cœlestibus, et recreati omnes inæstimabili exultationis júbilo, manus tendentes ad sidera, clamitabant, *Benedictus qui venit in nomine Domini.*

Landing of Richard of Cornwall at Acre, 11 Oct.

S. Matt. xxi. 9.

Laudabile² factum.

Et tertia die postquam applicuerat, vocem præconia fecit in Acon acclamari ut nullus Christianus peregrinus recederet pro defectu pecuniæ, sed stipendiis ejus sustentandi morarentur Christo strenue militaturi.

He promises to support all Christian pilgrims there.

¹ duodecimo . . . Michaelis] In the margin.

² This paragraph is in the margin.

A.D. 1240. *De morte Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi.*

Death of
archbishop
Edmund,   Dum igitur fortunalis rota sic mundanum cursum
volubiliter exagitaret, Ædmundus¹ Cantuariensis archi-
episcopus, qui spontaneum in transmarinis partibus
exilium subierat, contabuit tam corpore quam animo ;
et ducens ab alto suspiria frequentius iterabat ; “ O
“ quam melius esset mori, quam videre mala gentis
“ suæ et sanctorum super terram.” Quos enim ipse
ligaverat, legatus contra suam dignitatem malo grato
suo absolvit, et e cõverso. Optans igitur *dissolvi, et
esse cum Christo*, orabat, dicens ; “ Heu mihi, quia in-
“ colatus meus prolongatus est. Jam satis est, immo
“ nimium, quod omnia vidi volvi in præcipitium et
“ ruinam ; *tolle animam meam, Domine Deus meus.*”
Commoratus est igitur dictus archipræsul per aliquot
dies apud Pontiniacum, ubi beatus Thomas martir,
prædecessor ejus, exul aliquando commorabatur, ubi
die ac nocte in lacrimis et jejunio pro statu ecclesiæ
Anglicanæ periclitantis preces Deo et beato Thomæ
optulit indefessas. Exhaustus igitur abstinentia et
dolore maceratus, exinanito corpore, delibato et debili-
tato, cœpit ibidem graviter infirmari. Et consilio fretus
medicorum apud Soysy, gratia melioris aeris hauriendi,
se fecit transportari. Ubi per alicujus temporis spatium
morbo languens dissinterico, vinculis carnis absolutus,
valedicens nequam sæculo, universæ carnis semitas est
ingressus. Cujus anima exilium sæculare pro patria
cælesti feliciter commutavit. Vere enim exul, et solo
corpore in hac peregrinatione commoratus, undique
causis emergentibus languit lacescit. Rebelles etiam,
quos ipse judicialiter excommunicavit, legatus procaciter
et irreverenter absolvere non omisit, multa alia, quæ
sua non erant, in præjudicium ipsius archiepiscopi totius
Angliæ primatis de consensu vel permissione regis

Philip. i.
23.

3 Reg.
xix. 4.

at Soissy.

f. 139 b.

¹ His mitre and crosier are represented (inverted) in the margin.

temere et enormiter præsumendo. Sed hæc pestis A.D. 1240. omnes Angliæ prælatos truculenter agitavit. Unde quidam satiricus satis satirice regem et legatum, dum adinvicem jocosè confabularentur, et in omnibus agendis sese coadjutores fore contra omnes compromitterent, reprehendit, dicens; “Eia, eia, nunc bene novi, quod, ex quo pastor et lupus fœdus inierint concordiæ, ovibus imminet strages truculenta.”

Severe
speech
against the
king and
the legate.

De sepultura gloriosi confessoris domini Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi et miraculis inauditis.

Transiit igitur ex hoc mundo dictus archipræsul Æ[dmundus] decimo¹ sexto kalendas Decembris, infra scilicet octavas beati Martini, ipsi confessori confessor in multis assimilatus, absolutis² de conventu Cantuariensi monachis pœnitentibus. Obiit³ igitur apud Soysi, domum canonicorum regularium. Et dum adhuc sospes ibi viveret, et crederent monachi quod ab eis recederet, ait prior loci, qui fuit ei specialissimus; “Domine, ut quid recedis? ut quid nos deseris? vexaberis itinerando; quiesce nobiscum.” Et respondit archiepiscopus, “Cor meum vobiscum remanebit.” Et non intellexerunt verbum, sed infirmatus illic obiit, et facta anathomia de corpore suo, ibidem sepulta sunt ejus viscera cum corde. Distat locus ille a Pontiniaco viginti leucis, id est, duabus dietis; et tunc demum *aperti sunt oculi* eorum, ut verbum intelligerent quod dixerat archiepiscopus. Fece-
runt igitur clerici et ministri ipsius sanctum corpusculum pontificalibus, ut moris est, indutum super ligneum vehiculum ad Pontiniacum sepeliendum transportari. Dum enim adhuc viveret, videns se de hoc mundo cito migraturum, causam suam Deo et beato

Death of
archbishop
Edmund
at Soissy,
Nov. 16.

S. Luc.
xxiv. 31.

His burial
at Pon-
tigny.

¹ *decimo . . . Martini*] Written over an erasure.

² *absolutis . . . pœnitentibus*] In the margin.

³ *Obiit . . . dixerat archiepiscopus*] In the margin.

A.D. 1240. Thomæ commendando, qui ibidem ob similem causam exulans invenit refugium, Pontiniacensi ecclesiæ corpus suum legavit. Contigit autem inter itinerandum, dum sacrum corpus portaretur, propter famam sanctitatis ipsius, ut illuc confluerent ægrotantes, sanitatem a Christo ipsius precibus fideliter postulantes. Et factum [est], quod eundem una die ter dignatus est Dominus manifeste, meritis ipsius sancti exigentibus, miraculis præclaris et titulo sanctitatis insignire. Pro quibus sollempniter hymnus Angelorum, scilicet *Te Deum laudamus*, ter veneranter et devote cantabatur. Meruit igitur Pontiniacum corpore confessoris, quod cum tumularetur inventum est vermiculis et cilicio rudi corrosum, et genua ob frequentiam genuflexionum callosa, feliciter venustari; quod fuerat aliquando beato Thomæ tuitionis refugium et asilum. Et¹ hoc idem martir T[homas] aperte prædixerat.

Miracles.

*Quomodo pace suspecta prælati Angliæ iter versus
Romam arripuerunt.*

Siege of
Faenza by
Frederick
II.

The Eng-
lish præ-
lates pre-
pare to go
the council.

Dum autem talia temporis mutabilitate volverentur, dominus imperator, resiliente domino Papa, a treugarum acceptarum observatione resilivit. Civitatem quoque quam obsedit, truculenter infestavit. Prælati vero Angliæ, necnon et legatus, nihilominus Papalibus mandatis obedientes, licet cum magno periculo, ad transalpinandum se instantibus diebus Natalitiis viriliter præpararunt.

Consecratur magister Petrus de Egueblanc in episcopum Herefordiæ.

Consecra-
tion of
Peter

Circa idem tempus, die Dominica proxima ante Natale Domini, consecratus est² magister Petrus de Egue-

¹ *Et . . prædixerat*] In the margin.

² His mitre and pastoral staff are in the margin.

blanke in episcopum Herefordensem, presente et A.D. 1240.
 applaudente rege et nobilium multitudine, in ecclesia d'Acqua
 Sancti Pauli Londoniarum. Ubi etiam monachi Can- Blanca,
 tuarienses pro jure suæ ecclesiæ coram legato ibi bishop of
 presente et archiepiscopo Eboracensi et aliis prælati- Hereford,
 et magnatibus reclamarunt. Dec. 23.

*Corona Domini spinea a Constantinopoli in Franciam
 apportatur.*

Eodem anno, geminato Domini nostri Jesu beneficio The Crown
 Francia floruit et exultavit. Præter enim hoc quod of Thorns
 meruit, ut prædictum est, confessorem Ædmundum ab offered by
 Anglia sublatum optinere, coronam Domini spineam, the empe-
 apud Constantinopolim adeptam, est gavisus possidere. ror Bald-
 Necessitate enim ingruente, et thesauri carentia, ut win II. to
 moris est bella gerentibus, cor Baldewini imperatoris S. Louis,
 Constantinopolitani perurgente, significavit regi Fran- andbrought
 corum ipse imperator B[aldewinus] quod si ipsum to Paris.
 jam pecunia destitutum vellet de thesauro efficaciter
 juvare, ipsi regi pro antiquo dilectionis et consanguini-
 tatis fœdere conferret coronam Domini, quam Judæi
 circumplectentes, capiti Domini, cum pro redemptione
 humani generis crucis sustineret passionem, proculdubio
 imposuerunt. Quod rex Francorum, fretus consilio
 naturali, gratanter accepit; et materno favore aspirante,
 ipsi imperatori B[aldewino], cujus continua prælia the-
 saurum exhausserant, largiter pecunia non parva trans-
 missa, ærarium restauravit, familiarumque suam et exer-
 citum ¹ exhilaravit; ipsumque B[aldewinum] in spem
 certam optinendi victoriam contra Græcos erexit. Ipse
 vero pro tanto beneficio a rege optento, juxta pacta et
 pollicita, super aurum et topazion preciosam coronam
 Christi fideliter ipsi contulit pro præmio retributionis.
 Ipsa igitur solemniter ad laudem et gloriam Deo dilecti
 regni Francorum, immo omnium Latinorum, cum pro-

¹ *exercitum*] exercitum, B. C. is correct.

A.D. 1240. cessione et campanarum classico et fidelium devotione est recepta; et Parisius in capella regis reposita veneranter.¹

Quomodo Tartari resumtis viribus de montibus suis prorumpentes, Orientalium multis finibus vastatis, etiam Christianos jam perterruerunt.

Irruption
of the Tar-
tars.

Ne mortalium gaudia continerentur, ne sine lamentis mundana lætitia diu celebretur, eodem anno plebs Sathanæ detestanda, Tartarorum scilicet exercitus infinitus, a regione sua montibus circumvallata prorupit; et saxorum immeabilium soliditate penetrata, exeuntes ad instar dæmonum solutorum a tartaro, ut bene Tartari, quasi tartarei, nuncupentur, scatebant, et quasi locustæ terræ superficiem cooperientes, Orientalium fines exterminio miserabili vastaverunt, incendio vacantes et stragibus. Peragratis Sarracenorum finibus, civitates complanarunt, nemora succiderunt, castra subverterunt, vineas avulserunt, hortos destruxerunt, cives et agricolas peremerunt. Et si forte aliquibus supplicantibus pepercerunt, ipsos, quasi ultimæ conditionis servos, ante ipsos dimicare contra suos affines coegerunt. Qui si fecte pugnarent, vel forte clam munirent ut fugerent, ipsi Tartari a tergo insequentes eos trucidarunt; si strenue bellarentur et vincerent, nullas grates pro præmio reportarunt; et sic captivis suis quasi jumentis abutebantur. Viri enim sunt inhumani et bestiales, potius monstra dicendi quam homines, sanguinem sitientes et bibentes, carnes caninas et humanas laniantes et devorantes, coriis taurinis

Account of
the Tartars.

¹ In the margin there is a drawing of the "Spinea corona Salvatoris." Below is a second drawing of it, with these words: "Ex quatuor plecris contorta, coloris subalbi qualis solent esse cirpi marcidi. Talis est corona Do-

mini, sicut de tricis ceparum, et nodus in parte posteriori; et est de juncis marinis habentibus eminentissimos aculeos. Unde plectentes? de plecto; unde dicitur plecta hart." This is not in C.

vestiti, laminis ferreis armati, statura curti et grossi, A.D. 1240. corpore compacti, viribus integri, bello invicti, laboribus Account of the Tartars. infatigabiles, parte posteriori corporis inermes, anteriori tamen armis protecti, sanguinem eliquatum a pecoribus suis pro deliciis bibentes, equos habentes magnos et fortes qui frondes et etiam arbores comedant, quos per tres gradus, propter brevitatem tibiaram suarum, quasi per tria scansia, ascendunt, humanis legibus¹ carentes, nescii mansuetudinis, leonibus aut ursis truculentiores, naves ex coriis boum factas secum deni vel duodeni in communi habentes, natare et navigare docti, f. 140. unde flumina maxima et rapidissima sine mora et difficultate transeunt, aquas turbidas vel etiam lutulentas, cum sanguis deest, avidè haurientes. Gladios et sicas una parte secantes habent, sagittarii mirabiles, sexui, ætati, vel dignitati non parcentes, nullius alterius linguam noscentes præter suam, quam ignorant omnes alii. Non enim usque ad hæc tempora patebat ad eos accessus, nec ipsi exierunt, ut haberetur de moribus aut personis eorum per commune hominum commercium notitia, armenta sua cum uxoribus suis, quæ ad bella ut viri sunt edoctæ, secum ducentes. Et venerunt impetu fulmineo usque ad fines Christianorum, vastantes, et stragem exercentes non minimam omnibus terrorem et horrorem incomparabilem incusserunt. Unde Sarraceni Christianis cupierunt confœderari, et petierunt ut multiplicatis viribus his monstruosis homines possent resistere. Creduntur isti Tartari, quorum memoria est detestabilis, fuisse de decem tribubus, qui abierunt, relicta lege Mosaica, post vitulos aureos; quos etiam Alexander Macedo primo conatus est includere in præruptis montibus Caspiorum molaribus bituminatis. Quod opus cum videret humanos labores excedere, invocavit auxilium Dei Israel; et coierunt cacumina montium adinvicem, et factus est

Petrus Comestor, Historia Scholastica, Esther. v. (col. 1498, Migne's Patrologia, cxcviii).

¹ *legibus*] *legiis*, B.; C. has been altered.

- A.D. 1240. locus inaccessibilis et immeabilis. Super quem locum Petrus Comestor, Hist. Scholast., Esth. v., col. 1498.
- Account of the Tartars. dicit Josephus,¹ “Quanta faciet Deus pro fideli, qui “ tantum fecit pro infideli?,” Unde liquet Deum nolle ut exeant. Veruntamen, sicut scribitur in secolastica historia,² exhibunt circa finem mundi, magnam stragem hominum facturi. Emergit autem dubietas, si isti sint nunc exeuntes Tartari, cum non utantur lingua Hebraica, nec legem sciant Mosaicam, nec utantur vel regantur legalibus institutis. Ad quod respondetur quod nihilominus credibile est, quod isti sunt de inclusis de quibus mentio prælibatur. Sed sicut etiam adhuc in ducatu Mosaico corda eorum
- Rom. i. 28. rebellia *in reprobum sensum* sunt conversa, ita ut irent post deos alienos et ritus ignotos, ita et nunc magis prodigialiter, ita ut ab omni alia natione ignoretur, cor eorum et lingua confunditur, et vita in ferinam crudelitatem et insipientiam Deo vindicæ commutatur. Dicuntur autem Tartari a quodam flumine per montes eorum, quos jam penetraverant, decurrente, quod dicitur Tartar; sicut flumen Damasci Farfar nuncupatur.

Quomodo per eadem tempora aretabantur Christiani qui in vinculis tenebantur apud Damascum et Babiloniam.

- Condition of the Frank captives at Damascus and Cairo. Story of Almaric de Montfort. Interim aretabantur nobiles Francorum incarcerati, quos tam Soldanus Damasci quam Soldanus Babiloniæ tenuit compeditos. Una enim dierum factum est, ut juberet Soldanus Babiloniæ adduci coram eo quosdam de nobilioribus Francorum captivis. Inter quos etiam ductus comes Almaricus de Monteforti coram Soldano apparuit.

¹ I cannot find such a passage in Josephus. | “morte Alexandri,” cap. 5 of the Historia Libri Esther. See on the

² This is from the chapter, “De reclusionem decem tribuum, et | legend Zotenberg’s Tabari (Par. 1867), i. pp. 522, 523.

Scivit autem Soldanus eum esse unum de nobilioribus A.D. 1240. captivis, de reliquis autem ignoravit. Et ait Soldanus ipsi comiti, "Habeone ego aliquem magnatem de genere Francorum captivum præter te?" Cui cum responderet comes dicens, "Non," cum mallet eum potius ignorare quam scire, ut facilius sequeretur redemptio, Soldanus facta diligentiori inquisitione comperit in carcere suo fuisse Ricardum vicecomitem de Bello-monte, et quosdam alios nobiles Francos et magnates; et iratus pro mendacio comitis, licet pio, ipsum in arctiorem, scilicet ad castrum dictum Maubech, transmisit custodiam. Detestati sunt igitur principes Saracenorum fraudes Francorum et fallacias. Soldanus igitur Damasci cum quodam potente sibi consanguineo Sarraceno, dicto Rooch, cum quo guerram habuit, et pro illa nostrorum invocaverat auxilium et fœdus inerat, clam pacem composuit, contra formam fœderis initi cum Christianis, ut prædictum est, fidem non habens dictis aut compositionibus eorum. Confusus est igitur exercitus Christianus, et spes ejus languit defraudata.

The sultan of Damascus makes peace with Rooch, against the treaty with the Christians.

Quomodo rex Arragoniæ¹ et comes Britannici pacem fecerunt dolosam cum domino de Nazre sine assensu communi.

His igitur cognitis, anno declinante, declinavit et degeneravit nimis Francorum innata nobilitas. Indignantes enim rex Arragoniæ¹ et comes² Britannici et quidam alii Francorum magnates in Terra Sancta comorantes, quod fama comitis Ricardi felix suscepit incrementum, et quod ipsi facti sunt quasi mutilatus exercitus et reliquæ multitudinis jam dispersæ, invidiæ stimulis exagitantur; contempnentes comitis juventutem, et tam nationem Anglicanam, quam ipsius inex-

The king of [Navarre] and count of Brittany, jealous of earl Richard, make a separate truce with the Saracens, and leave the Holy Land.

¹ *Arragoniæ*] An error for *Navarria*, i.e., Theobald IV., count of Champagne.

² Peter Mauclerc.

A.D. 1240. pertam teneritudinem. Clanculo igitur abierunt ad primates Sarracenorum, ignorante communi exercitu; et ab eisdem non minima, ut dicitur, accepta pecunia, treugas eis decennales concesserunt. Et clam compositis sarcinis et repletis auro clitellis, portum Joppensem intrantes, a Terra Sancta inhoneste nimis recesserunt.

Death of
John Fitz-
Robert
[baron of
Claver-
ing.]

Hoc¹ etiam anno obiit Johannes filius Roberti, vir nobilis et unus de præcipuis baronibus in plaga Angliæ boreali.

Structura lapidea nobilis portæ novæ cum suis antemuralibus juxta turrim Londoniarum constructis corruit.

Fall of a
gate near
the tower
of London,
April 23.

Eodemque anno, structura lapidea cujusdam nobilis portæ, quam sumptuoso nimis labore rex construxerat, quasi quodam terræ motu concussa, cum suis antemuralibus et propugnaculis nocte sancti Georgii corruit. Quo audito rex, multiplicatis sumptibus, jussit illud opus ruinosum restaurari et in melius redintegrari.

Conclusio annuorum eventuum.

General
character
of the year.

Transiit igitur annus ille regno Angliæ inimicus, ecclesiæ sanctæ adversarius, Orientalibus nocivus et Occidentalibus, aridus per tres menses continuos, a Martio scilicet et deinceps, pluviosus per reliquos, frugifer tamen et fructuosus; sed autumpnus nubilus et pluviosus frugum abundantiam pro parte magna suffocavit. In partibus vero Ytalicis pluviarum inundantia, quæ in fine anni illius a proclivis montibus in planities² se diffudit, vix unum pontem in Ytalia integrum dereliquit.

¹ This paragraph is in the margin. The shield, inverted, is drawn above it.

² *planities*] planies, B.

Terribile pronosticum de piscibus in mari pugnantibus. A.D. 1240.

Etsi magna et inaudita mirabilia in hoc anno contigerint, unum quod est mirabilius huic operi duximus interserendum. Balenæ enim circiter undecim præter alias beluas marinas, in litore maris Angliæ contermino mortuæ, et quasi in aliquo certamine læsæ, non tamen ab humano impetu vel industria sunt projectæ, sicut natura maris est morticina ad aridam projecta evomere. Unde nautæ et seniores, maris confinia inhabitantes, qui *viderunt mirabilia in profundo, facientes operationes in aquis multis* et negotiationes in partibus remotis, asserebant bellum fuisse inauditum inter pisces, beluas,¹ et monstra marina, quæ sese adinvicem mordentia et collidentia alterno impetu interemerunt, unde mortua ex illis ad litora sunt projecta. De² quorum piscium [numero] unus, monstrosæ immanitatis belua, in Tamensem veniens, vix inter pilas pontis illæsus pertransivit. Ad manerium autem regis, quod Mortelac dicitur, insequentibus multis navigatoribus [cum funibus et balistis et arcubus], perveniens, ibidem³ jaculorum ictibus vix est peremptus. De quo jocose⁴ quidam ait versificator,

Venerat ad funus Tetydis de piscibus unus,
Quem rex Neptunus misit quasi nobile munus.

Ipsoque anno legatus, ut pecuniæ plus emungeret, apposuit et manum, ut a monachis Cisterciensis ordinis avaritiæ suæ satisfaceret, procuraciones instanter exigendo. Sed ipsi viriliter contradicendo, curiam Romanam, privilegiis suis innitentes, ut contra hanc improbitatem impetrarent, adierunt, literas eidem legato sub hac forma reportantes:

¹ The "Beluæ marinæ" are drawn devouring each other, in the margin.

De . . munus] In the margin.

VOL. IV,

The words in brackets are from C.

³ *ibidem*] from C.; not in B.

⁴ *jocose*] etiam, C.

A.D. 1240.
Letter of
the Pope
to him
against
this.

“Gregorius,¹ etc., legato Ottoni, etc. Licet tibi, si bene meminimus, nuper direxerimus scripta nostra, ut liceat tibi de monasteriis Cisterciensibus procuraciones exigere moderatas, indulgentia concessa eidem ordini non obstante; quia tamen non est intentionis nostræ, nec credimus esse tuæ, ut contra ipsorum indulgentiam procuraciones ab eis pecuniariæ exigantur, mandamus quatinus cibus regularibus contentus absque esu carniū, cum ad eos accesseris, prout in prædicta indulgentia continetur, procuraciones pecuniarias occasione literarum hujusmodi non patiaris exigi ab eisdem.”

De sanctis Elysabeth et Hyldegardi florentibus in Alemannia.

f. 140 b.
S. Elizabeth.

Ipsis quoque temporibus, sancta Elysabeth in Alemannia innumeris choruscavit miraculis; adeo quod fidelium turbæ peregrinorum etiam a barbaris regionibus et remotis ad suam tumbam beneficia petituræ catervatim properarunt. Hæc dum hujus mundi incola fuit, uxor eujusdam² magnatis, scilicet Andegravii, exstiterat. Quo defuncto ipsa mundi pompam cum suis delectationibus conculcavit, licet abundans divitiis et stirpe generosa, utpote filia regis³ et reginæ⁴ Hungarorum, ut prælati ac religiosi tantam admirarentur in muliere sanctitatis perfectionem.

S. Hildegard.

Sancta quoque Hyldegardis, primo inclusa, postea abbatissa, admirabilis sanctitatis domina, ut in quam, dum in hoc sæculo viveret, per soporem quadriduanum immisit Dominus spiritum prophetiæ et perfectam subito literarum scientiam, scilicet tempore Alexandri Papæ, famosa valde facta est. Et quia de novis fratribus et eorum statu et prædicatione ac subita et in-

¹ This letter is at the foot of the page.

² Louis, landgrave of Thuringia.

³ Andrew II.

⁴ Gertrude of Meran.

opinata provectione manifeste prophetavit, et expresse A.D. 1240. prælocuta est, ut præsens tempus verum perhibet testimonium, facta sunt ejus dicta per diversa mundi climata celebria et magnatibus approbata.

De spe orta per imperatricem I[sabellam.]

Temporibus quoque sub eisdem, cœpit dominus imperator Anglos specialius cæteris nationibus diligere, gratia imperatricis I[sabellæ], sororis regis Angliæ, quæ forma et moribus præcellens omnium favorem sibi comparavit. Insuper jam gravida augusto sponso suo spem uberioris fructus propagandæ repromisit; sed sinistro sidere multo aliter quam sperabatur contigit, sicut sequens narratio proluxius declarabit.

The empress Isabella.

Quomodo rex legatum diebus Natalitiis exaltav[er]it et recedentem usque ad mare cum immenso duxerit comitatu.

Anno gratiæ MCCXXI., qui est annus regni regis Henrici tertii vicesimus quintus, tenuit idem rex euri-
 am suam Londoniis, scilicet apud Westmonasterium, ubi magnates regni quam plurimi festa cum eo Natalitia celebrarunt. Die igitur Natalis Domini ad instantiam legati, cui rex summopere placere studuit, cinctus est ab ipso rege balteo militari nepos ipsius legati, nomine Advocatus; eidem quoque redditum contulit rex triginta librarum properanter, quem idem tiro statim vendidit, sciens se in proximo cum domino suo recessurum. Et eodem die rex quandam Provinciale cingulo simili sollempniter insignivit, et redditu ditavit opulento. Finitis itaque in ecclesia sollempniis, rex in ampliori¹ regia Westmonasterii pransurus legatum, quem ad prandium invitaverat, in eminentiori loco mensæ, scilicet in regali sede, quæ in medio

f. 140 b.

Henry III. at Westminster.

Honours paid to the legate's nephew.

The legate's seat at the banquet at Westminster.

¹ C. ins. *aula*.

A.D. 1241. mensæ est, non sine multorum obliquantibus oculis, collocavit. Ipso nempe rege a dextris ipsius, Eboracensi vero archiepiscopo a sinistris ejus sessionem accipientibus, conederunt consequenter tam prælati quam cæteri¹ magnates, secundum ordinem suæ dignitatis ac potestatis, rege sic volente et convivas disponente. Quarto vero die Dominicæ Nativitatis, legatus a domino Papa irrefragabiliter ad Romanam curiam revocatus, accersitis Angliæ prælatis valedicens, versus mare iter arripuit transalpinum. Quem cum strepitu tubarum suarum, et innumerabili multitudine nobilium concomitantium, pompose nimis usque ad maris rex duxit confinia. Et tandem cum ad invicem separandi, hinc rex, hinc legatus recesserunt, profunda traxerunt suspiria, quod tam cito disjungerentur; licet sæpeditus legatus in regno Angliæ, ad irrestaurabile dampnum ecclesiæ, moram jam traxisset triennem.

Departure
of the le-
gate Otho.

Transfretat O[tho] legatus.

Joy at his
departure,
7 Jan.

Igitur in crastino Epiphaniæ, apud Doveram legatus navem ascendens, post regales amplexus et oscula, legationis deposuit insignia, et transfretans apporriatam Angliam a tergo salutavit, nullo præter regem, et quos idem legatus bonis regni saginaverat, de recessu suo condolente. Nec remansit eadem hora, ut veraciter dicebatur, in Anglia tantum pecuniæ, exceptis sanctorum vasis et ornamentis ecclesiarum, quantum a regno jam extorserat Anglicano. Præbendas autem, ecclesias, et varios redditus opimos plus quam trecentos ad suam vel Papæ contulerat voluntatem. Unde regnum quasi vinea exposita omni transeunti, quam *exterminavit aper de silva*, miserabiliter languit desolatum. Reliquit autem dictus legatus ecclesiam Cantuariensem, quæ est inter omnes Angliæ ecclesias nobilissima, nimis perturbatam, et in viduitate languentem, cum multis aliis cathedralibus et conventualibus ecclesiis, omni² solatio

His extor-
tions,

Ps. lxxix.
14.

espeially
at Canter-
bury.

¹ *cæteri*] om. C.

| ² *omni*] om. C.

destitutis. Nec ulla infirma terræ solidaverat, ut A.D. 1241. manifesto argumento monstraretur, quod non missus erat ad oves quæ perierant protegendas, sed ad pecuniam quam invenerat vindemiandam. Iccirco meritis multipliciter exigentibus, Domino flagellante, per imperatorem præparantem muscipulas illa præda meruit spoliari; factus præda de prædatore, secundum illud propheticum¹; *Vae qui prædatis, nonne tu præda-* Isa. xxxiii.
beris? Sed hæc inferius suo loco plenius describentur.^{1.}

Venit Petrus de Sabaudia in Angliam.

Circa eosdem dies, Petrus de Sabaudia, avunculus reginæ, cui rex comitatum de Richemundia contulerat, venit in Angliam, quam sibi senserat fructuosam. Quem rex adventantem occurrens cum gaudio suscipit incomparabili, se suaque consiliis ejus exponendo, et ipsius terras cum donativis plurimis ampliando. Arrival of Peter of Savoy in England.

De continuis ventorum procellis.

Temporibus etiam sub eisdem, præcipue ipso die Circumcisionis Dominicæ, et plurimis sequentibus diebus continuatis, ventus borealis supra modum impetuosis, ædificiis et arbustis dampnosus,² et per mare velificantibus periculosus, tam terræ quam freto dampna irrestaurabilia irrogavit, ut humani generis conditioni aer conturbatus videretur concordare. f. 141. Storm, 1 Jan.

Quam pomposo fastu rex Petrum de Sabaudia fecerit militem.

Die vero sancti Ædwardi, quem rex miro cultu et ampliato honore sollempnizando studet serenare, idem rex prædictum Petrum³ de Sabaudia, cum quindecim Peter of Savoy knighted, 5 Jan.

¹ *propheticum*] poeticum, C.

² *dampnosus*] dampnosus, B.

³ His shield is in the margin. At the foot of the page are three standards, *vevillum hospitalis*, *vev-*

illum templi, *oloflanma Franciæ*; and below, "Ecce tria signa inter omnia magis infidelibus fornidabilia."

A.D. 1241. aliis præclaris juvenibus, ut festum pro eo superstitiosius ampliaret, in ecclesia Sancti Petri Westmonasterii militari cingulo decoravit. Et in crastino, scilicet die Epiphaniæ, in magno palatio suo, propter ipsum P[etrum], cum innumera multitudine convivantium, laute nimis et festive sollempnitatem, tirocinii sui primitias, conabatur epulando magnificare. Cives quoque Londonienses regali edicto submoniti, tantis exultationibus coacti, quilibet sub pœna centum solidorum solvendorum, interesse, illuc advenerunt, qui majores civitatis dicebantur, festivi et quasi in nuptiis redimiti.

De electione magistri Nicholai de Fernham ad episcopatum Dunelmensem, cui idem N[icholaus] vis consensit.

Nicholas of Farnham elected bishop of Durham. Diebus etiam sub eisdem, monachi Dunelmenses, post multos labores inutiles et sumptuosarum expensarum effusiones multiplices, cedente priore¹ Dunelmensi præelecto, et sic ejusdem electione cassata, elegerunt unanimiter, invocata Spiritus Sancti gratia, magistrum Nicholaum² de Fernham, virum moribus et scientia commendabilem, in episcopum et pastorem animarum suarum. Rexerat autem ipse dictus N[icholaus] in his career. artibus Parisius per plures annos; deinde de arte medicinæ Bononiæ, in qua claruit gratiosus et peritus excellenter. Hic etiam postquam in dialectica et arte physicali et naturis ad plenum eruditus, ad medicinam se postea conferens spiritualem, videlicet theologiam, ipsa scientia et librorum copia se adeo restauravit, ut lecturiens ad cathedram ascendendam sufficeret magistralem. Ipsum igitur quasi expertum, et scientia multipliciter³ et moribus commendabilibus insignitum, peritorum consilio rex et regina ad suarum vocaverunt animarum et corporum custodiam et con-

¹ Thomas of Melsanby.

² A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

³ B. ins. *insignitum*; it is not in C.

silium familiare, hoc consulentibus et procurantibus A.D. 1241.
 Ottone tunc legato et episcopo Carleolensi et aliis
 secretis regis consiliariis. Ubi cum prospere et pru-
 denter se haberet, ad dicti pontificatus dignitatem
 electus non adquevit. Videbatur enim ei inhonestum
 illi consentire electioni, cum paulo ante, quando in
 episcopum Coventrensem eligeretur, renuntiavit, nolens
 quomodolibet consentire. Igitur, ut *obstrueretur os* Ps. lxii. 12.
loquentium iniqua, qui forte dicerent, “Ecce hic hy-
 pocrita pauperi episcopatu renuntiavit, exspectans
 “uberiorem,” summo conamine reluctabatur, donec
 episcopus Lincolniensis R[obertus] eum super hoc gra-
 viter redarguens, efficaciter ipsum ad hoc persuasit, ut
 consentiret, hoc modo; “Ecce monachi Dunelmenses, et
 “eorum ecclesia destituta pastore, lacrimis abortis so-
 “latium flagitant pastorale, nec consentis, cum canonicè
 “eligaris? Adjuro per aspersionem sanguinis Jesu
 “Christi, ut hoc onus subeas et honorem; quia rex
 “nullo modo, nisi manifeste desiperet, vestram repro-
 “babit electionem. Si autem non consentias, rex ibi
 “apponet sua machinatione aliquem alienigenam et
 “degenerem, necnon et imperitum, in subversionem
 “ecclesiasticæ dignitatis et periculum totius regni,
 “cum sit Dunelmensis episcopatus in confinio regno-
 “rum Angliæ et Scotiæ, et sint castra Dunelmensis,
 “scilicet Norham et Dunelmum, Angliæ ex parte illa
 “repagula contra omnium inimicorum insultus.” Quod
 cum audisset dictus magister Nicholaus, ab imo trahens
 suspiria, ait; “Amplector virtutem obedientiæ. In
 “diocesi vestra mea¹ habui ex gratia vestra quæ optinui
 “beneficia; paternis igitur vestris monitis obtempero.”
 Monachi igitur Dunelmenses gaudentes eum regi præ-
 sentaverunt, tanquam suum electum. Rex autem ejus
 electionem gratanter acceptans, cum in electo vel elec-
 tione nihil posset rationabiliter reprehendere, suscepit
 electum sine moræ dispendio. Qui cito postea feliciter
 est confirmatus.

His unwill-
ingness to
accept the
see over-
come by
Grosse-
teste.

He is ac-
cepted by
the king
and con-
firmed.

¹ mea] om. C.

A.D. 1241. *Quomodo Judæi tunc ad gravissimam redemptionem sunt compulsi.*

The Jews heavily taxed.

Eodem quoque anno, Judæi ad gravissimam redemptionem sunt coacti, scilicet ad viginti milia marcarum, duobus terminis illius anni sub pœna exilii vel perpetui carceris persolvendarum.

De quodam magno torneamento capto apud Northamtone et prohibito.

Preparations for a tournament, which is forbidden by the king.

Ipsa quoque anno, Petrus de Sabaldia, comes Riche-mundia, torneamentum quoddam cepit quasi hostile adversus comitem Bigod; ut in quindena Paschæ apud Norhamtone experirentur alienigenæ cum Anglicis, qui eorum in hastiludiali certamine strenuiores viderentur. Quod cum rex cognovisset, favens parti comitis P[etri], multorum corda Anglorum de nobilioribus et præstantioribus, tam minis quam muneribus corrupta, cœpit inclinare, ut alienigenarum pars prævaleret. Ex quibus fuerunt capitanei Johannes Biset, Prothoforestarius Angliæ, cum suis complicibus multis, et Gilebertus Basset, strenuissimus miles, cum sua sequela, et alii, quos longum est numerare.¹ Quid plura? Sic procurante rege elaboratum est, quod licet comes Marescallus G[ilebertus] et pars potissima nobilitatis Anglicanæ confederarentur, pars alienigenarum, imminente tempore torneamenti, fortior apparuit et numerosior. Quod Anglici nimis moleste ferentes, magnam contra talia machinantes indignationem conceperunt, Anglorum ignobilem flexibilitatem detestantes. Rex autem saniori fretus consilio, et pœnitens se maluisse extraneos quam suos in martio ludo triumphasse, expeditissimum nuntium, scilicet fratrem J. Templarium, elemosinarium suum, ad eos destinavit, ut infaustum torneamentum illud, jam per omnia usque ad congressionem hostilem præparatum, regiis literis prohiberet.

f. 141 b.

¹ numerare] enumerare, C.

Obiit Gilbertus Basset et filius ejus hæres parvulus. A.D. 1241.

Eodemque anno, prædictus G[ilebertus] Basset,¹ de ^{Deaths of} equo suo in quodam nemore, cum venatum iret in ^{Gilbert} Autumpno, stipite offendiculum faciente, corruit, et ^{Basset and} dissipatis ossibus et nervis dissolutis, protractis paucis ^{his son.} diebus, animam exhalavit. Et cito post, filius ejusdem G[ileberti] unicus et hæres, parvulus, in octavis Assumptionis Sanctæ Mariæ, in confusionem totius generis et dolore, migravit ab hoc sæculo; hæreditate ad Fulconem Basset, decanum Eboracensem, fratrem dicti G[ileberti], consequenter devoluta. Et eodem tempore, scilicet infra octavas Assumptionis beatæ Virginis, ^{Obiit} Johannes Biset,¹ summus Angliæ forestarius, de quo ^{Johannes} mentionem prælibavimus, viam universæ carnis est ^{Biset.} ingressus.

Quomodo quidam magnates Angliæ iter Jerosolimitanum arripuerunt.

Ejusdem autem temporis aridente serenitate, comes ^{Many no-} de Albamarla, Willelmus scilicet de Fortibus, miles ^{bles go to} strenuissimus, Petrus de Malolacu, natione Pictavensis ^{Jerusalem.} diuque in clientela regis Johannis educatus et ditatus, Ebelinus de Rocheford Pictavensis, Johannes Ansard, Alexander de Hiltuna, Galfridus de Chandelers, et alii multi nobiles de regno Angliæ, valedicentes amicis suis et orationibus religiosorum se commendantes, iter Jerosolimitanum cum magno apparatu arripuerunt. Qui circa tempus autumpnale naves in mari Mediterraneo ascendentes, transfretarunt.

---

¹ Their shields, inverted, are in the margin. | ² *de equo suo*] So the Hist. Anglor.; dum equum suum, B.

A.D. 1241. *De tribus beneficiis regno Francorum calitus his duobus annis collatis, videlicet corona et cruce Domini et corpore sancti Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi.*

The Cross
bought
by Louis
IX., and
brought to
Paris.

Good Fri-
day, 29
March.

Eodem anno, crux sancta, quæ post tempora Saladini reposita fuerat apud Damiatam, usque ad guerram infelicem, per quam ipsa civitas primo acquisita et postea flebiliter amissa cessit in potestatem Sarracenorum, est in regnum Francorum delata; rege Francorum et matre ejus B[lanchia] id prudenter procurantibus, et potestati eorum Christo propitiante, et pro eadem cruce multa data pecunia, est feliciter mancipata, videlicet¹ viginti quinque milibus librarum. In prima emptione empta fuit crux a Venetis, qui eam tenuerunt a duobus filiis regis Jerusalem J[ohannis], qui indigentes pecunia Græcos impugnarunt. Et postea B[aldewinus] ipsam plus obligavit, et postea vendidit eam regi Francorum Lodowico. Die siquidem Veneris quæ proxima diem Paschæ præcedit, qua scilicet Dominus noster Jesus Christus pro mundi redemptione vivificæ crucis est affixus patibulo, apportabatur eadem crux Parisius, scilicet ab ecclesia Sancti Antonii,² juxta quam composita fuit ejusdam stationis machina, in quam rex ipse ascendens cum utraque regina, scilicet matre sua B[lanchia] et uxore sua M[argareta], cum fratribus ejusdem regis, præsentibus archiepiscopis, episcopis, abbatibus,³ et aliis viris religiosis, necnon et nobilibus Francorum magnatibus, cum innumerabili populo circumstante, cum cordis jubilo tam gloriosum spectaculum exspectante, crucem ipsam in altum elevavit lacrimis abortis, incipientibus qui præsentibus prælatis voce altissima, "Ecce crucem Domini." Et cum omnes veneranter ac devote ipsam adorassent, rex nudus pedes, in laneis, discinctus, capite discooperto, triduo jejuni-

¹ *videlicet . . . Lodowico*] Inserted in the margin.

² Saint Antoine - des - Champs,

then outside Paris. Huillard-Bréholles.

³ C. adds *et prioribus*.

anticipato, edoctus exemplo nobilissimi triumphatoris A.D. 1241.
 Eraclii¹ Augusti, versus Parisiacam urbem et usque ad The cross
 ecclesiam beatæ Virginis cathedralem bajulavit. Et brought to
 cum consimili devotione, confessionibus, jejuniis, et Notre
 orationibus expiati, fratres dicti regis cum reginis Dame.
 supradictis² pedetentim sequebantur. Portabant etiam The Crown
 ipsi coronam spineam, quam simili schemate in propa of Thorns.
 tulo elevantes, populi conspectibus presentarunt, quam
 divina regno Francorum anno præterito misericordia
 contulerat, prout prius enarratur. Supportabant autem
 nobiles quidam brachia regis et fratrum ejus, tam pium
 onus bajulantium, ne forte fatigati, cum assidue in
 cælum brachia elevata sullevarunt,³ cum ipso impreti-
 abili thesauro deficerent.⁴ Et hoc circumspecte ipsis
 prælatis sic⁵ volentibus factum est, ut [ab] ipsi[s], quo-
 rum prudentia tanta gloria fuerat acquisita, esset etiam
 circumstante populo ad instar Eraclii, de quo fecimus
 mentionem, illo modo veneranter attrectata. Cum igitur
 perventum esset ad ecclesiam cathedralem, pulsatis
 omnibus in civitate signis, orationibus quoque speciali-
 bus sollempniter perlectis, reversus est rex ad majus pa-
 latium suum, quod est in media urbe, deferens crucem
 suam gloriose, fratribusque ejus coronam, consequente
 prælatorum ordinata processione, qua nunquam visa
 fuit in regno Francorum sollempnior aut jocundior.
 Universi igitur et singuli Deum, qui regnum Fran-
 corum præ omnibus aliis speciali complectitur dilec-
 tione, consolatur, et tuetur, junctis manibus glorifica-
 runt. Sic igitur Dominus noster Jesus Christus, Rex
 regum et Dominus dominantium, *Cujus judicia abissus* Ps. xxxv.
multa, in Cujus manu corda sunt regum, dans salutem 6.
 quibus vult, ipsum regnum Franciæ his tribus dotavit
 et ditavit in brevi tempore beneficiis pretiosis, videlicet

¹ See vol. i., p. 268.

supradictis] b. et m., C.

² *sullevarunt* is at the end of the sentence in B.

⁴ In the margin "Rex Franco-

"rum Lodowicus" is represented holding up the Cross, "Ecce Crucem Domini;" below a figure is holding up the Crown of Thorns.

⁵ *sic*] om. C.

A.D. 1241. corona prædicta, et cruce Domini, de qua jam dictum est, et corpore beati Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi et confessoris, inauditis miraculis evidenter choruscanti. Rex igitur Francorum, non procul a palatio suo, capellam mirifici decoris dicto thesauro regio convenientem jussit fabricari, in qua ipsum honore condigno postea collocavit. Præterea,¹ rex Francorum habet in capella sua Parisiensi pulcherrima clamidem Christi, lanceam, id est, ferrum lanceæ, et spongiam, et præter hæc innumerabiles reliquias. Unde dominus Papa concessit omnibus eas adeuntibus in capella Parisiensi orandi causa quadraginta dies relaxationis.

The Sainte Chapelle built.

Other relicks.

De morte regis Daciæ et filii sui, scilicet hæredis.

Death of Waldemar II., king of Denmark,

and of his son Waldemar.

Anno quoque eodem, Waldemar rex Daciæ, postquam quadraginta annis regnaverat, qui ausu temerario comminatus est Angliæ fines invadere et hostiliter impugnare, multiplicans loqui sublimia gloriando, sublatus est de medio.² Et ut efficaces sentiret beati Ædwardi preces, quas Deo fuderat in Anglorum protectionem contra Danorum tyrannidem, filius ejusdem regis Daciæ unicus³ et hæres universorum, viam universæ carnis ingrediens, regnum Dacorum totum reddidit desolatum. Iste⁴ rex Dacorum Waldemar⁵ obiit centenarius ætate. Regnavit autem in Dacia quadraginta annis et amplius. Ipse fere omnibus diebus vitæ suæ, postquam aptus fuit armis, infideles persequabatur, scilicet in Sithia, et in Frisia et Ruscia. Unde in vita sua sex episcopatus magnos conquisisvit,

¹ *Præterea . . . . relaxationis*] Written by Paris at the foot of the page. It is not in C.

² His crown, inverted, is in the margin, and below a coronet, inverted, for his son.

³ *unicus*] inimicus, C.

⁴ *Iste . . . desolatum est*] Written by Paris at the foot of the page. It is also at the foot of the page in C.

⁵ *Waldemar*] Æthelmarus, B., and so the Hist. Anglor.

et in eis totidem episcopos fecit ordinari. Post cuius A.D. 1241.
mortem et filii sui primogeniti,¹ insurrexerunt duo filii Civil war
sui ætate minores, scilicet Henricus² et dux Abel, qui in Den-
mark.
sibi in alterum cœperunt eruentissimam guerram mo-
vere, unde regnum divisum desolatum est.

Obiit Walterus de Lasey.

Eodemque anno Walterus de Lasey,³ vir inter omnes Death of
nobiles Hybernici eminentissimus, post visus sui pri- Walter de
vationem et multas alias corporis sui afflictiones, ex Lasey.
hujus sæculi transiit incolatu.

*De quadam visione cuidam presbitero facta Londoniis
mirabili.*

Circa dies illos, cuidam presbitero viro sancto et f. 142.
prudenti in nocturna visione revelatum est, quod qui- Vision of
dam archipræsul pontificalibus ornatus, eruecque in S. Thomas
manu sua bajulans, venit ad mcenia, quæ tunc rex of Can-
juxta Turrim Londoniarum construxerat, et torvo ea terbury
vultu respiciens, impulit ipsa fortiter et impetuose destroying
eruce quam portabat dextra, et ait; "Ut quid reædi- the new
ficamini?" Et subito corruerunt mcenia de novo Tower
constructa, quasi quodam terræ motu labefacta.⁴ Et walls.
his visis sacerdos perterritus ait cuidam clerico, qui
videbatur suum sequi archipræsulem, "Quis est hic
"archiepiscopus?" Et ille; "Beatus Thomas martir,
"natione Londoniensis, qui considerans hæc fieri in
"contumeliam et præjudicium Londoniensium, diruit
"irrestaurabiliter." Et sacerdos; "O quot expensas
"et artificum labores irritavit." Cui clericus; "Si
"pauperes artifices stipendiis inhiantes et indigentes
"inde sibi victualia promeruerunt, tolerabile est; sed

¹ Waldemar, who died in 1231.

² *i.e.* Eric VI.

³ His shield, inverted, is in the margin.

⁴ The walls are represented falling, in the margin.

A.D. 1241. " quia non ad regni defensionem, sed ad innocuorum civium gravamen constructa sunt, si non ea beatus Thomas diruisset, sanctus Ædmundus, confessor et successor ejus, crudelius ea funditus evertisset." Et his visis memoratus sacerdos expergefactus a sompno, surrexit, et in medio noctis conticinio palam, quæ sibi videbantur, omnibus in domo existentibus enarravit. Mane autem facto, per totam civitatem Londoniarum rumor increbuit, quod mœnia circa Turrim ædificata, pro quibus construendis rex plus quam duodecim milia marcarum effuderat, irrestaurabiliter corruerunt, multis admirantibus et quasi pro malo prænostico præconantibus, quod eadem nocte, immo eadem hora noctis anno præterito, scilicet nocte sancti Georgii, ipsa muralia cum suis propugnaculis corruerunt. Pro quo casu cives Londonienses minime dolentes, vehementer obstupuerunt. Erant autem eis quasi spina in oculo. Audierant itaque minas objurgantium, quod constructa erant memorata mœnia in eorum contumeliam, ut si quis eorum pro libertate civitatis certare præsumeret, ipsis recluderetur, vineulis mancipandus. Et ut plures pluribus includerentur carceribus, multa in eisdem distinguebantur diverticula,¹ ne quis cum alio haberet confabulationem.

The walls fall down, 23 April, to the joy of the London citizens.

The king deprives the mayor of London of his income of 40l.

see Liber de Antiq. 8.

Eodemque tempore, rex a majori Londoniarum annum quadraginta librarum redditum, quem solebant annuatim quilibet pro suo tempore sibi ad sui status sustentationem honorificam² de communi civitatis, quasi de republica, recipere, abstulit violenter. Intimatum enim erat ei, quod sub prætextu illius collectæ sub certa forma limitatæ, in pauperes manum aggravans, multo plus sibi concessa in oculis suis major civitatis sibi furtim reponebat. Jurareque coegit rex Girardum Bat, tunc majorem, nec ipsum censum se amplius collecturum et suscepturum, vel alium pro posse suo sibi

¹ *diverticula*] *divercula*, B.; C. is correct. | ² *honorificam*] *honorificum*, B.

colligere permissurum. Et hæc acta sunt in capella A.D. 1241. Sancti Stephani apud Westmonasterium.

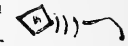
Nec multum post, cives Londonienses contra consuetudinem et libertatem civitatis, quasi servi ultimæ conditionis, non sub nomine aut titulo liberi adjutorii, sed tallagii, quod multum eos angebat, regi, licet inviti et renitentes, numerare sunt coacti.

The London citizens taxed.

Quomodo imperator mutato consilio prælatos præmunivit ne ad concilium celebrandum convenirent.

Circa eorundem temporum curricula, dominus imperator satis subtiliter considerans, quod si concilium generale celebraretur, cui præsidere habuit ejusdem capitalis adversarius, scilicet dominus Papa, et cui obedire habebant omnes prælati assessores, quasi membra suo capiti,¹ ad se reversus cœpit vehementer sibi formidare, et sibi præcavens ait optimatibus suis; “An- gustor undique et circumventus oppressuris variis torqueor, imperio periculis jam imminentibus. Quia, sicut jam paratum est, si concilium generale convocetur celebrandum, præsidente inimico meo capitali, cui non audebunt contradicere præsidentes prælati sibi subjecti, me cum imperio irrestaurabiliter condemnabit. Est enim Papa meus insatiabilis inimicus et adversarius manifestus, potens quemcunque eorum suæ voluntati obvium a gradu suæ dignitatis deponere, immo et depositum anathematis vinculis innodare, et in deterioris pœnæ confusionem præcipitare; longe aliter periclitatur causa nostra et imperii conditio, necnon et omnium principum, quam solus amplector contuendam. Reges orbis et principes, quorum etiam causam, eorum factus syndicus, foveo, ad meam non venirent vocationem, vel mihi obedirent, nec mihi subiciuntur, ut possem eos cogere vel punire contumaces. Ipsorum igitur adminiculo destitutus et præsentia, dubio foro

Impertinens usque huc

Speech of the emperor objecting to the council.

¹ Sic. The sentence is incomplete.

A.D. 1241. "committam imperialis culminis causam dignissimam, et inimici ejus judices erunt? Absit hoc me superstite." Quibus rationibus ac persuasionibus consentientes magnates sui providebant, quod, licet in sui honoris præjudicium redundare videretur, ut mutaretur antecedens consilium, tamen propter imminens periculum jam declaratum, concilium quod prius concesserat impediretur. Ipsos igitur prælatos cœpit imperator efficaciter literis suis commonere, ut ad concilium generale celebrandum, juxta Papalem advocacionem, venire nequaquam festinarent. Ex tunc igitur prælatos, qui per terram Romanam curiam adierunt, tam in personis quam eorum procuratoribus impedire, et suis renuentes persuasionibus optemperare hostiliter impugnare, capere, incarcerare, et torquere, necnon et plures morte plectere detestanda, non cessabat imperator. Quod cum audiret dominus Papa, in eundem multiplicavit maledictiones et convicia, congressit excommunicationes, sententias innovavit. Arctabantur igitur hinc inde prælati, quos in virtute obedientiæ præceperat Papa, omnium pater spiritualis, ad instans Dominicæ Resurrectionis festum Paschale, ad concilium, quod salubriter præparaverat ac procuraverat, convenire; inde repagulum contradictionis et impedimenti imperialis sententiæ formidabant. Hinc Cilla, inde Caribdis voraginis periculum minabatur. Vacillantium igitur corda prælatorum, etiam singulorum, dominus Papa solummodo [tenore] epistolæ suæ sub hac forma exiliter consolabatur, hoc modo:

He forbids the prelates to attend the council.

The Pope renews his excommunications.

Epistola consolatoria Papæ admonens prælatos, ut spreteis minis imperialibus ad concilium properare minime formidarent.

Epistola Papalis.

"Gregorius episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri, tali¹ episcopo vel tali, salutem et Apostoli-

¹ The copy of this in Raynaldi, a. 1240, § 57 (ii. p. 253), is addressed "Archiepiscopo Senonensi."

“ cam benedictionem. Petri navicula, matris ecclesie
 “ sinus, quasi negotiorum operta fluctibus, et quaestio-
 “ num urgentium agitata procellis, dexteram Jesu salvan-
 “ tis implorat. Ea quidem flatibus Aquilonis impulsæ, A.D. 1241.
Letter of
Pope Gre-
f. 142 b
gory IX.
exhorting
the pre-
lates to
come to the
council in
spite of the
emperor's
threats.
 “ dormire videtur Dominus, nutant discipuli, nautæ
 “ quasi naufragii verentur ventum et eventum, populi
 “ trepidant, clamat Petrus; utinam tepescentibus cæte-
 “ ris saltem porrigerent filii opem et operam consilii
 “ salutaris, ne ipsam fluctus involvat, nec pirata cru-
 “ delis abducat. Porro, fœdere naturalis pactionis
 “ irrupto, fides quatitur, caritas refrigescit, tepescit de-
 “ votio, crescit et invalescit iniquitas in Deum et
 “ proximum commissura, ex quibus fidei Christianæ
 “ profectibus evidens præstatur obstaculum, sequuntur
 “ dispendia, et plebs devota fidelium, beneficio quietis
 “ excluso, variis molestiis fatigatur. Quæ communis
 “ statera iudicii apostolicæ dignitatis auctoritas, justæ
 “ discussionis examine, prudenter appendens, ut omnium
 “ generalis et una mater utilitati provideat singulorum,
 “ manus fortium, regum videlicet, prælatorum, princi-
 “ pum, et aliorum fidelium non indigne advocare de-
 “ crevit, ut multiplicatis clamoribus Dominum suscitet
 “ dormientem, et plurium adjuta consiliis prementia
 “ faciat onera leviora, expeditionis optatæ portum feli-
 “ citer petitura. Inter quos te, frater episcope, devotum
 “ ecclesie filium et nobile membrum ipsius, ut venires
 “ ad matris ecclesie gremium, ad proximum venturum
 “ festum Resurrectionis Dominicæ, literis recolimus
 “ Apostolicis convocasse. Verum, sicut pro certo didi-
 “ cimus, singularis ille dudum ecclesie filius, Apostolico
 “ provectus et defensus auxilio, de puero tunc omni
 “ destituto suffragio, ad imperii culmen humero ma-
 “ terno translatus, ea non contentus injuria, qua mer-
 “ cede recompensans in[i]qua, patris irrumpit solium,
 “ matris exponere pudicitiam et vindicare sanctuarium
 “ indevotus intemptat, astutus adhuc in ipsa[m] arma-
 “ tur insidiis, prælatis nuper vocatis a nobis accessum

A.D. 1241. " suis terroribus interdicens, ut nullius expers calumpniæ illam, quam gravibus infestat molestiis, nec in filiorum patiatur solatio respirare. Cum igitur tam sanctum generalis utilitatis propositum, sub fiducia divini favoris assumptum, humanis non debeat versutiis retardari, fraternitatem vestram rogamus, monentes attente per Apostolica scripta tibi mandata¹ ut cæteris, districte præcipiendo mandantes, Deum præferens homini et difficultatibus omnibus ob² meritum fidei anteponeus, in supradicto termino ad sedem Apostolicam accedere non omittas; ut mater filiorum roborata præsentia, hostis adversantis obstaculo providentia divina sublato, piæ intentionis exordium felici consummatione concludat. Nos enim super omnibus quæ ad tantum negotium expediunt, annuente Domino, providere curabimus, prout tibi ex parte nostra plenius exponetur. Datum Laterani, idus Octobris, pontificatus nostri anno decimo quarto."

15 Oct.,
1240.

Continuatio.

The prelates, with exceptions, prepare to obey. Facti igitur æquanimiores prælati, ad iter inchoatum se præpararunt imperterriti, sperantes indubitanter, quod dominus Papa, Deo favente, saltem per mare vias sibi securissimas præparasset. Anglici tamen, Francorum consiliis adquiescentes, obiterque ad loca tutiora se transferentes, utpote Norwicensis et quidam alii, rei exitum sub silentio cautius expectarunt.

De miseria Feogæ³ civitatis Ytalicæ jam diu obsessæ.

Siege of
Faenza.

Ipsis quoque diebus, dominus imperator civitatem Feugæ⁴ in Italia diu jam obsessam in tantum jam

¹ *mandata ut cæteris*] m̄. ū. c̄., B. Raynaldi has *scripta in virtute obedientiæ*.

² *ob meritum fidei*] *obedientiæ meritum*, Raynaldi.

³ B. has *vel Faventia* in the margin, and so C.

⁴ B. has *vel Faventia* in the margin. C. has *Feugia vel Faventia* in the text.

aretauit, ut qui obsessorum fortiores et ditiores vide- A.D. 1241.
bantur, debiles jam effecti et pauperes, per portas et
posticos vulgus populare, ne inutiliter annonam suam,
jam fere deficientem, consumerent, exire compulerunt.
In se enim fame et alia multiplici inedia tabescebant.
Deinde acerbius macerati, uxores et liberos et ancillas
egredi in mentis angustia violenter coegerunt. Qui
credentes in imperatore misericordiam invenire, sparsis
crinibus et hirsutis, præsentiam imperatoris adierunt;
et, quas sexus reddidit molliores et miserabiliores, mu- The
lieres ante castra ipsius cum clamore lamentabili se women
prosternentes, postularunt, ut earum maritis misericordia entreat for
parceret imperialis. Quas cum audiret nec exaudiret mercy.
imperator, cum magna indignatione respondit, "Eant Refusal
" ad maritos et dominos suos, quos de læsa majestate of the
" coram Deo et hominibus appello, qui, quia mei emperor.
" doque non miserti sunt, injustum est ut misericordiam
" consequantur. Me¹ enim aliquando in sua inclusum
" civitate, ante et a tergo portis seratis, subito conjurati
" proposuerunt suffocare, quando alium mihi similem,
" et armis imperialibus sophisticæ redimitum, nequiter
" interemerunt, meipsum dominum suum indubitanter
" credentes suffocasse. Matri² etiam meæ dedecus et
" injurias multiplices intulerunt, quando scilicet trans-
" euntis per eorum civitatem, mannum ejus, super
" quem sedit, irreverenter mutilarunt, in bruto animali
" sævientes, dignitati regiæ, vel saltem sexui non par-
" centes. Justum est igitur ut ipsi recipiant talionem."
Et cum talem in miseris fulgurasset sententiam, com-
pelli³ jussit easdem, marcentes et jam pæne inedia
deficientes, suam ex qua jam exierant ingredi civi-
tatem. Quod cum cives cognovissent, suam intelligentes The citi-
confusionem, missis quibusdam venerabilibus et sollemp- zens offer
to submit,

¹ This was in 1226. See the
Chronicon de rebus in Italia gestis,
published by Huillard-Bréholles,
Par., 1856, p. 148.

² Constance, daughter of Roger
I., king of Sicily.

³ *compelli*] compuli, B.; C. has
been corrected.

A.D. 1241. nibus nuntiis, flebiliter domino suo imperatori hanc
 if they are allowed to leave the city. humilitatem optulerunt, ut scilicet liceret eis egredi civitatem, sibi quasi domino suo imperatori magnifico resignatam, et ut vita tantum comite nudi cum femoralibus, in quemcunque locum orbis terrarum eo mittente, vagi et exules perpetua paupertate plecterentur. Quorum supplicationi sic respondit imperator; "Quia noluerunt in prosperitate sua me dominum suum redeuntes cognoscere, nec ego ipsos in tribulatione clamantes exaudiam. Qui enim dum potest, quantum potest delinquit, dignum est, ut in quantum puniri poterit, puniatur." Quod cum audissent cives, in abissum desperationis demersi, sine spe remedii in sua jam dissipata civitate dolore marcuerunt vehementiori.

This is refused.

Despair of the citizens.

f. 143. *Quam¹ venalis facta est eo tempore curia Romana, et inhians et confidens in pecunia consimilis facta est meretrici prostanti.*

Avarice and venality of the Roman church. Eodem tempore, permittente vel procurante Papa Gregorio, adeo invaluit Romanæ ecclesiæ insatiabilis cupiditas, confundens fasque nefasque, quod deposito rubore, velut meretrix vulgaris et effrons, omnibus venalis et exposita, usuram pro parvo, symoniam pro nullo inconvenienti reputavit, ita ut alias affines provincias, immo etiam puritatem Angliæ sua contagione macularet.² Etsi multa, quæ se offerunt, exempla abundant, unum duxi, ut pateat quam juste, etsi sero, excanduit ira Dei in dicta curia, breviter memorandum.

An example.

¹ This chapter has been carefully effaced. What is given above is from C. In B. it is written over the erasure in a hand of the time of archbishop Parker.

² *macularet*] maculavit, C.

Dominus Papa petiit a monachis de Burgo annuum redditum centum marcarum de aliqua ecclesia. A.D. 1241.

Dominus¹ Papa Gregorius, cuidam suo cupiens speciali subvenire, missis in Angliam literis, quosdam super ecclesiis dinoscitur sic aggravare. Missum est tunc temporis abbati² et conventui de Burgo mandatum Apostolicum, cum precibus armatis et monitis terrificis, ut redditum alicujus ecclesiæ, cujus patronatus ad eos spectabat, quæ annuatim centum ad minus valeret marcas, Papæ conferent. Et si in³ duplo plus valeret, bene ei complaceret; concederet autem dominus Papa ipsis illam ecclesiam tenendam ab eo ad firmam annuam, ita scilicet, ut pro ea annuatim centum marcas solverent domino Papæ, omne residuum in proprios usus convertentes. Et ut memoratos abbatem et conventum ad consensum

hujus⁴ perniciosæ pactionis et simoniæ et occultæ fraudis

hujusmodi⁵ provisionis, quasi proprio usui necessariæ, inde

facilius dominus Papa inclinaret, scripsit quibusdam clericis transalpinis, in Anglia opime beneficiatis, ut ipsos super⁶ hoc efficaciter admonerent, deinde compellerent, eis concessa potestate. Ipsi igitur Papalibus parentes jussionibus, venerunt Burgum, vocatisque monachis dixerunt; "Ecce fratres et amici, imminet vobis ad manum magnum Papale beneficium. Postulat enim a vobis, quod vos deberet[is] flexis genibus et junctis manibus ab ipso humillime postulare." Et cum cuncta seriatim quæ peteret Papa explicassent, sponponderunt ipsi, quod, quasi fidejussores et fideles

Demand by Pope Gregory IX. of a revenue of 100 marks from the monks of Peterborough.

¹ *Dominus . . aggravare*] Om. C. It is written over an erasure, and is clearly intended to introduce what follows, instead of the erased chapter.

² Walter of S. Edmundsbury.

³ *in duplo*] om. C.

⁴ This is the reading of C. It is given in the foot of the page in a hand of Parker's time in B.

⁵ This has been substituted in B. by a contemporary hand for the old reading, which has been erased.

⁶ *super hoc*] om. C.

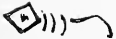
A.D. 1241. executores, omnia hæc fideliter ex parte Papæ consummarent, dummodo petita clam quasi sine scandalo concederent postulata, facientes de necessitate virtutem. Ipsi autem responderunt, se sine regis permissione hoc facere non posse, qui patronus est et fundator hujus et multarum in hac regione ecclesiarum. At ipsi clanculo hæc fieri flagitabant, similia in aliis ecclesiis facturos se sperantes, et ab illa concessione sumentes exempli consequentiam. Monachi autem nolentes fallacibus circumveniri sermocinationibus, inducias petierunt, donec abbas¹ eorum, qui tunc absens erat, domum rediens, assensum, si videret expedire, huic præberet postulationi. Miserunt igitur ad abbatem suum, hujus rei seriem eidem explicantes. Abbas autem, per quendam fidelem et prudentem clericum suum, Willelmum de Burgo, regem et ejus super hoc consilium est affatus, intimans pericula quæ inde emergere potuerunt. At rex, comperiens

The king forbids the Peterborough monks to obey the Pope.

✦

laqueos² absconditos et Romanæ curiæ detestans avaritiam, prohibuit districtius ne tam enorme factum amplius etiam acra macularet.

hujusmodi factum ecclesiæ illius et consimili modo aliarum esse detrimentum, omnino hoc fieri prohibuit, cum ipse sit earum defensor, patronus, et gubernator.

De gloriosa fama signipotentissimi Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi et confessoris.

Miracles of S. Edmund, archbishop of Canterbury.

Circa illa tempora, sollempne nomen et præclara memoria beati Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi, et sanctitatis ejus miracula partes Cisalpinas gloriosis præconiis feliciter repleverunt, ita ut inauditis miraculis, quæ Deus pro ipso operari dignatus est, Apostolorum tempora viderentur renovari. Unde quasi in odore unguentorum ejus currentes archiepiscopi, epi-

¹ Walter of St. Edmundsbury.

² This is the reading of C. The reading on the right hand has been

substituted for it in B., written over the erasure.

scopi, et magnates solempnes, cum utriusque sexus A.D. 1241.
 populis innumerabilibus, sepulchrum ejus apud Ponti- Pilgrimage
 niacum de remotis partibus adierunt, auxilium ejus- to Pon-
 dem Æ[dmundi] devotissime petitori. tigny.

In Anglia quoque apud Catebyam, domum sancti- Miracles at
 monialium, ubi dictus archiepiscopus Æ[dmundus] duas Catesby,
 relinquens sorores suas, scilicet sanctimoniales, et cari- Northants.
 tatis intuitu uni earum suum dederat¹ pallium, dignatus
 est Deus operari miraculose, quod multitudo signorum
 ibidem choruscantium speciales et diffusos tractatus
 postularet.

*Quomodo monachi Cantuariæ beneficium absolutionis
 a domino Pape impetrarunt, et quomodo Bone-
 facium electum Ballay avunculum reginæ secun-
 dum regis desiderium et preces elegerunt.*

Temporibus quoque sub eisdem, monachi Cantuariæ The monks
 Romam ex parte conventus destinati pro absolutione of Canter-
 optinenda, qua archiepiscopus eos terribiliter innoda- bury re-
 verat, mense Aprilis a Romana curia redierunt. Qui turn from
 impetraverant, ut existentibus eorum negotii abbate² Rome.
 et archidiacono³ Sancti Albani et priore⁴ de Dunestaple
 executoribus, ad cautelam absolverentur.

Sed huic impetratiōi antiquus eorum persecutor, They are
 magister Simon de Langetuna, archidiaconus Cantua- opposed
 riensis, se statim appellando⁵ opposuit contradicens; by Simon
 asserens constanter, quod per falsam suggestionem et Langton,
 veri suppressionem fuerant literæ talis absolutionis ne- archdea-
 quiter acquisitæ. Sed ipsi, qui regi certissime promis- con of Can-
 erant se Bonifacium in archiepiscopum suum electuros, terbury.
 juxta quod rex devotissime supplicaverat, gravem super
 archidiaconi S[imonis] illata injuria et excogitata ma-

¹ *dederat*] legaverat, C.

² John of Hertford.

³ The archdeacon of St. Alban's
 was probably one of the members
 of the house, and removable at the

pleasure of the abbat. See Hardy's
 Le Neve, ii. p. 344, note 23.

⁴ Richard de Morins.

⁵ *appellando*] om. C.

A.D. 1241. litia coram rege querimoniã deposuerunt. At rex partem fovens monachorum, et acceptans de B[onefacio] promissam electionem, terribiliter est eidem S[imoni] archidiacono comminatus,¹ quod si non a temerario proposito suo quamcitus desisteret, regiam cum effectu per omnia sentiret indignationem. Quod cum comperit dictus S[imon] archidiaconus, sciens quod Papa in nullo regem offenderet, et sentiens se jam senem et inveteratum transalpinatorem, quievit, et a proposito concepto resilivit. Monachi autem Cantuarienses, comperientes Papam et regem sibi vicissim indulgere, et alter[um] alterius quibuscumque precibus inclinari, elegerunt sibi in pastorem animarum suarum, invocata Spiritus Sancti et regis gratia, Bonefacium electum de Ballay,² hominem

They elect Boniface, elect of Ballay, archbishop of Canterbury.

eis³ incognitum, scientia, moribus, et ætate tantæ dignitati respectu prædecessorum archipræsulum Cantuariensium, ut dicebatur, insufficientem, proceræ staturæ, elegantem corpore, avunculum dominæ Alienoræ, illustris Anglorum reginæ, monachis tamen penitus incognitum prænotatis, hac tamen consideratione, quia si alium elegissent, rex adinventis exceptionibus quibuscumque⁴ electionem cassasset reprobata, qui favorem Papalem in omnibus optinebat.

Rex autem omnibus modis volens memoratum B[onefacium], vel jam electum vel cito eligendum, promovere, et nomen ejus exaltare, ne forte dominus Papa, quasi insufficientem, eundem reprobareret, immo ut potius videretur sufficiens et idoneus tantæ dignitati, jussit cartam confici, in qua commendabatur supra modum persona dicti Bonefacii, et eidem scripto sigillum regium in testimonium appendit veritatis. Et misit eam episcopis et abbatibus, præcipiens vel imperiose suppli-

The king's plan to secure his acceptance by the Pope. f. 143 b.

¹ B. ins. *est*. It is not in C.

² *Ballay*] Bal', B., *i.e.* Bellay.

³ This is the reading of C. The reading on the right hand has been

substituted for it in B., written over the erasure.

⁴ *quibuscumque*] Written over an erasure; cavillatoris, C., and probably so B. originally.

cans, ut et ipsi, sigilla sua similiter apponentes, huic A.D. 1241. regis¹ assertioni certum testimonium perhiberent.

Multi² ergo timentes illud præceptum Dominicum infringere, non falsum testimonium perhibere, firmiter renuerunt. Episcopi tamen et abbates aliqui, regiis comminationibus perterriti et enervati, sigilla sua, scilicet pignora et testimonia suæ fidei, spreto Dei timore, plus hominem quam Deum reverentes, apposuerunt. Unde quidam monachorum Cantuariensium, ad se reversi, suam miseriam cognoscentes, ut perpetuam pœnitentiam agerent, ab ecclesia sua recedentes, ad ordinem Cartusiæ convolarunt.

Multi autem, conscientia suæ integritatem nolentes infringere, eidem penitus renuerunt obtemperare. Quam plurimi autem digniorum clericorum, videlicet episcopi et abbates, eidem testimonium perhibentes, sigilla sua libenter cartæ suæ apposuerunt et eundem B[onefacium] in suum superiorem gratanter acceperunt. Quippe cum de nobilissimo sanguine natus et regnorum utrorumque principibus ipse procerus et satis sufficiens fuerit specialissimus, monachi tamen Cantuarienses, regis præventi supplicatione, vehementer doluerunt se regi in hoc consensisse.

General acceptance of Boniface by the clergy.

De oppressione comitis Provinciae.

Sub illorum dierum curriculo, comes Provinciae Reimundus, pater reginarum Francorum et Anglorum, misit ad regem Francorum generum suum nuntios sollempnes plures et pluries, petens instanter, ut ipse sibi quasi socero et amico efficax impendere dignaretur auxilium. Ipsum enim viribus jam destitutum comes Tholosanus, imperiali præcepto, graviter impugnavit,

Raymond Berenger, count of Provence, asks for aid against the count of Toulouse.

¹ *regis*] Written over an erasure; dubie, C.

² This is the reading of C., for

which the reading on the right hand has been substituted in B., written over the erasure.

Some of the Canterbury monks leave the monastery, and become Carthusians.

A.D. 1241. et usque ad exterminium, exhausto a rege Anglorum transmissis thesauro, ipsum fatigavit. Scripsit ergo rex Francorum tam imperatori quam comiti Tholosano, petens verbis amicabilibus, quatinus ob reverentiam et dilectionem ipsius socero suo parcere dignaretur. Scripsit etiam rex Angliæ et frater ejus comes Cornubiæ R[icardus] eidem epistolas suas eisdem eundem tenorem continentes. Unde comes Provinciæ multo post tempore secunda gavisus est tranquillitate.

Veneti pro nece Potestatis Mediolanensis filii ducis Venetorum guerram continuant contra imperatorem.

War of the Venetians with the emperor.

Interim Veneti quæcunque poterant, et quanta sciverant, tam per mare quam per terram, pro nece filii¹ ducis sui, Potestatis videlicet Mediolanensis, imperatori potenter et contumaciter intulerunt. Ipse enim imperator, ut prædictum est, contra se dimicantem apud Mediolanum ipsum captum incarceraverat, et judicialiter condemnatum sententia plecti jussit postea capitali.

De captione Foegia² civitatis Ytalie et de multiformi sollicitudine imperatoris ut se defenderet contra multos rebelles.

Capture of Faenza.

Armies of the emperor.

Temporibus quoque sub eisdem, dominus imperator F[rethericus] Foegiam civitatem nobilissimam diu ac fortiter obsessam, amplius resistere non valentem, violenter occupavit. Duraverat autem obsidio fere per annum, pro qua infinitam jam pecuniam effuderat. O quanta sollicitudo, quam multiformis cura de imperio contuendo cor imperatoris tunc temporis cruentavit! Habuit enim sex exercitus magnos, populosos, et formidabiles; unum, quem in propria persona regebat; alium duplicem in finibus Januæ,

¹ Pietro Tiepolo.

² *Foegia*] vel Faventia] is in the margin; Faventia, C.

navalem, ad obviandum legatis, et prælatis, consilium imperiale spernentibus, in mari; et alium per terram juxta maritima, cui præfuit filius suus Henricus¹ rex Galluræ et Thures, qui bladus et vineas Januensium vastare non cessavit; tertium, cum Conrado filio suo, hærede Jerusalem, qui secum traxit exercitum inæstimabilem et innumerabilem ex tota Alemannia et finibus adjacentibus et imperiali potestati pertinentibus, contra Tartaros, ipso eodem Conrado existente capitali, concomitantibus ducibus Austriæ,² Saxonie,³ Baivarie,⁴ et aliis magnatibus, tam prælatis quam aliis, quos longum est numerare, cum populari multitudine cujus non erat numerus, qui omnes uno humero, et alacri voluntate cruce signati contra dictos Tartaros, pro universali ecclesia dimicaturi, pro capitibus communiter parabantur; quartum vero, in Marchia Truvisii, cujus dux extitit Theobaldus,⁵ dictus Francigena, domino imperatori amicissimus; quintum autem, in Marchia Anconie et Vallis Spoleti; sextum in Terra Sancta, cum Radulpho⁶ marescallo suo, cui etiam comes Ricardus custodiam Terræ Sanctæ per ipsum adquisitæ vel pacificatæ, præcipue castrum Ascaloniae, quod idem comes Ricardus sumptibus suis firmaverat magnifice et ad robur totius Christianitatis et honorem, commisit contuendam.

De constantia et oppressionibus monachorum Wintoniensium.

Sub illis diebus, quidam aulici satellites, qui⁷ de regiis præceptis confidentes, et enormia⁸ sæpe ex levibus nan-

A.D. 1241.
Armies of
the em-
peror.

The monks
of Win-
chester

¹ *i.e.* Enzo, king of Gallura and Torres (Sardinia).

² Frederick.

³ Albert I.

⁴ Otho II.

⁵ This is Theobald of Apulia, podestà of Padua. See Rolandini, *De factis in Marchia Tarvisina*, iv. 12 (Muratori, viii. col. 228).

⁶ He is called Gautier Penne en Pié, in *l'estoire de Eracles* xxxiii. 51, p. 421 (*Recueil des historiens des Croisades*, ii., Par. 1859.)

⁷ *qui . . . præceptis*] Written over an erasure.

⁸ *enormia sæpe*] Written over an erasure.

A.D. 1241. oppressed for their election of William de Raleigh. ciscentes, venerunt Wintoniam, sciscitantes arroganter qui monachorum noluerunt regiis mandatis obedire super electione vel postulatione Wintoniensis episcopi; quique illi erant, qui episcopum Norwicensem, Willelmum videlicet de Rale, regi non obtemperantem, tam procaciter postularent, ut nullo terrore vel precibus resilire dignarentur. O monachorum superbia, cucullatorum improbitas obstinata! Facta igitur inquisitione per priorem¹ intrusum, qui totius perturbationis fuit machinator, eiecerunt a monasterio eosdem monachos, non senium, non personas, vel ordinem, vel demum reverentiam ecclesiæ vel claustrum considerantes. Quos etiam carcere, fame, conviciis, et infamia, viliter et indignè, in totius ordinis monastici dedecus et ignominiam affligerunt.

Quomodo capta civitate Foegicæ imperator civibus pepercit.

The emperor spares the citizens of Faenza on its capture.

Temporibus quoque sub eisdem, dominus imperator Frethericus, regia civitate Foegicæ, ut dictum est, expugnata et occupata et ditioni suæ ad votum subacta et inclinata, cives longo famis et multiformis inediæ squalore macerati et marcentes, glomeratim ante pedes imperatoris, singultibus prorumpentibus, misericordiam, non iudicium, humiliter se prosternentes, postularunt. Et dum omnes excogitatis tormentis, qui tam diu imperialem iram sibi coacervaverant, crederent interire, tum propter antiquum scelus de quo predictum² est, tum propter hoc, quod³ in⁴ illius obsidionis diuturna et sumptuosa protractione imperator infinitum thesaurum exhauserat, pepercit eis generosa victoris clementia, per quam multorum corda sibi conciliavit. Tunc enim demum sanguis generosus cum se viderit de rebellibus triumphasse, juxta illud poeticum:

f. 144.

¹ Andrew.

² Above, p. 99, where see note.¹

³ quod] B. ins. propter.

⁴ in] om. C.

“ Corpora magnanimo satis est stravisse¹ leoni;
 “ Pugna suum finem, cum jacet hostis, habet.
 “ Sed lupus et turpes instant morientibus ursi,
 “ Et quæcunque minor nobilitate fera est.”

A.D. 1241.
Ovidius.
 [Tristia,
 iii. 5, 33].

*De horribili vastatione inhumanae gentis quæ Tartari
 nuncupantur.*

Dierum autem ipsorum curriculo, gens illa inhumana et feralis, exlex, barbara, et indomita, quæ Tartari nuncupantur, temerario ac violento impetu terras Boeales et Aquilonares Christianorum horribili exterminio devastantes,² toti Christianitati non mediocrem timorem et horrorem incusserunt. Jamjam Frisiam, Guthiam, Poloniam, Boemiam, et utramque Hungariam pro majori parte inaudita tyrannide, principibus, prælatis, civibus, et colonis effugatis et trucidatis, quasi in eremum redegerunt. Cujus rei eventui testimonium literarum ad citeriores partes transmissarum evidens testimonium perhibebat,³ sub hac forma:

*Litteræ transmissæ ad ducem Braibanniæ super
 prædictis.*

“ Dilecto ac semper diligendo domino et socero suo, *Epistola.*
 “ illustri principi duci Braibanniæ H[enricus] Dei gratia *Letter of*
 “ Longrathungie comes, palatinus Saxonum, paratam *Henry,*
 count of

¹ *stravisse*] prostrasse in the text of Ovid.

² At the foot of the page is a representation of a Tartar on horseback spearing two men on the ground, with the words “formidabile exterminium Tartarorum.” And in the margin is the note, “Dicuntur Tartari, ut ait Otto aliquando legatus in Anglia, a Taraconta insula, quæ maxima est in eorum regione, vel a quo-

“ dam fluvio Tartar, qui est maximus penes eos, sicut Farfar penes Damacenos. Quidam dicunt quod Tartari sunt Sicii, qui sunt Cumanis contermini; et hoc est probabilius, quia eis jam confederantur. Alii quod a Tharsi spatiosissima terra dicuntur, secundum alios Tattari dicuntur.” This is not in C.

³ *perhibebat*] perhibebant, B.

A.D. 1241. “ ad beneplacita serviendi voluntatem. Pericula anti-
 Lorraine, “ quitus in scripturis sanctis prædicta, peccatis nostris
 to Henry “ exigentibus, nunc pullulant et erumpunt. Quædam
 I., duke of “ enim gens crudelis et innumerabilis, exlex et effera,
 Brabant, “ vicinos nobis terminos invadit et occupat, et jam
 respecting “ usque ad terram Polonorum pervenit, terris multis
 the Tar- “ aliis peragratis et populis exterminatis. Super quibus
 tars. “ tam per nuntios proprios, quam per regis¹ Boemiæ
 “ dilecti consanguinei nostri plenius certificati et vocati
 “ sumus, ut in ipsius succursum et fidelium defen-
 “ sionem festinanter accingamur. Veraciter enim et
 “ plene nobis constat, quod eadem gens Tartarorum
 “ circiter octavas Paschæ terras Boemiorum crudeliter
 “ et impetuose invadet, quibus si non subveniatur
 “ tempestive, stragem facient inauditam. Et quia jam
 “ paries nobis proximus succenditur, et terra vicina
 “ patet vastationi, et aliquæ jam vastantur, auxilium
 “ et consilium Dei et fratrum vicinorum pro universali
 “ ecclesia anxie et flebiliter invocantes postulamus.
 “ Et quia mora plena est periculo, omni vos qua
 “ possumus rogamus diligentia, ut in nostrum succur-
 “ sum tam pro vestra quam nostra liberatione vos
 “ quantocius ad arma properetis, strenue præparantes
 “ militiam copiosam, nobiles, potentes, et audaces, cum
 “ sibi subjectis populis, non segniter excitando, promp-
 “ tos et paratos eos, cum vobis nostros nuntios iterato
 “ direxerimus. Nos autem ministerio prælatorum
 “ nostrorum, Prædicatorum, ac Minorum, crucem faci-
 “ mus, quia Crucifixi res agitur, generaliter prædicari,
 “ orationes et jejunia indici, et ad bellum Jesu Christi
 “ communiter terras nostras evocari. His etiam adi-
 “ cimus, quod magna pars ejusdem detestabilis gentis,
 “ cum exercitu alio illis adjecto, Hungariam inaudita
 “ vastat tyrannide; adeo quod rex dicitur vix sibi par-
 “ tem modicam observasse. Et ut multa paucis per-

Hor.
 1 Epist.
 xviii. 84.

---

¹ Wenceslas III.

“ stringamus, adeo opprimitur et tantis et tot pressuris A.D. 1241.
 “ coangustatur ecclesia et populus Borealis et Septen-
 “ trionalis, quod talibus nunquam ab initio mundi
 “ fuerit unquam flagellatus.” Datum anno gratiæ
 MCCXLI, die qua cantatur *Lætare Jerusalem*. Et is¹ 10 March.
 fuit [tenor] literarum transmissarum ad episcopum²
 Parisiensem ex parte ducis Braibantiae. Simili modo
 scriptum est regi Anglorum ex parte archiepiscopi³
 Coloniensis.

Pro hac igitur immani tribulatione, et ecclesiæ Fasting
 dampnosa, quæ inter dominum Papam et dominum and pray-
 imperatorem orta est, discordia, indicuntur jejunia et ers against
 orationes cum elemosinis largioribus diversis regionibus, the Tar-
 ut Dominus complacatus super populum, qui magnificus tars.
 hostium triumphator æque dimicat in paucis ut multis,
 superbiam conterat Tartarorum.

Hujus igitur Dominici furoris flagellum formidabile Dialogue
 cum immineret populis, certificata ait mater regis between
 Francorum, venerabilis ac Deo dilecta matrona, regina Louis IX.
 Blanchia; “Ubi es, fili mi, rex Lodowice?” At ipse and his
 accedens, ait; “Quid hoc, mater?” At ipsa profunda mother
 trahens suspiria in lacrimas prorupit aduberes, et licet respecting
 mulier, non tamen⁴ muliebriter hæc imminencia librans the Tar-
 pericula, dixit; “Quid agendum, fili carissime, super tars.
 “ tam lugubri eventu, cujus rumor terrificus fines
 “ nostros pervolavit? Imminet nostrum omnium et
 “ sacrosanctæ ecclesiæ nostris temporibus exterminium
 “ generale, ex impetuoso super nos adventu Tarta-
 “ rorum.” Quo audito, rex voce flebili, sed non
 sine divino spiramine, respondit; “Erigat nos, mater, *Dictum re-*
 “ cæleste solatium. Quia si superveniant ipsi, vel nos *gis Fran-*
 “ ipsos, quos vocamus Tartaros, ad suas Tartareas *corum no-*
 “ sedes unde exierunt, retrudemus, vel ipsi nos omnes *tabile.*
 “ ad cælum subvehent.” Ac si diceret, “vel nos ipsos

¹ is] his, B; hiis, C.

² William III. (Arvernus.)

³ Conrad of Hochenstadt.

⁴ tamen . . . pericula] Written
 over an erasure.

A.D. 1241. “repellemus, vel si contingat nos vinci, Christi confessores vel martires ad Deum migrabimus.” Et hoc verbum nobabile atque laudabile non tantum Francorum nobilitatem, sed adjacentium finium habitatores erexit et animavit.

Dominus imperator super his certificatus, principibus Christianis, præcipue regi Anglorum, scripsit sub hac forma.

Epistola imperatoris de adventu Tartarorum.

Letter of the emperor on the irruption of the Tartars.

“Frethericus¹ imperator, etc. regi Angliæ salutem. Rem quæ tam Romanum imperium, velut ad prædicationem Evangelii præparatum, quam cuncta mundi regna Christiano cultui dicata speciali zelo contingit, toti reipublicæ universæ Christianitatis excidium generale comminatur; et quanquam ad nostram rei gestæ veritas sero pervenerit, quin ad vestram notitiam referamus, tacere non possumus. Egressa enim dudum ex ultimis mundi finibus de regione Australi, quæ diu sole sub torrida zona tosta latuerat, quæ postea versus partes Boreales occupatis violenter regionibus diu manens ut brucus multiplicatur, gens barbaræ nationis et vitæ, quo nescimus a loco vel origine, Tartari nuncupata, non absque præviso Dei judicio ad sui populi correptionem et correctionem, non utinam ad totius Christianitatis dispendium, ad hæc novissima tempora reservatur. Secuta est igitur publica clades, communis regnorum desolatio, et terræ fertilis exterminium quam gens impia peragravit, ut sexui, ætati, vel dignitati non parcat, et reliquum genus humanum delere confidat, dum ubique terrarum per immensam et incomparabilem eorum potentiam et numerum sola dominari satagat et regnare. Datis igitur in necem et prædam cunctis quæ poterant oculi eorum conspexisse, ac universali

f. 144 b.

¹ This letter is only known from this source.

“ depopulatione post terga dimissa, dum ad populosam A.D. 1241.
 “ Cumanorum¹ coloniam pervenissent dicti Tartari, im- Letter of
 “ mo Tartarei, quibus vitæ prodigis arcus arma magis the empe-
 “ sunt familiaria cum lanceis missilibus et sagittis, rror on the
 “ quarum usus apud eos est continuus, et fortius aliis irruption
 “ exerta habent brachia, ipsos penitus dissipatos devi- of the
 “ cerunt. Et quos fuga non eruit, cruentatus eorum Tartars.
 “ gladius interemit. Quorum vicinitas Ruthenos,²
 “ ab eis non multum distantes, vix cautos efficit et
 “ munitos, ut ignotæ gentis insoliti ab eorum incursi-
 “ bus sibi, prout ignis exterrebat, intenderent præca-
 “ vere, saltem sibi consulentes. Advolant nempe subito
 “ ad prædam et exterminium. Ad repentinos igitur
 “ impetus et illius barbaricæ gentis aggressus, quæ
 “ velut ira Dei et fulgur se raptim jaculatur, expugnata
 “ et capta ejusdem regni Cleva³ civitatum maxima,
 “ totum illud nobile regnum, cæsis suis habitatori-
 “ bus, in desolationem cecidit devastatum, quod, cum
 “ contermino regno Hungarorum dedisse⁴ debuit ad
 “ cautelam robur et munimen, sprevit negligenter.
 “ Quorum rex deses et nimis securus per Tartarorum
 “ nuntios et literas requisitus, ut si suam vitam cu-
 “ peret et suorum, per suam et regni sui deditionem
 “ eorum gratiam festinus præveniret; nec sic perterri-
 “ tus aut edoctus suis vel aliis præstitit documentum,
 “ ut ipse et sui se maturius ad eorum protecti præmu-
 “ nirentur incursus. Sed hostium contemptores elati
 “ vel nescii, dum inimico vicinante segnes dormitarent,
 “ loci nativo munimine confidentes, ipsi more turbinis
 “ intrantes eos undique circumdabant repentini. At
 “ Hungari ante expectatum circumdati et oppressi

¹ “ The Comanians, a people of
 “ Turkish race, the *Polovezer* of
 “ the old Russians, were one of the
 “ chief nations occupying the plains
 “ on the north of the Black Sea,
 “ and eastward to the Caspian,

“ previous to the Mongol invasion.”
 Yule’s *Marco Polo*, ii., p. 422.

² The Russians.

³ Kiev or Kiow in the Ukraine.

⁴ *dedisse*] *cecisse*, B.

A.D. 1241. " velut imparati ipsis obicere castra contenderunt, et
 Letter of " [cum] distarent quinque tantum miliaribus hinc
 the emper- " exercitus Tartarorum, inde Hungarorum, irruerunt
 or on the " raptim in auroræ crepusculo Tartarorum præambuli,
 irruption " et subito castris Hungarorum circumdatis, interfectis
 of the " primo prælatis, et majoribus de regno, qui se obje-
 Tartars. " cerant, cæsis, infinitam Hungarorum multitudinem
 " gens inimica trucidavit, stragem faciens inauditam,
 " cui ex antiquissimi lapsu temporis in uno belli con-
 flictu vix recolitur fuisse consimilis. Effugatur igitur
 Escape of " rex vix elapsus, equo raptus velocissimo. Qui raro
 Bela IV., " satellite stipatus associato, ad fraternam Hylli[ri]ci
 king of " regni sortem, ut saltem ibidem protegeretur, fugitivus
 Hungary, " avolavit. Victores igitur castris et spoliis victorum
 to Dal- " insederunt exultantes. Jam jamque majorem et
 matia. " nobiliorem Hungariæ partem ultra Danubium fluvium
 " et incolas ejus ferro et flamma feraliter vastantes,
 " cætera confundere minantur procaciter, prout per
 " venerabilem Vatiensem¹ episcopum, dicti Hungariæ
 " regis legatum, ad nostram curiam, postea ad Ro-
 manam didicimus destinatum. Hic per nos primo
 " transitum faciens, his *testimonium perhibuit* quæ
 " vidit, et *testimonium ejus nimis verum est*. Necnon
 S. Joh. " et hæc per literas dilecti filii nostri Conradi, in regem
 xxi. 24. " Romanorum electi, semper Augusti et regni Jero-
 " solimitani hæredis, regisque Boemiæ,² Austriæ³ et
 " Baviariæ⁴ ducum, ipsis quoque nuntiorum verbis, qui
 " de vicinitate hostium experimento sunt edocti, ple-
 " nius certificamur; nec hæc sine magna animi per-
 " turbatione potuimus didicisse. Sane sicut innotuit
 " et præambula fama gestorum proclamant, indetermina-
 " tus exercitus eorum in tres partes infelices ex in-
 " dultu Domini dampnandis⁵ consiliis divisus processit.

¹ Stephen II., bishop of Waitzen.² Wenceslæ III.³ Frederiek.⁴ Otho II.⁵ *dampnandis consiliis*] damp-
 nandus consultu, B.

“ Nam una ad Pructenos¹ transmissa et ingrediente A.D. 1241.
 “ Poloniam, princeps² et dux terræ illius ab eorum Letter of
 “ insequenti exterminio cecidit,³ et dein tota fuit the emper-
 “ per eos illa regio devastata. Secunda Boemiæ fines irruption
 “ ingressa est et aggressa substitit, rege illius terræ of the
 “ cum suis conatibus viriliter occurrente. Tertia per Tartars.
 “ currit Hungariam, Austriæ finibus vicinandam.
 “ Unde timor ac tremor a furore nactus irruentium
 “ singulos excitant et invitant; ad ipsorum obsta-
 “ culum urget necessitas, quæ incumbit periculo co-
 “ minus imminente; generale principum orbis terræ,
 “ præcipue Christianitatis, auxilium festinanter pro-
 “ vocat et succursum. Hæc enim gens est feralis et
 “ exlex, humanitatis ignara. Sequitur tamen et do-
 “ minum habet, quem obedienter colit et veneratur et
 “ nuncupat deum terræ. Homines parvæ ac brevis
 “ staturæ sunt, quantum ad longitudinem, sed solidi,
 “ lati, et propaginati; rigidi, ac fortes, et animosi, ad
 “ nutum sui ducis ad quælibet ambigua proruentes;
 “ vultus amplos, aspectus torvos, clamores horribiles
 “ habent, cordibus consonantes; cruda gestant coria,
 “ bovina, asinina, vel equina; insutis laminis ferreis
 “ pro armis muniuntur, quibus hactenus usi sunt.
 “ Sed, quod non sine suspiriis dicere possumus, jam-
 “ jam de victorum spoliis Christianorum armis decen-
 “ tioribus elegantius muniuntur, ut propriis armis irato
 “ Deo turpius et anxius trucidemur. Insuper equis
 “ melioribus instaurantur, epulis lautioribus reficiuntur,
 “ vestibibus pulchrioribus adornantur. Ipsi autem Tar-
 “ tari, sagittarii incomparabiles, utres ferunt artificia-
 “ liter factos, quibus flumina transmeant indempnes
 “ rapacissima et paludes. Deficiente vero cibo, corti-
 “ cibus arborum et foliis et herbarum radicibus di-
 “ cuntur esse contenti equi eorum, quos adducunt, quos
 “ tamen velocissimos inveniunt et fortissimos, in articulo

¹ The Prussians.² Henry, duke of Silesia.³ *cecidit*] *cecidit*, B.

A.D. 1241. f. 145. Letter of the emperor on the irruption of the Tartars.

“necessitatis. Nos autem horum omnium quodammodo providi et præsagi frequenter per literas et nuntios regalem excellentiam vestram, necnon et aliorum principum Christianorum, meminimus requisisse, sollicitantes attentius et monentes, ut vigeret inter eos qui tribunalibus præsunt potestatibus unanimitas dilectionis et pacis, et sedatis dissensionibus quæ reipublicæ Christi sæpius inferunt nocumenta, concorditer ad eorum obstacula, qui nuper emergerunt, alacrius consurgentes, cum prævisa jacula minus soleant sauciare, et ut nec communes hostes, ad viarum suarum præparationes, gauderent tanta inter principes Christianos discidia pullulare. Ha Deus! quantum et quotiens nos humiliare voluimus, omnem benivolentiam exponentes, ut Romanus Pontifex ab effuso per orbem contra nos dissensionis scandalo destitisset, et ab inconsultæ voluntatis impetu motus suos temperantius revocasset, ut ad sedandum nostros jure subditos prævaleremus et quietius regeremus, nec eos, quorum adhuc per eum non minima pars fovetur, protegeret recalcitrantes; ut sedatis rebus, rebellibusque reformatis adversus quos multarum copiam opum effudimus et virum conatus exhausimus, potentia nostra major consurgeret et insurgeret in communiter adversantes. Sed cum voluntas ei pro jure fuerit, linguæ lubricum discursum non regenti, et a multiplici genere discidii, quod attemptavit, dedignatus est abstinere, per legatos et nuntios suos crucem quam adversus tyrannidem Tartarorum vel Sarracenorum, Terram Sanctam invadentium et occupantium, exercuisse debuit et decebat, jussit contra me brachium et ecclesiæ advocatum publicari, rebellibus¹ nostris graviter² contra honorem nostrum et famam exultando conspirantibus. Et cum maxima nobis immineat³ [cura] nos a

¹ *rebellibus* . . . [honorem] Written over an erasure.

² *graviter*] om. C.

³ *immineat*] immeat, B.

“ domesticis et familiaribus hostibus expedire, qualiter
 “ et barbaros repellemus? Quippe per exploratores
 “ suos, quos undique præmiserunt, ipsi, licet sine lege
 “ divina directi, tamen in martiis ingeniis disciplinati,
 “ publicam discordiam et immunita terrarum ac infir-
 “ miora cognoverunt; corrosionemque regum et reg-
 “ norum conflictum audientes, instantius animantur et
 “ consurgunt. O quantum viribus addit exultans ani-
 “ matio! Ad utrumque igitur, Deo providente, con-
 “ versi, vires et industriam adhibebimus, ut domesti-
 “ cum et barbaricum ecclesiæ scandalum hinc et inde
 “ propulsemus. Dilecto autem filio nostro Conrado ac
 “ cæteris imperii nostri principibus expresse transmissi-
 “ mus, ut ad reprimendum ingressus et impetus hos-
 “ tium barbarorum potenter occurrant. Serenitatem
 “ etiam vestram, pro communi necessitate, per auctorem
 “ fidei nostræ Christianæ, Dominum nostrum Jesum
 “ Christum, præcordialiter adjuramus, quatinus vobis et
 “ regno vestro, quem Deus in statu prosperitatis con-
 “ servet, instantissima sollicitudine et provida delibera-
 “ tione præcavescentes, maturata militum strenuorum et
 “ aliorum armatorum et armorum subsidia non segniter
 “ præparetis; hoc in aspersione sanguinis Christi et
 “ affinitatis fœdere, quo connectimur, postulamus. Sic-
 “ que ad liberationem Christianitatis accingantur nobis-
 “ cum viriliter ac provide dimicaturi, ut [contra]
 “ hostes, Germaniæ terminos jam ingredi proponentes,
 “ velut Christianorum januam, viribus aggregatis vic-
 “ toria ad laudem Domini exercituum valeat optineri.
 “ Nec placeat vobis ista sub dissimulatione pertransire,
 “ vel dilatione suspendere. Nam si, quod absit, Ger-
 “ manicæ fines invadant, nec inveniant obstaculorum
 “ repagula, pro foribus expectent cæteri venientis
 “ subito fulgura tempestatis, quam diversis mundo
 “ contagiis inquinato, *refrigescente caritate multorum*,
 “ per quos fides prædicari et constare deberet, et per-
 “ nicioso eorum exemplo mundum usuris et variis

A.D. 1241.

Letter of
the empe-
ror on the
irruption
of the
Tartars.S. Matt.
xxiv. 12.

A.D. 1241. Letter of the emperor on the irruption of the Tartars.

“ symoniæ et ambitionis generibus maculante, divino
 “ judicio credimus emersisse. Provideat igitur excel-
 “ lentia vestra, et dum communes inimici in vicinis
 “ regionibus debacchantur, ad resistendum eis matu-
 “ ratis auxiliis vobis consulatis; quoniam de terris
 “ eorum hac se moverunt intentione, vitæ pericula non
 “ curantes, ut totum sibi, quod avertat Dominus, subi-
 “ ciant Occidentem, fidemque et nomen Christi per-
 “ vertant et evertant. Et pro inopinata victoria,
 “ quam Deo permittente sunt hætenus consecuti, ad
 “ tam vehementem insaniam devenerunt, ut jam regna
 “ mundi sibi reputent acquisita, et ut reges et prin-
 “ cipes, ad vilia eorum officia subjectos, edoment sup-
 “ peditatos et inclinent. Speramus autem in Domino
 “ Jesu Christo, quo duce, quo prævio, hætenus ab
 “ inimicis nostris liberati triumphavimus, ut et hi, qui
 “ de Tartareis sedibus proruperunt, fastu deposito,
 “ expertis Occidentis viribus quas sibi sentient adver-
 “ santes, ad sua Tartara Tartari detrudentur. Nec
 “ gloriabuntur tot impune peragrasse provincias, tot
 “ populos devicisse, tot facinora perpetrasse, cum ad
 “ victrices aquilas præpotentis imperialis Europæ sors
 “ incauta, immo Sathan, ipsos traxerit morituros, ubi¹
 “ ultro furens ac fervens ad arma Germania, strenuæ
 “ militiæ genitrix et alumna Francia, bellicosa et
 “ audax Hispania, virtuosa viris et classe munita
 “ fertilis Anglia, impetuosus bellatoribus referta Ale-
 “ mannia, navalis Dacia, indomita Ytalia, pacis ignara
 “ Burgundia, inquieta Apulia, cum maris Græci, Adri-
 “atici, et Tyreni insulis piraticis et invictis, Creta,
 “ Cipro, Sicilia, cum oceano conterminis insulis et
 “ regionibus, cruenta Hybernia, cum agili Wallia,
 “ palustris Scotia, glacialis Norvegia, et quæcunque
 “ jacet nobilis et famosa sub occiduo cardine regio,

---

¹ Compare this portion of the letter with that of Frederick I. to Saladin, vol. ii. p. 331.

“ suam electam militiam, prævio vivificæ crucis vexillo, A.D. 1241.
 “ quod non tantum homines rebelles, immo dæmones
 “ adversantes reformidant, alacriter destinabunt. Da-
 “ tum in recessu, post deditionem et depopulationem
 “ Faventiæ, tertio die Julii.”

Publicatur hæc epistola missa pluribus principibus. f. 145 b.

Sub harum tenore literarum scripsit dominus im-
 perator, mutatis tantum titulis et verborum raro ser-
 mone, reipublicæ sedulus procurator. Veruntamen
 regem Francorum sic scribens commovit vehementius;
 ait enim; “Admiramur super Francorum prudentia,
 “ quod non subtilius cæteris Papales astutias con-
 “ sideratis, vel non attenditis cupiditates. Proponit
 “ enim ipsius ambitio insatiabilis omnia fidelium regna
 “ suo subicere dominatui, ab Anglorum conculcata
 “ corona sumens exemplariter consequentiam, et ut
 “ culmen imperii suis inclinet nutibus, ausa est præ-
 “ sumptuoso conatu et ausu temerario protervius in-
 “ hiare.”

Letter of
 the empe-
 ror to
 Louis IX.
 against the
 Pope.

Oritur mala super his suspicio.

Hujus igitur eventus famosa novitas totam Europæ¹
 celerius implevit latitudinem, immo etiam Sarracenorum
 climata pervolavit. Orta est igitur discordia sententialis
 inter multos, diversis diversa super his sentientibus.
 Fuerunt namque qui dicerent, imperatorem hanc Tar-
 tarorum pestem sponte fuisse machinatum, et per hanc
 elegantem epistolam scelus tam nepharium nequiter
 palliase, et ad totius mundi monarchiam, in fidei
 Christianæ subversionem, ad instar Luciferi vel Anti-
 christi, hiatu protervo conspirare. Redarguitur enim
 epistola, quasi continens falsitatem. Dicitur enim in
 ea, gentem ipsam ignotam Tartarorum ab Australibus
 mundi, quæ sub torrida zona sunt, partibus erupisse,

¹ Suspicions
 of the
 emperor.

¹ *Europæ*] Europam, B. It has apparently been altered.

A.D. 1241. quod evidenter apparet fictitium. Non enim audivimus eos Australes vel etiam Orientales partes peragrasse.

Suspicious of the emperor. Occulta insuper eorum consilia, et investigabiles ipsorum Tartarorum vias et conspirationes quamplures, plenas esse imperialibus consiliis suspicantur; suum nempe celant idioma, armaturas variant; et si quis eorum capiatur, nulla ratione potest notitia eorum vel propositum a capto, licet exquisitis tormentis affligatur, extorqueri. Et cum sint in totius mundi capacitate septem climata, videlicet Indorum, Ethiopum vel Maurorum, Egiptiorum, Jerosolimitanorum, Græcorum, Romanorum, et Francorum, nec sint tam remoti in tota nostra habitabili, quos mercatores navigando non rimentur, unde poeta Oratius,

Hor. 1
Epist. i.
45.

“Impiger extremos curris mercator ad Indos,”

ubi tot et tales hactenus latuerunt? ut quid tam fraudulenta inter eos et tam occulta conjuratio? Sunt igitur, ut inquit, Hircani¹ et Sicii, humanam cædem avide sitientes, montes et salebras Boreales inhabitantes, qui feralem vitam ducentes, deos colunt montium, et prævisa in die; qui etiam cum Cumanis sibi conterminis et jam confœderatis, machinante imperatore, regem Hungariæ cum quibusdam aliis magnatibus expugnarunt, ut fatigatus rex ad alas imperatoris avolare, homagium ei pro succursu impendendo facturus. Unde cum hæc fierent, ipsi hostes sunt regressi. Sed absit, ut in uno corpore mortali tanta sceleris immanitas latitaret.

Admonitio Papæ ut legati et prælati ad concilium, spreto imperatoris consilio, conveniant.

The prelates prepare to go

Dierum ipsorum curriculo, infausto casu, dominus Prænestinus, nomine² Jacobus, quandoque legatus in

¹ *Hircani et Sicii*] Written over | ² *nomine . . . Francia*] In the an erasure. margin.

Francia, et dominus Otto cardinalis in carcere Tulliano A.D. 1241. diaconus, aliquando legatus in Dacia et postea in Anglia, et Gregorius de Romagna, tunc ad Januenses legatus missus, ut sibi omnes obediētes ab omnibus peccatis suis absolveret, apud Januam commorabantur, de classe sibi providentes. Erant autem cum ipsis archiepiscopi, episcopi, abbates, quamplurimi, qui cum timerent minas imperatoris si transfretarent, frequenter epistolas et nuntios a domino Papa receperunt consolatorias et admonitorias, ut non omitterent navigando ad concilium properare, immo potius spretis sæcularibus comminationibus, patri spirituali promptius obediērent. Facta autem fuit conventio inter eos et Januenses, mediante non minima pecunia, ut ipsi Januenses omnes tam legatos quam prælatos, cum sua sequela, indempnes et illæsos, etiam invito imperatore, ad Romanam curiam salvo perducerent. Et dum super his tractatum haberent diligentem et prolixum, fluctuantibus aliquibus, quid tutius, quid consultius foret agendum, significavit dominus Papa, quod in brachio sæculari auxilium tam efficax, tam validum obviam per mare, ad ipsorum ducatum et protectionem, ipsis exeuntibus de portu, indubitanter in navali expeditione transmitteret, quod nullo modo valerent resistere manus adversantium, nec etiam ipse imperator, quem Dominus Sathanæ dederat in perditionem, utpote anathemate multipliciter innodatum. Quo mandato nimis eos paterna consolatio animavit, immo adeo, ut cujuslibet periculi discrimen vel mortem amplecterentur.

to the
council,
under the
conduct
of the
Genoese.

Quomodo imperator omnibus modis procuravit ut prælati non navigarent, si irrefra[ga]biliter ad concilium venire vellent, quod tamen ipsi contempserunt.

Cum autem hæc prædicta imperatori innotuissent, intellexit evidenter, quod dominus Papa ad dejectionem ipsius sitienter anhelabat, et ad hoc tam districte præ-

*Impertinens usque
huc 2*

A.D. 1241. latos advocabat, in nullo voluntati ejus contradicturos, The emperor endeavours to persuade the prelates to go to the council under his protection. cœpit formidare sibi vehementer. Et desiderabat, ut per ipsum itinerantes per terram venirent, ut plenius de jure, de quo confidebat, instruerentur, ne falsis suggestionibus circumvenirentur, nec aliquo modo sine tali certificatione ad Romanam curiam subito navigando transirent. Missis igitur legatis solempnibus ad ipsos jam navigare preparados, significavit eis modeste et humiliter, ut pacifice et omni securitate per omnes terras suæ ditioni subjectas, dummodo non per mare vel maritima, transmigrarent; scirentque certissime, quod nullus suorum ipsos offenderet itinerantes. Et si non forte¹ crederent imperialibus promissis, pro- f. 146. viderent sibi formam securitatis, et se eandem formam secuturum per omnia secundum eorum dispositionem indubitanter promittebat. Immo etiam causam suam, postquam ipsis viva voce penitus explicasset et per omnia ipsos ad unguem instruxisset,² fideliter ac fiducialiter committeret toti concilio judicialiter examinandam et sententialiter determinandam, discretumque examen tot et tantorum patrum sanctorum se spondit subiturum. Et sic ipsos fore procuratores, advocatos, et judices, omni qua potuit instantia postulavit, persuadendo, imperando, supplicando, secundum illud poeticum,

Ovid.
Metam. iv.
471.

“Imperium, promissa, preces, confudit in unum.”

Conquestus est insuper graviter de impetu Papalis persecutionis indefessæ, ita ut audientes fere ad lacrimas provocavit et commovit, asserens quod dominus Papa ipsum nec convictum nec confessum pro iniquissimo hæretico et fidei Christianæ valido ac manifesto impugnatore fecit haberi, et multis regionibus horribiliter excommunicari, et quam graviter scivit ac potuit scandalizavit, nomenque et famam, quo nihil est dampnosius, ipsius irrestaurabiliter denigravit, et ad

¹ B. repeats *non*.

| ² *instruxisset*] *instruxissent*, B.

dejectionem ipsius totis nisibus anhelavit.¹ “Et nuper A.D. 1241.
 “cum complacuerat et convenerat mee parti ac sue His complaints of the Pope.
 “communiter concilium convocari,² in quo præsto para-
 “bamur causas hinc inde propalare, iudicium com-
 “mune subituri, ipse Papa perperam formam convo-
 “cationis prælocutæ alteravit, publicos inimicos imperii
 “ac laicas et sæculares personas convocando, potius
 “ad prælia quam pacem præparatos, secundum teno-
 “rem epistolæ regi Angliæ et aliis principibus trans-
 “missæ, in qua retiacula abscondita et muscipulas
 “Papalis astutiæ certius detunicavi. In qua etiam
 “epistola præmunivi eosdem, ne prælatos suos per
 “meam sinerent ditionem transmeare, sicut se suaque
 “diligebant.” Addiditque imperator, sicut alias et in
 dicta epistola mandaverat, quod periculosum foret et
 rationi dissonum, penitus domino Papæ manifesto ad-
 versario et suis consentaneis, qui potius videntur con-
 spiratores in subversionem sacri imperii quam iudices
 æquitatis, assessoribus causam principalem et ejus cir-
 cumstantias ignorantibus, tam arduam causam inæquali
 foro committere.

*Causa quare dominus imperator non poterat ad
 prælatos in propria persona venire et cum eis
 colloqui.*

Summopere igitur desideravit imperator, ut per eum Reasons why the emperor wished the prelates to go under his protection.
 in pace venirent prælati, de causa sua plenius instru-
 endi, ut de omnibus occultis circumstantiis eos certi-
 ficaret. Ipse enim nullo modo ad ipsos prælatos per-
 sonaliter poterat accedere, tum pro carentia thesauri,
 quem effuderat in diuturna obsidione Faventiæ et
 aliis variis negotiis, quorum maximum de exercitu
 filii sui contra Tartaros, et aliis, quæ oportuit cautius
 continuare; tum propter Januenses sibi rebelles, qui-
 bus noluit nisi in forti manu appropinquare.

¹ *anhelavit*] appellavit, C.

| ² *convocari*] conferri, C.

A.D. 1241. *Quomodo legati nullo modo voluerunt a proposito suo resilire quin navigando ad concilium convenirent.*

The prelates go under the conduct of the Genoese.

Praelati vero, legatorum animati promissionibus et Papalibus crebro missis epistolis consolatoriis, in quibus se promisit per mare obviam mittere juvamen festinum et efficax, noluerunt quomodolibet a proposito suo resilire. Dicebant etenim, "Non est fides adhibenda cavillatoriis dictis excommunicati." Contemptis igitur imperatoris consiliis et petitionibus, praelati confidentes in multitudine Januensium, qui in navali certamine expediti minas et vires imperiales contempserunt, naves ascenderunt, præambulis Janu-
1 Reg. ii. 3. ensibus, qui *multiplicabant loqui sublimia*, asserentes vires adversantium nullatenus sibi formidabiles, metuculosos et pusillanimes praelatos et literatos appellantes; et erat superbia eorum major quam potestas. Galeis igitur dispositis et ordinatis cum navibus, versus Orientem in clamore tumultuoso nautarum et clangore buccinarum mare Tirenium sulcaverunt.
2

Quomodo jam provocatus ad iram imperator præcepit omnes praelatos sine misericordia capi et sibi præsentari, quod sic evenit.

The emperor sends to his son [Enzio] to seize them.

Quod cum domino imperatori significaretur, doluit se contemptum, et sua monita cum precibus aspernari. Misit igitur ad Henricum¹ filium suum, quem de consuetudine appellat naturalem, cui commiserat mare et maritima custodienda cum navali exercitu, ad impediendum transitum praelatorum, ut ipsos jam navigantes capere non formidet, vel submergat vel trucidet.

---

¹ *Henricum*] An error for Ensium.

De captione prælatorum et legatorum.

A.D. 1241.

Dictus igitur Henricus, paternis præceptis obediens, misit obviam eisdem Januensibus legatos et prælatos confidenter ducentibus, viginti galeias novas et solidissimas, manu militari optime communitas, in prima fronte, quibus primicerius præerat¹ Stollius² piratarum peritissimus. Factoque congressu navali cruentissimo,³ Pisani, quibus specialiter præfuit Henricus cum jam dicto Stollio,² qui per modum fulgurantis tempestatis irruit ad certamen, victi sunt Januenses, captique prælati cum legatis, et aliqui submersi vel cæsi, scilicet⁴ archiepiscopus de Besencia, et multi alii, quos longum est numerare. Ex abbatibus tamen vix Savianensis⁵ ope Johannis de Lexintuna, militis strenuissimi et elegantis, fratris sui ac nuntii regis Angliæ, evasit liber et illæsus. De hujusmodi autem infortunato casu, per hanc epistolam, cui communis fama perhibet testimonium evidens, certificamur.

Enzio, with a fleet of Pisan galleys, attacks and defeats the Genoese, and captures the prelates.

Escape of the abbat of Savigny.

¹ *præerat*] erat, C.

² *Stollius*] Sic. I suspect this is an error of Paris, arising from the corruption in the emperor's letter below. See p. 128, and the note. The Admiral's name was Buzacherini. (Kington, *Frederick II.*, ii., p. 245.)

³ This is represented pictorially at the foot of the page. The two galleys, "Pisani" and "Januenses," are coming respectively from the two cities Pisa and Janua. Over the heads of the prelates and others in the Genoese galley are the names, "Rothomagensis, Burdegalensis, Rothomagensis [sic] et alii archiepiscopi et episcopi; Prænestinus episcopus, Otto cardinalis, Gregorius de Romagna, legati; Cluniacensis, Cistercien-

sis, Clerevallensis, Pontiniacensis et alii abbates capti." The second Rothomagensis is an error for the archbishop of Auch, Amanian de Grisinac, who died in his captivity. The archbishops of Rouen and Bourdeaux were Peter de Colmieu and Geraud de Malemort. The bishop of Palestrina was James Pecoraria; the abbats of Cluny, Citeaux, Clairvaux, and Pontigny, were Hugh VI., William de Montacuto, William II., and John III.

⁴ *scilicet . . . numerare*] In the margin. The archbishop of Besançon was Godfrey II.

⁵ Stephen de Lexinton, who had been abbat of Stanley. See the Waverley Annals, Annal. Monast. ii. p. 307, and the Dunstable Annals, Id. iii. 116.

A.D. 1241. *Epistola imperatoris ad regem Angliæ missa de captione Faventiae et de captione prælatorum in mari.*

Epistola imperialis. Captis igitur et præsentatis prælati et legati cum suis Januensibus domino imperatori, scripsit idem imperator regi Anglorum, necnon et aliis principibus, in hæc verba :

Letter of the emperor to Henry III. with an account of the surrender of Faenza, and the capture of the prelates. f. 146 b.

“ Fræthericus¹ imperator regi Angliæ salutem et sinceræ dilectionis affectum. Hilari affectione recepimus literas et nuntios vestros, quos ad nostram præsentiam transmisisti, et tam ea quæ literæ continebant quam ea quæ idem nuntii ex parte vestra ore tenus coram nobis [referebant], audivimus et intelleximus diligenter. Et ecce ad singula quæ misistis prospere per eos, per magistrum Walterum² de Ocræ, dilectum nostrum notarium ac fidelem, plenarie respondemus, cui ea, quæ vobis ore tenus ex parte celsitudinis nostræ dicet, indubitanter tanquam personæ nostræ credatis. Cui etiam plenam concessimus potestatem procedendi in negotio pro quo nuntii supradicti venerunt, et complendi illud juxta formam sibi a celsitudine nostra datam. Ad hæc cum nostris congaudeatis successibus, et in nostrorum humilitatem rebellium fiat terror et cæteris cautela subjectis, jocunda insinuatione vobis describimus, quod cum civitas Faventiæ, suis diffisa meritis et propria munitione confisa, beneficio temporis hyemalis ausa fuerit nostræ rebellionis viribus præstare repagulum, veris tamen restituta tempore hac eadem civitate, machinarum nostrarum incursione quassata, muris irruentibus, et fossoribus nostris penetrantibus per meatus subterraneos intima civitatis, ut manualiter inter

¹ Part of this will be found in the letters of Peter de Vineis, i. 9, p. 120 (ed. Basil. 1566).

² Afterwards archbishop of Capua.

" cives et bellatores nostros bella concurrerent, et
 " oporteret eos pro minis corpora cominus præstare
 " gladiis exponenda, sumpserunt sanius pro eorum
 " salute consilium, quibus expugnatio vicinum excidium
 " minabatur, et ad implorandam nostram misericordiam
 " continuo clamore sæpe conversi, die Dominico, decimo
 " quinto die Aprilis, mandatis nostris et beneplacitis
 " se præcise manciparunt, subicientes in nostram mi-
 " sericordiam civitatem, suas pariter et personas, præ-
 " stitis fidelitatis debitæ juramentis, et illicitis juramen-
 " tis, si qua fecerunt, abjuratis. Ad quorum recep-
 " tionem nostri comes imperii, semper indivisa et justi
 " arbitra moderaminis clementia, nos induxit, quæ
 " victoris animum vicit, ut cum victis misericorditer
 " ageremus; rati gloriosiore esse victoriam misereri
 " conversis, quam in eorum casu ulcisci miserabili,
 " pium genus vindictæ pensantes, ignoscere noxis,
 " dum potuimus ferius vindicasse. Remissa igitur
 " gratis offensa, licet non minima, et reis imperialiter
 " absolutis, civium et civitatis statu sub nostro et
 " imperii jugo, quo nil suavius aut dignius esse pro-
 " babunt, pro rerum qualitate disposito, dum ad de-
 " populationem vicinæ Bononiæ nostrum verteremus
 " propositum et affectum, prælatorum turbam, cum
 " Prænestino episcopo, Ottoneque Thoringo Sancti
 " Nicholai in carcere Tulliano diacono cardinali, nostris
 " adversaturam processibus, ex diversis provinciis con-
 " gregatam, contigit suo infortunio Januam pervenisse.
 " Ubi conveniente cum eis Gregorio de Romagna,
 " addito legato legatis ut insimul ligarentur, et con-
 " spiratione cum Januensibus rebellibus nostris facta,
 " quidam de regno Francorum navalem exercitum copi-
 " osum congregantes piratas suos armari fecerunt,
 " cum quibus ad Papam Romanum pro majoris causa
 " discidii conjuraverant advenire. Ad quorum impe-
 " diendum transitum et accessum, nostram diu ante
 " prævisam classem convenire fecimus apud Pisas, vic-

A.D. 1241.
 Letter of
 the empe-
 ror to
 Henry III.
 with an
 account of
 the sur-
 render of
 Faenza,
 and the
 capture of
 the pre-
 lates.

Summ.
 14 apk
 1241.

A.D. 1241. " toriosum galliarum stollium¹ præponentes, quem² cum
 Letter of " quibusdam nostris fidelibus, eorum præcognita mo-
 the empe- " tione, in locis³ et portubus quos [latenter]⁴ vel alto
 ror to " mari præterire non poterant, velut obvia et neces-
 Henry III. " sario navigabilia transitu[r]is, ut eis transeuntibus
 with an " potenter occurreret, destinavimus. Et aggressis⁵
 account of " galeis nostris galeias eorum,⁶ præpotens Dominus,
 the sur- " qui ex alto videt et dimicat, æquitatem dijudicans,
 render of " invias vias eorum et excogitatam malitiam insatia-
 Faenza, " bilemque cupiditatem meditatus, in viribus et poten-
 and the " tia nostra, quam effugere terra vel [mari] non po-
 capture of " terant, Domino favente, legatos ligatos simul tradidit
 the pre- " et prælatos. Et tribus galeis eorum submersis, ac
 lates. " omnibus quæ vehebantur in ipsis, cum viris, qui ad
 " duo milia æstimati sunt, sine spe recuperationis
 " amissis, viginti et duæ galeæ non sine magna navi-
 " gantium cæde cum personis et rebus, divina sic vo-
 " lente providentia, victæ sunt a galeis nostris et
 " triumphaliter captæ. In quibus tres dicti legati,
 " cum archiepiscopis, episcopis, abbatibus, et multis aliis
 " prælatis, nuntiis quoque prælatorum et procuratori-
 " bus, qui ultra centum æstimantur, cum ambaxationi-
 " bus civitatum rebellium Lumbardiæ, qui ad præ-
 " fixum ire concilium properabant, quatuor milibus
 " Januensium, exceptis specialibus et electis personis
 " de Janua quæ galeis præerant et comitatu prælatorum,
 " pro ducendis et reducendis eisdem Januam, sicut
 " inter eos fuerat infortunata conventum, ad manus
 " nostras ligati pervenerunt, [ut de]⁷ Prænestino illo,

¹ *stollium*] i.e. stolium, (from the Greek *στόλος*,) a band or fleet. I suspect Paris did not understand the word, and has supposed it to be a proper name, and then introduced that into the previous narrative, p. 125. Peter de Vineis has only " nos diu ante prævisam convenire " fecimus apud Pisas victoriosam

" classem galearum." *Præponentes* is probably an introduction of Paris. C. has *galeiarum* for *galliarum*.

² *quem*] qui, B.

³ *locis*] lacis, B.

⁴ *latenter*] From Peter de Vineis.

⁵ *aggressis*] aggressus, B.

⁶ B. ins. *quas*.

⁷ *ut de*] From Peter de Vineis.

“ qui summum contra nos sæpius incitaverat odium, A.D. 1241.
 “ divinum non defuisse iudicium arbitremur, qui, sub
 “ latentis lupi specie, in ovina pelle et agni clamide
 “ Deum inclusum gerere non confidat, et sciat quia
 “ Deus nobiscum est, sedens super thronum et dijudi-
 “ cans æquitatem, Qui non solum per sacerdotium, sed
 “ per regnum et sacerdotium, mundi machinam statuit
 “ gubernandam. Nos igitur, suum nobis cælitus Do-
 “ mino reserante consilium et in plana tot aspera
 “ convertente, sudores bellicos et æstivos pulveres non
 “ vitantes, nostrum felix iter et intentionem omni-
 “ modam et conatus ad Eum dirigamus, Qui nobis et
 “ cæteris regnantibus exaltationis et gloriæ contulit
 “ incrementum. Et nos prædictorum principes succes-
 “ suum nostrorum participes, et vos præcipue, fieri
 “ gratulamur, quos in omni successuræ felicitatis eventu
 “ ex unanimitate qua unimur cupimus esse consortes.
 “ Datum ¹ Faventia, ” etc.

*Quomodo jussu imperatoris ducti sunt prælati
 Neapolim incarcerandi.*

Missa est igitur talis epistola aliis principibus quasi The præ-
 consolatoria, sed non omnes tenorem ipsius acceptabant, lates im-
 cum dicat poeta ethicus, prisoned at
 Naples.

“ Gloria peccati non repetenda sui est.” ²

Jussu igitur imperiali ducti sunt per mare cursu diu-
 turno, per spatium circiter trium hebdomadarum, donec
 venirent Neapolim in Apulia; et in castro, quod est
 vicinum civitati et mari circumdatum, tutelæ certis-
 simæ mancipantur. Sed non omnes æqua dampnabat
 calamitas carceralis. Prænestini enim miserrima erat
 conditio. Et omnes jam vel morbus vel letalis inva-
 serat imbecillitas. Cum enim diu navigaverant, sedentes

¹ Datum] Date, B. The date is | ² Ovid. Art. Amator. ii. 390,
 18 May. Huillard-Bréholles, v. p. | “ Gloria peccati nulla petenda sui.
 1125.

A.D. 1241. glomeratim vineti et oppressi, cecideratque super eos
 Their sufferings on the voyage. aëstus intolerabilis, muscis circumvolitantibus et more
 f. 147. scorpionum pungentibus, fame et siti cruciati, et ad
 arbitrium nequissimorum nautarum, immo hostilium
 piratarum, laccessiti et objurgati, longum martirium
 protraxerunt, quod pro obedientia subierunt. Vide-
 batur igitur carcer requies, licet requie caruisset.
 Tabuerunt ergo, præcipue delicatiores, et variis infirmi-
 tatibus languerunt. Unde quidam religiosi et multi
 alii, animas afflictas exhalantes, ex miseria hujus mundi
 ad Dominum, non sine palma martirii, migraverunt.
 Et¹ cito post, dominus Prænestinus, obediens domino
 Papæ usque ad mortem, a nequam sæculo transivit ad
 Death of the bishop of Palestina. requiem.

Nota² pœclatorum miseriam.

Wretched condition of the prelates in their prison at Naples. Secundum assertionem fratris Thomæ capellani Rei-
 neri³ de Biterbio, qui fuit unus de incarceratis,
 fuerunt intrusi et inclusi plus quam sexaginta prælati,
 scilicet legati, cardinales, archiepiscopi, episcopi, abbates,
 in una domo non ampla apud Neapolim, qui omnes
 ut porci vestiti glomeratim jacuerunt, donec divisi alibi
 incarcerabantur.

Prophetia² Sibillæ magnæ super hoc sic prophetavit.

Prophecy of the Sybil of their capture. Mare sanguine sanctorum rutilabit. Ducentur cap-
 tivi; rapiuntur monilia sponsæ Agni, id est, ecclesiæ
 apud Paripolomen, id est, Neapolim. Agnus in vellere
 lupus, id est F[rethericus], in opere nidum philosopho-
 rum, florem Emiliæ, id est, Faventiam, deflorabit.
 Hic nutritus lacte sponsæ Agni, id est ecclesiæ, qui
 ipsum F[rethericum] primo exaltavit, ipsam conculcabit
 et spernet.

¹ Et . . . *requiem*] In the margin.
 C. has *postea* for *cito post*. See
 below, p. 165, and note ¹¹.

² These paragraphs are at the
 foot of f. 146 b.

³ Raynier Cappochi, cardinal d.
 S. Mariæ in Cosmedin.

*Quomodo captis et incarceratis legatis et praelatis et A.D. 1241.
qui cum ipsis fuerunt, Henricus filius imperatoris
ad Conradum mittitur in adiutorium contra
Tartaros et Cumanos.*

Completo igitur voto domini imperatoris, Domino Enzio is sent to join his brother Conrad against the Tartars. permittente, misit idem imperator Henricum filium suum, qui de praelatis et eorum ducibus, ut dictum, triumpharat, ad fratrem Conradum, qui cum innumerable exercitu ex diversis finibus imperii collecto, Tartarorum et Cumanorum [impetum] repellere magnifice parabatur, ut alter alterius fratris solatio mutuo roboraretur, et milite copiosiore stiparetur. Duxit autem secum quatuor milia equitantium jussu patris, et peditum manum non minimam, qui, cum aliis adjuncti fuissent quibus venerant in subsidium, incomparabilem exercitum conflaverunt. Quo comperto, hostium siluit jactantia, et arrogantia tepuit refrænata. Facta namque quadam congressione cruentissima juxta ripam fluvii Delpheos, non multum a Danubio distantis, multis utrobique cadentibus, tandem Deo propitio repulsus est hostilis exercitus, licet nullo numero posset comprehendi. Sed antequam retrocessit, quoddam, quod de Judæorum fraude processit, existimantium ipsos hostes esse de Judæis inclusis in montibus Caspiorum, et venientium in eorum subsidium et Christianorum subversionem, scelus immanissimum huic operi duxi breviter inserendum.

De quodam immani scelere Judæorum.

Labentibus autem illorum dierum curriculis, multi Stratagem of the Jews to bear arms to the Tartars. Judæorum de partibus transmarinis, præcipue autem de imperio, credentes quod plebs Tartarorum et Cumanorum essent de genere eorum, quos Dominus in montibus Caspiis precibus magni Alexandri quondam inclusit, convenerunt in loco secretissimo ex communi conducto. Quos, qui sapientissimus eorum et potentissimus vide-

A.D. 1241. batur, sic alloquitur, dicens, "Fratres, qui estis semen
 Stratagem " Abrahæ præclari, vinea Domini Sabaoth, Deus noster
 of the " Adonay nos diu sub potestate Christianorum permisit
 Jews to " affligi. Sed nunc venit tempus quo liberamur, ut
 bear arms " nos¹ vice versa Dei iudicio et ipsos opprimamus, ut
 to the " salvi fiant reliquæ Israel. Exierunt namque fratres
 Tartars. " nostri, tribus scilicet Israel, quondam inclusæ, ut
 " subdant sibi et nobis mundum universum. Et quanto
 " præcessit durior et diuturnior tribulatio, tanto major
 " nobis gloria subsequetur. Occurramus ergo eis in
 " muneribus pretiosis, ipsos cum summo honore susci-
 " pientes. Vino, armis indigent, et frumento." Quod
 verbum cum omnes gratanter accepissent, ut secretius
 fraudem suam occultarent, gladios et cultellos atque
 loricas quascunque poterant venales invenire emerunt,
 et in doliis ordinate reposuerunt. Dixeruntque palam
 principibus Christianis, quorum potestati subiacebant,
 quod illi quos vulgus Tartaros dicebat, Judæi erant,
 nec bibebant vinum nisi a Judæis vindemiatum, " et
 " hoc nobis significaverunt, magna instantia quasi a
 " fratribus suis sibi dari talia vina, a nobis scilicet
 " vindemiata, postulantes. Nos autem ipsos inhumana
 " nos et hostes publicos auferre de medio cupientes,
 " et vos Christianos ab imminente eorum tyrannica
 " depopulatione liberare, paravimus circiter triginta
 " dolia vino letaliter intoxicato referta, ipsis quan-
 " tocius deferenda." Toleraverunt igitur Christiani, ut
 ipsi Judæi tale xenium² scelerati sceleratis optulissent.
 Sed cum in remotas partes Alemanniæ pervenissent,
 et cum doliis suis quendam pontem transire pararentur,
 dominus pontis, ut moris erat, paagium pro transitu
 sibi reddi postulavit. Ipsi autem frontose responden-
 tes, et postulata reddere renuentes, dixerunt, quod pro
 utilitate imperii, immo totius Christianitatis, his nego-
 tiis sollicitarentur, directi ad Tartaros, ipsos vino suo

¹ nos] ipsos, B.| ² xenium] exennium, C.

cautius potionaturi. Custos vero pontis suspectam A.D. 1241. habens Judæorum assertionem, unum doliorum terebrando perforavit, nec inde ullus liquor eliquatus distillavit. Inde certior de fraude effectus, circulis ejectis illud dolium confregit, et apparuit armis diversis refertum. Exclamans igitur ait; “O proditio inaudita! *Proditio¹ comperta.*” “ut quid tales inter nos patimur conversari?” Et statim ipse et alii, quos stupor convocavit, alia omnia dolia, quæ protinus confregerunt, plena gladiis Colonensibus sine capulis et cultellis sine manubriis, ordinate et conferte repositis, invenientes, omnibus in propatulo monstraverunt fraudis inauditæ laqueos absconditos Judæorum, qui publicis mundi hostibus, qui, ut dicebatur, armis maxime indigebant, maluerunt subvenire, quam Christianis, qui inter se ipsos tolerant conversari et in venalibus communicare, cum immo etiam cum Christianis liceat eis ea de causa foenerari. Legitur enim, “Non² foenerabis Egiptio,” et subditur causa, “quia colonum te et advenam in terra sua te Egiptii receperunt.” Traditi igitur sunt ipsi Judæi tortoribus, vel perpetuo carceri merito mancipandi, vel ipsis suis gladiis trucidandi. *Auctoritas veteris Testamenti.*

Quomodo de cruce accipienda prædicabatur. Et statim votum pro pecunia data remittebatur.

Circa dies illos, ut quasi mille argumentis misera terra Anglicana suis bonis viduata spoliaretur, fratres Prædicatores et Minores, autentico domini Papæ communiti, in prædicatione sua plenam peccatorum remissionem concesserunt omnibus cruce signandis pro Terræ Sanctæ liberatione. Et statim, vel in crastino, vel tertia die postquam multos devotos signaverant, ea conditione a crucis voto eos absolvebant, ut, quantum suppetebat facultas, pecuniæ suæ portionem in subsidium Terræ Sanctæ conferrent largiorem. Et ut

¹ This has been erased in B. It is in C. | ² Altered from Deut. xxiii. 7, 19.

A.D. 1241. ad hoc Anglicos inclinarent pronius ac promptius, ipsam pecuniam asserebant comiti Ricardo deferendam, cartam ipsius super hoc certius ostendentes. Insuper a senibus et valitudinariis, mulieribus, imbecillibus, et f. 147 b. parvulis, crucem accipientibus vel accipere proponentibus, tantundem indulgentiæ, accepta prius ab eisdem pecunia, concesserunt, ostendentes super hoc comitis Ricardi scriptum testimoniale, a Romana curia impetratum.¹ Et hoc genere emungendi loculos est infinita pecunia, ad² opus comitis Ricardi viginti milia marcæ, propter favorem comitis acquisita. Quis autem custos aut fidelis dispensator inde fuerit, hic jam quæritur, nam nescitur.

De confirmatione magistri N[icholai] de Fernham in episcopum Dunelmensem.

Consecration of Nicholas of Fernham, bishop of Durham, at Gloucester, 9 June.

Eodem anno, magister Nicholaus de Fernham, electus Dunelmensis, consecratus³ est in episcopum Dunelmensem apud Gloverniam, in ecclesia Sancti Oswaldi, quinto idus Junii, ab archiepiscopo Eboracensi Waltero, præsentibus rege et regina, episcopis, abbatibus quam plurimis. Et quia super professione sua mota fuit quæstio ab aliquibus volentibus discidium ventilare, noluit idem Nicholaus illicitam sibi usurpare libertatem, ut ad insolentiam prorumperet recalcitrando. Talemque in propatulo suam solempniter in consecratione sua, coram cunctis prælatis et magnatibus, in præsentia sui metropolitani dicti archiepiscopi W[alteri] fecit professionem, distincte et articulatim, elevata voce, in hunc modum, prout moris est: "Ego Nicholaus, ecclesiæ Dunelmensis electus, profiteor Eboracensi ecclesiæ, tibi que, pater Waltere archiepiscope,

Professio.

¹ *impetratum*] impetrato, B.; C. is correct.

² *ad . . . marcæ*] In the margin, and so also in C.

³ His mitre and pastoral staff are in the margin.

“ et successoribus tuis canonicè substituendis, canoni- A.D. 1241.
 “ cam subjectionem, reverentiam, et obedientiam, et
 “ hoc propria manu subscribo.” Et incontinenti
 coram omnibus subscripsit crucem in capite cartulæ
 incausto, et tradidit archiepiscopo penes se in thesauro
 reservandam. Et fuit pronosticon, *Cum audieritis* S. Luc.
prælia et seditiones, nolite terreri. xxi. 9.

De miserabili morte comitis Gileberti Marescalli.

Dum autem temporum volubilitas mundo diversis sic Death of
 casibus alluderet et illuderet, comes Marescallus Gile- Gilbert
 bertus, cum quibusdam aliis nobilibus juxta Hertfor- Marshal at
 diam quantum jacit arcubalista, more militari, quod a tourna-
 dam hastiludium, quod vulgariter *fortunium*, immo ment at
 potius *infortunium*, appellatur, ad virium ceperat et Hertford,
 exercuit experimenta. Ubi ipse secundum militarem 27 June.
 industriam sese tam viriliter, tam strenue, ad laudem
 militiæ sibi redimendam, erexit, ut omnes talis cor-
 pusculi probitatem admiratione dignam merito judi-
 carent inter alios singulari. Et hoc summo nisu idem
 comes nitebatur, quia primo clericali titulo addictus,
 in officio martio impotens acclamabatur fuisse et im-
 peritus. Insidebat autem equum nobilissimum, dextra-
 rium Ytalicum, sibi incognitum, decentibus armis insigni-
 titus, et suorum militum denso stipatus comitatu, qui
 cito post lucris inhiantes dissipati sunt et amoti. Et
 dum comes equum suum a rapidis cursibus refrænaret,
 et postea calcaribus præacutis latera cruentans ad
 cursum velociorem excitaret, et causa exigente subito
 lora retraheret, confractæ sunt ambæ habenæ juxta
 concatenationem ad lupatum. Unde equus vagus factus
 ipsum suum assessorem in pectore, capite erecto,
 ictu contrivit violento. Erant autem nonnulli qui Suspicion
 veraciter affirmarent, ipsas habenas ab aliquo invido of foul
 seditiose præcisas, ut sic equo tyrannico raptim trans- play.
 vectus periret, vel distractus, vel ad minus juxta ad-
 versariorum arbitrium caperetur. Erat autem pransus,

A.D. 1241. et ab æstu et pulvere ac sudore fere obcæcatus, ponderosa galea caput opprimente. Nec potuit equus ab ipso vel ab alio retineri. Unde in extasim raptus, cœpit vacillare, et post paululum corruit ab equo semivivus,¹ ipsum una streparum retinente et per agrum aliquo spatio sic trahente. Crepuit igitur, interius confractus et laceratus. Unde non sine lamentabili dolore et clamore intuentium, quinto kalendas Julii, in domo monachorum Hertfordiæ, eadem die advesperascente, miserabiliter expiravit. Extremum tamen trahens spiritum, viaticoque salutis vix recepto, pro redemptione animæ suæ, ecclesiæ beatæ Virginis de Hertfordia legavit. Facta autem anathomia de corpore suo, inventum est hepar nigrum et confractum, ex collisione ictuum quos sustinuerat. Et sepulta sunt viscera ejus in dicta ecclesia ante altare beatæ Mariæ, cui spiritum reddidit moriturus. In crastino autem delatum est corpus Londonias, fratre ipsius prævio, cum tota sua familia comitante, juxta patrem suum et fratrem² tumulandum. Obiit itaque in eodem torneamento unus miles de sequela dicti comitis, scilicet Robertus de Sæi, cujus viscera cum visceribus comitis sunt sepulta. Fuerunt autem ibidem multi tam milites quam armigeri vulnerati et clavis cæsi et graviter læsi, eo quod invidia multorum ludum in prælium commutavit. Negotium autem crucis, et promotio Terræ Sanctæ, pro dicta morte est dampnose sortita dispendium. Proposuerat enim indubitanter in proximo arripuisse iter magnifice Jerosolimitanum, collecta pecunia ab omnibus cruce signatis in terra, pro cuius rei licentia dederat Papæ ducentas marcas, comitis Ricardi exemplariter edoctus prudentia.

Death of
Robert de
Say.

¹ In the margin are his sword, shield, and spear inverted. At the foot of the page he is represented falling from his horse.

² *i.e.* William Marshal (3rd earl

of Pembroke) and William Marshal (4th earl of Pembroke), who were both buried in the New Temple. See vol. iii. pp. 43, 201.

Quomodo colligebatur pecunia per totam Angliam A.D. 1241.
ad opus Papæ iterum ad expugnandum imperato-
rem per Petrum Rubeum et Petrum de Su-
pino.

Labentibus autem dierum illorum curriculum, et lu- Money collected through England for the Pope.
 dente fortuna in mortalium mutabilitate, non adhuc cessavit avaritia Romanorum insatiabilis. Quia post recessum legati remanserunt in Anglia duo Papales clerici, quasi vices legati supplentes, exactores indefessi, scilicet Petrus cognomento Rubeus, et Petrus de Supino, autenticum papale retinentes procuraciones exigendi, interdicendi, excommunicandi, et pecuniam variis modis a misera ecclesia Anglicana extorquendi; ut talibus rapinis ecclesia Romana, secundum assertionem eorum, quæ dampnificabatur multiformiter, respiraret. Scripsit igitur imperiose prædictus Petrus Rubeus, qui se alteri præferbat, habens se per modum legati, epistolas suas et literas autenticas illi abbati vel illi priori, cujus titulus talis præponebatur, “Magister “ P[etrus] Rubeus, domini Papæ familiaris et consan- “ guineus, salutem, etc.” Et sub tali titulo procurati- ones et collectas varias exigebat et extorsit. Præterea, socius suus Petrus de Supino in Hyberniam, permit- Extortion of P. de Supino in Ireland.
 tente rege, ex parte Papæ veniens et autenticum ejusdem deferens, a prælatis Hybernæ omnibus, brachio adjutus sæculari, cum magna tyrannide collegit. Unde quidam suspensi Londonias ad eundem P[etrum] venerunt, secundum voluntatem ejus satisfacturi. Rediens igitur ab Hybernia idem P[etrus] in autumpno f. 148.
 sequenti, et Romam tendens, mille et quingentas marcas secum clitellis refertis asportavit.

Quomodo rex Francorum dedit comitatum Pictaviæ
Amphulso fratri suo.

Eodemque tempore, rex Francorum, usus odientium Louis IX. makes his brother
 regnum Angliæ consilio, dedit comitatum Pictaviæ

A.D. 1241. Amphulso fratri suo, die Nativitatis sancti Johannis Baptistæ. Ubi idem rex, accincto ipso eodem Amphulso fastigiose nimis militari cingulo, investivit eum honore comitatus Pictaviæ, qui ad regem Angliæ, vel ad fratrem ejus, ex dono ipsius, de jure spectare dinoscitur. Fecitque idem rex Francorum milites quamplures nobiles, ut sic fratris A[mphulsi] tirocinium serenare videretur; parvipendens, immo potius vilipendens comitis Ricardi, qui Deo fideliter in Terra Sancta militavit et Francos captivos liberavit, jus vel vendicationem. Unde multi non satis potuerunt admirari de Francorum nobilitate hoc permittentium et consulentium, qui mala pro bonis tam ingratanter et impudenter reddiderunt.

De gloriosa pace et treugis inter Christianos et Sarracenos per comitem Ricardum captis. Et redemptis Francis captivis iter ad propria per terras imperatoris maturavit.

Letter of Richard of Cornwall, giving an account of his crusade.

Hoc ipsius anni tempore, amici comitis Ricardi, solliciti de statu suo, per hanc epistolam plenius certificabantur:

“ Ricardus comes Cornubiæ et Pictaviæ viris nobilibus, venerabilibus, et in Christo carissimis dominis, B[aldewino] de Ridvariis, comiti Deveniæ, abbati¹ de Belloloco, et Roberto clerico, salutem et omne bonum, cum sincera dilectione. Quantæ desolationis et luctus Terra Sancta dudum extiterit, quantæque difficultatis post elatorum lapsum apud Gazam emersum ejus reparatio fuit et relevatio, sensati sentiunt, et facti experientia devenit ad proximos, et fama pertulit ad remotos. Quod nisi pagina patens nostrum patefaceret arcanum, et forte per vias explicata interpretationis sinistra præstaret occasionem, multa in ea exararentur, quæ corde sopiunt et latent in

¹ Probably Aleius of Gisorz.

“ imo. Ex declinatione tamen regum vel regnorum de A.D. 1241.
 “ Jerusalem, ob ejus divisionem ab iniquis et injustis Letter of
 “ occupatoribus possessam, dolore consumpti non mo- Richard of
 “ dico silere non possumus omnino, quin linguam in Cornwall,
 “ eloquium, cum jocundi non sit materia, relaxemus giving an
 “ amarum ; ejus namque compassionis gladius animam account of
 “ nostram usque fere perforavit, quod se continere his cru-
 “ non poterat. Jam enim in Terra Sancta pro pace sade.
 “ discordia, pro unitate scisma, odium pro dilectione,
 “ exclusa justitia, regnaverunt. Talium utique semi-
 “ num multi in ea plantatores extiterunt, et plures
 “ fructuum ex eis nascentium sunt facti collectores,
 “ sed utinam nunc eradicati. *Nec est qui consoletur* Thren. i. 2.
 “ *eam ex omnibus caris ejus.* Bini namque fratres *Nota de*
 “ in gremio matris discordes, qui ut matrem defendant *Templariis*
 “ constituuntur, ex nimia rerum affluentia superbiæ *et Hospi-*
 “ facti sectatores, radicibus horum præstant fomentum *tulariis.*
 “ et humorem, et propagines in longum et latum tra-
 “ ducunt. Bonorum namque copia tantum invicem
 “ configendi præstat pruritum, quod verbera patris
 “ sedi Petri præidentis severius in eos abhorrent,
 “ fortiori fama dudum¹ diffunderent² orbem ; quorum
 “ sedationi curam adhibuimus non modicam ; sed non-
 “ dum impressa sunt pacis vestigia, quoniam pacis
 “ verbis non adquiescunt discordiæ sectatores. Li-
 “ benter enim portantes pecuniam, dum durat, allici-
 “ unt ; sed cum vindicandi matris verecundiam tempus
 “ advenerit, cito benivolentibus deficiunt, palliata fin-
 “ gentes impedimenta, ad matris consolationem nullum
 “ omnino respectum habentes. Occasione cujus, simul
 “ et extrema multitudine Gallicanæ militiæ, respectu
 “ Sarracenorum exercitus fere duplicata, more perverso
 “ miserabiliter prostrata, inimici crucis inopinabiliter
 “ facti fuerunt animosi, adeo quod pauci eorum multo
 “ plures nostrorum fere nihil reputarunt aut modicum.

¹ B. repeats *fama*.

² *diffunderent*] Par. has *vel con*, | *i.e.* confunderent, over this ; C. has *confunderent*.

A.D. 1241. “ Propter quod in primo adventu nostro, recedentibus
 Letter of “ nobilibus, qui nos juvare putabantur, terræ relevatio
 Richard of “ difficilis apparuit et gravis. Carere tamen patitur,
 Cornwall, “ cum vult, divina clementia dampna remediis; et
 giving an “ consolatione dolores. Cum enim in veniendo pro
 account of “ totis viribus nostris, ut nobis incumbebat ex voto,
 his cru- “ crucis ignominiam super inimicos ejus, eorum ter-
 sade. “ ras impugnando et occupatas resarciendo, una cum
 “ cæteris Christianis hostiliter vindicare sperabamus,
 “ dominus rex¹ Navariæ, dux et caput tunc exercitus,
 “ et comes² Britanniae, adventum nostrum præscientès
 “ per xv. dies antequam Acon veniremus, cum innu-
 “ mera multitudine recesserunt. Qui quendam treugam
 “ cum Nazer, qui est dominus de Crac, antequam
 “ abirent, ut aliquid fecisse viderentur, formaverunt,
 “ videlicet quod ipse redderet prisiones captivatos apud
 “ Gazam, quos ipse nunc³ habuit in custodia aut potes-
 “ tate, cum quibusdam terris in forma treugæ contentis;
 “ ad cujus securitatem filium et fratres suos tradidit in
 “ obsides, terminum statuens hoc faciendi quadraginta
 “ dierum. Ante cujus completionem idem rex et
 “ comes abierunt, terminum aut treugam in nullo re-
 8 October. “ spicientes. Infra quem terminum apud Acon, vigilia
 “ Sancti Dionisii, ut vobis alias significavimus, appli-
 “ cantes, de communi consilio, prædicto Nazer mox
 “ misimus inquirendum, si treugam cum dicto rege
 “ factam nobis posset tenere. Et accepto responso,
 “ quod libenter faceret, si posset, ob⁴ dicti regis reveren-
 “ tiam, licet parum attineret, de nobilium consilio, ut
 “ finem videremus, expectavimus dicti termini comple-
 “ tionem. Quo completo, per iteratum nuntium accepi-
 “ mus, quod prædictum pactum nullo modo potuit tenere.
 “ Hoc vero audito, de communi consensu omnium, ut
 “ statum terræ dictis occasionibus declinatum, qualicun-

¹ Theobald IV., count of Cham-
 pagne.

² Peter Mauclerc.

³ *nunc*] ñ, B.; nō, C.

⁴ *ob*] ut, B.

" que cautela possemus, repararemus, usque Jopen nos A.D. 1241.
 " transtulimus. Ubi occurrens nobis quidam magnus Letter of
 " potens valde ex parte Soldani¹ Babiloniæ nobis nunti Richard of
 " tiavit, dominum suum Soldanum nobiscum treugas Cornwall,
 " facere velle, si nobis placeret. Auditis igitur et giving an
 " intellectis nobis per ipsum expressius exponendis, account of
 " Dei gratia sinceriter innovata, de consilio ducis² his cru-
 " Burgundiæ, comitis Walteri de Bresne, magistri³ sade.
 " Hospitalis, et cæterorum nobilium, majoris scilicet
 " partis exercitus, paci et treugæ consensimus sub-
 " scriptæ. Quæ licet in primo adventu nostro difficilis
 " fieri apparebat, commendabilis est tamen et Terræ
 " Sanctæ subsidio fructuosa. Quoniam pauperibus et
 " peregrinantibus læta est et segura, mediocribus in- f. 148 b.
 " colis fructuosa et grata, divitibus et religiosis utilis
 " et honesta. Nec videbatur nobis, circumspectis
 " undique doloribus et circumstantiis, pro commodio-
 " ribus curis tunc poteramus involvi, quam abstractis a
 " captivitate miseris,⁴ cum rerum et hominum, licet nos
 " soli circa nos portantes thesaurum haberemus, ex-
 " titit defectus, sub treugarum fœdere civitates obrutas
 " et castra supra Sarracenos ad eorum nobilitatem
 " firmare robusta. Locorum vero et terrarum nomina,
 " quæ treugæ sunt reddita, licet et sit tædiosum,
 " duximus inserenda, ne forte malignus interpret fac-
 " tum nostrum aliis ascribat in titulum, vel nos pravo
 " modo id fecisse malitiose pervertat. Nam quidam
 " treugæ, sed pauci, noluerunt consentire, quæ talis
 " est. Istæ sunt terræ quæ redduntur paci et treugæ
 " comitis Ricardi, videlicet montana de Barrutha,⁵
 " cum terris et divisis sibi pertinentibus, et tota
 " terra de Sete⁶ cum pertinentiis, et castrum de Beau-

¹ Malek Saleh Nodgemeddin.

² Hugh IV.

³ William de Château-neuf.

⁴ At the foot of the previous page the captives are issuing from their prisons, holding their fetters

in their hands; above, "Exeunt

"Franci a Sarracenorum liberati

"dominio."

⁵ Beyrout.

⁶ Sidon.

A.D. 1241. " forde,¹ de Cozenis,² et Castrum³ novum, cum eorum
 Letter of " pertinentiis, le Kayt Scandalis,⁴ Lebet, Becheed,
 Richard of " Sanctus Georgius, cum eorum pertinentiis omnibus
 Cornwall, " et terris, tam plana quam montana. Reddiderunt
 giving an " etiam⁵ villam de Toronia dominicam cum pertinentiis,
 account of " Tabariam cum suis pertinentiis, castrum de Benaer,
 his cru- " castrum de Amabel, Rama, Amoat, Alaw, et castrum
 sade. " de Hybilis cum suis pertinentiis, quod⁶ est ultra
 Towns and " flumen versus Orientem; castrum de Saphet, Naza-
 lands to be " reth, mons Thabor, Ligum,⁷ Aschalis, castrum de
 surren- " Beithgirim⁸ cum pertinentiis eorum et cum omnibus
 dered to " casualibus, quæ pertinent ad domum Hospitalis Sancti
 the Chris- " Johannis, et quæ cognoscuntur eis pertinere, in per-
 tians. " tinentiis videlicet de Jerusalem et Beethleem, et
 " omnes terræ, quæ sunt super viam quæ venit de
 " Jerusalem usque Bethleem, et iterum de Jerusalem
 " usque Sanctum Georgium de Rama,⁹ et de Sancto
 " Georgio usque Jopen, cum omnibus casualibus debent
 " esse in manibus Christianorum. Villa etiam de Jeru-
 " salem reddita est Christianis; Bethleem et omnes
 " terræ quæ sunt circa Jerusalem cum omnibus casa-
 " libus, quæ nominantur in treuga, redditæ sunt Chris-
 " tianis, videlicet Sanctus Lazarus de Bethania, et
 " Brihaida,¹⁰ et Wissewerch, Dersfat, Bethamo, Betheles,
 " et Bechit Anon, Kocabi, Bersamul, Belrit Kykay,

¹ Belfort, now *Shakif-Arnun*.

² Probably *Kaukab*. See Stubbs, *Itin. Reg. Ricardi*, p. lxxxvii.

³ Castel-neuf, identified by Stubbs as *Kulat-Hunin*, near Paneas.

⁴ Iscanderoon.

⁵ *etiam . . . pertinentiis*] In the margin. Toron is *Tibnin*.

⁶ *quod . . . Ligum*] In the margin.

⁷ el-Lejjûn, between Cæsarea and Beisan.

⁸ Beit-Jibrin.

⁹ Lydda.

¹⁰ It is clear that these names are very corruptly written. I offer the following conjectures at their iden-

tification with places given in Van de Velde's map of Palestine:—Brihaida, *Bir-Hanina*; Wissewerch, *Isawiyeh*; Dersfat, *esh-Sherâfat*; Bethamo, *Beit-Tamr*; Betheles, *Beit-Jala*; Bechit Anon, *Beit-Enan*; Kocabi, *el-Kubeibeh*; Bersamul, *Nebi-Samwil*; Belrit Kykay, *Beit-Zakaria*; Bethame, *Beit-amrah*; Behe Kipsa, *Beit-Iksa*; Behit Yorep, *Beit-Surik*; Athacana, *Beit-Sakur-el-Atikah*; Clepsta, *Lifta*; Tolma, *Beit-Tulma*; Argahong, *Arâh-hâla*; Bertapsa, *Beit-Tirsa*; Bethsaphacc, *Beit-Sufâya*; Table, *Taiyibeh*.

“ Bethame, Behe Kipsa, Behit Yorep, Athacana, Clepsta, A.D. 1241.
 “ et Tolma, Argahong, Bertapsa, Bethsaphace, Tablie, Letter of
 “ Sorobooz, cum omnibus eorum pertinentiis, cum terris Richard of
 “ quæ sunt nominatæ in divisis Jerusalem et pertinen- Cornwall,
 “ tiis itineris ejusdem, prout plenius in magna treuga giving an
 “ continetur. Omnes istas terras cum castris eorum account of
 “ nominatis possunt Christiani firmare infra treugas, his cru-
 “ si velint. Debent etiam reddi nobiles captivati apud sade.
 “ Gazam, et omnes prisiones capti in guerra Francorum The pri-
 “ debent liberari ex utraque parte. Quam cito vero soners
 “ dicta treuga formabatur, usque Aschalon transtulimus taken at
 “ nos. Et ne tempus in manibus nostris laberetur Gaza and
 “ otiosum, per consilium omnium quoddam castrum elsewhere
 “ incepimus firmare non modicum. Et inde misimus to be re-
 “ nuntios nostros Soldano Babiloniae, ut dictas treugas leased.
 “ tenere jurasset, si vellet, simul et mitteret prisiones
 “ sepedictos; qui nuntios nostros sine omni responso
 “ nobis facto a die Sancti Andreae usque diem Jovis 7 Feby 12
 “ post festum Candelarum, qua de causa nescimus,
 “ retinuit. In qua mora, sicut postea suis literis
 “ accepimus, eandem treugam de consilio nobilium
 “ suorum tenere juravit. Interim vero semper fuimus Fortifica-
 “ apud Ascalonem, circa dictum castrum construendum tion of
 “ valde assidui et intenti, quod Dei gratia infra tantum Ascalon.
 “ tempus inopinabiliter est expeditum; ita quod in
 “ recessu præsentium, duplici muro cum altis turribus
 “ et propugnaculis et lapidibus quadris et incisis
 “ columpnis marmoreis decenter ornato et circumeunte,
 “ omnia quæ ad castrum pertinent et rite erant per-
 “ facta, præter fossatum circa castrum, quod annuente
 “ Domino infra mensem a die Paschæ perficeretur sine 31 March.
 “ omni defectu. Cujus [causa] fuit et non vana; ut
 “ quoniam de dictarum treugarum ratihabitione liquido
 “ nobis non constabat, pendente tempore castrum con-
 “ struere elegimus et firmare; quod si eas aliquo casu
 “ rumpi contingeret, in Marchia et in ingressu terræ
 “ eorum locum haberemus securum et munitum, cujus

A.D. 1241. " ipsi antea habebant dominium, ad quem si contendere
 Letter of " oporteret, possemus habere refugium. Nec oportet
 Richard of " intus commorantes obsidionem formidare; nam licet
 Cornwall, " obsessores succursum et victualia per terras eis pos-
 giving an " sint auferre, eisdem invitis omnia bona obsessis per
 account of " mare possunt¹ advenire. Tempore vero pacis, dictum
 his cru- " castrum non credimus inutile, quoniam regni Jeru-
 sade. " salem per mare et terras clavis est et tutela, Babi-
 " loniæ vero confusio et ruina et partibus australibus.
 The pri- " Die vero Sancti Georgii omnes captivos nostros,
 soners re- " quos diu expectavimus, recepimus, prout in forma
 leased, " treugarum continetur præscripta, pace ex utraque
 23 April. " parte jurata et treuga confirmata. Quibus omnibus
 Richard " rite peractis, cum Terram Sanctam in bona pace dimi-
 embarks " simus, disponente Domino, in festo Inventionis sanctæ
 at Acre, " Crucis apud Acon versus propria redeundo, naves
 3 May, and " ascendimus. Sed per mare defectu² auræ secundæ
 lands at " navigantes, et multum fastiditi, in octavis Sancti
 Trapani, " Johannis Baptistæ, apud Trapes in Sicilia applicuimus.
 1 July. " Et auditis ibi de quorundam episcoporum nostrorum
 " captione et retentione, et cæteris ecclesiæ tribula-
 " tionibus lacrimabilibus, ut pacem inter discordantes
 " pro viribus nostris reformaremus, et captivorum
 " deliberationem pro posse insisteremus, matrem nos-
 " tram consolando, diverticulum fecimus, curiam Roma-
 " nam adeundo. Qua per Dei gratiam reformata, prout
 " Dominus disposuerit, versus terras Anglicanas ad
 " citius quod poterimus remeare proponimus."

*Nota factum comitis Ricardi laudabile de ossibus
 interemptorum quæ fecit veneranter sepeliri.*³

Richard
 buries the
 bones of

Cum autem audisset comes Ricardus, quod Franco-
 rum nobilem, qui irato Deo apud Gazre, ut prædictum

¹ B. repeats *possunt*. C. is correct.
² *defectu*] defectum, B.

³ This chapter is at the foot of
 the page.

est,¹ victi et occisi miserabiliter ceciderant, ossa preciosa aeri exponebantur inhumata, (bestiæ namque et volatilia carnes penitus consumpserant,) condoluit vehementer. Et paratis carris et summariis, illuc properavit, et colligi fecit omnia ossa martirum illorum diligenter, et fecit deferri² et veneranter sepeliri in cimiterio Ascalonæ; et providit unde sacerdos sustentaretur, pro animabus defunctorum cotidie in perpetuum celebraturus. Quod cum audissent Franci per totum Galliæ regnum, ipsum comitem tam pium opus fecisse inter alia caritatis obsequia, grates et laudem ab eis promeruit immortalē. Nam triginta tres incarceratos nobiles, et quingentos mediocris manus milites et peregrinos, et multos Templi et Hospitalis milites et servientes redemit vivos et liberavit, et postea mortuorum ossa honorifice fecit sepeliri.³

A.D. 1241.
the nobles
slaugh-
tered at
Gaza.

Applicuit omnes Ricardus cum rerum indemnitatem et sui suorumque illusione in Sicilia in portu de Trapes.

Consummata autem feliciter ac magnifice peregrinatione sua in Terra Sancta, applicuit comes Ricardus indemnis et illæsus in Sicilia, in portu Trapensi, sicut in epistola plenius continetur. Ubi vices agens excubitoris, expectabat eum ex præcepto domini sui quidam præclarus domini imperatoris senescallus. Et cum summo honore et gaudio suscepisset, intelligens quod equos non haberet, invenit ei equos et mulos placidissimos, et omnibus qui cum ipso venerant. Et per ipsum edoctus comes ubi dominum imperatorem inveniret, eo duce lætus eum adiit et festinus, gratias agens Deo, Qui eum a maris discrimine liberans, et ad

Honours
paid to
Richard on
his landing
by the
emperor.

f. 149.

¹ See above, p. 25.

² *deferri*] *deferre*, C.

³ After this, C. inserts "mora sicut postea suis litteris accipi-

"mus eandem trengam de," from above, p. 143, but *vacat* is written at the beginning and end of the sentence. It is added in B. by Parker,

A.D. 1241. portum salutis perductum, ad præsentiam imperatoris, cujus faciem sitienter videre desideravit, sub tanti ac talis viri ducatu tam consolatorio dirigi, Deo propitio,¹ promeruerat, indubitanter expertus, quantum valent deprecationes justorum assiduæ, quibus se devote commendavit dictus comes peregrinaturus.

Brevis anticipatio.

Visit of Richard to S. Alban's before he started.

Primo enim iter arrepturus venit [ad² Sanctum] Albanum Anglorum prothomartyrem, et intrans capitulum conventus fraternitatem postulavit ac specialem orationum participationem. Similiter in quibusdam aliis religiosorum domibus, ubi potius vigere credidit sanctitatis et ordinis disciplinam. Proh pudor, prohque dolor, quod Romanæ ecclesiæ alumpni, legati et prælati, quos ad pecuniæ collectionem nobis Roma destinavit, qui pro speculo et exemplo laicis præponuntur, similia navigaturi non fecerunt, ut in periculis sanctorum precibus fulcirentur, prout in sacris scripturis faciendum certius edocemur. Detento et servato beato Petro

Act. xii. 5. Apostolo, *fiebat oratio sine intermissione pro ipso*, qui sic liberabatur per angelum a Deo sibi destinatum.

Applaudit imperator Ricardo comiti venienti et gaudenter suscepit.

Reception of Richard by the emperor.

Interea comes Ricardus iter dirigens versus imperatorem, per diversas civitates, per quas transivit, receptus est cum summo gaudio et honore, occurrentibus civibus et matronis in timpanis et cantilenis, cum ramis et floribus, festivis induti³ vestibus et ornati,³ nonnullis de militibus equos preciosos insidentibus,

¹ B. repeats *dirigi*. Though the meaning of this paragraph is clear, the grammar is incorrect, a differ-

ent construction being employed at the end to that of the beginning.

² *ad Sanctum*] From C.; om. B.

³ Sic.

duce suo hæc procurante, sicut præceperat imperator. A.D. 1241. Ad quem cum comes pervenisset, in osculis mutuis et amplexibus honorifice, nimis applaudentibus omnibus ejus collateralibus, est receptus. Indulgentes igitur desideratis colloquiis et multimodis consolationibus, amicorum more, plurium dierum spatio recreabantur. Jussit igitur imperator eum balneis, minutionibus, et medicinalibus fomentis, post maris pericula, mitius ac blandius, ad restaurationem virium, confoveri. Et post aliquot dies, de licentia imperatoris et benivolentia, cum sorore sua imperatrice comes R[icardus] desiderata ad libitum protraxit colloquia. Et jubente imperatore, plures vidit et cum delectatione inspexit ludorum ignotorum et instrumentorum musicorum, quæ ad exhilarandam imperatricem parabantur, diversitates. Inter quas novitates obstupendas, unam magis laudavit et admirabatur. Duæ enim puellæ Sarracenæ, corporibus elegantes, super pavimenti planiciem quatuor globos sphericos pedibus ascendebant, plantis suis subponentes, una videlicet duos, et alia reliquos duos, et super eosdem globos huc et illuc plaudentes transmeabant; et quo eas spiritus ferebat, volventibus spheris ferebantur, brachia ludendo et canendo diversimode contorquentes, et corpora secundum modulos replicantes, cimbala tinnientia vel tabellas in manibus collidentes et jocose se gerentes et prodigialiter exagitantés.¹ Et sic mirabile spectaculum intuentibus tam ipsæ quam alii joculatores præbuerunt. Et post aliquot dies, quos in solatiis post labores continuarunt, misit dominus imperator ipsum comitem R[icardum], de ipsius confisus prudentia et fidelitate, ad Romanam curiam, sicut in epistola sua, quam comes in Angliam misit, breviter tangitur, ut pacem inter dominum Papam et ipsum imperatorem reformaret. Cui etiam ipse impe-

Saracen
dancing
girls.

Richard
goes to
Rome, and
endeavours
to make
peace be-
tween the
Pope and
the empe-
ror.

¹ They are represented in the margin, each standing on a green sphere; above is, "Joculatrices

"sive saltatrices de quibus mirum."

A.D. 1241. rator, ad cumulum honorum quos ipsi comiti impendit, cartam confecit imperiali bulla communitam, ut arbitrio suo staret in pacis per ipsum factæ qualicunque reformatione. Et cum venisset Romam, Romani eum spernentes conviciis affecerunt. Invenitque Papam adeo inexorabilem et rebellem, ut nullius forma pacis, quæ comiti, ipsi Papæ complaceret, vel e converso. Sed voluit Papa omnibus modis, ut imperator se absolute subiceret ipsius Papæ¹ arbitrio et voluntati, mandatisque staret ecclesiæ, præstito super hoc juramento. Sed comes R[icardus] huic suæ voluntati non consentit. Et postquam multa vidisset in curia et audisset, quæ ipsi merito displicuerunt, recessit infecto negotio. Et qui ubique, tanquam publicæ utilitatis procurator et crucis famulus, honorabatur, Romæ tantum est injuriis lacessitus. Expertus igitur Romanæ curiæ et urbis tergiversationes, rediens pervenit ad imperatorem, quæ viderat et audierat expressius manifestans. Cui respondit imperator; "Placet mihi, quod quæ dictis " prælibavimus, experimento didicistis." Deinde cum imperatore, quasi filius cum patre, circiter duobus mensibus commoratus, multis colloquiis est recreatus, et donativis concupiscibilibus honoratus.

The attempt fails, and he returns to the emperor.

Quomodo David Griffinum fratrem dolo captum in carceraverit. Et quomodo Bangorensis pro liberatione ejus, quia in ejus conductu ad David scilicet ad ejusdem concilium venerat, laboraverit.

Richard, bishop of Bangor, endeavours to obtain the release of Griffith, son of Llewellyn-ap-Jorwerth.

Eodem quoque² tempore, Griffinus filius Leolini in carcere fratris sui David tenebatur in arcta custodia vinculis, quem in dolo vocaverat ad pacificum concilium sub ducatu magistri Ricardi Bangorensis episcopi et quorundam aliorum nobilium Walensium, propter quod facinus episcopus ipse recessit a Wallia, ipso David excommunicato. Veniensque ad regem Angliæ, super

¹ Papæ] om. C.

| ² quoque] om. C.

hoc scelere nequiter perpetrato gravem reposuit queri-
 moniam, postulans instantissime, ut rex liberaret in-
 juste a David nepote suo fratrem incarceratum, ne
 tanta talisque facinorosa transgressio remotas regiones
 curiamque Romanam, in honoris regii læsionem, macu-
 laret. Rex igitur David nepotem suum graviter super
 illa proditione increpans, præcepit et persuasit effica-
 citer, ut fratrem suum liberans famæ suæ restaurati-
 onem et absolutionis beneficium promereretur. Quod
 tamen procaciter David facere abnuit, regi veraciter
 significans, quod si ipsum Griffinum a carcere liberaret,
 profecto nunquam Wallia pacis gauderet securitate.
 Quod cum Griffino innotuisset, regi latenter signifi-
 cavit, quod si ipsum a carcere fratris potenter libe-
 raret, terram suam ab ipso rege teneret, fideliter inde
 ducentas marcas annuatim cum gratiarum actionibus
 et obsequii retributione persolvendo, præstito super hoc
 fidelitatis juramento, et obside tradito speciali; in-
 super juvaret eum diligenter, omnes sibi rebelles Wa-
 lenses longinquos et indomitos subjugare. Quidam
 etiam potentissimus Walensium, nomine Griffinus, filius
 Madoch, adiutorium domino regi spondit indefessum
 et securum, si Walliam intraret hostiliter, moturus
 guerram contra David fallacem et multis injuriosum.

David re-
 fuses to re-
 lease him.

f. 149 b.

Rex disponit Walliam hostiliter adire.

His igitur dominus rex allectus promissionibus,
 Walliam disponit hostiliter adire. Mandat igitur, præ-
 cipiens districte per literas regales, ut omnes, qui ei
 per Angliam subsidium debebant militare, apud Glo-
 verniam in principio autumpni cum equis et armis
 convenirent, in expeditionem ubi rex proponeret pro-
 fecturi. Deinde habita consilii deliberatione apud Sa-
 lopesbiriā in crastino sancti Petri ad vincula, arma
 infra quindenam direxit et vexilla contra David ne-
 potem suum, quem cavillatorem in omnibus invenerat

The king
 prepares
 to invade
 Wales.

At Shrews-
 bury,
 Aug. 2.

He advances
 against
 David.

A.D. 1241. et rebellem, nec volentem ad¹ pacis colloquium juxta mandatum regis, etiam sub salvo ducatu, aliquando venire. Erecta enim cervice respondit, quod Griffinum fratrem suum nullatenus liberaret. Rex igitur versus Cestriam exercitum suum armatum direxit et ordinatum, velut prælia confestim commoturus. Erat autem exercitus magnus et fortis valde. Cujus impetum cum David nimium formidaret, tum quia æstus jam per quatuor menses continuatus totius Walliæ paludes et loca palustria arefecerat, tum quia multi nobiles Walliæ plus Griffinum quam ipsum David diligebant, præcipue Griffinus Madoc potens et prudens et regi amicissimus, tum quia anathematis vinculo tenebatur astrictus, veritus ne sibi deterius contingeret, regi significavit, quod Griffinum regi liberaret absolutum, certificans ipsum regem multiplici ratione, quod si iterum dimitteret ipsum, bella sibi rediviva suscitaret. Addidit etiam David hanc regi conditionem, quod rex David in pace susciperet, juramentis et obsidibus obligatum, non tamen exhæredatum. Quod cum rex benigne concessisset, misit David fratrem suum Griffinum regi a suo carcere absolutum. Quem rex statim, tutiori credens consilio, misit Londoniam, sub tutela et ducatu domini Johannis de Lexintuna, cum quibusdam de nobilioribus Walliæ obsidibus tam David quam aliorum Walensium, in Turri reservandum. Et hæc acta sunt inter diem Nativitatis sanctæ Mariæ, et diem sancti Michaelis.

David releases Griffith,

who is sent to the king, taken to London, and imprisoned in the Tower.

Subjugata est Wallia regi Henrico sine prælio.

David goes to London, submits, and is dismissed in peace.

Juraverat autem David, ut præactum est, se regi præsentaturum, salva tamen sua persona et suorum necnon et honore, Londoniis vel alibi, ad domini regis dispositionem, et super hoc obsides regi tradiderat. Et post octavum diem festi sancti Michaelis venit David Londonias ad regem. Et facta ibidem regi

¹ ad] a, B. C. is correct.

ligantia,¹ [dans] fidem et juramentum omnimodæ fidelitatis et securitatis, in pace, quia tam propinquus regi fuerat consanguinitate, dimissus² est ad propria remeare. Rex igitur, sic Wallia sibi subjugata, sine sanguinis effusione et ancipitis belli casibus, de hostibus suis, Deo propitio, triumphavit. In quo casu experta est Wallia, illud Dominicum verbum in Evangelio effectu veritatis non caruisse; *Omne regnum in seipso divisum merito*³ privabitur desolatione.

A.D. 1241.

Wales reduced without a battle.

S. Matt. xii. 25.

Eodemque⁴ anno inventum est stangnum in Alemannia primum et purissimum, copiosius quam in partibus Angliæ. Quod ab initio mundi antea, nisi tantum in Cornubia, aliquo loco non legitur fuisse repertum. Et ideo precium ejus in Angliam, propter copiam redundantem quam in Angliam transmisit Alemannia, fuit minoratum ac vilificatum.

Tin found in Germany.

De discordia mota inter episcopum Lincolnensem et abbatem Westmonasteriensem.

Circa illud tempus, discordia mota inter dominum R[obertum] Lincolnensem episcopum et dominum R[icardum] abbatem Westmonasteriensem, nimis sumptuosa et utrique partium dampnosa, diatim recens suscepit incrementum. Nitebatur enim summopere episcopus, infirmatis ipsius abbatis sufficientibus privilegiis, super ecclesia de Heswelle⁵ in proprios usus redigenda, ipsam ecclesiam occupare violenter, et nacta exili occasione monachis ablatam⁶ alii conferre, scilicet domino Nicholao, cui idem episcopus satis inhumane beneficiis suis privaverat. Sed abbas, tam jure quam privilegiis suis subfultus, restitit ei in faciem viriliter.

Quarrel between bishop Grosseteste and the abbat of Westminster respecting the church of Ashwell.

¹ *ligantia*] ligantiam, B.

² B. repeats in *pace*.

³ *merito privabitur desolatione*] desolabitur, C.

⁴ This paragraph is in the mar-

gin. It is inserted in C. in the text before the last two paragraphs.

⁵ Ashwell in Hertfordshire.

⁶ *ablatam*] oblatam, C.

A.D. 1241. *De discordia mota inter regem et episcopum
Lincolniensem.*

Quarrel
of bishop
Grosse-
teste with
the king on
account of
the [pre-
bend] of
Thame,
which he
had given
to John
Mansel,
though
previously
conferred
on Simon
of London.

Ipsis quoque diebus, orta est gravis¹ discordia inter dominum regem et episcopum Lincolniensem, eo quod quidam regis clericus, prudens et fidelis, Johannes nomine, cognomento Mansel, in possessionem ecclesiæ² de Thame regis favore et auxilio missus est, ratione provisionis a domino Papa impetratæ. Quam ecclesiam dictus episcopus cuidam clerico, videlicet magistro Simoni de Londoniis pœnitentiario episcopi Dunelmensis, præcontulerat vacantem. Unde episcopus Lincolniensis commotus, dominum regem per Huntundoniæ³ et Legrecestriæ⁴ archidiaconos diligenter admonuit in Wallia adhuc commorantem, ut, Deo gratus de sibi tam inopinata victoria, tam enormem excessum corrigere festinaret, ne forte Dominus iratus risum verteret in mœrorem. Quibus rex; "Securus respondeo, quia appellatum est, nec debet quicquam pendente appellatione innovari. Nec quicquam attemptavi nisi jurisperitorum consilio, et Apostolica fultus auctoritate." Cui unus archidiaconorum respondit; "Domine rex,⁵ dominus noster episcopus Lincolniensis privilegium habet ab Apostolica sede concessum, quo usus est, quod nulli per Apostolicum mandatum teneatur providere, nisi fiat illius privilegii mentio specialis. Sed in hujus Papalis mandati tenore, quo utitur prædictus Johannes, ratione cujus se in dictam ecclesiam, vestro confisus adjutorio, violenter intrusit, nulla fit dicti mentio privilegii. Quapropter non tenetur episcopus Lincolniensis ipsi in hoc casu respondere, præsertim de collatione ecclesiæ de Thame, quam vacantem alii rite præcontulerat. Et esto, quod

¹ *gravis*] om. C.

² *i.e.* the prebend of Thame in Lincoln cathedral. See Adam de Mariseo's letter lxxvi. (Brewer's

Monumenta Franciscana), p. 186; Dunstable Annals, p. 158.

³ William.

⁴ John of Basingstoke.

⁵ *rex*] om. C.

“ nullum tale habuisset privilegium, absurdum est, ut A.D. 1241.
 “ aliquis se ingerat in possessionem alicujus ecclesie,
 “ inconsulto episcopo diocesano, nedum invito, licet
 “ Papali confisus auctoritati, cum omnia velit dominus
 “ Papa fieri ordinate. Et quid¹ opus discordie vel
 “ injurie jam sic attemptate? Pro meritis ipsius
 “ Johannis precellentis, circumspecti et competenter
 “ literati, ad petitionem vestram et suam inclinabitur
 “ de facili dominus noster Lincolnensis, ut provideatur
 “ eidem in tanto vel uberiori beneficio, et erit collatio
 “ utrobique licita et honesta. Et ne secus fiat, humi- f. 150.
 “ liter et devote postulat dominus noster episcopus,
 “ qui preparatus est in omnes sue ecclesie dignitatis
 “ lesores et invasores anathematis sententiam fulmi-
 “ nare.” Quod cum audisset tam dictus Johannes
 quam rex et ejus consilarii, ait Johannes; “ Domine
 “ mi rex, absit ut per me inter tam nobiles personas
 “ discordia vel aliqua perturbatio oriatur. Cedo pati-
 “ enter. Satis mihi Dominus ad beneplacitum suum,
 “ vita vestra comite, providebit.” Sed cum rex dila-
 tionem accepit, dispositis² disponendis in Wallia, et
 relictis ibidem Waleranno Theutonico et aliis pruden-
 tibus et potentibus viris, ut, castris edificatis, infir-
 miora terre roborantes armis et militia communirent,
 venit Londoniam letabundus. Venit et illuc dictus
 episcopus, paratus inferre sententiam in ipsum J[ohan-
 nem] specialiter, et omnes sue ecclesie et libertatis
 perturbatores. Quod cum dicto J[ohanni] innotuisset, John Mansel resigns
Thame, venit ad regem humiliter, et ait; “ Domine mi, ecce
 “ ad manum Lincolnensis episcopus vehementer per-
 “ turbatus; ne occasione mei amplius discidium oriatur
 “ vel scandalum ventiletur, resigno ecclesiam illam
 “ litigiosam.” Quod cum rex audisset, timens ne juxta
 verbum episcopi, aliquando secus quam deceret impe-
 tuosi, quem ad hoc in procinctu vidit preparatum,
 subiret exilium, episcopatu suo interdicto, rigorem,

¹ quid] quod, B.

| ² B. ins. rex.

A.D. 1241. quem conceperat, mitigavit, nec dedit amplius Johanni cornua, quem vidit renuentem. Quapropter meruit idem J[ohannes] uberiori beneficio, scilicet ecclesia de Maidstone and Howden given to him. Maydenestane, rege largiente, protinus investiri, et eodem anno, ecclesiæ de Hovedene uberrimæ possessione ampliari. Episcopus igitur mitigatus, rege postulante in publico prædicans, utpote in cujus pectore reconditæ sunt claves scientiæ, hanc utriusque humilitatem satis eleganter commendavit, faciens inter cætera comparationem radiorum solarium, qui sunt rectissimi ad regalem et regularem justitiam. Videns autem rex episcopi mentem jam bene pacatam et pacificatam, controversiam nimis dampnosam et inhonestam, motam inter ipsum episcopum et abbatem Westmonasteriensem pro ecclesia de Heswelle, cupiens sedare, non permisit episcopum recedere, donec omnia, procurante prudenter id abbate, feliciter pacificarentur. Cessit igitur ecclesia illa de Heswelle in possessionem Westmonasterii, reservata presentatione vicariæ ipsi episcopo. In quo facto magnum suscepit ecclesia Westmonasterii utilitatis et honoris incrementum. Auxerat igitur absque illo non minimo commodo abbas ille Ricardus abbatiam suam redditibus trecentarum marcarum annuarum, strenuitate sua in perpetuum adquisitis.

The quarrel with the abbat of Westminster settled.

Progress of the quarrel of bishop Grosseteste with his chapter.

De controversia inter episcopum Lincolniensem et ejus capitulum.

Remansit autem adhuc controversia dampnosissima et indecentissima inter ipsum episcopum Lincolniensem et ejus capitulum Lincolniense. Unde aliqui canonicorum ibidem præsentis, scilicet Londoniis, ab¹ episcopo adeo fatigati sunt et dampnificati, quod coacti sunt unam cartam monstrare, et tenorem ejus in communi delucidare, ut ecclesia Lincolniensis necesse habeat jugum subire novæ servitutis, hac occasione :

¹ C. ins. *ipso*.

De reparatione ecclesie et episcopatus Lincolnensis. A.D. 1241.

“Cum¹ ante conquæstum Angliæ fuisset sedes epi-
 scopatus, qui nunc Lincolnæ, apud Dorkecestriam,
 et meritis episcopi tunc præsentis exigentibus, et
 locus a domino Papa anathematizaretur, et episcopus
 deponeretur, vix remanserunt tantæ rei post multos
 annos vestigia, et sic desiit tam sedes quam cura
 episcopalis tempore diuturno. Tempore igitur Wil-
 helmi Rufi regis Angliæ, filii Willelmi primi, destructæ
 fuerunt multæ ecclesiæ in Nova foresta, ipso sic ju-
 bente. Sed tandem pœnitentia ductus, consilium
 salubre concepit, in reconciliatione illius peccati jam
 dictum episcopatum nobilem restaurare et ampliare,
 et locum in melius commutare. Empta igitur qua-
 dam terra vel commutata a quodam nobili, M. de
 Gaunt, qui cum patre² suo venerat in Angliam ad
 conquæstum, et illam acceperat in sorte retributionis
 post victoriam, fundavit dictus rex Willelmus se-
 cundus ecclesiam, quæ nunc est Lincolnæ. Qua
 perfecta, vocavit duos cardinales legatos, qui accepta
 potestatis plenitudine super ordinatione episcopatus
 et ecclesiæ illius a domino Papa affuerunt. Et con-
 vocatis octo archiepiscopis et sexdecim episcopis, or-
 dinari fecit sollempniter nimis ipsam ecclesiam, et
 statui ejus canonicos, scilicet sæculares, et eorum
 redditus et portiones distingui et assignari, ut sub
 episcopo et decano ordinate et honorifice sub certa
 disciplina in perpetuum deservirent, et permaneret
 ordinatio talis ac tanta, tot sanctorum patrum auc-
 toritate, Apostolica quoque pagina communita, in
 perpetuum inviolabiliter duratura. Fuit autem or-
 dinatio talis, quod episcopo ordinato, et canonicis in

*Nota de
ecclesia
Lincolni-
ensi.*

Pretended
history of
the church
of Lincoln
produced
by the
canons.

¹ See the falsities and absurdities of this paper pointed out by Pegge, *Life of Grosseteste*, Appendix No. xiii., p. 352. See also the Preface

to *Roberti Grosseteste Epistolæ*, p. li.

² *i.e.*, Gilbert de Gaunt, nephew of the Conqueror's wife, Matilda, but his son's name was Walter.

A.D. 1241. " suis possessionibus constitutis, ex tunc ordinate et
 " discipline Deo et ejusdem sacratissimæ Matri nocte
 " dieque deservirent. Quorum canonicorum si quis a
 " tramite discipline deviare, et correptus non cor-
 " rigeretur, per decanum visitatus puniretur, nisi prius
 " capitulum pertimens¹ et increpationem in ipso factam.
 " Si autem nec sic nec sic se corrigeret, privaretur per
 " annum suo beneficio, vel per biennium, secundum
 " quantitatem delicti. Quod si adhuc rebellis fuerit,
 " advocaretur episcopus in adiutorium, ad cohercen-
 " dum induratum. Quod si et adhuc obstinatus in-
 " corrigibilis recalcitraret, ipse rex privatum ab omni
 " beneficio pœna gravius puniat. Et cum omnibus
 " talis ordinatio complacisset, in scriptum redacta est,
 " et Apostolica auctoritate roborata; et inscripserunt.
 " Et dedicata ecclesia, omnes qui præsentes erant sol-
 " lempniter excommunicarunt omnes hujus ordinationis
 " perturbatores." •

On the strength of this, the king claims to take part in the quarrel.

Unde canonici dicunt, quod ex quo decanus nec est negligens, vel nescius, vel impotens visitandi delinquentes² et excessus corrigendi, injuste et impudenter se ingerit episcopus ut visitationes exigit, nec videtur penitus illæsus a mucrone sententiæ tam sollempniter latæ a tot sanctorum multitudine. His auditis, rex partem se vendicavit habere in hujus causæ negotio; unde pars episcopi et capituli in magna parte infirmata est. Nec potuit propter talis repaguli impedimentum res optatum finem pacis componendæ sortiri, sed dilationis cepit sumptuosam expectationem.

De feretro aureo quod rex diligenter jussit propriis sumptibus fabricari ad reponendas reliquias Sancti Edwardi.

f. 150 b.
New shrine made for

Eodem anno, dominus rex Henricus III. unum feretrum³ ex auro purissimo et gemmis preciosis fecit ab

¹ *pertimens*] *pertimes*, B.

² *delinquentes*] *om.* C.

³ It is drawn in the margin.

electis aurifabris apud Londoniam, ut in ipso reliquiæ A.D. 1241.
 beati Ædwardi reponerentur, ex sumptibus propriis S. Edward
 artificiose fabricari. In qua fabrica, licet materia fu- the Con-
 isset preciosissima, tamen secundum illud poeticum, fessor.

“Materiam superabat opus.”

Ovid. Met.
 ii. 5.

Quomodo rex difficilem se præbuit Waltero Marescallo ut succederet in hæreditatem suam.

Eodem tempore, rex difficilem nimis se præbuit The king
 Waltero Marescallo, fratri Gileberti Marescalli, absque refuses
 liberis defuncti, de optinenda hæreditate sua, quæ to give
 ipsum jure hæreditario contingebat. Dicebat enim rex Walter
 ei concepta iracundia; “Pater tuus Willelmus, non Marshal
 his inheri-
 tance.
 “ sine nota proditiōis, Lodowicum, ne in Anglia ca-
 “ peretur, salvasse perhibetur. Ricardus frater tuus
 “ captus et occisus fuit in bello contra me dimicans,
 “ publicus inimicus et manifestus funestus adversarius.
 “ Gilebertus frater tuus jam defunctus, cui ad in-
 “ stantiam Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi, plus
 “ gratia quam de jure, concessi hæreditatem suam,
 “ contra meam prohibitionem apud Hertfordiam infe-
 “ liciter torneavit, ubi miserabiliter periit. Et tu,
 “ Waltere, qui, me invito et prohibente, in contemp-
 “ tum meum ipsi torneamento interfuisti, et sophisticæ
 “ illud fortunium¹ appellasti, qua ratione, qua fronte
 “ postulas hæreditatem?” Ad hæc Walterus; “Do-
 “ mine, etsi ad singula competenter valeam respondere,
 “ vestræ defero celsitudini. Me hactenus in sinu
 “ misericordiæ specialiter fovistis, de vestra familia
 “ reputatum, nec inter vestros ultimum commensales.
 “ Nunquam gratiam vestram demerui, nisi quod illi
 “ torneamento cum fratre meo, cui deesse non potui,
 “ me non diffiteor² interfuisse. Sed si omnes, qui

¹ See above, p. 135.

² *diffiteor*] Interlined. The text has *inficior*.

A.D. 1241. " illic fuerunt, decreveritis exhaeredandos, non minimam
 " in regno suscitantibus perturbationem. Absit¹ a justo
 " principe, ut culpas solus luam universorum. Absit,
 " domine, ut in tanta multitudine puniar primitivus."
 Et cum rex magis intumisset, tacuit Walterus, qui
 se vidit gratia indigere, secundum illud poeticum,

Ovid. Rem. "Cum furor in cursu est, currenti cede furori."
 Amor. 119.

Et sic recessit, quasi desperatus.

*Qualiter idem Walterus Marescallus humilitate et
 benignitate et magnatum interventu hereditatem
 suam adeptus est.*

Through
 the influ-
 ence of the
 bishop of
 Durham
 and others,
 Walter
 Marshal is
 made earl
 and mar-
 shal.

Venit autem per eosdem dies Londoniam episcopus
 Dunelmensis, qui longo tempore regi fuerat familia-
 rissimus, utpote custos corporis regii, et postea phisicus
 et custos reginæ, et in moribus idoneus informator.
 Ipse de petitione dicti Walteri, additis sibi quamplu-
 ribus nobiles, ipsaque regina, et quos scivit regi
 acceptabiliores, regis rigorem mellifluis sermocinatio-
 nibus et multiplicatis precibus prudenter emollivit, et
 Waltero reddidit complacatum. Et sic ipsum W[alte-
 rum] rex pacificatus investivit comitatu et marescalcia,
 die Dominica ante festum Omnium Sanctorum, retentis
 sibi tantum duobus castris in Wallia, Kairmardif² sci-
 licet et Kardagan, quæ aliquando rex commisit comiti
 Willelmo Marescallo, deinde Huberto justitiario custo-
 dienda. Necesse enim habuit rex ipsa retinere, ut in-
 firmiora Walliæ nuper acquisitæ roboraret et tam
 castris quam militari præsidio communiret.

Oct. 27.

---

¹ Absit . . . universorum] In the margin. | ² Caermarthen and Cardigan.

*De¹ ira regis concepta et nimis indurata adversus A.D. 1241.
episcopum Norwicensem.*

Curriculo temporum eorundem, rex continuans con-
ceptam iracundiam aggravavit adversus episcopum Nor-
wicensem, eo quod postulationi consensit de se factæ
ad episcopatum Wintoniensem. Noluit enim, quia nec
decurrit, renuntiare. Exigebat tamen rex cartam ab
eodem de renuntiatione, quod idem episcopus facere
constanter renuebat. Orta exinde occasionaliter qua-
dam dissensione gravi in episcopatu suo per quendam
scriptorem curiæ, qui pro sua temeraria usurpatione
vulneratus est, multa inconvenientia sunt secuta. Unde
multi tam clerici quam laici, baculati, vulnerati, et pug-
nis impie sunt percussi, et per brachium sæculare mul-
tis dampnis et injuriis lacesiti. Nec voluit aliquo
modo rex, ut jurejurando affirmabat, a talibus grava-
minibus desistere, nisi dictus episcopus, ut præactum
est, cartam conficeret, quod nunquam ad episcopatum
Wintoniensem transferri se permetteret; quod omnino
dissonum fuit rationi, et episcopali contrarium profes-
sioni. Quia si dominus Papa in virtute obedientiæ id
ei præciperet, nullo modo, si filius esset obedientiæ,
aliquatenus posset contradicere.

Vacat.
Anger of
the king
against
W. de
Raleigh.

*Nota de
Thoma
Dairel.*

*De constantia monachorum Wintoniensium in sua
tribulatione.*

Sub eisdem diebus, ipse Brito, quem violenter do-
minus rex præposuerat conventui Wintoniensi quasi
priorem, conventum multis modis affligere satagebat.
Procurante enim eodem impostore ut justam causam
habere videretur, quod conventus ei contradicens ex-
communicaretur, ortæ sunt dissensiones. Et vocatis
regis satellitibus post quadraginta dies elapsos, dixit;
“ Ite et vindicate regiam et nostram injuriam in re-

Troubles
of the
Winches-
ter monks
through
the prior
[Andrew
of Brit-
anny] in-
truded by
the king.

¹ This chapter is omitted in the text in C., but inserted in the margin.

A.D. 1241. "bellibus nostris; excommunicati enim sunt; nec est aliqua offensa in eos manus violentas inicere." Cætervatim igitur ruunt æditui regales, et crudelius quam a rege imperatum est vel a falso priore persuasum, manus prophanas in monachos, ad majus altare fugientes, ut ibidem tutum haberent refugium, violenter injecerunt; et impellentes viliterque trahentes, ita ut pavementum cruentarent, ab ecclesia ejecerunt. Et in conspectu civium, præ dolore et admiratione flebiliter ejulantium, usque ad castrum regium et ad Husueheie raptim tractitabant, pugnis cædentes, baculis impingentes, probris afficientes, hos hic, hos illic incarcerantes, vinculis et compedibus binos¹ et binos manciparunt. Et spreto Dei timore, religionis habitusque reverentia, squalore carcerali, tenebris, fame, et frigore, cum obprobriis, non sine palma martirii, cruciarunt. Ipsi autem scientes hæc omnia sibi pro executione justitiæ violenter inferri, patienter, immo gaudenter cuncta sustinuerunt, quia digni sunt pro Christo contumeliam tolerare.

Cf. Act. v. 41.

De duobus exactoribus Papæ, Petro videlicet de Supino et Petro Rubeo, per autenticum papale pecuniam ab Anglia et Scotia et Hybernia extorquentibus.

f. 151. *Ingenium.* Per idem tempus, Petrus de Supino, clericus domini Papæ, instantissime ex tota Hybernia pecuniam, scilicet vicesimam, per autenticum papale extorquens collegit, indeque absque diversis donativis mille quingentas marcas reportavit. Magister quoque Petrus Rubeus, cujus titulus fuit² domini Papæ familiaris et consanguineus, ex partibus Angliæ borealibus, et missis nuntiis per Scotiam, autentico papali similiter communitus, pecuniam diligentissime ac festinanter studuit adunando duplicare. Et sic subito refertis elitellis, sub

Money extorted by the Papal collectors.

---

¹ binos et binos] In the margin. | ² fuit] fuerit, C.

conductu monachorum Cantuariensium apud Doveram A.D. 1241. clanculo mare transierunt. Audierant enim per cursores suos expeditissimos, quod dominus Papa irremediabiliter ægrotaret, ita ut jam vel obierat, vel foret in proximo moriturus. Repentinam igitur et clandestinam cum præda sua fugam tam per mare quam per terram inierunt, quia timebant ne rex, certificatus de morte Papæ, pecuniam totam quam collegerant prudenter retinisset, consilium habiturus quid inde faceret, cum alius Papa succederet. Et cum jam vix Franciam ingressi fuissent, ecce magister Walterus de Oera, nuntius imperialis, deferens literas domini sui de credentia ad regem festinanter, sed tamen nimis sero, mandata de statu curiæ Romanæ veniens nuntiavit, persuadens, quod si adhuc tales in Anglia invenirentur, tam prædam quam prædones retineret. Sed cum didicisset¹ quod elapsi erant, increpans regis ignaviam, iratus statim recessit, dolens quod frustra advenisset. Ipsos igitur e vestigio diligens investigator insequabatur, ut, eorum quasi vulpecularum mæandros prudenter perscrutando, domino suo imperatori viarum suarum diverticula nuntiaret.

On hearing of the Pope's illness, they leave the country.

The emperor sends to the king to seize them, but too late.

Quomodo pecunia collecta per papales exactores imperiali ærario est addicta.

Dicti igitur exactores jam de morte Papæ certificati, licet mors ejus per aliquot dies populum lateret, et quod eos pedetentim dictus Walterus insequabatur, iter suum equis non parcentes maturabant. Et cum transalpinassent, in suorum parentum civitates et domos clanculo [se] receperunt, pecuniam, qua onerati venerant, in locorum abditis reponentes, præsentiam quoque suam non omnibus exponentes. Et cum nec ipsos, nec prædam eorum, prædictus Walterus liquido potuit invenire, nisi per levis famæ sibila, hæc omnia domino suo im-

They are captured in Italy, and their money confiscated.

¹ *didicisset*] didicissent, C.

A.D. 1241. peratori significavit. Dominus igitur imperator per singulas civitates Ytaliæ ditioni suæ subjectas diligenter fecit indagari, qui fuissent illi Papales nuntii vel mercatores, qui ad subversionem imperii et reipublicæ, et fomentum guerræ, per diversas regiones, præcipue Anglicanam, fraudulenter collegerant pecuniam, ut Papæ ipsam conferrent, et sic ei darent cornua et prurimum ad perturbandum imperium. Fecit igitur ipsos capi, et captos arctius, quasi funestos inimicos, conveniri, et infiscata omni eorum substantia cum domibus et totius parentelæ eorum, viris spectabilioribus cum uxoribus et liberis incarceratis, inquiri jussit districte de summa pecuniæ ad opus Papæ collectæ, per tabelliones et scripta penes mercatores civitatum et conscios et consortes reposita, et omnia fecit prudenter restitui. Et sic miserabilibus personis ecclesiasticis, sub alis Papalibus protegendis, penitus spoliatis, adversarii ecclesiæ majora gravamina fortius intulerunt.

De obitu Gregorii Papæ.

*Obiit Papa
Gregorius.*
22 Aug.

Dum autem rota fortunalis mundanum statum sic revolveret, fama diatim accrescens Christianorum climata pervolavit, quod dominus Papa Gregorius, quasi conceptos, quos tamen ipse sibi suscitaverat, dolores, impotens sustinere, undecimo kalendas Septembris viam universæ carnis est ingressus,¹ pro meritis a summo Judice recepturus. Fuit autem, cum a sæculo isto recessit,² fere centenarius. Imperator autem ejus adversarius paucos plures quam quinquaginta annos eodem tempore creditur exegisse, qui natus fuisse perhibetur anno³ quo Ricardus rex Anglorum captus fuit in Alemania.

Ages of
the Pope
and emper-
ror.

¹ A crosier and tiara, inverted, are in the margin.

² *recessit*] decessit, C.

³ *i.e.* 1192; but Frederick was born in 1194.

Causa accelerationis mortis Papæ Gregorii.

A.D. 1241.

Dolor maximus, quo Papa Gregorius corde inferius pungebatur usque ad mortem, fuit, quod imperator cito post festum Assumptionis ceperat quoddam castrum nepotum et aliorum parentum domini Papæ in Campania, prope Muntfortin,¹ quod Papa de novo de pecunia crucesignatorum construxerat, ad parentelæ suæ tuitionem. Scivit enim, quod omnes consanguineos suos oderat, quod per fratrem suum jam suspensum expertus fuerat. Si igitur contingeret imperatorem Campaniam ingredi, voluit Papa Gregorius ut non oporteret eos imperiales insultus pertimescere. Sed imperator super hoc munitus castrum subito obsessum subvertit, et omnes quos in eo invenit suspendit. Et in signum talis subversionis quandam turrim semirutam reliquit, ut memoria tam culpæ quam vindictæ nequaquam moreretur. Item² calculosus fuit, item senex valde fuit, item caruit balneis quibus solebat Viterbii confoveri.

Causes of the Pope's death.

*Obiit Alienora filia Galfridi quondam comitis
Britanniæ.*

Et circa idem tempus, obiit Alienora filia Galfridi comitis Britanniæ, in clausura diuturni carceris sub arcta custodia reservata.

*Obiit Alienora Britanniæ.**De quibusdam qui levitate animi ventilati ordinem
suum mutarunt.*

Illorum quoque dierum curriculo, quidam ex facto episcopi Herefordensis³ sumentes exemplum, causam tamen ignorantes quia idem episcopus ex voto⁴ tene-

¹ Montefortino, prov. of Campania.

² *Item . . . confoveri*] In the margin. It is not in C.

³ Ralph of Maidstone.

⁴ "Ordini Prædicatorum fidei
" interpositione obligatus." Hist. Anglor. ii., p. 374.

A.D. 1241. batur, animi levitate ventilati, obliti illius prophetici, Ps. xxiv. 12. *Viam quam elegit, statuit ei*, ad novum et ignotum ordinem Prædicatorum et Minorum convolarunt. Abbas¹ enim de Oseneia, cordis pusillanimitate detrusus, relicto ordine magni doctoris Augustini, ad ordinem Minorum, novitatem volens experiri, transmigravit. Abbas similiter de Waledene, in angaria portans crucem domini sub jugo ordinis sancti Benedicti, vidensque domum suam alieno ære obligatam, in abissum desperationis demersus, tam familia quam conventu suo ignorantibus, impudenter et subito ad ordinem Prædicatorum, unde postea pœnituit, convolvit.

The abbat of Osney joins the Franciscans, and the abbat of Walden the Dominicans.

Quomodo impedita fuit electio Papalis pro multiformi desolatione Romanæ ecclesiæ.

f. 151 b. Hindrances to the election of a Pope.

Ipsorum dierum curriculo, mortuo, ut prædictum est, Gregorio Papa, fuerunt decem cardinales in curia præsentes, duobus existentibus in carcere imperatoris. Qui cum, ut moris est, tractassent de electione, quia mutilata fuit concio² eorum, non poterant concorditer vel competenter in unum convenire. Miserunt ergo ad imperatorem humiliter postulantes, ut duos cardinales³ confratres suos sub quacunque vellet conditione ad curiam destinaret, ne promotio universalis ecclesiæ, quæ maxime consistit in electione Papali, per ipsum impediretur. Quod imperator benigne concessit, mitigatus precibus comitis Ricardi, ita videlicet, ut de eorum reditu ad carcerem—et ad priorem statum et conditionem, nisi Otto in Papam eligeretur, remearent. Convenientibus igitur in unum, in palatio quod Regia Solis dicitur, quinque cardinales elegerunt sextum, scilicet Galfridum Mediolanensem; et huic electioni favit imperator congratulans. Tres vero residui elege-

Geoffrey of Milau and Romano elected by different parties

¹ John, who became a Franciscan in 1235. Osney Annals, Aunal. Monast., iv. 82.

² concio] conscientia, C., with *vel concio* in the margin.

³ i.e. Otho and James Pecoraria.

runt quartum, scilicet Romanum, cui electioni opposuit se imperator; habuit enim ipsum infamem, tum propter persecutionem universitatis Parisiæ, quinetiam dicebatur corrupisse reginam Franciæ B[lanchiam], tum quia imponebatur ei, quod foverat discidium inter Papam Gregorium jam defunctum et ipsum imperatorem. Nomina eligentium primum sunt, Egidius¹ Hispanus, Stephanus² Filius Comitis, episcopus³ Portuensis, Reinerus⁴ de Viterbio, Johannes⁵ de Columpna, et Robertus⁶ de Sumercote Anglicus. Nomina autem eligentium alterum sunt, Ricardus⁷ Hanibal, episcopus⁸ Ostiensis, qui de more primam habet vocem in electione Papali, et Senebaldus⁹ episcopus Sabinensis. Suscitatum est grave schisma inter fratres propter dictas electiones, quia debet haberi Papa et acclamari, cujus electioni duæ partes consenserint electorum, juxta decretalem illam Alexandrinam, quæ sic incipit, *Licet de vitanda discordia*,¹⁰ etc. Et sic infecto tanto ecclesiæ negotio, divisi sunt, immo potius dispersi mentibus et corporibus.

Ipsa quoque tempore obiit Prænестinus episcopus Jacobus,¹¹ imperatori obstinatissimus adversarius, habitu Cisterciensis.

A.D. 1241.
among the
cardinals,

and the
election
comes to
nothing.

*Obiit Prænестinus,
validus imperatoris
malleus.*

¹ Gilles de Torres, card. d. SS. Cosmæ et Damiani, afterwards archbishop of Toledo.

² Stephen, card. d. S. Adriani, legate in Sicily. It is a mistake to call him bishop of Porto. Romanus was the bishop of Porto.

³ episcopus] dominus, C.

⁴ Raynier Cappochi, card. d. S. Mariæ in Cosmedin.

⁵ John of Colonna, card. p. S. Prædixis.

⁶ Robert Summercote, card. d. S. Eustachii.

⁷ Richard Hannibaldi de Molaria, card. d. S. Angeli.

⁸ Rinaldo Conti, afterwards Pope Alexander IV.

⁹ Sinibald Fieschi, afterwards Pope Innocent IV.

¹⁰ This is Cap. i. of the decrees of the Lateran Council (1179). Mansi, xxii. 217.

¹¹ His mitre and pastoral staff are in the margin. He did not die till 1244.

A.D. 1241. *Franci liberati a carcere Sarracenorum ad propria cum gaudio remearunt.*

The prisoners in Palestine, released by Richard of Cornwall, return home.

Eisdemque diebus, cum per fere quatuor menses comes Ricardus cum imperatore moram protraxisset, valedicto recessit ab ipso, ad propria rediturus. Franci itaque per pacem et treugas, quas comes R[icardus] composuerat, liberati, jam mari pertransito per comitem ipsum, transitum fecerunt, gratias ei pro liberatione eorum reddaturi, et plus beneficii ab ipso recepturi. Erat enim imperatori amicissimus, et quasi alter imperator, et abundans multis opibus. Indigebant Franci imperatoris benivolentia et pecunia, utpote pauperrimi. Quibus comes R[icardus] liberaliter providit in vestibus et viaticis et equitaturis honorifice. Et recedens ab imperatore, impetravit ab eodem, ut pax concederetur ecclesie per totam imperatoris ditionem, et voce præconia acclamaretur, sub pœna mortis exquisitæ, ne quis in viduitate ecclesie Romanæ vel alicui ecclesiasticæ personæ, vel peregrinanti, maxime Francis repatriantibus, occasione mortis Gregorii Papæ, adversarii sui, molestus esset in aliquo. Et jussit dominus imperator procuratorem et ducem prudentem et potentem comiti Ricardo provideri, qui eidem omnia necessaria civiliter et abundanter usque limitem imperii provideret. Unde per Ytalicas et omnes alias imperatori subjectas civitates pertransiens, cum summo honore et gaudio est receptus. Et venienti occurrerunt ex præcepto imperatoris cives in equis preciosis et mirifice faleratis, vestiti sericis et aliis caris induviis, in canticis et musicis instrumentis, in portentis excogitatis. Et si de aliis sileam, unum duxi huic operi inserendum, qui[a]¹ hoc comes plenius enarravit. Ap-

Honours paid to Richard in the cities of Italy.

¹ *quia . . . enarravit*] These five words are in the margin. At the foot of the page the elephant is drawn, with the words, "Elephas " Cremonensis procedens obviam " comiti Ricardo jussu domini im-

" peratoris Fretherici." The trunk is called *promoscida*. The "Magister Bestiæ" in front has a bell and goad: behind another uses a goad. The others on the elephant's back have musical instruments.

propinquanti autem Cremonam veniebant obviam gaudenter Cremonenses, elephantem imperatoris mirabiliter ornatum producentes, et portantem machinæ lignæ propugnaculum, in quo quidam magistri bestię residebant, tubis canentes, et manibus joculando applaudentes. Et multi de nobilioribus Francorum, qui cum comite erant, honori ipsius congratulabantur; et¹ cum ad terminos imperii pervenissent, regresso procuratore imperiali, quidam Francorum ab eo recedentes, vale multiplicato, ad propria gaudenter² sunt regressi. Et in amplexibus uxorum et liberorum et aliorum carorum recepti, fomentis variis necnon et grata requie sibi sunt restituti. Et narravit quilibet quanta in servitio Christi dulci commemoratione pertulisset, et qualiter et quam proditiose recedentibus qui eos efficacius tenebantur juvare, solius comitis Ricardi liberabantur prudentia, et liberati sustentabantur munificentia.

“Narrantis³ conjux pendet ab ore viri.”

*Ovidius.*⁴
Heroid.,
i. 30.

De inhonesta guerra et infami discordia inter Templarios et Hospitalarios in Terra Sancta.

Recedente autem circa idem tempus peregrinorum multitudine de Terra Sancta, post comitis Ricardi recessum, Templarii soli facta comitis non acceptantes, immo stimulis invidiæ exagitati, obloquendo, detrahendo, cachinnando deridebant, et treugas ab eo acceptas⁵ impudenter confringentes, Hospitalarios, qui dictas pacem et treugas acceptarunt et inviolabiliter conservarunt, acerbius infestabant, et dampnicatos usque ad obsidionem in Acon detrudebant, ut non liceret eis in alimentis providere, nec etiam mortuos suos a domibus suis, quibus obsessi recludebantur, efferre sepeliendos. Fugabant etiam et effugabant ipsi Templarii

Quarrel between the Templars and Hospitaliers in Palestine.

¹ *et*] om. C.

² *gaudenter*] om. C.

³ In the margin.

⁴ *Ovidius*] poeta, C.

⁵ *acceptas*] receptas, C.

- A.D. 1241. in contumeliam imperatoris fratres ecclesiæ Sanctæ Mariæ Theutonicorum, vix¹ paucis, quos habuerunt amicos, et ecclesiæ ministris relictis. Unde ipsi ad pedes imperatoris querimoniam gravem super hoc reponentes et [ad] alios Christianorum magnates, tam ecclesiasticas quam laicas personas, confugerunt; unde grave scandalum est exortum, ut qui tot saginantur redditibus ad Sarracenos potenter expugnandos, vires et virus in Christianos, immo fratres suos, impie convertebant, ut iram Dei sibi gravius procurarent. Proinde comes a Terra Sancta recessurus, quasi horum præsaus, noluit Aschalonem vel thesaurum, quem ibi dimisit ad perficienda quædam in eodem castro, superbiæ Templariorum commendare. Et iccirco ipsi contra comitem magnum rancorem conceperunt. Immo potius elegit illud procuratori² imperatoris tradere custodiendum.
- f. 152.

De nimis dolenda morte Roberti de Sumercote.

Death of
cardinal
Robert de
Sumercote.

Sub ejusdem temporis mutabilitate, magister Robertus de Sumercote, cardinalis, vir discretus et circumspectus, omnibus amabilis merito et graciosus, natione Anglicus, dum in palatio, quod Regia Solis dicitur, inclusus tenebatur, cum aliis fratribus de electione tractantibus, viam universæ carnis est ingressus;³ potionatus, ut dicitur, eo quod papatui dignus videbatur et idoneus, ab æmulis suis⁴ qui eum⁵ ratione nationis contempnebant. Simili peste quidam⁶ alius periit, insidiis præventus invidorum. Johannes quoque de Columnna, cardinalis, dirutis castris suis et palatio a Romanis, eo quod imperatori favorabilis videbatur, captus est, et custodiæ carcerali mancipatus.

John of
Colonna
imprisoned.

¹ *vix . . . relictis*] In the margin.

² He is called *Radulphus* above, p. 107. See note 6.

³ His mitre and pastoral staff, inverted, are in the margin.

⁴ *suis*] om. C.

⁵ *eum*] om. C.

⁶ Probably intended for Romanus, who died about this time.

De morte Stephani de Segrave.

A.D. 1241.

Eodemque tempore,¹ videlicet quinto idus Novembris, obiit² Stephanus de Segrave in abbacia³ canonicorum Legrecestriæ, ubi aliquando in tempore persecutionis latuit absconditus. Iste Stephanus in juventute sua de clerico factus miles, licet de humili genere oriundus, strenuitate sua ultimis diebus adeo ditatus et exaltatus est, ut inter primos regni reputatus pro justitiaro habitus est, et omnia fere regni negotia pro libitu disposuit, sed semper plus sui amicus, quam reipublicæ. Meruit tamen pro aliquo opere justitiæ Deo beneplacito, quod in vita sua perpetravit, testamento discrete confecto et viatico salutis devotissime sumpto, fine laudabili feliciter terminari.

Death of
Stephen de
Segrave at
Leicester,
9 Nov.

De eclipsi solis.

Ipsa eodem anno, pridie⁴ nonas Octobris, videlicet die sanctæ Fidis, passus est sol eclipsim, ab hora diei tertia usque ad horam sextam, quasi viderentur cælestia terrenis conformari. Et hæc fuit altera solaris eclipsis quæ in triennio evenit, quod est inauditum.

Eclipse,
6 Oct.

De morte Rogeri episcopi Londoniensis:

Circa eosdem dies, videlicet tertio kalendas Octobris, obiit⁵ episcopus Londoniensis, magister Rogerus, vir vitæ venerabilis et miræ sanctitatis, scientia præclarus, et prædicatione perspicuus, jocundus in eloquio, in mensa dapsilis, et vultu serenus. Infirmabatur autem apud Stupenham, manerium suum, non procul a Lon-

Death of
Roger,
bishop of
London,
29 Sept.,
at Stepney.

¹ *tempore*] anno, C.

² His shield, inverted, is in the margin.

³ S. Mary des Près.

⁴ *pridie nonas Octobris*] On a

strip of vellum affixed to the leaf; below it is *nonas Octobris*. The date in the text (6 Oct.) is correct.

⁵ His mitre and pastoral staff, inverted, are in the margin.

A.D. 1241. doniis, ibidemque mortuus huic sæculo, migravit ad Dominum. Delatum autem est corpus et sepultum Londoniis, in ecclesia sua cathedrali tumulandum.¹

Obiit magister Galfridus de Lucy ejusdem ecclesiæ decanus.

Death of Geoffrey de Lucy, dean of S. Paul's.

Et infra mensem illum obiit piæ memoriæ magister Galfridus de Lucy,² ejusdem ecclesiæ decanus. In quorum casu ecclesia Londoniensis magnam induit confusionem; tum quia rex nullam permisit ordinari ecclesiam, antequam destrueretur; tum quia sedes Papalis vacavit, cardinalibus tam corpore quam mente jam dispersis; tum³ quia carebant archiepiscopo, cujus decanus episcopus Londoniensis esse dinoscitur; tum quia carebat decano.

De electione papali in desperatione suspensa; redit Otto in carcerem imperatoris.

Otho returns to the emperor's prison.

Divisis circa illud tempus omnibus fere cardinalibus et dissidentibus, et⁴ electione papali sub desperatione suspensa, rediit Otto ad carcerem imperatoris, ut interpositos obsides liberaret, et se a præstito sacramento et fidei interpositione adquietaret. Et hoc valde accepavit imperator. Veruntamen adhuc ipsum tenuit in carceratum, offensus iccirco, quia ipsum imperatorem in Anglia legatus excommunicavit, et excommunicari permisit, et non mediocriter diffamavit. Sed mitius egit cum eo, quia invitus hoc fecisse perhibetur, obedientiæ papalis coactus violentia.

¹ *tumulandum*] An addition spoiling the sentence.

² The fish luce (pike) is drawn in the margin.

³ *tum . . dinoscitur*] In the margin.

⁴ *et*] om. C.

Fulco Basset, Eboracensis decanus, eligitur in episcopum A.D. 1241.
Londoniensem, Willelmusque de Sanctæ Mariæ
ecclesia in decanum Londoniensem.

Tempore autem Dominicæ Nativitatis imminente, elegerunt canonici Londonienses in episcopum et pastorem animarum suarum magistrum Fulconem,¹ decanum Eboracensem, virum discretum et circumspectum,² moribus compositum, et genere præclarum; contra tamen regis voluntatem, qui pro episcopo Herefordensi, magistro scilicet Petro de Egweblanc, capitulum Sancti Pauli instantissime petierat, ut ipsum in episcopum postularent. Magistrum quoque Willelmum de Sanctæ Mariæ ecclesia, virum laudabilem, ipso eodem tempore, scilicet canonicum ejusdem ecclesiæ et cancellarium, in decanum unanimiter ordinarunt.

Eligitur
W. de
Sanctæ
Mariæ ec-
clesia [in
decanum]
Londonien-
sem.
 Fulk,
 bishop of
 London.

De obitu episcopi Cestrensis, scilicet Hugonis de
Pateshulle.

Labentibus autem eorundem dierum profluviis, obiit³ episcopus Cestrensis, Hugo de Pateshulle, septimo idus Decembris, vir viribus adhuc integer et ætate. Qui cum toto ætatis suæ tempore laudabiliter vixisset, demum iniquo fretus consilio, *versus est in arcum prævum*, malleusque factus religiosorum, præcipue eorum qui ipsum creaverunt, in morte sua parum plangi meruit, licet parum plus quam per unum annum in cathedra sedisset pontificali. Quod cum audissent prior⁴ et monachi Coventrenses, convocatis canonicis Lichfeldensibus, elegerunt monachum et præcentorem⁵ suum Coventrensis ecclesiæ in episcopum et pastorem animarum suarum; aliquibus tamen de cano-

Death of
 Hugh de
 Pateshulle,
 bishop of
 Lichfield,
 8 Dec.

Ps. lxxvii.
 58.

Double
 election to
 the see of
 Lichfield.

¹ His mitre and pastoral staff are in the margin.

² *circumspectum moribus*] et moribus circumspectum ac, C.

³ His mitre and pastoral staff, inverted, are in the margin.

⁴ Roger of Wootton.

⁵ William of Montpelier.

A.D. 1241. nicis contradicentibus, et abbatem de Evesham Ricardum, qui tunc sigilli regii bajulus vices supplevit cancellarii, pro quo rex supplicaverat, eligentibus; unde rex factus adversarius ecclesiæ Coventrensium ipsum priorem et conventum in multis quibus potuit dampnificavit. Adversantibus itaque tam rege cum suis satellitibus quam quibusdam canonicis Lichefeldensibus, f. 152 b. domus Coventrensium magnam induit confusionem et jacturam, adeo ut conventus dispergeretur, aliarum domuum subsidia petiturus. Domus autem Sancti Albani, caritatis et honestatis intuitu, ipsum priorem cum aliquibus monachis suis et famulis et equis liberaliter per annum et aliquot menses adjectos cum summo honore, sinum pandens misericordiæ, suscepit alendum.

Galfridus Mediolanensis eligitur in Papam, sed cito mortuus est.

Geoffrey of Milan (Celestine IV.) Pope. Ipso quoque anno, post multas disceptationes¹ et diversa scismata, tam dampnosa quam periculosa, inter cardinales, Sathana seminante, suscitata, elegerunt fratres, jam pauci facti a tribulatione malorum et dolore, magistrum Galfridum Mediolanensem in Papam, virum moribus præditum et scientia, sed in ætatem senilem jam declinantem et debilitatum. Unde cum jam vix xvii. diebus sedisset, præmatura morte præventus, naturæ debita persolvens, utinam non, ut dicitur, potioratus, sedem Papalem, immo universalem ecclesiam reliquit desolatam.² Et sub eodem tempore obiit unus cardinalium, videlicet Ricardus Hanibal.

His death. Death of cardinal R. Hannibaldi.

¹ *disceptationes*] *deceptationes*, staff, tiara, and crosier, erect and inverted.

² In the margin are a pastoral

De quodam colloquio episcoporum Angliæ.

A.D. 1241.

Eisdem temporibus convenerunt¹ episcopi Angliæ, Meeting of
videlicet archiepiscopus Eboracensis, Lincolnensis, Nor- some of
wicensis, Carleolensis,² cum aliis multis gravibus religi- the bishops
osis ac discretis ecclesiasticis³ personis, tractaturi super on the
multiplici desolatione ecclesiæ, et divinam consolationem state of the
postulaturi. Statuerunt igitur quasdam orationes spe- church.
ciales cum jejuniis fieri ab ecclesia generaliter per
Angliam, ut Dominus ecclesiam Romanam, pastorali et
Papali regimine destitutam, relevare et restaurare dig-
naretur, exemplum accipientes in Actibus Apostolorum, Act. xii. 5.
quando incarcerato Petro oravit ecclesia pro eo sine
intermissione. Consenserunt etiam in unum, ut ad
dominum imperatorem⁴ mitterent universi nuntios favo-
rabiles cum precibus lacrimabilibus, quatinus rancorem
et omnem animi indignationem pro salute animæ sin-
cero corde remittens, deposita omni tyrannide, ecclesiæ
Romanæ promotionem non impediret, immo misericor-
diter respirare permittens, licet lacescitus, studeret
promovere.⁵ Mortui enim erant, qui ipsum ad iram
provocaverant; tyrannicum autem videbatur et rationi
dissonum, ut innocui culpam luerent nocivorum. Et
cum circa electionem nuntiorum, qui etiam transitum
facientes per Franciam et alias regiones intermedias
obiter prælatos ad similia provocarent eleganter et
diligenter, sollicitarentur, quilibet eorum causas cavilla-
torias prætendens, onus tantæ sollicitudinis ac periculosi
laboris pro Christo et ejus ecclesia assumere sibi recu-
savit. Tandem, quia

“ Cantabit vacuus coram latrone viator,”

Juven. x.
22.

Prædicatores et Minores, quia vagi sunt et norunt
omnes provincias peragrarare expediti, ad hoc elegerunt,
cum alios non invenissent. Quod cum ad imperialem

¹ C. ins. *in unum*.

² *Carleolensis*] om. C.

³ *ecclesiasticis*] aliis, C.

⁴ *imperatorem*] om. C.

⁵ *promovere*] promoveret, B.

A.D. 1241. audientiam pervenisset, respondit imperator; "Quis
 Speech of " promotionis ecclesiasticæ processum impedit? Pro-
 the empe- " facto non ego, immo pertinax ecclesiæ Romanæ su-
 ror. " perbia, et insatiabilis cupiditas. Et si impeditor
 " successuum tam Anglicanæ quam Romanæ forem
 " ecclesiæ, quis admiraretur? Hæc enim summopere
 " me conatur ab imperiali culmine præcipitare; illa
 " me excommunicando, non mediocriterque diffamando,
 " pecuniam in meum detrimentum suam effundere non
 " desistit." Et sic carebat præparatus totus episco-
 porum Angliæ in hac parte efficacia et profectu
 privabatur.

Summary
 of the
 year.

Processit igitur annus ille curiæ Romanæ inimicissi-
 mus, peccatis ejus illud manifeste promerentibus, Terræ
 Sanctæ probrosus, Templariis procurantibus, magnatibus
 Angliæ lugubris et funestus. Nam præter ipsos qui
 in mari perierunt, obierunt illo anno prælati spectabiles,
 duo videlicet Romani Pontifices cum aliquibus cardin-
 alibus et alii, quorum est mentio prælibata. De
 magnatibus autem Angliæ Willelmus de Fortibus, comes
 de Albamarla, in mari Mediterraneo peregrinans, cum
 nullo modo posset comedere et octo diebus jejunando
 martirium protelasset, die Veneris proxima ante Pascha,
 qua Christus in cruce Patri Suo spiritum, suum simi-
 liter Christo resignavit. Obiit etiam vir nobilis et
 potens Walterus de Lasey, cujus supra meminimus,
 hæreditatem suam dissipatam suis relinquens filiabus,
 circa Paschalem sollempnitatem. Obiit etiam Stephanus
 de Segrave, specialis regis consiliarius et quasi Angliæ
 justitiarius, cujus mentio suo loco facta est. Obiit
 quoque Gilebertus Basset, cujus casum sinistrum præ-
 scripsimus. Obiit similiter Johannes Biset, summus
 justitiarius forestæ. Migraverunt etiam ad Dominum
 Petrus de Malolacu, Hugo Wac, Robertus Marmium,
 Petrus de Brus, Guiscardus Laidet, Eustachius de
 Stutewilla, cui successit in hæreditatem uxor¹ Hugonis

*Quorun-
 dam mortu-
 orum reca-
 pitulatio.*

29 March.

¹ Joan, daughter and co-heir of Nicholas de Stuteville.

Wac, Eudo, Hamo cognomento Peccatum, Baldewinus A.D. 1241. de Bettun, Johannes filius Johannis, comitis Ricardi senescallus, et G.¹ frater ipsius comitis, Johannes de Bellocampo,² Girardus de Furnivaus, et quamplures nobiles Angliæ in comitatu comitis Ricardi, qui Deo militantes in Terra Sancta ab hoc sæculo in clientela Christi ad cælum gloriose avolarunt. Obit itaque eodem anno, ut præactum est, Alienora filia comitis Britannia G[alfridi] apud Bristoldum.³ Obierunt etiam viri nobiles prælati ecclesiarum, Rogerus Londoniensis, Hugo Cestrensis, episcopi; et alii multi præclari tam sæculares quam ecclesiastici viri, quorum nomina longum esset enumerare.

De morte Ysabelle imperatricis.

Obit etiam eodem anno gloria et spes Angliæ Ysabella imperatrix,⁴ in partus discrimine. De cujus morte nimis dolenda per hanc lugubrem imperatoris sponsi sui Fretherici epistolam plenius certificamur.

Epistola imperatoris de prædicta morte.

“ Frethericus imperator, etc., regi Angliæ salutem. f. 153.
 “ Prospera qui quondam expectationi vestræ consue- Letter of Frederick
 “ veramus literis et nuntiis hilariter nova describere, II. to
 “ nunc facili eventu lætis successibus invidente, nos Henry III.
 “ velut noviter nostræ dilectæ consortis augustæ irre- on the
 “ vocabile dampnum passi, et mæsta sæviante fato death of
 “ socialis fœderis divortia subeuntes, dolentes ducimur his empress
 “ et inviti reserare vobis germanitatis invidam sec- Isabella.
 “ tionem. Die namque primo intrantis mensis Decem-

¹ This must be an error; neither of the two uterine brothers of earl Richard, whose names begin with G. (Guy, sire of Cognac, and Geofrey, sire of Jarnac, sons of Hugh le Brun and Isabella of Angoulême), died on the crusade.

² *Bellocampo*] Bello loco, B.; C. is corrected.

³ *apud Bristoldum*] soror Arthurii in castello Bristoldi mancipata, C.

⁴ There is an inverted crown in the margin.

A.D. 1241. "bris præteriti, et memoratu nobis occurrit horribile,
 Letter of "dicta consors nostra imperatrix, soror vestra, vocante
 Frederick "Domino, Qui aufert spiritum principum, apud Quem
 II. on the "non est exemptio vel acceptio personarum, naturæ
 empress "concessit. In cujus redibitionis auxilium, si fata
 Isabella. "favissent, et inevitabile mortalitatis debitum credi-
 "trix natura differret, tam gratus amor et sui
 "carus zelus consortii nos ducebat, quod nullius opis,
 "vel opum, laboris, et rerum impendia vitassemus.
 "At ubi Rex regum et Dominus dominantium, Qui
 "præest tribunalium potestatibus, Cujus voluntati nemo
 "resistere potest, eam a nostri corporis unitate et de
 "vestræ vinculo fraternitatis ademit, ex alti consilii
 "dispositione, immo potius dispensatione providit, ut
 "nobis et vobis post fata viveret in duorum memoria
 "filiorum. Extat enim de Omnipotentis dono regia
 "soboles, de qua in conspectu patris rex et regina
 "consurgunt, suæ indices genitricis. In cujus fœcun-
 "ditate pignora generosa suscepimus, quæ communem
 "affinitatem roborant, et Cæsaream regalemque sedem
 "quadam singulari prærogativa filialis sanguinis et
 "nepotum vinculo fœderant arctiori; ut dilectio mea,
 "per quam cæpit, suæ filios posteritatis assumens, in
 "obligationem et gratiam duraturæ consanguinitatis
 "ascendat. Licet ergo augustæ conjugis nostræ ves-
 "træque sororis amissio sine turbatione cordium inti-
 "mari nequeat vel audiri, vel ab intimo pectoris nostri
 "sui casus anxietas separaretur; quia tamen viget in
 "gemina prole commemoratio caræ parentis, accipit
 "robur omne dilectionis et cognati sanguinis in eisdem
 "nepotibus vestris, quos augusta soror vestra peperit
 "nobis in filios, a nobis ad vos indissolubiliter conser-
 "vari. Datum Coronatæ, xxx. die Januarii, etc."

Coronata,
30 Jan.

Conclusio.

Account
of the
weather

Transiit igitur annus iste frugifer satis et fructifer,
 veruntamen ab Annunciatione beatæ Virginis usque

ad festum Apostolorum Simonis et Judæ ariditas continua et æstus incomparabilis paludes profundas et stagna amplissima desiccarunt, fluvios multos exhauserunt, vivaria arefecerunt, molendinorum officia suspenderunt, unde pascua marcuerunt, vireta¹ perierunt, indeque pecora fame et siti contabuerunt. Tempore vero hiemali, scilicet in Adventu Domini, gelu et nix cum intolerabili frigoris asperitate terram coopertam adeo induravit, flumina colligavit, ut voluerum multitudo numerosa, quod nunquam se meminit aliquis prævidisse, cogeretur miserabiliter expirare.

A.D. 1241.
during the
year.

Frost
Dec. 1.

Petrus de Sabaudia, resignatis castris quæ susceperat custodienda, repatriare disponit.

Anno gratiæ MCCXLII, qui est annus regni Henrici III. regis vicesimus sextus, tenuit idem rex ad Natale curiam suam apud Londonias, in majori palatio suo, sicut de consuetudine habet, splendide serenatam, apudque [West]²monasterium moram³ per fere quindecim dies protraxit festivalem. Infra quos, videlicet die Circumcisionis Dominicæ, cum rumores de adventu comitis Ricardi in Angliam perccebuissent, Petrus de Sabaudia, comes Richemundiæ, castra regni eminentiora et famosiora quæ susceperat custodienda, in manu regis, ut vir discretus et circumspectus, prudenter resignavit. Timebat enim, quod ejusdem exaltatio repentina magnatibus Angliæ multum displiceret, et onera viribus graviora sibi in ipsis nobilibus castris custodiendis, Anglicis spretis et suspectis, portanda suscepisset. Et ne aliqua perturbatio in regno per ipsum in adventu ipsius comitis, super hoc querelas forte graves audituri, oriretur, pericula imminencia sagaciter preponderans, ipsis penitus resignatis, idem P[etrus] repatriare disposuit, licentiam a rege suscipiens. Unde ejus moderata

The king
keeps
Christmas
at London.

Peter of
Savoy re-
signs the
castles in
his charge.

¹ *vireta*] virecta, B.

² *West*] From Matth. West.

³ *moram*] om. C.

A.D. 1242. prudentia multorum corda complacavit. Sed eadem facilitate qua dabatur licentia, antequam navem¹ ascensisset, festinanter a rege revocatus est. Ipsoque instante importunius, recepit dictus P[etrus] iterum² casttrum Dover, licet invitus et renitens, custodiendum.

The charge of Dover castle given to him.

De insolentia comitis de Marchia et superbia.

Eodem anno, cum renuisset comes de Marchia, qui inter Pictavenses semper eminenter claruit universos potentissimus, Andephus fratri regis Francorum, qui ex dono fratris sui regis comitatum Pictaviæ injuste sibi usurpaverat, homagium facere et ligantiam, iratus cepit³ recalcitrare et incepti pœnitere, cum⁴ pacifice vocaretur idem comes de Marchia ad prandendum cum dicto comite Pictaviæ Andephus, diebus Natalitiis letabundus. Sed quadam nocte infra quatuor dies Natalis, cum in crastino venturus foret, secundum promissionem suam, hoc facere, inito consilio cum uxore sua Ysabella, quod mutato proposito resisteret violenter, venit ante Andephusum et ait frontuose ei; "Proposui tibi facere homagium deceptus et circumventus; mutato igitur spiritu, tibi juro et constanter assero, quod nunquam tibi injurioso ligantiæ fœdus faciam vel observabo, qui privigno meo comiti R[icardo], fideliter Deo in Terra Sancta militanti et captivos nostros prudenter ac misericorditer liberanti, comitatum suum indecenter abstulisti, mala pro bonis retribuendo." Et statim intumescens minis intonantibus, stipatus armatorum caterva, cum uxore sua, procaciter per medium, Pictavis arcubalistis protensis, accensa domo qua hospitatus fuit, raptim et cursu repentino, equum magnum insidens, avolavit. In quo

Refusal of Hugh le Brun, count de la Marche, to do homage to Alfonso, count of Poitou.

His manner of departure.

¹ navem] naves, C.

² iterum] om. C.

³ capit . . . pœnitere] In the margin.

⁴ cum . . . vocaretur] om. C.

facto ipsum Andefulsum et omnes hoc videntes et A.D. 1242.
audientes attonitos reddidit et iratos, et accendit ad f. 153 b.
vindictam.

*Querimonia reponitur regi Francorum de superba
transgressione comitis de Marchia.*

Hoc cum vidisset Andephulsus, fratri suo regi Fran- Complaint
of Alfonso
to Louis
IX.
corum gravem de tanta transgressione reponit queri-
moniam, tam de fuga comitis indecenti, quam de
hospitii sui incendio, qui, quasi mus in pera vel anguis
in sinu, suos hospites male remuneravit. Quæ queri-
monia tam regem quam omnes nobiles Franciæ ad
condignam ultionem merito provocavit.

*Comes de Marchia vocat regem Angliæ in sui adjuto-
rium.*

Cum autem comes de Marchia iram regis Francorum Hugh de
la Marche
sends to
England
for aid.
vehementer pertinuisset, castra sua armis et armatis
neon et alimentorum copia communivit, vomeres in
lanceas, falces in spicula conflari præcipiens. Videns
tamen et a longe futura pericula considerans,¹ seque
sentiens non posse tanto principi diu resistere, regem
Angliæ instanter vocavit, ut in Pictaviam, thesauro
tantum copioso communitus, venire properaret; omnes
enim terras, quas injuste rex Francorum detinet, ope
Pictavensium et Guasconensium in manu forti require-
ret, promisitque suum et aliorum magnatum,² utpote
regis Arragonum³ et comitis Tholosani, et aliorum
quos longum esset enumerare, consilium efficax et
auxilium. Rex autem considerans conservabat omnia
hæc in corde suo, fidem adhibens fallacibus sermoni-
bus comitis de Marchia et aliorum Pictavensium fide
carentium.

¹ *considerans*] perspiciens, C.

² *magnatum*] magnatum, B.

³ *Arragonum*] Probably an error

for *Navariæ* (i.e. Theobald, count
of Champagne); see below, p. 184.

A.D. 1242. *Convocatur generale parlamentum Londoniis die Martis ante Purificationem beate Virginis.*

Parliament summoned to meet on 28 Jan. Scripsit igitur rex Anglorum omnibus suis Angliæ magnatibus, archiepiscopis, episcopis, abbatibus, prioribus, comitibus, et baronibus, districte præcipiens, ut omnes generaliter Londoniis die Martis proxima ante Purificationem beate Virginis convenirent, de arduis negotiis regni,¹ dilationem non capientibus, cum summa deliberatione tractaturi.

Comiti Ricardo de Terra Sancta redeunti occurrit rex lætabundus.

Arrival of Richard of Cornwall, 7 Jan. Eisdem diebus, rex adventum fratris sui comitis R[icardi] de partibus transmarinis, necnon et jam adventantium ad concilium magnatum de longinquo præstolando, moram Londoniis usque ad kalendas Februarii, scilicet diem sancti Hillarii,² protelavit. Audiens ergo quod in crastino Epiphaniæ comes apud Doveram applicuisset,³ ipse rex et regina cum infinita nobilium multitudine occurrit lætabundus, et ruens in ejus amplexus, suscepit eum cum gaudio, fraterno sanguine pietatem mutuam suscitante. Rex igitur et magnates fere universi eidem diversa munera largiendo cumularunt.

He is met at Dover by the king and queen, 7 Jan. Die vero sanctæ Agnetis secundo venit idem comes Londonias, in cujus adventu civitas aulæis et pallis adornata resplenduit festivalis, et coepulabantur fratres gaudenter cum multitudine sollempnium, quos rex convocaverat, convivarum.

He comes to London, 28 Jan.

¹ C. ins. *nostri*.

² Sic, possibly an error for *Brigite*; *protelavit* . . . *crastino* is written over an erasure.

³ A boat, with the earl and others, is drawn at the foot of the page: "Applicat comes Ricardus."

Pictavenses incessanter stimulant regem et jam fratrem ejus ut transfretent. A.D. 1242.

Et cum jam didicissent Pictavenses, quod dictus comes R[icardus] venisset in Angliam, non cessabant acuere et acuendo et animando stimulare tam regem quam comitem, ut venire non differrent, jura sua et præcipue comitatum Pictaviæ indubitanter adepturi. Unde rex transfretandi tam fixam concepit voluntatem, ut nulla ratione suorum familiarium benivolorumque posset revocari.

The Poitevins persuade the king and earl Richard to cross and claim their rights there.

De concilio magno quod cum indignatione magnatum solutum est.

Imminente vero Purificatione beatæ Virginis, totius Angliæ nobilitas, tam prælatorum quam comitum et baronum, secundum regium præceptum est Londoniis congregata. Et quia audierant, quod rex eos tam instanter convocaverat et totiens eo modo cavillatorie fatigaverat, conjurando et sub pœna anathematis firmiter inter se statuerunt, ne aliquis in concilio extorsioni pecuniari regi faciendæ aliquo modo consentiret. Innotuit etiam jam cunctis, quod comes de Marchia¹ vocans regem instanter ut transfretaret,² portans secum quicquid thesauri posset abradere, non curans de manu militari exercitus Anglicani, militiam aut robur regni ac fidelitatem vilipendisset, habens regem quasi institorem, ejus tantum habere curasset pecuniam. Unde merito contra comitem et omnes suos Pictavenses Angli commovebantur, nec jam recto oculo regem, talibus sine consilio suorum nobilium consentientem, intuebantur. Igitur regi cordis sui propositum irrevocabile in propatulo exponenti de transitu suo et vocatione comitis de Marchia, et argumentose auxilium pecuniare postulanti, responderunt magnates cum magna

Parliament in London, 2 Feb.

The nobles at first refuse any subsidy to the king.

¹ C. ins. *jam*.

| ² C. ins. *et*.

A.D. 1242. cordium amaritudine, quod talia conceperat inconsultus, et talia effrons impudenter postularat, exagitans et depauperans fideles suos tam frequenter, trahens exactiones in consequentiam quasi a servis ultimæ conditionis, et tantam pecuniam totiens extorsit inutiliter dispergendam. Contradixerunt igitur regi in faciem, nolentes amplius sic pecunia sua frustratorie spoliari. Rex igitur, Romanorum usus versutis fallaciis, jussit ut in crastino expectarent voluntatem suam super hoc et aliis audituri. Et in crastino vocavit in secretam cameram suam singillatim nunc hunc, nunc illum, more sacerdotis pœnitentes vocantis ad confessionem. Et sic, quos non potuit universos, singulos singillatim enervatos suis sermocinationibus conabatur astutius enervare, petensque ab eis auxilium pecuniare, ait; "Ecce, quid concessit ille abbas mihi in subsidium; " ecce, quid alius;" et protendens rotulum, in quo scriptum monstravit, quid ille vel ille abbas vel prior tantum vel tantum promisit se daturum; cum tamen nullus eorum assensum præbuisset, vel ad notitiam cordis devenisset. Talibus igitur falsis exemplaribus et verborum retiaculis quamplurimos rex cautius intricavit. Multi tamen steterunt, nullo modo volentes recedere a communi responsione, prout conjuraverant. Quibus rex in ira respondit; "Erone perjurus? Juravi sacramento " intransgressibili, quod transfretans jura mea in " brachio extento a rege Francorum reposcam; quod " sine copioso thesauro, qui a vestra liberalitate pro- " cedere habet, nequaquam valeo." Nec tamen his vel aliis verbis potuit aliquos muscipulare, quamvis, ut prædictum est, seorsum quemlibet per se vocavit conveniendum.

He tries to get over them one by one.

f. 154.

Temptatio.

His interview with those of the nobles

Iterum autem vocavit aliquot simul sibi familiares, et affatus eos, ait; "Quid perniciosum exemplum aliis " præbetis? vos qui comites et barones ac milites strenui

" estis, non deberetis, etsi alii timeant, scilicet praelati
 " ecclesie, trepidare. Avidiores caeteris esse deberetis
 " jura regni reposcere, et contra injuriantes Martia
 " certamina potenter experiri. Nostram partem soli-
 " dare et consolari tenetur jus nostrum quod habemus
 " magnatum vocatio cum certa promissione; exemplum
 " de Wallia, quod solet praeferita futuris prospere con-
 " tinuare, ubi nuper feliciter triumphavimus. Et qua
 " fronte poteritis me dominum vestrum, ad tam arduum
 " negotium reipublicae procinctum, relinquere pauperem
 " et desolatum, cum teneat promissa de transitu meo
 " adimplere, jurejurando strictius obligatus?" Et cum
 " ad notitiam universitatis perveniret, responderunt;
 " Supra id quod dici potest admiramur, in quam abys-
 " sum submersae sunt innumerabiles pecuniae, quas a
 " diversis magnatum custodiis, variis escactis, crebris
 " extorsionibus tam ab ecclesiis pastore viduatis quam
 " nobilium terris, preciosis donativis, stuporem in cor-
 " dibus audientium generantibus, domine rex, em-
 " unxisti, quae nunquam regno vel modicum contule-
 " runt incrementum. Praeterea, nuper legatos¹ quosdam,
 " vel legatorum fungentes officiis, in hoc regnum advo-
 " casti, qui quasi racemos post vindemiantes, sibi reli-
 " quias residuae pecuniae collegerunt. Caeterum nimis
 " admirantur magnates Angliae universi, quod sine
 " eorum consilio et assensu tam arduum,² tam periculo-
 " sum negotium es aggressus, fidem adhibens fide caren-
 " tibus; spretoque naturalium tuorum favore, ex-
 " ponis te tam ancipitis fortunae casibus. Treugarum
 " foedus, inter regem Francorum et te in anima tua
 " captarum et juratarum, indissolubiliter et inviolabi-
 " liter usque ad terminum observandarum, quem ex
 " parte tua praefixerant praecleari viri comes R[icardus]
 " frater tuus et³ comes R[ogerus] Bigod, inhoneste et

A.D. 1242.
with whom
he was
more inti-
mate.

Reproach-
es of the
English
nobles.

¹ i.e. P. Rosso and P. de Supino; v. above, pp. 137, 160.

² C. ins. *opus*.

³ et . . . *inhoneste*] Written over
an erasure.

A.D. 1242. “ impudenter, non sine periculo animæ tuæ et famæ
 “ læsione, dirumpis.”

Aliud inconueniens.

Reproaches of the English nobles.

Addiderunt etiam regni hujus seniores atque
 graviorés, “ quod periculose nimis fidem adhibuisti,
 “ præsentiam tui corporis, notabilibus ipsis magnatibus
 “ ultramarinis, contra dominum suum, regem videlicet
 “ Francorum, calcaneum levantibus, quibus eo ipso
 “ nulla fides est adhibenda, utpote de multiplici pro-
 “ ditione notabilibus. Nosti etiam quod nuper in
 “ Terra Sancta rex Navariæ, cujus¹ et opem vobis
 “ promittunt, facinus perpetraverit, vulneraque recentia
 “ nondum cicatrix obtexerit.

Exemplum.

Power of the kingdom of France.

“ Exempla quoque sumpta de magnificis prædeces-
 “ soribus tuis regibus te terreant et revocent, qui cas-
 “ tra inexpugnabilia cum amplis terris et copiosa militia
 “ et thesauris multis in² partibus illis possederunt, nec
 “ tamen soliditatem invictæ militiæ regni Francorum
 “ valuerunt dissipare, vel saltem possessa retinere.”

Obstinata voluntatis impetus.

Anger of the king.

His rex auditis in iram excanduit vehementem,
 jurans cum sanctorum attestazione, quod nullo revo-
 caretur terrore, nullis verborum ambagibus circum-
 ventus ab incepto proposito retardaretur, quin in
 octabis Paschæ naves ascendens fortunam guerræ in
 partibus transmarinis contra Francos imperterritus
 experiretur. Et sic solutum est concilium, utrobique
 reposita sed occulta mentis indignatione.

Parliament dissolved.

---

¹ *cujus . . . promittunt*] In the margin. | ² *in partibus illis*] In the margin.

Prosecutio parlamenti manifestior.

A.D. 1242.

Postea vero, ne oblivio tenorem responsionis baronum deleteret, in scriptum taliter sunt hæc redacta.

Written
record of
the pro-
ceedings
on this
occasion.

Cum dominus Eboracensis archiepiscopus et omnes episcopi Angliæ, abbates, et priores, per se, vel per procuratores suos, necnon et omnes comites et fere omnes barones Angliæ ad mandatum domini regis convenissent apud Westmonasterium, die Martis proxima ante Purificationem beatæ Mariæ,¹ anno Domini MCCXLII., regni H[enrici] III. regis vicesimo sexto, audituri domini regis voluntatem et negotium, pro quo ipsos mandaverat; et idem dominus rex, transmittens ad eosdem dictum dominum Eboracensem, et nobilem virum dominum comitem Ricardum, et dominum W[alterum]² de Eboraco, præpositum de Beverlaco, super voluntate domini regis et negotiis suis, scilicet eisdem expositis per eosdem sollempnes nuntios, omnes magnates de regno suo rogasset de consilio ei dando et auxilio faciendo ad hæreditatem suam et jura sua perquirenda in partibus transmarinis, quæ spectabant ad regnum suum Angliæ; tandem dicti episcopi, abbates et priores, comites et barones, magno inter eos tractatu præhabito, in primis domino regi per prædictos magnates dederunt consilium, videlicet, quod dominus ipse rex expectaret finem treugarum inter eum et regem Franciæ initarum. Et si forte dictus rex Franciæ contra formam earundem treugarum aliquas fecisset interpretisas, tunc dictus rex Angliæ mitteret ad eum sollempnes nuntios, ad rogandum, monendum, et inducendum ipsum regem Franciæ, ut treugas initas teneret, et interpretisas emendaret, si quæ per ipsum vel per suos factæ essent. Quod si rex Franciæ facere contradiceret, libenter ad hoc consilium apponerent, pro posse suo de auxilio ei dando. Omnes ita unanimiter responderunt. Similiter f. 154 b.

¹ *Maria*] Virginis, C.

| ² Afterwards bishop of Salisbury.

A.D. 1242. postquam fuerat dominus eorum, multotiens ad instantiam suam ei auxilium dederunt, videlicet tertiam-decimam mobilium suorum, et postea quintam-decimam, et sextam-decimam, et quadragessimam, carucagium, hydagium, et plura scutagia, et postea unum magnum scutagium ad sororem suam imperatricem maritandam. Postea vero, nondum quatuor annis elapsis, vel circiter, petiit ab eis iterum auxilium, et tandem cum magna precum instantia obtinuit tricesimam, quam ei concesserunt, tali scilicet conditione, quod illa exactio vel aliæ præcedentes amplius non traherentur in consequentiam. Et inde fecit eis cartam suam. Et præterea concessit eis tunc, quod omnes libertates contentæ in magna carta ex tunc in antea plenius tenerentur per totum regnum suum, et inde fecit eis quandam parvam cartam, quam adhuc habent, in qua eædem continentur. Præterea, dominus rex concessit eis de voluntate sua et de consilio totius barnagii sui, quod tota pecunia ex dicta tricesima proveniens salvo deponeretur in castris domini regis sub custodia quatuor magnatum Angliæ, scilicet comitis Waranniæ et aliorum, per quorum visum et consilium pecunia illa expenderetur ad dicti regis et regni utilitatem, cum necesse esset. Et quia barnagium nescit, nec unquam audivit, quod de dicta pecunia per visum vel consilium alicujus quatuor magnatum prædictorum aliquid expendatur, credunt firmiter et bene intelligunt, quod dominus rex adhuc totam habet illam pecuniam integram, de qua nunc potest habere magnum auxilium. Præterea, bene sciunt, quod post tempus illud tot habuit escaetas, scilicet archiepiscopatum Cantuariensem, et plures episcopatus Angliæ ditiores, et terras comitum, et baronum, et militum, de eo tenentium defunctorum, quod solummodo de illis escaetis debet ipse habere grandem pecuniæ summam, si bene custodiatur. Præterea, a tempore dictæ tricesimæ datæ, non cessaverunt justitarii itinerantes itinerare per omnes partes Angliæ, tam de

Com-
plaints of
the barons
of the
amount
of money
the king
has re-
ceived.

*Trilenth
Heenth
deenth
poheth
firvelth*
1237-8

placitis forestæ, quam de omnibus aliis placitis, ita A.D. 1242. quod omnes comitatus Angliæ, et omnia hundreda, civitates, et burgi, et fere omnes villæ graviter amer- ciantur. Unde solummodo de illo itinere habet dominus rex, vel habere debet, maximam summam pecuniæ, si persolvatur et bene colligatur. Unde bene dicunt, quod per illa amer- ciamenta, et per alia auxilia prius data, omnes de regno ita gravantur et depauperantur, quod parum aut nihil habent in bonis. Et quia do- minus rex nunquam post tricesimam datam cartam suam de libertatibus tenuit, immo plus solito postea gravavit, et per aliam cartam eis concesserat quod exactiones hujusmodi non traherentur in consequentiam, responderunt eidem domino regi præcise, quod nullum ad præsens ei facerent auxilium. Veruntamen, quia dominus eorum est, sic se gerere poterit erga eos usque ad finem dictarum treugarum, quod tunc bonum appo- nent consilium pro posse suo.

Et cum dicti magnates nuntii istud domino regi nuntiassent responsum, redeuntes ad barnagium dixe- runt, quod in parte sufficiens dederunt domino regi responsum. Sed dominus rex voluit scire ab eis, quid facerent si rex Franciæ ante finem dictarum treugarum rumperet easdem treugas; promiserunt etiam ex parte domini regis quod si ipse alicui magnatum Angliæ injuriam fecisset, ipse illud emendaret, per conside- rationem domini Petri de Sabaldia et aliorum de consilio suo.

Ad quæ magnates ita responderunt, videlicet si rex Franciæ rumperet treugas et nollet interpretas emen- dare, tunc apponent consilium, sicut prius dixerant se apposituros in fine treugarum, dummodo constaret eis de veritate facti regis Franciæ. Ad hoc quod ipsi promiserunt emendas ex parte domini regis super injuriis eis illatis, responderunt, quod noluerunt ad præsens cum domino rege placitare. Et in concessione tricesimæ adeo bene et fideliter promiserat eis dominus

The king asks what they will do if the French king breaks the truce.

Their answer.

A.D. 1242. W[illelmus] de Rale ex parte domini regis, sicut modo ipsi faciunt; qualiter dominus rex tenuerit promissa sua, videat ipse. Postea vero dominus rex examinavit plures singulariter; quid ipsi concesserint, universitas ignorat.

Redit comes Sarisburiensis de Terra Sancta.

Return of William Longespée, earl of Salisbury. Et dum talium fluerent decursus temporum, comes Saresburiensis initio mensis Martii de Terra Sancta rediens, applicuit sanus et incolumis in Anglia.

Capitur archiepiscopus Coloniae, sed statim evadit.

Impertinens Anglorum historia usque huc

The archbishop of Cologne captured, but soon released.

Et sub eisdem temporibus, fideles imperatoris ceperunt habitu diffiguratum archiepiscopum¹ Coloniae, versus Alemanniam a Roma repatriantem, qui conspiraverat ad imperatoris dejectionem simul cum ipsis praelatis, qui ad concilium generale venire proposuerant. Sed audito eorum casu, qui per terram isse proposuerat, flexis loris per alia diverticula remeans, positus insidiis undique, captus et retentus est. Sed quia is, qui ceperat eum, Alemannus erat et notus pontifici, caute permisit eum abire, præstito sacramento et fide interposita, quod nunquam insidias vel gravamen imperatori machinaretur. Sed illud male tenuit postea juramentum, ut in sequentibus declarabitur.

Rex Francorum munit mare navali expeditione contra regem Anglorum.

Preparations of Louis IX. against the attack of Henry III. Et dum rumor eventuum istorum mundi climata pervolavit, rex Francorum certificatus de adventu regis Angliæ super eum hostili,² et de conspiratione vocantium eundem, constituit ante Rupellam quater

¹ Conrad of Hochenstadt.

| ² *hostili*] hostiliter, C.

viginti galeas bene armatas, ad custodiendum illas A.D. 1242. partes volentium ingredi Pictavenses. Fecit etiam militare subsidium per provincias ditioni suæ subditas, quale solet Francia fundere, edicto regali communiter convocari, et civilium communiarum legiones ad summonitionem regiam alacriter animari.

Rex ex mandato comitis de Marchia intendit pecunie colligendæ.

Rex interim Anglorum, crebro suscipiens comitis de Marchia et aliorum magnatum Pictaviæ mandata instantissima, animum suum super propositum immobiler stabilivit, omnia se credens juxta promissa sua indubitanter adepturum. Et ut persuaserunt, pecuniam collegit non minimam; nolentesque eum auxilio pecuniari juvare, vel publicos censuit inimicos, vel variis vexavit per suos satellites argumentis, et indefessus per totam quadragesimam operam huic operi mancipavit. Significaverat enim ei comes de Marchia, ut predictum est, quod¹ tantummodo de pecunia congreganda et apportanda sollicitaretur, quia manum militarem satis ei provideret, ut ait. In quo verbo nimis impudenter transgressus est metas veritatis, sicut postea rei exitus comprobavit.

Money collected by Henry III.

f. 155.

Quomodo dominus rex multorum corda sibi inclinaverit ut transirent cum eo.

Rex igitur volens corda vacillantium sibi cautius inclinare, datis muneribus preciosis, multorum magnatum constantiam enervavit. Cor quoque fratris sui comitis R[icardi] ad transitum maris cum eo faciendum, non absque spe abundantis retributionis, alliciendo conciliavit, et eo facilius, quia regis Francorum temeraria præsumptio, comitatum Pictaviæ fratri suo Am-

Earl Richard and others induced to join the expedition to Poitou.

¹ quod] ut, C.

A.D. 1242. defulso paulo ante, ut prætaetum est, conferens, ipsum comitem Ricardum possessione sua injuriose spoliaverat. Sed Pictavenses omnia sibi restituere in adventu suo certissime promiserunt.

Quomodo aliqui præmissi sunt ad certificandum præstolantes.

Peter of Savoy and the bishop of Hereford sent before into Poitou.

Ipsis quoque diebus, missi sunt regis consilarii speciales, P[etrus] de Sabaldia, comes Richemundiæ, et P[etrus] de Egweblanc, episcopus Herefordiæ, ad partes transmarinas, ut amicos regis Angliæ in Pictavia de adventu ejus proximo futuro certificantes consolarentur. Unde ipsi erecti in spem meliorem, statim certamen guerræ inierunt, ex parte regis Angliæ jura sua alacriter reposcentis, ipsumque regem Franciæ non mediocriter dampnificaverunt. Quo perfecto nuntio, Petrus de Sabaudia, vix evadens paratas insidias, imminente tempore Paschali, incolumis corpore, sed non indempnis, ad regem Londoniis remeavit. Episcopus vero Herefordiæ P[etrus], alia quærens diverticula, ut tutius rediret, quærentium animam suam pedicas evitando, Provinciam adiit, et a comite Provinciæ Reimundo, patre Francorum et Anglorum reginarum, tertiam filiam, nomine Cinciam, comiti Ricardo matrimonio copulandam, postulavit. Quod tamen universitas totius Angliæ moleste ferens, vehementer cepit formidare, credens totum regni statum ad nutum reginæ et sororis suæ comiti R[icardo] nupturæ, dictæ Cinciæ, quasi secundæ reginæ, penitus inclinari.

The bishop of Hereford goes into Provence to ask Sanchia for earl Richard.

Rex visitatis quorundam sanctorum ecclesiis se præparat ad transfretandum.

The king's preparations for his expedition.

Sub ipsorum quoque dierum profluviiis, rex paragratis aliquorum sanctorum ecclesiis, religiosorum se commendans orationibus, civibus quoque Londoniensibus salutatis, iter arripuit in crastino diei Paschalis

versus Portesmuham, ibidem navem ascensurus. Urge- A.D. 1242.
 bant autem eundem incessanter ultramarinorum¹ man-
 data, et accelerabant importune. Quorum tamen Anger of
 forma² Anglorum fidelium et ad honorem aspiran- the Eng-
 tium ad iram et pudorem provocarunt. Erat quippe lish at the
 tenor mandati talis, ut scilicet cum magna summa messages
 pecuniæ, non curans de multitudine armorum attra- of the
 hendorum, ad eorum succursum, qui jam certamen Poitevins.
 prospere inierunt, venire nihil formidans festinaret;
 acsi potius rex Anglorum esset nummularius, trapezita,
 vel institor, quam rex et militum dux et præceptor
 magnificus, in nummis magis quam militia reponens
 fiduciam. Et hoc modo non decuit regem potentem
 ad Martia certamina provocari. Unde Pictavenses
 suam solitam proditionem manifestarunt, malentes regis
 thesaurum exhaurire, quam eundem regem suis hono-
 ribus sullimare³ et viribus communiri; juxta⁴ Senecæ
 philosophi sententiam, loquentis de muliebri fallacia;
 "Tunc demum bona est mulier, cum aperte mala est."
 In hoc rudes proditores existentes, cum

"Quæ nimis apparent retia, vitet avis."

Ovid. Rem.
Amor. 516.

*Committitur regnum custodiendum archiepiscopo
Eboracensi W[altero].*

Dispositis igitur navalibus armamentis, commenda- The arch-
 taque regni custodia archiepiscopo Eboracensi, abbas bishop of
 Eweshamiae Ricardus et electus Cestrensis, sigillum York guar-
 regium, quod jam per triennium laudabiliter custodi- dian of the
 erat, resignavit. Revocavit etiam dominus rex in pris- kingdom.
 tinam amicitiam, quam tamen nunquam demeruerunt, Abbat
 episcopum Cicestrensem cancellarium R[adulphum] et Richard le
 Radulphum filium Nicholai et Godefridum de Crau- Gras re-
 seals the seal.

¹ *ultramarinorum*] transmarino-
rum, C.

² Some words are wanting here;
perhaps *et tenor multos*.

³ *sullimare*] Par. has vel -i, over
this word. C. has *sullimari*.

⁴ *juxta . . . est*] In the margin.

A.D. 1242. cumbe, et quosdam alios, susurronum adulationibus a latere regis elongatos.

Rex transfretat et applicat in Roian.

May 15. Rex igitur, idus Maii, dispositis legionum suarum
The king agminibus, et repletis triginta cadis¹ desideratissimis
crosses and esterlingis, comitante regina fratreque suo comite R[i-
lands at cardo], cum septem aliis comitibus trecentisque circi-
Royan. ter militibus, naves ascendens, versus Burdegalim iter direxit prospere velificando.² Sed antequam multum distaret a litore, pro carentia venti rediit ad portum de Portesmues. In crastino autem, flante vento prosperiore, transvectus est ad Sanctum Mathæum de Fineposterne³ in Britanniam, et ibi die Dominica, divina auditurus officia, morabatur. Die vero Lunæ, vento vectus prospero, transiit vasti maris spatium, et die Martis venit apud Roganum, os Girundæ fluvii, ubi videlicet cadit in mare, ex opposito Sanctæ Mariæ de Solac, in Wasconia. Et ibidem applicuit, moram per aliquot dies continuans. Inde venit ad Pontes,⁴ nobilem civitatem, occurrente domino civitatis ejusdem, scilicet Reginaldo de Pontibus, cum aliis magnatibus Xantungie.⁵

May 18.
May 19. *Applicat rex in Wasconia.*

Initiatur matrimonium inter Alexandrum filium regis Scotiæ et M[argaretam] filiam regis Angliæ.

Espousals of Alexander of Scotland and Margaret, daughter of Henry III. Et dum hæc fierent, sicut prælocutum fuerat, et tam ex parte regis Angliæ quam ex parte regis Scotiæ beneplacitum, ut in absentia regis regnum firmaretur solidius, domino Dunelmensi internuntio, initiata sunt sponsalia inter Alexandrum primogeni-

¹ C. ins. *de*.

² There is a drawing of the vessel at the foot of the page, with "Rex transfretat versus Pictaviam" above.

³ Finisterre.

⁴ Pons.

⁵ Saintonge.

tum regis Scotiæ et Margaretam filiam regis Anglorum. A.D. 1242. Et commissum est latus Angliæ Scotiæ conterminum f. 155 b. eidem regi Scotiæ, dum rex in transmarinis ageret, custodiendum.

Willelmus de Marisco in insula Londeiæ prædis et rapinis intendit.

Dum autem horum dierum dilaberentur decursus, Willelmus de Marisco, filius Galfridi de Marisco, receptaculum sibi faciens in quadam insula non multum distante a Bristoldo [sive¹ a Devonia vel Cornubia], nativo situ inexpugnabile, cui nomen Lundeia, more piratico, advocatis multis exulibus et facinorosis, prædis intendebat et rapinis, et transmeantes per illas partes marinas suis bonis, sed præcipue vino et victualibus aliis, violenter spoliavit. Et factis repentinis irruptionibus, crebro a terris sibi conterminis prædas abigebat, in multis regnum Angliæ per terram et per mare, tam mercatores indigenas quam alienigenas dampnificando. Cum autem quamplures nobiles tam Angliæ quam Hybernæ, qui honeste non poterant in patria sua commorari, rege se opponente² Martiis casibus in transmarinis, transitum facientes per partes non multum distantes a prædicta insula, didicissent plenius qualiter nisi per insidias non posset dictus Willelmus cum suis occupari, nuntiaverunt regi, quod non violenter, sed prudenter agendum esset de captione illius dampnifici. Præcepit igitur rex fidelibus suis, sub spe magnæ retributionis, ut diligenter occupationi ejus intenderent et patriæ liberationi. Erat autem idem Willelmus regi nimis odiosus, utpote de quo dicebatur, quod consilio patris sui Galfridi in mortem regis conspirasset, et illum³ facinorosum, qui venerat de nocte apud Wodestoc regem jugulare, in

Piracies of William Marsh in Lundy island.

¹ sive . . . Cornubia] From C. It is not in B.

² C. ins. in.

³ See vol. iii., p. 497.

A.D. 1242. crimen læsæ majestatis nequiter transmiserat, et postea quendam clericum,¹ nuntium cujusdam² potentis Hyberniæ, Londoniis rege præsentè trucidavit. Ipse autem Willelmus, licet hæc omnia constanter infitiaretur, credi non meruit vel exaudiri; ideoque sibi præcavens, licet incaute, diverticula sibi quæsivit, factus exlex et fugitivus.

De obitu quorundam nobilium.

Deaths of several nobles. Et circa ejusdem anni ipsa tempora obierunt quidam nobiles, videlicet Gilebertus de Gaunt, Baldewinus³ Wac, Philippus de Kime. Et in partibus borealibus Rogerus Bertram cum quibusdam aliis nobilibus⁴ ab hac luce migraverunt. Obiit etiam comes de Warewic.⁵

Death of Henry, son of Frederick II. [and Constance]. Et eodem tempore, unus filiorum imperatoris, Henricus, qui exigentibus meritis suis diuturno carcere, jubente patre, detinebatur, miseram animam exhalavit; perhibetur enim se ipsum manu propria peremisse.

De desolatione Romanæ ecclesie.

Unhappy state of the Roman court. Tunc etiam temporis, Romana curia adeo viluit ex-turbata, adeo languit desolata, ut adhuc miserabiliter vacante sede Papali, vix sex vel septem cardinales Romæ remanserunt; quibusdam raptis de medio, quibusdam ægotantibus, quibusdam autem partibus remotis, quibus nati sunt, cum amicis et parentibus suis latitantibus; dispersique locis, et animis dissipati, extincto caritatis inter eos igniculo, similes facti sunt arenæ sine calce, ne domus Dei, cæmento murali ædificata, prosperum caperet incrementum.

¹ Henry Clement; see vol. iii. p. 327; and below, p. 196. This was in 1235.

² Maurice Fitzgerald; see *ib.*, and the *Tewkesbury Annals*, *Annal. Monast.*, i. p. 96.

³ Probably an error for Hugo; see above, p. 174. Baldewinus,

however, occurs here in the *Hist. Anglor.* and in *Matt. West.*

⁴ In the margin are the swords and shields inverted "Gilberti de Gant, Hugonis Wac, Philippi de Kime, Henrici filii imperatoris, "B. Wac, comitis de Warewic."

⁵ Thomas of Newburgh.

Rex Francorum certificatus de adventu regis Anglorum se preparat ad resistendum. A.D. 1242.

Interim rex Francorum, cum jam sciret quod applicuit rex Anglorum moturus contra eum guerram, ope Pictavensium et promissionibus Gasconensium animatus, et comes de Marchia jam certamen subarravit, regali edicto militiam Franciæ convocavit, et communias jussit communire¹ armis et victualibus, ut, cum opus exegisset, ipsas paratas inveniret. Fecitque parari bigas circiter mille, ad tentoria, machinas, victualia, arma, et alia necessaria provehenda, et Martiis agminibus, qualia solet Francia effundere, prudenter dispositis, versus Pictaviam iter maturavit, violentas irruptiones regis Angliæ et aliorum adversariorum suorum viriliter repulsurus. Erat numerus militum, eleganter ad unguem armatorum, quatuor milia, absque undique adventantibus, qui, sicut flumina in mare, ad exercitum confluebant. Armigerorum autem et servientium ac balistariorum numerus ad viginti milia æstimabatur.

Preparations of Louis IX. against Henry III.

De captione Willelmi de Marisco, et de miserabili morte ipsius apud Londonias.

Temporibus quoque sub eisdem Willelmus de Marisco, miles de quo superius mentio facta est, dum in præmemorata insula commorans prædis intenderet et insidiis, et² ipse insidiis præventus per fideles regis captus est et vinculis mancipatus, Londonias perductus, et in Turri Londoniarum compeditus, [cujus³ captio a seductione suorum duxit originem. Nam idem castrum a mari circumquaque vallatum, super altissima rupe situm, omnino inexpugnabile est, cum nullus nisi per scalæ ascensionem ibidem potest habere ingressum, et hoc in uno solo loco. Ad quem conservandum,

Capture and execution of William Marsh.

¹ *communire*] Par. has *vel-i* above the line. C. has *communiri*.

² *et ipse insidiis*] Om. C.

³ This, which is from C., is not in B.

A.D. 1242. ipso sedente ad mensam, tempore existente nebuloso, quidam sui proditor per vim cum eodem detentus nimis imprudenter constitu(tus) erat.] In vigilia autem
 July 25. sancti Jacobi,¹ accepto regio mandato, idem Willelmus, cum sexdecim² suis complicitibus cum eo captis, judicialiter est condempnatus, et ignominiosæ morti, rege sic jubente, est addictus. Primo igitur a Westmonasterio usque ad turrin Londoniarum, et inde usque ad illam pœnalem machinam, quæ vulgariter *gibbetus* dicitur, distractus,³ cum ibidem miseram animam exhalasset, super unum uncorum est suspensus; et cum mortuus obriguisset, demissus evisceratus est, et statim in eodem loco visceribus combustis, miserum cadaver in quatuor partes est divisum, et ad quatuor principales regni civitates eædem partes, ut miserabile spectaculum illud singulos intuentes exterreret, sunt transmissæ. Omnes autem sexdecim socii, per civitatem Londoniarum ad caudas equorum tracti, ad patibula sunt suspensi. Veruntamen dictus W[illelmus], post datam mortis suæ sententiam, mortem subiturus, cum adhuc viveret, constanter sub optestatione divini iudicii affirmavit, quod immunis, purus, et penitus inculpabilis fuit de crimine læsæ majestatis sibi objecto, similiter et de morte clerici supradicti, scilicet Clementis. Nec ob aliam causam ad dictam insulam se transtulit, nisi ut regiam indignationem vitando declinaret, quam super omnia desideravit semper vel quomodolibet judicialiter purgatione vel aliqua alia humilitate mitigasse. Sed postquam memoratam insulam fugitivus intraverat, et aliquos complices in adjutorium sui convocaverat, oportuit, ut dicebat, alimentis circumquaque raptis vitam miseram protelare. Effundens igitur animam suam coram Deo in confessione J[ohanni] de Sancto Egidio fratri de ordine Prædicatorum, peccata

f. 156.

already
dead

¹ *Jacobi*] Nicholai, C.

² *sexdecim*] xv., C.

³ This is represented at the foot

of the page, "Trahitur Willelmus
" de Marisco miles ad patibulum."

sua cum contritione et lacrimis confitebatur, non declinans in verba malitiæ se excusando, sed potius accusando. Et sic leniter consolans eum discretus prædicator et confessor, dimisit eum in pace, persuadens ut loco pœnitentiæ imminentem mortem subiret patienter. Et sic, ut prædictum est, quod est horribile memoratu, non unam, sed plures mortes horribiles toleravit.

A.D. 1242.
His confession.

De quadam victoria Templariorum.

Anno quoque sub eodem, Templarii in Terra Sancta de multis milibus Sarracenorum a Babiloniorum partibus transmissorum, plus miraculose quam humana fortitudine, inopinabili victoria gloriose triumpharunt.

Victory of the Templars in the Holy Land.

Pictavenses et Wasconenses se muniunt contra Francos.

Ardenre vero tempore æstivali, cum solaris fervor omnia virentia usque fere ad mare extorruisset, tam Wasconenses quam Pictavenses impetum Francorum super eos jam irruentium vehementer pertimescentes, civitates et castra sua munierunt, prærupta montium molarium obicibus et arborum præcisarum repagulis, ubi aditus in suam patuit regionem ad nocendum, obstruxerunt; semitas et stratas saxorum vel stipitum obicibus immeabiles reddiderunt. Vineas, quas hostibus profuturas crediderunt, cum pomeriis succiderunt; puteos obturaverunt, fontes et eorum rivos perturbaverunt, necnon et aliquos intoxicaverunt. Herbarum pabula et fructuum alimenta, adversantibus patentia, exterminarunt; et omne genus victualium, vel quiescentium receptacula, radicibus et funditus subverterunt, ut adventantes Francigenas penuria multiplici tabescentes a finibus suis saltem sic propulsarent; nec decepit eos sua penitus opinio. Nam in posterum diebus canicularibus oblatrantibus, tantæ mortalitatis

The Gascons and Poitevins fortify themselves against the French.

Unde pestis.

A.D. 1242. tabes Francos illuc venientes invasit, ut rex Francorum quater viginti nobiles vexilla portantes irrestaurabiliter amisit, qui miserabiliter vel ibidem perierunt, vel in lecticis ad propria languentes sunt transvecti. De pedestri vero populo tanta succubuit multitudo, quod vivi mortuorum periclitantes sepulturis vix potuerunt indulgere, sicut sequens narratio in sequentibus suo loco declarabit.

Jussi sunt mercatores capi hinc et inde indecenter.

Merchants seized in France and England. Circa eadem tempora, imminente autumpni operoso tempore, rex Francorum mercatorum Angliæ corpora cum suis bonis per regnum negotiantium, secus quam decuit, capi feraliter imperavit, lædens inormiter in hoc facto antiquam Galliæ dignitatem; quæ omnibus profugis, etiam et exulibus, præcipue pacificis, tutum asilum præbuit et tutamen, sinum ostendens defensionis, unde nomen Franciæ in lingua propria originaliter est sortita. Cum autem hujus protervitatis infamia aures et cor regis Angliæ tetigisset, jussit similiter, ut per regnum Anglorum mercatores regni Franciæ subirent merito talionem. Misit etiam eodem tempore dominus rex Angliæ in regnum suum ad custodes regni, scilicet ad archiepiscopum Eboracensem, et ejus socios, militare postulans auxilium ac pecuniare. Ipsi vero quinquaginta balistarios et magnam pecuniæ summam et victualia et servientes cum armis, ad mandatum regium, sine moræ dispendio sub conductu Quinque Portuum destinaverunt. Quod videntes quidam magnates Angliæ, inhonestum arbitrantes otiis indulgere, rege in transmarinis Martio negotio operam dante, accinxerunt se ad iter cum eis arripiendum, cum equis et armis competenter præparati. Necnon et quidam potentes de Hibernia, ut Ricardus de Burgo et quidam alii, eleganter ac provide in armis et victualibus, procurante viro discreto ac circumspecto domino Mauricio Hybernæ, communiti, ad regis sub-

Origin of the name France.

Auxilium.

Aid sent to Henry III. from England.

sidium alacriter properarunt. Et facta est ex ipsis A.D. 1242. classis copiosa, et navalis exercitus formidabilis. Quod comperientes nautæ et piratæ, ulteriora litora jussu regis Francorum diligenter custodientes, aptatis armamentis navalibus et arreptis armis corporeis, erectis velis in puppibus et directis, in galeis remis multiplicatis, conati sunt vel eis in mari opposito hostili congressu obviare, vel ipsos exturbatos ad litora repellere ceteriora. Et cum cominus imminerent, orta subito tempestate, adeo hinc et inde sunt dispersi, ut vitæ suæ consulentes naucleri et piratæ, vehementem raptum ventorum sequentes, vix suum comitatum in brevis horæ spatio vel naves sociales cognoverunt. Franci tamen, quia propinquiores erant suis litoribus quam Anglici vel Hibernienses suis, vento non multum eis adversante, ad tutiora, vel etiam ad propiora,¹ vel etiam propria se quantocius prospere contulerunt. Nostrates autem, tam ventorum quam Francorum rabiem non mediocriter pertimescentes et fugiendo declinantes, in pudore, in timore, et animi rancore, in diversis, remotis, et ignotis litoribus raptim coacti sunt applicare.² Propter quod dominus abbas³ Ewe-

*Tempes-
tas damp-
nosa.*

*Causa
languoris
et mortis
apud Rio-
lam vel
Regulam.*

shamiæ et dominus Ricardus de Burgo et multi alii in ducatu ipsorum existentes, nunquam in statu sanitatis corporeæ sibi ipsis postea restituti, continue languentes declinaverunt, donec nimis afflictas animas, quas non potuerunt post tot labores in extraneis provinciis et aere insolito penitus refocillare, miserabiliter exhalarent. Rex igitur, in hoc casu lugubri virorum potentum ac discretorum, armorum, et victualium, videlicet frugum quas ab archiepiscopatu Cantuariensi et aliis episcopatibus collegerat, necnon et non minimæ pecuniæ undecunque adunatæ, jacturam magnam et irre-staurabilem incurrit. f. 156 b.

¹ *propiora vel etiam*] In the margin.

² A sword is drawn in the margin.

³ Richard le Gras:

A.D. 1242.

*De Margareta Biset.*Death of
Margaret
Biset.

Obiit¹ autem eodem anno in partibus illis Margareta Biset, genere præclara, moribus clarior, quæ viro- rum amplexus omnino respuens, cujusdam bonæ domus sanctimonialium fundatrix, contra omnium suorum carnalium amicorum voluntatem, sumptibus propriis non minimis, sustentatrix fuerat et patrona. Quæ iccirco laudem promeruit ampliorem, quia dominum regem apud Wudestoch, clamorem excitando, ab illo, de quo præfacta² est mentio, facinoroso, feliciter dum ad Psalterium, quod qualibet nocte psallendo complevit, excubans et orans, liberavit.

*De quodam immmani scelere in partibus Scotiæ a
Waltero Biset perpetrato.*

*Pertinet
historiæ
Scotorum.*
Murder of
Patriek
[Earl of
Atholl],
son of
Thomas
of Gallo-
way, by
Walter
Biset.

Ipsis eisdem temporibus, dum in partibus Aquilonaribus torneamenta infeliciter exercerentur, quidam miles in armis strenuus, sed versutus, Walterus³ Biset nominatus, dum in illo hastiludio, quod captum fuit in confinio Angliæ et Scotiæ, jacturam incurrit, prævalente quodam nobili, scilicet Paterico filio Thomæ de Galeweia, facinus concepit, ut faceret injustam ultionem et scelus inauditum. Dum dictus Patricus cum quibusdam aliis nobilibus cum eo existentibus, apud Hadintunam nocte sequente hospitatus, in quodam horreo dormitans securus quiesceret, ipse præmemoratus Walterus Biset, ostiis deforis truncorum obicibus repagulatis, et clam locis plurimis [ignem] in pariete horrei spinis coneraticulato supponens, omnes fere qui illuc erunt combussit. Obiit igitur ibidem dictus Patricus, cum quibusdam sociis suis strenuis et præclaris. Quod cum ad notitiam comitis Patrici⁴ et

¹ This paragraph is at the foot of
f. 156.

² See vol. iii, p. 497.

³ *Walterus Biset nominatus*] In
the margin.

⁴ Earl of Dunbar and March.

aliorum magnatum Scotiae pervenisset, ad tanti sceleris vindictam se accingentes, ipsum W[alterum] hostiliter insequerentur, volentes eum in frustra detruncare. At ipse ad alas regis Scotiae confugiens misericordiam et justitiam sibi ab ipso fieri postulavit. Infiabatur enim sibi scelus impositum, offerens corpus suum ad disrationandam judicialiter coram rege et curia sua innocentiam ejus, contra quemcunque armis et viribus praepotentem. Contradixerunt autem insequentes, affirmantes quod facti enormitas manifesta non indignit probatione. Postulabant igitur acriter et cum magna instantia et animi rancore a rege inimicum publicum, recenti caede cruentatum et inaudito pollutum facinore. Rex autem furorem eorum vix mitigans, vindictam taliter temperavit, ut idem W[alterus] abjurata Scotia exhaeredatus in perpetuum exularet. Ipsi autem hoc regi cum difficultate concesserunt, credentes ipsum a regis protectione divisum irretire, et nece condigna trucidare. Quod rex, utpote vir justus et misericors, in locis, qui non erant inimicis accessibiles, postquam comperit, caute per tres menses abscondit. Et postea sub cujusdam noctis opacae conticinio, velut exul irrediturus et judicialiter fugitivus et exhaeredatus, fugam clandestinam arripiendo aufugit idem W[alterus], nobilibus Scotiae quamplurimis animam suam quaerentibus ejus fugam ignorantibus. At ipse, qui juraverat iter se arrepturum in Terram Sanctam et inrediturum, pro redemptione animae suae et praedictorum, licet non per eum, ut ait, combustionem peremptorum, loris flexis ad regem Anglorum, querimoniam coram eo de tanta injuria sibi illata¹ graviter repositurus, properavit. Affirmavit enim, regem Scotiae eum exhaeredasse injuste, nec posse aliter protervitatem quorundam rebellium suorum, in eum furiose insurgentium, mitigare; cum promptus esset et paratus, judiciali duello impo-

A.D. 1242.
Walter Bisset allowed to go into exile by Alexander II.

He goes to Henry III.

¹ *illata*] illatata, B. C, is correct,

A.D. 1242. situm crimen repellendo, suam purgare ac probare innocentiam. Addidit insuper, quod cum rex Scotiæ homo ligius sit domini regis Angliæ, non potest tam nobilem, præcipue non convictum, sine regis Angliæ conniventia exhæredare aut irrevocabiliter de terra sua affugare. Insuper addidit, quod dictus rex Scotiæ, in læsionem ligantiæ et fidelitatis qua tenetur regi Angliæ, Galfridum de Marisco ab Hybernia, læsum in conscientia de proditione filii sui W[illelmi], nuper judicialiter condemnati et Londoniis suspensi, fugientem in terra sua receptavit, et receptum protexit et protegit. Unde dominus rex Angliæ vehementer contra regem Scotiæ commotus iram usque ad idoneum tempus retributionis, sicut sequens sermo declarabit, reservavit.

Quomodo rex Angliæ resignatis treugis regem Franciæ diffiduciavit.

Messengers sent by Henry III. to Louis IX. while at the siege of Fontenay [l'Abattu].

Et dum dierum illorum diffluerent curricula, rex Angliæ nuntios suos sollempnes ad regem Francorum, videlicet Radulphum filium Nicholai, et Nicholaum de Molis, destinavit, voluntatem suam ipsi de initianda guerra, resignatis treugis, nisi voluntati suæ obtemperaret, nuntiaturus. Qui advenientes invenerunt ipsum regem Francorum milite stipatum copioso, obsidentem quoddam castrum comitis de Marchia, scilicet Frontenay. Quod castrum idem rex die ac nocte infatigabiliter insultibus armatorum impetivit, jactibus petrariarum malleavit, grandine perterruit spiculorum, adeo ut inclusi jam pæne fatigati non potuerunt tam acerbos impetus et continuos amplius sustinere. Erat enim in ipso¹ castro unus filiorum comitis de Marchia, quem de gremio prioris uxoris² suæ susceperat, miles strenuissi-

¹ *ipso*] illo, C.

² This is an error. This son "non erat legitimo matrimonio natus." William of Nangis,

Gesta S. Ludovici, Recueil des Historiens de la France, xx. p. 336. Hugh le Brun was not married before his marriage with Isabella.

mus, cum aliis nobilibus ipsi comiti specialissimis, A.D. 1242. quos in illo castro tutissimo et munitissimo defendendo et custodiendo posuerat. Rex autem Francorum avidissime eos cupiebat occupare, ut cæteri¹ sibi cautius providentes formidarent. Et cum jam ad ipsum regem Francorum nuntii regis Angliæ pervenissent, ipsos cum honore et reverentia suscepit, et ad mensam pransuros civiliter advocavit. In crastino vero accedentes ad regis Francorum præsentiam, eleganter et seriatim coram eo in hunc modum sibi injuncta propalarunt; “Significat vobis dominus noster rex Angliæ, con-
 “ sanguineus vester, quod supra modum admiratur
 “ quod treugas inter vos et ipsum, et præstito utro-
 “ bique sacramento firmatas, adhuc per triennium du-
 “ raturas, irreverenter necnon et impudenter confre-
 “ gistis, per quod regiæ fidei constantiam, secus quam
 “ deceret, videmini sauciasse.” Quibus rex Francorum sereno vultu respondit; “Nunquam eas confregi, nec
 “ infringere desidero, immo eas intemeratas custodio. Answer of Louis IX.
 “ Et si ei placet, sine aliqua remuneratione, quod tamen
 “ non consuevi, eas protelabo. Absit hoc a me rege f. 157.
 “ Francorum, ut treugas vel aliquod fœdus initum inter
 “ ipsum et me, sprete Dei et hominum reverentia et
 “ consanguinitatis fœdere, quomodolibet præsumam in-
 “ fringere. Sed nuntiate domino vestro, quod ipsas treu-
 “ gas in hoc triennio et in alio triennio, id est, in sex
 “ annos, prorogando continuabo, si placet, gratis et sine
 “ præmio retributionis. Insuper Pictaviam, et Norman-
 “ niæ, quæ non est mihi suspecta et formidabilis, maxi-
 “ mam partem, in quibus se jus habere asserit et spem
 “ ex patris mei Lodowici præstito in Anglia juramento,
 “ et antecessorum antiqua concessione meorum et per-
 “ missione, gratanter concedo. Sic tamen, ut mihi
 “ liceat sine ejus impedimento, sicut jus expostulat,

---

¹ cæteri] ceteris, C.

A.D. 1242. " meam et regni mei injuriam vindicare, de inimicis
 " meis et proditoribus, in ipsum confidentibus. In-
 " super noverit dominus vester rex Angliæ, quod
 " admirandum est, quo ductus spiritu vel ratione dicat
 " quod ego treugas inter nos initas confregerim, si
 " homines meos, vel etiam vicinos aut conterminos,
 " qui ad eum ratione homagii non pertinent, si sint
 " mihi injuriosi vel rebelles, nedum meos expugnem
 " proditores. Quid ad eum de comite de Marchia?
 " Immo quid ad eum de comite Tholosano? nullas
 " cum ipsis treugas accepi, vel in treugis erant con-
 " tenti. Quinetiam eo ipso quod ipsos meos adversa-
 " rios tuetur, videtur potius fœdus initum dictarum
 " treugarum et consanguinitatis genealem dilectionem
 " enormiter violasse. Attamen ego melius ac mitius
 " agere cum ipso proposui, et adhuc formam ei con-
 " cedo treugarum prætaxatam."

His fear of
 treachery
 from the
 kings of
 Arragon
 and Cas-
 tile, and
 others.

Hæc autem dicebat rex cum summo moderamine, et sine aliquo figmento offerebat, quia vehementer pertimescebat insidias regis Arragonum¹ regisque Castellæ,² qui regem Angliæ consanguinitate contingebat; insuper et comitis Tholosani, qui ex longo tempore Francos oderat ipsum persequentes, comitemque de Marchia, castris inexpugnabilibus communitum et divitiis regis Angliæ saginatum, necnon et Normannos vacillantes, Angliæ conterminos et quadam affinitate concatenatos; et supra omnia, juramentum patris sui Lodowici, quo tenebatur regi Angliæ ante recessum ab Anglia jura sua sibi restituere, si patrem suum supervixisset. Et illud moriturus injunxit filio suo apud Avinionem. Et iccirco justum et pium arbitrabatur, animam patris sui a tali obligatione liberare.

¹ James I.

| ² Ferdinand III.

Relatio mandatorum regis Franciæ ad regem Angliæ. A.D. 1242.

Cum autem¹ hæc audissent nuntii, quæ viderant et audierant fida relatione domino suo regi Angliæ protinus retulerunt. Sed rex Angliæ nullo modo favere voluit benignæ voluntati, et gloriosæ ac omni jocunditate repletæ ejus oblationi. Animarunt enim eum et in reprobum sensum averterunt versuti proditores Pictavenses, qui clausurunt oculos suos, ne viderent utilitatis suæ magnitudinem, promiseruntque ei hæc et plura ope eorum, de manu regis Francorum potenter extorquenda. Et statim per quosdam Hospitalarios ipsum regem Franciæ, quia comitem de Marchia, quem patrem suum, qui tamen vitricus erat, de more appellavit, jam cceperat expugnare, præcipitanter diffiduciavit.

Henry III. too much under the influence of the Poitevins to listen to his arguments.

Quomodo prosperatum est initium guerra in manu regis Francorum post diffiducionem.

Quod cum rex Francorum intellexisset, pœnituit eum tam humilem pacis formam regi Anglorum optulisse. Et ait optimatibus suis; “Doleo quod rex Angliæ consanguineus meus, quem optavi mihi habere amicissimum, adeo fascinatus est, quod inclinavit animum suum plus fallacibus sibilis comitum Marchiæ et Tholosiæ, et eorum complicitibus, quorum unus est de proditione, alter de hæresi notabilis, quam meis mandatis amicissimis. Doleo me esse contemptum. Veruntamen neque ipsum neque suorum complicitum vires pertimesco, sed tantum juramentum patris mei in Anglia confirmatum.” Et cum super hoc inconsolabiliter ingemisset, dixit ei unus magnatum suorum, eleganter consolans eum, hoc modo; “Domine mi rex, non est vobis super hoc aliquatenus formidandum. Quia in recessu patris vestri ab Anglia juratum fuit utroque sacramento irrefragabili inter regem Angliæ et vos,

Speech of Louis IX. to his nobles.

Consolatio.

¹ autem] om. C.

A.D. 1242.	“ quod non illaturus foret alteruter vestrum aliquod “ hac vel illac vestris imprisiis post recessum vestrum, “ occasione guerræ motæ, nocumentum ;	
The affair of Con- stantine Fitz- Athulf.	“ quod ¹ transgressus est “ rex Angliæ nimis impu- “ denter quando Constan- “ tinum filium Aluphi ci- “ vem Londoniensem, pro “ eo quod solummodo pro “ patris vestri honore verba “ fecit, truculenter et in- “ juste suspendit. Ipse “ incidit in laqueos per- “ jurii, vobis absolutis.”	“ quod ex parte Anglo- “ rum ut dicitur trans- “ gressum est in aliquo, “ unde si vos in aliquo “ transgrediamini hoc pac- “ tum, minus est vobis “ imputandum. Dicitur “ enim et verum est quen- “ dam civem Londoniarum “ occasione patris vestri “ fuisse suspensum, rege “ tamen nesciente et in- “ vito.”

*Occupatur Frontenay castrum munitissimum comitis
de Marchia a rege Francorum.*

Louis IX. takes Fontenay, but spares the son of the count de la Marche.	Erectus igitur rex Francorum in spem meliorem, inceptam obsidionem castrum de Frontenay ² instantius continuavit, et exercitum conflavit copiosorem, et sti- pendia distribuenda militantibus ampliavit. Ipsi igitur, dictum castrum solito acerbius impugnantes, tam trucu- lenter, tam infatigabiliter erectis mangonellis flagella- runt, compositis petrariis dissiparunt, compactis præci- pitariis impegerunt, jaculorum fulgure qui interius erant transverberaverunt, ita quod ipsum castrum, licet munitissimum, infra quindecim dies, contra omnium Pictavensium opinionem potenter expugnarunt, et filium comitis Marchiæ, qui in eo erat, cum omnibus suis complicibus occuparunt. Qui cum conspectui regis triumphantis præsentaretur cum suis concaptivis, et
--	---

¹ This is the reading of C., for which that on the right hand is

substituted in B., written over the erasure.

² This is Fontenay l'abattu.

instanter postularent multi Francorum ut ad terrorem A.D. 1242. aliorum statim suspenderentur, ait rex, quasi factus ejusdem filii fidelis comitis advocatus; “ Non est reus f. 157 b. “ mortis, si paternis præceptis usque ad mortem obedivit; neque complices sui, qui domino suo fideliter “ serviendo obtemperarunt; sed Parisius mittantur “ incarcerandi.” Quod et ita factum est.

Quomodo [capto] castro de Frontenay multa alia castra sunt regi Francia resignata.

Cecidit igitur timor regis Francorum super omnes Other castles surrender to him. inhabitantes partes circumjacentes, vehementer pertimescentes, ne si forent regi Francorum rebelles, simili calamitati vel peiori involverentur. Captum enim erat violenter castrum ac festinanter, in quo reposita fuit spes universorum. Venerunt¹ igitur ad eum qui in circuitu erant custodes castrorum comitis de Marchia, claves suas regi, ut melioribus subjacerent conditionibus, resignantes. Peragrans igitur rex Francorum affines provincias, castra quamplura et municipia sine difficultate in suam suscepit ditionem. Debilia autem solo tenuis complanavit. Quæ autem fortia² situ erant vel compositione, magis roboravit, et fideles suos Francos procedens posuit in eisdem. Eodemque³ modo recepit aliud nobile castrum, videlicet Funtenay.⁴

Redditur castrum Mouvent sine difficultate regi Francorum.

Venit igitur indistanter rex Francorum ad nobile The castle of Vouvant surrendered to him. castrum comitis de Marchia, quod Ouvent⁵ dicitur. Et cum illud obsidere disponeret, constabularius, præhabita cum suis deliberatione, misit ad regem verba

¹ *venerunt*] venerant, C.

² *fortia*] fortiora, C.

³ *Eodemque . . . Funtenay*] In the margin.

⁴ Fontenay-le-Comte, in la Vendée.

⁵ *Ouvent*] Par. has *vel Mo* above this word. C. has *Mouvent*.

A.D. 1242. pacifica bajulantes. Timebat enim, ne si violenter caperetur, non ei parceret Francorum justitia. Clanculo igitur ac festinanter consulto super hoc comite domino suo, significavit domino regi Francorum, quod si concederet ei in pace non ficta vitam et arma sua et ipsis qui cum ipso erant, castrum ei resignaret; ita tamen quod si infra triennium futurum posset pax reformari inter dominum regem Francorum et dominum comitem de Marchia, ipsum castrum domino eorum, scilicet comiti de Marchia, sine aliqua contentione restitueret. Rex autem malens habere castrum integrum sine moræ dispendio, quam morosis petrariarum jactibus dissipatum, concessit ei postulata. Et sic castrum incontinenti sine difficultate plene in suam cepit ditionem.

Jam comitem de Marchia pœnituit de sua temeraria presumptione.

Regrets of the count de la Marche and the Poitevins and Gascons. Quibus auditis, irruit formido cum desperatione in comitem de Marchia et omnes suos Pictavenses, necnon in omnes Wasconiam inhabitantes, et universos quos rex Angliæ habuit protegendos. Pœnituitque comitem de Marchia vehementer contra dominum suum, regem scilicet Francorum, procaciter recalcitrasse;

Juvenalis
[i. 169].

“ sed galeatum sero duelli
“ Pœnitet.”

Rex Angliæ præcepit Quinque Portuum magistratibus Francis inferre nocumenta.

Henry III. orders the magistrates of the Cinque Ports to ill-treat the French merchants and travellers. Rex autem Angliæ, cum hæc audisset, præcepit Quinque Portuum magistratibus tam mercatoribus quam aliis per maria transmeantibus de regno Francorum quæcunque possent inferre nocumenta. At illi feralia dicta crudelius complentes, more piratico rapinis et cædibus intendentes, metas præcepti regii, lucris inhiantes, truculenter excesserunt; dum Anglos etiam a

peregrinatione redeuntes, et vicinos et notos, affinitati A.D. 1242. vel consanguinitati non parentes, bonis suis spoliaverunt, et aliquos Francorum trucidarunt. Quod cum datum fuisset intelligi regi Francorum, scripsit comiti Britanniae, et litora Britannica inhabitantibus, custodibusque Rupellae et partium ejusdem, Withsantdiae, Calesiae nautis, et Normanniae litora custodientibus, ut et ipsi impetus Anglorum per maria debacchantium repellentes, corporibus eorum non parcerent aut catallis. Unde multiplicatis adversantium viribus et numero, custodes Quinque Portuum aliquotiens turpiter victi et dampnificati, subsidium ab archiepiscopo Eboracensi coacti sunt postulare.

Louis IX.
orders reprisals.

De adventu regis Anglorum ad prata juxta civitatem Tailleburge.

Ipsis quoque diebus, rex Anglorum cum exercitu suo fuit in pratis super Charentam fluvium juxta castrum de Thonay. Et ibidem fecit duos fratres¹ suos, filios scilicet comitis de Marchia, milites. Et dedit illis quolibet anno de scaccario suo percipiendas, uni quingentas, et alii sexcentas marcas, donec eis providisset in terris et redditibus certam æquipollentiam. Et inde recedens cum exercitu suo, pervenit ad prata contra civitatem Taillebure, super prænominatam aquam fluvii Charentæ. Et ibidem moram per sex dies continuavit.

Henry III.
at Ton-
naye.

Before
Taille-
bourg.

Rex Francorum versus Taillebure exercitum suum dirigit.

Rex interim Francorum, multis castris cum castellanis in suam receptis ditionem, in bonam spem erectus, versus civitatem de Tailleburge iter dirigit et vexilla. Est autem civitas illa nobilis valde, uberrimis

Louis IX.
approaches
Taille-
bourg, and
receives
its submis-
sion.

¹ Probably Guy and Geoffrey. See above, p. 175, note¹.

A.D. 1242. vineis opulenta, fluvium cum pratis amœnis et ponte optimo habens jocundissimum, scilicet Charentam profundam et invadabilem. Cum autem rex Francorum civitati appropinquasset, cives nec volentes nec valentes¹ ei in manu forti resistere, salubriori inito consilio, ipsi obviam in pace venientes, se suamque civitatem cum possessionum et libertatum suarum integritate regi Francorum manciparunt, quos idem rex protinus in gratiam suam suscepit et protectionem. Repentine igitur venit ad civitatem et hospitabatur in ea, et cum eo sui nobiliores, cæteris tentoria sua in prato juxta civitatem figentibus. Et cum in crastino diei, scilicet

20 July.

Dominicæ proximæ ante festum sanctæ Mariæ Magdalænæ, dictus rex Francorum transito ponte ad ulteriora Pictaviæ se cum suis legionibus transferre disposuisset, innotuit hoc regi Angliæ et suis magnatibus, inter quos erat quasi dux et primicerius comes de Marchia.

The armies
in sight of
each other.

Cujus consilio dispositis agminibus de nocte, subito venit rex Angliæ cum suo exercitu ad pratum cui pons continuatur, et ibidem fixis tentoriis hospitatus est ex opposito² civitatis, ita quod unus alium exercitum poterat supervidere. Erant autem in exercitu regis Anglorum tunc mille sexcenti milites et viginti milia de pedestri expeditione, et septingenti arcubalistarii, de³ Anglis autem tantum quater viginti. Similiter et unus rex fuit ex una parte prope fluvium, alius ex altera parte prope ripam. Mane autem facto, ecce nostri Anglici viderunt oloflammam regis Francorum et eorundem papiliones cum vexillis, et erat ex alia parte fluminis tenteriorum multitudo ad instar magnæ et populosæ civitatis. Et cum rex Anglorum nihil aliud quam belli impetum expectaret, excepturus Francos in ore gladii, et aliqui Anglorum pontis transitum custodiebant, dixit comiti de Marchia; “ Domine

On finding
that the
English
are not
supported
by the
count de la
Marche,

“ comes pater, ubi est nunc promissio tua? Promisisti

¹ *valentes*] audentes, C.

² *opposito*] oppositis, C.

³ *de . . . viginti*] In the margin.

24 say 800.
21 all invited
came!

f. 158.

“ enim [nobis] adhuc in Anglia existentibus per plures A.D. 1242.
 “ pluries nuntios, certificans nos per cartam tuam paten-
 “ tem, quod copiam nobis, cum necesse foret, militum
 “ tantam præparares, ut alacriter possent imperterriti
 “ regi Francorum obviando resistere, et quod non nisi
 “ de pecunia sollicitaremur.” Cui comes; “ Nunquam
 “ hoc feci.” Et¹ comes Ricardus; “ Immo. Adhuc in
 “ hoc exercitu tuam² cartam super hoc habeo paten-
 “ tem.” Cui comes de Marchia; “ Nunquam per me
 “ signata vel etiam confecta fuit.” Et rex attonitus;
 “ Quid hoc de te audio, pater? Nunquid sæpe misisti
 “ ad me, immo importune sollicitasti per nuntios
 “ tuos et cartas patentes, ut huc venirem, et moras
 “ arguisti? Ubi est quod promisisti?” Cui comes de
 Marchia cum juramento horribili ait; “ Nunquam per
 “ me hoc factum fuit. Imputate³ hoc matri vestræ,
 “ uxori meæ.” Et iterum jurans in gutture; “ Per
 “ guttur Dei, me ignorante ipsa machinata est hæc
 “ omnia.” Cum autem hæc audisset omnia comes
 Ricardus, dearmavit se, et assumpto uno baculo in
 manu sua, transivit pontem, de pace vel treugis locu-
 turus. Imminebat enim regis Angliæ captio mani-
 feste. Erat autem dies Dominica. Et cum venisset
 ad exercitum, receptus est cum summo honore a
 Francis, et vocabant eum multi redemptorem suum,
 quia per compositionem pacis eos in Terra Sancta
 liberaverat. Et intrans ad regem Franciæ, reverenter
 vocatus est. Et cum desiderium suum regi exposuisset,
 scilicet de treugis optinendis, concessæ sunt ei treugæ
 usque in crastinum vix. Et hoc impetravit, tum quia
 favorabilis persona Francis fuit pro nobilium dicta
 liberatione in Terra Sancta, tum quia fuit domini
 regis Francorum consanguineus, tum quia fuit dies
 Dominica. Et cum recessisset comes, salutans rex ait

Richard of
 Cornwall
 crosses the
 bridge to
 the French
 army, and
 obtains a
 truce till
 the mor-
 row.

20 July

¹ et] cui, C.

² tuam] In the margin; om. C.

³ Imputate . . . pontem] From

C. It has been erased from B.
 and is written over the erasure in a
 hand of Parker's time.

A.D. 1242. recedenti; "Domine comes, domine comes, concessi
 " vobis hac die cum sequente nocte treugas, ut in-
 " terim deliberetis vobiscum, quid agendum sit de
 " cætero vobis salubrius. Nox enim consilium habet."
 Cui comes; "Ideo petii inducias, quas impetravi." Et
 cum comes ad regem rediens pervenisset, instillavit
 auri ejus secretius, dicens; "Cito, cito, transferamus¹
 " nos hinc. Imminet captio nostra." Comederunt igitur
 festinanter; transitus enim erat. Et cum declinasset
 sol, intendebat quilibet sarcinulis suis colligandis.
 Et sero cum inciperent tenebræ fieri, rex Anglorum
 expertus jam in parte fidem, immo perfidiam Pictaven-
 sium, turpiter² recessit, et festinans non pepercit
 calcaribus; et secutus est eum totus exercitus, non
 sine multo equorum et hominum discrimine. Erant enim
 multi impransi, et equi vexati et inanes. Rex igitur
 raptus equo velocissimo non prius lora retraxit,
 donec Xantonas pervenisset.

The Eng-
 lish retreat,
 and Henry
 III. flies to
 Saintes.

*Recedente rege Anglorum rex Francorum pontem
 transit, quasi fugitivum insequendo.*

Louis IX.
 pursues
 him.

Quod cum cognovisset rex Francorum, quod tamen
 vix credere potuit, eadem nocte cum toto exercitu suo
 pontem pacifice transiit, et eodem loco quo rex fuerat
 die postera fixerunt Franci sua tentoria summo mane.
 Adventabat enim et crescebat exercitus. Plaustra enim
 et bigæ, machinas et victualia deferentes, viam trium
 miliarium detinebant, quæ ad mille et sexcenta aestima-
 bantur. Die autem Martis proximo sequente, rex Fran-
 corum cum exercitu suo insecutus est regem Angliæ.
 Et cum appropinquassent Xantonas, quidam de Francis
 discurrebant, emolumentis victualium intendentes, quod
 vulgariter *ferrari* dicitur. Quibus comes de Marchia
 hostiliter occurrit, rege Angliæ inconsulto vel exercitu

July 22.

¹ *transferamus*] transeamus, C.

² *turpiter*] Written over an erasure.

ejus. Et facto congressu acclamatum est terribiliter; A.D. 1242.
 “Ad arma, ad arma.” Hinc¹ “Regales, Regales;”
 inde “Montis gaudium, Montis gaudium,” scilicet utrius
 regis insigne. Et ascendit clamor usque² Xantonas
 ad regem Anglorum et ejus exercitum; et dictum est
 quoniam comes de Marchia bellum inseruisset, volens
 vel vitam perdere vel famam redimere. Et commotus
 est uterque exercitus, et incepit conflictus acerrimus
 extra civitatem Xantonas, inter vineas, in arctis viarum.
 Angli autem in ira sua alacriter Francos in ore gladii
 susceperunt, certamen gravissimum ineuntes; ita quod
 si numero eadem die eis æquarentur, sicut et ipsi
 Franci contestati sunt post certamen, voti compotes de
 Francis gloriose triumphassent. In quo conflictu comes
 Legrecestriæ S[imon] de Monteforti, comes Saresbiriæ,
 comes Norfolckiaë Rogerus Bigod, Johannes de Burgo,
 Warinus de Montecheinsil, Hubertus filius Mathæi,
 Radulphus filius Nicholai, et multi alii Anglici strenui,
 ibidem, hoc asserentibus æmulis eorum, laudem pro-
 meruerunt sempiternam. Ex parte autem Francorum
 captus fuit ibidem Johannes de Barris per Willelmum
 de Sey, cum sex militibus, qui postea pro totidem
 Anglis³ sunt commutati; multique alii Francorum,
 inter quos captus fuit Petrus Orige, senescallus comitis
 Bononiaë, per Johannem Mansel, regis Angliæ clericum
 et specialem consiliarium, qui inter strenuos ultimus
 non habebatur. Ex parte autem regis Anglorum captus
 est vir nobilis Henricus de Hastingses, cum viginti
 militibus et manu pedestri non minima, qui omnes pro
 Johanne de Barris et illis, qui cum eo capti fuerunt,
 commutabantur.

Skirmish
at Saintes.

¹ *Hinc . . . insigne*] In the
margin.

² *C. ins. ad.*

³ *Anglis*] Francis, B.

A.D. 1242. *Accrescentibus viribus regis Francorum post conflictum, formidans comes de Marchia cœpit tractare de pace cum rege Francorum clam.*

After losing several of his castles, the count de la Marehe endeavours to make his peace with the king of France.

Accrescente autem regis Francorum exercitu diatim ad instar stagni¹ ex torrentibus, cœpit comes de Marchia anxius formidare. Sinistri enim rumores recenter cotidie cor suum cruentarunt. Capto enim Frontenay, captus fuit filius² ejus, et cum eo quadraginta milites et multo plures³ strenui servientes cum armis, quod suæ fuit olla spei et confidentiæ. Postea vero Vouvent, aliud castrum, ubi etiam septies viginti milites et arcubalistarii circiter sexaginta⁴ loricati; deinde Vilers,⁵ cum pluribus aliis castellis et municipiis cum suis custodibus; inde Funtenay cum suis partibus adjacentibus occupabantur. Tactus ergo dolore cordis intrinsecus, desperans et formidans, licet sereno vultu cordis molestiam palliaret, comes de Marchia cœpit vacillare et cogitare quibus intermediis possit recipi in gratiam domini sui regis Francorum, cujus tantam offensam promeruerat. Misit ergo clanculo ad comitem Britanniae, ab antiquo sibi familiarem, proditor ad proditorem; ut ipse adjuncto sibi episcopo⁶ Xantonensi, petens affectuose nimis, et adhibita summa diligentia, clam et caute ipsum in gratiam regis Francorum restauraret. Venit ergo dictus comes Britanniae cum memorato episcopo ad regem Francorum, et subridens ait, "Succisa est velut a texente " guerra ista." Et præmissis quibusdam aliis sibilis adulatoriis, continuans ait in audientia episcopi et quorundam paucorum optimatum Francorum, quos ad tantum consilium advocavit; "Domine mi rex, homo " vester comes de Marchia, qui se graviter offendisse " vos vestramque coronam confitetur, petit a vobis

He sends Peter Mauclerc and the bishop of Saintes to the king.

¹ *stagni*] regni, C.
² See above, p. 202 n².
³ C. ins. *cum eo*.
⁴ *sexaginta*] xl, C.

⁵ Villers-en-Bois (Deux-Sèvres, arr. Melle).
⁶ Peter, bishop of Saintes.

“ non iudicium, sed misericordiam, sicut solet com- A.D. 1242.
 “ muniter proverbium recitari, ‘Miseris misericordia
 “ ‘ est necessaria, et de peccatore misericordia.’ Mittit
 “ me ad vos, ut in quo confidit anima ipsius. Iccirco
 “ pro ipso interpello affectuose vestram regiam et in-
 “ natam benignitatem, ut vos aperto sinu misericordiæ
 “ hominem vestrum, et jam fidelem et vobis proum,
 “ et sine consueta simulatione conversum, recipiatis.”
 Et innuens uno oculorum, ait demissius; “ Consulo ut
 “ non contradicatis. Arctare enim potestis ad libitum
 “ conditionem [ejus]¹ in posterum.”

*Restitutus est comes de Marchia in gratiam regis
 Francorum, sed vix et duris conditionibus.*

Igitur receptus est comes de Marchia in gratiam Terms offered him by Louis IX.
 regis Francorum, ita scilicet, quod id quod de suo
 rex² Francorum jam violenter occupaverat cederet ei
 in possessionem jure perpetuo et in augmento regni,
 comite privato³ judicialiter cum hæredibus suis. Item
 additum est, quod omnia castra dicti comitis, scilicet
 Coinnacum,⁴ Lizinum, et Muntpin, et omnia sibi sus-
 pecta, sive sint sua sive amicorum quos potest justi-
 ficare, in manu regis Francorum resignarentur, et sic
 ea custodita remanerent per triennium, ut saltem sic
 restringeretur et, si invitus, fidelis esse cogeretur. Et
 post elapsum triennium, in gratia regis pendeat, ut, si
 regi fideliter servierit, prædicto comiti castra memorata
 restituerentur. Cæterum per triennium serviret ipsi
 regi Francorum cum ducentis armatis, militaturus fide-
 liter in guerra dicti regis contra comitem Tholosanum,
 vel aliquem alium, regi Francorum vel ecclesiæ rebel-
 lem, ad præceptum ejus propriis stipendiis. Insuper
 addidit rex; “ Cartam illam, quam ipse, sicut et præ-

¹ *ejus*] from C.

² *rex Francorum* is before *id quod de suo* in B. These four words are written over an erasure.

³ *privato . . . castra*] Written over an erasure.

⁴ Cogniac (Charente), Lusignan (Vienne, arr. Poitiers), Merspius (Charente, arr. Cogniac).

A.D. 1242. “decessores sui ab antiquo tempore, a regibus Franco-
Inde comes “rum antecessoribus meis hactenus tenuit, de decem
de Marchia “milibus libris de fisco meo annuatim pro Marchia
nomen sort- “ex hac parte regni mei custodienda, quam sæpe male
titus est. “custodivit, maxime nunc, percipiendis, sine aliqua
 “contradictione mihi resignet, cum quieta clamantia
Proditio “annui census supradicti.” Ad hæc comes Britanniae
comitis subridendo, pinsem faciens cum sanna, instillans auri
Britanniae. regiae, ait; “Consulo ut, retentis castris et censu, vos
 “amodo Marchiam vestram custodiatis.” Et sic re-
 cedens, assumpta manu episcopi, ait; “Consummatum
 “est.” Cui episcopus; “Quid?” At illi comes; “Ne-
 “gotium pro quo ivimus.” Cui iterum episcopus;
 “Amice, tu videris. Susurrations vestras non audivi.”

*Tandem consentit comes de Marchia prædictis licet
 duris obligationibus.*

After some
 hesitation
 he con-
 sents, and
 deserts
 Henry III.

Tales igitur conditiones et obligationes cum ipsi comi-
 titi de Marchia ex parte regis Francorum, pro gratia
 sua optinenda, per supradictum comitem Britanniae in-
 notuerunt, ab imo lacrimabilia trahens suspiria, diu tacuit
 renitendo. Tandem consilio sæpedicti comitis de Bri-
 tannia et aliorum amicorum suorum secretorum, in qui-
 bus confidebat, ne pejus ei contingeret, non sine magna
 cordis amaritudine, consensit. Et sic relicto filio suo
 rege Anglorum, cujus thesaurum pro majore¹ parte jam
 exhauserat, ad exercitum Francorum avolans, pedibus
 regis Francorum provolutus, gratiam ejus, quam non
 meruit, est adeptus. Et statim missus est cum ipso
 comite Britanniae ad expugnandum comitem Tholo-
 sanum, qui regi Angliæ tam consanguinitate quam
 juramenti fœdere contra regem Francorum in continua-
 tione inite guerræ conjunctus dinoscebatur. Unde
 ex illo tempore comes Tholosanus, suæ intendens defen-
 sioni, regem Angliæ, cui efficax auxilium præaccepta
 pecunia promiserat, juvare non poterat. Similiter
 nec rex Arragonum, dicto regi præclusis aditibus, ali-

¹ *majore*] maxima, C.

quatenus eidem valuit aut voluit suffragari; nec¹ rex A.D. 1242.
 Navariæ nec quisquam alius, in quo confidebat rex Anglorum. Venit tamen comes Tholosanus furtive semel ad regem Anglorum, excusans seipsum, et ipsum regem inanis et umbratilis rationis consolatione confortans, ait; "Ne desperetis, domine mi rex et congermane. Advice of Raymond of Toulouse to Henry III.
 " Non diffidatis regem Francorum, rex potens, repelle-
 " re, quem me solum cum adiutorio papali repulisse
 " violenter meministi. Et ego, cum a finibus meis
 " hostiles irruptiones tuorum proditorum viriliter propulsaverim, ad vestrum auxilium non segniter pro-
 " perabo." Et sic post aliquas simul factas confabulationes, recessit dictus comes, non paucis oneratus donativis.

Una causa quare rex Xanctonam amiserit.

Dum autem hæc prædicta proditio a comite de Marchia, ignorante rege Angliæ, subdole perpetraretur, idem rex apud Xanctonam² aliquot diebus moram protrahens, quia ab antiquo jure specialis proprietatis regis Angliæ esse dinoscitur et camera, dedit et per cartam suam confirmavit filio comitis de Marchia Hugoni, scilicet Bruno, fratri ejusdem regis juniori, civitatem ipsam, sine consilio civium et contra voluntatem eorundem. Oderant enim cives eundem H[ugonem], utpote superbum et injuriosum, et sæpe ipsis oppressuris³ per eum comminantem. Ideoque cives ipsum regem Anglorum amplius oculo recto non poterant intueri, vel ejus gestus vel opera gratius approbare. *Dubium.*
Vacat.
 Hatred of the citizens for him.

Quomodo rex Anglorum confugit ad Blavium civitatem.

Porro imminente operoso mense Augusti, rex confidenter credens certum ac tutum apud Xanctonam f. 159.
 Henry III. remains at Saintes,

¹ nec . . . Angliæ] In the margin.

² Par. has *vel-s*, i.e. Xanctonas, over the line. C. has *Xanctonam*.

³ Sic.

A.D. 1242. habere refugium, ibidem proposuit per aliquot dies gratia respirationis commorari. Et ecce quidam¹ miles de regno Francorum, conscius secretorum regis Francorum, videlicet unus de liberatis in Terra Sancta per comitem Ricardum, clanculo ac festinanter significavit eidem comiti, quod consilium regis Francorum fuerat firmatum et secretius sancitum, quod ipsum regem Anglorum in civitate Xantona per vallum subito circumdatum obsideret, et congregatis viribus universis tam in communis quam militiis, quot et quantas regnum Franciæ effundere posse dinoscitur, obsidionem continuaret, non inde recessurus, donec omnes Anglos cum rege suo violenter comprehendat, et comprehensos Parisius traheret compeditos et captivos. Addiditque idem nuntius festinus et anhelus, quod comes de Marchia conversus fuit, immo potius aversus, factus regi Anglorum de amico inimicissimus et de falso patre vitricus manifestus; nec aliud posse sperare de aliis Pictaviæ magnatibus. Et vix ille loqui desierat, ecce alius nuntius ad regem ex parte fratris sui junioris H[ugonis] præmemorati, et² Guidonis de Lizinun fratris sui prius³ nati, consequenter asserens quod si moram facerent eadem nocte ibidem, omnes vel caperentur vel circulari obsidione usque ad captionem vallarentur Anglici, cum rege suo et civibus. Erat autem hoc in crastino sancti Pantalconis, cum rex de Pontibus venisset per Archiac⁴ et illinc ad Herbizi,⁵ et appropinquasset securissime, quasi ad suum proprium, Zantonas. Et jam quasi hospitium accepturi, prandia paraverunt omnes Anglorum æditui, præambuli, procuratores, et marescalli; et incontinenti cum rex pran-

but finding himself in danger of being captured,

July 29.

¹ This is probably Richard, Vis-comte de Beaumont; see above, p. 79, and below, p. 225.

² *et . . . consequenter*] In the margin.

³ Sic, erroneously, as Hugh was

the eldest son of Hugh le Brun and Isabella.

⁴ Archiac (Charente-inférieure, arr. Jonzac).

⁵ Probably Barbezières (Charente, arr. Ruffec).

surus fuerat, festinanter audito secundo nuntio, qui primo perhibuit testimonium et sic credi meruit, recessit, et recedens jussit succendi civitatem; quia, prout a nuntio acceperat præmemorato, cives, jam facta pace cum rege Francorum, regi Francorum secreta regis Anglorum proditiose revelaverant. Et non parcens equinis lateribus vel acutis calcaribus, iter versus Blavium festinanter fugitivus continuavit, non multum curans quis etiam suorum sequeretur, jejunos penitus et inanis. Quod cum suis nobilibus innotuisset, semicoctis cibariis relictis, subito impransi arreptis equis velocioribus, regem suum raptim consecuti sunt, sibi cum ipso apud Blavium refugium mendicantes. Vestigia igitur eorum pedetentim insecutus, cum summa necessitate exercitus¹ Anglorum numerosus, impransus et præ debilitate deficiens, tantam hominum delicatorem et equorum oneratorum, plaustorum, et bigarum jacturam incurrebant, ut videntes ad lacrimarum abundantem effusionem² pietas commoveret. Erat enim iter viginti miliarium illius patriæ; circiter quadraginta, vel potius quinquaginta, secundum æstimationem miliarium Anglicorum. Et nisi prinorum et prunorum silvestrium obiter refocillarentur exili interim edulio, animæ eorum in ipsis defecissent. Rex³ autem Francorum Xantonas veniens, veneranter a civibus et clero susceptus, civitatem illam nobilissimam in suam sine difficultate suscepit ditionem. Et cum post fugam illam nimis probrosam et dampnosam vix palpitantes fatigati Anglici nostri pervenissent Blavium, et rex per paucos dies ibi commorans et quiescens spiritum resumpsisset, (non enim comederat vel dormierat jam per dies duos et etiam duas fere noctes,) cogitavit inde recedere, ut asilum tutius posset invenire. Et inito consilio cum suis primatibus, versus Burdegalim tendere concepit intentionem. [In recessu vero a

A.D. 1242.
orders the
city to be
burnt, and

flies to
Blaye.

His losses
and dis-
tress.

Reception
of Louis
IX. at
Saintes.

Henry III.
at Blaye.

His losses.

¹ C. ins. *regis*.

² *effusionem*] confusionem, C.

³ *Rex . . . . ditionem*] In the margin.

A.D. 1242. Xantonis] dominus¹ rex Angliæ capellam suam [a properando] amisit, id est, omnia ornamenta sacerdotalia preciosissima, et multa alia, quæ longum essent enarrare, præter reliquias. Veruntamen ipsum regem Angliæ versus Blavium fugientem insecutus est rex Francorum acerrime, usque ad locum qui vocatur Quarta² Leuca; sed ibi rex Francorum interim restitit, graviter infirmatus. Rex³ Angliæ, audito quod rex Francorum infirmabatur, apud Blavium per aliquot dies commorabatur.

Nota miraculum.

Pons surrendered to Louis IX.,

Hæc igitur cum audisset Reginaldus de Pontibus, ad alas regis Francorum properanter confugiens, et pacem per amicos quærens, et vix inveniens, se et civitatem de Pontibus regis Francorum subdidit ditioni.

Civitati autem Pontibus regi Francorum subditæ imposuit idem rex fideles.

who ejects the Poitevins from it.

Civitati igitur sibi subditæ, scilicet de Pontibus, aliis quoque castris in circuitu existentibus, dominus rex Francorum fideles suos, ejectis Pictavensibus, cautius stabilivit.

Willelmus dictus Archiepiscopus facta prodicione de thesauro regis Angliæ ad regem Francorum aufugit.

William l'Archevêque obtains money from Henry III., and then deserts to the French, who mock at him.

Cum autem talia ad audientiam Willelmi, qui dicitur Archiepiscopus, pervenissent, et ipse similia facere cogitavit, ita tamen ut prius bonis regis Angliæ saginaretur. Misit igitur in dolo ad ipsum regem verba pacifica et consolatoria, asserens sub attestatione Divini judicii, quod, etsi omnes Pictavenses retrorsum abissent nequiter arcuati, ipse quamdiu vitæ spiraculum in pectore suo palpitaret, a rege Angliæ, qui tot ei bona contu-

¹ dominus . . . reliquias] In the margin. The words in brackets, not in B., are from C.; dominus rex Angliæ is not in C.

² Cartelègue, (Gironde).

³ Rex . . . commorabatur] This is in rubrick, as the heading of a chapter, and so also in C.

lerat, nunquam discederet, nec ad Francos confugeret, A.D. 1242. quorum superbia intolerabilis omnes sibi subjectos, postquam invaluerint, conculcat quasi lutum platearum. Supplicat ergo regi Angliæ, quasi domino naturali et indivisibili, quatinus milites animosos et omnibus necessariis communitos ad defensionem suæ civitatis, videlicet de Partenay, sine moræ dispendio destinaret, et thesaurum ad ejusdem communitationem. Quibus sermonibus mellitis et mollitis cum rex nimis cereus fidem adhibuisset, et omnia juxta verbum suum complevisset, ipse Willelmus memoratus milites a rege Angliæ ad auxilium suum destinatos aufugavit a civitate sua viliter repulsos, thesauro retento sibi pro stipendiis contribuendo. Et sic se ipso cum suis omnibus hominibus et civitate ad alas regis Francorum pacem faciendo convolvit. Super quem Franci deridendo linguam ejecerunt, et cynice reprehendendo, quasi Caym ad signum positum digito monstrantes, proditorem signaverunt.

Vicecomes de Thoar: avertitur a rege Angliæ.

Hæc cum audisset vicecomes de Thoarzio, in quo f. 159 b. tot et tanta congesserat rex Angliæ beneficia, et etiam [Guy I.] suorum promotionem multipliciter procuraverat, cum viceomte de Thouars deserts elitellas suas plenas electo numismate esterlingorum to the French. ponderasset, *versus est in arcum pravum.* Et interlo- Ps. lxxvii. quentibus amicis, et pacem cum rege Francorum com- 57. ponentibus, reddita sibi civitate sua cum municipiis adjacentibus, exercitui Francorum additus, evidenter edocuit quæ fides fidei Pictavensium est adhibenda.

Cives et populus et municipiorum custodes et universitas Pictaviæ ad regem Francorum conversa est.

Videntes igitur cives et municipiorum custodes quod Poitou corum fortiores incurvati sunt, et rex ipse Angliæ, goes over to Louis IX. quasi nauta navem desperatam, qui eos debuit protex-

A.D. 1242. isse, fugiens dereliquisset, ad regis Francorum nobile dominium certatim convolarunt, omnesque comprovinciales se suaque ipsi protinus manciparunt.

De fidelitate Hertoldi oppidani Mirabelli, qui solus laudabiliter se gerebat.

Hertold, (Arthault) guardian of the castle of Mirambeau, goes to Henry III., and has his leave to do as he thinks best.

Hæc et his similia cum fama volatilis per Pictaviæ climata ventilasset, Hertoldus castri Mirabelli¹ inextinguibilis custos fidelissimus, tactus dolore cordis intrinsecus, videns pro certo quod Francorum impetui, auxilio regis Angliæ destitutus, resistere, etsi voluisset, non valuisset, ait complicitibus suis; “Ecce amici mei ac
 “ socii præcordiales, omnis hæc nostra regia regio² heu
 “ generali ruinæ patet et præcipitio. Quid opus factu?
 “ Discordes facti nostrates et divisi induunt confusionem. Servire cogemur inimicis nostris.” Tandem post lamenta, lacrimas aduberes, et ab alto corde tracta suspiria, inito consilio, placuit ei regem Angliæ adire, dominum suum naturalem, cum ipso super hoc colloquium habiturus. Ad quem cum venisset, genas perfusus rore lacrimarum, exitus aquarum deducebant oculi ejus, singultibusque sermones suos perrumpentibus dixit ei, “Domine mi rex, videt excellentia vestra
 “ per omnia nobis fortunam adversari. Et ego miser,
 “ quid facturus sum? Potestisne mihi in hoc tanto
 “ periculo suffragari, et obsidionem, si me contingat obsideri, violenter repellendo amovere? Cogarne, sicut
 “ vicini mei, involvi communi calamitati, et³ jugum
 “ Francorum intolerabile, quod semper hactenus antecessores mei respuentes abjecerunt, miserabiliter modo
 “ subire?” Cui rex Angliæ demisse respondit; “Vides,
 “ Hurtlede, vires meas, quæ vix ad meam sufficiunt
 “ ereptionem. Dominus noster ac Redemptor Jesus

¹ Mirambeau (Charente - inférieure, arr. Jonzac).

² regio heu] Written over an erasure.

³ et] ut, B.

“ Christus proditus fuit per discipulum suum Judam, A.D. 1242.
 “ et quis igitur tutus erit? Ecce comes de Marchia, *Offendiculum*.
 “ quem pro patre habui, perniciosum vobis omnibus
 “ reliquit exemplum. Confidi in baculum arundi-
 “ neum, et ejusdem fragmenta vulneraverunt me. Solus
 “ laudabiliter egisti, qui me super his consulere vo-
 “ luisti. Si quid de meo justo titulo possides, me
 “ donante [tibi] benigne concedo possidendum. Fac
 “ igitur licentius, quod in oculis tuis videbitur ex-
 “ pedientius.” Recedens igitur idem H[ertoldus] a He goes to
 præsentia regis ac domini sui, flens et ejulans venit Louis IX.,
 ad regem Francorum erinibus hirsutis et oculis præ and is
 fletu rubicundis, et ait, “ Domine mi rex, iratus Deus kindly re-
 “ tanta in me mala conguessit, ut oporteat me, etsi in- ceived.
 “ vitum, ad asilum vestræ protectionis confugere.
 “ Mihi derelictus sum. Ad vestram igitur regalem
 “ excellentiam confugio gemebundus; castra mea, si-
 “ mulque meum accipe et accepta famulatum.” Cui
 rex Franciæ sereno vultu respondit; “ Amice, bene in-
 “ notuit mihi, quomodo dominum¹ tuum regem Angliæ
 “ adisti, et quæ verba ei² protulisti. Tu solus fideliter
 “ te gessisti. Te tuaque benigne suscipio contuenda.
 “ Tales approbo. Talibus misericordiæ sinus est pan-
 “ dendus.” Hertoldus igitur castrum nobilissimum de
 Mirebello in manibus regis Francorum resignavit, cum
 omnibus ad illud pertinentibus. Sed rex Francorum
 statim accepto ab ipso juramento fidelitatis, ipsum ei
 custodiendum confidenter liberavit. Et eodem exemplo
 omnis illa pars, præter Montem Albani cum³ paucis
 aliis, ditioni Francorum mancipatur.⁴

Montau-
ban almost
the only
place left
to the
English.

*Partus.*⁵

Rex autem Angliæ apud Blavium usque ad Assump-
 tionem beatæ Virginis, donec scilicet regina, apud

¹ *dominum*] om. C.

² *ei*] om. C.

³ *cum*] et, B.

⁴ *mancipatur*] *mancipantur*, B.

⁵ This and the following headings
are incorrectly interchanged in B.

A.D. 1242. Burdegalim commorans, peperisset, moram continua-
 vit, in tentoriis fixis in pratis amcenissimis, promptus
 versus Burdegalim citius avolare, si per exploratores
 suos regem Francorum Blavio appropinquaturum cog-
 novisset. Peperit igitur uxor ejus regina Alienora
 filiam, in¹ crastino Nativitatis sancti Johannis, et
 vocatum est nomen ejus Beatrix, sicut mater ipsius
 reginæ vocitatur.

Birth of
 Beatrice,
 daughter
 of Henry
 III., at
 Bordeaux,
 25 June.

*Commorante rege Blavii, venit ad eum comitissa de
 Biarde cum filio suo Gastone.*

The count-
 ness of
 Bearu
 obtains
 money
 from
 Henry III.
 Eodemque tempore, quædam mulier singulariter mon-
 struosa et præ grossitudine prodigiosa, comitissa² vide-
 licet de Biarde, cum filio suo Gastone³ et sexaginta
 militibus, venit ad regem, ducta cupidine esterlingo-
 rum, quibus noverat regem Angliæ abundare. Et
 facta conventionione stipendiaria, morabatur cum eo, et
 accepit a rege qualibet die pro stipendio tredecim libras
 esterlingorum, quæ nunquam regi profuit, immo potius
 offuit, et in fine defuit, immo verius prodidit et depaup-
 peravit.

*Nota quia
 rex multis
 debitis
 onerabatur.*

*Rege Francorum disponente insequi regem Angliæ
 usque Blavium et inde usque Burdegalim, orta est
 pestis inter Francos.*

Louis IX.
 proposes
 to pursue
 Henry III.
 to Blaye
 and Bor-
 deaux.
 Rex interim Francorum, inito cum optimatibus suis
 consilio, quia vidit opus Martium in manibus suis fe-
 liciter prosperari, proposuit regem Anglorum, quem
 jam noverat Pictavensium viribus et solatio destitutum,
 et jam in proclivum desperationis declinantem, usque
 Blavium hostiliter insequi, et inde usque Burdegalim,
 si illuc foret migraturus, et negotium belli vel guerræ

¹ in . . . Johannis] In the mar-
 gin.

² Gersende of Provence, widow

of William de Montrate, count of
 Béarn.

³ Gaston VII., count of Béarn.

usque ad consummationem indefessa diligentia continu- A.D. 1242.
 are. Ecce Dominus misertus regis et regni Anglorum,
qui dat salutem regibus prout vult, corda Francorum Ps. cxliiii.
 tam intolerabiliter superbientium quodam dissentio- 10.
 nis inter eos exorto scismate perturbavit. Præterea, Quarrels
 alimentorum penuria eorum exercitum, qui numerus in the
 nimis erat, adeo miserabiliter invasit, ut fame et siti French
 invalescentibus tumuerunt, et infirmantes contabuerunt, army.
 et variis afflictis miseriis animas fatiscentes exhalarunt.¹
 Comprovinciales enim puteorum ora obturaverant, rivos f. 160.
 et fontes intoxicaverant et exturbaverant, prata cum Distress
 pascuis araverant, annonam² amoverant; unde haustis and sick-
 aquis equi perierunt, et oblatrantibus diebus canicula- ness.
 ribus, qui tunc desæviebant, homines infirmi decubue-
 runt, et carentes requiei solatio et curantium medica-
 mine, citius obierunt. Mortui igitur sunt in exercitu
 Francorum magnates vexilla portantes quater viginti,
 et de pedestri manu circiter viginti milia. Rege The king
 autem Francorum simul graviter infirmato, cecidit timor taken ill.
 gravis cum desperatione super Francos, timebant enim
 vehementer regem suum, morte interveniente quæ
 nulli parcat, amittere; sicut apud Avinionem patrem
 suum Lodovicum repentine perdiderunt. Erat namque
 rex juvenis, tener, et delicatus. Et jam dicta peste
 obierant milites strenui et incomparabiles, videlicet
 Robertus Malet Normannus, singulari dignus præconio,
 et Ricardus de Beumund, vir inter omnes Francos
 generosus, et gestis magnificis spectabilis, quem comes
 R[icardus] in Terra Sancta liberaverat. Coactus est Truee for
 igitur fatis sibi adversantibus treugas quinquennes a five years
 rege Anglorum caute tamen accipere petitas, et in granted.
 Franciam quantocius ad solitum aera remeare. Quæ
 libenter, immo gaudenter, illi sunt concessæ.

¹ At the foot of the page is a drawing of a group of dead soldiers and others; above, "Pestis mortificinii Francorum in Pictavia."

² *annonam amoverant*] In the margin.

A.D. 1242. *Rex Francorum infirmus acceptis treugis ad propria remeavit.*

Louis IX.
returns
home.

Rex igitur Francorum, ut respiraret, tum quia rex Angliæ ad ulteriora se transferre præparabat, quem insequi erat difficile in sua se transferentem, tum quia hiemalis instabat importunitas, mutato ex inopinato eventu proposito, in Franciam est reversus. Regrediens tamen per Xantonam, quam in propriam receperat, præcepit eam ad opus regni Francorum novis et renovatis muris et antemuralibus communire.¹ Similiter et alias civitates, acceptis juramentis a custodibus et obsidibus, et castra castellanis Francis et fidelibus suis fecit tutissime roborari; rege² Angliæ se in Wasconiam, sed³ inutiliter, transferente, et cum regina sua dies otiosos apud Burdegalim desidiose⁴ consumentem; interim tamen Wasconienses cum Biarda⁵ thesauris ejus minime pepercerunt. In octavis autem sancti Mathæi Apostoli rex in Franciam veniens ab infirmitate sua convaluit. Multi tamen ex recepta materia in partibus Pictaviæ nobiles, postquam in Franciam redierunt, et post diuturnos languores infirmitate correpti, viam universæ carnis sunt ingressi.

Henry III.
in Gas-
cony.

Recovery
of Louis
IX.,
28 Sept.

Exigitur auxilium pecuniare in Francia ab ecclesia.

He asks
an aid
from the
prelates
and reli-
gious or-
ders, and
obtains a
twentieth.

Convocatis igitur universæ ecclesiæ prælatibus in regno Francorum constitutis, Parisius, videlicet archiepiscopis, episcopis, abbatibus, prioribus, Nigri, Cisterciensis, et Prati-monstrati ordinum, procuratoribusque capitulorum cathedralium, exegit ab eis rex Francorum auxilium pecuniare. Et ne videretur rationabiliter pati repulsam, addidit causam, videlicet ad expugnandum hæreticos Albigenses. Imponebat enim rex co-

¹ *communire*] Par. has vel -i over this word.

² *rege*] rex, C.

³ *sed inutiliter*] Written by a modern hand over an erasure.

⁴ *desidiose consumentem*] Written over an erasure.

⁵ Countess of Bearn; see above, p. 224.

miti Tholosano veterem notam hæreseos, in cujus rei A.D. 1242. argumentum idem comes quosdam fratres Prædicatores nuper, ut ait, nequiter trucidavit. Prælati igitur, videntes se Papali regimine destitutos, licet non teneantur de jure ad imperium alicujus sæcularis personæ in gravamen ecclesiæ aliquod subsidium contribuere, considerantes tamen quia dies mali sunt, et ubi multitudo in strage est, subtrahendum est aliquid severitati, vicesimam partem reddituum suorum illius anni, sub brevi termino persolvendam, universaliter compromiserunt.

De dedicatione ecclesiæ de Waltam.

Eodemque anno, videlicet in crastino sancti Michaelis, Dedication of the church of Waltham, 30 Sept. dedicata est ecclesia conventualis canonicorum de Waltam ab episcopo Norwicensi Willelmo, sollempniter valde, assistentibus aliis plurimis episcopis, prælatis, et magnatibus venerabilibus, statim¹ post dedicationem ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum, ut peregrinantes hinc inde indistanter transmearent.

Scutagium exigitur a rege Angliæ per totam Angliam.

Ipsa quoque eodem tempore scutagium per totam Scutage. Angliam, viginti² solidos de scuto, rex³ Angliæ sibi fecit extorqueri. Eodemque tempore, Adam abbas de Adam, bishop of Connor. Wareduna confirmatus est in episcopum Cunerensem,⁴ qui episcopatus est in Hybernia, subjacens metropolitane diocesi archiepiscopi Armachani.

¹ *statim . . . transmearent*] In the margin.

² *viginti . . . . . scuto*] In the margin. It is not in C.

³ *rex . . . extorqueri*] Written over an erasure.

⁴ His mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

A.D. 1242. *Quidam magnates Angliæ petunt licentiam repatriandi, causa recreationis.*

Several English nobles ask leave to return home.

Sub eisdem quoque temporibus, comes Bigod, comes Wintoniensis Rogerus, et alii quamplures magnates, venerunt ad regem, querimoniam gravem coram eo reponentes, quod ipsos sine alicujus adminiculi consolatione a partibus propriis in tam longinquas partes proditorum inconsultius protraxisset. Unde cum rex Francorum cum exercitu suo in partes interiores Franciæ se suosque causa recreationis transtulisset, similiter et ipsi licentiam recedendi et in Angliam redeundi causa consimili licentiam postularunt. Cui rex; "Patetne via segura?" at ipsi; "Quæremus." Et cum a rege Francorum liberum transitum per Franciam postularent et impetrassent, ait rex Francorum, "Recedant libere liberi per terram meam remeantes irrediti." Et cum super hoc a suis redargueretur, ait rex, "Vellem ut omnes inimici mei longe a me sine reditu peregrinarent." Et sic in pace per Franciam, non sine Francorum subsannatione, in Angliam redierunt.

Speech of Louis IX.

Offendiculum.

Vacat.

Unjust treatment of William de Ros by Henry III.

Remonstrance of earl Richard,

Et eodem tempore, quia non suppetebat facultas cuidam nobili de regno suo Angliæ, scilicet de Borealibus partibus, Willelmo videlicet de Ros, ut moram faceret cum rege in partibus transmarinis, præcepit rex præcipitanter ut terris suis, licet sine judicio parium suorum, disseisiretur. Quod videbatur cunctis injustum et tyrannicum; quia cum idem W[illelmus] egeret, regique diceret,¹ "Domine mi rex, accipe terram meam sub titulo pignoris, et commoda mihi unde tibi militem competenter, et morabor." Hæc et his similia cum percepisset comes R[icardus], fratrem suum regem acriter redarguit, et cum initiato litigio, non sine mentis amaritudine, ab ipso recessit repatriaturus. Ipse igitur advocatis quibusdam nobilibus, præparavit se ad transfretandum.

f. 160 b. *Vacat.*

Rex autem inconsulte raptu repentino in iram et

¹ *diceret*] *dixerat*, C. This paragraph is at the foot of the page in C.

minas contra comitem resolutus est. Comes autem A.D. 1242. dissimulans, ut impetus fratris voluntarios palliaret who leaves his brother. cautius, adhuc eum secutus est. Sed cum ipsum postea videret consiliis suorum penitus rebellem, assumptis secum comite Marescallo W[altero] et comite¹ Hertfordiæ, cum multis aliis magnatibus, relicto rege, qui se penitus Burdegalensibus et Wasconiensibus commendaverat, et consilium suorum naturalium contempserat, naves ascendens, ad propria remeavit. Rex The king wastes his time and treasure at Bordeaux. autem otiosi vacans, et inutiliter thesaurum suum dissipans apud Burdegalim, cum regina sua, quæ jam sibi filiam peperit, moram desidem continuavit.

*Comes R[icardus] et multi nobiles viâ perveniunt
Cornubiam.*

In festo autem Sancti Lucae, prædicti nobiles velificantes, et multa pericula in mari vix pertranseuntes, The nobles land in Cornwall, Oct. 18. post multa freti discrimina Cornubiam pervenerunt. Tamen² comes R[icardus], facto voto de quadam abbatia³ pro anima sua et ejus liberatione, vix a portis Earl Richard at Scilly. mortis liberatus, applicuit in quadam insula juxta Cornubiam; [quæ⁴ insula vocatur Sully, distans a Cornubia per tantum maris spatium quantum vero imaginatur inter Doveram et Witsandiam, a mari circumquaque vallatum.] Aliæ autem naves, quæ simul a litore cum nave comitis R[icardi] exierunt, violentia raptæ ejusdem tempestatis et dispersæ, ad alia litora sunt transvectæ.

Tempesta et inundatio.

Eodemque anno, in vigilia Sancti Ædmundi, tonitrus Great storm, 20 Nov. [magnus et]⁵ manifestus cum coruscatione, in triste præ-

¹ Richard de Clare.

² *Tamen . . . Cornubiam*] In the margin.

³ This was Hayles in Gloucestershire, founded by Richard of Cornwall in 1246 (below, f. 204 b, and

Waverley Annals, p. 337). It was dedicated in 1251. See below under the year 1251, f. 253.

⁴ *quæ . . . vallatum*] From C, It is not in B.

⁵ *magnus et*] From C,

A.D. 1242. sagium futuræ et diuturnæ tempestatis, aures et corda perterruit¹ mortalium. Nec fefellit pronosticum. Subsecuta est etenim continuæ intemperiei,² per multos dies perseverans, tristis aeris perturbatio. Inundaverunt etiam aquæ pluviales, adeo ut Thamensis fluvius, solitos fines transgrediens, se versus Lamheth per sex miliaria dilatando, domos et agros importune sibi vendicavit. In magnam etiam aulam Westmonasterii equi pro superfluentibus aquis suos vehebant assessores.³

Inundation
of the
Thames.

Blada archiepiscopatus transportantur.

Corn and other provisions sent from England to the king. *Vacat quia offendiculum.* Circa idem quoque tempus, rex districte præcipiendo significavit archiepiscopo Eboracensi, regni custodi, ut blada archiepiscopatus Cantuariensis et aliorum minorum et episcopatum tunc vacantium, cum baconibus et sale et aliis hyematuris necessariis, pannis quoque ad vestes faciendas adjectis, sibi sine moræ dispendio usque Burdegalim transmitterentur. Unde, absque denariorum non parva multitudine, missa sunt decem milia summarum frumenti et quinque milia avenæ cum totidem baconibus, ac si esset Anglia puteus inexhaustus.

Mandatum [indeccens].⁴

He demands that the property of the nobles who had left him should be confiscated. Significavit etiam districtius præcipiendo memorato archiepiscopo, ut terras et possessiones ipsorum, quasi proditorum, qui eum in transmarinis partibus reliquerunt et fortuitis casibus indefensum exposuerunt, infiscaret, præcipue tamen Willelmi de Ros et quorundam aliorum nobilium de partibus Angliæ borealibus, qui propter hoc magnam postea incurrerant jacturam.

¹ *perterruit*] corrui, C.

² *intemperiei*] intemperies, C.

³ A boat is drawn in the margin; above, "nota inundationem insolitam et inauditam."

⁴ *indeccens*] From C.; it is erased in B.; *indecentius* is written over it in a later hand, which C. has in the margin. This and the next chapter are in the margin in C.

Archiepiscopus autem, providus et circumspectus, sciens A.D. 1242.
 quoniam culpabiles non erant, si a rege captis treu-
 gis, ingruente paupertate eorum, causa recreationis ad
 horam recessissent, in hoc tyrannico præcepto noluit Vacat.
 constantiam suam tantæ levitati inclinare, sed potius
 sub dissimulatione pertransire, præsertim cum rex, He re-
 mains at
 Bordeaux.
 ut ad propria consultius remearet, noluit vel fratris
 sui comitis R[icardi] vel aliquorum suorum consilii
 fidelium assentire, sed potius sibilis Wasconensium
 consentiens apud Burdegalim cum regina sua, in
 sibilum et derisum Francorum et dampnum proprium,
 commorari. Remanserunt autem cum rege, non sine Simon de
 Montfort
 and others
 with him.
 magno dampno et rerum suarum jactura, comes Le-
 grecestriæ S[imon] de Monteforti, comes Sarum Willel-
 mus, et multi alii nobiles Angliæ, graviter ære alieno
 se obligantes et rerum variarum penuriam tolerantes,
 desidiosi et probrose pigritantes.

Crescit contemptus regis et infamia.

Contraxit interea rex notam infamiæ indelebilem, Vacat.
 eo quod, spreto suorum consilio naturalium, adhuc Offendicu-
 lum.
 mandata comitis Tholosani, neonon et regis Arragonum, Contempt
 for him
 increases.
 amicorum arundineorum, crebro et amicabiliter susce-
 pisset, qui tempore necessitatis nihil ei profuerunt,
 immo potius obfuerunt. Quorum etiam unus hæreseos,
 alter inconstantiae et ² rupti fœderis maculis deforma-
 batur. Attemptabant etiam seminare discordiam inter
 regem et fideles suos, præcipue comitem S[imonem]
 de Monteforti, pro antiquo odio patris sui S[imonis],
 qui quondam regem Arragonum et Albigenes potenter
 expugnavit. Nec jam, ut antea, ipsum regem Angliæ The Gas-
 cons care
 less for
 him.
 Wasconienses vel diligebant vel commendabant. Quod
 cum regi Francorum, quasi super hoc gratulabundo,
 nuntiaretur, ait; “Sinite, sinite. Nolite ipsum deri- Speech of
 Louis IX.
 “dere, vel deridendo me ipsi odiosum reddere. Ele-

¹ James I.

| ² et ti fœderis] In the margin.

A.D. 1242. "mosinæ suæ et missæ ipsum ab omnibus periculis
" et probris liberabunt." Similiter quoque audivi Leo-
linum principem Norwalix, sibi adversantem, affir-
masse.

Obiit Ricardus de Burgo.

Deaths of Richard de Burgh, Circa eadem tempora, obiit nobilis vir Ricardus de Burgo,¹ multas habens possessiones et terras in Hybernia, de conquestu patris sui magnifici.

Obiit Hugo de Lascy.

and Hugh de Lacy. Et eodem anno, Hugo de Lascy,¹ bellator nominatissimus et magnæ partis Hyberniæ conquisitor magnificus, ex hac luce migravit.

Transfertur de Græco in Latinum tractatus de xii. testamentis xii. patriarcharum ab episcopo Lincolnensi Roberto.

Grosseteste translates the 'Testaments of the twelve patriarchs.' Ipsis quoque temporibus, episcopus Lincolnensis Robertus, vir in Latino et Græco peritissimus, *Testamenta*² *duodecim Patriarcharum* de Græco fidei interpretatione transtulit in Latinum, quæ per multa tempora incognita et abscondita fuerunt per invidiam Judæorum, propter manifestas prophetias de Salvatore in eis contentas. Sed Græci, omnium scriptorum diligentissimi investigatores, primi in notitiam illius scripti devenientes, illud de Hebræo in Græcum transtulerunt, et penes eos usque in nostra tempora reservarunt. Nec tempore beati Jeronimi vel alicujus sancti interpretis ad notitiam Christianorum, machinante Judæ-

¹ His shield and sword, inverted, are in the margin.

² The MS. used by Grosseteste is probably that now in the Cambridge University Library, Ff. 1. 24.

Grosseteste's translation occurs very frequently in MSS. It was first printed at Hagenau in 1532. See Sinker's *Testamenta xii. Patriarcharum* (Camb. 1869), pp. vii, xvi.

orum antiquorum malitia, potuit quomodolibet de- A.D. 1242.
nire. Illum igitur gloriosum tractatum, ad robur fidei
Christianæ et ad majorem Judæorum confusionem,
transtulit plene et evidenter episcopus memoratus de
Græco, verbo ad verbum, in Latinum, coadjuvante
magistro Nicholao Græco, clerico abbatis Sancti Albani.

Eisdemque diebus, cum thesaurum ab Anglia detu- f. 161.
lisset non modicum et dies multos ac laboriosos in Death of
obsequio regis consumpsisset abbas Eweshamiæ et the abbat
electus Coventrensis, in Wasconia diem clausit extre- of Eves-
mum, in¹ civitate quæ Regula sive Riola dicitur, ham at La
sexto idus Decembris; et sepelivit eum honorifice Réole.
episcopus² civitatis ejusdem. Eodemque anno, tertio⁴ *Civitas
Sancti
Vitalis
martyris.*³
kalendas Decembris, obiit Jocelinus episcopus Batho-
niensis, plenus dierum, vita et moribus commenda-
bilis. *Bathoni-
ensis obiit.*

*Præter scutagium quod extorserat rex Angliæ, omnia
jam consumpserat inutiliter quæ in bonis habuit
et egiit.*

Ipo⁵ quoque tempore, rex a Pictavensibus et Was- *Vacat.*
conensibus undique delusus, immo potius defraudatus, Poverty of
in tantam paupertatem et ignominiam delapsus est, Henry III.
quod scutagio extorto et omnibus thesauris et dona-
tivis ei collatis inutiliter consumptis, necnon extorsi-
onibus, tallagiis, et aliis collectis excogitatis, post
amissionem terrarum suarum et honorum in Pictavia,
jam in Wasconia ære alieno graviter est obligatus,
licet in dicto scutagio, non sine multo gravamine
Anglorum, pro scuto viginti⁶ solidos extorserit.

¹ in . . . ejusdem] In the mar-
gin.

² An error. La Réole was not
the seat of a bishop.

³ This is a confusion with Ra-
venna.

⁴ tertio] Sic for *decimo tertio*;

two mitres and pastoral staves are
in the margin, inverted.

⁵ This and the two next chapters
are in the margin in C.

⁶ *viginti solidos*] So Par. in the
margin, and C. B. has *iii. marcas*
in the text.

A.D. 1242. *Exigitur juvamen pecuniare ab ordine Cisterciensi.*

Vacat.
Offendiculum.
Aid demanded from the Cistercians.

Significatum est eo tempore districtius et amicaliter supplicatum archiepiscopo Eboracensi a rege Anglorum, ut ipse archiepiscopus omnes abbates Angliæ ordini Cisterciensium subjacentes in unum auctoritate regis congregaret, et congregatos dulcibus affatibus conveniret, deprecans attentius ex parte ejusdem domini regis, pro regni promotione in partibus transmarinis militantis et etiam personam suam casibus belli ancipitis exponentis, ut eum in¹ exhibitione pecuniæ efficaciter promoverent et juvarent promovendo. Cui illi in unum congregati responderunt, "In quo, domine?" At archiepiscopus, "In parvo." Et cum inquisissent Cistercienses, "In quo parvo?" ait archipræsul, "In tanta pecunia quantam potestis habere pro lana vestra anni unius." Similis factus dicenti,

Their interview with the archbishop of York.

"Da mihi animas, cætera tolle tibi."

Non enim posset quis alimentorum penuriam per paucos dies tolerare et vitæ carere sustentaculis, quin animam exhalaret. Sed verbum regis positum fuit in ore archipræsulis.

Responsio Cisterciensium petentibus auxilium pecuniare.

Their answer.

At ipsi Cistercienses, comperientes sibi parari laqueos et dampnum imminere, prudenter responderunt hoc modo; "Domine archiepiscope, novit auctoritas vestra quod nos omnes membra sumus unius capitulis, nec possumus sine nostro generali Cisterciensi capitulo istud, quod ex parte domini nostri regis petitis, concedere. Item, esto quod celebraretur in præsentiarum capitulum generale, novimus, et novisse tenetur discretio vestra, quod non licet nobis quem-

¹ in exhibitione pecuniæ] In the margin.

“piam juvare ad guerram exercendam, per quam A.D. 1242.
 “sanguis effunditur, præcipue Christianus, ne juvantes
 “ad hoc propter horrorem sanguinis irregulares effi-
 “ceremur. Sed efficacibus et indefessis precibus, ele-
 “mosinis, et aliis operibus pietatis ipsum dominum et
 “patronum nostrum animo libenti libenter juvabimus.
 “Et indubitanter credendum est, quod sic melius et
 “certius prævalebit, et gloriosius triumphanti cæleste
 “juvamen, nisi vacillet fides, quod absit, sibi sentiet
 “profuturum.” Quibus cum archiepiscopus torvo as-
 “pectu et adverso vultu respondisset, dicens, “Qua
 “fronte ipsum regem in necessitatibus vestris aliquid
 “rogabitis, qui ei sic tergiversando supplicanti in in-
 “stanti articulo respondetis?” ait quidam abbatum
 Cisterciensium, “Domine, recolimus, quod quando con-
 “secrabatur in regem, juravit se cuilibet justitiam
 “exhibiturum. Non petimus ab eo quicquam speci-
 “ale; non potest nec debet illud nobis denegare, quod
 “juratum est generale. Nos justo regat moderamine,
 “gravamen nullum contra justitiam inferendo. Si
 “autem pro salute animæ suæ suorumque antecesso-
 “rum et statu regni sui aliquod bonum speciale nobis
 “contulerit, sinum pandimus gratanter recipientes.”

*Non transfretarunt abbates Cistercienses, adire
 nolentes generale capitulum.*

Ipo quoque anno non permissi¹ sunt abbates Cister-
 ciensis ordinis transfretare, nec voluerunt, timentes sibi
 a regis satellitibus, maxime per mare, quasi ipso rege
 nesciente, pro eo quod lanas suas unius anni, ut dic-
 tum est, negaverunt, laqueos præparari. Se igitur
 eleganter per procuratores excusarunt, ne viderentur
 talia procurasse.

The Cistercian
 abbats not
 allowed to
 go to the
 general
 chapter.

¹ *permissi sunt*] permittuntur, C.

A.D. 1242.

Conclusio.

Character of the year. Transiit igitur annus ille, satis frugifer et fructuosus, aridus tamen et æstuosus, in fine sui febres generans errabundas et quartanas.

Rege inutiliter commorante apud Burdegalim colligitur interim in Anglia pecunia.

Henry III. Anno gratiæ MCCXLIII., qui est annus regni regis remains at H[enrici] III. vicesimus septimus, fuit idem rex apud Bordeaux. Burdegalim hiemans et commorans inutiliter; comitissa de Biarde et G[astone] filio suo et Wasconibus cotidianas expensas et stipendia non modica ab ipso rege, quem tenebant, extorquentibus.

Impugnatur sed non expugnatur monasterium de Verines, ubi læsus et fere obrutus est Johannes Mansel clericus.

Siege of the monastery of Verines.

Cum hæc tempora diffuerent, ne nil ageretur, quorundam rebellium Wasconiensium municipia a fidelibus regis ditioni suæ infra fines Burdegalie violenter manciantur. Et dum quoddam monasterium, quod dicitur de Verrines,¹ ubi se recipiebant regi rebellantes, facientes manifeste de ecclesia castrum, immo potius speluncam latronum, per vallum truculentius obsidetur et a fidelibus regis impugnatur, nec expugnatur, quidam domini regis clericus et consiliarius specialis, nomine Johannes, cognomento Mansel, in armis strenuus et animo imperterritus, desidia insultantium arguebat et moræ dispendium. Et dum prævius, dans exemplum aliis efficacius in adversarios insurgendi, voluit aditus præparare, quidam de obsessis, in eminentiori loco ecclesiæ constitutus, magni ponderis lapidem in ipsum clericum memoratum proiciens, crus suum cum compa-

f. 161 b.

¹ Verrines] Vermes, C. Verines (Charente-Inférieure, arr. Rochelle).

gibus et medullis truculenter contrivit. Et cum pa-
 ratus esset idem reliquum corporis memorati J[ohannis] lapidibus obruere, amici ejusdem J[ohannis], qui eum
 præcordialiter dilexerunt, oppositis corporibus suis propriis, et amplis clipeis, qui *targiæ* appellantur, vix eundem protegentes, a mortis discrimine liberarunt. Unde idem J[ohannes] graviter corpore deterioratus diu languit debilitatus. Sed postquam sibi restitutus cœpit industria chirurgicorum respirare, rex pro¹ experta ipsius strenuitate et fidelitate de speciali specialio-
 rem ipsum J[ohannem] sibi assumpsit in consiliis moderatorem, ita ut meritis suis exigentibus inter primos Angliæ meruit connumerari.

A.D. 1243.
 John
 Mansel
 wounded.

Audito quod abbas Eveshamiæ de medio sublatus est, monachi Coventrenses præcentorem suum habent pro suo electo et protegunt.

Circa eadem tempora, monachi Coventrenses, audito certo rumore de morte abbatis de Eveshamia, qui, procurante rege, in episcopum Cestrensem electus fuerat, præcentorem suum, dominum² Willelmum cognomento de Monte Pessulano, quem ipsi cum aliquibus canonicis Lichefeldensibus, sibi unanimiter consentientibus, elegerant, pro electo suo habent et protegunt. Sed rex, qui alium promovere in ipsum episcopatum proposuit, electionem neque electum acceptat, stantibus cum ipso rege quibusdam Lichefeldensibus canonicis; unde sumptuosa utrobique lis oritur et morosa.

William of
 Montpelier
 treated
 as bishop
 by the
 Coventry
 monks, but
 rejected by
 the king.

Conqueritur rex de carentia thesauri et victualium.

Eodemque tempore, ingrediente jam mense Martio, literæ regis Angliæ transmissæ de partibus transmarinis venerunt ad archiepiscopum Eboracensem, qui in

The king
 complains
 he had re-
 ceived no
 stores or
 money.

¹ *pro*] om. C.

² *dominum . . . . Pessulano*] In the margin.

A.D. 1243. regno Angliæ vices summi agebat yconomi, rumores febiles, quod, scilicet, nulla navis ad eum venerat militare præsidium deferens aut pecuniare, post adventum abbatis de Eveshamia, qui fluctuum tempestatibus jactatus et per aliquot dies languens de mundo transmigravit. Archipræsul autem super hoc vehementer obstupuit, cum thesaurum et victualia multa ad eum antea transmisisset. Unde firmiter credebat et timebat, quod omnia absorbit vindex ira Creatoris, maris voragine suscipiente. Paravit igitur nova victualia, ipsi igitur¹ transmittenda, cum thesauro licet minime profecturo.

Quinque Portuum custodes se conqueruntur aliquotiens fuisse victos a transmarinis, et petunt auxilium.

The guardians of the Cinque Ports apply to the archbishop of York for aid.

Venerunt etiam ad eundem archiepiscopum Quinque Portuum custodes, graviter conquerentes, se jam ter non sine hominum et navium et rerum multarum jactura irrestaurabili a transmarinis, præcipue a Calesiensibus, quos causa lucri impetierant, fuisse repulsos. Asserebant etiam veraciter, se non posse, nec etiam omnem classem Angliæ, classi paratæ ex adversa parte resistere. Et addiderunt; "Provideat igitur sibi regale consilium de sibi et nobis paratis et parandis insidiis occultis et manifestis irruptionibus, in proximo dirius et durius imminentibus. Comes enim Britanniae cum omni navigio Britanniae et Pictaviae, armata manu bene communito, omnibus ex nostra parte existentibus, et de nobis ad regem vel a rege ad nos commeantibus, hostiliter insidiatur. Unde omni regis auxilio tam pecuniari quam militari destituti, ad auxilium consilii vestri confugimus, nobis non sufficientes. Præterea ad nostri cumulum pavoris, Normanniæ confinia inhabitantes et litora maris ulteriora custodientes, cum Withsandiæ et

¹ igitur] om. C.

“ Calesiæ naucleris, vix nos permittunt vel etiam arti A.D. 1243.
 “ piscatoriæ aliquatenus invigilare. Piratæ quoque cum
 “ galeis alta maris custodientes non permittunt etiam
 “ peregrinantes ad propria remeare. Unde jam regi
 “ Anglorum Burdegalis pro carcere reputatur, nisi *Burdegalis jam pro
 carcere*
 “ nobis caveat vestra citius providentia, in navali *reputatur*
 “ expeditione copiosa et thesauro abundanti. Non *cum jam*
 “ enim sunt, ut aiunt, treugæ, quæ initialiter prælo- *aditus pa-*
 “ cutæ sunt et quasi subarratæ, adhuc hinc et inde *teat, non*
 “ confirmatæ, vel locis, vel personis, vel tempore limi- *exitus.*
 “ tatae.” Hæc cum ad aures archiepiscopi pervenissent,
 vix naves oneratas regi destinandas jam audens trans-
 mittere, significavit regi præscise, quod, sicut se suaque
 diligebat, errores suos conceptos festinanter satageret
 corrigere, et prudenter diruptis laqueis, quibus proditio-
 se tenebatur irretitus, reditum in Angliam matu-
 raret. Cui¹ quidam apostrofando ait regi jocose,

“ In terris galeas, in aquis formido galeas ;²

“ Inter eas et eas, consulo cautus eas.”

*Dissentientibus cardinalibus impeditur electio Papalis
 et vacat sedes.*

Diebus quoque sub eisdem, dominus imperator The empe-
 F[rethericus] significavit cardinalibus, corpore dispersis ror desires
 et voluntate dissentientibus, ut in unum convenientes the elec-
 unanimiter Papam eligerent. Asserebat enim in hoc tion of a
 eorum crimine etiam ipsummet notam infamiæ non Pope.
 minimam contraxisse. Credebatur enim et dicebatur
 a multis, veritatem rei ignorantibus, quod ipse principa-
 liter ecclesiæ Romanæ promotionem impediret, et vaca-
 tionem sedis Apostolicæ procuraret. At ipsi cardinales,
 non adhuc inter se saltem scintillantem sub cinere The dis-
 caritatis igniculum invenientes, impediende antiquo sensions
 humani generis inimico, nec concordēs nec convenientes of the
 prevent it.

¹ Cui . . . eas] In the margin, |
 and so also in C.

² i.e. galeias.

A.D. 1243. Papam eligere voluerunt. Veruntamen instanter do-
 They ask
 for the
 release of
 the captive
 cardinals. minum imperatorem postulabant, ut si se pacis ac
 libertatis ecclesiasticæ haberi cuperet æmulatorem, sub
 bonæ pacis spe certissima, quos adhuc tenuit incarce-
 ratos prælatos ecclesiæ,¹ liberos abire permetteret.

*Legati et prælati quos imperator tenuerat incarceratos
 abire liberi permittuntur.*

The
 captive
 cardinals
 released.

Imperator igitur, dictis cardinalium fidem adhibens
 indubitatam, et firmiter credens, tam Papam eligendum,
 quam ipsos cardinales pacem regno et sacerdotio con-
 gruam et honorabilem provisuros, omnes quos habebat
 incarceratos prælatos¹ et legatos, liberos sine aliquo im-
 pedimento vel redemptione liberaliter abire permisit.

*Obstinati cardinales et dissidentes nec adhuc in elec-
 tionem papalem poterant consentire.*

f. 162.
 The cardi-
 nals cannot
 agree upon
 a Pope.

Cardinales autem adhuc obstinati, et in dissensione
 et odio mutuo permanentes, et imperatorem quasi pro
 deluso habentes, seminante zizania inter eos Sathana,
 nec adhuc voluerunt convenire, ut unanimiter Spiritus
 Sancti gratiam invocando postularent, ut ecclesiæ univer-
 sali et Papali sedi feliciter ac rite providerent; cum
 tamen nuper liberati a carcere imperiali in districto
 veritatis examine et verbo veritatis, quæ est Deus,
 promisissent ipsi imperatori, suo liberatori, ut ipsi
 efficaciter pacem ecclesiæ et imperio convenientem et
 sedi Papali consilium pro posse suo procurarent.

*Imperator sua spe frustratus jussit Albaniam prius
 depopulari, et possessiones cardinalium vastari.*

The empe-
 ror in his
 anger

Cum autem vidisset imperator hæc effectu caruisse,
 et se sua spe defraudatum, in iram excanduit vehe-

---

¹ ecclesiæ . . prælatos] om. C. The omitted chapter has been after-
 wards inserted in the margin.

mentem. Et congregato exercitu copioso, ex novem aciebus constituto, qualibet ex quinque milibus armatorum equitum existente, Romam ex magna parte obsedit ratione eorum, qui dicti scismatis in detrimentum ecclesiæ et imperii, tam civium quam cardinalium, procuratores et fautores esse videbantur.

At cives, causa quorum urbem expugnare proposuit, se legaliter excusaverunt, suam sufficienter purgantes innocentiam, et asserentes, cardinales tam locis quam cordibus [dissidentes] diversis urbibus dispersos fuisse et latitantes. Jussit igitur imperator obsidionem solvi, et edicto imperiali proclamari ac juberi, ut omnes possessiones et ecclesiæ cardinalium et civitates ecclesiæ ab ipso exercitu depoulerentur.

A.D. 1243.
besieges
Rome.

The citizens excuse themselves.

The emperor orders his army to lay waste the possessions of the cardinals.

Vastata Albania cardinales sibi timentes conveniunt, ut ecclesiæ providentes Papam communiter sibi eligant.

Igitur quidam Sarraceni, et alii vastatores et malefici, tempore belli stipendiis imperatoris militantes, irruunt in Albaniam, nobilem civitatem, eam feraliter devastantes, ita quod nec ecclesiis in civitate existentibus, videlicet centum et quinquaginta, minime pepercerunt; asportantes vestimenta, calices, et libros, immo etiam quæcunque videbantur eis venalia, vel quomodolibet profutura, civibus datis in prædam et miserabile exterminium. Et cum paratus fuisset exercitus in alias possessiones ecclesiæ simili furore debacchari, significaverunt cardinales domino imperatori, humiliter deprecantes ut parceret iræ suæ juberetque cessare grassatores; et ipsi indubitanter, secundum præceptum suum et desiderium, Deum habentes præ oculis, ecclesiæ et imperio idoneum quantocius Romanum pontificem providerent. Mitigatus igitur imperator rabiem vastatorum edicto compescuit imperiali.

Albano attacked and pillaged.

A.D. 1243. *Pecunia extorquetur a civibus Londoniarum.*

Money extorted from the citizens of London.

Circa idem tempus, cives Londoniarum ad gravissimam compulsi sunt redemptionem, quæ tallagium dicitur, sub hac forma. Venerunt exactores et regales æditui ad illum vel illum civem, dicentes; "Tantam et tantam oportet te pecuniam domino regi, in longinquis partibus pro commoditate regni militanti et nimis indigenti, donec in regno suo restauretur, commodare." Et secundum voluntatem et æstimationem extortorum pecuniam civium mutilarunt. Sed hæc omnia et plura cives libentius contulissent, si scirent ea vel regi vel regno profutura; sed

"Cum labor in dampno est, crescit mortalis egestas."

Captæ sunt treugæ et firmatæ inter regem Francorum et regem Angliæ.

Truce for five years between England and France, 23 April.

Die vero sancti Georgii,¹ treugæ quæ captæ fuerant et prælocutæ inter regem Francorum et regem Anglorum, intermeantibus viris gravibus et discretis et² utriusque partis amicis, sunt quinquennes utrobique confirmatæ,³ remanente tamen regi Francorum toto conquestu, quem in illa expeditione adquisierat. Immo etiam quædam municipia, quæ post recessum regis Francorum a partibus Pictaviæ rex Anglorum, ope fultus Wasconensium, sibi occupaverat, ditioni regis⁴ Francorum sunt restituta. Pro quibus plene, tam in mari quam in terra, liberaliter infra dictum terminum optinendis, rex Anglorum regi Francorum quinque milia librarum esterlingorum, videlicet quolibet anno mille, fideliter numerabit. Comes autem Britanniae, vir astutus et dolosus, dissimulans se hæc scire, more

The count of Britany takes to piracy.

¹ *Georgii*] So C. and the Hist. Anglor.; Gregorii, B. C. has *Gregorii* in the margin.

² *et utriusque partis*] om. C.

³ In the margin two hands are clasped below two crowns, and the word "Treugæ" above.

⁴ *regis*] regi, B. C. is correct.

piratico prædis et rapinis super mare cum suis galeis A.D. 1243. vigilanter intendebat, nolens ad litus venire, ne forte regium mandatum dampnosos discursus suos cohiberet. Et inter cætera dampna quæ idem interim perpetravit, unam maximam navem mercimoniam Baoniae, ficus et amigdala et species varias deferentem et versus Angliam velificantem, instante Quadragesima, spoliavit. Rex igitur Francorum ad petitionem regis Anglorum injuriosos impetus dicti comitis, sub interminatione exheredationis, refrænavit.

Obiit comes Harundelle Hugo de Albiueto.

Eodemque anno, nonis Maii, obiit comes Harundelle,¹ Hugo de Albineto, in ætate juvenili, cum jam vix metas adolescentiæ pertransisset. Et apud Wimundham in ecclesia Sanctæ Mariæ, videlicet prioratum Sancto Albano pertinentem, est sepultus, cum patribus suis, dictæ ecclesiæ patronis et fundatoribus. Quo mortuo, illa nobilis hæreditas dispersa est, quatuor sororibus² distribuenda.

Death of
Hugh of
Albini,
earl of
Arundel,
7 May.

Obiit comes Cantia Hubertus de Burgo.

Et eisdem diebus, comes Cantia,¹ Hubertus videlicet de Burgo, plenus dierum, post multos regis voluntarios impetus et persecutiones, et post tot varias fortunæ transmutationes, quarto idus Maii laudabiliter diem clausit extremum apud Banstude manerium suum. Et delatum est ejus corpus venerandum veneranter Londonias tumulandum in domo³ fratrum Prædicatorum, quibus vivens multa bona contulerat, et inter cætera suum nobile palatium,⁴ quod non multum distat a

Death of
Hubert de
Burgh,
12 May.

¹ His shield and sword inverted are in the margin.

² Mabel, wife of Robert de Tatshall, Isabella, wife of John, son of John Fitz-alan, Nichola, wife of Roger de Somery, and Cecilia, wife

of Roger de Montalt. Dugdale, Baronage, i. p. 121.

³ In Holborn.

⁴ This was York-place, afterwards Whitehall. See Raine's Archbishops of York, i. p. 291.

A.D. 1243. palatio comitis Ricardi, juxta Westmonasterium, quod postea comparavit archiepiscopus Eboracensis.

Rex adventum suum in Angliam præparat. Sed statim mutato consilio, quod magnatibus suis mandaverat, contramandat significans contrarium.

Henry III. Per idem tempus, dominus rex videns per omnia
 prepares to
 return to
 England.
 f. 162 b. fortunam sibi adversari, et jam sentiens fideles suos
 Anglicos sibi verum dixisse, quamvis sero ad cor rediens, pœnituit se salubribus consiliis non adquirevisse. Significavit igitur archiepiscopo Eboracensi, ut ipse undecunque classem congregaret, mitteretque ei obviam, ut securus hostium insidias, si forte paratæ essent, obiter evitaret; reditum enim suum¹ in Angliam initurus foret in proximo; præcepit etiam, ut omnes Angliæ magnates super litus eum venientem exciperent² cum gaudio. Missa igitur classe munitissima obviam ei, significavit,³ quod magnatibus suis ipsum super litus de Portesmue, non sine magnis expensis et tædiosis, diu expectantibus, miserabiliter⁴ depauperabantur, eo quod adventum suum usque ad festum sancti Michaelis jam suspenderat. Regina enim vel adhuc ex puerperio vel ex alia infirmitate gravata⁵ detinebatur. Præterea Burdegalenses, immo omnes Wasconenses, moram regis cum eis sibi sentientes fructuosam, multis procurabant argumentis, ut rex ibidem hyemando ex regno suo tam extorquenda quam extorta prodigaliter et sibi consumeret et inutiliter, eis tamen ad proventum. Unde cito post contigit, quod cum rex a Burdegalia recessurus, custodemque quem senescallum vocant, ei idoneum, videlicet Nicholaum de Molis, providisset, jam jamque omnia ad custodiam terræ provide pro-

The people of Bordeaux and all the Gascons try to hinder his return.

¹ *suum*] om. C.

² *exciperent*] recipent, C.

³ *i.e.* the archbishop *significavit*.

⁴ *miserabiliter depauperabantur eo*] In the margin.

⁵ *gravata*] graviter, C.

curasset, et ascensa nave, alta freti velificando versus A.D. 1243. Angliam jam sulcasset, orta excogitati scismatis inter ipsos Wasconienses occasione, rex missis galeis festinanter revocaretur et redire cogeretur, ut exortus gravissimus conflictus ibidem sedaretur. Unde adventus ejus in Angliam multipliciter impediabatur. Expectabant tamen continue supra litus citimum archiepiscopus Eboracensis et magnates Angliæ, juxta præceptum regium, infiniti.

De quadam gravi dissensione orta inter conventum Cantuariensem et episcopum Lincolniensem pro depositione abbatis de Bardeneia.

Profluentibus eorundem dierum decursibus, rege adhuc in transmarinis, ut dictum est, commorante, orta est gravis contentio inter conventum Cantuariensem et episcopum Lincolniensem, hoc modo. Quidam clericus exegit importune nimis ab abbate de Bardeneia¹ quoddam debitum, de debitis antecessoris ejusdem abbatis. Cumque oriretur super hoc controversia, archidiaconus² Lincolniensis desiderans quandam pontificalem dicti abbatis et ejus conventus, qua diu quiete³ gavisi sunt, dignitatem enervare, ait clerico memorato dictum debitum exigenti; "Conquerere mihi graviter et sollempniter in hac tibi illata injuria, et ego, edomans ipsos monachos indomitos adversarios tuos, omne tibi debitum restituam, violenter ab eis, si sic oporteat, extorquendo." Ipse igitur, juxta cavillatoris consilium, gravem de abbate et monachis reposuit in propatulo coram archidiacono super hoc querimoniam. Citavit igitur archidiaconus abbatem, ut coram eo compareret, etiam in sua libertate, responsurus et super hoc juri pariturus. Quod cum videret abbas hoc esse juri ecclesiæ suæ et consuetudini con-

Quarrel between the convent of Canterbury and bishop Grosseteste respecting the abbat of Bardeneia.

¹ Walter de Beningworth.

² Thomas Wallensis, afterwards bishop of St. David's.

³ quiete] om. C.

A.D. 1243. Quarrel between the convent of Canterbury and bishop Grosseteste respecting the abbat of Bardney.

trarium, contradixit appellando. Archidiaconus igitur, repulsum jure se videns, citavit abbatem, ut alibi compareret; abbas autem noluit, innitens priori appellationi suæ. Sciebat enim ipsum insidiari ei, et nihil aliud quærere nisi suæ libertatis perturbationem et infirmationem, tali nacta occasione, pluribus edoctus argumentis præteritis, et nunc certior inchoatis. Noverat etiam experimento evidenti, quod si hæc causa usque ad episcopum ascenderet, quod archidiaconus versute quærebat, foret illi episcopus favorabilis in subversionem libertatis monachorum, qui habebatur religiosorum persecutor generalis, præcipue tamen quibus potuit adversari privilegiatorum. Archidiaconus igitur, quærens discordiæ seminarium ventilandæ, super hoc conquestus est episcopo, nodum¹ in scirpo² perscrutando. Citavit igitur episcopus abbatem, ut multiplicibus his excessibus responderet. Abbas igitur, immobiliter innisus priori suæ appellationi, noluit huic citationi obedire, sciens ipsum ad iram præcipitem et archidiacono suo in hac causa nimis favorabilem. Stomachatus igitur et ira plusquam deceret intumescens episcopus, statim quasi contumacem, dictum abbatem excommunicavit. Quod abbas patienter sustinens, humiliter sententiam servavit, ne in posterum de contemptu puniretur. Post hæc, non multis diebus elapsis, misit episcopus visitatores ad Bardenay, personas videlicet sæculares, potius paratos in monachos protervire, quam excessus, si quos invenirent, corrigere. Noluerunt igitur ipsos admittere, tum quia ex parte episcopi venerunt adversari, ex adversario manifesto destinati, tum quia missi sæculares ordinis monastici ignari penitus exstitere, tum quia abbas eorum, qui erat ipsorum pastor et capitaneus, per quem deberet eorum consilium solidari, sententiæ vinculo per ipsum

¹ "nodum in scirpo quæris." | ² *scirpo*] cirpo, B.
Terent. And. v. 4, 38.

episcopum fuerat innodatus. Ipsos igitur visitatores A.D. 1243. protervius instantes, et jam objurgantes, et violentam Quarrel between manuum impositionem sese exponendo provocantes, the convent of repulerunt ipsi janitores, et extra portam repulso Canterbury and excluserunt, dicentes; "Petimus humiliter, ut citius bishop Grosse- " recedatis, antequam irruant in vos, nobis etiam Grosse- " invitis, multi ad hoc ardentem animati, quorum im- teste respecting the abbat of Bard- " petus non poterimus refrænare." Ipsi autem com- ney. minantes recesserunt, et super his episcopo conquesti, de magnis majora loquentes, dicebant monachos armatos habuisse ad irruendum in eos, quos etiam ministri monachorum baculaverant, ut asserebant, veritatis metas impudenter transgredientes. Episcopus igitur, supra modum ad iram provocatus, comminatus est abbati et conventui ruinam et confusionem ad posse suum se præparaturum. Abbas igitur, multo mœrore percussus, arctius quid agendum cogitabat. Per inquisitionem igitur certificatus, quod conventus Cantuariensis privilegium habebat appellationes recipiendi et tuendi, vacante sede Papali,¹ ad refugium talis remedii convolvit, reponens gravem super tali gravamine querimoniam. Indignatus iccirco episcopus, convocatis A[damo] episcopo Cunerensi² et quibusdam abbatibus nigri ordinis, scilicet Rameseie³ et Burgi,⁴ in sua diocesi existentibus, apud Hertfordiam, memoratum abbatem de Bardenay absentem nec pro se responsalem habentem, quasi convictum et contumacem, eo quod videbatur ei ipsum non rite in appellatione sua⁵ processisse, et ipsi quasi episcopo suo prius non fuisse conquestum, ignominiose nimis deposuit. Significavitque conventui de Bardenai, quod in nullo ei obedire tenerentur, sed merito pro cassato et deposito eum, necnon et excommunicato,

Grosseteste deposes the abbat of Bardney.

f. 163.

¹ *Papali*] An error for *Cantuariensi*. See the letter of Innocent IV., below, p. 258, and Grosseteste's letter ex., *Roberti Grosseteste Epistolæ*, p. 324.

² *i.e.* of Connor.

³ Ranulf.

⁴ Walter de S. Edmund.

⁵ *sua*] om. C.

A.D. 1243. ex tunc haberent. Quod cum conventui Cantuariensi innotuisset, quod scilicet memoratus episcopus privilegia sua tam contemptibiliter violasset, convocatis quinquaginta presbyteris ipsius diocesis, in pleno conventu, in quo quinquaginta vel plures monachi sacerdotes¹ habebantur, candelis accensis pulsatisque omnibus campanis, ipsum episcopum Lincolnensem, quasi ingratum et ecclesiæ, cujus suffraganeus esse comprobatur, rebellem, sollempniter² excommunicavit.

The convent excommunicate bishop Grosse-teste.

Contemptus.

Contemptus et ira vehemens.

Episcopus autem, ut viderat talis literas mandati, ipsas ad pedes suos projectas viliter conculcavit, non sine hoc videntium vehementi admiratione, propter effigiem beati Thomæ impressioni cereæ consignatam. Et adeo in vehementem iram excanduit, ut omnibus diceret audientibus, “Non quæro ut aliter orent monachi pro anima mea in æternum.” Et convitiis affectum ipsum nuntium capi præcepit. Quod cum ministri ob reverentiam sacerdotii, (sacerdos enim fuit qui mittebatur,) hoc facere tardassent et trepidassent, eundem presbyterum a domo sua, quasi vile mancipium vel etiam latronem, præcepit expelli. Unde magis reddidit omnes attonitos et admirantes, qui in domo erant, viros discretos et literatos, quia etsi nulla alia causa subesset, posset rationabiliter ille sacerdos ipsum episcopum super violenta manuum injectione accusasse. Dictus autem episcopus, monachorum sententiam parvipendendo, immo vilependendo, non omisit celebrare, ecclesias dedicare, et alia pontificalia officia exercere; non perpendens, quod ex contemptu, etsi injusta sit sententia, robur tamen inde formidabile posset sortiri justitiæ.

He continues to exercise his office in disregard of their sentence.

¹ sacerdotes is after quinquaginta | ² sollempniter] om. C.
in C., but expuncted.

Universitas Francorum efficaciter persuadet, ut cardinales Papam eligentes ecclesie provideant. A.D. 1243.

Per idem tempus, miserunt Franci sollempnes nuntios ad curiam Romanam, significantes persuadendo præcise et efficaciter, ut ipsi cardinales Papam rite¹ eligentes universali ecclesie solatium pastorale maturius providerent, vel ipsi Franci negligentiam eorum de sibi eligendo et providendo summo pontifice citra montes, cui obedire tenerentur, quantocius contrectarent. Et hoc audacter significabant, confisi de antiquo privilegio suo, per sanctum Clementem beato Dionisio concesso et optento, qui² concessit apostolatam eidem D[ionisio] super gentem occidentalem. Unde ipsi cardinales, quasi quibusdam stimulis, hinc domini imperatoris, inde Francorum agitati, Romam convenientes adierunt, ut Papam eligerent in unum ibidem congregati.

The French exhort the cardinals to elect a Pope.

Eodem tempore una nocte videbantur innumerabiles stellæ cadere de cælo.

Et eodem anno, videlicet septimo kalendas Augusti, fuit nox serenissima, aerque purissimus, ita quod lactea, sicut solet placidissima nocte hiemali, imminere manifeste apparebat, luna existente octava. Et ecce stellæ cadere de cælo videbantur, velociter sese jaculantes hac et illac. Non tamen, ut de more contingit, quædam faculæ per modum stellarum subruentes, quod, sicut determinatum est in libro Metheorum Aristotelis,³ naturaliter contingit, sicut fulgur ex tonitru; sed in uno instanti præter solitum triginta vel quadraginta saltitare vel cadere viderentur, ita scilicet, quod duæ vel tres simul uno tramite volare se mentirentur.

Falling stars, July 26.

¹ rite] præcise, C.

² qui . . . occidentalem] In the margin.

³ See Aristot. Meteor. i. 4, 1 (p. 8 in the 3d volume of the Oxford edition of Bekker's Aristotle).

A.D. 1243. Unde, si veræ stellæ fuissent, quod nullius sapientis est sentire, nec una in cælo remansisset. Considerent astrologi quid hujusmodi portentum significet; sed omnibus intuentibus videbatur nimis stupendum et prodigiosum.

Exemplum quod potestas Papalis ad fratrum universitatem divolvitur sede vacante Papali, et super hoc literæ universitatis.

Dierum illorum circulis revolutis, quia multi dubitabant, si Papalis potestas, sede vacante, ad fratrum, id est, cardinalium universitatem divolveretur, an non, per has literas, quas opusculo huic inserere duxi, plenius certificamur:

Letter
from cer-
tain cardi-
nals to the
abbat of
Wardon
respecting
the church
of Guilden-
Morden.
*Nota exem-
plum de
literis car-
dinalium
vacante
sede.*

“ Miseratione divina, R[aynaldus] Ostiensis et Velle-
“ trens, J[ohannes] tituli Sanctæ Praxedis, S[inibal-
“ dus] tituli Sancti Laurentii in Lucina, S[tephanus]
“ tituli Sanctæ Mariæ trans Tyberim, presbyteri, R[ay-
“ nerius] Sanctæ Mariæ in Cosmedin, E[gidius] Sanc-
“ torum Cosmæ et Damiani, O[tho] Sancti Nicholai
“ in carcere Tulliano, diaconi, sanctæ Romanæ ecclesiæ
“ cardinales, religioso viro abbati¹ de Wareduna, salu-
“ tem in Domino.

“ Ex parte magistri Petri Apostolorum principis
“ basilicæ canonici, rectoris ecclesiæ de Morduna,² nati
“ Jacobi Johannis Capote, civis Romani, fuit pro-
“ positum coram nobis, quod dudum sanctæ recor-
“ dationis dominus Gregorius Papa, falsis suggesti-
“ onibus provocatus, Elyensi episcopo suas direxit
“ literas, continentis, ut præfato magistro, vel alii
“ ejus nomine, de proventibus ecclesiæ supradictæ mi-
“ nime responderet, nec etiam permetteret responderi;
“ sed ecclesiam ipsam ad manum suam retinens, pro-
“ ventus ipsius perciperet et servaret, ut de utriusque
“ juxta suum beneplacitum disponi deberet, contra-

¹ Adam, bishop of Connor. See p. 165 as to the cardinals.

² Guilden-Morden in Cambridgeshire.

“ dictores per censuram ecclesiasticam appellatione A.D. 1243.
 “ postposita compescendo; decernens dominus Papa
 “ prædictus, nihilominus irritas et inanes omnes literas
 “ super ecclesia et proventibus ipsis, nomine præfati
 “ magistri optentas a sede Apostolica vel etiam opti-
 “ nendas, ut scilicet nemo conveniri posset per illas,
 “ nec aliquis auctoritate posset procedere earundem;
 “ et si processus esset habitus per eadem, esset
 “ irritus et inanis, nisi de præmissis plenam facerent
 “ mentionem, decano Eboracensi¹ et archidiacono Ri-
 “ chemundiæ² ad hæc omnia exequenda deputatis.
 “ Sed idem episcopus, in hujusmodi mandati execu-
 “ tione procedens, tibi per suas literas dicitur injunx-
 “ isse, ut si firma ecclesiæ supradictæ, vel aliqua pars
 “ ipsius, apud te forsitan resideret, ipsam deponi faceres
 “ apud Bernewelle, in custodia prioris et sacristæ loci
 “ ejusdem, et ab inde in antea, dicto magistro vel alii
 “ ejus nomine de proventibus ecclesiæ supradictæ
 “ nullatenus responderes, sed eos deponi faceres ibidem,
 “ ut de eisdem possit secundum dispositionem hujus-
 “ modi summi pontificis responderi. Quare præfatus
 “ magister nobis humiliter supplicavit, ut, cum indig-
 “ num sit et omni rationi contrarium, ut pœna ipsum
 “ alligare debeat a suggestis prorsus insontem, provi-
 “ deri super hoc ei misericorditer dignaremur. Nos
 “ autem, penes quos potestas residet, Apostolica sede
 “ vacante, volentes præfato magistro gratiam facere f. 163 b.
 “ specialem ob suæ meritum probitatis, tibi districte
 “ præsentium auctoritate mandamus, quatinus eidem
 “ magistro, vel procuratori, vel nuntio suo, de firma
 “ ecclesiæ supradictæ, subtracta sibi auctoritate man-
 “ dati prædicti, plenam satisfactionem impendas, et ei
 “ de cætero, ut teneris, integre respondere procures,
 “ non obstantibus prædictis literis vel processibus
 “ habitis per eadem. Alioquin, ne mandatum nostrum

¹ Walter of Kirkham, afterwards
 bishop of Durham.

² John Romanus.

A.D. 1243. " ad nos vacuum revertatur, noveris nos priori fratrum
 " Prædicatorum Norwicensium, et Petro de Arche,
 " canonico ecclesiæ Sancti Angeli de Ferentino, nostras
 " literas destinasse, ut te ad id, si necesse fuerit, per
 " censuram ecclesiasticam debeant coarctare. Datum,
 " etc., anno Domini MCCXLIII., Apostolica sede va-
 " cante."

*Comes de Marchia accusatus est sceleris, et coram rege
 Francorum appellatus acriter.*

*Cave¹ quia
 offendicu-
 lum.*
 Hugh,
 count de la
 Marche,
 accused by
 a French
 knight,
 consents to
 clear him-
 self by
 duel.

Ipsis quoque temporibus, comes de Marchia, fortuna sibi undique adversante, a rege Angliæ, quem nequiter dereliquit, penitus derelictus, et a rege Francorum merito despectus, a quodam de regno Francorum milite strenuissimo, coram rege Francorum et fratre ejus A[lphonso] comite Pictaviæ, est in publico sceleris accusatus et appellatus; unde retentus est comes, quasi incarcerandus. Quod licet comes constanter infitiaretur, statim miles supradictus, more Francorum, cirotecam suam ei porrexit, se offerens in propatulo coram curia id corporaliter, secundum considerationem curiæ regalis, probaturum, exigens sibi exhiberi in duello justitiæ plenitudinem, secundum legem Francorum antiquitus et modo judicialiter juratam a regibus et approbatam. Quam cirotecam, quasi duelli vadium ostensam, comes recepit, spondens se defendendo dimicaturum contra ipsum facinoris notam sibi imponentem. Quod cum audisset filius ipsius comitis de Marchia primogenitus, a carcere liberatus regis Francorum, commota sunt viscera ejus, et prosiliens, ait; " Ego, si placet, pro patre meo, suam purgando innocentiam, contra quem libet dimicabo. Inhumanum enim foret, ut aliquis tantæ auctoritatis et ætatis certamen duelli consereret." Comes autem Pictaviæ A[lphonso] ad hæc respondit, dicens, " Nequaquam, ipse pro se pugnabit,

¹ This refers to the next chapter as well as this.

“ ut appareat manifeste in propatulo ipsum¹ malorum A.D. 1243.
 “ dierum inveteratum multiplici fore facinore macula-
 “ tum.” Dato igitur die certo et loco assignato, re-
 cesserunt. Comitissa igitur, videlicet quæ quandoque His wife,
 regina fuit Angliæ, nomine Ysabella, audito hoc lugubri queen Isa-
 rumore, sibi tot malorum conscia, ad abbatiam sancti bella, flies
 monialium, quæ Fons Ebraudi² dicitur, aufugit, et ibi in to Fontev-
 quadam secretissima camera, sub specie religionis, vix raud.
 tamen tuta latitavit. Multi enim Francorum necnon
 et Pictavensium eam inexorabili odio persequabantur,
 asserentes eam potius impiissimam Zezabel quam Ysa-
 bel debere nominari, quæ tot malorum perhibebatur
 fuisse seminarium.

Comes de Marchia vix a mortis discrimine liberatur.

Rumore igitur cito dilatato, quod comes de Marchia The duel is
 pugnaturus contra quendam strenuissimum appellato- prevented,
 rem duello vel se purgaret vel judicialiter puniretur, and the
 inter graviores Francorum cœpit murmur subrepere, count
 quod si in duello succumberet, lege Franciæ periturus, saved by
 filii ejus et consanguinei pro tanta crudelitate insurge- the French
 rent ad vindictam, in necem regis occulte per venenum, nobles.
 vel insidias, vel more assassinatorum irruendo manifeste
 conspirantes. Vel saltem, “quæ jam in Pictavia feliciter
 “ sunt acquisita, nacta guerræ redivivæ occasione, tur-
 “ barentur, et eadem facilitate qua nobis mancipantur,
 “ sub rege nostro tenero³ et delicato, per Pictavenses,
 “ qui ventilogio comparantur, incautius amittantur.”
 Elaborantibus igitur vigilanter hinc inde anicis, viris
 gravibus et discretis, procuratum est, ut si regis et fra-
 tris ejus sedaretur ira, honor accresceret, lex salvaretur,
 misericordia laudaretur. Satisfacientes igitur appellanti,
 comitem de Marchia prudenter a probroso mortis dis-

¹ *ipsum*] ipsorum, C.

² *Ebraudi*] Ebrauli, B. C. is
 correct.

³ *tenero*] terreno, C.

A.D. 1243. crimine liberarunt. Qui de curia gaudenter recedens, factus est Francorum dominationi de obligato nimis obligatior.

Rex Angliæ ab inutili effusione pecuniæ, quam in proditionis Pictavensibus de more consumpserat, liberatur.

Payments made by Henry III. to Reginald de Pons, William l'Archevêque, Guy viscount of Thouars, and other Poitevins.

Rex autem Anglorum, licet sero, manifestis indiciis certificatus et experimentis edoctus de vitandis Pictavensium cavillationibus, ex tunc in antea pecuniam, quam ipsis ingratis annuatim inconsulte distribuerat, thesauro suo cautius poterat¹ cumulare. Dederat enim ipsis [inde² ridentibus, immo derisorie cachinnantibus], quolibet anno ex inexhausto puteo Angliæ septem milia³ librarum esterlingorum desideratissimorum; videlicet Reginaldo de Pontibus quingentas, Willelmo Archiepiscopo tantum, vicecomiti de Thoarz tantum, et aliis magnatibus [indignis² nominari, nedum scribi,] Pictaviæ, usque ad prædictæ summæ completionem; absque maxima pecunia, quam comiti de Marchia, quem rex de more carissimum patrem appellavit, contulerat, qui omnes Pictavenses sicut supereminebat, sic excellentiora munera capiebat, et uxori suæ, ratione maternitatis, tam prodigialiter⁴ quam prodigaliter rex conferre consueverat; et hæc tantum ad regis cesserunt emolumentum.

De reditu regis in Angliam de Pictavia et Wasconia.

Henry III. leaves Gascony, 1 Oct.

Eisdem quoque temporibus, scilicet⁵ circa festum sancti Remigii, rex Angliæ, dispositis in Wasconia disponendis, commissaque custodia terræ Nicholao de

¹ C. ins. *potius*.

² These words have been carefully erased, and rewritten in a later hand. They are in C.

³ *milia*] mille, C.

⁴ *prodigialiter quam*] om. C.

⁵ *scilicet . . . . Remigii*] In Paris's small hand in the margin. They are not in C.

Molis, militi strenuissimo et circumspecto, quem præ- A.D. 1243.
 fecit Wasconiaë senescallum, naves ascendens, prospere
 velificando redeundo in Angliam, transfretavit, et sep-
 timo kalendas¹ Octobris apud Portesmues applicuit.² *25 Sept.*
 Significavitque statim abbatibus et prioribus, ut ipsi *So Hist*
 procurando providerent in mannis, in bigis, et equis *Portes-*
 veredariis, et summariis, et eorum pertinentiis, regi *mues.*
 talibus penitus destituto, ut cito sentirent Angliæ *any winter*
 regis præsentiam adventantis. Et cum venisset Win-
 toniam, occurrentibus fere omnibus Angliæ nobilibus *to*
 ipsumque salutantibus, præcepit ut civitas pallis et *His entry*
 cortinis, coronis, et cereis accensis in adventu ejus *into Win-*
 ornaretur, ipsi civibus festive occurrentibus, omni- *chester and*
 busque campanis civitatis pulsatis festivus. Insuper *London.*
 voce præconia per expeditissimos nuntios destinatos
 jussit proclamari, ut ex qualibet civitate vel burgo
 quatuor cives vel burgenses honorabiliores obviam ei
 procederent in vestibus preciosis et equis desiderabilibus.
 Unde ad præceptum suum et edictum intransgressibile,
 coacti sunt multi de ultimis finibus regni, non sine
 multis expensis et laboribus, obviam ipsi occursando
 properare. Et cum Londonias appropinquaret, cives *f. 164.*
 adornati festive, insidentes equos carissimos et recenter *Pompa*
 faleratos, obviam accelerantes hic³ illum prævenire, *inanis*
 regem reverenter salutarunt, et donis diversis et im- *gloria.*
 preciablem pacaverunt. Et imminente sancti Æd-
 wardi festivitate, scilicet tertio idus Octobris, jussit ut *Oct. 13.*
 conventus ei obviam sollempniter indutus processiona-
 liter procederet, accensa incredibili cereorum numero-
 sitate. Et sic tam pomposo quam sumptuoso fastu
 et superstitione est receptus.

¹ kalendas] Sic, probably an error for idus (Oct. 9).

² There is a drawing of the royal

galley; the king is stepping into a small boat, the queen behind.

³ hic] hunc, B.

A.D. 1243. *Sinebaldus cardinalis electus et creatus est Papa et vocatum est nomen ejus Innocentius quartus.*

Pope Innocent IV. elected, 24 June, and confirmed, 29 June.

He renews the sentence against the emperor.

Two Franciscans seized by the emperor and hung.

Ipsa eodem anno, die nativitatis sancti Johannis Baptistæ, creatus est in Papam¹ dominus Sinebaldus cardinalis, postquam vacaverat sedes Papalis per annum et novem mensibus. Et die Apostolorum Petri et Pauli confirmatus est, et vocatum est nomen ejus Innocentius quartus. Et confirmatus statim confirmavit sententiam latam a prædecessore suo Gregorio in imperatorem Fræthericum. Creatus autem est Anagninæ; unde Romani et Romanorum imperator, quasi pro duplici injuria, ipsi Papæ moliebantur gravamina et insidias paraverunt, et eo instantius, quia imperator credebat Papam sibi favorabilem habiturum. Posuit igitur imperator in transitibus viarum et portuum arctas custodias, et per mare galeas, ne bullarum portitores transmearent, libero transitu gratulantes. Nec multum post hæc dominus imperator duos fratres de ordine Minorum comprehendit, eo quod literas jussu superiorum suorum, ad suscitandum guerram inter quosdam magnates præcipue contra imperatorem, furtive detulerunt, et comprehensus jussit suspendi.

Templarii apud Acon et in aliis locis Hospitalarios obsident et graviter infestant.

Scisma provocans iram Dei. Quarrel between the Templars and Hospitaliers in the Holy Land.

Et dum dierum illorum tempora revolverentur, Templarii in Terra Sancta Hospitalarios graviter infestantes obsidebant, ita [ut]² a domo sua, quæ est in Achon, obsessis non licebat mortuorum corpora efferre sepelienda. Insuper ipsi Templarii fratres Theutonichorum ecclesiæ Sanctæ Mariæ, in contumeliam imperatoris, exturbatos a finibus suis propulsarunt, iram Dei super capita sua cumulantes, et inimicos crucis extollentes.

¹ In the margin a pastoral staff, tiara, and crosier are drawn. | ² ut] From the Hist. Anglor.

De regis Anglorum exigentia in generali capitulo Cisterciensium. A.D. 1243.

Circa idem tempus, scilicet postquam generale capitulum ordinis Cisterciensium solutum est, venerunt abbates recedentes ab eodem capitulo,¹ hos rumores veraciter de adventu regis Francorum ad illos venientis nobis nuntiantes, videlicet quod, mutato more Romanorum, scripserat dominus Papa eorum capitulo, orans eleganter ut continue et instanter Domino preces funderent pro ecclesiæ statu vacillantis. Similiter et quidam cardinales et alii potentes hoc impreciabile munus ab eis flagitabant, ut scilicet ecclesiæ et suo statu roborato tutius Deo militando famularentur. Noverant enim, quod, eo quod abbates ejusdem ordinis anno præterito, ne ad capitulum accederent, per guer-ram fuerant impediti, tunc plenius ad capitulum generale convenirent. Rex autem Francorum instantius aliis auxilium et precum instantiam postulabat, quia se senserat, postquam iter in Pictaviam moturus bellum arripuerat, nimis de corporis sui statu debilitatum et deterioratum, et alacritate corporali potius indigentem. Solus² autem rex Angliæ, missis illuc nuntiis solempnibus, auxilium pecuniare ab eis instantius postulavit. Erant autem ibidem monachi ab omni natione Christiana quæ sub cælo est. A quibus omnibus, non sine Anglorum, qui ibidem erant, confusione, solam meruit sine benedictione repulsam. Exigebat enim ab constitutis in Anglia lanas abbatii.

Novum.
Reports from the general chapter of the Cistercians.

The king of France asks their prayers, the king of England demands their wool. *Plena pudoris et obprobrii exigentia.*

Episcopus Lincolnensis mittit nuntios suos ad Romanam curiam contra monachos Cantuarienses.

Revolentibus eorundem dierum circulis, episcopus Lincolnensis nuntios suos sollempnes, clericos et dis-

Sequel of the quarrel between

¹ C. has in the margin, "dicitur quod nullus ausus fuerat ad capitolium."

² This paragraph has been omitted in C., and inserted at the foot of the page.

A.D. 1243. cretos, ad Romanam curiam ex una parte, et conventus Cantuariensis ex alia parte, ad dirimendam¹ litem inter eos ventilatam, destinarunt, qui super hoc talem diffinitionem meruerunt reportare.

bishop Grosse-
teste and
the Canter-
bury
monks.

Litteræ Papales.

Letter of
Innocent
IV. to the
convent of
Canter-
bury,
ordering
them to
withdraw
their sen-
tence
against
bishop
Grosse-
teste.

“ Innocentius episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis, conventui et priori² ecclesiæ Christi Cantuariensis, salutem et Apostolicam benedictionem.

“ Exhibita nobis venerabilis fratris nostri episcopi Lincolniensis petitio continebat, quod cum—vobis contententibus jurisdictionem metropolitani, quam ad vos, Cantuariensi sede vacante, in provinciam Cantuariensem, tam ex privilegio sedis Apostolicæ, quo nunquam adhuc usi fuistis, quam de jure communi, pertinere dicitis, in eum et suos subditos, committendo eorum causas et appellationes ab eis interpositas exercere,—ipse grave sibi ex hoc præjudicium generari conspiciens, ad sedem Apostolicam, cujus interest quæstiones tam arduas, metropolitana sede vacante, dirimere, provocasset, vos in eum et in ejus subditos suspensionis et excommunicationis sententias occasione hujusmodi pro vestræ voluntatis arbitrio promulgastis. Quare nobis humiliter supplicavit, ut provideri sibi super hoc paterna sollicitudine curaremus. Volentes igitur ex officio nostro sic eidem episcopo et suis subditis subvenire, quod jus alterius non lædamus, universitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatinus infra octo dies post receptionem præsentium, absque vestro et partis alterius præjudicio, relaxetis prædictas sententias ad cautelam. Alioquin venerabilibus fratribus nostris, archiepiscopo Eboracensi et episcopo Dunelmensi, damus literis nostris in mandatis, ut ipsi

*Nota de
jure Can-
tuariensis
ecclesie.*

¹ *dirimendam*] Par. has *vel dum* | ² Roger de la Lec.
in the margin.

“ extunc sine præjudicio partium, tam super petitorio, A.D. 1243.
 “ quam etiam super possessorio, sententias relaxent¹
 “ easdem, contradictores per censuram ecclesiasticam,
 “ appellatione postposita, compescendo. Datum Anag- Anagni,
 “ niae, decimo kalendas Septembris, Pontificatus nostri Aug. 23.
 “ anno primo.”

*Confirmatur episcopus Norwicensis postulatus in
 episcopum Wintoniensem.*

Tempore quoque sub eodem, episcopus Norwicensis, Confirmation of
 postulatus² in episcopum Wintoniensem, a domino William
 Papa, quem sibi valde propitium invenit, rege nimis de Raleigh
 invito et renitente, confirmatus est. as bishop
 of Win-
 chester.

*Confirmatur Bonifacius electus Belicensis in archiepi-
 scopum Cantuariensem.*

Eisdemque diebus, Bonifacius electus³ Belicensis, Confirmation of
 avunculus reginæ, natione Provincialis, non sine mul- Boniface,
 torum admiratione, in archiepiscopum Cantuariensem, elect of
 rege hoc diligentissime procurante, a domino Papa Bellay, as
 confirmatur. archbishop
 of Canter-
 bury.

Dominus⁴ rex, ut efficacius Bonifacium promoveret The king
 in archiepiscopatum Cantuariensem, confecit unum requires
 scriptum, in quo miro modo ipsum B[onifacium], licet the Eng-
 ipsum non cognovisset, commendavit in moribus, et lish pre-
 scientia, et generositate, instinctu reginæ. Et apposito lates to
 signo suo, fecit ut fere omnes Angliæ prælati conse- sign a
 quenter apponerent. Solus autem abbas Sancti Albani paper of
 hoc falsum⁵ testimonium caute declinando vitavit. commendation of
 Boniface.
 Cum enim vidisset signum abbatis Westmonasterii Artifice of
 appensum, dixit, injuriatum fuisse ei, cum abbatem of St. Al-

¹ *relaxent*] relaxantes, B.

² A mitre and pastoral staff are in the margin.

³ A mitre and crosier are in the margin.

⁴ This paragraph is at the foot of the page. It is in the margin in C.

⁵ *falsum*] This word has been erased in B., and written over the erasure in a modern hand.

A.D. 1243. Sancti Albani digniorem esse constet, dicente ejus pri-
ban's to
avoid
signing. vilegio, "Sicut beatus Albanus prothomartyr est
" Angliæ, ita et ejus abbas primus sit omnium abba-
" tum Angliæ ordine et dignitate;" ergo ejus signum
deberet primo apponi. Et sic permissum est hoc donec
excuteretur. Hoc scriptum missum est domino Papæ,
ut de bonitate B[onefacii] plenius certificaretur; [ideo¹
merito factus est prælatis in flagellum, ut in sequen-
tibus plenius dicitur].

Aurum extorquetur non minimum a Judæis.

*Aurei a
Judæis.
f. 164 b.
Pillage of
the Jews
by the
king.*

Rex autem ipsis² eisdem diebus a miserrimis Judæis
maximam in auro et argento exegit redemptionem. Ita
ut quanquam de aliis taceamus, ab uno Judæo, vide-
licet Aaron Eboracensi, quatuor marcas auri et quatuor
milia argenti emunxit; aurum tamen rex propria manu
suscepit ab unoquoque Judæo, viro vel muliere,
novus³ ex rege factus the- | argentum⁴ vero ab aliis pro
loneus. | rege suscipitur.
Ab abbatibus vero et prioribus dona preciosa sub hac
forma suscepit, ut si qua ei non placuissent,⁵ rejecit,
preciosiora exigens,
vel³ neganti fieret de rege | quibus⁴ regalem decet pla-
tyrannus. | care dignitatem.⁶

*Eligitur in episcopum Norwicensem magister Walterus
de Sufeld.*

Walter
Suffield
elected

Certificati autem monachi Norwiceses super con-
firmatione domini Willelmi de Rale, qui episcopus

¹ *ideo . . . dicitur*] From C.
It has been erased in B.

² *ipsis*] Om. C.

³ This is the reading of C., and
doubtless was that of B.

⁴ Written over an erasure in
place of the old reading in a con-
temporary hand.

⁵ *placuissent*] placuisset, B.

⁶ At the foot of this page
(f. 164 b) is "Summa obligationis
" debiti ecclesiæ Dunelmensis sub
" episcopo Ricardo I. xxxiii. milia
" marcarum."

eorum extiterat, ad episcopatum Wintoniensem postu-
 lati, invocata Spiritus Sancti gratia, magistrum Wal-
 terum de Sufeld, virum eleganter literatum, moribus,
 fama, genere pollentem, unanimiter in episcopum et
 suarum pastorem animarum elegerunt. Qui cum regi,
 ut moris est, præsentaretur, satis et electum et elec-
 tionem acceptando reputavit irreprehensibilem. Verun-
 tamen donec plenius constaret ei de confirmatione
 Wintoniensis, favoris suspendit ad tempus¹ plenitu-
 dinem.

A.D. 1243.
 bishop of
 Norwich.

*De nimium pomposo adventu Beatricis comitissæ
 Provinciæ, scilicet matris reginæ, in Angliam.*

Circa idem tempus, scilicet kalendis Decembris,²
 applicuit apud Doveram, rege vocante et totum iter
 suum suis³ [expensis] procurante, comitissa Provinciæ
 Beatrix, mater reginarum Franciæ et Angliæ, mulier
 decoris expectabilis, prudens, et civilis. Venit autem
 in apparatu magno et fastigio pomposo nimis. Ip-
 samque infiniti nobiles Angliæ, non sine mora nimis
 sumptuosa, super litus maris jussu regis expectarunt.
 In octavis sancti Martini, quia tunc dicta comitissa
 ventura fuit Londonias, jussit rex civitatem Londo-
 niarum cortinis, auleis, et diversis aliis ornamentis
 decorari, a ponte usque Westmonasterium, stipitibus,
 luto, et omni eluvie et offendiculo procul a visu trans-
 euntium elongato. Duxit autem secum filiam suam
 Cinciam, comiti Ricardo matrimonio copulandam. Ve-
 nerunt autem obviam ei etiam de remotis Angliæ
 partibus et Scotiæ conterminis multi nobiles, jussu
 regio coarctante.

Beatrice,
 countess of
 Provence,
 lands in
 England.

Her entry
 into Lon-
 don, Nov.
 18.

Her
 daughter
 Sanchia
 with her.

¹ He received the royal assent
 9 July 1244. (Hardy's *Le Neve*,
 ii. p. 461.)

² *Decembris*] Sic. Probably an
 error for *Novembris*. Matthew of

Westminster has 18 kal. Decemb.,
 a confusion with the date of her
 entry into London.

³ *suis*] om. C., as well as *ex-
 pensis*.

A.D. 1243.

*Nota miraculum.*Death of
Ralph
Cheinduit.His insult
to St. Al-
ban's.2 S. Pet.
iii. 9.He is ab-
solved on
his death
bed.Other ene-
mies to St.
Alban's
punished
with sud-
den death.

Eodemque die, inexorabilis et indefessus ecclesiæ Sancti Albani persecutor et libertatum ejus per triennium inuasor protervus, Radulphus Cheinduit, animam exhalavit. Hæc iccirco dixerim, ut omnibus Christi fidelibus liqueat evidentia miraculi et justa ultio, quam in eum Anglorum prothomartyr Albanus eminus exercebat. Cum enim per triennium sententiæ vinculis innodatus claves ecclesiæ procaciter contempserit, erecta cervice in palatio Westmonasteriensi multis dixit convocatis, "Eia de monachis Sancti Albani, eia de ipsis. Tam diu, tam sæpe, tam efficaciter me excommunicarunt, quod impinguatum, incrassatum, et dilatatum vix me mea sella continet equitantem." Quo dicto, infirmatus et debilitatus, necnon et desperatus, domum est subito, sed vix palpitans, deportatus. Et jam spiritum extremum, letiferos singultus oregmon provocante, cœperat exhalando protrahere, cum interventu martyris Albani benignissimi, dispensante Domino, Qui neminem vult perire sed potius converti, suspirans ab alto, quosdam monachorum, quos melius noverat, festinanter jussit accersiri, qui de transgressore eorum secundum sui arbitrium satisfactionis acciperent plenitudinem. Quod et benigne fecerunt. Et ne [in] abyssum desperationis moriens immersus dampnandus periret, præstita cautione de justitia super dampnis et injuriis ab eo illatis facienda, sibi beneficium absolutionis impenderunt. Similiter et alii quamplures, libertatis ecclesiæ ejusdem prædicti martyris invasores et perturbatores, tam milites potentes quam alii, in brevi tempore simili vel majori pœnæ, non sine indicio miraculosæ ultionis, graviter subjacuerunt. Videlicet¹ Alanus de Becles, Norwicensis²

¹ *Videlicet . . . . sunt*] In the margin. It is not in C. | See the account of his death in 1240 in the *Historia Anglorum*, ii.

² *Norwicensis*] i. e. of Sudbury. | 432.

archidiaconus, et Adam filius Willelmi, justitiarius de A.D. 1243. banco, qui subita morte præoccupati sunt.

Comes Ricardus desponsavit Cinthiam sororem reginarum Francorum et Anglorum.

Eodemque anno, die videlicet sancti Clementis, comes Ricardus desponsavit uxorem¹ suam Cinciam, filiam Reimundi comitis Provinciæ, sororem videlicet reginæ, apud Westmonasterium. In cujus nuptiis tanta convivii nuptialis totque convivarum nobilium resplenduit serenitas festivalis, ut ille incomparabilis apparatus diffusos exigeret tractatus et tædiosos. Sed ut multa brevibus perstringam, in coquinali² ministerio plura quam triginta milia ferculorum prarudentibus parabantur. Prodigosaque commenta in præsentia regis comitisque novi sponsi, reginæ quoque et sororis suæ dictæ Cinciae novæ sponsæ, (mutatum³ nomen ejus, et vocata est Scientia,) comitissæque Provinciæ Beatricis, aliorumque innumerabilium magnatum oculos et cogitatus intuentium in admirationem inauditam rapiebant; sæcularisque pompæ, inanis quoque gloriæ, in joculatorum diversitate, in vestium varietate, cibariorum numerositate, et epulantium populositate, delicias transitorias, contemptibiles, et umbratilem præstigiatores⁴ mundum manifeste comprobarunt, cum tanti paratus varietates crastina dies quasi nebulam exsufflavit.

Marriage of Richard of Cornwall and Sanchia of Provence, Nov. 23.

Cecilia
9th Sur.
22 Nov?
war. Wylk

Splendour of the marriage.

Quomodo episcopo Wintoniensi denegatus fuit aditus civitatis suæ Wintoniæ, rege procurante.

Rex⁵ autem eisdem diebus nimis commotus erga episcopum Wintoniensem W[illelmum], eo quod se quasi

Vacat.
Anger of the king.

¹ uxorem suam] om. C.

² coquinali] quoquinali, B.

³ mutatum . . . Scientia] In the margin.

⁴ præstigiatores] prostigiatores, B.

⁵ C. gives this chapter partially in the text, where it is run through with a pen, and again wholly at the foot of the page.

A.D. 1243. episcopum Wintoniensem gerebat et a cunctis præter
 against
 William de
 Raleigh. quosdam monachos Wintonienses¹ habebatur et dice-
 batur, renuit recipi ab eo in osculo, vel ipsum in
 aliquo amicabile verbo recipere. Qui² tamen omnes
 Angliæ nobiles, præcipue prælatos, et in osculo et
 in gratis eloquiis, post adventum suum de partibus
 ultramarinis, tam gratanter quam gratulanter susce-
 perat et civiliter advocarat. In cujus rei tristi pro-
 nostico, episcopus luce clarius perpendens regis iram
 inveteratam in odium pertinax induratum fuisse, penes
 amicos suos, quos fortunæ minime credidit esse secta-
 tores, donec *visitaret eum oriens* et tepesceret regis
 indignatio, latitavit. Rex autem, persistens in ira
 sua, ad maneria sua aretam posuit custodiam per
 suos satellites; qui, ut de more solent, limites præ-
 cepti tyrannici sæviendo transgredientes, episcopatum
 subjectos satis inhumane tractantes, propriis emolu-
 mentis avidius intendebant.² Et cum episcopus præ-
 nominatus, causa intrandi in civitatem, ad suam sedem
 cathedrallem specialiter spectantem, scilicet Wintoniam,
 pervenisset, jussit rex portas civitatis arcissime custo-
 diri. Prior³ autem Wintoniensis, si dignus est nomine
 prioris censi aut nominari, magnam partem mona-
 chorum in unam conflavit⁴ conspiracyem, ut in suum
 episcopum calcaneum levarent;⁵ asserens in propatulo
 omnes, qui ei præberent auxilium vel consilium, ini-
 micos domini regis fore manifestos, et proinde graviter
 puniendos; ita ut tam inter monachos quam sæculares
 ortum est scisma, et usque ad sanguinis effusionem
 gravis et detestabilis discordia.

S. Luc.
i. 78.

f. 165.

He is shut
out of Win-
chester.

Opposition
to him
by the
intruded
prior [An-
drew].

¹ *Wintonienses . . . recipere*] unum scilicet Cornubiensem et alium Devoniensem Wintoniensem ecclesiæ penitus derelictus, C. in the text.

²⁻² *Qui . . . intendebant*] om. C. in the text.

³ He is called J. by Matthew of

Westminster, p. 312 (Frankfort, 1601), but the Tewkesbury and Waverley Annals give Andrew as his name. Annal. Monast. i. pp. 112, 132; ii. p. 323.

⁴ *conflavit*] so C.; flavit, B.

⁵ *levarent*] lavarent, B.

Moritur ille intrusus qui dicebatur prior Wintoniensis. A.D. 1243.

Igitur ipse miser, habitum tantummodo portans religionis, qui præcepto regio se fecit [prior] nominari et a multis haberi, multis afflictam sollicitudinibus animam miseram exhalavit. Death of the intruded prior of Winchester.

Rex manum diatim aggravat in episcopum Wintoniensem.

Rex autem manum aggravans nulla¹ ratione refrænatus, sed propriæ voluntatis impetu potius exagitatus, potentissimam² et in episcopum prædictum et ejus bona gravando protendens clamari fecit, et Vacat. Offendiculum. Measures of the king against the bishop of Winchester.

prohibuit ne quis Willelmum de Rale, qui se falso, ut ait, episcopum Wintoniensem fecit sollemniter acclamari, hospitio susciperet, vel eidem in venalibus communicaret, vel necessaria victualium ministraret; et qui ei in aliquo horum subveniret, hostis regis, immo publicus haberetur. Misit etiam idem rex literas suas Oxoniam, ut eundem episcopum coram universitate diffamaret; asserens eundem per falsam suggestionem a domino Papa impetrasse, ut in episcopatum Wintoniensem postularetur et transferretur, et quod omnem dolum suum coram curia Romana et regno sufficienter probando detunicaret. Ad quod effectui mancipandum, cursores suos Romipedas jam jam destinavit. Fecit etiam episcopatum Norwicensem infiscari, ut ubique et omnino eidem episcopo aditus ad solatium excluderetur. Misit insuper dictus dominus rex contra memoratum episcopum Theobaldum monachum Westmonasteriensem, priorem Hurleiaë, ad Romanam curiam, necnon et ma-

¹ This is the reading of C., and doubtless was that of B.

² Written over an erasure in

place of the old reading in a contemporary hand.

A.D. 1243. gistrum Alexandrum Legistam, cognomento Sæcularem; ut ipsi dictum episcopum, vel quacunque prece vel quantocunque precio, a sua dignitate præcipitent.

Supponitur civitas Wintonia interdicto.

The bishop puts the city of Winchester under an interdict.

Episcopus vero nudis pedibus ad unam portam civitatis, et postea ad alias, extra civitatem cum suis presbyteris et clericis, aditum humiliter, ut ecclesiam suam intraret, postulavit. Omnes enim portas in adventu suo clausas inveniebat. Obstantibus autem majore civitatis et ministris regis, et ubique introitum procaciter denegantibus, et probra probris cumulantibus, episcopus civitatem totam cum ecclesia cathedrali et omnibus aliis interdicto supposuit, necnon et omnes monachos sequaces et fautores prioris intrusi per regem anathematis vinculo terribiliter innodavit.

Quomodo imperator Biterbium et multas partes circumjacentes amiserat.

The people of Viterbo embrace the papal cause and resist the emperor.

Eisdemque temporibus, pro imperialibus ministris, nimis Biterbienses opprimentibus, ipsa tota civitas cum partibus adjacentibus conversa est ad Romanos, qui partes Papæ confovebant. Oppressi igitur et jugo insolitæ servitutis gravati, postquam se suamque civitatem imperatori contradiderant, ad Reinerum Biterbiensem cardinalem confugerunt, ut ipsius auxilio et consilio Romanis confœderarentur, et, sopito antiquo odio, ex tunc in antea gens una forent, ut in hostes consurgerent fortiores, et pressuras imperiales tutius evitando declinarent. Diligenter igitur procurante Reinerio memorato, subito et clam elaboratum est, ut adventantes Romani in multitudine gravissima, omnes custodes imperiales prudenter occupantes, incarcerandos Romanos captos et captivos reduxerunt, inito pacis fœdere inter Romanos et Biterbienses; et in loco imperialium magistratuum, in castrorum turribus et in

locis munitis, suos fideles tam Romanos quam Biterbienses subrogarunt; ita ut penitus imperatore contempto Romani Biterbienses et Biterbienses Romani viderentur. Quo audito, imperator tactus doloris aculeo, cum impetu maximo et manu armata innumerabili, conatus est adimplere fossatas doleis, cespitibus, stipitibus, et aggere terrestri, ut violenter intrans omnes statim trucidaret. Cives autem, videntes rem agi pro capite, conatus hostium viriliter interius repulerunt, et ex adversa parte adventantes Romani cum inopinabili multitudine propositum imperiale potenter cassaverunt. Et facto congressu hostili, multi ex parte imperatoris ceciderunt. Insuper quidam miles egregius ex parte imperatoris, armis ipsius specialibus decoratus, spiculo balistæ transfossus miserabiliter expiravit, imperatore nimium condolente. Et cum illo casu inimici ejus exultantes clamorem exultationis levassent, credentes ipsum imperatorem interisse, affuit ipse imperator præviis tubicinibus suis, et vix ab impetu adversariorum exercitum suum liberavit, ex adverso ante expectatum venientium. Et cedendo, se versus partes Pisanorum recepit, ut fortior postea respiraret, in suos rebelles insurgendo. Videntes autem qui partes circumjacentes inhabitabant, quod imperator turpiter non sine magno rerum dispendio et dedecore¹ et hominum jactura secesserat, recesserunt multi a fidelitate ipsius, et Romanis atque Biterbiensibus sunt confederati, secundum illud poeticum,

“ Mobile mutatur semper cum principe vulgus.”

Capto comite Symone cum aliis quibusdam quibus imperator commiserat Byterbium custodiendum, confusus est imperator.

Obfusca est igitur non mediocriter fama imperatoris; captus enim erat comes Simon² de Tuscia, cui

Adest imperator ut sibi requiratur Byterbium, sed confusus recedit.

Attack on Viterbo by the imperialists, and retreat of the emperor.

Alii de vicinis partibus recesserunt ab imperatore.

Claudian, De iv. consulatu Honorii, 302.

Count Simon of Tuscany

¹ *dedecore*] dedecoris, B.

| ² This is Simon Count of Chieti.

A.D. 1243. fiducialiter commiserat Byterbium custodiendum, cum f. 165 b. suis complicitibus, qui Romam, ut dictum est, captivus trahebatur, amissumque fuit ipsum Byterbium, cum taken prisoner to Rome. quibusdam civitatibus et castris circumjacentibus, ipseque imperator quasi fugam iniit. Denigrata est Loss of fame and character by the emperor. fama ipsius, et sinistro susurro divulgatum, quod nunquam divina officia audire dignabatur, vel orare, vel personas ecclesiasticas digne venerari, vel in fide catholica sane loqui vel sentire, a concubitu mulierularum Sarracenarum abstinere, immo potius tam Sarracenos quam alios infideles in terram imperii vocare, et urbes ¹ construere permisit munitissimas.

Recedunt ab imperatore multi nobiles.

Many nobles leave the emperor.

Recesserunt igitur ab imperatore multi nobiles et graves ac potentes, videlicet marchisii ² de Monteferrato, et de Malaspina; ³ Vercellæ, Alexandria, et multæ nobiles civitates. Et multiplicati sunt inimici ejus, prout solent homines fortunæ sequentes serenitatem. In Alemannia etiam multi abierunt retrorsum, et nolentes amplius stare cum eo, alium sibi in regem elegerunt vel imperatorem, videlicet Andegravium de [Duringia], ⁴ virum elegantem et strenuum; cui Germaniæ et Italiæ pars potissima consilium et auxilium, usque ad capitem expositionem, sponpondit indefesum.

Henry Raspe, landgrave of Thuringia, elected king of Germany.

Subtilis in adversitate imperatoris industria.

The emperor goes to him, and they come to terms together.

Hæc autem sagaci mente perpendens pericula dominus imperator, commisit regendum exercitum ⁵ suum cuidam sibi familiarissimo, et nulli pandens tanti consilii sacramentum, illac lora dirigit festinanter, et eo fidu-

¹ i.e., Lucera.

² Boniface IV.

³ Conrad.

⁴ *Duringia*] From the Hist. An-

glor. It is blank in B. C. has *Durring* inserted in a later hand.

⁵ *exercitum*] exercituum, B. C. is correct.

cialius, quod memoratus Andegravius in dictam electionem non adhuc plene consensit, immo potius tam consensum quam responsum Germanicis suspendit. Dilexit enim imperatorem, et Romanæ curiæ odivæ cavillationes. Accedente igitur ad ipsum imperatorem, et vocante eum pacifice et secreto in loco tuto, adeo mutuis colloctionibus et amicis confabulationibus ante recessum suum ab invicem datis dextris confederati sunt, ut de suspecto factus est idem Andegravius amicus tutissimus, et omnibus qui eum elegerant manifeste significavit, quod tam temeræ præsumptioni nullatenus adquevit. Et sic ad votum perfecto negotio, ad exercitum¹ suum imperator, eadem qua recessit prudentia, remeavit.

Humiliatus est imperator.

Veruntamen, qui oderunt ipsum imperatorem extulerunt caput, et pro jacturis suis, quas superius expressimus, exultaverunt. Humiliatus est igitur aliquantulum dominus imperator, secundum illud propheticum; *Imple facies eorum ignominia, et querent nomen tuum, Domine.* Intermeantibus igitur nobilibus et profundi consilii personis, tractatum est diligenter de pace inter ecclesiam et imperatorem. Sed noluit aliquo modo imperator jurare, ut staret ecclesiasticæ censure absolute, nisi præcognitis causis, et prævisa via, et omnibus conditionibus; nec quomodolibet quædam adquisita, ad imperium jure antiquo spectantia, resignare. Et sic, procurante humani generis inimico, ira rediit rediviva.

Otto fit episcopus Portuensis.

Et circa illos dies, factus est Otto,² qui cardinalis [Sancti Nicholai] in carcere Tulliano et legatus in Anglia exstiterat, episcopus Portuensis.

¹ *exercitum*] exercitum, B. C. |

² A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

A.D. 1243.

Failure of the attempt at peace between the Pope and the emperor. Ps. lxxxii. 16.

Otho made bishop of Porto.

A.D. 1243. *Quædam epistola archiepiscopo Burdegalensi transmissa terribilis nimis.*

Eisdem diebus, hæc epistola archiepiscopo Burdegalensi¹ transmissa, quæ in multis consonat epistolæ imperiali, regibus multis Christianis directa, de horribili vastatione inhumanæ gentis, quam Tartaros vocant, (sed in hac Tattari, vel Tatari, nuncupantur,) multos etiam constantes viros vehementer perterruit.

Letter to the archbishop of Bordeaux from Ivo of Narbonne, formerly a Paterine, respecting the Tartars.

“ Giraldo Dei gratia Burdegalensi archiepiscopo, Ivo dictus Nerbonensis, suorum olim novissimus clericorum, salutem, et super talentis creditis ad reddendum sufficere rationem.

“ Terrenis involutæ negotiis animæ reproborum divini comminationes iudicii non advertunt; nec obstinatis terror incutitur, donec horrendæ dampnationis sententia feriantur. Miror namque, quod cum, terribiliter imminente cunctis exterminio Christianis, talis obstinatio reges terræ cæterosque potentes universaliter comprehendat,² vos, qui zelum Dei habere dicimini, vestræ magnitudinis gravitate obstinatorum corda non attemptatis movere; vestræ siquidem a pluribus et sapientibus et auctoritati staretur et fidei crederetur. Porro, quantum Christianis ex superveniente Tartarorum impetu periculum, solis constat expertis. Nam ex illius populi crudelitate vel dolo mentiri non posset infamia, cuius ut vobis ritus nefandos breviter prosequar, nihil dicam quod dubitem vel opiner, sed certe quod expertus sum et quod scio. Accusatus quondam, ut nostis, ab æmulis meis coram magistro Roberto de Curzun, Romanæ curiæ tunc legato, super hæretica pravitate, non conscientiæ scrupulum, sed causæ turpitudinem erubescens, iudicium declinavi, et hoc ipso factus suspectior. Auditis igitur illius autentici viri comminationibus, fugi a facie persequentis. Multas proinde compulsus circuire provin-

¹ Gerald de Mulemort.

² B. repeats *quod*.

" cias, Paterinis in civitate Cumea¹ commorantibus A.D. 1243.
 " conquerendo narravi, qualiter pro fide eorum, quam, Letter of
 " Deo teste, nunquam didiceram vel sequebar, præci- Ivo of
 " pitatis in me sententiis exulabam. Hoc illi audito Narbonne
 " gavisus sunt, et me felicem censuerunt, eo quod per- respecting
 " secutionem propter justitiam tolerassem. Et ibidem the Tar-
 " apud eos tribus mensibus splendide² ac voluptuose tars.
 " procurabar, et multos cotidie errores, immo potius His own
 " horrores, quos contra fidem Apostolicam asserebant, adventures
 " audiens subdicebam. Meque beneficiis obligarunt among the
 " promittendum sibi, quod ex tunc Christianis, cum Paterines.
 " quibus morosum possem habere colloquium, prædi-
 " carem persuadendo, quod in fide Petri neminem con-
 " tingeret salvari, et hanc sententiam pertinaciter edo-
 " cerem. Hocque mihi fide interposita promittenti sua
 " cœperunt secreta detegere, perhibentes quod ex omni-
 " bus fere civitatibus Lombardiæ et quibusdam Tusciæ
 " Parisius dociles transmisissent scholares, quosdam lo-
 " gicis cavillationibus, alios etiam theologicis disserta-
 " tionibus³ insudantes, ad astruendos ipsorum errores
 " et professionem Apostolicæ fidei confutandam. Multos
 " etiam mercatores hae intentione mittunt ad nundinas,
 " ut pervertant divites laicos commensales et hospites,
 " cum quibus loquendi familiariter indulgetur facultas,
 " ut multipliciter negotiantes aliorum sibi pecunias
 " hinc sibi lucrentur, inde animas nihilominus thesau-
 " rizen Antichristo. Cumque a prædictis fratribus
 " degeneribus licentiam petissem, miserunt me Medio- f. 166.
 " lanum, a suis comprofessoribus hospitandum. Et
 " sic omnes pertransiens civitates Lombardiæ circa After
 " Padum, semper inter Paterinos conversans, semper in going
 " recessu accepi ab aliis ad alios intersigna. Clemonam⁴ through
 " tandem perveniens, oppidum in Foro Julii celeberrim- Lombardy,
 " Friuli, and
 " Carinthia,

¹ Como.

² *splendide ac voluptuose*] In the margin.

³ *dissertationibus*] *dissercionibus*, B.

⁴ *Clemonam*] i. e. Gemona in Friuli. C. has *Cremonam*.

A.D. 1243. “mum, nobilissima Paterinorum bibi vina, rabiolas,
 Letter of “et ceratia, et alia illecebrosa comedens, deceptores
 Ivo of “decipiens, Paterinumque me profitens, sed Deo teste,
 Narbonne “fide, etsi non operis perfectione, Christianus existens.
 respecting “Clemonæque per triduum commoratus, accepta li-
 the Tar- “centia a complicibus, sed maledictione a quodam
 tars. “ipsorum episcopo, cui suspectus eram, postmodum,
 “ut audivi, pro quadam fornicatione ab eisdem dejecto,
 “nomine Petro Gallo, inde cum quodam fratre laico,
 “canales Aquilegiæ sum ingressus peregrinans, et
 “transmigrando ulterius, in oppido quod Frisac¹ dici-
 “tur jacuimus apud fratres. Sed ab eodem fratre
 “postero mane solus relictus, Carinthiam pertransivi
 he arrived “solivagus, ac deinde in quodam oppido Austriæ, quod
 at Neu- “Theutonice Neustat dicitur, id est, nova civitas, inter
 stadt, “quosdam novos religiosos, qui Beguini vocantur, hos-
 “pitabar. Et in proxima civitate Vienna locisque
 and “circumjacentibus aliquot annis delitui, opera confun-
 Vienna. “dens, heu, heu, bona et mala; vivens enim, diabolo
 His evil “instigante, satis incontinenter, animæ meæ noxius
 life there. “adversabar; multos veruntamen ab errore revocans
 “memorato. Hoc igitur et multis aliis peccatis inter
 “nos Christianos emergentibus iratus Dominus, factus
 “est velut vastator hostilis et ultor formidabilis.
 “Hoc iccirco dixerim, quia quædam gens ingens, ho-
 “mines inhumani, cui lex exlex, ira furor, virga
 “furoris Dominici, terras infinitas peragrando fera-
 “liter devastat, omnia obstantia cæde et incendio
 “horribiliter exterminando. In hac demum æstate
 His “ipsa gens memorata, quæ Tattari nuncupatur, Pan-
 account of “noniam, quam per traditionem ceperat, exiens,
 the siege “dictum oppidum, in quo tunc forte morabar, cum
 of Neu- “infinitis milibus obsedit truculenter. Nec erant
 stadt by “ibidem in ipso ex nostris viri bellici, præter milites
 the Tar- “quinquaginta, quos cum viginti balistariis dux² in

¹ Freisach, on the Metnitz, in Carinthia. | ² *i. e.* Frederick, duke of Austria.

“munitione reliquerat. Hi omnes ex quibusdam emi-
 “nentiis circumfusum supervidentes exercitum, im-
 “manem abhorrebant sævitiam satellitum Antichristi,
 “et ascendentes ad Deum Christianorum planctus
 “miserabiles audiebantur, qui subito in circumjacente
 “provincia præoccupati, sine delectu conditionis, for-
 “tunæ, sexus, et ætatis, omnes indifferenter diversis
 “suppliciis interibant. Quorum cadaveribus principes
 “cum suis cenofaris aliisque lotofagis, quasi pane
 “vescentes, nihil præter ossa vulturibus relinquebant.¹
 “Sed quod mirum est, famelici et edaces vultures,
 “quæ forte supererant, reliquiis vesci minime digna-
 “bantur. Mulieres autem vetulas et deformes antro-
 “pofagis, qui vulgo reputantur, in escam quasi pro
 “diarrio dabant; nec formosis vescebantur, sed eas
 “clamantes et ejulantes in multitudine coituum suffo-
 “cabant. Virgines quoque usque ad exanimationem
 “opprimebant, et tandem abscisis earum papillis, quas
 “magistratibus pro deliciis reservabant, ipsis virgineis
 “corporibus lautius epulabantur. Videntibus interim
 “ipsorum speculatoribus ex eujusdam promontorii
 “summitate ducem Austriæ cum rege Boemiæ,² pa-
 “triarcha³ Aquilegiæ, duce⁴ Carinthiæ, et marchione,⁵
 “ut dicebatur, concomitante de Bade, cumque plurimo
 “potentatu conterminorum, et jam ordinatas ad bel-
 “landum acies, totus ille nephandus exercitus repente
 “disparuit, omnesque illi cursores in miserabilem
 “Hungariam sunt reversi. Qui ut subito aderant, sic

A.D. 1243.
 Letter of
 Ivo of Nar-
 bonne re-
 specting
 the Tar-
 tars.

Their
 hasty de-
 parture.

¹ At the foot of the page is a representation of the Tartars slaughtering, roasting, and devouring their victims; above, “Nephandi Tartari vel Tattari humanis carnibus vescentes.” To the left is a horse eating from a tree, to which another victim is bound, who looks on at the others in horror; above, “Equi Tattarorum qui sunt

“rapacissimi, cum desunt uberiora
 “pabula, frondibus et foliis necnon
 “et corticibus arborum sunt con-
 “tenti.”

² Wenceslas III.

³ Berthold von Meran.

⁴ Bernard.

⁵ Herman VI., margrave of Baden.

A.D. 1243. “ et aberant repentini; unde magis omnes hoc viden-
 Letter of “ tes reddunt formidantes. Ex ipsis vero fugientibus
 Ivo of “ princeps Dalmatiæ cepit octo, quorum dux Austriæ
 Narbonne “ novit unum, Anglicum natione, sed propter quædam
 respecting “ maleficia de regno Angliæ perpetua banniatione pro-
 the Tar- “ scriptum. Hic ex parte regis nequissimi Tattarorum,
 tars. “ bis venerat ad regem¹ Hungariæ nuntius et interpres,
 An Eng- “ et mala, quæ postmodum contigerunt, satis mani-
 lishman “ feste præmuniendo comminatus est, nisi se et regnum
 taken pri- “ suum Tattareæ dederet servituti. Hic a principibus
 soner from “ nostris inductus ad dicendum veritatem de Tattaris,
 among “ nullum visus est prætermittere juramentum, sed
 them gives “ tanta contestatus est, ut et ipsi credi posset diabolo.
 an account “ In primis igitur de seipso narravit, quod instanter
 of their “ post tempus proscriptionis suæ, id est, ante triginta
 manners “ annos ætatis suæ, in civitate Achon amissis in ludo
 and “ omnibus quæ habebat, in ipsa hyeme, nil præter
 religion. “ camisiam de sacco, calceos de bove, capam de cilicio
 “ secum asportans, ignominiosa compellente inedia cum
 “ infirmitate, tonsoratus omnino ut fatuus, et inex-
 “ presse clamans ut mutus, multas provincias libere
 “ pertransisset, et hospites beneficos invenisset, qua-
 “ lemqualem vitam protraxit, quamvis cotidie verborum
 “ levitate et cordis inconstantia diabolo se commen-
 “ dasset. Tandem ex nimietate laborum, et assidua
 “ aeris mutatione et ciborum apud Caldæos, gravi
 “ languore detentus et in tædium vitæ demersus est.
 “ Non valens igitur procedere vel reverti, paulatim
 “ respirando ibi commorans, cœpit, ut erat aliquantulum
 “ literatus, ea quæ ibi proferebantur, tabulis commen-
 “ dare, et cito postea tam recte proferre, ut indigena
 “ putaretur; et eadem facilitate didicit plures linguas.
 “ Ipsum igitur Tattari, per exploratores suos eligentes,
 “ sibi attraxerunt; et postquam de vendicando sibi
 “ totius mundi dominio acceperunt responsum, multis

---

¹ Bela IV.

" sibi donariis ad fidelitatem suam et servitium as- A.D. 1243.
 " trinxerunt, pro eo quod interpretibus indigebant. Letter of
 " De moribus autem eorum et superstitione, de dis- Ivo of
 " positione corporum eorum et statura, de patria, et Narbonne
 " modo pugnandi, juravit, quod sunt super omnes respecting
 " homines avari, iracundi, dolosi, et immisericordes; the Tar-
 " sed rigore punitionis et immanitate pœnarum, per tars.
 " suos superiores infligendarum, a jurgiis et mutuis
 " deceptionibus et sævitiis invicem cohercentur.
 " Principia suarum tribuum deos vocant, et certis
 " colunt temporibus solempnitates eorum; multas qui-
 " dem particulares, sed tantum quatuor generales.
 " Et propter se solos omnia credunt esse creata. In
 " exercendo sævitiam contra rebelles nullum esse
 " credunt peccatum. Habent autem pectora dura et
 " robusta, facies macras et pallidas, scapulas rigidas et
 " erectas, nasos distortos et breves, menta proeminentia
 " et acuta, superiorem mandibulam humilem et pro- f. 166 b.
 " fundam, dentes longos et raros, palpebras a crinibus
 " usque ad nasum protensas, oculos inconstantes et
 " nigros, aspectus obliquos et torvos, extremitates
 " ossosas et nervosas, crura quoque grossa, sed tibias
 " breviores, statura tamen nobis æquales; quod enim
 " in tibiis deficit, in superiori corpore compensatur.
 " Patria eorum, tellus olim deserta et maximæ vasti-
 " tatis, ultra omnes Caldæos, de qua leones, ursos, et
 " alias feras arcubus et aliis machinis expulerunt. De
 " coriis earundem bullitis sibi arma levia quidem, sed
 " tamen impenetrabilia, coaptarunt. Solent autem non
 " maximis, sed fortissimis equis, et parvo pabulo con-
 " tentis, insidentes fortiter alligari; jaculis, clavis,
 " bipennibus, et gladiis infatigabiliter ac fortiter di-
 " micare; sed prærogativam habent in arcubus, et
 " argutam industriam pugnandi. A tergo debilius
 " armati, ne fugiant, non prius a conflictu recedunt,
 " quam principale vexillum sui ducis videant retroire.
 " Victi quoque non supplicant, et vincentes non parcunt.

A.D. 1243. " In voluntate et proposito subiciendi suo dominio
 Letter of " totum mundum persistunt omnes quasi vir unus ;
 Ivo of " nec possunt tamen milia milium computari. Satel-
 Narbonne " lites vero, numero sexcenta milia, cum ad mansiones
 respecting " exercitui præparandas præmittuntur, properantes in
 the Tar- " equis cursoribus, sub unius noctis spatio transvolant
 tars. " tres dietas ; seseque subito per totam diffundentes
 " provinciam, universum populum inermem, immuni-
 " tum, et dispersum præoccupantes, tantam faciunt
 " stragem, ut rex vel princeps terræ obsessæ, quos
 " contra eos adunet et in bello ordinet, non inveniatur.
 " Omnes populos et principes regionum, secundum non
 " causam, ut¹ causam, tempore quietis decipiunt. Nunc
 " se propter Magos reges, quorum sacris corporibus
 " ornatur Colonia, in patriam suam reportandos ; nunc
 " propter avaritiam et superbiam Romanorum, qui eos
 " antiquitus oppræsserunt, relidendam ; nunc propter
 " subdendas sibi barbaras tantum et Hyperboreas na-
 " tiones ; nunc propter furorem Theutonicum sua mo-
 " destia temperandum ; nunc propter militiam a Gallis
 " addiscendam ; nunc propter terræ fertilitatem, quæ
 " suæ multitudini sufficere possit, adquirendam ; nunc
 " propter peregrinationem ad Sanctum Jacobum in
 " Galicia² terminandam, egressos se patriam menti-
 " untur. Pro quibus figmentis, quidam eis reges sim-
 " plices, inuito fœdere, liberum per terras suas transitum
 " concesserunt, eisque fœdera non servantibus, nihilo-
 " minus perierunt. Tantis igitur emergentibus toti
 " Christianissimo populo periculis, quid rudium religi-
 " onum, et adhuc fornacis, ex qua prodierunt, igne
 " flagrantium, faciunt sancti fratres, qui credi volunt
 " viam se perfectionis præ cæteris elegisse ? Confes-
 " sionibus siquidem et aliis familiaritatibus principum
 " et magnatum sibi favorem concilians, in auribus

¹ *ut causam*] Interlined in the margin.

² *Galicia*] So C. ; Calicia, B.

" eorum contra Tattaros instanter et importune cla- A.D. 1243.
 " mare deberent; male faciunt, si non clamant; pejus, Letter of
 " se si simulant; pessime, si succurrant. Quid monachi Ivo of
 " nigri et albi, et canonici Norbertini, qui mundo Narbonne
 " mortui credi volunt, quare hæc videntes imminere respecting
 " pericula, contra Tattaros crucem non prædicant the Tar-
 " bajulandam? O regum stulta consilia! episcoporum tars.
 " et abbatum taciturnitas supina! inaudita crudelitatis
 " rabie sex regna Christianorum jam destructa sunt, et
 " idem de cæteris imminet; nec ex occisorum exemplo
 " superstitibus adhibetur cautela, sed hostes sævissimos
 " relinquimus in patria, et mitissimos impetimus ultra
 " mare. Eapropter ego, qui vestræ paternitatis gratia
 " sum id quod sum, duxi vobis in Domino consulendum,
 " ut reges Franciæ, Angliæ, et Hyspaniæ, inter quos
 " locum medium optinetis, curetis inducere modis om-
 " nibus, si possitis, ut sopitis inter eos omnibus que-
 " relis, vel in perpetuum, vel ad præsens, tractatum
 " inter se discretum habeant et maturum, qualiter
 " tot milibus tam sævorum secure possint occurrere.
 " Fidem enim Christi contestor, in qua spero salvari,
 " quod tot monstrorum vel omnes ipsi confundent,
 " vel singuli confundentur. Valet."

Quam efficaciæ foret hæc epistola, nisi discordia durante inter Papam et imperatorem infeliciter impediretur.

Hæc igitur terribilis epistola regum et magnatum The quar-
 corda, ad quos pervenit, vehementer sollicitasset, et rel be-
 ad injuriam Christi et universalis ecclesiæ et totius tween the
 Christianismi ulciscendam efficaciter erexisset, nisi Pope and
 Papæ et imperatoris mutuuum discidium totius mundi emperor
 latitudinem perturbasset. Unde discordia eorum longe prevents
 lateque per orbem ventilata, utpote quibus non sunt this letter
 majores, immo nec eis pares, in tota Christianitate, having its
 corda Tattarorum, immo omnium paganorum, necnon due effect.
 et universorum Christi inimicorum, exhilaravit et in

A.D. 1243. spem erexit tutiorem. Adeo ut superbiendo et jactitando dicerent, Deum Christianis offensum, qui sese adinvicem impugnant et corrodunt; et sibi potius propitium Deum, qui ipsos multiplicavit et eorum dominium dilatavit.

Vice arctius versus Romam custodiuntur.

The emperor has the roads to Rome guarded.

Interim dominus imperator, videns dominum Papam ex novo creatum, confirmata prioris sententia, ipsi nequaquam velle parcere, nolens etiam stare mandatis ecclesiæ absolute, jussit vias, portus, et pontes arctissime custodiri, ne quis portans pecuniam, quam scivit Romanam curiam insatiabiliter sitire, posset transmare. Filius autem ejus Conradus, huic operi operam impendens diligentem, adeo vigilanter tam per mare quam per terras transire volentibus aditus præcluserit, ut nec fratribus Minoribus vel Prædicatoribus, vel alicui alii transfigurato, quem deprehendere posset, pepercisset, quin comprehensum usque ad animæ exhalationem torqueret.

De Beguinorum multiplicatione.

Origin and rapid increase of the Beguins, especially at Cologne.

Eisdemque temporibus, quidam, in Alemannia præcipue, se asserentes religiosos, in utroque sexu, sed maxime in muliebri, habitum religionis, sed levem, susceperunt, continentiam et vitæ simplicitatem privato voto profitentes, sub nullius tamen sancti regula coarctatæ, nec¹ adhuc ullo claustro contenti. Earumque numerus in brevi adeo multiplicabatur, ut in civitate Coloniae et partibus adjacentibus duo² milia invenirentur.

f. 167.

¹ nec . . . contenti] In the margin.

² duo] plura, Hist. Anglor. ii. p. 476.

De controversia mota inter fratres Prædicatores et Minores. A.D. 1243.

Et ne mundus turbinibus undique multiplicatis vacare videretur, inter fratres Minores et Prædicatores controversia eisdem temporibus ventilata, multos, eo quod viam perfectionis, videlicet paupertatis et patientiæ, videbantur elegisse, movit in admirationem. Asserentibus enim Prædicatoribus se fuisse priores, et in hoc ipso digniores, habitu quoque honestiores, a prædicatione merito nomen et officium se sortiri, et Apostolica dignitate verius insigniri, respondent Minores, se arctiorem vitam et humiliorem pro Deo elegisse, et iccirco digniorem, quia sanctiorem, et ab ordine Prædicatorum ad ordinem eorum fratres posse et licenter debere, quasi ab inferiori ad ordinem arctiorem et superiorem, transmigrare. Contradicunt eis in faciem Prædicatores, asserentes, quod licet ipsi Minores nudi pedes et viliter tunicati cinctique funiculis incedant, non tamen eis esus carniū, etiam in publico, vel dieta propensior, denegatur, quod fratribus est Prædicatoribus interdictum; quapropter non licet ipsis Prædicatoribus ad Minorum ordinem, quasi arctiorem et digniorem, avolare, sed potius e converso. Sic¹ igitur, sicut inter Templarios et Hospitalarios in Sancta Terra, sic et inter illos, humani generis inimico zizania seminante, ortum est discordiæ enorme scandalum, et quia viri literati sunt et scolares, universali ecclesiæ nimis periculosum, in indicium magni iudicii præforibus imminentis. [Et² quod terribile est et in triste præsagium, per trecentos annos vel quadringentos, vel amplius, ordo monasticus tam festinanter non cepit præcipitium, sicut eorum ordo, quorum fratres, jam vix transactis viginti quatuor annis, pri-

Controversy between the Dominicans and Franciscans.

Extravagant luxury of the friars in their buildings.

¹ Sic] Repeated in B.

² From here to the end of the chapter has been erased in B., and

written over the erasure in a hand of Parker's time. The text is from C., f. 324 b.

A.D. 1243. mas in Anglia construxere mansiones, quarum ædificia jam in regales surgunt altitudines. Hi jam sunt, qui in sumptuosis et diatim ampliatis ædificiis et celsis muralibus thesauros exponunt impreciables, paupertatis limites et basim suæ professionis, juxta prophetiam Hyldegardis Alemanniæ, impudenter transgredientes. Morituris magnatibus et divitibus, quos norunt pecuniis abundare, diligenter insistunt, non sine ordinariorum injuriis et jacturis, ut emolumentis inhient, confessiones extorquent et occulta testamenta, se suumque ordinem solum commendantes et omnibus aliis præponentes. Unde nullus fidelis, nisi Prædicatorum et Minorum regatur consiliis, jam credit salvari. In acquirendis privilegiis solliciti, in curiis regum et potentum consilarii, et cubicularii, et thesaurarii, paranimphi et nuptiarum prælocutores, papalium extorsionum executores, in prædicationibus suis vel adultores, vel mordacissimi reprehensores, vel confessionum detectores, vel incauti redargutores. Ordines quoque auctenticos et a sanctis patribus constitutos, videlicet a Sanctis Benedicto et Augustino, et eorum professores contempnentes, prout in causa¹ ecclesiæ de Scardeburc, in qua Minores turpiter ceciderunt, patuit, suum ordinem aliis præponunt. Rudes reputant, simplices, et semilaios, vel potius rusticos, Cistercienses monachos; Nigros vero, superbos et epicuros.]

Their extortions from the dying.

Articuli reprobati ab universitate Parisiensium.

Theological errors discussed by the University of Paris, and refuted by the prelates.

Ipsis quoque temporibus, videlicet post festum Sancti Michaelis, ut moris est, studiis scholarum et scolarium reflorentibus, incipiebant magistri theologiæ, præcipue tamen præcipui Prædicatorum et Minorum lectores, disputare et disserere subtilius et celsius quam decuit aut expedit. Qui non verentes tangere montes, a

¹ On this affair at Scarborough, | ccxlii. p. 406, and Grosseteste's see Adam de Marisco's Letter | Letter cix. p. 321.

gloria Dei opprimendi, nitebantur secreta Dei investi- A.D. 1243.
 gabilia temere perscrutari, et *judicia Dei*, quæ sunt Ps. xxxv.
abyssus multa, nimis præsumptuose indagare. Unde ⁶.
 defecerunt scrutantes scrutinio, et *erraverunt in invio*, Ps. cvi. 40.
 Deo vindice, cui plus placet firmæ fidei sobria sim-
 plicitas quam nimis transcendens in theologia subtilitas.
 Et cum tutius sit et magis meritorium simpliciter a
 patribus tradita accipere et credere, quam probata,
 et ea quibus humana ratio præbet experimentum, ex-
 periri, se super se extulerunt Sed hæc cum scirent
 ecclesiarum prælati, ecclesiæ et fidei Christianæ præ-
 caventes, evangelicis et propheticis auctoritatibus inni-
 tentes, præsumptuosos ausus eorum refrænando, fidelibus,
 congregatione orthodoxorum facta, fidei veritatem sanius
 propalarunt.

Primus ¹ eorum error erat, quod divina essentia in The errors.
 se nec ab homine glorificato nec ab angelo videtur nec
 videbitur. Ad hunc prælati; "Hunc errorem prohi-
 " bemus, et assertores ejus et defensores excommuni-
 " camus. Firmiter enim credimus et asserimus, quod
 " Deus in sua essentia vel substantia vel natura vide-
 " bitur ab angelis sanctis et ab homine glorificato."

Alius error; quod licet divina essentia una sit in
 Patre et Filio et Spiritu Sancto, tamen ut hæc essentia
 est in ratione formæ, una est in Patre et Filio, et non
 una in his et in Spiritu Sancto, et tamen forma idem
 est quod essentia divina. Ad hunc prælati; "Hunc
 " errorem, etc. Firmiter enim asserimus, quod una
 " essentia, substantia, sive natura, in Patre et Filio
 " et Spiritu Sancto, et eadem essentia in ratione formæ
 " eadem est in Patre et Filio et Spiritu Sancto."

Alius error est; quod Spiritus Sanctus, prout est
 amor vel nexus, non procedit a Filio, sed tantum a
 Patre. "Hunc errorem, etc. Firmiter enim credimus

¹ These errors were condemned
 in 1240 by William of Auvergne,
 bishop of Paris. See Bulæus, Hist.

Univ. Par. iii. 177, 178. He also
 gives them from Paris as above.

A.D. 1243. “ et asserimus, quod Spiritus Sanctus, prout est amor
 Errors re- “ vel nexus, procedit ab utroque.”
 futed at
 Paris.

Alius error est; quod nec anima glorificata nec corpora glorificata erunt in cælo emperio cum angelis, sed in cælo aqueo seu cristallino, quod est supra firmamentum. Quod etiam dicere præsumunt de beata Virgine. “ Hunc errorem, etc. Firmiter enim credimus et asserimus, quod idem locus corporalis, scilicet cælum emperium angelorum et animarum sanctorum, et idem erit hominum glorificatorum, et similiter locus idem communis spiritualis hominum et angelorum.”

f. 167 b.

Alius error; quod malus angelus in primo instanti creationis suæ fuit malus, et nunquam fuit non malus. “ Hunc errorem dampnamus, prohibemus, et assertores et defensores, etc. Firmiter enim credimus, etc., quod aliquando fuit bonus et non malus, et postea peccando factus est malus.”

Alius error; quod multæ fuerunt veritates ab æterno, quæ non fuerunt Deus. “ Hunc errorem, etc. Firmiter enim credimus et asserimus, quod una sola veritas fuit ab æterno, quæ Deus est, et nulla quæ non sit Deus.”

Alius error; quod angelus in eodem instanti potest esse in diversis locis, et etiam ubique, si vellet. “ Hunc, etc. Firmiter enim, etc., angelum esse in loco diffinito, ita quod, si est hic, non est alibi in eodem instanti. Impossibile est enim unum esse ubique, cum hoc sit proprium solius Dei.”

Alius error; quod principium, nunc, et creatio, passio, non est creator, nec creatura. “ Hunc errorem, etc. Firmiter enim, etc., quod fuerit creatura.”

Alius error; quod malus angelus nunquam habuit unde stare potuit, neque Adam in statu innocentie. “ Hunc, etc. Firmiter enim credimus, etc., quod habuerunt unde stare potuerunt, non tamen unde proficere.”

Alius error; quod qui habet meliora naturalia, plus A.D. 1243. habebit de necessitate ex gratia et gloria. “Hunc, etc. “Firmiter enim, etc., quod secundum quod Deus elegit “et præordinavit, dabitur gratia et gloria.”

Conclusio annalis eventus.

Transiit igitur annus ille ecclesiæ periculosus et procellosus, frugifer satis et fructifer, multos nobiles in Christianitate perimens et perturbans; regno et regi Angliæ probrosus et dampnosus, Ytalicis præliosus et hostilis, Terræ Sanctæ suspectus, Templariis et Hospitalariis scismatis et scandali generativus.

De quodam magno convivio comitis Ricardi apud Walingeford, ubi præsens erat rex et comitissa Provinciæ Beatrix.

Anno gratiæ MCCXLIV., qui est annus regni regis Henrici III. vicesimus octavus, fuit idem rex ad Natale Domini ad Walingeford conviva fratris sui, videlicet comitis Ricardi; ubi nimis fastigiose convivantes, invitatis omnibus fere regni nobilibus, Londoniis initiarum reliquias nuptiarum consummarunt, ut reliquiarum cogitationum festum peragerent nuptiale. Erant autem ibidem præsentibus Beatrix comitissa Provinciæ, et filia ejusdem Cincia, nurus spectabilis, cui rex cum summo conamine totum se exhibuit serenum et jocundum.

Recedit ab Anglia comitissa B[eatrice].

Tanti igitur convivii sollempnitate completa, rex comitante dicta comitissa B[eatrice], cum aliis multis nobilibus Angliæ et Provinciæ utriusque sexus, instante festo Circumcisionis, Londoniam properavit, ut ibidem in præsentia et conspectu Provincialium sollempnizans festivitatem sancti Ædwardi miro apparatu celebraret. Qua peracta, memorata comitissa versus

General
character
of the year.

Henry III.
at Walling-
ford.

Nuptial
feast of
Richard of
Cornwall.

The king
keeps
the feast
of St. Ed-
ward in
London.

A.D. 1244. mare lora dirigens ad partes nativas remeavit; rege, cum numerosa regni multitudine, officiose usque ad maris litora pedetentim comitante. Sed antequam navem comitissa apud Doveram ascendisset, ne aliquando mundi prospera non admisceantur adversis, occurrerunt ei lugubrium rumororum portitores, nuntiantes Reimundum comitem Provinciæ maritum suum, irremediabili¹ morbo percussum, solum expectare sepulchrum; qui in omni tribulatione efficax Romanæ ecclesiæ præstitit subsidium, imperatori nocumentum procurando. Quod cum audisset dominus rex, inconsolabiliter dolens, quod potuit in precibus et elemosinis, Dei misericordiam pro eo interpellavit.

Fatal illness of her husband.

Missus est magister Martinus, clericus domini Papæ, a domino Papa in Angliam.

Martin sent into England by the Pope.

Circa idem tempus, misit dominus novus Papa quendam novum in² Angliam pecuniæ extortorem, magistrum videlicet Martinum, autenticum Papale deferentem, et habentem potestatem excommunicandi, suspendendi, et multipliciter voluntati suæ resistentes puniendi. Qua roboratus potestate, suspendit prælatos Angliæ a collatione³ beneficiorum, donec voluntati Papali satisfactum fuisset, redditus ad opus clericorum suorum et consanguineorum postulanti. Indignum tamen judicabat aliquem redditum suscipere, nisi triginta marcas aut supra valentem, ne quisquiliæ colligere tantus vir videretur. Cœpit igitur dictus magister Martinus munera, præcipue palefridos concupiscibiles, imperiose exigere et extorquere a prælatis, maxime a religiosis, præcipiens per literas districtè illi abbati

His extortions.

¹ *irremediabili . . . interpellavit*] Written over an erasure; at the foot of the page, "insanabili morbo" "languentem," are given (written with a style) instead of the first three words. C. is as the text.

² *in Angliam*] In the margin.

³ *collatione*] So altered in C.; suspensio, B. The Hist. Anglor. had *collationibus* (ii. 479, note 4).

vel illi priori, ut ei equos, quales decebat specialem A.D. 1244. domini Papæ clericum insidere, transmitterent. Contradicientes autem et excusationes et causas negationis protendentem, etiam rationabiles, utpote abbatem de Malmesburia¹ et priorem de Mertonam,² suspendendo usque ad plenam satisfactionem, graviter punivit. Sedulus etiam explorator ecclesias vacantes et præbendas consideravit, ut ipsas patenti sinui Papalis indignitatis præsentaret. Inter quas dum præbenda opima Sarisberiensis ecclesiæ, spectans ad præcentorem,³ vacaret, invito episcopo et nimis dolente cum toto capitulo, manus rapidas eidem præbendæ statim injecit, et jussu Papæ cuidam puero nepoti suo, non sine multorum cordium amaritudine contulit et stupore. Credebant enim multi et sperabant, quod Romana curia a Deo multipliciter jam flagellata fræno moderaminis suam avaritiam coherceret.

Those who oppose him suspended.

De injuriis episcopo Wintoniensi per regem illatis.

Per⁴ idem quoque tempus, dominus rex manum ag-
gravans indecenter,⁵ dominum episcopum Wintoniensem, quem nec dulci affatu nec in osculo pacis et amicitiae, cum veniens de partibus ultramarinis applicuisset, gratanter occurrentem recipere dignabatur, jam odio persequeretur inexorabili, nec permisit aliquem laicum cum ipso ad ministrandum ei commorari, vel ipsum in aliquam domum licenter hospitari, quin receptatores ejus et consolatores ejus publicos censeret inimicos. Navem etiam suam et quadrigas,⁶ victualia sua ferentem, ne ad episcopum de Norwico pervenirent, trucu-

Vacat.

f. 168.

Injuries done to the bishop of Winchester by the king.

¹ John Walensis.

² Robert of Hexham.

³ At that time Roger, afterwards bishop of Bath.

⁴ This chapter has been omitted in C., and inserted at the foot of the page.

⁵ *indecenter*] This word has been erased, and written again by a later hand.

⁶ *quadrigas*] So C.; quadragas, B.

- A.D. 1244. lenter impedivit. Divertens autem dictus episcopus Londoniam, regiis satellitibus frontose contradicentibus, non est ausus apud Suwere palatium suum intrare. In domo canonicorum de Swere, quæ est palatio suo proxima et in episcopatu suo, delituit¹ hospitatus, humiliter temporis exasperantis mutationem, et donec
- S. Luc. i. 78. *visitaret eum oriens ex alto*, præstolando. Fretus autem rex iniquorum consilio prohibuit per civitatem Londoniæ, ne quis ei vel etiam victualia venderet, quod non recolimus factum fuisse beato Thomæ Cantuariensi. Episcopus igitur, pro multiplicatis injuriis dolens et lacessitus, coepiscopis suis merito lacrimabiliter conquestus est. Quo cognito, pietate moti et zelo justitiæ accincti, Lincolnensis, Wigorniensis, et Herefordensis episcopi, regem super his increpaturi et monituri, ut talia corrigeret, apud Radingum properabant. Rex autem de adventu eorum certificatus fugit, eorum salubria monita declinando. Sed tandem inventus, in verba potius excusationis et odii resolutus, nullatenus eorum exhortationibus est emollitus. Sed
- Three of the bishops remonstrate with the king.
- He sends to Rome to procure the bishop's deprivation.
- manifeste adversando, misit in ejus detrimentum ad curiam Romanam Theobaldum priorem de Herleia et magistrum Henricum de Susa cum thesauro non modico, quos exhortabatur et illum effundere, et multo uberiores promittere domino Papæ et curiæ Romanæ, ea perversa conditione, ut episcopum nominatum ignominiose præcipitarent. Quod tamen, quia manifeste inhonestum et injustum foret, et scandalum publicum toti ecclesiæ generaret, nequaquam impetrarunt. Quod comperiens memoratus prior, prudenter remeavit, socio suo dicto Henrico nequiter et seditiose thesaurum regis asportante. Unde divertens ad partes unde fuerat
- Gen. i. 6, 7. oriundus, ad instar corvi ad archam irredituri, in Anglia postea non comparuit.

---

¹ *delituit*] *dilituit*, B.

De morte Johannis de Columpna cardinalis. A.D. 1244.

Sub eodem ejusdem anni tempore, videlicet in octavis Purificationis beatæ Virginis, obiit¹ vas superbiæ et omnis contumeliæ, Johannes de Columpna cardinalis Romæ, qui inter omnes cardinales in possessionibus sæcularibus claruit potentissimus; unde efficacissimus discordiæ inter imperatorem et Papam seminator existit et sustentator.

Death of cardinal John Colonna, Feb. 9.

Confirmatus est magister R[ogerus] præcentor Sarisberie in episcopum Bathoniensem.

Eodemque tempore, magister² R[ogerus] præcentor Salesbiriensis, confirmatus est in episcopum Bathoniensem. Et eo facilius, quod præbenda sua Saresbiriensis nepoti domini Papæ existit conferenda.

Roger bishop of Bath.

Et tunc temporis quidam monachus³ de gremio ecclesiæ, Thomas⁴ de Glovernia, rite electus, proprie de Evesham in abbatem est creatus.

Abbas de Evesham.

Moritur episcopus Cycestrensis, Radulfus scilicet de Novilla, cancellarius.

Anno quoque sub eodem, venerabilis pater⁵ episcopus Cycestrensis Radulfus de Novilla, cancellarius Angliæ, vir per omnia laudabilis, et immota columpna in regni negotiis fidelitatis, Londoniæ in nobili palatio suo, quod a fundamentis non procul a Novo Templo construxerat, kalendis Februarii, vitam temporalem terminavit, perpetuam adepturus.

Death of bishop Ralph Neville, the chancellor. 1 Feb.

¹ There is an inverted mitre in the margin.

² A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

³ An inverted mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

⁴ Thomas de Glovernia] In the margin.

⁵ There is an inverted mitre in the margin.

A.D. 1244. *Normanni qui terras in Anglia habuerunt privantur eisdem jussu regis Angliæ, rege Francorum causam suscitante.*

Frenchmen who have lands in England, compelled to resign them, or their lands in France.

Circa dierum illorum curricula, rex Francorum Parisius convocatos omnes ultramarinos, qui terras habuerunt in Anglia, sic est affatus; "Quicumque in regno meo conversatur habens terras in Anglia, cum nequeat quis competenter duobus dominis servire, vel penitus mihi vel regi Angliæ inseparabiliter adhæreat." Unde aliqui terras et redditus habentes in Anglia, eas relinquentes, possessionibus, quas habebant in Francia, adhæserunt, aliqui e converso. Super quo certificatus rex Angliæ, omnes de regno Franciæ, præcipue¹ Normannos, jussit² terris suis, quas in Anglia habuerunt, disseisiri. Unde regi Francorum videbatur, quod rex Anglorum, quia non in adoptionem eorum statuit conditionem terris hinc vel inde suis privandorum, ut ad alterutrum regum transmigrarent libere, sicut et ipse rex Francorum fecerat, treugas initas inter eos confregisset. Sed quia nimis corpore debilitatus post reditum suum de Pictavia fuerat, noluit certamina suscitare, immo potius dissimulando pertransire, et impetuosas Normannorum querelas, et insurgendi in regem Angliæ proterviam et avidam voluntatem, reprimerere satagebat.

Henry III. deprives all Frenchmen of lands in England, without option.

Jocundus eventus in Terra Sancta de quadam pace inîtu, sed tristissimum finem parturiens.

Diebus autem sub eisdem, rumor jocundissimus Christianorum climata pervolavit, talibus literis confirmatus;

Letter of Hermann of Perigord

"Frater Hermannus Petragoricensis, pauperis militiæ³ Templi minister humilis, dilecto sibi in Christo

¹ præcipue] s. (scilicet), C.

² jussit] præcepit, C.; jussit . . . habuerunt is in the margin in B.

³ militiæ] militum, B.

“ fratri R[oberto] de Sanfordia, in Anglia præceptor, A.D. 1244.
 “ salutem in Domino. Quoniam statum Terræ Sanctæ, on the condition of the Holy Land.
 “ quotiens nobis facultas se offert, fraternitati vestræ
 “ literis vel nuntiis tenemur intimare; noveritis quod
 “ cum Soldanus¹ Babiloniæ, post mala quæ a nobis
 “ recepit, et Nasserus,² tunc fautor et adjutor ejus et
 “ Christianorum persecutor, quem non cessavimus pro
 “ liberatione Terræ Sanctæ pro viribus expugnare, in-
 “ vitus et compulsus nos alloqueretur cum ipso de
 “ treuga reformanda, promittendo nobis totam terram
 “ citra flumen Jordanis restituere Christianis, nuntios
 “ viros nobiles et discretos, fratres nostros, ad ejus
 “ præsentiam super his duximus in Babilonem trans-
 “ mittendos. Quibus in custodia positis per dimidium f. 168 b.
 “ annum et amplius, et retentis, Gazam, et Sanctum
 “ Habraham,³ Neapolim,⁴ Darannum,⁵ et mala quædam
 “ alia nobis, de promissione nobis facta prius recidit,
 “ dolosis verbis et supervacuis nos pascendo. Nos vero
 “ inspiratione divina ipsius calliditatem et perfidiam
 “ advertentes,—quoniam nostram treugam procurabat,
 “ ut Soldanum Damascenum,⁶ Camellæ,⁷ et Nassarum
 “ dominum Cracy cum terris eorum suo crudeli do-
 “ minio facilius subjugaret, ac demum cum totam
 “ terram Sarracenorum, terræ Christianorum adhæren-
 “ tem, occupatam teneret, promissam nobis fidem, sicut
 “ nec suis, nullatenus observaret, cui tota Christiani-
 “ tas, quæ tam debilis et modica citra mare, tunc [non]
 “ resistere valeret,—habita super his deliberatione pro-
 “ vida et diligenti consilio prælatorum et quorundam
 “ terræ baronum, dicti Soldani treuga merito reprobatâ,
 “ cum Soldano Damasceno et Nassero domino Cracy
 “ duximus componendum; ita quod tota[m] terra[m]

¹ Malek Saleh Nodgemeddin Ayoub.

² Malek an Naser David, lord of Kerak.

³ Hebron.

⁴ Nablous.

⁵ Darum, identified by Stubbs with *Deir el Belah*. (Itiner. regis Ricardi, p. 318.)

⁶ Malck-es-Saleh-Ismael.

⁷ Ibrahim Malek - al - Mansur, prince of Emessa.

A.D. 1244. Letter of Hermann of Perigord on the condition of the Holy Land.

“ citra flumen Jordanis, præter Sanctum Abraham,
 “ Neopolim, et Bossanum¹ incontinenti Christiano cul-
 “ tui reddiderunt. Unde gaudendum est angelis et
 “ hominibus, quod civitas sancta Jerusalem a solis
 “ Christianis jam inhabitatur, expulsis omnibus Sarra-
 “ cenis, et in cunctis sanctis locis, per prælatos eccle-
 “ siarum reconciliatis et mundatis, in quibus a quin-
 “ quaginta sex annis nomen Dei non fuerat invocatum,
 “ nunc, benedictus Deus, divina mysteria cotidie cele-
 “ brantur. Ad quæ loca visitanda, liber cunctis patet
 “ aditus et securus. Nec est dubium, quin in hoc
 “ felici statu et prospero possit diutius permanere, si
 “ Christiani soli cismarini temporibus istis ab hoc
 “ essent unanimes et concordēs. Sed heu quamplures
 “ in his et aliis terræ utilitatibus promovendis, propter
 “ odium et invidiam, nobis existunt contrarii et infesti.
 “ Unde nos soli cum conventu nostro et prælati eccle-
 “ siarum, cumque paucis baronibus terræ, nobis præ-
 “ stantibus auxilium quale possunt, onus defensionis
 “ ipsius gerimus supra nos. Et [ad] introitum terræ,
 “ in confinio terræ Babilonis et terræ Jerusalem, vide-
 “ licet apud Gazam, suffragantibus² Soldano Damasceno
 “ et Nasserō domino de Cracy, non sine magnis peri-
 “ culis et personarum laboribus, necnon et expensis
 “ ordinis, possidendum, salutare atque maturum con-
 “ silium duximus apponendum; tamen timemus, quod
 “ ingratitude gravem sumat Deus vindictam, eos
 “ puniendo, in hoc negotio qui desides fuerunt et re-
 “ belles. Ad præsidium insuper et defensionem terræ
 “ nostræ, quoddam castrum fortissimum, prope Jeru-
 “ salem, supra Toronum, si proborum hominum aux-
 “ ilium habere poterimus, proponimus ædificare, per
 “ quod speratur tota terra posse facilius retineri et
 “ perpetuo contra hostes defendi. Sed hæc quæ possi-
 “ demus, contra Soldanum, virum potentissimum et

¹ Beisan (Bethsean).| ² *suffragantibus*] *suffragantibus*, B.

“ astutum, nequaquam diu potenter valemus possidere A.D. 1244.
 “ et defendere, nisi Christus et sui fideles nobis efficax
 “ præsent patrociniū.”

Suspicio fraudis orta est inter Christianos, nec multum securitatis sumunt ex omnibus his rationibus.

Cum autem hæc ad audientiam multorum Christianorum pervenirent, vix scriptis aut verbis eorum fidem adhibuerunt, tum propter antiquam tam Templariorum quam Hospitalariorum infamiam, eo quod dicitur, quod semper discordiam inter Christianos et Sarracenos procurant, ut durante guerra undique adventantium pecuniam colligant peregrinorum; tum propter eorum mutuam discordiam, tum propter hoc quod captionem imperatoris machinabantur. Habent insuper Templarii in Christianitate novem milia maneriorum, Hospitalarii vero novendecim, præter emolumenta et varios proventus ex fraternitatibus et prædicationibus¹ provenientes, et per privilegia sua accrescentes. Quodlibet igitur manerium sine gravamine unum militem potest in subsidium Terræ Sanctæ, bene et sine aliquo defectu communitum, adinvenire, etiam cum omnibus plenarie ad militem pertinentibus; unde hæc recolentes Christiani autumant semper ipsos [fraudem palliare, et lupinas insidias sub ovina pelle latitare. Quia si non subesset simultas cum fraude, tot strenui milites Occidentales omnium Orientalium obstacula violenter penetrarent.

Doubts as to the truth of this letter in consequence of the character of the Templars and Hospitaliers.

De correctione ordinis Prædicatorum et Minorum, exemplo Sancti Benedicti.

Eodemque tempore, quia, ut in istius voluminis paucis revolutis capitulis antecedentibus, declaratur fratres, præcipue Prædicatores, ordinis ignaros, a tra-

Correction of the orders of friars, especially of

¹ prædicationibus] procurationibus, C.

A.D. 1244. mite¹ disciplinæ sancti Benedicti nimis impudenter
the Domi- exorbitasse, Papalis severitatis moderamine corriguntur,
nicans. et auctoritate literarum talium in viam meliorem diri-
guntur.

Letter of “ Otto permissione divina Portuensis et Sanctæ Ru-
cardinals “ finæ episcopus, et Godefridus² divina miseratione
Otho and “ Sancti Adriani diaconus cardinalis, omnibus præsentibus
Godfrey, “ Sancti Adriani diaconus cardinalis, omnibus præsentibus
enclosing a “ literas inspecturis salutem in Domino. Noveritis nos
letter of “ vidisse et diligenter inspexisse literas Apostolicas,
of Innocent “ non abolutas, non cancellatas, non aliqua sui parte
IV. re- “ vitiatas, sed in prima figura, in vera bulla, filo, stilo,
specting “ et carta, quarum tenor talis est:
entry into “ ‘ Innocentius, etc., magistro et fratribus ordinis
the order “ ‘ Prædicatorum salutem et Apostolicam benedictio-
of S. Bene- “ ‘ nem. Non solum in favorem conversi, sed etiam
dict. “ ‘ monasterii, probationis tempus a sanctis patribus
No one is “ ‘ est indultum, ut ille asperitates³ illius, et istud
to be ad- “ ‘ mores illius valeat experiri. In regula quoque beati
mitted into “ ‘ Benedicti⁴ præcipitur, ut ad conversionem noviter
the order “ ‘ venientibus non facilis tribuatur ingressus, sed sicut
until after “ ‘ docet Apostolus, an *sit ex Deo spiritus* compro-
a year’s “ ‘ betur, et dura et aspera, per quæ itur ad Domi-
probation. “ ‘ num, exponantur. Postea in eadem regula⁵ sub-
“ ‘ jungitur, ut dicatur; Ecce lex, sub qua militare
“ ‘ desideras; si eam observare potes, ingredi; alio-
“ ‘ quin, liber venisti, liber discedas. Insuper, felicis
“ ‘ recordationis Gregorius Papa, prædecessor noster,
“ ‘ statuit,⁶ ut positi in probatione novitii, ante sus-
“ ‘ ceptum religionis habitum qui dari profitentibus
“ ‘ consuevit, seu ante professionem emissam, ad sta-
“ ‘ tum pristinum redire possint libere infra annum.
“ ‘ Et ad omnem ambiguitatem penitus amovendam,

1 S. Joh.
iv. 1.

¹ *tramite disciplinæ*] Written
over an erasure.

² *i.e.* Goffredus de Franco.

³ *asperitates*] *asperitatis*, B.

⁴ Regula S. Benedicti, cap. 58
(ed. Migne, Patrol. lxxvi. col. 803).

⁵ Id. col. 804.

⁶ Decret. Gregor. IX., iii. tit. 31,
cap. 23 (p. 183, ed. Antv. 1648).

“ ‘ cum in quibusdam locis religiosi novitiorum habi- A.D. 1244.
 “ ‘ tus non distinguatur ab habitu professorum, pro-
 “ ‘ fessionis tempore benedicantur vestes, quæ profi-
 “ ‘ tentibus conceduntur, ut novitiorum ac professorum f. 169.
 “ ‘ habitus discernatur. Licet igitur zelum animarum
 “ ‘ habentes, eas lucrari Domino solícite cupiatis, quia
 “ ‘ tamen decet et expedit, ut conscientiæ puritati non
 “ ‘ desit iudicium rationis, ne unde spiritualis profectus
 “ ‘ quæritur, inde salutis dispendium subsequatur, vobis
 “ ‘ de fratrum nostrorum consilio in virtute obedientiæ,
 “ ‘ sub pœna excommunicationis, auctoritate præsen-
 “ ‘ tium districtius inhibemus, ne ante annum proba-
 “ ‘ tionis elapsum, qui est maxime in subsidium fra-
 “ ‘ gilitatis humanæ regulariter institutus, quemquam
 “ ‘ ad professionem vestri ordinis seu renuntiationem
 “ ‘ sæculi faciendum recipere præsumatis, nec consti-
 “ ‘ tutum in probatione novitium aliquatenus impedire,
 “ ‘ quo minus infra eundem annum probationis ad
 “ ‘ aliam religionem, quam maluerit, transeat, sicut de
 “ ‘ sua processerit libera voluntate, non obstante statuto
 “ ‘ contrario,¹ si quid a vobis est editum, quod irritum
 “ ‘ decernimus et inane, vel aliquibus literis a sede
 “ ‘ Apostolica impetratis seu etiam impetrandis, quæ
 “ ‘ de præmissis expressam non fecerint mentionem.
 “ ‘ Quod si forte contra huiusmodi inhibitionem quem-
 “ ‘ cunque recipere præsumpseritis, decernimus eum,
 “ ‘ qui taliter receptus fuerit, nullatenus vestro esse
 “ ‘ ordini alligatum, vosque a receptione quorumlibet
 “ ‘ ad professionem ejusdem ordinis fore ipso facto
 “ ‘ suspensos, et insuper pœnæ subiciendos, quæ fra-
 “ ‘ tribus ipsius ordinis pro culpis infligi gravioribus
 “ ‘ consuevit. Nulli ergo, etc. Datum apud civitatem Civita
 “ ‘ Castellanam, xv. kalendas Julii, pontificatus nostri Castellana,
 “ ‘ anno primo.’ Nos autem, ad precum instantiam 17 June.
 “ ‘ fratrum Minorum, præsens transcriptum ex literis

¹ *contrario*] contracto, B.

A.D. 1244. " ipsis de verbo ad verbum sumptum, sigillis nostris
Sutri, " fecimus communiri. Datum Suteri, quinto nonas
3 July. " Julii."

Horum publicatio generalis.

Hæc autem, taliter impetrata circa hæc tempora hujus anni, sunt generaliter publicata, et jussa per ordines dictos observari.

Constituuntur principaliores regis consilarii Paulinus Piper miles et Johannes Mansel clericus.

New coun-
cillors ap-
pointed.

Eodem tempore dominus rex dominum Paulinum Peiure, militem, senescallum regie sue ministralem, et eundem P[aulinum] necon et Johannem Mansel, cancellarium Sancti Pauli Londoniarum, viros prudentes et circumspectos, principales sibi constituit consilarios; magistrum quoque Laurentium de Sancto Martino, qui quandoque cum electo Valentino et Leodiensi W[ilhelmo] commorabatur comes familiaris, consiliorum regalium moderatorem,¹ et negotiorum statum ecclesiasticæ conditionis contingentium, in clericum specialem et procuratorem, utpote virum prudentem et expertum, dignum censuit advocandum.

Episcopus Wintoniensis declinans rancorem regis fugit in Franciam clam.

The king
rebuked
for his
tyranny by
the three
bishops.

Circa idem tempus, Lincolniensis, Wigorniensis, Herefordensis, episcopi, regem quasi fugientem prosequentes e vestigio, et tandem eundem apud Westmonasterium invenientes, eum acriter increpabant de persecutione et tyrannide, quam in eorum fratrem coepiscopum Wintoniensem non desinebat diatim exercere. Et dum preces precibus addiderunt et minas minis adjunxerunt, parati capellam ejus interdicto supponere, petiit

They
threaten to
place his

¹ moderatorem] Written over an erasure.

rex inducias, ut ipsis super hoc præscise responderet, donec nuntii sui, qui transalpinarant,¹ remearent. Sperabat enim indubitanter, quod ipsi, corrupta curia, quicquid mente conceperant, effectui manciparent. Episcopi autem supradicti regiæ petitioni benigne consenserunt. Sed cum episcopus Wintoniensis teporem eorum comperisset, decimo kalendas Martii clandestinam fugam arripuit, navem Londoniis ascendens, partes Gallicanas aditurus. Et per Tamensem navigans, in alta maris indistanter se suscipiens, antequam ad regis notitiam vel etiam aliquorum suorum familiarium rumor hujusmodi pervenisset, in portu Sancti Walerici prospere applicuit. Et inde se ad Abbevillam transferens, obvium habuit regis Francorum nuntium sollempnem, qui eundem episcopum ex parte domini sui regis cum gaudio et vultu suscepit serenissimo, in omnibus ei spondens ejusdem regis consilium et auxilium cum consolatione et protectione. Præcepitque ex parte domini sui, ut Major Abbevillæ promtam haberet totam communiam ipsius civitatis ad ejusdem episcopi defensionem, si forte insequerentur ad nocendum aliqui ex parte regis Anglorum; ita scilicet, ut si opus exposlularet, ad arma convolantes hostiliter pro episcopo contra omnes illi adversantes dimicarent.

A.D. 1244.
chapel
under
interdict,
but he asks
for delay.

The bishop
of Win-
chester
goes to S.
Valery,
and then to
Abbeville.

The king
of France
promises
him aid.

Quomodo Griffinus Leolini filius de Turri Londoniarum corruens expiravit.

Et dum alea fortunalis mundana casualiter hæc tempora variaret, Griffinus filius Leolini principis Northwalliæ primogenitus, qui in Turri Londoniarum captivus tenebatur, et cotidie ad ejusdem honorabilem sustentationem victualem de fisco dimidiam marcam percipiebat, data licentia uxori² suæ ut accessum ad ipsum haberet, tamen tædio diuturni et insoliti carceris graviter affectus, cogitavit argumentose, qualiter inclusio-

Death of
Griffith,
son of
Llewellyn,
in attempt-
ing to es-
cape from
the Tower,
1 March.

¹ *transalpinarant*] Written over | ² Senena.
an erasure.

A.D. 1244. nem poterat evadere carceralem. Una igitur noctium, deceptis custodibus, ex laceratis lintheaminibus, tapetiis, et mappis facto fune, per ipsum funem se demisit perpendiculariter a summitate ipsius turris. Et cum per aliquod spatium se pendentem demisisset,¹ ex sui corporis ponderositate rupto fune, cecidit ab alto.² Erat quippe magnus valde, et abdomine turgens. Et sic fractis cervicibus expiravit. Cujus miserum cadaver, mane juxta Turris murum inventum, miserabile spectaculum præbuit intuentibus. Erat enim caput ejus cum collo fere totum inter scapulas in pectore demersum. Rex autem, cum hæc audisset, custodum desidiâ increpando puniens, jussit filium ejusdem Griffini,³ qui in eodem carcere detinebatur cum patre, ex tunc arctius custodiri. Obiit autem dictus Griffinus, qui, ut dictum est, ab alto corruit, prima die Martii.

Oritur scandalum in Francia, et infamia regis Angliæ pro exilio Wintoniensis episcopi ventilatur.

Vacat.
Offendiculum.
The affair of the bishop of Winchester darkens the fame f. 169 b. of the king of England.

Exulante igitur Wintoniensi episcopo, fama regis Anglorum per omnes partes cisalpinas non mediocriter denigratur. Dicebant⁴ enim Franci, Anglorum æmuli, materiam sumentes exinde nequiter obloquendi,⁵ “ Ecce rex Angliæ, contra omnes regni sui inimicos deses et imbellis, omnes sanctos episcopos suos persequitur et proscribit. Et sicut quondam beatum Anselmum Cantuariensem archipræsulem, deinde beatum Thomam martyrem, et nuper gloriosum Ædmondum confessorem, sic modo præsentem bonum virum episcopum Wintoniensem, qui etiam ei diu et fideliter servivit et familiarissimus exstiterat, non permittit

¹ *demisisset*] demisset, B.

² This is drawn in the margin. Below is his shield, inverted.

³ *Griffini*] So B. in the margin; the text has *Leolini*. This son was Owain; see below, p. 316.

⁴ *Dicebant . . . exterminavit*] om. C. in the text. It is given at the foot of the page.

⁵ *obloquendi*] obliquendi, B.

“ pacis securitate gratulari, immo a finibus regni sui, A.D. 1244.
 “ hostiliter persequendo, turpiter¹ exterminavit.” Quod
 cum electo Cantuariensi Bonifacio innotuit, ex innata
 sibi ingenuitate, infamiæ regis condolens, episcopo
 Wintoniensi consolatoria et regi commonitoria verba
 amicabilem scripsit, in hunc modum :

Litteræ ad episcopum Wintoniensem.

“ B[onifacius], Dei gratia Cantuariensis electus im- Letter of
 “ meritus, venerabili in Christo patri Willelmo, Dei Boniface
 “ gratia Wintoniensi episcopo, salutem in Domino. to the
 “ Quoniam nobis et officio nobis injuncto vos devotos bishop of
 “ per literas vestras optulistis, devotioni vestræ con- Winches-
 “ gratulamur in Christo. Sane cum per magistrum ter.
 “ W. clericum vestrum quædam a nobis duxeritis requi-
 “ renda, sciatis nos petitionibus vestris, quantum cum
 “ Deo et sine juris offensione potuimus, admisisse, sicut
 “ a dicto W. plenius audietis, scituri, quod nisi ante
 “ adventum nostrum in Angliam inter vos et dominum
 “ regem pax reformata [fuerit], nos ad illam viriliter
 “ intendentes graviora experiemur, ut res finem con-
 “ venienter sortiatur. Et quia sigillum proprium non
 “ habemus, sigillo Bellicensis capituli² utimur in præ-
 “ senti. Valete.”

Item litteræ ejusdem regi Angliæ.

Item idem regi sic. “ Literas quorundam suffra- Letter of
 “ ganeorum Cantuariensis ecclesiæ nuper recepimus, Boniface to
 “ nobis devote supplicantium pro pace inter vos et the king,
 “ venerabilem patrem ad Wintoniensem ecclesiam pos- asking him
 “ tulatum, cujus postulationem ab Apostolica [sede] to recall
 “ admissam asserunt confirmandam.³ Nos igitur, desi- the bishop.
 “ derantes regni tranquillitatem et ecclesiasticæ pacis

¹ *turpiter*] This word has been
 erased, and written again by a
 modern hand.

² *capituli*] capl'i, i.e. capellani,
 B.

³ *confirmandam*] reformandam, B.

A.D. 1244. “ stabilitatem, et attendentes ipsam in hac parte periclitari, dictorum patrum petitioni, quæ tam ecclesiæ quam regni utilitatem continere dinoscitur, sicut condecet, inclinantes, celsitudini vestræ cum devotione supplicamus, quatinus memoratum patrem ad gratiam vestram, more boni principis et Deum timentis, dignemini revocare. Et quia sigillum proprium, etc.,” ut prius. Scripsit etiam idem electus episcopo Herefordensi P[etro] ut idem vigilanter et efficaciter versus regem, eundem persuadendo, deprecando, comminando, negotio domini Wintoniensis intenderet.

Quomodo rex Hungariæ postulans auxilium contra Tartaros ad imperatorem convolvit.

Impertinens Anglis usque huc.

o

↓
Bela IV., king of Hungary, applies to the emperor for help against the Tartars.

Hungary freed from the Tartars,

and subjected to the emperor.

Per eosdem dies, rex Hungariæ, expulsus de regno suo per Tartaros, ad alas protectionis imperialis convolvit, ab eodem in tali articulo consilium efficax et auxilium contra communes hostes petiturus. Habito igitur diuturno et secretissimo consilio, procuratum est, quod dominus imperator ab irruptione hostili et barbarica potenter regnum Hungariæ liberaret, ut scilicet dictus rex regnum illud liberatum et pacificatum ab ipso imperatore et deinceps ab imperio teneret, quasi a domino capitali. Misso igitur innumerabili exercitu, imperator regnum memoratum, non sine magnis sumptibus et periculis, ab inhumanis Tartaris liberavit, et eosdem procul a finibus regni potenter et prudenter eliminavit. Fuerunt qui dicerent, quod machinante imperiali astutia illuc pervenerunt ipsi detestandi Tartari, dominatui imperatoris attendentes et obligati, hæc omnia facientes, ut imperator regem et regnum taliter potestati suæ subjugaret. Sed hæc lividorum susurra fuit, nec credi debet oblocutio hæc. Igitur liberato regno Hungariæ et regi pacifice restituto, subjecta facta est Hungaria imperio, et obligata in trecentis militibus et eorum sequela, imperatori in confiniis pugnaturæ fideliter exhibendis.

Imperator Constantinopolitanus victus a Græcis con- A.D. 1244.
fugit ad imperatorem F[rethericum] postulans
ab eodem auxilium.

Ipsaque eodem tempore, cum fugisset imperator Constantinopolitanus a persecutione Græcorum, nec quicquam haberet in ærario, ut guerram amplius continuaret et Græcorum impetus continuos sustineret, confugit ad consilium et auxilium imperatoris Romanorum Fretherici. Qui Græcis tum terribiliter comminando, tum consultius postulando, tandem treugas per annum unum impetravit. Interim procuravit idem imperator Frethericus, ut filiam¹ suam cuidam magno principi Græcorum, nomine Battacio,² matrimonio copularet. Quod domino Papæ simulque toti curiæ Romanæ molestum videbatur et grave, quia per ipsum Battacium scisma ortum est inter ecclesiam Romanam et Græcam. Unde ipsa Romana ecclesia vocat eum scismaticum, et factum est obstinatius odium proinde inter dominum Papam et imperatorem F[rethericum.]

Baldwin II., emperor of Constantinople, applies to Frederick II. for help.

Alliance between Frederick II. and Vatatzes.

Tartari exturbati versus partes Orientales discurrunt.

Tartari interim exturbati nec potentes impetus imperiales sustinere, partes Boreales relinquentes, versus partes Orientales rapido cursu transieunt. Et dum partes Persidæ quasdam feraliter devastassent, quidam eruentissimi homines et inhumani confinia Rubri maris inhabitantes, et qui de potestate sunt pro majori parte Soldani Babiloniæ, dicti Chorosmini, ab imminente fugerunt tempestate, Tartarorum vitantes irruptiones. Et venientes ad Soldanum Babiloniæ, locum habitationis instanter et acriter postulabant. Cum igitur intellexisset Soldanus, quod si postulata frontose negasset, in ore gladii extorsissent, ait illis; "Sunt non

The Tartars go eastward. The Khazimians expelled by them are sent by the Sultan of Cairo against the Christians.

¹ Anne, a natural daughter.

² i.e. John III. (Ducas Vatatzes), emperor of Nicæa.

A.D. 1244. “procul hinc quidam, quos Christianos dicimus, maritima inhabitantes, nostris legibus rebelles, et nobis infesti et graves, et graviora comminando promittentes, quorum carissimum receptaculum est Jerusalem. Ite igitur audacter, et ipsos proicientes, loca eorum occupate. Quæ cum optinueritis, preciosis spoliis ditabimini, et terras opulentas cum castris et civitatibus feliciter et ad votum optinebitis, meique et meorum gaudebitis efficaci protinus patrocinio.” Ipsi igitur his verbis animati, primo Jerusalem invadentes, stragem non minimam de Christianis exercuerunt, prout magnatum epistolis plenius certificamur.

They attack Jerusalem. f. 170.

Litteræ imperatoris missæ comiti Ricardo de depopulatione Terræ Sanctæ.

Letter of Frederick II. to Richard of Cornwall S. Matt. ii. 18.

on the destruction of Jerusalem by the Kharizmians.

“Frethericus,¹ Dei gratia Romanorum imperator, semper Augustus, Jerusalem et Siciliae rex, Ricardo comiti Cornubiæ, dilecto sororio suo, salutem et sinceræ dilectionis affectum.

“*Vox in Rama audita est, ploratus et ululatus multus*; vox illa, quam nostræ præsaga tristitiæ fama prætulerat; vox illa, quam nuper adversæ fortunæ proprietates, quæ nunquam venit sola, mortalibus nostris auditibus repromisit. Fuerunt nempe quamplura tempestatis futuræ tonitrua in circuitu Jerusalem; tot Christi fidelium cruenta perditio, ipsius sepulchri Dominici luctuosa dispersio, postremo nostris abominanda temporibus sanctæ destructio civitatis, choruscationes hujusmodi non in rorem et imbrem tenuem, sed in calamitatis nostræ diluvium cæli nubibus exposuit. Dum enim ad vindicandum tantæ confusionis injuriam Christicolæ de Choerminorum clade residuos amor et debitum fidei provocarent, etsi repa-

¹ This letter (which was written in 1245) is doubtless placed here by Paris, as giving the account of

events which happened in the current year.

" ratio tanti discidii, sicut majorum consilia, sic remo- A.D. 1244.
 " tiora suffragia flagitaret, in tantum tamen patriarcha ¹ Letter of
 " Jerosolimitanus, dum ad speratæ victoriæ gloriam ex- Frederick
 " spectaret, et collegam, aut principem alium, forsitan II. on the
 " reputaret indignum, factus crucis Dominicæ prædi- destruction
 " cator, audientium sævos animos ² extulit, et zelum of Jerusa-
 " improvidæ devotionis accendit, ut nulla temporis, lem by the
 " quod maxime bellica jura desiderant, oportunitate Khariz-
 " captata, secunda feria ante festum sanctæ Lucæ ^{12 Oct.}
 " evangelistæ, Christianus exercitus, totius ultramari- ^{1244.}
 " num militiæ robur, in Choersminos præfatos, velut
 " rei præscios, ad prælium præparatos, sic infestis
 " auspiciis irruisset, quod vix de pugnantibus aliqui
 " mortis aut carceris exitium evaserunt. Liberavit
 " veruntamen aliquos, sed valde perpaucos, fugæ sub-
 " sidium, quos forsitan ad medios usque pugnantium
 " strepitus et confligentium ictus audacia non per-
 " duxit. Ex omnibus terræ baronibus et regni Jero-
 " solimitani militibus, toto conventu militiæ Templi,
 " trecentis videlicet fratribus, et ducentis Hospitalariis
 " Sancti Johannis, ac toto posse domus Sanctæ Mariæ
 " Theutonicorum, non nisi patriarcha præfatus, et
 " dominus de Monteforti,³ qui regni vexillifer fuerat
 " et antesignatus, quatuor milites et paucissimi servi-
 " entes Templarii, Hospitalarii vero decem et novem,
 " et de fratribus Theutonicorum tres tantummodo
 " servientes, fortunæ vel fugæ subsidio, proh dolor,
 " redierunt; viris famosis, episcopo de Sancto Georgio,⁴
 " et domino de Cayfa, in acie fato postremo caden-
 " tibus, G[ualtero] comite Joppensi mortaliter vul-
 " nerato, et Tyrensi archiepiscopo,⁵ sed ex vulne-
 " rum illatione non periit, carceri mancipatus; prout

¹ Robert, bishop of Nantes.

² *animos*] amicos, B. It is corrected in the margin with a style.

³ Philip de Montfort, constable of Acre.

⁴ *i. e.* of Lydda. His name is unknown. See Le Quien, *Oriens Christianus*, iii. col. 1274.

⁵ Peter de Sergines.

A.D. 1244. " hæc omnia ex literis conventus domus Sanctæ
 Letter of " Mariæ Theutonicorum nobis missis nostra sere-
 Frederick " nitas intellexit. Habet ex seipso satis his tristior
 II. on the " rerum eventus mœstitiæ causam, cur a nobis et
 destruction " omnibus fidei Christianæ principibus cordis amari-
 of Jerusa- " tudinem exigit, profluviumque lacrimarum exposcat;
 lem by the " quia evenit infortunii qualitas, cum hujusmodi casum
 Khariz- " culpa præcesserit et negligentia subsequatur. Dum
 mians. " præter id¹ quod Templariorum superba religio, et
 " aborigenarium terræ baronum deliciis educata, super-
 " bit, Soldanum Babiloniæ ad evocandum auxilium
 " Choersminorum per guerram improbam et improvi-
 " dam coegerunt, nostro regio fœdere parvipenso,
 " quod nos una cum conventu² et magistris domorum
 " Sancti Johannis et Sanctæ Mariæ Theutonicorum
 " nomine nostro contraxeramus, cum de eodem abjecta
 " est per prædictos evidenti culpæ cruda simplicitas,
 " ut credentes in barbara varietate constantiam et
 " fidem in perfidia reperire, Soldanos Damasci et
 " Cracci, sicut fide dispares, sic ab eis voluntate dis-
 " cordes, in suum præsidium [contra] Choerminorum
 " exercitum ac Soldani, velut ad extinguendum ignis
 " incendium olei multitudinem, advocarent, inhonestis
 " eodem blanditiis; adeo quod, prout nobis per non-
 " nullos religiosos, venientes de partibus transmarinis,
 " constitit evidenter, infra claustra domorum Templi
 " prædictos Soldanos et suos, cum alacritate pomposa
 " receptos, superstitiones suas cum invocatione Macho-
 " meti et luxus sæculares facere Templarii paterentur.
 " In nullo veruntamen advocatos avertere³ potuit,
 " nec a natura blanda suggestio, nec a voluntate con-
 " traria confœderationis jurata promissio, quin per-
 " jurium citius quam conjurium incurissent. Sicque
 " præter Soldanum⁴ de Camel, cum quinque tantum

*Hic accu-
 sat impera-
 tor Tem-
 plarios de
 crimine
 maximo.*

¹ *id]* idem, B.

² *conventu]* conventus, B.

³ *avertere]* advertere, B.

⁴ Ibrahim Malek - al - Mansur,
 prince of Emessa.

“ ex suis de prælio fugientem, quem in eorum auxi- A.D. 1244.
 “ lium, qui contra Soldanum Babiloniæ conjurarant, Letter of
 “ Soldanus Damasci transmiserat, et qui de ipso Sol- Frederick
 “ dano Babiloniæ penitus desperabat, residui omnes II. on the
 “ post brevem conflictum, dissimulata dimicatione, destruction
 “ superstites ad¹ Soldanum Cracci cum omnibus suis, of Jerusa-
 “ nullo certamine nec vel simulato commisso, in par- lem by the
 “ tem alteram, in quam corda direxerant, corpora Khariz-
 “ transtulerunt. Dissoluta præterea negligentia, pestis mians.
 “ ultimum genus, cum de salute certatur, omne nos-
 “ trum periculum cumulat, et exitium comminatur;
 “ cum legis orthodoxæ primores, quod sine magno
 “ dolore non scribimus omnes universaliter orthodoxi,
 “ nedum quod de reparatione tam luctuosi dispendii
 “ cogitent, nedum quod tam miserabilis casus eventum, *Nota ver-
 “ majorum nostrorum more, deplorent; immo tanquam bum flebile.*
 “ ista non essent Christianorum aut fidei Christianæ
 “ negotia, vulnera nostra despiciamus, et de remediis
 “ non curamus. Percussit nos Dominus, nec dolemus;
 “ circumstant undique septa tectorum nostrorum in-
 “ cendia, nec nos ad aquam decurrimus, sed alter
 “ alterius infortunio gloriatur. Hinc nos extonat Tar-
 “ tarorum nova crudelitas, illinc nos urit et cruciat
 “ barbaræ gentis antiqua protervitas. Ex adverso nos
 “ pungit Paterenorum fœda perfidia, et præsertim
 “ illorum, qui per rebelliones suas in Ytalia sacrum
 “ imperium enervantes nobis obsistunt, quo minus,
 “ juxta quod in sacris cerimoniis catholica rogat ec- f. 170 b.
 “ clesia, Christiano subiciamus imperio barbaras na-
 “ tiones; sic undique publicis hostibus agimur aut
 “ vexamur occultis. Sathan continuo laborat et vigilat,
 “ Symon dormit, neque quo tandem oculos nostros
 “ sompnus et corda nostra socordia² mulceat, tolera-
 “ mur. Expergiscimini, viri fortes, apprehendite arma
 “ et scutum, temporum nostrorum injuriam necessario

¹ *ad*] ac, B.| ² *socordia*] concordia, C.

A.D. 1244. “ vindicando redimentes; a quibus nunquam nos, Do-
 Letter of “ mino teste, subtraximus, quin potius ad Terræ
 Frederick “ Sanctæ subsidium præsidia nostra semper libentius ob-
 II, on the “ tulinus, quam quæsierimus aliena. Latere vos nam-
 destruction “ que non credimus, qualiter a transalpina militia, gente
 of Jerusa- “ belligera, quæ signo mirificæ crucis assumpto Terræ
 lem by the “ Sanctæ servitiis [se] dedicavit, ad capitaniæ decus
 Khariz- “ et transmeantium regimen advocata, suffragii nostri
 mians. “ partes magnificentia nostra non negavit; quin potius
 “ personam nostram, seu filii nostri, vel ducis alterius,
 “ quem transfretantes idoneum reputarent, mille stipen-
 “ diariorum militum continuo¹ sub nostris stipendiis
 “ comitatam, ad tam salubre negotium, per venerabiles
 “ patres B²[erardum] Panormitanum archiepiscopum,
 “ quondam N[icholaum]³ Reginum et Florentinum⁴
 “ episcopos, et T[haddæum] de Suessa, dilectos nostros
 “ fideles, sollempnes excellentiæ nostræ legatos, optu-
 “ limus, ad G[regorium] summum pontificem tunc
 “ temporis destinatos, alia nulla prorsus ab eo con-
 “ ditione quæsitâ, nisi quod nos, [et] filios nostros, cum
 “ imperio et regnis nostris, honestis et debitis præ-
 “ sidiis adjuvaret; qualiter Lombardorum nostrorum
 “ rebellium obstinata protervitas, jus et dominium,
 “ imperii Romani formam, prout tenetur, agnosceret,
 “ ac nobis, ipsorum societate quin potius conspiratione
 “ cassata, prædicti rebelles, quemadmodum nobis et
 “ aliis terræ regibus et principibus subditi nostri de-
 “ serviunt, redditis nostris et imperii juribus subja-
 “ cerent. Deinde cum ex circumstantiis negotiorum
 “ et temporum ista, quæ noviter contigerunt, timenda
 “ nobis occurrerent, quanquam forent ex negata mor-

¹ continuo] continua, B.

² B.] P., B.

³ This is Nicholas Maltraversus, bishop of Reggio, in the North of Italy, who died in 1244. See Ughelli's *Italia Sacra*, ii. 303.

See also Nicholas of Corby's *Vita Innocentii Papæ IV.*, cap. vii. (Baluz. *Miscellan.* vii. p. 358, Par. 1715).

⁴ Ardingo.

“ talibus scientia futurorum ignota, cum eo se malitia
 “ temporis dilatavit, ut ad discrimen Ytalicum¹ summus
 “ ecclesiæ pontifex contra nos pontificatus adjungi
 “ consortium pateretur. Obeunte G[regorio] summo
 “ pontifice, auctoritate tunc temporis ipsius dissensionis
 “ et causa, istoque qui præsidet ad summi pontificatus
 “ apicem substituto, longe majora quam prius per
 “ nuntios nostros optulimus, quæ nunquam credere
 “ debuit aliquis respuenda; videlicet, quod totum trans-
 “ marinum negotium, necnon et imminentem Tarta-
 “ ricam tempestatem ac imperii Constantinopolitani
 “ discrimen, de Domini nostri Jesu Christi victoriosi
 “ regis omnipotentia confidentes, humeris nostris im-
 “ ponere spondebamus, prout præmissa² magnificentiæ
 “ nostræ legatio vobis et cæteris regibus et principi-
 “ bus patefecit. O quantum cum tempore profuisset
 “ ad communis causæ salutem oblatum nostræ devo-
 “ tionis antidotum, dum sanabilis erat infirmitas, pri-
 “ usquam adversæ fortunæ secundus ictus accederet, qui
 “ dolorem prioris³ vulneris duplicaret, accepisse! Nec
 “ tamen sic desperationi vel morti relinquendum nego-
 “ tium arbitramur, quin possit et debeat de remediis
 “ cogitare. Nec nos a tam salubri consilio potentiæ nos-
 “ træ partes abducimus; immo tanto libentius polli-
 “ cemur, quanto, *ad radicem arboris securi jam posita*,
 “ nostrum et omnium orthodoxæ fidei principum aux-
 “ ilium necessarium apponere æstimamus. Dum tamen
 “ pacata nobis Ytalia, rebus et juribus, quæ proximi
 “ parentes nostri tam in imperio quam in regno paci-
 “ fice tenuerunt, nobis in pace dimissis, alæ nostræ
 “ pennas et plumas integras habeant, quibus ad alta
 “ conscendere securius valeamus. Datum Foggia, vi-
 “ cesimo sexto⁴ Februarii, tertia indictione.”

A.D. 1244.

Letter of Frederick II. on the destruction of Jerusalem by the Kharizmians.

S. Matt. iii. 10.

Foggia, 26 Feb.

¹ *Ytalicum*] Ytaliæ, B.² *præmissa*] præmissæ, B.³ *prioris . . . accepisse*] Written over an erasure.⁴ *vicesimo sexto*] xxvii. in Huillard-Bréholles.

A.D. 1244. *Evidens et brevis narratio dilucidans eventus prædicti infortunium.*

Account of
the loss of
Jerusalem.

Hujus autem lamentabilis stragis, quæ¹ primo facta fuit in sancta civitate Jerusalem, unde mentio fit supra, causa fuit hæc. Cum primo irruerent Coersimini in patriarcham et in incolas civitatis impetu repentino, cives causa refugii versus Joppen cum familiis suis ocius convolarunt. Astuti autem Choermini, ut fugientes revocarent et irretitos trucidarent, signa Christianorum, qui subito fugam inierant, super propugnacula murorum civitatis in propatulo elevaverunt. Unde fuerunt aliqui Christiani, qui de latibulis exierunt extra civitatem, sequentes ipsos Christianos in spiritu fraternæ caritatis, rapti in equis velocissimis, ipsos revocabant, asserentes residuos Christianorum, qui in civitate remanserant, feliciter de hostibus triumphantes, signa sua super muros gaudenter elevasse. Reversi igitur Christiani, cum sese in civitatem vel in loca contermina tutius recepissent, gens memorata, ad unguem armata et per omnia præmunita, in incautos Christianos subito irruentes, ipsos omnes in ore gladii peremerunt. Nostrates igitur hæc audientes, qui in civitatibus et castris indempnes adhuc et illæsi remanserant, exercitum copiosum et fortem congregarunt, volentes unanimiter sanguinem fratrum suorum de cruentis manibus inimicorum cum gravi ultione requirere, bellum cum ipsis inierunt crudeliter valde;² sed casu omnibus sæculis deplorando ceciderunt Christiani, prout per epistolam patet, quæ suprascripta, imperialem. Perempti tamen et vulnerati, qui licet pauci, per fugam elapsi, de seipsis cruentissimam

¹ quæ] qui, B.

² The battle is represented at the foot of the page. The "Choromini cum Babilonicis" are defeating the "exercitus Christianus," of whom the "Balcanifer," who is

carrying the standard of the Templars, is taking to flight. On the left a mounted soldier is driving a number of bound captives into "Babilonia."

hostibus victoriam reliquerunt, prout ipsi post prælium A.D. 1244. inimici spiritu proprio sunt confessi. Duravit autem certamen infatigabiliter pugnantium a summo mane usque quo noctis tenebræ, ita ut non cognosceret alter alterum, prælium diremissent.¹

*Alia epistola de eodem evidentior, magistri scilicet
Hospitalis Jerusalem.*

“ Strenuissimo domino² M. de Merlai, frater G[uil-
lelmus] de Novo Castro, Dei gratia sanctæ domus
“ Jerusalem magister humilis, et pauperum Christi
“ custos, salutem.
“ Ex insinuatione literarum nostrarum, quas dili-
“ gentiæ vestræ in singulis passagiis direximus, scire
“ satis perspicaciter potuistis, qualiter ob repugnan-
“ tiam illam, quæ diu in partibus nostris viguit, circa
“ factum treugarum de fovenda parte Damasceno-
“ rum contra Babiloniæ Soldanum, perperam processit
“ negotium Terræ Sanctæ; super aliis eventibus, qui
“ postmodum emerferunt, discretionem vestram volen-
“ tes certiorari, significandum duximus, quoniam circa
“ principium æstatis proximo præteritæ Soldanus f. 171.
“ Damasci et Seisser,³ Soldanus Craci, qui prius
“ hostes erant sibi adversantes, concordiam facientes,
“ confœderationem treugarum cum Christianis sub ea
“ conditione pertractarunt, quod totum regnum Jerusa-
“ lem, terram quæ de possessione Christianorum circa
“ flumen Jordanis fuerat, præter aliquot villas, quas
“ sibi in montibus retinebant, tali pacto restituerunt
“ Christianis, quod ipsis in expugnatione Soldani Ba-
“ biloniæ assistere deberent toto posse fideliter. Forma
“ autem hujus treugæ ab utraque parte acceptata,

Letter of
William de
Chateau
Neuf, mas-
ter of the
Hospital-
lers, on the
invasion of
the Kha-
rismians
and loss of
Jerusalem.

¹ *diremissent*] *deremissent*, B.

² B. *ins. de.* It is expuncted in
C.

³ This seems a scribe's error for

Nasser. Wilken, however, (vi. 629,
note) interprets it as intended for
Schaisaræ, *i. e.* Cæsarea Philippi,
Banius.

A.D. 1244. " civitas sancta, cum quibusdam adjacentiis, cœpit a
 Letter of " Christianis inhabitari, Christiano exercitu commo-
 William de " rante in comitiva Soldanorum præscriptorum apud
 Chateau " Gazaram, in gravamen Soldani Babiloniæ. Cumque
 Neuf, mas- " aliquandiu in expeditione ipsa perstitissent, patri-
 ter of the " archa Jerosolimitanus applicuit, veniens de partibus
 Hospital- " transmarinis. Qui recepta aliquantula corporis quiete,
 lers, on the " desiderio visitandi sepulchrum Domini inspiratus, iter
 the invasion of " peregrinationis arripuit, properantibus nobis secum.
 the Kha- " Voto itaque peregrinationis nostræ completo, nobis
 rismians " in urbe beata accedit, quod infinita multitudo gentis
 and loss of " barbaræ et perversæ, quæ Cohersmina vocabatur, in
 Jerusalem. " ultimis partibus nostris, Jerusalem conterminis, vocante
 " et mandante Soldano Babiloniæ, universam terræ
 " superficiem occupans, omnem animam viventem per
 " ignem et gladium peremerunt. Habito igitur om-
 " nium ibi existentium Christianorum consilio, quia
 " resistere non poterant, salubriter deliberatum fuit et
 " provisum, quod omnes civitatis sanctæ habitatores
 " utriusque sexus et omnis ætatis, cum acie equitum
 " nostrorum, versus Joppen procederent, ad locum
 " refugii et salutis. Ipsa autem nocte deliberationem
 " consilii exequentes, populum de civitate caute edu-
 " cere curavimus, ambulantes usque ad fere medi-
 " etatem itineris confidenter, donec, procurante versutia
 " antiqui nostri inimici diaboli, intervenit dampnosum
 " nimis impedimentum. Gens enim prænotata signa
 " quædam, quæ invenerunt post fugientes, elevaverunt
 " supra muros civitatis, ut incautos taliter revocarent
 " credentes eos qui remanserant Christianos de adver-
 " sariis triumphasse. Fuerunt qui nos revocarent
 " Christiani properantes post nos, sereno vultu nos
 " consolantes, et asserentes Christianorum [signa,] quæ
 " bene noverunt, super muros Jerusalem elevata, in
 " signum quod de hostibus triumpharunt; et sic de-
 " cepti nos decipiebant. Nos igitur exultantes reversi
 " sumus confidenter in sanctam civitatem, credentes
 " ibidem secure commorari, et multi affectu devotionis,

" alii spe hæreditatis optinendæ et retinendæ retrorsum A.D. 1244.
 " temere et incaute vel in ipsam civitatem vel in Letter of
 " suburbana sunt reversi. Quod nos omnino dissuasi- William de
 " mus, laqueos perfidorum pertimescentes, et sic ab Chateau
 " invicem recessimus. Non multum autem post re- Neuf, mas-
 " cessum nostrum, ecce cum longis agminibus venientes- ter of the
 " perfidi Cohersmini populum Christianum in sancta Hospital-
 " civitate per girum obsederunt, cotidie et incessanter- lers, on the
 " in ipsos impetuosos insultus facientes, et undique invasion of
 " eis exitum et ingressum præcludentes, ac diversis the Kha-
 " afflictionibus miserabiliter coarctantes, adeo quod præ- rismians
 " angustia pressuræ, famis, et doloris deficientes et and loss of
 " desperantes, se mortis casui et periculo omnes uni- Jerusalem.
 " versaliter exposuerunt. Et de civitate exeuntes, per
 " devia et deserta montium vagabundi de nocte abi-
 " erunt, donec ad angustum exitum venientes in in-
 " sidias hostium inciderunt. Qui undique eos circum-
 " dantes, gladiis, lapidibus, et sagittis irruentes occi-
 " derunt, trucidantes et dilaniantes eos, juxta certam
 " æstimationem, septem milia virorum et mulierum,
 " cruorem tantum effundentes, quod tanquam aqua
 " per montium convalles fidelium sanguis, proh dolor,
 " decurrebat. Juvenes vero et virgines in captivi-
 " tatem secum raptim detrahentes, in civitatem sanc-
 " tam sese receperunt; ubi moniales, senes, et debiles,
 " laborem itineris et fugæ ferre non valentes, qui in
 " ecclesiam Dominici Sepulchri fugerant et in Calvarie
 " locum, sanguine Christi consecratum, quasi *oves oc-* Ps. xliii.
 " *cisionis*, jugularunt, ignominiam execrabilem in sanc- 22.
 " tuario Domini committentes, quam a diebus sæculi
 " oculi hominum non viderunt. Demum, quia atro-
 " citas tanti facinoris intolerabilis omnium fidelium
 " devotionem provocavit ad ulciscendum sui Creatoris
 " injuriam, communi voto omnium fuerat cum anno-
 " tatione præsentium constitutum, ut ordinata expe-
 " ditione ad præliandum contra perfidos accingeremur
 " generaliter universi, auxilium de cælo postulantes.

A.D. 1244. “ Et inimicos aggredientes, usque ad diei conclusionem
 Letter of “ bello cruentissimo a summo mane infatigabiliter
 William de “ dimicavimus. Et ecce tenebræ cognitionem nostro-
 Chateau “ rum et adversariorum ademit.¹ Ceciderunt ex nostris
 Neuf, mas- “ innumerabiles, adversantium tamen in quadruplo, ut
 ter of the “ postea compertum est, plures. Postmodum vero die
 Hospital- “ sancti Lucæ Evangelistæ, resumpto spiritu et invo-
 lers, on the “ cato de supernis suffragio, fratres militiæ Templi et
 invasion of “ Hospitalis, cum omnibus² aliis religiosis bello manci-
 18 Oct. “ patis, et eorum viribus, generalique exercitu Christi-
 the Kha- “ anorum Terræ Sanctæ, sub patriarcha publico edicto
 rismians “ congregati,³ inierunt prælium cruentissimum cum dic-
 and loss of “ tis Choerosminis, et quinque milibus militum Sarra-
 Jerusalem. “ cenorum recentium Soldano Babiloniæ militantium,
 “ Choerosminis adhærentium. Et aggressum est utrobi-
 “ que impetu validissimo, cum non possemus eos evitare.
 “ Erat itaque hinc inde exercitus magnus et fortis et
 “ numerosus valde. Tandem nos impotentes tantæ
 “ resistere multitudini, cum supervenissent semper novi
 “ illæsi et recentes inimici, et nos qui decuplo illis
 “ pauciores eramus, vulnerati et fatigati, sentientes
 “ adhuc pondus prælii antecedentis, succubuimus, re-
 “ linquentes eis campum cum victoria, eis cruenta et
 “ nimis empta; ceciderunt enim ex eis multo plures
 “ quam ex nostris inæstimabiliter. Sicque indultum
 “ est nobis ab Ipso, qui est animarum Salvator, quod
 “ nec centum elapsi sunt per fugam, sed dum potera-
 “ mus stare, adinvicem nos in Christo cohortantes et
 “ confortantes infatigabiliter et alacriter, ita quod
 “ hostes super hoc obstupuerunt, dimicavimus, donec
 “ capti, quod tamen multum evitavimus, vel cæsi de-
 “ feceramus. Unde nimis admirantes, dixerunt postea
 “ captivis ipsi; ‘ Vos sponte mortis discriminibus op-
 “ tulistis, et hoc quare?’ Responderunt captivi, ‘ Ma-

Hæc cruenta congressio inter Ascalonem et Gazaram infausto sidere commissa esi.

¹ Sic.

² *omnibus*] omni, B.

³ *congregati*] congregata, B.

“ ‘luimus mori in bello cæsis corporibus et animabus A.D. 1244.
 “ ‘glorificatis, quam turpiter cedere fugitivi.’ Tales f. 171 b.
 “ utique sunt vehementer formidabiles. In dicto igitur Letter of
 “ bello, contrita Christianorum fortitudine, induit Terra William de
 “ Sancta confusionem, et cæsa fuit tanta utriusque Chateau
 “ exercitus multitudo, quod occisorum fuit numerus Neuf, mas-
 “ inæstimabilis. Cecideruntque magister¹ militiæ Tem- lers, on the
 “ pli, et magister² Hospitalis, et alii magistri ordinum, the Kha-
 “ cum suis conventibus et sequelis, et dominus Wal- rismians
 “ terus, comes de Bresna, captus, et dominus Philip- and loss of
 “ pus³ de Muntforti occisus, et qui sub patriarcha Jerusalem.
 “ militarunt contriti. Nec evaserunt de omnibus Tem-
 “ plariis præter octodecim, et de Hospitalariis sex-
 “ decim; quos tamen poenituit postea evasisse. Va-
 “ lete.”

*Utilis sed nimis sera consideratio de reiciendo jugo
 multiplicis servitutis in regno Angliæ per Ro-
 manos subortæ.*

Dum autem in Syria tot mundi turbinibus genus Extortion
 humanum exagitaretur, in Anglia etiam et ejus con- of the Pope
 finis in England.

“Sævit⁴ in humanis divina potentia rebus.”

Romana enim curia, rubore deposito, tempore novi Ovid.
 Papæ nostri Innocentii quarti, secus quam speravimus, Epist. ex
 non desinebat per provisiones cotidianas redditus im- Ponto, iv.
 pudenter extorquere. Exiit igitur murmur, in cordibus 3, 49.
 Anglorum diu conceptum et retentum, in manifestam querimoniam, et quasi parturientes⁵ locuti non pote-
 rant amplius sese continere. Patientia enim eorum desidiosa erat, et humilitas infructuosa, immo potius
 et dampnosa. Et in unum convenientium talis erat
 consideratio regi et regno intimanda:

¹ Herman de Perigord.

² Peter de Villebride.

³ *Philippus*] Walterus, C.

⁴ *Sævit*] Ludit in Ovid.

⁵ *parturientes*] partuentes, B.

A.D. 1244.
Arguments
against his
extortions
put for-
ward for
the con-
sideration
of the
king and
kingdom.

Si mentis oculis intueretur dominus Papa statum primitivum ecclesiæ in Anglia, medium, et præsentem, non concuteret ecclesias et ecclesiasticas personas, nec illas arctaret hujusmodi exactionibus et angariis, et quod suum non est, ab ecclesiis non vendicaret nec extorqueret. Prædicante enim in Anglia beato Augustino Anglorum apostolo, rex Athelbertus conversus ad fidem Christi, Londoniensem, Cantuariensem, Roffensem instituit ecclesias. Hic clericos et sacerdotes, ibi monachos apponens, assignavit¹ illis de speciali patrimonio suo terras et possessiones sufficientes ad sustentationem eorum, quos ad hoc solum deputavit, ut in locis sibi assignatis divina celebrarent, laudesque Deo die ac nocte et gratiarum exsolverent actiones, et elemosinas et alia pietatis opera exercentes, hospitalitatem pauperum sustentarent pro mensura facultatum. Consimiliter alii reges in aliis cathedralibus ecclesiis et præbendalibus et conventualibus, quod videri potest, si decurratur ad eorum instrumenta et modos donationum. Nec adeo libertati dederunt hujusmodi possessiones, quin tria sibi reservarent semper propter publicam regni utilitatem, videlicet expeditionem, pontis et arcis reparationes vel refectiones, ut per ea resisterent hostium incursibus. Si igitur ista et consimilia dantur locis specialibus et locorum episcopis, tanquam certis personis, in cathedralibus ecclesiis dicimus et abbatibus, et abbatiis de patrimoniis et laicis feudis regum et principum, quo jure poterit, præter injuriam juris alieni, in alios usus præmissa convertere, præsertim ad illos, ex quibus oriuntur cædes et incendia et sanguinum effusiones, cum dicente Petro, “*Domine, si percutimus in gladio?*” respondit Dominus, “*Converte gladium in vaginam?*” Item, si transmitterentur substantiæ clericorum Angliæ ad Ytaliam, unde procurarent pontis et arcis refectionem

S. Luc.
xxii. 49.
S. Joh.
xviii. 11.

¹ assignavit] assignatis, B.

et expeditionem, si ingrueret necessitas? Unde sec- A.D. 1244.
tarentur hospitalitates? Quomodo morarentur in certis Arguments
locis sibi deputatis? Item, præter alia mala quæ put for-
possunt evenire adeuntibus curiam Romanam de regno ward
Angliæ per satellites imperatoris, unum quasi in evi- against the
denti est et in promptu, quod cum terra impera- papal ex-
toris, non distat ab Anglia nisi modico freto, quod tortions.
transmeari potest uno fluxu et refluxu maris, et
tendat jam imperator ad partes illas, verendum esset,
ne sic provocatus hostiliter regnum ingrederetur,
prout dixit magister Walterus de Ocre coram rege
in communi colloquio baronum Londoniis; supplicans
ex parte imperatoris devotissime regem et barones,
quod non permetterent tallias fieri in regno, vel a
clericis vel a laicis, in subsidium domini Papæ con-
tra imperatorem, inculcans multotiens, quod si secus
fieret, sine pruritu¹ tot accumulatis regno guerris
scalperent se rex et regni magnates usque ad ossa.
Item, cum de voluntate et mandato et consilio ecclesiæ
nuptui traderet dominus rex sororem suam imperatori,
ex qua proles suscepit, quas de stirpe nostra et An-
glorum sanguine constat esse, quid aliud esset con-
tribuere contra imperatorem, nisi confundere oriundos
ex natione nostra? quod absit. Et quid aliud esset,
nisi dare occasiones imperatori, ne possit domino nos-
tro regi subvenire in recuperationem terrarum suarum?
Item, si attenderet dominus Papa afflictiones et jac-
turas, quas sustinuit Anglia per Lodovicum regem
Francorum, qui hostiliter ingressus est eam, qui nec
pepercit ecclesiis nec ecclesiasticis personis, sed omnia
deprædatus est, ita quod vix poterunt hactenus prælati
Angliæ respirare, non adderet afflictionem afflictioni
super afflictos; immo consultius exigeret æstimationem
dampnorum, quæ fuerunt illata ecclesiæ, et exinde²

¹ pruritu] *vel dubio*, in the mar-
gin. C. has *dubio* in the text.

² B. repeats *et exinde*. It is cor-
rected in C.

A.D. 1244. promoveret exercitus suos in hostes, quod facere
 Arguments put forward against the papal ex-tortions. posset, etiam contradicente rege Angliæ, et sine con-
 vocatione imperatoris contra regem et regnum. Item,
 aurum habet ecclesia, patrimonium habet ecclesia,
 civitates, munitiones, et castra, quæ etsi non sufficiant
 contra tantum principem, advocet ad manus suas
 beneficia Ytalicorum et Romanorum, quæ non modica
 contulit eisdem tam in Anglia quam in aliis regionibus;
 et ex eorum fructibus, quos ita beneficiavit, sump-
 tus faciat hostiles, et non de nostris, scilicet de his
 quæ nobis non contulit, immo soli contulerunt patroni,
 quantum in ipsis fuit, quos oportet de necessitate sus-
 tentare, si vergant ad inopiam. Attendere etiam
 deberet, quod Pharaon in afflictione populi Israelitici
 sacerdotes et levitas ab omnibus hujusmodi exactionibus
 absolvit.

*Rex oppressus exactionibus papalibus scribit Papæ
 pro dampnis regni sui sic.*

Letter of Henry III. to the Pope against his exactions. Rex igitur his supradictis provocatus injuriis, et
 Romanorum multiplices lacessitus avaritia, domino Papæ
 scribit sic:

“ Sanctissimo in Christo patri ac domino I[nnocen-
 “ tio], Dei gratia summo Pontifici, H[enricus], eadem
 “ gratia rex Angliæ, etc., salutem et pedum oscula
 “ beatorum.

“ Quo amplius paternæ voluntati se ingerit filius, et
 “ mandatis ejus promptius se exponit atque devotius,
 “ eo amplius paternum habere patrocinium prome-
 “ retur, et devotionis suæ et obsequiorum commoda
 “ reportare. Inde est, quod cum omni tempore regni
 “ nostri nos et regnum nostrum in omnibus et per
 “ omnia paternitatis vestræ voluntati exposuimus et
 “ mandatis, licet tamen in quibusdam nostris reg-
 “ nique nostri negotiis paternam sollicitudinem inve-
 “ nerimus plerumque et gratiam, in quibusdam tamen
 “ provisionibus vestris, clericis Angliæ et aliarum re-

“ gionum frequenter a vobis concessis, nos et regnum A.D. 1244.
 “ nostrum sentimus non mediocriter prægravatum et
 “ oppressum. Tot et tantis etenim ecclesiæ Anglicanæ
 “ oneratæ sunt hujusmodi provisionibus, quod non
 “ solum patroni, et hi quorum interest conferre bene-
 “ ficia ecclesiastica, jure suo defraudantur, verum etiam
 “ sed proinde multa deficiunt opera caritatis; cum illa
 “ beneficia, quæ religiosis domibus ad sustentationem
 “ ipsarum conferri soleant misericorditer, et fere omnia
 “ alia, in vestris provisionibus refundantur. Cum
 “ igitur sedes apostolica ita petentibus debeat esse
 “ favorabilis, quod jus alterius non lædatur, paterni-
 “ tatem vestram duximus exorandam, quatinus ab
 “ hujusmodi provisionum concessione dissimulare, vel
 “ ad tempus desistere, vestræ placeat sanctitati. In-
 “ terea paternitati vestræ supplicamus, quatinus jura
 “ nostra et libertates, quæ non aliena sed propria
 “ potestis merito reputare, paterna sollicitudine velit
 “ tueri, et illæsa et integra conservare, nec aliquorum
 “ suggestionibus eadem velit in vestra curia aliqua-
 “ tenus perturbari. Nec contra nos vestra sanctitas
 “ moveatur, si in aliquibus tenori mandatorum ves-
 “ trorum obviavimus, cum ad hoc nos compulerit
 “ clamor conquerentium, qui nemini debemus in suo
 “ jure deesse, sed ex concessio¹ nobis a Deo regni
 “ dignitatis officio, cuilibet plenam justitiam exhibere.”

Continuatio materiæ.

His itaque verbis vel elegantioribus dominus rex The Pope
 nimis patiens et remissus prædecessori suo, videlicet will not
 Papæ Gregorio, supplicaverat, ut parceret regnum An- spare Eng-
 gliæ talibus exactionibus affligere. Sed nec ille nec
 iste motus voluntarios dignabantur super hoc refræ-
 nare. Unde credimus, Dominum et Apostolum Suum

¹ concessio] So C.; concessio, B.

A.D. 1244. Petrum, cujus vestigia non sequebantur, adversus ecclesiam Romanam non immerito provocari, *arcum tendere et parare illum.*

Qualiter dominus Papa etiam Walliam sibi voluerit subjugare.

Attempt of the Pope to get David, prince of N. Wales, under his dominion. Nec arbitror materiæ meæ vel alienum fore vel impertinens, vel etiam historiæ regni Angliæ penitus inutile, posteris nostris elucidare, qualiter dictus Papa Innocentius quartus David principem Northwalliæ, domino regi Angliæ multiformiter obligatum, a fidelitate regis exemptum, dominio suo voluit mancipare, quingentas marcas annuas a tenemento Norwelliæ et ejus pertinentiis percipiendo. Et hæc sunt obligationes et instrumenta, quibus tam David quam alii magnates Walensium domino regi H[enrico] tertio tenentur obligati.

Scriptum quod confecit Senena consensu totius generis sui et magnatum totius Walliæ.

Agreement between Henry III. and Senena, wife of Griffith son of Llewellyn. *Pertinens historie Walensium, indirecte tamen Anglorum usque ad hoc signum*

“ Convenit inter dominum H[enricum] tertium regem Angliæ illustrem, ex una parte, et Senenam uxorem Griffini, filii Leolini, quondam principis Norwalliæ, quem David frater ejus tenet carceri mancipatum cum Owenio filio suo, nomine ejusdem Griffini, ex altera; scilicet, quod prædicta Senena manucepit pro prædicto G[riffino] viro suo, quod dabit domino regi secentas marcas, ut dominus rex eum et prædictum O[wenium] filium suum liberari faciat a carcere prædicto, ita quod stabit iudicio curiæ suæ si de jure debeat carcere detineri; et ut dominus rex postea iudicium curiæ suæ, secundum legem Walensium, ei et hæredibus suis habere faciat,¹ super portione quæ eum contingit de hæreditate, quæ fuit

¹ *faciat*] facit, B.

“ prædicti L[eolini] patris sui, et quam prædictus A.D. 1244.
 “ David deforciat ipsi Griffino. Ita quod si idem Arrange-
 “ G[riffinus] vel hæredes sui per considerationem ment
 “ curiæ domini regis recuperent portionem, quam se between
 “ dicunt contingere de hæreditate prædicta, eadem Henry III.
 “ Senana manucepit pro prædicto G[riffino] viro et and Se-
 “ hæredibus suis, quod ipse et hæredes sui in per- nena, wife
 “ petuum inde reddent domino regi trecentas marcas of Griffith
 “ annuas; scilicet tertiam partem in denariis, et ter- son of
 “ tiam partem in bobus et vaccis, et tertiam partem Llewellyn.
 “ in equis, per æstimationem legalium hominum, libe-
 “ randum vicecomiti Salopesberiae et per manus ipsius
 “ vicecomitis ad scaccarium domini regis deferendum,
 “ et ibidem liberandum; scilicet unam medietatem ad
 “ festum Sancti Michaelis, et alteram ad Pascha.
 “ Eadem etiam Senena, pro præfato G[riffino] viro suo
 “ et hæredibus suis manucepit, quod firmam pacem
 “ tenebunt cum præfato David fratre suo super por-
 “ tione, quæ eidem David remanebit de hæreditate
 “ prædicta. Manucepit etiam eadem S[enena] pro dicto
 “ G[riffino] viro suo et hæredibus suis, quod si aliquis
 “ Walensis aliquo tempore domino regi vel hæredibus
 “ suis rebellis fuerit, præfatus G[riffinus] et hæredes
 “ sui ad custum suum proprium ipsum compellent ad
 “ satisfaciendum domino regi et hæredibus suis. Et
 “ de his omnibus supradictis firmiter observandis dicta
 “ S[enena] dabit domino regi David et Rotherum filios
 “ suos obsides; ita tamen, quod si de præfato G[rif-
 “ fino] viro suo et O[wenio] filio suo, qui cum eo est
 “ in carcere, humanitus contingat antequam inde libe-
 “ rentur, alter prædictorum filiorum eidem S[enena]]
 “ reddetur, reliquo obside remanente. Juravit insuper
 “ eadem S[enena] tactis sacrosanctis Evangeliiis, pro se
 “ et pro præfato G[riffino] viro suo et hæredibus suis,
 “ quod hæc omnia firmiter observabunt. Et manucepit,
 “ quod dictus G[riffinus] vir suus idem jurabit cum a
 “ carcere liberatus fuerit. Et super præmissis se sub-

- A.D. 1244. “ misit nomine dicti G[riffini] viri sui jurisdictioni
 Arrange- “ venerabilium patrum Herefordensis et Lichefeldensis
 ment “ episcoporum, ita quod præfati episcopi, vel eorum
 between “ episcoporum, ita quod præfati episcopi, vel eorum
 Henry III. “ alter quem dominus rex elegerit, ad requisitionem
 and Se- “ ipsius domini regis, per sententias excommunicationis
 nena, wife “ in personas et interdicti in terras eos coerceant ad
 of Griffith “ prædicta omnia et singula observanda. Hæc omnia
 son of “ prædicta omnia et singula observanda. Hæc omnia
 Llewellyn. “ manucepit prædicta S[enena] et bona fide promisit
 “ se facturam, et curaturam quod omnia impleantur ;
 “ et quod præfatus G[riffinus] vir suus, cum liberatus
 “ fuerit, et hæredes sui hæc omnia grata habebunt, et
 “ complebunt, et instrumentum suum inde dabunt
 “ domino regi in forma prædicta. Ad majorem siquidem
 “ hujus rei securitatem, factum est hoc scriptum inter
 “ ipsum domini regem et dictam S[enenam] nomine
 “ præfati G[riffini] viri sui ; ita quod parti remanenti
 “ penes ipsum dominum regem appositum est sigillum
 “ præfati G[riffini] per manum dictæ S[enenæ] uxoris
 “ suæ una cum sigillo prædictæ S[enenæ], et parti
 “ remanenti penes ipsam S[enenam] nomine præfati
 “ G[riffini] viri sui appositum est sigillum domini regis ;
 “ quod de supradictis etiam omnibus complendis et
 “ firmiter observandis dedit prædicta S[enena], nomine
 “ præfati G[riffini] viri sui, domino regi plegios supra-
 “ scriptos ; videlicet Radulphum de Mortuomari, Wal-
 “ terum de Clifford, Rogerum de Montealto, senescallum
 f. 172 b. “ Cestriæ, Mailgun filium Mailgun, Mereduc filium Ro-
 “ berti, Griffinum filium Maddoc de Brunfelde, Howel
 “ et Mereduc fratres ejus, Griffinum filium Wenunwene,
 “ qui hæc omnia pro præfata S[enena] manuceperunt,
 “ et cartas suas ipsi domino regi fecerunt. Acta apud
 Shrews- “ Salopesberiam, die Lunæ proxima ante Assump-
 bury, 12 “ tionem beatæ Mariæ, anno regni regis ipsius vicesimo
 Aug. 1241. “ quinto.”

Carta Rogeri de Montealto super hoc.

A.D. 1244.

“ Omnibus hoc scriptum visuris Rogerus de Monte-
 “ alto, senescallus Cestriæ, salutem. Sciatis quod ego
 “ me constitui plegium Senanæ uxoris G[riffini] filii
 “ L[eolini], quondam principis Norwalliæ, et manucepi
 “ pro ea erga dominum meum H[enricum] regem An-
 “ gliaë illustrem, quod omnia quæ conventionavit eidem
 “ domino meo nomine præfati viri sui, pro liberatione
 “ sua et Owein filii sui a carcere in quo David frater
 “ ejus eos detinet, et pro portione quæ ipsum G[riffi-
 “ num] contingit de hæreditate, quæ fuit prædicti
 “ L[eolini] patris sui et quam præfatus D[avid] frater
 “ ejus ei deforciat, domino regi firmiter observabit.
 “ In cujus rei testimonium huic scripto sigillum meum
 “ apposui. Actum apud Salopesberiam, die Lunæ ante
 “ Assumptionem beatæ Mariæ, anno regni ipsius vi-
 “ cesimo quinto.”

Charter of
 Roger de
 Montalt
 as surety
 for Senena.

Shrews-
 bury, 12
 Aug. 1241.

Continuatio.

Sub eadem forma fecerunt singuli plegii præscripti domino regi cartas suas, tam barones Angliæ quam Walenses, et eodem modo se obligaverunt.

Sequitur forma cartarum dominorum de Kery¹ in Wallia.

“ Sciant præsentés et futuri, quod ego Merducus
 “ filius Howel tactis sacrosanctis juravi, quod ab isto
 “ die in antea omnibus diebus vitæ meæ ero ad fide-
 “ litatem domini regis Angliæ, et serviam ei fideliter
 “ et devote cum omnibus viribus meis, et toto posse
 “ meo, quandocunque indiguerit servitio meo, et treu-
 “ gam inter dominum Radulphum de Mortuomari et
 “ me initam, usque ad festum sancti Michaelis, anno

Charter of
 fealty of
 Maredudd
 ap-Howel
 and the
 other
 lords of
 Kerry to
 Henry III.

¹ Kerry in Montgomeryshire.

A.D. 1244. “ regni regis H[enrici] vicesimo quinto, ex parte mea
 Charter of “ fideliter observabo; et tam ad fidelitatem domino
 the lords of “ regi in perpetuum observandam, quam ad treugas
 Kerry. “ prædictas observandas usque ad terminum prædic-
 “ tum, supposui me jurisdictioni domini Herefordensis
 “ episcopi et domini Coventrensis et Lichfeldensis¹
 “ episcopi, vel alterius eorum quem dominus rex ad
 “ hoc elegerit, ut si in aliquo contra prædictam fide-
 “ tatem domini regis, vel contra observantiam præ-
 “ dictarum treugarum venerim,² liceat eis, vel eorum
 “ alteri quem dominus rex ad hoc elegerit, personam
 “ meam et omnes meos excommunicare, et terram
 “ meam interdicere, donec de transgressione ipsa satis-
 “ fecero³ ad plenum. Et si forsitan infra prædictum
 “ festum sancti Michaelis inter prædictum Radulphum
 “ de Mortuomari et me nulla pax fuerit reformata,
 “ licet post festum illud guerram moveam prædicto
 “ Radulpho, non obligabit me prædictum juramentum,
 “ dum tamen erga dominum regem fidelitatem obser-
 “ vem continuam, sicut prædictum est. Et si guerra
 “ post prædictum terminum inter nos moveatur, nihil
 “ ominis dominus rex sustinebit, quod ego et mei
 “ receptemur in terra sua, sicut alii fideles sui. Ad
 “ prædicta autem observanda domino regi et hæredi-
 “ bus suis obligo me per juramentum prædictum et
 “ per sigilli mei appositionem, quod huic scripto appo-
 “ sui, ad majorem confirmationem prædictorum. Actum
 “ in crastino Assumptionis beatæ Mariæ, anno regni
 “ regis Henrici vicesimo quinto.”

16 Aug.
1241.

Continuatio.

Sub eisdem verbis fecerunt domino regi cartas suas
 Owein filius Howel, Mailgun filius Mailgun, Mereduc
 filius Mereduc, Howel filius Cadwalthlan, et Cadwalth-
 lan filius Howel.

¹ *Lichfeldensis*] Lath., B.

² *venerim*] venerint, B.

³ *satisfecero*] satisfacero, B.; C.
is correct.

Carta David filii Leolini principis Norhwalliæ. A.D. 1244.

Fœdera,
i. 242.

“ Omnibus Christi fidelibus, ad quos præsentēs literæ
 “ pervenerunt, David filius Leolini, salutem. Sciatis
 “ quod concessi domino meo H[enrico] regi Angliæ
 “ illustri, filio domini J[ohannis] regis, quod deliberabo
 “ Griffinum fratrem meum, quem teneo incarceratum
 “ una cum filio suo primogenito, et aliis, qui occasione
 “ prædicti Griffini sunt in potestate mea incarcerati,
 “ et ipsos eidem domino meo regi tradam. Et postea
 “ stabo juri in curia ipsius domini regis tam super eo,
 “ utrum idem Griffinus debeat teneri captus, quam
 “ super portione terræ, quæ fuit prædicti Lowelini
 “ patris mei, si qua ipsum Griffinum contingere debet
 “ secundum consuetudinem Walensium, ita quod pax
 “ servetur inter me et prædictum G[riffinum] fratrem
 “ meum, quod caveatur de ipsa tenenda secundum
 “ considerationem curiæ ipsius domini regis; et quod
 “ tam ego quam prædictus G[riffinus] portiones nostras,
 “ quæ nos contingent de prædictis terris, tenebimus
 “ in capite de prædicto domino rege. Et quod reddam
 “ Rogero de Montealto, senescallo Cestriæ, terram
 “ suam de Muhaut¹ cum pertinentiis, et sibi et aliis
 “ baronibus et fidelibus domini regis seisinam terrarum
 “ suarum occupatarum a tempore guerræ ortæ inter
 “ ipsum dominum J[ohannem] regem et prædictum
 “ L[eolinum] patrem meum, salvo jure proprietatis
 “ cujuslibet pacti et instrumenti, super quo stabitur
 “ juri hinc inde in curia ipsius domini regis. Et quod
 “ reddam ipsi domino regi omnes expensas, quas ipse
 “ et sui fecerunt occasione exercitus istius. Et quod
 “ satisfaciam de dampnis et injuriis illatis sibi et suis,
 “ secundum considerationem curiæ prædictæ, vel male-
 “ factores ipsos ipsi domino regi reddam. Et quod
 “ similiter domino regi reddam omnia homagia, quæ
 “ dominus J[ohannes] rex pater suus habuit, et quæ

Charter of
David
son of
Llewellyn
respecting
the libera-
tion of
Griffith,
and sub-
mission to
Henry III.

¹ *Muhaut*] Munthaut, C. Mold in Flintshire.

A.D. 1244. " dominus rex de jure habere debet; et specialiter
 " omnium nobilium Walensium. Et quod idem do-
 " minus rex non dimittet aliquem de suis imprisiis,
 " quod ipsi domino regi et suis remaneant seisinæ
 " suæ. Et quod terra de Englesmere¹ cum pertinen-
 " tiis suis in perpetuum remanebit domino regi et
 " hæredibus suis, et² in voluntate sua sit retinendi
 " terram de Englesmere in perpetuum sibi et hæredibus
 " suis. Et quod de cætero non receptabo utlagos vel
 " foris banniatos ipsius domini regis vel baronum
 " suorum de marchia in terra mea, nec permittam
 " receptari. Et de omnibus articulis supradictis et
 " singulis, firmiter et in perpetuum observandis do-
 " mino regi et hæredibus suis, pro me et hæredibus
 " meis cavebo per obsides et pignora, et aliis modis
 " quibus dominus rex dicere voluerit et dictare. Et
 " in his et in omnibus aliis stabo voluntati et man-
 " datis ipsius domini regis, et juri parebo omnibus in
 " curia sua. In cujus rei testimonium præsentis scripto
 " sigillum meum appendi. Actum apud alnetum juxta
 " fluvium Elvey de Sancto Asapho, in festo Decolla-
 " tionis Sancti Johannis Baptistæ, anno prædicti do-
 " mini H[enrici] regis vicesimo quinto.

29 Aug.
1241.

" Et sciendum, quod illi qui capti detinentur cum
 " prædicto G[riffino] eodem modo tradentur domino regi,
 " donec per curiam suam consideratum fuerit, utrum et
 " quomodo debeant deliberari. Et ad omnia prædicta
 " firmiter tenenda, ego David juravi super crucem
 " sanctam, quam coram me feci deportari. Venerabilis
 " etiam pater H[owelus] episcopus de Sancto Asaph
 " ad petitionem meam firmiter promisit in ordine suo,
 " quod hæc omnia prædicta faciet et procurabit modis
 " quibus poterit observari; Edenevet³ siquidem Wan-

¹ Ellesmere.

² et . . . suis] In the margin.
It is not in C.

³ i. e. Ednevet Vaughan (the
little), father of Howel, bishop of
S. Asaph. See the Fædera, i. 239.

“ gan per præceptum meum illud idem juravit super A.D. 1244.
 “ crucem prædictam. Actum ut supra.
 “ Præterea concessi pro me et hæredibus meis, quod
 “ si ego vel hæredes mei contra pacem domini regis vel f. 173.
 “ hæredum suorum vel contra articulos prædictos ali- The penal-
 “ quid attemptaverimus, tota hæreditas nostra domino ties in case
 “ regi et hæredibus suis incuratur. De quibus omnibus of his
 “ et singulis supposui me et hæredes meos jurisdictioni breaking
 “ archiepiscopi Cantuariensis et episcoporum Londoni- faith
 “ ensis, Herefordensis, et Coventrens, qui pro tem-
 “ pore præerunt, quod omnes, vel unus eorum quem
 “ dominus rex ad hoc elegerit, possit nos excommuni-
 “ care et terram nostram interdicere, si aliquid contra
 “ prædicta attemptaverimus. Et procuravi, quod epi- are to be
 “ scopi de Bangor et de Sancto Asaph cartas suas carried out
 “ domino regi fecerunt, per quas concesserunt quod by the
 “ omnes sententias tam excommunicationis quam in- bishops of
 “ terdicti, a prædictis archiepiscopo, episcopis, vel Bangor
 “ aliquo eorum ferendas, ad mandatum eorum exe- and S.
 “ quentur.” Asaph.

Verba admirationis de factis domini Papæ.

Hæc iccirco dixerim, ut pateat mundo quot, quantis, David en-
 et qualibus obligationibus sese domino regi tam David deavours
 nepos ejus, proditor et fratricida, quam ¹ omnes alii no- to shake
 biles, moribus tamen ignobiles, de Wallia manciparunt. off the
 Qui jam rupto consanguinitatis fœdere, fidei constantia, English
 instrumentorum tenore, nimis impudenter contra domi- yoke, and
 num suum recalitrantes, guerram moverunt, et ipsum to hold his
 non mediocriter in marchia dampnificaverunt. Insuper part of
 dictus David, volens collum suum de sub jugo fideli- Wales of
 tatis domini regis executere, ad alas Papalis protec- the Pope.
 tionis confugit, spondens se tenere Walliæ partem, eum
 contingentem, ab ipso Papa. Cui favit Papa. Et quod
 stupenda admiratione dignum arbitror, contra regem

¹ *quam*] et, B.

A.D. 1244. rebellanti sinum aperuit refugii et protectionis; nisi sic forte contigisset, ut suppressione veritatis et suggestionem falsitatis istud fuerit impetratum. Et quis Christianorum ignorat, principem Walliæ regis Angliæ esse vassalulum?

Quoddam factum regis reprehensibile.

Vacat.
Offendiculum.

The sale of
the wool
of the
Cistercians
in Wasconiam
auxilio pecuniari
nec voluerunt
nec valuerunt
[juvare].

⊕
|

Eodem¹ anno, prohibuit dominus rex, ne lanæ Cisterciensium monachorum venales ad partes transmarinas ad suum commodum transveherentur, volens eos sic gravare et dampnificare, eo quod eum transfretatum in Wasconiam auxilio pecuniari nec voluerunt nec valuerunt [juvare].

Confectum est crisma apud Sanctum Albanum.

The chrism
at St. Alban's.

Anno quoque eodem, confectum est sanctum crisma² apud Sanctum Albanum, in ecclesia conventuali, ab episcopo Hærtfertensi³ Johanne.

Quoddam scriptum commendabile de testimonio miraculorum sancti Ædmundi confessoris.

Miracles of
archbishop
Edmund at
Pontigny,

and at
Catesby.

Ipso eodem anno, cum percrebuisent miracula per sanctum Ædmundum Cantuariensem archiepiscopum et confessorem apud Pontiniacum celebrata, adeo ut Apostolorum viderentur tempora renovari, quibus non tantum Francia, immo etiam Anglia, in loco præcipue ubi dieti sancti pallium et quædam pictæ tabulæ, quas ipse portare solebat, scilicet apud Kateby, haberi dinoscuntur, et aliæ multæ regiones celebriter illustrentur et manifestis miraculorum beneficiis visitentur, abbas et conventus Pontiniacensis, ne ingratitude possent

¹ This chapter has been omitted in C., but inserted in the margin.

² The receptacle for the chrism is drawn in the margin.

³ i.e. of Ardfert.

redargui, in laudem celebrem proruperunt; et merito A.D. 1244.
desiderantes ipsum canonizari, scripserunt domino Papæ
in hæc verba :

MS. Cotton. Jul. D. 6, f. 178. It will be found in Martene and Durand's Thesaurus novus Anecdotorum, iii. 1902, where it is inscribed to R. Cardinal. S. Angeli (i. e. Romanus).

“ Sanctissimo patri et domino I[nnocentio] quarto, Dei
“ gratia summo Pontifici, ejus devoti J[ohannes] dictus
“ abbas humilisque conventus Pontiniaci, Cisterciensis
“ ordinis, cum omni devotione et subjectione ac reve-
“ rentia devota pedum oscula beatorum.
“ Non sunt tacenda opera Conditoris, quæ Suo præsul
“ dant testimonium gloriæ et honoris. Quia vero enu-
“ merare longum est, nec omnino tacere possumus, sicut
“ nec debemus, ea quæ non solum ad sepulchrum felicis
“ recordationis Eadmundi, quondam Cantuariensis ar-
“ chiepiscopi, ejus corpus, illa nobilis gleba, in nostra
“ requiescit ecclesia, in qua quidem summa devotione
“ sibi elegit sepulturam, jam totius mundi latitudinem
“ evidentissimorum signorum claritate perlustraverunt.¹
“ In diversis etenim et longinquis regionibus ad invoca-
“ tionem sui nominis fiunt miracula, non singula gene-
“ rum, sed et genera singulorum. Quæ sub castigata
“ brevitate expeditius, quæ viderunt oculi nostri et aures
“ audierunt, transcuremus. Cæci nati vident; claudi
“ a nativitate ambulant; hydropici detumescunt; surdi
“ a nativitate audiunt; muti ab utero matris suæ
“ loquuntur, et recte; paraletici convalescunt; obsessi
“ a dæmonibus liberantur; aperiuntur carceres, vincula
“ resolvuntur; evadunt quartenarii et alii febricitantes;
“ alii morbo epileptico laborantes, alii variis et occultis
“ doloribus afflicti, alii membrorum officio privati et
“ quasi truncus immobiles effecti, alii in alienationem
“ mentis repente conversi, alii morbo fistulæ enormiter
“ deturpati, alii a tumore horribili turpiter defigurati,²
“ suffragantibus ejus meritis, pristinæ sanitati sunt
“ feliciter restituti. Mulierum sanguinis fons restringi-

Letter of the abbat and convent of Pontigny to Innocent IV., on the miracles of archbishop Edmund, asking for his canonization.

¹ *perlustraverunt*] *perlustravit*, B, | margin. The text has *dēhonestati*,
² *defigurati*] So Paris in the | and so C.

- A.D. 1244. " tur ; alii[s] ictericia, aliis dolor dentium mitigatur, ab
 Miracles of " aliis maculæ corporis recedunt, nullo deinceps ves-
 archbishop " tigio comparente, alii hernuosi, alii gibbosi, alii cal-
 Edmund at " culosi, alii pustulis tabefacti, alii graviter læsi, alii
 Pontigny. " in puteos, alii in fluvios et gurgites aquarum cor-
 " ruentes, alii ex alto præcipitati, invocato ejusdem
 " patris nomine, nullam vel modicam membrorum sen-
 " serunt læsionem ; alii apostasiæ laqueis irretiti, alii
 " a serpentibus læsi, alii suffocationi proximi, alii de-
 " sperati, alii ab imminentis mortis periculo miraculose
 " erepti, miram præsulis gratiam sunt consecuti ; alii
 " a tumore faucium, alii a constrictione gutturis, alii
 " a læsione arteriarum, meritis et precibus ipsius
 " liberantur. Quidam adversitatis tempore fracti mo-
 " lestia, in desperationis foveam fere prolapsi, dum pii
 " patris eisdem occurrit memoria, dulcis consolationis
 " remedium se lætantur invenisse. Sunt¹ itaque non-
 " nulli variis infirmitatibus detenti et in diversis
 " periculis constituti, dum cultoris Dei nomen amabile
 " angelis, terribile et exosum dæmonibus, humiliter ac
 " devote invocaverint, a malis omnibus liberati, [qui]
 " sentiunt adesse virtutem Domini nostri Jesu Christi.
 " Hæc et plura, quæ perlongum est perferre, operatur
 " Qui solus est super omnia Deus benedictus in sæcula.
- f. 173 b. " Bruta etiam animalia, quod mirabile est dictu, ejus
 " beneficia sunt adepta. Unde mira Dei, cuncta sapi-
 " enter et salubriter ordinantis, dispositione factum est,
 " quod in suæ requiescionis loco tanta est signorum
 " gloria, tanta sanitatum gratia, tantus populorum con-
 " cursus, tantus adventantium devotionis affectus, ut
 " sicut de Domino, ita et de servo suo canere possit
 " ecclesia ; *Venient ad te, qui detrahebant tibi, et ado-
 " rabunt vestigia pedum tuorum.* Concurrunt namque
 " ejusdem patris æmuli, adorantes in loco ubi steterunt
 " pedes ejus. Quidam autem infidelitatis amici et

---

¹ *Sunt*] hunc, Martene and Durand.

' duræ cervicis homines, qui tam divinæ omnipotentiae
 " quam ejusdem patris meritis derogare præsumpse-
 " runt, repente percussi, coacti sunt ea vel inviti
 " prædicare. Quodque omnibus magis admirandum
 " est et sæculis omnibus inusitatum, cuidam puero,
 " quem per octo annos tantus contriverat a nativitate
 " naturæ defectus, quod nullum pollebat ei pedum
 " adminiculum,¹ novi pedes creati sunt. Inusitatus
 " enim est, nova membra substitui, quam ad vigorem
 " debilitata restitui. O meriti magni præselem! O
 " magna præsulis merita! Quis unquam hæc excogi-
 " tare[t] præmia, vel hanc meritorum prærogativam,
 " vel hanc præsulis dignitatem, ut quemadmodum
 " Christus animæ a morte perpetua revocate vitam
 " confert sempiternam, ita pius præsul, Christi amator,
 " divina operante clementia, abortivis infantulis, op-
 " pressis, demersis, et corporibus aliis quamplurimis
 " vere mortuis, vitam reddat temporalem? Quia igi-
 " tur nullum miraculum gloriosius quam de dispendio
 " funeris reddere² compendia sanitatis, non ab re esse
 " videtur, tantæ admirationis signum breviter tetigisse.
 " Nam præteritis præsens miraculum fidem faciet,
 " firmaque erit et inconcussa futurorum expectatio.
 " Et quidem³ de populi concursu amplius videtur esse
 " mirandum quam de miraculis, nisi quod ipsum
 " miraculum est. Quid enim miraculosius, quid mira-
 " bilius, quam ut hominem hodie mundus adoret
 " quem heri abominabatur? Ad eum hodie confugiat
 " quem heri fugiebat? Ejus hodie apud Deum nobis
 " salubre imploret patrocinium, cujus heri vel ex
 " metu terrenæ potestatis vel ex propria mentis ma-
 " litia declinabat consortium? Istud enim inter
 " maxima miracula nonnullis sapientibus maximum

A.D. 1244.
 Miracles of
 archbishop
 Edmund at
 Pontigny.

¹ *adminiculum*] So Paris in the margin. The text has *perpendicularum*, as C., Jul. D. 6, and Martene and Durand.

² *reddere*] reddat, B.

³ From here down to "maximum esse judicatur" is taken almost verbatim from the "Miracula Sancti Thomæ, auctore Benedicto" (Robertson, ii. p. 36).

A.D. 1244. “ esse judicatur. Et quia tanti viri memoria non est
 Miracles of “ sepelienda negligentiae tumulo, nec oblivionis tumu-
 archbishop “ landa sepulchro, vestrae sanctitatis pedibus provoluti,
 Edmund at “ supplicamus humiliter et devote, quatinus miraculis,
 Pontigny. “ prout decet, examinatis, praedictum patrem sancto-
 “ rum cathalogo ascribi jubeatis. Nos vero eo fiducia-
 “ lius agimus in hac parte, quod hujus rei testis et
 “ verus propheta praesagusque promissor beatus Thomas
 “ noscitur exstitisse. Qui postquam diutinam moram
 “ tempore exilii sui, de mandato felicitis memoriae
 “ Alexandri Papae, in monasterio nostro protraxisset,
 “ et ostenso sibi caelitus indicio ut ad ecclesiam suam
 “ rediret, per martyrii palmam migraturus ad Domi-
 “ num, nec per exhibitionem retributionis liberalitatum
 “ et beneficiorum, quae sibi contulerant praedecessores
 “ nostri, haberet unde ad votum nobis satisfaceret,
 “ timens ne nobis oneri, quod tamen nequaquam fuerat,
 “ exstitisset, pollicitus est, quod post eum venturus
 “ erat successor ejus quidam, pro eo satisfactorius, quod
 “ indubitanter novimus adimpletum. Et ut memoria
 “ beati Thomae martyris inde habeatur, primus homo
 “ in ecclesia nostra ab infirmitate per ejus merita
 “ curatus Thomas vocabatur. Ex quo facto didicimus,
 “ ut de eo omnia alia bona gesta credamus, ad gloriam
 “ et honorem Domini nostri Jesu Christi, Qui [etc.]”

*Nota pro-
 bationem
 quod spi-
 ritus pro-
 phetiae fuit
 in beato
 Thoma
 martyre.*

*Argumentum sanctitatis inventae in sancto Ædmondo
 confessore.*

Asceticism
 of arch-
 bishop
 Edmund in
 his dress.

Modum vero, quo vir iste beatissimus cilicio ute-
 batur, nequaquam dignum est sub silentio praeterire.
 Quem utique modum et antiquioribus sanctis inex-
 pertum et praesentibus credimus inauditum. Habebat
 etenim non cilicium ex filis subtilibus, ut fieri solet,
 textoris arte compositum, sed ex cordulis in se in-
 vicem, ad instar retis densissimi, intricatis. Quae
 videlicet connexura nodos tam innumerabiles quam
 intolerabiles spisso ordine continebat. Et ut idem

MS. Cot-
 ton. Jul.
 D. 6,
 f. 181 b.

nodi carni arctius imprimerentur, erat illi cilicium ex A.D. 1244. parte anteriori non integrum, sed apertum a summo usque deorsum, laqueolis hinc indeque apposis. Quibus nodatis et conraticulatis cum seipso dimicavit, ut, domestico tormento superato corpore, de se triumphum factus martyr acquireret. Nec sufficebat ei, sicut horribili non tam indumento quam tormento, carnem suam crucifigere, sed quod superaddiderat, admirationem magis auget, et nos invitat ad stuporem. Etenim, ut illud idem cilicium carni fortius stringeretur, et continua punctione et assidua corrosione caro gravius læderetur, funiculo grossiore et triplici illud desuper constrinxerat, ita scilicet, quod ille funiculus, a pectore usque ad renes multis mediantibus involucris descendens, extremitatibus adinvicem cohærentibus inferius ligabatur. Et sicut officio funiculus cilicio jungebatur, ita erat eadem materia utriusque. Sic igitur cingulo cilicino seipsum circumdederat, qui non tantum lumbos carnis suæ cum legali pontifice *bysso retorta* præcinxerat, verum etiam cum Filio Dei, erat *præcinctus zona ad mamillas*. Quid plura? particulas illas sui corporis, quas de die non poterat cruciare, scilicet manuum et colli nuda, de nocte cilicio contegebat, ut sic se totum Domino gratissimi odoris faceret holocaustum.¹ Quid jejuniorum et orationum indefessam enarrem continuationem? Semper in ore ejus cum cibariorum parsimonia laus Christi cum gratiarum f. 174. actionibus personuit. Semper verba ædificationis, quasi hausta de fonte pectoris Dominici, profunda quidem et ædificantia theologiæ, qua excellenter, quasi alter Augustinus, choruscabat, cum gemitibus et profundis suspiriis, oculis quoque et manibus in cælum semper, beati more Martini, intentis, resonabant, ita ut audientes simul cum eo loquente ad devotionem invitaret.

Exod.
xxxix. 28.
Apoc. i. 13.

¹ MS, Cott. Jul. D. 6 ends here,

A.D. 1244. *Miraculum*¹ *omnibus manifestum de convalescentia episcopi Dunelmensis.*

Miraculous restoration of Nicholas of Farnham, bishop of Durham, by the hairs of St. Edmund's beard.

His igitur et aliis sanctitatis argumentis certificatus episcopus Dunelmensis N[icholaus], quem adeo hydropicis incurabilis undique dilataverat, ictericia decoloraverat, macies attenuaverat et substantialem humiditatem consumpserat, tussis desiccaverat, asma inquietaverat, certa quoque mortis imminencia denigraverat, ut solum sibi superesse sepulchrum videretur, omni humano destitutus et desperatus auxilio, fide plenus confugit ad divinum. Vovit igitur se sepulchrum beati Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi devote cum honore visitaturum, si sic corporalis convalescentia pateretur. Ad partes igitur Angliæ australes in carpento vectus est, tum ut natalis aeris hauriret beneficium, tum ut Pontiniaco, quo votum suæ peregrinationis solveret, appropinquaret. Ubi cum per aliquod tempus moraretur, adeo debilitatus est, ut potius quam homo simulachrum videretur. Confecto igitur testamento et vale cunctis dicto, viatico quoque salutari cum extrema unctione communitus, extremum jam spiritum protrahebat. Habuit autem quendam suum ministrum, W. nomine, qui aliquando tonsor beati Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi et ostiarius extiterat; hic in spiritu comperiens, quod ipsum archipræsulem Deus non immerito sanctorum annumeraret collegio, pilos barbæ suæ, quam radere solebat, reservaverat, sperans eos in futuro ægris profuturos. Hoc cum episcopo N[icholao] jam semi-vivo, qui tamen memoria viguit, innuit, [præcepit] ministro memorato, ut pili illi in aqua benedicta sibi darentur ad bibendum; quam cum exhauserat, vomitu sedatus omnis tumor et omnis dolor penitus mitigatus. Et sic brevi plenæ restitutus est sanitati.

¹ This is at the foot of f. 173 b. It is also at the foot of the page in C.

Qualiter humiliatus imperator ad pacem ecclesie se obligaverit. A.D. 1244.

Dum autem mundus præstigiator talibus mortales ex-agitaret sollicitudinibus, imperator Frethericus, spiritu tactus consilii sanioris, licet superficialiter humiliatus, se sponndit ecclesie et ecclesie prælatis satisfactorum, hoc modo: "Circa securitates designandas ita dicimus; quod dominus imperator offert cautionem juratoriam, literatoriam, et fidejussoriam per reges, principes, et magnates, et comites locorum. Præterea circa prædictas cautiones committit se ordinationi domini Papæ et tractatorum."

The emperor promises to satisfy the church and the prelates.

Scriptum obligationis.

"Frethericus, Dei gratia Romanorum imperator, semper Augustus, Jerusalem et Siciliae rex. Per præsens scriptum notum facimus universis, quod nos R[aimundo] illustri comiti Tholosano, dilecto affini ac fideli nostro, et magistris Petro de Vineia et Thadæo de Suessa, magnæ curiæ nostræ iudicibus et fidelibus nostris, specialem et plenam concedimus potestatem jurandi in anima pro parte nostra, stare mandatis domini Papæ et ecclesie super omnibus articulis, injuriis, dampnis et offensis, ante et post excommunicationis sententiam ecclesiis et personis ecclesiasticis illatis, pro quibus olim per Gregorium] summum pontificem contra nos ipsa excommunicationis sententia noscitur fuisse prolata, ratum habentes et firmum, quicquid super hoc prædicti fideles nostri duxerint faciendum. Ad cujus rei memoriam et debitam firmitudinem, præsens scriptum aurea bulla topazio nostræ majestatis impressa jussimus communiri."¹

Letter of the emperor binding himself to submit to the mandates of the Pope and the church on the injuries inflicted by him.

¹ "Datum apud Aquampendentem, 28 Martii." Huillard-Bréholles, vi. p. 172.

A.D. 1244. *Scriptum missum super hoc domino regi Anglice.*

His letter
to the king
of Eng-
land, “ Frethericus, etc. Cum in tractatu pacis per R[ai-
mundum] comitem Tholosanum, dilectum affinem et
“ fidelem nostrum, inter nos et ecclesiam prout firmi-
“ ter credimus inchoandæ, nuntios vestros et adesse
“ deceat et adesse velimus, serenitatem vestram affec-
“ tuose rogamus, quatinus pro negotio supradicto sol-
“ lempnes nuntios destinare velitis, de quibus plenius
“ confidatis, ut tanto sint tam ex industria quam fide
“ negotio convenientes. Datum, etc.”

*Articuli quibus dominus imperator se spondit
satisfacturum.*

with the
articles of
agreement
between
himself
and the
Pope. “ ‘ Super facto terræ inventa est forma, quæ placet
“ ‘ utrique parti, scilicet quod tota terra, quam pos-
“ ‘ sidebat ecclesia tempore excommunicationis, sibi
“ ‘ reddatur; et idem de adherentibus ecclesiæ super
“ ‘ contemptu clavium scribet imperator generaliter
“ ‘ per totum orbem, quod in contemptu ecclesiæ et
“ ‘ potestatis ecclesiasticæ sententiam per dominum præ-
“ ‘ decessorem suum [latam] non contempsit. Sed cum
“ ‘ prædicta sententia sibi denunciata non fuerit, de
“ ‘ consilio prælatorum et aliorum nobilium Alemanniæ
“ ‘ et Ytaliæ processit, quod priusquam sibi denun-
“ ‘ tiaretur, eam non tenebatur servare. Profitetur
“ ‘ tamen, quod recognoscit bene quod deliquit in hoc,
“ ‘ non servando; et male fecit, cum bene sciat et
“ ‘ credat fideliter, quod tam super eum quam super
“ ‘ omnes Christianos, reges et principes, clericos et
“ ‘ laicos, habet summus pontifex, etiam si quidem
“ ‘ peccator existat, quod Deus avertat, in spiritualibus
“ ‘ plenitudinem potestatis. Nihilominus subsidium
“ ‘ pro isto excessu faciet in militibus vel pecunia,
“ ‘ cuicumque dominus Papa Christianitatis quantum-
“ ‘ cunque et quale viderit expedire, alias jejunia et
“ ‘ elemosinas facturus, juxta ordinationem domini

“ ‘ Papæ ; et sententiam ipsam usque ad diem abso- A.D. 1244.
 “ ‘ lutionis humiliter et devote servabit. Super cap- Articles of
 “ ‘ tione prælatorum ; in primis, omnia ea quæ ad agreement
 “ ‘ eum pervenerunt de his quæ capta sunt in galeis, between
 “ ‘ vel apud [eum] poterunt inveniri, integre resti- the emper-
 “ ‘ tuet et restitui faciet. De reliquo, volentibus the Pope.
 “ ‘ dampna passis, juxta mandatum domini Papæ de
 “ ‘ cujus benignitate confidit, satisfaciet. Faciet etiam
 “ ‘ in satisfactionem hujus offensæ et ob honorem
 “ ‘ Dei hospitalia et ecclesias, ad dispositionem domini
 “ ‘ Papæ, quot et ubi et sicut viderit expedire ; et
 “ ‘ prædicta loca dotabit, sicut dominus Papa mandabit.
 “ ‘ Super prædictis, et super aliis omnibus articulis,
 “ ‘ injuriis, dampnis, et offensis, ante et post discordiam
 “ ‘ et latam sententiam ecclesiis et personis ecclesias-
 “ ‘ ticis illatis, pro quibus excommunicatus est, jurabit
 “ ‘ præcise stare mandatis domini Papæ ; salva tamen
 “ ‘ sint ei honores et jura quoad conservationem inte-
 “ ‘ gram, sine aliqua diminutione imperii et regnorum
 “ ‘ suorum. Et licet pro prædictis offensis satis obla-
 “ ‘ tum esse credamus, nihilominus tamen ad satisfac-
 “ ‘ tionem et securitatem tam præcedentium quam
 “ ‘ sequentium capitulorum, et ad majora devotionis
 “ ‘ indicia demonstranda, dominus imperator stabit
 “ ‘ consilio et ordinationi tractatorum, scilicet domi-
 “ ‘ norum Ostiensis episcopi,¹ Stephani,² Egidii,³ et
 “ ‘ Ottonis, cardinalium ; qui, excepta persona domini
 “ ‘ nostri, supplebunt in satisfactione et securitate,
 “ ‘ quod viderint esse supplendum ; ita tamen quod
 “ ‘ nihil facient sine consilio et mandato domini Papæ,
 “ ‘ et prædictis salvis de satisfactione et securitate,
 “ ‘ prædicti tractatores facient quod de consilio fratrum
 “ ‘ dominus Papa faciendum decreverit. Super adhæ-
 “ ‘ rentibus autem ecclesiæ, ita dicimus, quod omnibus

¹ Rinaldo Conti, afterwards Pope Alexander IV.

² Stephen, card. d. tit. S. Adriani, afterwards p. S. Mariæ in Trastevere.

³ Gilles de Torres, afterwards archbishop of Toledo.

A.D. 1244. “ ‘ his qui post ortam discordiam ecclesiæ adhæserunt,
Articles of “ ‘ undecunque sint, ex nunc plene omnis remittatur
agreement “ ‘ offensa, tam ante discordiam quam post, sive occa-
between “ ‘ sione ecclesiæ sive alia commissa. Et omnia banna
the emper- “ ‘ et sententias contra eos latas revocabit. Et si
ror and “ ‘ quas donationes vel contractus vel obligationes ei
the Pope. “ ‘ fecissent, post latam sententiam vel postquam ad-
“ ‘ hæserunt ecclesiæ, relaxabit, possessionibus eorum,
“ ‘ juribus, et honoribus suis eis integre restitutus,
“ ‘ etiamsi aliis sint concessa. Super aliis autem, qui
“ ‘ ante ortam discordiam rebelles domino imperatori
“ ‘ fuerunt, et erant tunc in guerra cum eo, ita dici-
“ ‘ mus, quod remittetur eis omnis offensa, quam
“ ‘ postea commiserunt contra eum et imperium. De
“ ‘ offensis vero commissis ante ortam discordiam,
“ ‘ stabit dominus imperator provisioni et ordinationi
“ ‘ domini Papæ et fratrum, faciendis infra tempus a
“ ‘ domino Papa præfigendum, ipsis et omnibus dabit
f. 174 b. “ ‘ plenam pacem ex nunc. Super securitate vero
“ ‘ illorum de Romanniola, qui post ortam discordiam
“ ‘ ecclesiæ adhæserunt, et nobilium de Marchia Tervi-
“ ‘ cencum et marchioni[s]¹ Montis Ferrati et aliorum
“ ‘ nobilium ubique, ita faciet dominus imperator, vi-
“ ‘ delicet, quod prædicti nobiles in propriis personis,
“ ‘ nisi ad provisionem domini Papæ, sed per substi-
“ ‘ tutos servire domino imperatori minime teneantur;
“ ‘ in iudicium autem vocari per nobiles et pares suos
“ ‘ reliquos regionis ejusdem, aliis adhærentibus ecclesiæ
“ ‘ non exclusis, debeant judicari de personalibus et
“ ‘ realibus actionibus impediti, et etiam de crimina-
“ ‘ libus accusati. Specialiter autem in Romaniorum,
“ ‘ ad majorem securitatem eorum qui ecclesiæ adhæ-
“ ‘ serunt, statuet dominus imperator capitaneum ali-
“ ‘ quem de prælatis Ytaliæ extra, sub cujus solius
“ ‘ examen litigabunt usque ad beneplacitum domini

---

¹ Boniface IV.

“ ‘ Papæ, tam in civilibus quam in criminalibus causis. A.D. 1244.
 “ ‘ Et prælatus ipse eligatur de consensu domini Papæ, Articles of
 “ ‘ quamdiu dominus Papa voluerit; munitiones autem agreement
 “ ‘ proprias dominus imperator per quos sibi placuerit between
 “ ‘ faciet custodiri; munitiones vero prædictorum non the empe-
 “ ‘ lædet vel tanget, sine consensu ejus qui deputatus ror and
 “ ‘ fuerit super his. Illis etiam de Marchia Tervigen- the Pope.
 “ ‘ tum providebit dominus imperator capitaneum,
 “ ‘ cui soli debeant respondere illi de Marchia Tervi-
 “ ‘ gentum qui ecclesiæ adhæserunt, de consensu unius
 “ ‘ fratrum, quem dominus imperator duxerit eligendum.
 “ ‘ Captivos in galeis captos, necnon omnes Romanos,
 “ ‘ Tuscos, et alios omnes captivos, post latam sen-
 “ ‘ tentiam excommunicationis, cujus ad præsens ab-
 “ ‘ solutio petitur, libere liberabit. Et ab omnibus
 “ ‘ juramentis et obligationibus, quibus obligassent se
 “ ‘ post captionem, absolvet tam eos qui liberati sunt,
 “ ‘ quam qui postea liberabuntur. Et super hoc literas
 “ ‘ suas dabit fidelibus suis, qui capti sunt ubique per
 “ ‘ detentores invicem liberandos.¹ Ejectos occasione
 “ ‘ discordiæ primæ vel secundæ, tam clericos quam
 “ ‘ laicos, redire permittet ad propria et ibidem secure
 “ ‘ manere, possessionibus eorum et bonis integre res-
 “ ‘ titutis. De discordia autem Romanorum, dominus
 “ ‘ imperator stabit ordinationi domini Papæ et fratrum,
 “ ‘ tam de restitutione dampnorum hinc inde datorum
 “ ‘ in guerra ipsa, quam de aliis. Ita tamen, quod
 “ ‘ ita statuatur de discordia et indempnitate suorum,
 “ ‘ excepto castro Anticuli,² de quo non compromittit.
 “ ‘ De dampnis datis per dominum imperatorem, offi-
 “ ‘ ciales, et ballivos suos prælatis, ecclesiis tam reli-
 “ ‘ giosorum quam sæcularium, vel alias de mandato
 “ ‘ suo post sententiam latam in eum, satisfaciet do-
 “ ‘ minus imperator, secundum providentiam et benigni-

¹ liberandos] liberatos, B.

² In Campania, deleg. di Frosinone.

A.D. 1244. “ ‘ nitatem sedis Apostolicæ ; ubi non intelligit dominus
Articles of “ ‘ imperator dampna hostiliter data per se aut suos
agreement “ ‘ exercitus. Gregorio de Montelongo et omnibus con-
between “ ‘ sanguineis suis plenam pacem dat et securitatem.
the empe- “ ‘ Terra comitis Willelmi, quæ tenetur ab ecclesia, re-
ror and “ ‘ stituetur ; de alia terra compromittatur in impera-
the Pope. “ ‘ torem Constantinopolitanum,¹ dominos Ottonem car-
“ ‘ dinalem et archiepiscopum Rothomagensem,² ita quod
“ ‘ ipsi de jure cognoscunt, sicut fuerit cognoscendum.
“ ‘ Nuntii imperatoris dicent quod compromittent qui-
“ ‘ dem de possessione et proprietate et simul recognos-
“ ‘ cent et definient et jurabunt, quod bona fide et sine
“ ‘ fraude studebunt inducere dominum imperatorem,
“ ‘ quod ipse patiatur quod præfati domini procedent
“ ‘ sive simul sive separatim de possessione et pro-
“ ‘ prietate ; et dicti tres requirent dominum impera-
“ ‘ torem. Et recipiunt super se, quod super eo apud
“ ‘ dominum imperatorem facient bona fide, quod im-
“ ‘ perator consentiet, quod isti tres procedent, sicut
“ ‘ eis videbitur expedire, audiendo scilicet et termi-
“ ‘ nando causam ipsam, sive simul de possessione et
“ ‘ proprietate, sive separatim. Quod si non omnes
“ ‘ possunt interesse, et aliquis eorum fuerit justo im-
“ ‘ pedimento detentus, duo eorum procedent.’ ”

*Impedimentum canonizationis beati Ædmundi
confessoris.*

The Pope
proposes to
canonize
archbishop
Edmund.

Peracto igitur hoc arduo negotio, credens dominus
Papa omnia feliciter consummasse, gratias egit Deo et
beato Ædmando, quem in tribulatione sua in patro-
cinium invocarat. Promisit igitur ac proposuit, juxta
petitionem abbatis et conventus Pontiniaci, beatum
Ædmundum Cantuariensem archipræsulem, quem tot,
ut prædictum est, noverat, publica fama referente,

¹ *Constantinopolitanum*] con- | ² Peter de Colmieu.
stant', B. This is Baldwin II.

choruscare miraculis, sollempniter canonizare. Ad mi- A.D. 1244.
 raculorum igitur examinationem rite faciendam, archi-
 episcopum Armachanum A[ndelmum],¹ cum quibusdam
 aliis viris gravibus et discretis, destinavit. Quod cum
 audissent veteres et inveterati dicti sancti persecutores
 indefessi, dixerunt ad invicem; "Si extollatur homo
 " iste in titulum celebris sanctitatis canonizatus, ig-
 " nominiöse confundemur." Procurarunt igitur cum
 Ottone quondam legato, in suarum animarum perdi-
 tionem, ne sanctus, quem Deus tot miraculis mundo
 manifestavit, canonizaretur.

Opposition
 from his
 former per-
 secutors.

Infelix imperatoris recalcitratio.

Eademque furia invecus imperator, illo instigante
 qui primus superbivit, a forma jurata et humilitate
 satisfactionis compromissæ superbiendo pœnitens infe-
 liciter resilivit. Interim prælati Terræ Sanctæ in-
 colæ, ad dolorum cumulum, cismarinis scripserunt hoc
 modo :

The emper-
 or with-
 draws from
 his prom-
 ises.

Epistola flebilis.

" Reverendis in Christo patribus et amicis universis,
 " archiepiscopis, episcopis, abbatibus, et aliis ecclesi-
 " arum prælatis in regnis Franciæ et Angliæ consti-
 " tutis, ad quos præsentis literæ pervenerint, Robertus
 " Dei gratia sanctæ Jerosolimitanæ ecclesiæ patriarcha,
 " Apostolicæ sedis legatus, Henricus archiepiscopus
 " Nazarenus, J. Cæsariensis electus, R[odulfus] epi-
 " scopus Acconensis, et Sydonensis episcopus, frater
 " Guillermus de Rokaforti, vicemagister domus mili-
 " tiæ Templi, et conventus ejusdem domus, H. prior
 " Dominici Sepulchri, abbas Sancti Samuelis, Præ-
 " monstratensis ordinis, B. Montis Oliveti, J. Templi
 " Dominici, P. Montis Thabor, et R. Montis Syon,
 " abbates, salutem et prosperos ad vota successus.

Letter from
 the Holy
 Land, with
 an account
 of the in-
 vasion of
 the Kha-
 rizmians,
 the sack of
 Jerusalem,
 and the
 battle of
 Gaza.

¹ See above, p. 49.

A.D. 1244. "Egressa de finibus Orientis crudelitas bestialis in
 Letter "Jerolimitanam provinciam est conversa. Quæ et-
 from the "si diversis temporibus a circumstantibus Sarracenis
 Holy Land, "multipliciter vexaretur, his tamen diebus, sopitis
 with an "multipliciter vexaretur, his tamen diebus, sopitis
 account of "vicinis hostibus, in statu pacifico respirabat utcun-
 the inva- "que. Excitaverunt autem in ejus excidium peccata
 sion of the "populi Christiani gentem incognitam et ultorem
 Khariz- "gladium a longinquo. Desæviens siquidem rabies
 mians. "Tartarorum totam orientalem plagam flagello multi-
 "plici et terrore concussit, qui, dum persequentes
 "æqualiter universos, nullam differentiam facerent
 "inter incredulos et fideles, prædam ab extremis fini-
 "bus fugaverunt, Christianum populum prædaturam.
 "Ipsi etenim Tartari, universalem Persidem destru-
 "entes, in nequiores se spiritus prælium converterunt,
 "venantes crudelissimos hominum Corasminos, quos,
 "quasi dracones de cavernis eductos, de propriis par-
 "tibus expulerunt. Qui cum certum habitaculum non
 "habentes non possent propter eorum nequitias ab
 "aliquibus Sarracenis receptaculum adipisci, solus Sol-
 "danus Babiloniæ,¹ Christi fidei persecutor, eisdem
 f. 175. "Corasminis hospitium in terra propria denegans,
 "optulit alienum, eosdem incredulos ad inhabitandam²
 "Terram Promissionis advocans et invitans, quam in
 "Se credentibus Altissimus promiserat et donavit. Illi
 "vero, de Soldani præsidio confidentes, in hæredi-
 "tatem Domini, quam dictus Soldanus, prout dicitur,
 "illis contulerat, advenerunt cum uxoribus et familiis
 "et multis milibus equitum armatorum; quorum sic
 "extitit adventus repentinus, quod nec a nobis, nec
 "a vicinis partibus potuit prævideri, ut præcognita
 "jacula vitarentur, usque dum Jerolimitanam pro-
 "vinciam per partes Saphet et Tyberiadis intraverunt.
 "Et cum sollicitudinem multipliciter apposuerimus et

¹ Malek Saleh Nodgemeddin
 Ayoub.

margin. The text has *inhospitan-*
dam, as C.

² *inhabitandam*] So Par. in the

“ laborem, qualiter Terræ Sanctæ pax et tranquillitas A.D. 1244.
 “ pristina redderetur, novis hostibus perturbata, nec Letter
 “ ad eorum expulsionem Christianorum vires sufficerent, from the
 “ præfati Corasmini totam terram a Turone¹ Militum, Holy Land,
 “ quod est prope Jerusalem, usque Gazaram occupa- with an
 “ runt. Ex communi itaque consilio et unanimi vo- account of
 “ luntate, una cum magistris religiosarum domorum, the inva-
 “ scilicet militiæ Templi,² Hospitalis Sancti Johannis,³ sion of the
 “ et præceptoris⁴ Sanctæ Mariæ Theutonicorum, et Khariz-
 “ nobilium regni, Soldanos Damasci⁵ et Chamelæ,⁶ qui mians.
 “ erant cum Christianis pacis fœdere colligati et con-
 “ tra Corosminos habent inimicitias speciales, repu-
 “ tantes se etiam per illorum adventum fore confusos,
 “ et terram quam habebant Christiani juxta formam
 “ treugarum tenebantur defendere contra omnes alios
 “ Sarracenos, ad Christianorum subsidium duximus ad-
 “ vocandos. Qui etsi firmiter promiserint et jurave-
 “ rint se nobis auxilium præstituros, illorum tamen
 “ succursu valde dilato, et Christianis, in respectu
 “ paucissimis, solis contra illos perfidos dubitantibus
 “ dimicare, dicti Corasmini civitatem Jerusalem pro-
 “ pugnaculis penitus immunitam sæpius invadebant.
 “ At Christiani, qui erant in illa, prædictorum sævi-
 “ tiam metuentes, ad veniendum in terram Christia-
 “ norum ultra sex milia hominum congregati, paucis
 “ in civitate relictis, confisi de treugis, quas cum Sol-
 “ dano de Craco et rusticis Sarracenis de montanis
 “ habebant, iter cum omnibus familiis et rebus suis
 “ per ipsa montana ceperunt. Egressi vero rustici
 “ partim illos gladio crudeliter occiderunt, partim mi-
 “ serabiliter captivarunt, exponentes venales Christi-
 “ anos utriusque sexus et etiam⁷ moniales aliis Sarra-
 “ cenis. Ex quibus cum aliqui evadentes in Ramensem

¹ *Latroon.*

² Hermann of Perigord.

³ Peter de Villebride.

⁴ Henry of Hohenlohe (?).

⁵ Malek es Saleh Ismail.

⁶ Ibrahim Malek al Mansur
prince of Emessa.

A.D. 1244. “ planitiem descendissent, Corosmini irruentes in illos
 Letter “ trucidarunt eosdem, ita quod ex tanto populo vix
 from the “ evaserunt trecenti semivivi relictī. Tandem præno-
 HolyLand, “ minati perfidissimi Israelitanam civitatem intrantes,
 with an “ quasi populo destitutam, Christianos, qui ibi reman-
 account of “ serant seque infra ecclesiam Sepulchri Dominici re-
 the inva- “ ceptarunt, ante ipsum sepulchrum evisceraverunt
 sion of the “ crudeliter universos. Et decapitantes sacerdotes, qui
 Khariz- “ in altaribus celebrabant, dicebant ad invicem : ‘ Hic
 mians. “ ‘ effundamus sanguinem populi Christiani, ubi vinum
 Sack of “ ‘ libaverunt ad honorem Dei sui, Quem hic dicunt
 Jerusalem. “ ‘ fuisse suspensum.’ Insuper cum dolore dicimus et
 “ cum suspiriis intimamus, quod in sepulchrum resur-
 “ rectionis Dominicæ manus sacrilegas extendentes,
 “ illud multipliciter deturparunt, tabulatum marmo-
 “ reum, quod circumcirca erat positum, funditus ever-
 “ tentes, et montem Calvariæ, ubi Christus extitit
 “ crucifixus, et totam ecclesiam, ultra quam dici valeat,
 “ in omni turpitudine, quantum in se fuerat, fœdave-
 “ runt. Columnas vero sculptas, quæ ante sepulchrum
 “ Domini erant ad decorem positæ, sustulerunt ; illas
 “ in Christianorum contumeliam ad sepulchrum scele-
 “ ratissimi Machometi, in signum victoriæ, transmit-
 “ tentes. Et violatis sepulchris felicium regum, in
 “ eadem ecclesia collocatis, eorum ossa in Christia-
 “ norum injuriam disperserunt. Montemque Syon
 “ reverendissimum sine reverentia profanantes, tem-
 “ plum Domini, ecclesiam vallis Josaphat, ubi beatæ
 “ Virginis est sepulchrum, ecclesiam Bethleem, et locum
 “ nativitatis Domini indignis relatu enormitatibus pol-
 “ luerunt, omnium Sarracenorum nequitiam excedentes,
 “ qui licet terram Christianorum sæpius occupassent,
 “ loca sancta utcunque veneranter conservabant. Ve-
 “ rum cum his omnibus non contenti ad captionem
 “ et destructionem totius terræ sæpefati Corosmini
 “ multipliciter aspirarent, nec possent tanta mala
 “ ulterius tolerari, quæ cujuslibet catholicæ fidei zela-

" toris animum merito poterant in mœrorem et ama-
 " ritudinem irritasse, tot injuriis et enormitatibus la-
 " cessiti, populus Christianus ad resistendum eisdem
 " prædictorum Soldanorum potentiam, una cum Chris-
 " tianorum viribus, de communi consilio duximus con-
 " gregandam. Cum quibus omnibus contra illos die
 " quarto mensis Octobris exercitus Christianus de
 " maritima Accon movere incepit, per Cæsaream et
 " alia loca maritima incedendo. Ipsi vero Corasmini,
 " nostrum præsentientes adventum, et per diversa loca
 " retrocedentes, demum ante Gazaram castra fixerunt,
 " expectantes ibidem succursum, quem Soldanus Babi-
 " loniæ, caput sacrilegii, erat transmissurus eisdem.
 " Recepta vero ab eodem Soldano maxima multitudine
 " armatorum, et Christianorum et præfatorum Solda-
 " norum exercitibus appropinquantibus contra illos,
 " eos in vigilia Sancti Lucae ante Gazaram invenimus
 " cum multitudine infinita, habentes acies ordinatas
 " ad prælium; nostris per duces exercitus acies dis-
 " ponentibus, qualiter progredierentur ad bellum. No-
 " bis etiam¹ patriarcha et aliis prælatis auctoritate
 " omnipotentis Dei et sedis Apostolicæ remissionem
 " indulgentibus de pœnitentiis peccatorum, summa
 " contritio et effusio lacrimarum singulis cœlitus est
 " effusa, ut mortem corporis pro nihilo reputantes, et
 " sperantes præmium sempiternum, mori pro Christo
 " vivere reputarent. Unde etsi forte corporalis cala-
 " mitas, peccatis nostris exigentibus, supervenit, cre-
 " dendum est Altissimum, Qui est scrutator cordium
 " et cognitor secretorum, animarum lucrum potius
 " quam corporum acceptasse. Post hæc autem con-
 " currentibus nostris una cum illis, Sarraceni, qui
 " nobiscum aderant, ab hostibus superati, se univer-
 " saliter converterunt in fugam, captis pluribus et
 " interfectis ex illis. Et sic Christiani soli in prælio

A.D. 1244.
 Letter
 from the
 Holy Land,
 with an
 account of
 the inva-
 sion of the
 Khariz-
 mians.

Oct. 17.
 Battle of
 Gaza.

¹ *etiam . . . auctoritate*] Written over an erasure.

A.D. 1244. " remanserunt. Cumque in eos Corasmini cum Babi-
 Letter " lonis insimul irruissent, eis invicem dimicantibus,
 from the " Christiani, tanquam athletæ Domini et fidei catho-
 Holy Land, " licæ defensores, quos eadem fides et passio vere
 with an " fecit germanos, fortissime restiterunt. Et cum essent
 account of " respectu inimicorum paucissimi, proh dolor, succu-
 the inva- " buerunt in bello, hostibus præliorum adversitate
 sion of the " cedente[s], ita quod de conventibus domus militiæ
 the Khariz- " Templi, Hospitalis Sancti Johannis, et Sanctæ Mariæ
 mians. " Theutonicorum, tantummodo triginta tres Templarii,
 " viginti sex Hospitalarii, et tres fratres Theutonici
 " evaserunt, aliis peremptis et captis. Optimates etiam
 " terræ et milites, pro majori parte capti et interfecti
 " fuerunt, præter stragem balistariorum et peditum
 " infinitam. De archiepiscopo vero Tyrensi,¹ episcopo
 " Sancti Georgii, abbate Sanctæ Mariæ de Josaphat,
 f. 175 b. " magistro Templi,² et præceptore Sanctæ Mariæ Theu-
 " tonicorum, et quampluribus aliis religiosis et clericis,
 " cum non apparuerint, plurimum dubitatur utrum
 " adhuc in bello obierint, vel sint in captivitate de-
 " tenti; nec de ipsis scire adhuc potuimus veritatem.
 " Magister vero Hospitalis³ et comes Galterus de
 " Brena cum multis aliis capti in Babiloniam sunt
 " deducti. Nos vero patriarcha, in quos, nostris pecca-
 " tis exigentibus, omnis calamitas supervenit, indigni a
 " Domino martyrio deputati, evasimus semivivi, apud
 " Ascalonam cum nobilibus viris, constabulario Acco-
 " nensi, Phillippo de Monteforti, militibus et peditibus,
 " qui evaserunt de bello, receptaculum capientes. Et
 " licet nobis, qui cuncta perdidimus in bello prædicto,
 " nulla sit consolatio in tot adversitatibus et ærumpnis,
 " illud tamen quod ad præsens potuimus facientes,
 " illustribus regi Cypri⁴ et principi Anthiocheno⁵ nostras
 " literas et nuntios misimus speciales, eos cum omni

¹ Peter de Sargines.

² Herman of Perigord.

³ Peter de Villebride; he is said

to have been slain in his successor's
 letter, above, p. 311.

⁴ Henry I.

⁵ Bohemond V.

“ devotione rogando, et etiam exhortando, ut in tantæ A.D. 1244.
 “ necessitatis articulo ad Terræ Sanctæ defensionem Letter
 “ mittere debeant milites et armatos; se[d] quod from the
 “ super hoc sint facturi, nescimus. Demum apud HolyLand,
 “ Acon civitatem reversi et morantes in illa, ipsam with an
 “ civitatem cum tota ultramarina provincia invenimus account of
 “ plenam doloribus, ululatibus, et afflictionibus infinitis; the inva-
 “ nec erat domus vel anima quæ mortuum proprium sion of the
 “ non deploraret. Et cum sit dolor magnus de præ- Khariz-
 “ teritis, timor imminet præcipuus de futuris. Cum mians.
 “ enim tota terra Christianitatis gladiis adquisita sit
 “ privata suffragio et defensorum sufficientia desti-
 “ tuta, superstites vero sint numero pauci, in ex-
 “ aminatione deducti, restat ut crucis hostibus ad
 “ votum desiderata succedant, qui in maximam auda-
 “ ciam prodeuntes castra sua posuerunt in planitie
 “ Acconensi prope civitatem per miliaria duo. Et per The Kha-
 “ totam terram usque ad partes Nazareth et Saphet rizmians in
 “ libere nullo resistente discurrunt, occupantes eandem, possession
 “ et inter se quasi propriam dividentes, per villas et of the
 “ cazalia Christianorum legatos et bajulos præficiunt, whole
 “ suscipientes a rusticis redditus et tributa, quæ Chris- kingdom.
 “ tianis præstare solebant, qui jam Christianis hostes
 “ effecti et rebelles dictis Corosminis universaliter ad-
 “ hæserunt. Ita quod omnes Jerosolimitanæ ecclesiæ
 “ provinciæ Christiani aliam terram non habent ad
 “ præsens, nisi munitiones quas cum maxima difficul-
 “ tate defendunt. Dicitur etiam, quod Babilonici apud Acre
 “ Gazaram existentes in multitudine infinita venturi threatened.
 “ sunt ad partes Acconenses, ut simul cum Corosminis
 “ obsideant civitatem. Recepimus etiam nuntios et
 “ literas vicesimo secundo die mensis Novembris a
 “ castellano et fratribus Hospitalis, qui sunt in castro Ascalon
 “ Scalonæ, quod exercitus Sarracenorum de Babilonia besieged.
 “ jam obsederant castrum ipsum et tenebant obsessum,
 “ implorantibus a nobis et Christianitate subsidium et
 “ auxilium festinatum. Ut autem caritatem vestram
 “ moveat pietas in compassionis affectum super excidio

A.D. 1244. “ Terræ Sanctæ, eo quod communibus humeris hoc
 Letter “ onus incumbat, causam Christi vobis duximus inti-
 from the “ mandam, suppliciter deprecantes, quatinus apud Al-
 Holy Land, “ tissimum precibus et devotis orationibus pro Terra
 with an “ eadem misericordiam imploretis; ut Ipse, Qui Terram
 account of “ Sanctam in redemptionem omnium proprio sanguine
 the inva- “ consecravit, in ejus subsidium miseratus intendat,
 sion of the “ ipsam prospiciens et defendens. Vosque, patres ca-
 Khariz- “ rissimi, super hoc salutare consilium et auxilium,
 mians. “ quod poteritis, apponatis, ut vobis exinde cæleste
 “ præmium comparetis; scituri pro certo, quod nisi
 “ per manum Altissimi et fidelium subsidium terræ
 “ ultramarinæ in hoc proximo passagio Martii succur-
 “ ratur, ejus pro certo perditio imminet et ruina. Et
 “ quia cæteras necessitates et universalem statum
 “ terræ longum esset vobis per literas explicare,
 “ mittimus ad præsentiam vestram venerabilem patrem
 “ Biritensem¹ episcopum et religiosum virum Arnul-
 “ phum ordinis Prædicatorum, qui seriem veritatis fide-
 “ liter et plenarie referent fraternitati vestræ; univer-
 “ sitatem vestram humiliter implorantes, ut vestræ
 “ benignitati placeat prædictos nuntios, qui se pro
 “ ecclesia Dei magnis exposuere periculis, navigando
 “ tempore hyemali, recipere liberaliter et audire. Da-
 “ tum apud Accon, vicesimo quinto die mensis No-
 “ vembris, anno Domini MCCXLIV.”

Acre,
 25 Nov.
 1244.

Duodecim² sigilla appensa fuerunt huic scripto ori-
 ginali, quod erat hujus exemplum.

*Delata est hæc lugubris epistola, duodecim sigillis
 communita, et ideo ceteris scriptis præauditis cre-
 dibilior, ad partes Occidentales.*

This letter Hanc igitur epistolam lugubrem nimis et lacrima-
 brought to bilem, non obstante vel hyemis ingruentis horribilitate
 Europe by

¹ Waleran, bishop of Beyrout.

² This is at the foot of the pre-

vius page, f. 175. It is not in
 C.

vel maris intumescens minaci perturbatione, commiserunt praelati ac magnates Terræ Sanctæ, domino episcopo Biritensi nomine¹ Waleranno et fratri Arnulpho de ordine Prædicatorum ad cismarinos sub omni qua possent festinatione deferendam, et præcipue Francorum et Anglorum regibus præsentandam. Episcopus vero et prædictus frater, in remissionem peccatorum suorum, petitioni prælatorum tam strenue quam humiliter, spretis omnibus periculis corporalibus in tantæ necessitatis articulo, prima die Adventus Domini, hoc nuntium, ad excitanda corda fidelium ad præparandas Unigeniti Dei vias, Quo mererentur ab imminentibus peccatorum suorum periculis protegente salvari, suscipientes pro Christo peragendum, naves ascenderunt. Et supra mare sex mensibus in omni mortis discrimine commorantes, tot et tanta pericula, prout ab ipso venerabili episcopo referente didicimus, perpassi sunt, quod lacrimabile foret audire et morosum explicare. Tandem, Deo ducente, et orationibus omnium præfatorum, quibus se commendaverant, prælatorum suffragantibus, in portu Venetorum applicuerunt, scilicet² circa Ascensionem Domini.

A.D. 1244.
the bishop
of Bey-
rout, and
Arnulph,
a Domini-
can.

Nov. 27.

Their sufferings on the way.

They reach Venice, May 25.

Pronostica³ judicii magni secundum multos.

Nota illud verbum comminationis Dominicæ jam impletum, ita ut nunquam antea sic de sancta civitate Jerusalem; *Non relinquetur lapis super lapidem*, etc. Sciendumque quod retroactis paucis annis cecidit imago Machometi apud Mecam civitatem, in cujus rei majorem ultionem, et Christi improprium ac Christianorum, ex ruina dictæ imaginis insultantium, magis desæviebant in Christianos et eorum loca sancta ipsi

Signs preceding these judgments.
S. Matt. xxiv. 2.

¹ nomine Waleranno] In the margin.

² scilicet . . . Domini] In the margin.

³ This chapter is in the margin of the previous page, f. 175, and so also in C.

A.D. 1244. Chorosmini, dicentes¹ per gratiam Dei et Machometi interventu talem victoriam eis accidisse.

Aliud præ-nosticum autenticum. In omnem terram exivit (id est, exhibit, ponitur præteritum pro futuro) sonus eorum. Jam exivit prædicatio Prædicatorum et Minorum usque terminos Rom. x. 18.

Act. i. 8. mundi, secundum dictum Salvatoris; *Eritis mihi testes in omni Judæa et Samaria, et usque ad ultimum*, etc. Ac sic diceret, "Cum hæc videritis, imminet judicium

Aliud ad hoc similiter. "generale." Nec terra nec mare secundum solitum eorum morem hominibus respondent; sed tam aqua quam terra quadam dampnantur sterilitate. Sol bis in triennio nuper eclipsim passus est, quod non antea recolitur accidisse. Stellæ nuper cadere videbantur.

Aliud. Sectæ pullulant, fide vacillante. Inter ecclesiam et imperium discordia, nunquam talis. In exercitu regis

Item. Francorum pestis et fames invaluit. Paucis elapsis annis, in imperio, scilicet in insulis maris Mediterranei, Pafus² civitas et Laimeensis³ civitas terræ motu subversæ sunt.

Diligentiam magnam adhibet Papa ut reconcilietur episcopus Wintoniensis.

The king still refuses to admit the bishop of Winchester. Cum vero talibus fluctibus mundus intumesceret, et Syriam talibus procellis concussisset, non cessavit etiam Anglicanam ecclesiam anxius exagitare. Rex etenim, licet crebras et efficaces petitiones et admonitiones a domino Papa pro episcopo Wintoniensi, adhuc in Franciæ partibus exulante, suscepisset, fretus tamen consiliis clericorum aulicorum, suis tantum emolumentis inhiantium, graves movet contra episcopum quæstiones.

f. 176. Sed dominus Papa, cui episcopus, ut dicitur, octo milia marcarum numeraverat, pro ipso, tum caritatis intuitu tum respectu tantæ pecuniæ numeratæ, diligentissime scripsit domino regi Angliæ, in hæc verba:

¹ B. ins. se.
² Paphos in Cyprus.

³ Probably Lamia (*Zituni*) in Thessaly. C. has *Laimecum*.

Litteræ Papales pro episcopo Wintoniensi.

A.D. 1244.

“ Innocentius episcopus, etc. carissimo in Christo
 “ filio regi Angliæ, salutem et Apostolicam benedic- Letter of
 “ tionem. Innocent
 “ IV. to
 “ Henry III.
 “ on behalf
 “ of the
 “ bishop of
 “ Winches-
 “ ter.

“ Postquam Dei benignitas humilitatem nostram
 “ ad Apostolicæ vocavit officium dignitatis, illam con-
 “ cepimus de tua serenitate fiduciam, quod in his, quæ
 “ sunt ad honorem ecclesiæ, se promptam habere[t]
 “ et vigilem exhibere[t]. Provenit ex hoc, quod cum
 “ venerabilem fratrem nostrum quondam Norwicensem
 “ Wintoniensi ecclesiæ de fratrum nostrorum consilio
 “ concessimus in pastorem, preces tibi direxerimus
 “ speciales, ut eidem pro divina et nostra reverentia
 “ te redderes affectu benivolum et effectu serenum, ac
 “ si castra et maneria ipsius ecclesiæ prompta benigni-
 “ tate ei¹ faceres assignari. Tu vero, sicut mirantes
 “ audivimus et dolemus, nedum preces hujusmodi vo-
 “ luisti deducere ad effectum, immo, quod est gravius,
 “ in verba nihil debitæ modestiæ vel reverentiæ fili-
 “ alis habentia prorupisti, asserens quod nulla postu-
 “ latio in regno Angliæ per sedem Apostolicam admitti
 “ possit vel debeat te invito, et quod illam quam nos
 “ in spiritualibus, tu in temporalibus habeas potes-
 “ tatem; nec quis postulatus possit absque tuo con-
 “ sensu possessionem temporalium optinere. Adje-
 “ cisti præterea, quod translationem² ipsius episcopi
 “ reputares invalidam, tanquam a nobis per vitium
 “ surreptionis optentam. Hæc siquidem, fili carissime,
 “ non Dei, non ecclesiæ, non tuæ resonant sublimitatis
 “ honorem, non sapiunt justitiam, non redolent æqui-
 “ tatem, præsertim cum teneat omnium credulitas pia
 “ fidelium, quod Apostolicæ sedis auctoritas in ecclesiis
 “ universis liberam habeat³ potestatem a Dei provi-

¹ *ei]* te, B.² *translationem]* translationi, B.³ B. repeats *in ecclesiis universis*.

C. is correct.

A.D. 1244. " dentia ; nec arbitrio principum ipsa stare cogitur, ut
 Letter of " eorum in electionum vel postulationum negotiis re-
 Innocent " quirat assensum. In quibus tamen Deum habendo
 IV. to " præ oculis, sic provide procedit et caute, quod per
 Henry III. " illam nullius possit honori detrahi, vel justitiæ dero-
 on behalf " gari. Sicut etiam in translatione ipsius episcopi
 of the " dinoscitur processisse, in quo promovit hominem
 bishop of " scientia, moribus, et honestate perspicuum, ac in
 Winches- " spiritualibus et temporalibus circumspicuum, olim
 ter. " tibi carum et amabilem, ac semper tuis beneplacitis
 " secundum Deum totis viribus intendere cupientem,
 " per cujus industriam probatam, in plurimis honoris
 " et commodi proficere poteris incrementis. Sed tamen
 " non suggerat astutia susurronum, a quibus parare dis-
 " pendia virtuosus pro indifferenti ducitur, dummodo
 " sua specialia commoda vel privata desideria conse-
 " quantur. Tuam itaque celsitudinem affectione qua
 " possumus exhortamur et obsecramus in Domino Jesu
 " Christo, quatinus ab impia suggestione talium regiæ
 " pietatis avertens auditum, ecclesiam Dei continuo
 " prosequaris honore, et indultæ sibi desuper libertatis
 " privilegium conservare studeas illibatum, nunc et
 " in posterum tui regni prælatos ea, quæ in spiritua-
 " libus seu temporalibus spectant ad ipsorum eccle-
 " sias, libere consequi et pacifice possidere permittas.
 " Cæterum sollerti considerans meditatione, quod in
 " Apostolici prosecutione officii divini nominis deservi-
 " mus honori, quæ de præfato episcopo cum sollempni
 " deliberatione fecimus, non ad animum revoces, non
 " aliquo impedimento perturbes ; sed qui[a] cordi nostro
 " statuimus, ut te specialem inter alios terræ principes
 " habeamus, in ipso impertiri procurans honorem, sibi
 " castra et maneria cum fructibus inde perceptis a
 " tempore translationis hujusmodi, omni postposita
 " difficultate, resignes, ac benivola benignitate concedas,
 " quod sollicitudinem ei creditam possit cum effectu
 " prosequi, tua favente gratia speciali. Alias autem,

“ cum libertatem ecclesiasticam in diebus nostris veli-
 “ mus non minui, sed Deo propitio augeri cupiamus,
 “ nullatenus sustinere poterimus, quod nos in ipso epi-
 “ scopo tam præjudicialem injuriam patiamur. Datum Lateran,
 “ Laterani, tertio kalendas Martii, pontificatus nostri Feb. 28.
 “ anno primo.”

Scribit dominus Papa reginæ Angliæ super dicto negotio.

Simili modo scripsit dominus Papa Anglorum reginæ The Pope writes also to the queen on the bishop's behalf, epistolam elegantem, pro episcopi Wintoniensis negotio, in cujus epistolæ titulo, asserit Papa ipsam reginam esse, sed nescitur qua ratione, consanguineam, nisi forte ut haberet eam suis negotiis proniorem et petitionibus favorabiliorem. Ipsam igitur verbis elegantissimis petit et exhortatur, sciens quia *mulier*, quasi *molliens herum* dicitur, ut ipsa regis viri sui [animum] in hoc rigore et rancore, quem concepit erga episcopum Wintoniensem, studeat emollire.

Similiter et Cantuariensi electo.

Scripsit idem dominus Papa electo Cantuariensi, and to three of the English bishops. Wigorniensi et Herefordensi episcopis, ut ipsi dicto negotio diligenter intenderent, annectens in fine epistolæ, ut nomina susurronum, animum regis pervertentium, sibi in literis suis rescriptis mitterent annotata.

Scribit episcopus Wintoniensis regi in hunc modum.

“ Excellentissimo, etc. Cum vestris beneplacitis The bishop of Winchester writes to the king.
 “ quantum cum Deo poterimus totis viribus intendere
 “ cupiamus, fratrem Hugonem de Sancto Heuderio, a
 “ vestra serenitate ad nos destinatum, cum omni qua
 “ decuit suscepimus reverentia. Deinde ex parte vestra
 “ expositis nobis articulis ab eodem, ad singulos re-
 “ spondimus, juris et æquitatis sectantes, ut credimus,

A.D. 1244. "rationes, prout dictus frater H[ugo] vestræ majestati
 "suis literis plenius, ut ab eo accepimus, intimabit.
 "Affectantes toto mentis desiderio,¹ super eisdem
 "articulis, quantum secundum Deum poterimus, ves-
 "tram voluntatem adimplere, pietati vestræ devotissime
 "supplicamus, quatinus ecclesiæ Wintoniensi com-
 "patientes angustiis, ob Apostolicæ sedis reverentiam,
 "ad gratiam vestram nos admittere velitis pariter et
 "favorem, et indignationem divini nominis optentu
 "misericorditer remittere, quam ad quorundam forsân
 "suggestionem contra nos vestra concepit regia cel-
 "situdo."

Articuli quibus episcopus Wintoniensis respondit.

The king's
 require-
 ments from
 the bishop.

Et quia de articulis, super quibus convenit dominus
 rex episcopum Wintoniensem, mentio facta est, viden-
 dum est quibus et qualiter responderit episcopus. In
 primis, quod cum ex tenore privilegiorum domini regis
 et tam jure quam consuetudine regni sui optentum
 sit ab antiquo, quod electi et postulati post electionem
 et postulationem celebratam per electores et postula-
 tores ipsi domino regi debeant præsentari, et post
 confirmationem, ante administrationem in spiritualibus
 vel temporalibus faciendam, ei juramentum fidelitatis
 præstare, quæ in persona ipsius episcopi sunt omissa,
 apud dominum Papam studeat procurare, quod non
 obstante præmissa, de cætero in similibus casibus pri-
 vilegia ipsa, jus, et consuetudo permaneant in suo
 robore firmitatis, et ab ipso specialiter confirmentur.
 f. 176 b. Secundario, quod idem episcopus relaxet sententiam
 interdicti in civitatem Wintoniensem promulgatam.
 Tertio, quod ad cautelam absolvat omnes clericos et
 laicos et alios, et præcipue monachos Wintonienses,
 quos ratione controversiæ inter dominum regem et
 episcopum exortæ excommunicationis sententia inno-

¹ B. ins. ut.

davit. Quarto, quod priorem Wintoniensem,¹ quem A.D. 1244. dominus rex ibidem constituit, non amoveat, sed ex gratia sua stare permittat. Quinto, quod omnia beneficia ecclesiastica ad suam donationem spectantia, a domino rege post motam controversiam inter eos in eodem episcopatu vel alio collata, ratificet, et possessores pacifica gaudere possessione permittat. Sexto, quod contra magistrum Henricum de Seusa, nec quosquam alios clericos vel monachos memoratos, occasione hujus controversiæ, nullam instituat actionem; immo omnem indignationem, offensam, injuriam, et rancorem remittat. Septimo, quod si quid jus vel actio sibi competit super exitibus episcopatus Wintoniensis pro tempore retroacto, ea penitus ob honorem regium, domino regi ex sua liberalitate remittat. Octavo, quod idem episcopus a Papa procuret, quod omnibus clericis domini regis, quorum nomina sibi ad mandatum suum per episcopos Wigornensem et Herefordensem et archidiaconum² Cantuariensem sunt transmissa, omnem indignationem remittat, et eos admittat in gratiam pleniorum, ita quod quantum ad famam et beneficia et status conditionem conserventur illæsi.

*Responsio episcopi Wintoniensis ad articulos
singillatim.*

Ad primum articulum domini regis respondit episcopus Wintoniensis; quod cum postulatores sui, facta postulatione de domini regis licentia, ipsum secundum regni consuetudinem eidem domino regi præsentassent, et postmodum dicta postulatione per dominum Papam admissa et confirmata, idem episcopus literas domini Papæ super hoc eidem domino regi directas, tam per fratres Prædicatores quam Minores, clericos, et milites, ei porrigi procurasset, qui ex mandato ipsius

Answer of
the bishop
to these
requirements.

¹ Walter; see the Winchester
Annals. Ann. Monast. ii. p. 90.

² Simon Langton.

A. D. 1244. devote domino regi supplicarunt, ut de ipsius licentia
 Answers of se ejusdem conspectui posset præsentari, facturus eidem
 the bishop quod regni sui consuetudo postulat et requirit; nec
 of Win- hoc post magnam instantiam optinere potuissent, ex
 chester to parte illius episcopi nil omissum poterit reputari, cum
 the king's require- per ipsum non steterit, quin omnia in dicto articulo
 ments. domini regis contenta essent adimpleta.

Ad secundum et tertium ita respondit;¹ quod cum domini regis gratiam fuerit assecutus, quam toto mentis desiderio [anhelat], et sui episcopatus possessionem pacificam optinuerit, interdicti et excommunicationum sententias in forma juris benigne relaxabit, ad quod pactionis vinculo secundum Deum et justitiam astringere se non potest. Omnem tamen gratiam, quam secundum Deum poterit excommunicatis, optentu regiæ petitionis intendit impertiri.

Ad quatuor autem articulos sequentes respondit; quod cum res tangant spirituales et spiritualibus annexas, quæ conditionis seu pactionis formam non admittunt, in forma a domino rege petita dictos non potest articulos adimplere. Veruntamen cum domino suo regi reconciliatus fuerit, et suam gratiam et episcopatus possessionem pacificam optinuerit, de dicti domini regis et suorum fidelium consilio cum tanta benignitate procedet, quod in præmissis, quantum secundum Deum poterit, se favorem exhibebit.

Ad articulum vero super exitibus episcopatus, respondit; quod cum favorem regis assecutus episcopatus possessionem habuerit, et ei de eorundem exituum æstimatione constiterit, domini regis ita voluntati obtemperabit, ut in hoc ab eo merito debeat commendari.

De fraude magistri Henrici de Seusa.

Ex ipso igitur tempore mitius agebat dominus rex cum episcopo Wintoniensi, tum propter domini Papæ

¹ B. repeats *ita*. C. is correct.

diligentem supplicationem, tum propter episcopi humi-
 liationem et modestam responsionem. Pace igitur præ-
 foribus apparente, magister Henricus de Seusa, fomes
 et procurator discordiæ memoratæ, cui rex contulerat
 opimum beneficium, videlicet custodiam hospitalis
 Sanctæ Crucis extra civitatem Wintoniensem, cœpit
 cogitare et dicere intra se, propria læsus conscientia,
 quod si pax inter dictas partes plenius ac planius
 reformaretur, inter amicos regis episcopus præcipuus
 haberetur, nullique secundus in consiliis regis, utpote
 discretus et circumspectus, sublimaretur, ipsumque eun-
 dem Henricum, et merito, usque ad confusionem per-
 sequeretur; rex quoque ea facilitate eum sperneret,
 qua secutus est. Considerans igitur hæc omnia, de
 pecunia, quam de rege non minimam ad deiciendum
 episcopum Wintoniensem acceperat, comparavit sibi
amicos de Mammona iniquitatis, et acquisivit sibi,
 (utinam non comparavit,) quendam¹ in suis partibus
 episcopatum. Et nuntius, corvo factus similis, domi-
 num suum Noe defraudanti, nuntium cum onere negotii,
 quod humeris suis susceperat bajulandum, nequiter
 reliquit imperfectum. Nec apparuit postea in regno
 Angliæ, bonis regni plenius saginatus.

A.D. 1244.
 Deceit of
 Henry of
 Susa in the
 matter.

*Popes letter
 in his behav
 Fæder 2
 256.*

He obtains
 a bishop-
 rick in his
 own coun-
 try.

S. Luc.
 xvi. 9.

Gen. viii.
 7.

*De magna perturbatione Papæ quando se raptim
 Januam transtulit et clam.*

Has igitur dum annalis orbita temporales muta-
 tiones transcurreret, imperator Frethericus, superbæ
 stimulis exagitatus, poenitere cœpit quod se ecclesiæ,
 ut prædictum est, humiliasset et obligasset, et calcaneo
 Papali insidias tetendit et laqueos absconditos, qui
 tamen postea apparuerunt manifesti. De quibus do-

The emper-
 or lays
 snares for
 the Pope.

¹ I cannot find that he obtained any Italian bishoprick. He is called *Antiplican' præpositus* in the *Fædera*, i. 256. This might be bishop

of Antibes; but that he was not Henry of Sessa or Susa was bishop of Bergamo in 1241, but he died in 1242.

A.D. 1244. minus Papa præmunitus, imperatoris vulpinos mæandros, in quantum potuit, evitavit et suspectos habuit, nec se credebat ei vel suis, cum nosset omnes, futura præteritis comparando.

The Pope creates ten cardinals, 29 May.

Die vero Sanctæ Trinitatis, volens dominus Papa partem suam melius roborare, quia paucos sui laboris socios et sollicitudinis habuit participes, creavit decem cardinales, videlicet magistrum Johannem de Toletto, natione Anglicum, et quosdam alios, moribus

He goes to Civita Castellana, 17 June,

et sanguine præclaros. Octavo vero die ante festum Nativitatis sancti Johannis Baptistæ, accessit dominus Papa cum omnibus cardinalibus ad civitatem Castellanam, quæ ab urbe octodecim distat miliaribus, ut vicinus imperatori efficacius de pace tractaret, quæ sus-

to Sutri, 28 June.

pecta erat, immo potius desperata. Vigilia autem Apostolorum Petri et Pauli, venit apud Sutrium civitatem. Imperator autem jam recalcitrans, mandavit ei quod nihil faceret de conventis, nisi literis absolutionis prius habitis. Cui cum contradicendo respondisset dominus Papa, hoc fore dissonum rationi, orta est discordia inter eos. Dominus igitur Papa, quasi suæ præsaus perturbationis, ex tunc repentinam et clandestinam fugam arripere satagebat, nullo tamen conscio, ne fugienti dominus imperator repagula præpararet. Fuerunt tamen qui dicerent, ipsum [hoc fecisse] magis pro amore munerum, quæ delaturi erant illi Cisalpini, nec ausi erant terras transire imperatoris, ut ipsis sinum aperiens occurreret, quam pro timore alicujus persequentis. Unde

f. 177.

sumpta qualiquali occasione, versus Januam, quæ sibi patria fuit genealis, sicut sequens sermo declarabit, gressus impiger dirigebat. Eadem igitur die, videlicet vigilia Apostolorum, significatum fuit domino Papæ, ut idem postea asserebat, quod trecenti milites Tusci erant in veniendo ipsa nocte, ut ipsum apprehenderent. Dominus igitur Papa, non mediocriter attonitus et perturbationis vultum præferens, in hora primi sompni, relictis Papalibus ornamentis, veterem induit Sene-

The Pope escapes to Genoa.

above 294

baldum, et leviter armatus, equum ascendit velocissimi- A.D. 1244.
 mum, manu non vacua, et vix cubiculariis consciis,
 clam subitoque discedens, non equinis pepercit lateri-
 bus;¹ ita quod ante primam triginta quatuor miliaria
 pertransivit, nemine comitante vel ipsum sequi potente.
 Media autem nocte clamor factus, "Ecce Papa reces-
 sit," nescientibus aliquibus, nisi aliquot, sed paucis,
 cardinalibus. Petrus vero de Capua cum uno solo
 comite, non sine viarum discrimine, secutus, invenit
 Papam ipso die apud castrum supra mare, quod dicitur
 Civitas Vetus. Venerant autem ibidem in occursum
 Papæ viginti tres galeæ, quarum unaquæque sexaginta
 viros bene ferro armatos [continebat], et centum et
 quatuor remigibus assignati[s], exceptis nautis, et sex-
 decim bargæ. Propter quod argumentosi suspicabantur
 hæc omnia diu ante prævisa dominum Papam desi-
 derasse. Fuerunt autem cum armatis et eis præfu-
 erunt potestas² Januæ, quem admiratum vocant, et
 majores civitatis, qui se omnes jactabant esse vel affines
 vel consanguineos Papæ, propter retributionem. In-
 travit igitur unam galearum illarum dominus Papa,
 sero cum septem cardinalibus, et paucis aliis comitan-
 tibus. Et vix magnum mare intraverant navigantes,
 ecce occupat ipsos tempestas validissima, non tamen
 ex adverso, et erectis velis, non sine maximo timore
 et periculo, eadem via qua navigantes capti erant
 prælati, per centum miliaria, die Veneris sequenti,
 compellente tempestate rapti, applicuerunt in portu
 insulæ³ cujusdam Pisanorum, ibidem pernoctantes. In
 crastino vero omnibus a peccatis suis absolutis, et au-
 dita missa de beata Virgine, timentes vehementer

He reaches
 Civita
 Vecchia;

where he
 finds the
 Genoese
 galleys
 ready,
 com-
 manded by
 the podestà
 of Genoa.

¹ He is drawn on horseback in his flight, in the margin, with the words, "Papa fugiens persecutiones Fretherici imperatoris, secundum illud evangelicum, *Si vos persecuti fuerint,*" &c.

² Philip, viscount of Piacenza. Nicholas of Corby's *Vita Innocentii Papæ*, iv. cap. xiii. (Baluz. *Miscellan.* vii. p. 363. Par. 1715).

³ Capraria (*Capraia*). *Id.* cap. xiv. p. 365.

A.D. 1244. Pisanos, raptim se ad insulam¹ Januensium provehebant, scilicet centum et viginti quatuor miliaribus ipso die peractis. Et vix præ tempestate evadentes, venerunt ad Portum Veneris, ubi moram fecerunt die Dominica et die Lunæ; die vero Martis pervenerunt Januam lætabundi. Distabat autem dominus Papa ab urbe jam quindecim dietis. Receptus est autem a convicibus, consanguineis, et affinibus suis in urbe ipsa qua natus est, in campanarum classico, in cantu et musicis instrumentis, dicentibus omnibus et conclamantibus, *Benedictus qui venit in nomine Domini*. Quibus et ipsi responderunt, *Anima nostra sicut passer de laqueo venantium; laqueus contritus est*.

He reaches
Porto
Venere,
and then
Genoa.

S. Matt.
xxi. 9.
Ps. cxxiii.
7.

Fallitur imperator.

Cum autem domino imperatori hæc innotuissent, more satirico infrenduit, et ait, "Scriptum est, *Fugit impius nemine persequente*." Obstupuit et doluit nimis, et suorum portuum et civitatum custodes ignaviæ et desidiæ redarguit, qui adversarios suos permiserunt libere pertransire. Fecit igitur in circuitu Januæ, præcipue versus Galliam, exitus viarum, ne ad Papam pecunia portaretur, arctissime custodiri. Et jam acclamabatur dominus imperator manifestus ecclesiæ persecutor. Nec reputabat dominus Papa adhuc ipsam civitatem Januam tutum sibi fore refugium, non ignorans potentiam imperatoris esse latissimam, secundum illud poeticum,

Prov.
xxviii. 1.
Dismay of
the emperor.

He guards
the sea.

Ov. Epist.
xvii. 166.

"An nescis longas regibus esse manus?"

Qualiter imperator suam partem per confederationem magnatum astute communit.

Henry
Raspe,
landgrave

Ipsis quoque temporibus, dum videlicet dominus Papa moram apud Januam continuaret, consentienti-

¹ Probably Gorgona.

bus Mediolanensibus simul cum Liguribus, Ytalicis A.D. 1244. quibusdam, etiam Romanis, et multis de nobilioribus of Thuringia, while Alemanniæ, procurante Papa, animatur quidam de maximis Alemanniæ potens, quem nominant Andegravium, ut imperialem sibi dignitatem assumens, donec plenius exaltaretur, ope fultus multiplici tam prælatorum quam magnatum, guerram moveret contra tyrannum Frethericum, persecutorem ecclesiæ jam publicum et generalem. Denigrata est enim fama sua non mediocriter, et dicebatur quod jam non firmo gressu in lege Domini ambularet, Sarracenis confœderatus, Sarracenicis meretriculas sibi retinens concubinas, et alia quæ relatu sunt indigna et morosa. Cumque hæc attemptaturus memoratus Andegravius secum et optimatibus suis convocatis deliberaret, quid super hoc agendum, dixerunt ei amici sui, temerarium fore hoc aggredi, et ancipiti casui se, qui tranquilla pace gaudebat, committere, quicquid pars Papalis ei promitteret. Et dum super hoc penderet sententia, ecce imperator rapido cursu illuc advolans, paucis et consciis et concomitantibus, cui hæc nota facta sunt, animum dicti Andegravii adeo effeminatum divertit ab hoc proposito, quod facti sunt dominus imperator et ipse Andegravius amicissimi et confœderati et affines; et dedit Andegravius imperatori munera,¹ et imperator ei. Et hoc negotio consummato, sicut clanculo venerat dominus imperator et subito, sic recessit.

Suspectum maritagium.

Ipsorumque temporum curriculo, ut partem suam, quam credebant adversarii jam infirmatam, magis roboraret, dominus imperator dedit filiam suam nuptui cuidam principi potentissimo Græcorum, nomine Batatatio, Romanæ ecclesiæ exoso et inobedienti, et ideo scismatico. Quod audientes adversarii imperatoris, siluerunt confusi.

¹ *munera . . ei*] Written over an erasure.

A.D. 1244. of Thuringia, while doubting whether to assume the imperial dignity, comes to terms with Frederick II. [See above, p. 269.]

Marriage of Anne, daughter of Frederick II., to John Vatatzes. [See above, p. 299.]

A.D. 1244. *De rebellionē Walensium jam contra cartas confectas et juramenta sua recalcitrantium.*

Rebellion of the Welsh, who are opposed by the Marchers. Their defeat.

Anni quoque sub illius tempore vernali Walenses, nescientes et nolentes colla sua legibus ignotis regni Anglorum submittere, duces sibi constituentes David Leolini filium et quosdam alios potentes de Wallia, contra regem et ejus marchisios guerram moverunt cruentissimam, cartarum¹ juramentorumque suorum obliti. Quibus præcepto regio et pro terrarum suarum salvatione viriliter restiterunt comes de Clare, comes de Herefort, Johannes² de Munemue, Rogerus de Muhaut, et alii marchisii potentes et præclari. Qui in principio certaminis calculum deteriorem reportantes, tandem de aliquibus hostium, ut moris est in guerra, triumpharunt. Ceciderunt autem in illo certamine hinc inde centum viri, et amplius.

Quæ mandata recepit dominus rex quando fuit apud Sanctum Albanum.

The king at St. Alban's, 11 June. f. 177 b. See of Chichester.

Festo vero sancti Barnabæ fuit dominus rex apud Sanctum Albanum triduo commorans; ibique rumoribus crebrescentibus de Walensium insolentia, super-
venerunt alii, quibus magis turbabatur rex et contristatus est, videlicet de Roberti Passeleue clerici sui cassatione, qui ad episcopatum Cicestrensem electus fuerat, et alter loco ipsius, videlicet magister Ricardus de Withz, sine assensu regis, subito subrogatus. Fuerat³ ibi magister Martinus Papæ clericus promotus, ut promovendi redditibus ad opus Papæ manus aduncas iniceret. Præterea alios præter prædictos rumores

¹ *cartarum . . . obliti*] Added in the margin.

² *Johannes*] Thomas, B. See vol. iii. pp. 254, 263. It is corrected here in the Hist. Anglor. ii. p. 488.

³ *Fuerat . . . iniceret*] In the margin. It is also in the margin in C., where is *præterea fuit* for *fuerat*.

audit dominus rex recentes, quod rex Scotiæ regi A.D. 1244.
 significaverat procaciter, quod nullam etiam particulam Affairs of
 regni Scotiæ a rege Angliæ tenuit vel tenere voluit Scotland,
 aut debuit. Erat autem amicitia inter ipsos reges
 nimis attenuata, postquam scilicet confœderatus est
 rex Scotiæ fœdere matrimoniali cum filia¹ Engelrami
 de Cusey, qui et sicut omnes Franci, capitalis vel
 unus de capitalibus regis Angliæ inimicis fuisse di-
 noscitur. Cogitans igitur rex has sibi illatas injurias and Wales.
 repellere, animavit alacriter et adjuvit ipsos qui contra
 Walenses certamina sustinuerunt, majus spondens in
 manu militari et thesauro subsidium. Post tractatum The king
 de negotio Scotiæ statum contingenti, episcopatum in- takes the
 super Cicestrensem in manu cepit, non permittens see of
 novum electum aliquam habere in eodem potestatem. Chichester
 Insuper magnam concepit indignationem adversus into his
 omnes qui hæc procuraverunt, et his consenserunt; hands.
 præcipue tamen adversus electum Cantuariensem, quem
 maxime redarguit ingratitude, et quod esset læsor
 regiæ dignitatis in principio suæ promotionis. Et ut He sum-
 regis Scotiæ mandatis et insolentiæ non tepide re- mons the
 sponderet, significavit fiducialiter comiti² Flandriæ, count of
 veluti fideli suo et multipliciter obligato, ut veniret Flanders
 cum manu armata ad adiutorium suum contra regem to his aid
 Scotiæ. Quod et ipse benigne concessit. against the
king of
Scotland.

*Revocatur et cum rege pacificatur Wintoniensis
episcopus.*

Eodemque³ tempore, dominus rex saniori usus con- He recalls
 silio, dominum episcopum Wintoniensem amicabiliter⁴ a the bishop
 partibus revocavit transmarinis, gratiam suam et abla- of Win-
 torum restitutionem, ad instantiam domini Papæ et chester,
 aliorum magnatum, pro ipso præcordialiter petentium,
 pollicendo. Unde episcopus in spem erectus meliorem,

¹ Mary.

² Thomas of Savoy.

³ *Eodemque*] eodem quoque, C.

⁴ *amicabiliter*] om. C.

A.D. 1244. salutato rege Francorum, et reddita eidem gratiarum actione de sibi impensis ab eo beneficiis et eo quod ipsum exulantem in regno [suo]¹ receptaverat et protexerat, repatrians nonas Aprilis apud Doveram prospere applicuit. De cujus adventu omnes Angli, præter illos clericos regis aulicos, discordiæ seminatores, quos propria conscientia sauciabat, gratulabantur, dicentes, *Benedictus qui venit in nomine Domini*. Sperabatur enim indubitanter, quod prudentia sua et sensu, quo abundavit et præpollebat, tam regem quam regnum, nec non et episcopatum suum, in statum optimum solidando promoveret.

who lands
at Dover,
April 5.

S. Matt.
xxiii. 39.

*Electus Cantuariensis
B[onefacius] monachos
Cantuarienses jam in-
cipit opprimere.*

Eisdemque diebus, Cantuariensis electus B[onefacius] monachos Cantuarienses nimis austere et secus quam decebat, contra spem omnium qui ipsum creaverant, opprimere jam-jam inchoavit, disponens in prioratu plus ad libitum suum quam rationem univ-
ersa.

Qui² regis se præsentiae gratulanter præsentans, hilari vultu et placabili est admissus, ac si semper fuisset ab ejusdem regis offensa alienus. Quorum de die in diem ex insolito amor cumulatur et congratulatio, sicut scriptum est,

“ Post inimicitias clarior
“ exstat amor,” etc.

Mortuo [Engelramo de Cuscy] mirabiliter rogatur J[ohannes] filius ejus a rege Scotiae de auxilio militari ei faciendo.

Death of
Engelram
de Coucy.

Per idem tempus, instante Augusto, Engelramo de Cuscy, patre reginæ Scotiae, mirabiliter mortuo, J[ohannes]

¹ suo] From C.

² This paragraph, which is not in C., is written over an erasure, pro-

bably in the place of that on the left hand, which is in C., and not in B.

hannes] filius ejus præsidium militare per mare regi A.D. 1244. Scotiæ transmisit; sed rex Angliæ omnes, quos idem J[ohannes] misit, potenter abegit. Mirabiliter, inquam,¹ obiit memoratus Engelramus, antiquus ecclesiæ persecutor, sed illius specialiter, scilicet² Clarevallis, quam super feodum suum antecessores magnifici magnifice fundaverunt; morte periit geminata. Ipse enim dum viveret ædificator in materialibus nimis studiosus, in spiritualibus autem dissipator, dum quodam die itinerans vadum quoddam debuit transmeare, equino pede ad aliquod offendiculum titubante, corruit supinus in profundum, ad³ quod tamen propria strepa pertractus est violenter et tunc infelicitè. Quo in præceps corruente, gladius ejus evaginatus corpus suum transverberavit. Et sic submersus et gladio perfossus et⁴ distractus, ab hac luce temporali, viarum suarum fructum collecturus, emigravit.⁵ Johannes igitur filius ejus et hæres⁶ universorum pro amore reginæ Scotiæ sororis suæ regi Scotiæ suffragium præstitit, ut prædictum est, et consilium. Communivit etiam idem rex castra Angliæ contermina, et a magnatibus, affinis et confinibus, instanter auxilium contra regem Angliæ, sibi adversa machinantem, postulavit. Et concessum est ei animo volenti a multis optimatibus et potentibus auxilium in tempore necessitatis postulatum, ita ut numerus bellatorum promissorum ad numerum ascenderet inæstimabilem.

His son
aids the
Scots.

¹ *inquam*] unquam, B.

² *scilicet Clarevallis*] Introduced above the line. It is not in C.

³ *ad . . . . infelicitè*] In the margin.

⁴ *et distractus*] In the margin.

⁵ This is represented at the foot of the page. Above is "Engelramus de Cusci submersus et gladio

" transverberatus obit; necnon et
" ad hoc genus mortis propria
" strepa pertractus."

⁶ *John* was only the third son, and seigneur de Chimai. Raoul, the eldest son, succeeded Engelram III. See Madden's note, *Addit. to Hist. Anglor.* vol. iii. p. 561.

A.D. 1244. *Convocato magno concilio Londoniis exigit rex auxilium pecuniare.*

The king demands a subsidy at Westminster.

Eodem vero anno, convenerant regia submonitione convocati Londoniis magnates totius regni, archiepiscopi, episcopi, abbates, priores, comites et barones. In quo concilio petiit rex ore proprio, in præsentia magnatum in refectorio Westmonasterii, auxilium sibi fieri pecuniare, sub silentio præteriens propositum suum de rege Scotiæ potenter expugnando; in propatulo tamen manifestans, quod anno transacto transfretaverat in Wasconiam de consilio eorum, ut dicebat, ubi tenebatur æris alieni non modica quantitate, nec potuit, nisi efficacissime sibi ab illis generaliter subveniretur, liberari. Cui fuit responsum, quod super hoc tractarent. Recedentesque magnates de refectorio, convenerunt archiepiscopi et episcopi, abbates et priores, seorsum per se, super hoc diligenter tractaturi. Tandem requisiti fuerunt ex parte eorum comites et barones, si vellent suis consiliis unanimiter consentire, in responsione et provisione super his facienda. Qui responderunt, quod sine communi universitate nihil facerent. Tunc de communi assensu electi fuerunt ex parte cleri, electus Cantuariensis, Wintoniensis, Lincolnensis, et Wigorniensis, episcopi. Ex parte autem laicorum, R[icardus] comes frater domini regis, comes Bigot, comes Legrecestræ Simon de Monteforti, et comes Marescallus W[alterus]. Ex parte vero baronum, Ricardus de Muntfichet, et Johannes de Bailloil, et de Sancto Ædmando¹ et de Rameseia² abbates; ut quod isti duodecim providerent in communi recitaretur, nec aliqua forma domino regi ostenderetur auctoritate duodecim, nisi omnium communis assensus interveniret. Et quia carta libertatum, quas dominus rex olim concesserat et pro cujus conservatione archi-

Certain persons appointed to consider the demand.

¹ Henry.

| ² Ranulph.

42 - 3

episcopus Cantuariensis Ædmundus juraverat,¹ fide- A.D. 1244.
 jusserat, et certissime pro² rege promiserat, nondum
 extitit observata, et auxilia quæ totiens concessa fue-
 rant domino regi ad nullum profectum regis vel regni
 devenerant, et per defectum cancellarii brevia contra
 justitiam pluries fuerant concessa, petitum fuit ut³
 secundum quod elegerant, justitarius et cancellarius
 fierent, per quos status regni solidaretur, ut solebat.
 Et ne per compulsionem concilii aliquid novum sta-
 tuere videretur, noluit petitioni magnatum consentire ; f. 178.
 sed promisit se emendaturum quæ ex eorum parte
 audierat. Unde datus fuit terminus eis, usque in tres *23 July*
septimanas a Purificatione beatæ Virginis, ut ibidem
 iterum tunc convenirent. Quod si mera voluntate rex
 interim tales consiliarios eligeret, et taliter jura regni
 tractaret, quod magnates contenti essent, ad terminum
 illum super auxilio faciendo responsuri providerent ;
 ita tamen, quod si aliqua pecunia eidem concederetur,
 per dictos⁴ duodecim expenderetur ad commodum regni.
 Et cum per plures dies protraheret eos dominus rex,
 volens eos quasi tædio affectos flectere ad consensum,
 ut sine termini prorogatione ad auxilium contribuendum
 consentirent, multipliciter convenit eos, nec circum-
 venit, quia magnates hoc prudenter perpentes
 immobiliter in proposito perstiterunt. Tunc dominus
 rex demum sperans saltem clerum ad desiderium suum
 inclinare, convocatis prælatis, porrexit illis Papales
 apices in publico, sub hac forma :

*Litteræ Papales missæ magnatibus Angliæ, ut juvent
 regem auxilio pecuniari.*

“ Innocentius episcopus, etc., archiepiscopis, episco- Letter of
 “ pis, et dilectis filiis abbatibus, prioribus, archidia- Innocent
 IV. to the

¹ juraverat . . . promiserat] In
 the margin.

² pro rege] om. C.

³ ut] et, B.

⁴ dictos] dictorum, B.

A.D. 1244. “ conis, decanis, et aliis ecclesiarum prælatiſ, et clericis,
 English “ per regnum Angliæ conſtitutiſ, ſalutem et Apoſto-
 prelates, “ licam benedictionem.
 exhorting “ Debet mater eccleſia hoſ, qui regali præeminent
 them to “ dignitate, illa prærogativa proſequi, et ea muneris
 to the king. “ gratia prævenire, quod in ipſiuſ devotione poteſtaſ
 “ ſemper ferveat, et ad ejuſ per conſequens ſubjec-
 “ torum obſequia pervigil habeatur. Cum igitur inter
 “ reges cæteroſ orbis terræ cariſſimum in Chriſto
 “ filium noſtrum regem Angliæ illuſtrem ſingulariſ
 “ dilectioniſ brachiis amplectamur, qui veluti princepſ
 “ catholicuſ et devotuſ Romanam eccleſiam matrem
 “ ſuam filiali ſubjectione et obſequio devotioniſ ſic
 “ ſemper ſtudit venerari, quod nequaquam ab ipſiuſ
 “ beneplacitiſ declinaret, quinimmo, quæ ipſi grata
 “ novit et placita, ſollicitudine promta peregit; non
 “ eſt mirum, immo condecenſ eſt et condignum, ſi
 “ ipſiuſ petitionibuſ faciliuſ annuamus, ſi honoriſ
 “ ipſiuſ et ſtatuſ quæramuſ gloriã et augmentum;
 “ ſi ad quod affectuſ ipſiuſ dirigatur, veſtræ liberali-
 “ tatiſ effectuſ conſonet in idipſum. Sane cum idem
 “ rex, ſicut ex parte ipſiuſ fuit propoſitum coram
 “ nobiſ, pro quibuſdam negotiis magniſ et arduiſ, quæ
 “ ſibi imminebant,¹ adeo ſubierit gravia, et ſubire
 “ adhuc ipſum oporteat onera expenſarum, quod ve-
 “ ſtræ ſubventioniſ indigere ſubſidio dinoſcatur, uni-
 “ verſitateſ veſtram rogamuſ, monemuſ, et hortamur
 “ attente, per Apoſtolica ſcripta mandanteſ, quatinuſ
 “ attendenteſ prudenter, quod voſ decet et convenit
 “ eo libentiuſ ipſiuſ regiſ ſupportare laboreſ et grava-
 “ mina relevare, quo miniſ poſſet ſine veſtri ſtatuſ
 “ et honoriſ diſpendio alicujuſ jacturæ vel incommo-
 “ ditatiſ onere prægravari, ſibi de veſtriſ redditibuſ
 “ honeſtum ſubſidium liberaliter conferatiſ; ut idem
 “ expenſarum ſuarum, veſtræ ſubventioniſ propitiante

¹ B. repeats *negotiis*.

“ dextera, perferre leuius onus possit, vosque proinde A.D. 1244.
 “ vobis ejusdem regis, cujus bonorum estis participes,
 “ honoris et gloriæ non expertes, favorem et gratiam,
 “ quibus proculdubio indigetis, valeatis futuris tem-
 “ poribus vendicare, et nos, qui haberi volumus ex hoc
 “ ad vestra et vestrarum ecclesiarum commoda prom-
 “ tiores, devotionis vestræ promptitudinem non imme-
 “ rito commendemus. Datum Januæ, quarto kalendas ^{Genoa,}
 “ Augusti, pontificatus nostri anno secundo.” ^{29 July. 1244}

Similiter autem scripsit singulis prælati sub eadem forma, non sine multæ pecuniæ effusione, Papæ transmissæ, pro labore scripturæ.

Et cum per commune consilium, a quo noluerunt ^{Entreaties} recedere, provisum esset, ut responsio ad literas Papales ^{of the} pro rege deprecatorias prorogaretur usque ad terminum ^{king.} prænotatum, et recedentibus magnatibus, ultimo die ^{Feb?} concilii, quod sex diebus duraverat, usque ad noctem sollicitavit singulos prælatos, deprecans ut in crastino iterum convenirent. Quibus convenientibus in infir- maria, scilicet in capella Sancti Johannis Evangelistæ, misit dominus rex comitem Legrecestriæ S[imonem], P[etrum] de Sabaudia, Radulphum filium Nicholai, Wil- lelmum de Cantelupo, Johannem filium G[alfridi], qui exposuerunt eis ex parte domini regis ejus desiderium, petentes diligenter, ut optemperent regiæ voluntati secundum petitionem saltem Papalem, si regia post- poneretur. Exposuerunt etiam regis instantem eges- tatem, et imminetia regis et regni pericula, videlicet guerram motam in Wasconia, insolentiam quoque Walensium reprimendam. Petierunt ergo prælati trans- scriptum epistolæ Papalis, ut sibi super hoc consu- lerent. Et dum talia agerentur, ante expectatum ecce rex solus festinanter et ex abrupto advenit, protestans cum suo solito jusjurando, quod honor eorum honor suus foret, et e converso. Et super prædictis preces precibus exaggeravit. Respondentibus igitur illis, quod super hoc diligentem haberent tractatum, rex recessit

A.D. 1244. perturbatus. Et cum super [hoc] propensius tractarent, volentibus aliquibus ut mitius regi responderent ipsi [tam] prælati quam laici, respondit Lincolniensis, proferens hanc theologiæ auctoritatem; "Non dividamur a consilio communi. Quia scriptum est; Si dividadamur, statim omnes moriemur." Et sic prorogata sunt omnia usque ad terminum memoratum, tam super petitione domini Papæ pro rege, quam ipsius domini regis. Perpendens autem dominus rex, quod omnes simul non potuit enervare, recurrens ad versutias Romanorum, attemptare proposuit singulos singillatim, sicut alias fecerat, simulatis sermocinationibus circumventos sibi inclinare; rediensque petiit, ut saltem adhuc per unum diem moram protelarent. Quod quidam prælatorum caute attendentes, noluerunt illaqueari. Sed summo mane recedentes, retia, quibus aliquando involuebantur, prudenter evaserunt. Et murmurante et rege, solutum est concilium.

Speech of
bishop
Grosseteste.

3 Feb. ?

The
council
dissolved.

Hæc providebant magnates rege consentiente inviolabiliter deinceps observari.

Decision
of the
council.

f. 178 b.

" De libertatibus alia vice emptis, concessis, et per cartam domini regis confirmatis, quod de cætero observentur. Ad cujus rei majorem securitatem fiat nova carta, quæ super hæc specialem faciat mentionem. Et ab omnibus prælatis sollempniter excommunicentur qui scienter et prudenter libertates a domino rege concessas vel impugnare, vel impedire quo minus observentur, præsumserint; et reformetur status eorum, qui post ultimam concessionem in libertatibus suis læsionem incurrerunt. Et quia [nec] propter virtutem sacramenti præstiti, nec propter timorem sententiæ latæ a sancto viro Ædmondo, quod ea vice promissum fuerat hactenus extitit observatum; ne hujusmodi periculum de cætero eveniat, et sic fiant novissima pejora prioribus, de communi assensu qua-

" tuor eligantur potentes et nobiles de discretioribus A.D. 1244.
 " totius regni, qui sint de consilio domini regis, et
 " jurati quod negotia domini regis et regni fideliter
 " tractabunt, et sine acceptione personarum omnibus
 " justitiam exhibebunt. Hi sequentur dominum regem,
 " et si non omnes, semper duo eorum ad minus præ-
 " sentes sint, ut audiant querimonias singulorum, et
 " patientibus injuriam celeriter possint subvenire. Per
 " visum et testimonium eorum tractetur thesaurus
 " domini regis, et pecunia ab universis specialiter con-
 " cessa, et ad commodum domini regis et regni, ex-
 " pendatur secundum quod melius viderint expedire.
 " Et erunt libertatum conservatores. Et sicut de om-
 " nium assensu eliguntur, sic sine communi assensu
 " non poterit aliquis eorum amoveri. Uno eorum
 " sublato de medio, de assensu et electione trium loco
 " illius alius substituatur infra duos menses. Nec
 " sine ipsis, sed cum necesse fuerit et ad eorum in-
 " stantiam, iterum conveniant universi. Brevia contra
 " regem et consuetudinem regni impetrata penitus
 " revocentur. Memorandum quoque, de sententia fe-
 " renda in contradictores. Item, de obligatione sacra-
 " menti in invicem. Item, de itinere justitiorum.
 " Justitiarius et cancellarius ab omnibus eligantur. }
 " Et quia frequenter debent esse cum domino rege,
 " poterunt esse de numero conservatorum. Et si ali-
 " qua causa¹ interveniente dominus rex abstulerit
 " sigillum a cancellario, quicquid fuerit interim sigil-
 " latum, irritum habeatur et inane. Deinde cancellario
 " fiat restitutio. Nullus substituatur justitiarius vel
 " cancellarius, nisi per sollempnem omnium convoca-
 " tionem et assensum. Duo justitii in banco. Duo
 " barones in scaccario. Unus ad minus justitiarius
 " Judæorum. Hac vice per communem fiant elec-
 " tionem, ut, sicut omnium negotia sunt tractaturi, sic

¹ *causa*] From C.; om. B.

A.D. 1244. " in eorum electione concurrat assensus singulorum.
 " Et postmodum, cum necesse fuerit alius loco alicujus
 " ipsorum substitui, per provisionem; quatuor consilia-
 " torum prædictorum substitutio. Hactenus suspecti,
 " et minus necessarii, a latere domini regis amoveantur."

*Quomodo hæc omnia salubriter provisiva per Papalem
 perturbationem impediabantur.*

These regulations hindered by the Papal avarice.

Et dum [de] hujusmodi negotiis utilibus nimis rei-publicæ in spatio trium hebdomadarum dictarum diligenter pertractassent magnates, hostis humani generis, pacis perturbator et scismatum suscitator diabolus hæc omnia per Papalem avaritiam infeliciter impedivit. Credens enim dominus Papa, quod flexibiles Angli colla sua jam dictæ contributioni juxta consuetudinem suam jam subdidissent, tum propter regis aviditatem, tum propter suæ petitionis instantiam, misit a latere suo quendam clericum suum magistrum Martinum, quem propter improbam rapacitatem suam multi magistrum Martinum appellarunt, habentem novam et inauditam potestatem, videlicet ampliorem quam unquam meminimus aliquem legatum habuisse. Manus enim extendit ad contributionem exigendam; provisiones secundum mentis suæ impetum, ratione relegata, ad opus ignotorum faciendas; redditus violenter extortos, consanguineis domini [Papæ] conferendos, auctoritate Papali truculenter armatus, cujus novas cartas, secundum desiderium suum et secundum repentini casus-emergentis negotium, singulis diebus ostendit. Unde fuerunt qui dicerent, ipsum habere multas scedulas non scriptas, tamen bullatas, ut in eis quicquid ei placeret scriberet; quod absit. Missus est igitur iste legatus sophisticus ad regem primo, supplicans ei, ut et ipse, vicem reddens domino Papæ, diligenter insudaret, ut prælati Angliæ ad contributionem domino Papæ faciendam generaliter consentirent; ad minus ad compromissio-

Martin sent to England as nuncio with greater power than legates in general.

Latin French

nem, et festinam solutionem decem¹ milium marcarum. A.D. 1244. Cui respondit rex, quod magnates sui, tam prælati et clerici, et tam comites quam barones, et milites, tam frequenter bonis suis variis argumentis spoliantur, quod jam sibi vix sufficiunt; “nec mihi regi suo nec Papæ volunt vel valent contribuere. Veruntamen mihi ipsi humiliato et suæ voluntati inclinato jam modestius respondentes, juvamen juxta suas facultates promiserunt.” Quod cum audisset magister Martinus, dejecto vultu recessit, nullam de regis adjutorio spem reportans. Veruntamen convocatis prælatis, apices Apostolicos ostendit sub hac forma singillatimque, primo archiepiscopis et episcopis, et postea abbatibus exemptis et non exemptis.

Litteræ domini Papæ prælatis Angliæ, præcipue abbatibus pro contributione sibi facienda.

“Innocentius, etc., abbatibus, eorumque conventibus, exemptis et non exemptis, in Cantuariensi diocesi constitutis, salutem et Apostolicam benedictionem. “Illam de vestræ sinceritatis affectibus spem gerimus, et fiduciam optinemus, ut quotiens sedi Apostolicæ matri vestræ necessitatis articulus imminet, ad vos, tanquam dilectos ejus filios et devotos, pro ipsius oneribus relevandis, incunctanter recurrere valeamus. Cum igitur sedes ipsa, per ea quæ piæ memoriæ G[regorii] Papæ, prædecessoris nostri, auctoritate in Anglia aliisque regnis populi Christiani pro ejusdem sedis subsidio sunt collata et collecta, non adhuc a debitorum suorum, quæ catholicæ fidei, ecclesiasticæ libertatis, et patrimonii sui defensione contraxerat, onere valeat relevari, ad vestræ devotionis effectum necessitate cogente fiducialiter recurrentes,

Letter of Innocent IV. to the abbats of the diocese of Canterbury, asking for an aid to be paid to Martin.

¹ *decem*] de centum, C.

A.D. 1244. “ universitatem vestram de consilio fratrum nostrorum
 “ rogamus, attentius monemus per Apostolica scripta
 “ præcipiendo mandantes, quatinus præscriptæ necessi-
 “ tatis instantia, qua Romana ecclesia graviter perur-
 “ getur, affectione pensantes, ut convenit, filiali, et
 “ compassionem super hoc habentes debita[m] erga
 “ ipsam, nobis et sibi, pro solutione debitorum illorum,
 “ in ea subvenire curetis pecuniæ quantitate, quam
 “ dilectus filius magister Martinus, cameræ nostræ ele-
 “ ricus, lator præsentium, vobis ex parte nostra dux-
 “ erit exprimendam. Eamque sibi aut ipsius nuntiis
 “ infra terminum, quem idem vobis præfiget, assignetis ;
Minc. “ preces nostras taliter impleturi, quod nos devotionem
 “ vestram merito commendare possimus, et super hoc
 Lateran, “ aliter procedere non cogamur. Datum Laterani, sep-
 7 Jan. “ timo idus Januarii, pontificatus nostri anno primo.”

Continuatio materiæ.

Difficulty
 of the
 abbats be-
 tween the
 demands
 of the king
 and the
 Pope.
 f. 179.

Cum autem hæc Londoniæ prolata diligenter a præ-
 latis omnibus, præcipue tamen ab abbatibus, essent in-
 tellecta, noluerunt abbates soli respondere, sed adjuncti
 aliis, quia eodem modo scriptum fuit eis, studiose
 super his contrectaverunt. Conquerentesque ad invi-
 cem, dixerunt ; “ In arcto constituimur. Rex dominus
 “ et patronus noster, et multarum ecclesiarum nostra-
 “ rum fundator et instaurator, thesauro destitutus,
 “ rogat auxilium ad defensionem et munimen regni,
 “ id est, reipublicæ, et hoc idem dominus Papa postu-
 “ lat instanter pro ipso rege ; ecce duplex petitio, utro-
 “ bique valida et efficax. Supervenit autem alia Pa-
 “ palis non expectata postulatio. Prima, quia duplex,
 “ præponderat, et est favore dignior. Ex regis enim
 “ liberalitate aliquam expectamus retributionem ; ex
 “ Papa vero, nullam. Hinc tamen impetitur, illinc
 “ perurgemur ; hinc premimur, illinc coarctamur, et

“ quasi inter¹ incudem et malleum conterimur, et velut A.D. 1244.
 “ inter duas molas exagitamur.”

*Adveniunt nuntii imperiales Londoniam ad concilium
 prohibentes ne fiat Papæ contributio.*

Et dum talia, non sine cordium cruentatorum amara *Impertinens.*
 sollicitudine, diversimode revolverentur, ad omnium
 magnatum notitiam omnia pervenerunt. Perstrepsit *Letter of Frederick II. read at the council in London.*
 murmur in populo, et quid agendum ignorantes, omnes
 ad prælatos accesserunt, ut uno per omnia consilio
 uterentur, quia hoc negotium generalem statum regni
 contingebat. Et ecce magister Walterus de Oera, et
 quidam alii sollempnes nuntii domini imperatoris, Lon-
 doniam advenientes ad concilium, epistolam imperialem
 in medium protulerunt. Et statim, magistro Martino
 multum murmurante et inde grunniente, perlecta est
 epistola in præsentia domini regis et totius concilii.
 In qua epistola se excusabat dominus imperator de
 contumacia, super qua reddiderat eum dominus Papa
 infamem, asserens se velle humiliter justitiæ parere, et
 mandatis ecclesiæ stare et satisfacere. Cui etiam per-
 hibebant testimonium dominus imperator Constantino-
 politanus et dominus comes Tholosanus, per literas
 suas patentes ibidem in propatulo demonstratas. Jus-
 tificans etiam se dominus imperator Frethericus in
 tenore ejusdem cartæ, et per nuntios itidem asserentes,
 protestatus est, quod dominus Papa proterve exigebat
 se seisiri civitatibus et castris et terris quibusdam, de
 quibus non adhuc constat² si pertineant ad imperium
 vel ecclesiam, et incarceratos quosdam, quos tenebat
 quasi suos seductores, liberari, antequam idem impe-
 rator absolveretur. Timens igitur, ut ait, irretiri et

¹ Μετὰ τὸ τοῦ Ἰερικίου καὶ σφύρας.
 Erasmus, Adagia, p. 206 (Col. 1629),
 who also gives the Latin form of
 the proverb from Origen's Homilies

on Jeremiah. It will be found in
 Hom. 3 in Heremiam, i., p. 581
 (ed. Basil. 1571).

² B. repeats *non*.

A.D. 1244. Papalibus laqueis alligari, supposuit se dispositioni et censuræ regum Francorum et Anglorum, ac barnagii regnorum eorundem. Nec sic, ut ait, a domino Papa exaudiri nec appendi potuit ejusdem tam justa humilitas. Et super hoc conquestus est graviter universis. In calce igitur sermonis in carta conscripti inculcans addidit dominus imperator, cum quadam etiam comminatione adjuncta, quod omnia transmissa in auxilium domini Papæ fuerint addita imperiali thesauro. Unde modis omnibus, quibus potuit, supplicabat, ne Anglici in suum detrimentum Papæ æmulo suo aliquid contribuerent. Addidit etiam, quod si rex Angliæ suis obtemperaret consiliis, regnum Angliæ a tributo, quo injuste Papa Innocentius tertius illud ligaverat, potenter ac juste liberaret, necnon ab aliis Papalibus gravaminibus, quibus diatim opprimitur, illud eriperet. Per quod dominus imperator multorum corda sibi conciliavit. Insertum etiam fuit cartæ memoratæ, quod si rex huic mandato non optemperaret, quoscunque de suis in ditione sua posset reperire, gravi puniret ultione.

He exhorts the English not to contribute to the Pope.

Consentiunt magnates et prælati de auxilio pecuniari faciendo regi, conditionaliter tamen.

45 Aid granted to the king. Convenientibus autem iterum magnatibus cum prælatis generaliter Londoniis, scilicet a die Purificationis beatæ Mariæ in tres septimanas, concilium super prædictis negotiis et tractatum habuerunt diligentem. Affuerunt etiam illic quorundam absentium procuratores, videlicet Cantuariensis et Eboracensis archiepiscoporum, triumque sedium episcopalium tunc vacantium, ex parte capitulorum, Coventrensis, Cicestrensis, et Coventrensis.¹ Et renovata fuit petitio domini regis super auxilio pecuniari sibi faciendo. Circa quod de die in diem convenit eos dominus rex, tum

¹ Coventrensis] Sic B. It is probably an error for Bathoniensis, as that see was then vacant.

in propria persona, tum per internuntios sollempnes, per A.D. 1244. quos promisit se libertates quas juraverat in coronatione sua, super quibus cartam confecerat, integerrime servaturum. Ad quarum etiam tuitionem, rogavit ut singuli episcopi in diocesisibus suis sententiam ferrent in ipsum et omnes, qui contra memoratas libertates venirent in aliquo articulo. Tandem unanimiter, cum nullo modo ad aliam formam possent flecti, concesserunt domino regi ad maritandam filiam suam primogenitam, de omnibus qui tenent de domino rege in capite, de singulis scutis viginti solidos solvendo, scilicet medietatem ad Pascha, et aliam ad festum Sancti Michaelis.

Et cum relatum esset domino regi, ut ad memoriam *Nota gravamina Angliæ antecedentia.* tam hæc quam præterita reduceret, recordatum est ei, quotiens similia a suis fidelibus, quos fovere debuit, non depauperare, truculenter et sine solutione promissorum eisdem extorserat. Post captionem Bedefordiæ, statim concessum est ei carucagium de tota Anglia, scilicet de qualibet caruca duo solidi. In anno sequenti, quintadecima omnium mobilium. Iterum, iturus in Britanniam cepit non modicam pecuniam a prælatis etiam et viris religiosis, burgensibus, et Judæis. Post reditum suum de Britannia, cepit scutagium, scilicet de scuto tres marcas. Item, postea concessa fuit quadragesima pars omnium mobilium. Item, postea trigesima pars omnium mobilium. Item, quando maritavit sororem suam Ysabellam domino imperatori F[retherico], cepit dominus rex ad maritagium suum carucagium, videlicet de caruca duas marcas. In nativitate autem filii sui, in magnum dedecus sui, multa munera, quæ ad magnam summam pecuniæ ascenderunt, impudenter extorsit. Item, iturus in Wasconiam cepit a prælatis, viris religiosis, burgensibus, et Judæis, et a quibuscunque potuit aliquid abradere, pecuniam infinitam. Rediens autem a Wasconia inglorius et seductus, jussit ut magnates et prælati ipsi occurrerent etiam ad mare, qui ibidem diu expectantes frustra, tandem ipsum in muneribus im-

A.D. 1244. preciabilibus exceperunt. Similiter et cives Londonienses, et alii. Et qui munera nobilia compertus est non contulisse, aliquo argumento redargutus, dampnificabatur. Qualiter autem pro hac præsentī contributione et omnibus aliis promissa et pacta adimplebit rex, noverit Ille Qui nihil ignorat.

*Responsio prælatorum magistro Martino de auxilio
faciendo domino Papæ.*

Answer of the prelates to the nuncio Martin, refusing to give consent to his demands in the ab-f. 179 b. sence of some of their number.

Et cum novisset magister Martinus nuntius domini Papæ, quod magnates Angliæ regiæ contributioni generaliter consensissent, inhiabat avidius ad negotium suum, ad quod missus fuerat, consummandum, quod adhuc suspensum expectabatur, videlicet de adjutorio domino Papæ pecuniari faciendo. Congregatis igitur omnibus, ait, “Viri fratres ac domini, Romanæ ecclesiæ filii dilectissimi, in quorum sinu reposita est tota spes Papalis, quid respondetis et vos patri vestro spirituali super negotiis Romanæ ecclesiæ matris vestræ, ut per epistolam Papalem certificamini, sic oppressæ? Domino vestro temporali obedienter obtemperastis, videlicet domini regi; absit ut patri vestro spirituali, scilicet domino Papæ, in vobis confidenti, et pro statu universalis ecclesiæ contra ejus rebelles dimicanti, manum non porrigatis auxiliatricem.” At prælati prudenter considerantes sermones ipsius mellitos et mollitos, favo dulciores et oleo molliores, cum tamen essent in fine felle amariores et jaculis pungentiores, non sunt incurvati. Sed præhabita deliberatione, ponentes verbum commune in ore domini decani¹ Sancti Pauli Londoniarum, viri discreti et facundi, hæc ipsi magistro Martino retulerunt: “Domine, respondet tibi universitas prælatorum Angliæ, tam de auxilio pecuniari domino Papæ contribuendo, quam de redditibus, quos a singulis ecclesiis sibi

Ps. liv. 22.

¹ Henry of Cornhill.

“ per te dominus Papa postulat exhiberi. Ista quæ A.D. 1244.
 “ proponis dominum regem Angliæ specialiter tan-
 “ gunt, generaliter autem omnes ecclesiarum patronos.
 “ Tangunt etiam archiepiscopos et eorum suffraganeos,
 “ necnon universos Angliæ prælatos. Cum ergo domi-
 “ nus rex propter infirmitatem, archiepiscopi, episcopi,
 “ et alii ecclesiarum prælati, sint absentes, in eorum
 “ absentia respondere non possumus nec debemus;
 “ quia si id facere præsumeremus, in præjudicium
 “ omnium absentium fieret prælatorum.” Et illis dic-
 tis, venit Johannes Mansel,¹ et alii nuntii domini Message of
the king
to the
prelates.
 regis, ad omnes prælatos, qui de rege baronias tene-
 bant in capite, districte inhibentes, ne laicum feodum
 suum Romanæ ecclesiæ obligarent, unde a servitio sibi
 debito privaretur. Hæc cum magister Martinus intel-
 lexisset, statuit his qui aderant diem in medio Quad-
 ragesimæ, dum ipse procuraret domini regis adventum
 et absentium prælatorum, ut negotium tunc sortiretur
 effectum. Sed illi absque regis et aliorum, qui absentes
 erant, assensu, præfixum diem admittere noluerunt;
 unde singuli ad propria sunt reversi. Veruntamen The pre-
lates, sum-
moned
again,
refuse to
comply
with the
demands of
Martin.
 auctoritate novarum literarum, quibus ad placitum
 abundavit magister Martinus, iterum aliqui prælatorum
 convocati memoratæ contributioni noluerunt consentire,
 sed jam efficacius restiterunt, dicentes per prædictum
 responsalem; “ In primis, paupertas regni Angliæ, cui
 “ undique imminent guerrarum pericula, non permittit
 “ huic exactioni consentire, quæ toti regno comminatur,
 “ prætextu cujus paupertatis plures adhuc ecclesiæ
 “ æris alieni pondere et præcipue monasteria prægra-
 “ vantur. Item, cum legato cardinali exigente fieret
 “ contributio nuper propter onus æris alieni, quo
 “ dicebatur ecclesia Romana prægravari, in magnum
 “ gravamen nostrum, nec tamen in utilitatem ecclesiæ
 “ sit conversa, fortius nunc simplici nuntio exigente

¹ *Mansel*] Marescallus, B.

A.D. 1244. " timeri potest, ne consimile vel deterius contingat
 " ista vice. Item, si nunc iterum fieret, timeri posset
 " non immerito, ne ad consequentiam traheretur, cum
 " binus¹ actus inducat consuetudinem. Item, cum in
 " brevi celebraturus concilium credatur dominus Papa,
 " et certe jam dicatur, ubi indubitanter quidem præ-
 " lati singuli gravabuntur tum magnis et sumptuosis
 " laboribus, tum etiam in visitationibus, gratis vel non
 " gratis, domino Papæ aut² quibusdam aliis, quos
 " nunquam munera spernere vidimus, faciendis; con-
 " tingeret, quod per afflictiones afflictis additas pauci
 " invenirentur, qui possent moles hujusmodi impor-
 " tabiles sustinere. Item, cum sancta mater nostra
 " ecclesia Romana ære alieno onerata plurimum alle-
 " getur, justum est et honestum, ut cum sibi pondus
 " hujusmodi sustinere non prævaleat, sibi ab univer-
 " sis devotis suis filiis, qui omnes in brevi creduntur
 " in concilio convenire, fiat subventio. Et quod prin-
 " cipaliter tangit, ab omnibus comprobetur, ut sic
 " melius ecclesia relevetur, et singuli minus prægra-
 " ventur." Cum autem hæc audisset contra exactionem
 " ecclesiarum et præbendarum et auxilii pecuniaris tam
 " efficaciter et constanter inferri, dicitur magister Marti-
 " nus³ oblatrasse comminando. Quod et prælati patienter
 " sufferentes, soluto concilio recesserunt; in calce sermo-
 " nis addentes, quod imperiales minas, si contribuissent,
 " amplius formidabant. Et tunc autem insidiando, manus
 " avidas redditibus vacantibus latentius injecit; utpote
 " Saresbiriensis ecclesiæ thesaurariæ, quam nepotulo
 " domini Papæ conferri procuravit, et aliis plurimis, de
 " quarum collationibus et ablationibus ob reverentiam
 " ecclesiæ Romanæ honestius est omittere, quam propter
 " scandalum enarrare.

His anger
and
threats.

¹ This is quoted above (p. 38) as from the Codex. See note¹ on p. 38.

² aut] a, B.

³ Martinus] Mařtinus, B. see above p. 368. C. has only *Martinus* here.

De cujusdam pueri corpusculo Londoniis invento. A.D. 1244.

Eodem vero anno, kalendis Augusti inventum est The body of a boy; supposed to have been murdered by the Jews, found in London. corpusculum cujusdam pueri masculi inhumatum in cimiterio Sancti Benedicti, in civitate Londoniarum, in cujus cruribus et brachiis et sub mamillis literis Hebraicis regulariter fuit inscriptum. Ad quod spectaculum cum plures convenirent admirantes, et nescirent literas legere, scientes quia literæ Hebraicæ fuerunt, advocabant conversos Judæos, qui domum, quam dominus rex Londoniis fundaverat, inhabitabant; ut ipsi, sicut vitam aut membra diligebant, pro honore, amore, et timore domini regis, sine figmento falsitatis scripturam illam aperirent. Erant enim præsentibus ballivi regii, pacis conservatores. Credebant etiam, nec sine causa, quod Judæi ipsum puerulum in Jesu Christi improperium et contumeliam, quod frequenter relatum est accidisse, vel crucifixerant vel crucifigendum variis tormentis exagitaverant, et cum jam exspirasset, eum cruci indignum illuc projecisse. Porro apparuerunt in corpore illo livores et scissuræ virgarum, et quorundam aliorum tormentorum signa et vestigia manifesta. Et cum adducerentur dicti conversi ad legendum quæ inscripta erant, et studerent ut perlegerent, (erant enim literæ propter extensionem et contractionem cutis et carnis huc illucque projectæ et multipliciter exagitate deformatæ, et jam non legibiles,) verum nomen patris et matris pueruli, suppressis cognominibus, inscriptum reperierunt, et quod venditus fuit puer Judæis, sed quibus, vel ad quid, non poterant investigare. Interim quidam Judæorum Londoniensium clandestinam et repentinam fugam inierunt irredituri, qui eo ipso se suspectos merito reddiderunt. Asserebantque nonnulli, Dominum miracula pro puero operatum fuisse. Et quia compertum est, aliquando Judæos talia facinora perpetrasse, et corpora sancta crucifixa in ecclesia celebriter fuisse recepta, et etiam miraculis choruscasse,

A.D. 1244. licet quinque vulnerum manibus et pedibus et latere
f. 180. stigmata non apparuerunt in memorato corpusculo, illud
tamen canonici Sancti Pauli rapuerunt, et in ecclesia
sua non procul a magno altari sollempniter sepelierunt.

Novi sancti clarent in Anglia.

Miracles
at various
tombs in
England.

Tempore quoque sub eodem, dicebantur miracula ad
tumbas piæ memoriæ Rogeri Londoniensis episcopi,
neenon et magistri Johannis de Foxtuna, custodis
ecclesiæ ejusdem villæ, similiter et magistri Roberti
fratris archiepiscopi Cantuariensis Ædmundi, sicut ad
tumbam beati Roberti de Karreburg,¹ choruscare, et
sanitatum beneficia ægrotis ad laudem Christi fuisse
distributa.

Adest comes Flandriæ in regis adjutorium.

Thomas
of Savoy,
count of
Flanders,
comes to
England.

Sub eisdem diebus, applicuit apud Dovram comes
Flandriæ, adveniens in regis adjutorium, Scotiam ex-
pugnare proponentis. Cujus adventus in cordibus
magnatum Angliæ indignationem et sannam generavit
sufficiens enim erat Anglia Scotiam sine ipso etiam
exterminare. Duxit autem secum dictus comes sexa-
ginta² milites et centum servientes, armis competenter
communitos, et denariis regis sitienter inhiantes.

He goes
to St. Al-
ban's.

Et cum ad Sanctum Albanum memoratus comes et
frater ejus, electus Cantuariensis, pervenissent, occurrit
eis magister Walterus de Sufeld, electus Norwicensis,
qui ibidem a prædicto electo statim in episcopatum
Norwicensem confirmatur. Et eodem tempore, domina
Blanchia ecclesiam, quam juxta Pontesium³ fundaverat,
fecit dedicari.

The bishop
of Norwich
confirmed.

¹ i.e. Knaresborough.

² sexaginta] xl., C.

³ Pontoise.

*Magister Willelmus de Burgo eligitur in episcopum A.D. 1244.
Landavensem.*

Diebus quoque sub eisdem, electus¹ est in episcopum William
Landavensem magister Willelmus de Burgo, clericus de Burgh
domini regis, vir benignus, et sine querela, atque famæ Llandaff.
incontaminatæ.

Extorsiones inauditæ.

Eodemque tempore factæ sunt inauditæ extorsiones Extortions
pecuniæ et reddituum per magistrum Martinum, Lon- of the
doniis commorantem, scilicet apud Novum Templum. nuncio
Per modum enim legati se gerens, licet legati vestibus, Martin.
pro privilegio regis sophisticè salvando, non insignitus,
passim significavit imperiose illi abbati vel illi priori,
ut sibi darent et mitterent munera preciosa, palefridos
desiderabiles, et in esculentis et poculentis sumptuosa
xenia, et vestimenta adornativa. Quod cum fecissent,
ipse Martinus remisit eis quæ ei missa fuerunt, asse-
rens ea esse insufficientia, et præcepit eis, ut meliora
sibi sub pœna suspensionis et anathematis transmittere-
rent. Suspendit autem omnes a collatione beneficiorum
triginta marcas valentium et supra, donec suæ satis-
factum foret cupiditati. Unde miseri Anglici acerbio-
rem, quam olim subierunt filii Israel, se doluerunt in
Egipto Britannica tolerare servitutem.

*De controversia mota inter dominum regem Angliæ
et regem Scotiæ.*

Et dum annalis orbita his temporibus volveretur, The king
rex, edicto publice proposito et submonitione genera- goes to
liter facta, fecit notificari per totam Angliam, ut qui- Newcastle
libet baro, tenens ex rege in capite, haberet prompta with an
regali præcepto omnia servitia militaria, quæ ei de- army
Scots.
against the

¹ A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

- A.D. 1244. bentur, promta et parata, tam episcopi et abbates, quam laici barones. Et profectus est cum exercitu copioso versus Novum Castrum super fluvium Thynam, hac principaliter conficta causa, quod Walterus Cumin, quidam nobilis et præpotens baro de Scotia, et quidam alii de regno Scotiæ duo castra in Galeweia et Laudiana,¹ in præjudicium regis Angliæ et contra cartas prædecessorum suorum, suspecta firmaverant. Regis quoque exules et inimicos fugitivos, utpote Galfridum de Marisco in præsentiarum, et alios alio tempore, quasi conniventer volens subtrahere sibi homagium, quo ei tenebatur, Francis confœderatus receptaverat. Congregata igitur universitate totius Angliæ nobilium apud memoratum castrum, tractatum est diligenter
- Aug. 15. super tam arduo negotio, concilio habito circa Assumptionem beatæ Mariæ diligentissimo, ubi compositum est inter ipsos reges, procurante comite Ricardo, et aliis magnatibus salubriter et prudenter utrobique intermeantibus. Rex etenim Scotiæ, vir bonus, justus, pius, et dapsilis, ab omnibus tam Anglis quam suis diligebatur, et merito. Habebat itaque exercitum numerosum valde et fortem, videlicet mille armatos, in equis satis bonis, licet non Hispanis, vel Ytalicis, vel aliis preciosis, et competenter ferreis vel lineis armaturis communitos. Pedites vero circiter centum milia, qui omnes unanimes, confessi, et prædicantium consolatione, quia pro patria sua juste dimicaturi forent, animati, mori minime formidabant. Ne autem tot Christianorum sanguis effusus ad Dominum clamaret
- Peace made.
- Heb. x. 31. ultionis, Eumque redderet offensum in Cujus manu incidere horrendum est, pax feliciter, ut subscripta carta² testatur, est reformata.

¹ Lothian. One of these castles was Ermitage in Liddesdale. For-

dun, Annalia, 45 (i., p. 291, ed. Skene).

² carta] om. C.

Obiit Ricardus de Stutevilla.

A.D. 1244.

Ipsoque tempore, scilicet in crastino sancti Laurentii, obiit¹ præclarus quidam baro Ricardus de Stutevilla.

Death of
Richard de
Stuteville,
25 Aug.

Carta regis Scotiae.

“ Alexander, Dei gratia rex Scotiae, omnibus Christi fidelibus hoc scriptum visuris vel audituris, salutem. Ad vestram volumus pervenire notitiam, nos pro nobis et hæredibus nostris concessisse et fideliter promississe carissimo et ligio domino nostro H[enrico] tertio Dei gratia regi Angliæ illustri, domino Hybernæ, duci Normanniæ et Aquitanniæ et comiti Andegaviæ, et ejus hæredibus, quod in perpetuum bonam fidem ei servabimus pariter et amorem; et quod nunquam aliquod fœdus iniemus per nos vel per² aliquos alios, ex parte nostra, cum inimicis domini regis Angliæ vel hæredum suorum, ad guerram procurandam vel faciendam, unde dampnum eis vel regnis suis Angliæ et Hybernæ aut cæteris terris suis eveniat, vel possit aliquatenus evenire, nisi nos injuste gravent; stantibus in suo robore conventionibus inter nos et dictum dominum regem Angliæ. initis ultimo apud Eboracum, in præsentia domini Ottonis, Sancti Nicholai in carcere Tulliano diaconi [cardinalis], tunc Apostolicæ sedis legati in Anglia; et salvis conventionibus factis super matrimonio contrahendo inter filium³ nostrum et filiam⁴ dicti domini regis Angliæ. Et ut hæc nostra concessio et promissio pro nobis et hæredibus nostris perpetuæ firmitatis robur optineat, fecimus jurare in animam nostram Alanum⁵ Ostiarium, Henricum de

Charter of
the king of
Scotland.

¹ His sword, inverted, is in the margin.

² *per*] om. C.

³ Alexander.

⁴ Margaret.

⁵ Alan “Dorwart,” the justiciary. Fordun, 47 (i. 293).

A.D. 1244. “ Bailloil, David de Lindeseie, Willelmum Giffard, quod
 Charter of the king of Scotland. “ omnia prædicta bona fide, firmiter, et fideliter ob-
 f. 180 b. “ servabimus. Et similiter jurare fecimus venerabiles
 “ patres David, Willelmum, Galfridum, et Clementem,
 “ Sancti .Andree, Glasconensem, Dunkeldensem, et
 “ Dunblaniensem episcopos. Et præterea fideles nos-
 “ tros, Patricium comitem de Dunbar, Malcolmum
 “ comitem de Fif, Malisium comitem de Strattherne,
 “ Walterum Cumin de Menetethe, Willelmum comitem
 “ de Mar, Alexandrum comitem de Buchan, David de
 “ Hastingsia comitem Athorl, Robertum de Bruis,
 “ Alanum Ostiarium, Henricum de Bailloil, Rogerum
 “ de Munbrai, Laurentium de Abrinthin,¹ Ricardum
 “ Cumin, David de Lindesie, Ricardum Siward, Wil-
 “ lelmum de Lindesia, Walterum de Moravia, Willel-
 “ mum Giffard, Nicholaum de Sully, Willelmum de
 “ Veteri Ponte, Willelmum de Beiure, Auleumum de
 “ Mesue, David de Graham, et Stephanum de Sming-
 “ ham, quod si nos vel hæredes nostri contra con-
 “ cessionem et promissionem prædictam, quod absit,
 “ venerimus, ipsi et hæredes eorum nobis et hæredi-
 “ bus nostris nullum, contra concessionem et promisi-
 “ onem prædictam, auxilium vel consilium impendent,
 “ aut ab aliis pro posse suo impendi permittent. Immo
 “ bona fide laborabunt erga nos et hæredes nostros
 “ ipsi et hæredes eorum, quod omnia prædicta a nobis
 “ et hæredibus nostris, necnon ab ipsis et eorum hære-
 “ dibus, firmiter et fideliter observentur in perpetuum.
 “ In cujus rei testimonium, tam nos, quam prædicti
 “ prælati, comites et barones nostri, præsens scriptum
 “ sigillorum suorum appositione roboravimus. Testi-
 “ bus prælatis, comitibus, et baronibus superius nomi-
 “ natis. Anno ² regni nostri.”

¹ *i.e.* Laurence, 2nd lord Aber-
 nethy of Salton.

² Sic, the year being omitted.

Apponuntur sigilla.

A.D. 1244.

Ista signa apposita fuerunt incontinenti, scilicet regis Scotiæ A[lexandri], Willelmi de Beiure, W[illelmi] de Veteri Ponte, W[illelmi] de Lindesia, Stephani de Sminham. Aliorum sigilla apposita fuerunt postea, et ipsum scriptum regi Anglorum transmissum ad Natale Domini proximo sequens per dominum priorem¹ de Thinemua, qui multum in illo negotio laboravit fideliter ac diligenter, ad utriusque partis honorem.

Confirmatio² Papalis prædictorum.

Hæc itaque, ut firmiter robur in perpetuum optinerent, et alia inferius annotata, transmissa sunt ad dominum Papam, ut hæc omnia confirmaret, hoc modo :

“Sanctissimo in Christo patri I[nnocentio], Dei
 “gratia summo pontifici, A[lexander] eadem gratia rex
 “Scotiæ, comes Patricius, comes de Strattherne, comes
 “Levenath, comes de Anegus, comes de Mere, comes
 “de Aithole, comes de Ros, comes de Katenes, comes
 “de Buchan, Rogerus de Munbrai, Laurentius de Al-
 “berinthin, Petrus de Mauver, Ricardus Cumin, Wil-
 “lelmus de Veteri Ponte, Robertus de Brus, Rogerus
 “Avenel, Nicholaus de Sulling, W[alterus] de Morai
 “de Dunfel, Willelmus de Murefe de Petin, Johannes
 “Byset juvenis, W[illelmus] de Lindesie, Johannes de
 “Vallibus, David de Lindesie, W[illelmus] Giffard,
 “Duncanus de Ergatile,³ J. de Matervelle, Eymerus
 “filius ejus, Rogerus comes Wintoniensis, H[ugo]
 “comes Oxoniensis, W[illelmus] de Vesey, Ricardus
 “Siward, Willelmus de Ros, Rogerus de Clere, Hen-
 “ricus filius comitis de Brettin,⁴ Eustachius de

¹ Richard de Parco.

² This heading has been erased from B., and written in by a later hand.

³ *i.e.* Argyle; probably Duncan Campbell of Lochow.

⁴ *i.e.* Brechin.

A.D. 1244. " Stutevilla, comes Malcolmus de Fif, comes de Me-
 The char- " netheshe, Walterus filius Alani, Walterus Olifard,
 ter sent for " Bernardus Fraser, Henricus de Bailloil, David
 confirma- " Cumin, David Marescallus, Thomas filius Ranulphi,
 tion to the " Willelmus de Fortibus, Johannes de Bailloil, et Ro-
 Pope. " bertus de Ros, salutem et debitam cum omni honore

" reverentiam.

" Sanctitati vestræ significamus, nos sacramentum
 " corporaliter præstitisse coram venerabili patre Ot-
 " tone, Sancti Nicholai in carcere Tulliano diacono
 " cardinali, in Anglia, Scotia, et Hybernia tunc Apo-
 " stolicæ sedis legato, ac cartam nostram confecisse,
 " quæ ita incipit; 'Sciant præsentis et futuri, quod ita
 " 'convenit in præsentia domini Ottonis Sancti Ni-
 " 'cholai,' etc. Quæ carta penes dominum regem An-
 " glia et nos remanet cyrografata. Item aliam, quæ
 " sic incipit; 'Ad omnium vestrum notitiam volumus
 " 'pervenire.' Cum ex forma præcedentium nostrarum
 " pateat obligationum, subjecimus nos jurisdictioni
 " vestræ, ut nos et hæredes nostros per censuram
 " ecclesiasticam possitis cohercere, si aliquo tempore
 " contra memoratam pacem venerimus. Et [si] non-
 " nunquam contingit, quod quidam nostrum, omnes,
 " vel unus, contravenire temere præsumunt, vel præsu-
 " mere nituntur, vel nitentur, et ex hoc tam ani-
 " mabus nostris quam hæredum nostrorum grave
 " posset generare periculum, et corporibus nostris et
 " rebus non minimum immineret detrimentum, sanctæ
 " paternitati vestræ supplicamus, quatinus alicui suffra-
 " ganeorum archiepiscopi Cantuariensis detis in man-
 " datis, ut nos hæredesque nostros ad præfatæ pacis
 " observationem compellat, prout in instrumentis inde
 " confectis plenius continetur. Alias, super eadem pace,
 " quod canonicum fuerit, auctoritate vestra statuatur,
 " contradictores, etc. Et ad istius petitionis nostræ
 " consummationem præsentis scripto sigilla nostra ap-
 " posuimus."

Hæc autem cum consummata fuissent, amici facti sunt, ut sperandum est, indissolubiles domini rex Angliæ et rex Scotiæ, absque simulatione et verborum scrupulosa contentione. Et vale ad invicem dicto, venit dominus rex Angliæ ad partes Angliæ australes, qui¹ credebatur exercitum illum contra Walenses ilico direxisse. Rex² autem Scotiæ ad terræ suæ se contulit ulteriora. Et æstimatus est exercitus regis Angliæ in recessu suo a Novo Castro super Thynam circiter quinque milia equitum elegantissime armis communitorum, sine manu validissima peditum et numerosa.

A.D. 1244.
Friendship thus established between the kings of England and Scotland.

Walenses certificati de reditu regis in Angliam insaniunt.

Interim Walenses de latibulis suis ad instar apum scaturientes incendiis et cædibus, præcipue noctibus, intendebant, et sibi confinia exterminare non omittebant. At rex hoc audito, qui reditum versus Londoniam maturavit, noluit illac cum exercitu suo, quem promptum tunc habuit, divertere. Sed usus consilio muliebri, ad solitas delicias et requiem Westmonasterialem properans, trecentos milites sub ducatu Herberti filii Mathæi gubernandos ad reprimendam Walensium insolentiam cum necessariis thesauris et viaticis destinavit. Sed antequam rex Londoniam pervenisset, Walenses sibi exinde sumentes audaciam, quod rex soluto exercitu quieti indulgeret, nec, ut formidabant, adjuncto sibi Scotorum exercitu, super eos hostiliter irruisset, invaserunt audacter Anglorum sibi conterminorum exercitum, videlicet comitis Herefordiæ,³ qui fomes et causa fuit totius odii et discordiæ, eo quod tertiam partem tertiæ sororis,⁴ David maritatæ,

Rising of the Welsh.

Herbert Fitz-Matthew sent against them.

¹ qui . . . . *direxisse*] In the margin.

² *Rex* . . . . *ulteriora*] om. C.

³ *Herefordiæ*] Hertfordie, B.

⁴ Isabella de Braose, wife of David son of Llewellyn, and sister of Eleanor de Braose, wife of Humphry de Bohun, Earl of Hereford.

A.D. 1244. non concessit; et Radulphi¹ de Mortemer. Duosque
 They de-
 feat the
 English
 army.
 f. 181. milites strenuissimos et generosos in frustra detruncantes, et tertium manu mutilantes, prosternendo circiter centum de manu pedestri, exercitum Anglorum penitus perturbantes, cum victoria ad sua receptacula gaudentes redierunt. Quod audiens Herbertus memoratus, in crastino cum suis trecentis commilitonibus stipendiariis eos invadens, et ipsos credens circumvallare et circumseptos occupare, ab ipsis præoccupatus, victus reversus est non sine magno hominum et equorum dispendio in sua municipia, vix ibi tutus, se recepit.

Petrus archiepiscopus Russiæ fugiens a facie Tartarorum, de vita eorum requisitus, hæc ait.

Account
 given of
 the Tartars
 by Peter,
 a Russian
 arch-
 bishop.
 Et dum hæc fatalis alea mundi revolvisset, quidam archiepiscopus de Russcia, Petrus nomine, vir, ut aestimari potuit, honestus, spiritualis, et fide dignus, a Tartaris exterminatus, ut archiepiscopatu suo, immo ab ipso [regno] fugiens et effugatus, ad partes se transtulit cisalpinas, consilium et auxilium et de sua tribulatione consolationem adepturus, si sibi, dante Deo, ecclesia Romana et principum clemens forte gratia subveniret. Requisitus² igitur de conversatione ipsorum Tartarorum quam expertus est, inquisitoribus sic respondit.

Impertinens usque huc 3

Account of
 the Tartars
 by Peter,
 a Russian
 arch-
 bishop.

“ Reliquias ipsos credo fuisse Madianitarum fugientium a facie Gedeonis usque ad remotissimas partes subsolani et boreæ, et sese recipientium in loco horroris et vastissimæ solitudinis, qui Etreu dicitur. “ Habebant autem duodecim duces, quorum major “ dicebatur Tartarcan, a quo Tartari dicti sunt, quam-

¹ B. ins. et. It is not in C.

² This account of the Tartars, by the archbishop of Russia, is given also in the Burton Annals. Annal. Monast. i. pp. 272-274. It is there

stated that the archbishop went to the council of Lyons, and gave his account there to the Pope and assembled prelates.

“ quam dicant nonnulli ipsos a Tarachonta dictos. Ab A.D. 1244,
 “ illo autem descendit Chiarthan,¹ habens tres filios;
 “ nomen primogeniti Thesyrcan, secundi Churicam,
 “ tertii Bathatarean. Qui quamvis essent in montibus
 “ eminentissimis et quasi immeabilibus nati et nutriti,
 “ rudes, exleges, et inhumani, et expulsis leonibus et
 “ draconibus, in cavernis et specubus educati, ad de-
 “ siderabilia tamen provocabantur. Exierunt igitur
 “ pater et filii cum infinitis armaturis suo modo com-
 “ muniti, et quandam maximam civitatem, cui nomen
 “ Ernac, obsidentes, ipsam occuparunt, cum domino
 “ ipsius civitatis, quem statim occiderunt; et Curzeu-
 “ sam, ejus nepotem, fugientem insecuti sunt per multas
 “ provincias, devastantes omnium provincias, qui eum
 “ receptaverant. Inter quas pro magna parte devastata
 “ est Russia, jam sunt viginti sex anni. Mortuo vero
 “ patre, tres fratres ab invicem sunt divisi. Et diu
 “ pastores gregum, quos rapuerunt, effecti, omnes vici-
 “ nos pastores vel victos occiderunt aut sibi subjecerunt.
 “ Et sic multi facti et fortiores, constitutis inter se
 “ ducibus, ad altiora convolarunt, et sibi civitates sub-
 “ jugarunt, vincentes habitatores earum. Thesirchan
 “ ivit contra Babilonios, Curhican contra Thurcos,
 “ Bathatarean² Ornachi, et misit principes suos contra
 “ Russciam, Poloniam, et Hungariam, et multa alia
 “ regna. Et isti tres cum suis numerosissimis exerci-
 “ tibus partes Syriæ vicinas invadere præsumunt. Et
 “ jam transierunt, ut aiunt, triginta quatuor anni, ex
 “ quo primo exierunt deserto Etreu.”

De modo credendi requisitus, respondit, quod unum ^{Their} dominatorem mundi credunt, et cum legationem mit- ^{creed.}

¹ If this is intended for Chinghiz khan, his sons were Juli, Okkodai, Chagatai, and Juji. Batu khan, who seems intended by Bathatarean above, was the son of Juji. See the Genealogy of the House of Chin-

ghiz, in Yule's *Marco Polo*, ii. p. 435.

² Perhaps *contra* should be inserted. Ornachi is probably the same as Ernac above.

A.D. 1244. terent ad Ruthenos, mandaverunt in hæc verba ;
 Account of ' Deus, et filius ejus in cælis, et Chiarchan in terris.'
 the Tartars
 by Peter, De forma vivendi, dixit; " Carnes comedunt jumen-
 a Russian
 arch- tinas, caninas, et alias abominabiles, etiam in neces-
 bishop. " sitate humanas, non tamen crudas, sed coctas. San-
 Their
 manner of " guinem, aquam, et lac bibunt. Graviter puniunt
 of living. " scelera, fornicationes, furta, mendacia, et homicidia,
 " ultimo supplicio. Poligamiam non detestantur, unam
 " vel plures uxores quilibet habet. Ad convictum
 " familiarem, vel negotiorum tractatus, vel consiliorum
 " secreta, alias nationes non admittunt. Seorsum cas-
 " trametantur, ad quæ si quis alienigena præsumpserit
 " venire, trucidatur confestim."

Their rites
 and super- De ritu autem ac superstitione eorum ait; " Quolibet
 stitions. " mane manus ad cælum levant, Creatorem adorantes.
 " Comedentes vero, primum morsellum in aera jaciunt;
 " bibentes, prius partem in terram fundunt, in vene-
 " ratione Creatoris. Et dicunt se habere sanctum
 " Johannem Baptistam pro duce. In novilunio gaudent
 " et celebrant. Fortiores et agiliores nobis sunt, et
 " potentiores sufferre dura; similiter et equi eorum et
 " pecudes. Mulieres bellatrices, præcipue sagittatrices
 " optimæ sunt. Arma de corio habent vix penetra-
 " bilia, ad muniendum; ferrea et intoxicata, ad im-
 " petendum. Machinas habent multiplices, recte et
 " fortiter jacentes. Sub divo quiescunt, non curantes
 " de aeris inclementia. De omnibus nationibus et
 " sectis jam ad se multos attraxerunt.¹ Intendunt
 " autem totum mundum sibi subjugare, et quod in-
 " sinuatum est eis divinitus, quod debent totum mun-
 " dum per triginta novem annos exterminare, asse-
 " rentes, quod olim animadversio divina per diluvium
 " purgavit mundum, sic in præsentī generali depopu-
 " latione, quam exercebunt, mundus purgabitur. Cre-
 " dunt se habere et dicunt durum congressum cum

¹ attraxerunt] extraxerunt, C.

“ Romanis ; appellant autem omnes Latinos, Romanos ; A.D. 1244.
 “ miracula formidantes, et sententiam ultionis futuræ
 “ posse commutari. Quos si vincant, toti mundo se
 “ profecto asserunt dominaturos. Satis observant fœ-
 “ dera, se sponte illis tradentibus et servientibus ;
 “ accipientes sibi de illis electos bellatores, quos sem-
 “ per præliantes præponunt. Artifices varios similiter
 “ sibi reservant. Insurgentibus in eos vel jugum
 “ eorum spernentibus nullatenus parcunt, vel qui eos
 “ expectant. Nuntios benigne admittunt, expediunt,
 “ et remittunt.”

In fine autem, requisitus super transmeatione marium Their man-
 ner of
 crossing
 seas and
 rivers.
 vel fluminum, dixit ; quod flumina transeunt in equis
 et uteribus ad hoc compositis. Et quod in tribus locis
 parant navigia supra mare. Dixit etiam, quod quidam
 de Tartaris, nomine Kalaladin, gener Chyrcan, exulatus
 est in Russcia, quia deprehensus est dixisse menda-
 cium. Cui quidem¹ ob gratiam uxoris suæ peperce-
 runt² primates Tartarorum, ne occideretur.

Eorundem mandatum terribile.

Eodemque anno, æstate declinante, præcipuus rex Demands
 of the
 Tartars
 from the
 prince of
 Antioch.
 Tartarorum significavit bis per diversos nuntios prin-
 cipi Antiochiæ, ut tria sua sibi compleret mandata.
 Sin autem, solus gladius cruentatus ultionem exerceret.
 Primum, ut humiliaret muros civitatum suarum ac
 castrorum. Secundum, ut mitteret ei redditum totum
 auri et argenti, ex principatu suo proveniente. Ter-
 tium,³ ut tria milia virginum ei destinaret. Quod
 cum princeps intellexisset, ab imo trahens suspiria,
 ait ; “ Vivit Dominus, et vivunt sancti Ejus, quia nun-
 “ quam alicui mandatorum istorum consentiam. Opto
 “ potius, ut res agatur pro capitibus, et de vultu
 “ Domini judicium horum prodeat.” Et sic nuntii

¹ *quidem*] quidam, B.

² B. *ins. ei.*

³ *tertium*] quartum, B.

A.D. 1244. comminantes ad dominum suum sunt reversi. Simi-
 lique modo significatum est a prædictis Tartaris regi
 3 Armeniae, et quibusdam potentibus Sarracenorum Sol-
 1 danis. Quid autem ab eis renuntietur, ignoramus.

*Ecclesia Wintoniensis et totus conventus et ipsa
 civitas episcopo reconciliatur.*

f. 181 b. Circa eadem tempora, episcopus Wintoniensis, vale-
 The bishop of Win- dicens regi Francorum et eis, qui eidem exulanti sinum
 chester aperuerant misericordiae, et gratias referens, securus de
 goes to Winches- gratia regis Angliæ, versus partes Wintoniæ, ut eccle-
 ter, and relaxes the siae suæ desolatæ pastoralis sollicitudine consulendo dis-
 interdict on the city. poneret et deformata reformaret, iter maturavit. Quod
 audiens prior Wintoniensis, licet sero, faciens de neces-
 sitate virtutem, se episcopo suo adventanti humiliavit.
 Similiter et alii, tam sæculares quam monachi, qui
 pacis fuerant perturbatores et discordiæ seminatores,
 confisi nimis in regis protectione, ad dominum et epi-
 scopum satisfaciens sunt conversi. Et cito post, vide-
 licet die Decollationis beati Johannis Baptistæ, relaxata
 Aug. 29. est sententia interdicti lata¹ ab episcopo in ecclesiam
 et civitatem Wintoniensem, cui subjacuerant, sub forma
 juris liberaliter absoluti.

The prior
 absolved,
 but de-
 posed.

Memoratus autem prior, J[ohannes] de Cauz, similiter
 sub eadem forma cum suis complicibus est absolutus, de-
 positus tamen, et alii cum eo, quos idem prior temere
 instituerat, obedientiarum et ministri sæculares. Major
 autem civitatis, qui magis offenderat, majori poenæ
 subjacuit satisfaciendo.

Nov. 7.
 Death of
 Adam,
 bishop of
 Connor.
 Grosseteste
 goes to
 the Pope,
 Nov. 18.

Septimo² idus Novembris obiit episcopus Cunerensis
 A[dam] apud Waredun, ubi aliquando abbas exstiterat.
 In octavis sancti Martini transfretavit episcopus Lin-
 colniensis, ut secretius propensiusque, consulto domino
 Papa, decideretur ipsa dampnosa lis mota inter ipsum

¹ *lata*] so C., lati, B.

² This paragraph is in the mar-

gin, and so also in C. An inverted
 mitre and pastoral staff are drawn.

et suos canonicos. Et cito post, ut suam contra eum A.D. 1244.
partem defenderet, decanus¹ ejusdem ecclesiæ et cum The dean
ipso quidam concanonici transfretarunt. of Lincoln
follows.

*Consecratur in episcopum Batoniensem magister
Rogerus.*

Eodem vero anno, tertio idus Septembris, conse-
cratus² est in episcopum Batoniensem magister Ro-
gerus, Sareberiensis præcentor, vir eleganter moribus
et scientia theologiæ præditus, apud Radingum. Cujus
redditibus jam vacantibus magister Martinus, domini
Papæ clericus, Papali fultus auctoritate, avidas manus
injecit, cuidam Papæ consanguineo conferendis.

Roger,
precentor
of Salis-
bury, made
bishop of
Bath,
11 Sept.
The reve-
nues of his
precentor-
ship seized
by the
nuncio.

Rex Francorum venit ad capitulum Cisterciensium.

Imminente vero sancti Michaelis festivitate, conve-
nientibus, ut moris est, de diversis regionibus abba-
tibus ordinis Cisterciensis ad suum capitulum generale,
venit illuc devotissime dominus rex Francorum, pre-
cum suffragia ab omnibus ipsis monachis congregatis
petiturus. Comitabatur autem eum nobilis domina
Blanchia mater ejus, quæ a domino Papa privilegium
impetraverat, ut liceret ei domos religiosas Cisterciensis
ordinis cum duodecim mulieribus orandi gratia intrare.
Erant etiam ibidem cum dicto rege et matre ejus, pro
causa memorata, fratres regis, Atrebatensis et Picta-
vensis comites, dux Burgundiæ, et sex comites Fran-
corum cum ipsis. Qui cum appropinquarent ecclesiæ
Cisterciensi, descenderunt de equis suis ob reverentiam
ecclesiæ, et ab eodem, usque ad ecclesiam, loco,³ vide-
licet quantum jacere solet arcubalista, ordinate ac
reverenter orantes progressi sunt. Et ecce omnes ab-

Louis IX.
with his
mother and
brothers,
and the
duke of
Burgundy,
at Cîteaux.

¹ Roger de Weseham.

² A mitre and pastoral staff are
drawn in the margin.

³ loco] locum, C.

A.D. 1244. bates cum universo conventu, videlicet quingenti, ei appropinquantibus cum processione occurrerunt, ob honorem domini regis, qui tunc primo ad eorum venerat monasterium. Dominus autem Papa hæc prænoscens miserat ad capitulum quandam elegantem epistolam, petens instanter et devote, ut ipsi omnes abbates et conventus, cum ad ipsos in capitulum eorum adveniret dominus rex, fraternitatem¹ et orationes eorum flagitaturus, flexis genibus et junctis manibus ipsum efficaciter et devote deprecarentur, ut secundum antiquam et² consuetam Franciæ consuetudinem et libertatem, patrem suum et pastorem summum ac præcipuum ecclesiæ rectorem, videlicet Romanum pontificem, contra insultus imperatoris, quos declinavit, quem in eadem epistola filium Sathanæ nominavit, potenter tueri dignaretur. Et si necessitatis articulus expostularet, sinum pandens ingenuæ pietatis, eum in regno suo benigne³ receptaret, sicut quondam bonæ memoriæ Alexandro Papæ exulanti et a facie Fretherici imperatoris persequentis fugienti, et eodem tempore beato⁴ Thomæ Cantuariensi archiepiscopo, nunc glorioso⁵ martyri, indignationem Henrici Angliæ regis declinanti, consolationem et refugium noscitur præstitisse. Cum autem dictus dominus rex in capitulo, anteposita reverenter matre sua, resedisset in medio magnatum et abbatum, ipsi omnes abbates et conventus flexis genibus et junctis manibus, abortisque lacrimis, ipsum regem humiliter postularunt quod prædictum est. Quod cum vidisset dominus rex et audisset, et ipse contra eos genua curvans ipsis favorem præstitit, affirmando, quod quantum honestas permetteret, ipsius imperatoris injurias ab ecclesia propulsaret, et ipsum Papam, si [hoc esset] consilium optimatum suorum, quod non potest aliquis Francorum subterfugere, exulantem liberaliter

The Pope sends a letter to the chapter, desiring them to pray the king to protect him against the emperor.

The king promises to aid the Pope.

¹ C. ins. *eorum*.

² *et*] om. C.

³ *benigne*] om. C.

⁴ *beato*] beati, B.

⁵ *glorioso*] gloriosi, B.

receptaret. Abbates autem, ipsi regi super hoc gratias A.D. 1244.
multiplicantes, speciale suorum bonorum operum ei
participium concesserunt. Habuit autem imperator
ibidem nuntios suos sollempnes, ut quod ab ipsis pos-
tularetur effectum non sortiretur.

*Consecratus est in episcopum Londoniensem Fulco
Basset.*

Die vero sancti Dionisii, consecratus¹ est in epi- Fulk Bas-
set bishop
of London,
9 Oct.
scopum Londoniensem Fulco Basset, decanus Eboracen-
sis,² vir origine et morum clarus³ elegantia, in ecclesia
Sanctæ Trinitatis apud Londoniam.

Eodemque tempore, Otto episcopus Portuensis et Otho and
certain
cardinals
and others
go to the
Pope at
Genoa.
quidam alii cardinales, per conductum Mediolanensium
et aliarum civitatum domino Papæ adhærentium, Mar-
chisiique⁴ de Monte Ferrato, et Guidonis Guerræ, et
aliorum potentum, qui ecclesiæ favebant et eam fove-
bant, invititis custodibus, quos imperator per transitu
viarum constituerat, et confusus, ad dominum Papam,
apud Januam⁵ commorantem, indempnes et illæsi per-
venerunt. Unde dominus Papa exhilaratus vehementer
spem concepit de tribulatione meliorem. Ex tunc
igitur confluentes ad ipsum Papam cognati et consan-
guinei sui et affines ex tota Janua innumerabiles, qui
eum vel sanguinis vel alicujus amicitie ratione, licet
exili, contingebant, exigentes redditus ad usus filiorum
et nepotum suorum, præcipue ex regno Angliæ, sibi
conferendos.

Venerunt in Angliam Cruciferi.

Die vero Lunæ ante festum Omnium Sanctorum, ve- The "Cru-
ciferi"
come to the
nerunt ad sinodum episcopi Rofensis quidam novæ

¹ His mitre and pastoral staff are
in the margin.

² *Eboracensis*] Eborancis, B.

³ *clarus*] præclarus, C.

⁴ Boniface.

⁵ C. ins. *confusus*.

A.D. 1244. religionis speciem proferentes, fratres videlicet dicti
 Rochester synod, Cruciferi, dicti sic, quia cruces in baculis efferebant.
 31 Oct. Requirebant autem habitationem a potentibus, osten-
 f. 182. dentes inauditum sibi a domino Papa privilegium con-
 cessum, videlicet quod nulli licuit ordinem eorum re-
 prehendere, vel ipsos exprobrare;¹ concessum² etiam
 fuit ipsis in tales sententiam excommunicationis inferre,
 admirantibus, immo obstupentibus, viris discretis super
 tot novis ordinibus emergentibus, quod spreto beatissimi
 Benedicti pleni spiritu omnium sanctorum et magni-
 fici Augustini disciplinis, contra statutum³ concilii sub
 gloriosæ memoriæ Innocentio tertio celebrati, tot viri
 literati ad inauditos ordines subito convolarunt. In
 quo concilio, post ordines Prædicatorum et Minorum
 initiatos, irrefragabiliter sancitum fuit, assensum fratri-
 bus cardinalibus cum sacri concilii universitate præ-
 bentibus, ne ex tunc amplius novi ordines advenirentur,
 vel adinventi⁴ admitterentur, ne scilicet autentici or-
 dines vilescerent, spreto et similiter dampnificati.

Papa ad Austensem⁵ se contulit civitatem.

The Pope
 goes to
 Asti.

Circa idem tempus, se transtulit dominus Papa ad
 Astensem civitatem, instinctu Januensium parentum
 suorum, qui aurum et argentum⁶ sitienter cupientes,
 ipsum persuadebant, Anglis et Francis et ipsis con-
 terminis munera ferentibus præsto ac gratanter occurrere,
 et nulli offerenti manum contractam denegare, necnon
 ad imperatoris, quem oderant, confusionem, et ipsorum
 vindictam et ditationem, concilium generale convocare.
 Stipatus igitur agmine Januensium armatorum dominus
 Papa viam arripuit tam repentinam quam clandestinam
 ad partes Francorum propinquiores. Et tunc

¹ *exprobrare*] vel impropere
 in the margin; C. has *impropere*.

² *concessum*] concessa, B.

³ Chapter 13 of the fourth Late-
 ran council.

⁴ *adinventi*] adinvente, B.

⁵ *Austensem*] Hostiensem, C.

⁶ *argentum*] So C.; aurum, B.

aversæ sunt a fidelitate et subjectione imperatoris A.D. 1244.
Astensis, Alexandrensis, et quædam aliæ civitates, et Asti, Alex-
ad Papam sunt conversæ; secundum poeticum, andria,
and other
cities, de-
sert the
emperor.
Staius.¹

“ Mobile versatur semper cum principe vulgus.”

Papa ad Lugdunensem se contulit civitatem.

Inde post modicum moræ spatium, deceptis impera- The Pope
toris custodibus, quos constituerat ad præcludendas goes to
Papæ vias, dominus Papa, qui se instaurarat quasi Lyons.
hiematurus, tam de nocte iter conficiens quam de die,
festinanter ac subito, non sine multiplici periculo,
æstate jam se contulit declinante Lugdunum.

Contradictum regi est auxilium pecuniare postulanti.

In crastino autem Animarum, convenientes magnates The aid
Angliæ, rex cum instantissime auxilium pecuniare ab asked by
eis iterum postularet, totiens læsi et illusi, contradixe- Henry III.
runt ei in facie. Proponebat enim rex contra Wa- refused,
lenses exercitum dirigere copiosum. Præterea, merca- Nov. 3.
toribus ultramarinis, videlicet vinitoribus et aliis, pro
cera et aliis etiam vitæ necessariis [obligabatur rex,]² The king's
quod vix potuit pro instantissimo clamore debita sua debts.
exigentium in populo apparere. Unde manifeste appa-
ruit, ipsum dolosis et dolorosis muscipulis alienigena-
rum, sua tantum quærentium lucra, turpiter agitatam
illaqueari.

Extorquetur pecunia turpiter a civibus Londoniarum.

Rex itaque sitienter inhians pecuniæ, inconsulta Vacat.
regni vel saltem naturalium suorum universitate, a civi- He extorts
bus Londoniarum mille et quingentas marcas quadam money
from the
Londoners.

¹ The line is not in Staius, but in Claudian, De iv. cons. Honorii, 302, where *mutatur* for *versatur*.

² The words in brackets are from the Hist. Anglor. ii. p. 496.

A.D. 1244. levi¹ causa fictaque occa- | causa rationabili, ut sibi
sione nimis impudenter | et suis dabatur intelligi.²
extorsit.

Receptarant enim, ut pars regis asseruit, quendam ex suis concivibus merito ab urbe expulsus, et diu exulantem, viginti annis tunc transactis, scilicet Walterum Bukerel. Sed contradicentibus Londoniensibus, et affirmantibus quod legalis factus fuerat precibus et muneribus fratris sui Andreæ versus regem, et regio assensu et præcepto pacificatus, additus est numero concivium suorum, regiis rotulis testificantibus, responsum est in³ instanti ex parte regis, quod tunc temporis fuit rex juvenis, cereus, et seducibilis, et sub custodia, quare quod tunc concessum erat robore caruit firmitatis. Sed hoc nimis manifeste in custodum suorum dedecus redundavit. Stetit sententia, non ratione, sed sola fulta voluntate. Et compulsi sunt cives memoratam pecuniam alienigenis dispergendam numerare.

Nicholaus de Moles senescallus Wasconicæ contra regem Navariæ dimicans ad votum triumphavit.

Victory of
Nicholas
de Moles,
seneschal
of Gas-
cony.

Anni ipsius eodem tempore, Nicholas de Moles, Wasconicæ senescallus, quem rex a Wasconia ibidem terræ suæ custodem constituerat, contra regem Navariæ guerram viriliter continuans, ad votum in quodam casu inito certamine triumphavit.

Obiit Margareta soror regis Scotiæ.

Death of
Margaret,
widow of
Gilbert
Marshal,
17 Nov.

Die vero sancti Hugonis obiit Margareta soror regis Scotiæ, videlicet relicta Gileberti comitis Marescalli, Londoniis. Et sepulta est apud fratres Prædicatores in eorum ecclesia veneranter.

¹ This is the reading of C. ; that on the right hand is that of B., over an erasure.

² Sic, the sentence being left un-

finished, probably from there being no room for the final verb.

³ in instanti] Written over an erasure. C. has *cavilliose*.

*Obiit episcopus Exoniensis W[illelmus].*¹

A.D. 1244.

Et cito post, Exoniensis episcopus W[illelmus], cog- Death of
nomento de Bruiere, ætate adhuc integer, moribus, the bishop
sanguine, et scientia spectabilis, debita naturæ per- of Exeter.
solvit.

*Rex Francorum graviter infirmatus, et miraculose con-
valescens, cruce signatur.*

Eodem anno, in Adventu Domini, rex Francorum Louis IX.
L[odowicus], ex reliquiis corruptelæ, quam in Pictavia, recovers
cum negotiis bellicis indulisset, contraxerat, graviter from a
infirmatus, in exstasim letalem raptus, jacuit aliquot dangerous
diebus quasi mortuus, et assertione plurium circum- illness, and
sedentium, penitus exanimatus. Assistebant autem takes the
mater et frater ejus, et episcopus Parisiensis² et quidam Cross.
alii ejus familiares, credentes quod jam rex mortuus Ps. cxliii. 1.
obriguisset. Sed mater ipsius, profundiora aliis trahens Ps. cxliii. 1.
suspiria, singultibus ait sermonem prorumpentibus ;
“ *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini Tuo da*
“ *gloriam. Et salva hodie regnum Franciæ, quod hac-*
“ *tenus honorifice semper sustinuisti.*” Et applicans³
crucem sanctam et coronam et lanceam Christi, suo
tempore adquisitas, corpori regis filii sui, et votum
faciens pro eo, quod si ipsum dignaretur Christus visi-
tare et sanum reddere et conservare, cruce signaretur,
sepulchrum Ejus visitaturus et gratias Ei sollempnes
redditurus in terra quam proprio sanguine consecravit.
Et cum ipsa et omnes alii præsentés pro ipso corde
sincero et perfecto orationem continuassent, ecce rex,
qui mortuus credebatur, suspirans, brachia et tibias
sibi attraxit et postea extendit, et voce præcordiali,
quasi ex sepulchro resuscitatus, ait ; “ Visitavit me per f. 182 b.
“ Dei gratiam Oriens ex alto, et a mortuis revocavit.”

¹ His mitre and pastoral staff in-
verted are drawn in the margin.

² William of Auvergne.

³ This scene is represented at the
foot of the page.

A.D. 1244. Et inde plene convalescens, crucis sollempniter humero suo assumpsit signaculum, vovens se Deo in spontaneum holocaustum, et Terram Sanctam¹ se, si concilium² regni, quod assumpsit gubernandum, toleraret, in persona propria visitaturum.

David princeps Northwalliæ querit de sub jugo coronæ Angliæ colla divertere.

David, prince of Wales, sends to the Pope to resign his territories into his hand.

Eorum temporum curriculo, David princeps Northwalliæ neposque domini regis Angliæ, timens vehementissime impetus regis Angliæ, contra eum merito commoti,³ misit ad dominum Papam nuntios sollempnes, per quos ei significavit, quod se suamque terram totam contra regis Anglorum jus contuendam ecclesiæ Romanæ resignavit, ipsi tamen David tenendam suisque hæredibus, reddendam inde annuatim quingentas marcas. Et literas super hoc, nacta occasione justitiæ non sine maximæ pecuniæ effusione, meruit optinere sub hac forma :

Literæ quas David princeps Northwalliæ a Papa contra regem impetravit.

Letter of Innocent IV., sent by the abbats of Aberconway and Cumhyre to Henry III.

Color justitiæ ad mutilandum regnum An-

“ Illustri viro, domino H[enrico], Dei gratia regi Angliæ, etc., abbates Habercunniæ et de Kemer, Cisterciensis ordinis, inquisitores dati a domino Papa, salutem in Domino. Mandatum domini Papæ receptus in hæc verba :
 “ ‘ Innocentius episcopus, servus servorum Dei, dilectis filiis [abbatibus] de Habercunmia et de Kemer, Cisterciensis ordinis, Bangorum⁴ diocesis, salutem et Apostolicam benedictionem. Ex parte dilecti filii nostri, nobilis viri David, principis Northwalliæ,

¹ Sanctam] terram, B. ; C. is correct.

² concilium] consilium, B.

³ commoti] commotum, B.

⁴ Bangorum] Kangorum, B. ; C. is correct.

A.D. 1244. rum principum fama referente pervolarunt, indignati
 the man- vehementer, ipsum regem non attendere hujusmodi
 date. mandata persuadentes, ad hostile certamen animabant,
 et ut ipsum David sine dilatione impeteret, accelera-
 bant. Quod cum cognovisset dominus Papa, conni-
 venter hæc omnia dissimulabat; præmio¹ tamen, quod
 acceperat ab ipso David, non restituito.

Audita sunt tonitrua circa medium Novembris.

Thunder- Eodem anno, circa medium ejusdem mensis, scilicet
 storms in Novembris, in triste præsagium audita sunt tonitrua
 November. manifesta et visæ coruscationes, et secuta est aeris
 perturbatio magna, per quindecim dies continuata.

Durum et dirum consilium.

*Vacat.*² Et circa illos dies Robertus Passelewe, domini regis
 Advice of clericus, durum ac dirum regi dedit consilium, quia
 Robert quæstuosum, ut videlicet facta nimis diligenti inquisi-
 Passelew tionem per vicinos habitatores de regiæ forestæ vel terræ
 to raise quæstusum, ut videlicet facta nimis diligenti inquisi-
 money by tionem per vicinos habitatores de regiæ forestæ vel terræ
 an inquisi- inforestatæ occupatione, qui talia præsumperunt, gravi
 tion into poena mulctarentur. Vocatis igitur ad hoc consortibus
 the state of regio præcepto, videlicet Laurentio de Sancto Albano
 the royal clerico et Galfrido de Langeleia milite, per diversos com-
 forests. mitatus itinerans memoratus Robertus, infinitos multi-
 plicibus argumentis circumventos, tam religiosos quam
 sæculares, nobiles et ignobiles, ut regem ditaret, irre-
 staurabiliter depauperavit; ita videlicet, ut multi vagi
 et extorres cogèrentur mendicare, multi quoque carce-
 ribus mancipari, vel omnibus bonis spoliati³ tenuem
 vitam sub miseria protelare.⁴ Inter quos, Johannes de

¹ *præmio . . . restituito*] In the margin.

² The chapter was begun in the text in C., but not continued, the second line being erased. It is written fully at the foot of the page.

³ *spoliati*] spoliatos, B.

⁴ In the margin is a stag's head, and the words "Capitula in fine libri scribantur ad tale signum" "⊕+", quia ad hunc spectat." They are not given there.

Novilla prothoforestarius, filius Hugonis prothofores- A.D. 1244.
tarii, non ultimus inter totius Angliæ primates, adeo
est terribiliter criminatus, quod fere carcerali custodiæ
mancipandus, iudicium exhæredationis vel ignominiosæ
redemptionis vel alterius dampnationis, nisi regia ele-
mentia per magnatum efficacem intercessionem rigorem
iudicii temperaret, expectabat. Qui tamen compati-
entium lamentatione non meruit relevari, quia in pros-
peritate sua suorum non didicit sibi subjectorum in
consimili casu misereri.

*Robertus Passelewe electus in episcopum Cicestremsen-
est, sed cito post indecenter cassatus est.*

Memoratus igitur Robertus, regis thesaurum jam Robert
multis marcarum milibus inopinabiliter adaugens, ejus Passelewe
gratiam mirabiliter est adeptus Quod videntes¹ elected
canonici Cicestremses, ipsum esse idoneum et perutilem, bishop of
quia prudentem et circumspectum, ad ecclesiæ suæ Chichester.
regimen censuerunt; et sperantes Deo placere et do-
mino regi, necnon et regis gratiam et tutamen et suæ
ecclesiæ promotionem se proinde consecuturos, ipsum
R[obertum] in episcopum suum elegerunt.² Quod com- He is ex-
perientes³ electus Cantuariensis et episcopi Angliæ amined by
quamplurimi, sunt indignati. Et⁴ spreto regis simul bishop
timore et amore, eundem R[obertum] in nimis arduis Grosse-
quæstionibus per episcopum Lincolnensem examinantes, teste, and
electionem et electum reprobaverunt et cassaverunt. the election
Et magistrum Ricardum de Wiz loco ipsius statim, quashed.
regio assensu irrequisito, subrogarunt. Unde⁵ regis
ira excanduit in electum et episcopos vehementer.
Protinusque redditus dicti magistri R[icardi] idoneis

¹ *videntes . . . Lincolnensem*]
Written over an erasure.

² C has in the margin, "ista
electio jam cassata est, ut patet
"supra."

³ *comperientes*] comperiens, C.

⁴ *Et*] Ex, B.

⁵ *Unde . . . vehementer*] In the
margin.

A.D. 1244. ac dignis personis, postquam electus fuit, sunt collati. The nuncio Magister enim Martinus, domini Papæ clericus, ad hoc eager for the reve- nues of the see. f. 183. fuerat et promptus, inhiabat. Quod cum audisset dominus rex, iratus vehementer prohibuit, ne novo electo, qui eo inconsulto electus fuit in sui et regni enorme præjudicium, introitus in baroniam ecclesiæ suæ pertinentem aliquatenus vel possessiones sæculares concederetur; ut in¹ præcedenti sexto folio præactum est.

Hæc prædicta sunt sed brevius [above, p. 359].

Quid rex fecerit quando venit ad Sanctum Albanum.

The king at St. Alban's, 21 Dec.

Die vero sancti Thomæ Apostoli, venit dominus rex ad Sanctum Albanum, gratia hospitandi. Et cum de more ad majus altare ascendit oraturus, optulit unam pallam preciosam et tria monilia aurea, feretro apponenda, in sui memoriam et martyris ad honorem, cum tamen ante septem optulisset.

Rumor teter.

Report of the death of Jane, countess of Flanders.

Et dum rex ibidem triduo commoraretur, venit rumor ad eum, quod comitissa Flandriæ naturæ debita persolvisset. Quod cum cognovisset, more regis Christianissimi, pauperibus elemosinas largas jussit erogari pro anima ipsius, et exequias sollempniter et devote in choro Sancti Albani propensius celebrari.

Annalis conclusio.

General character of the year.

Transiit igitur annus ille frugifer abundanter et fructifer, ita quod summa frumenti ad pretium duorum solidorum descendebat; Terræ Sanctæ inimicissimus, regno Angliæ turbidus, Francorum regno periculosus, ecclesiæ suspectus, Italicis vero turbulentus.

¹ in . . . folio] In the margin. It is not in C.

Rege existente Londoniis, Johannes de Gatesdene A.D. 1245.
balteo cingitur militari.

Anno gratiæ MCCXLV., qui est annus regni Henrici Henry III. tertii regis Angliæ vicesimus nonus, fuit idem rex in London at Christmas. ad Natale Domini Londoniis, ubi cum multis nobilibus festa Natalitia sollempniter celebravit. Ibidemque die Natali Johannem de Gatesdene, clericum, et multis ditatum beneficiis, sed omnibus ante expectatum resignatis, quia sic oportuit, balteo cinxit militari. Ipse John of Gatesden knighted. quoque Johannes memoratus, vir prudens in agendis et strenuus, jam multis, sua procurante industria, laicis ditatus possessionibus, filiam¹ cujusdam nobilis dominæ Roisiæ de Bruis sibi matrimonio copulans, curam exuens animarum periculosam, ad magnorum procerum dignitatem advolavit. Unde multi, nobiles origine, mente autem ignobiles, invidentes, illi cito postea laqueos gravaminis præpararunt, quorum invidorum molimina J[ohannes] invidiosus non sine difficultate prudenter evasit.

Transfretant Cantuariensis electus, Wigorniensis et Herefordensis episcopi.

Cum hæc agerentur, Cantuariensis electus B[onefacius], et Wigorniensis et Herefordensis episcopi, qui inter omnes alios Angliæ episcopos erant domino Papæ specialiores [et² Anglis suspiciores,] dominum Papam propter quædam, quæ nesciebantur ab universitate, secreta negotia subito adeuntes transfretarunt; ad votum facta dispositione in domo Cantuariensi tam de conventu, quam curiæ familia, obedientiariis, et obedientiis, plus quam alicui antecessorum alii ejusdem memorati B[onefacii] unquam permissum extiterat. Asserebat etiam idem electus B[onefacius], quod, facta

¹ Hawise.

² *et Anglis suspiciores*] These words, which are from C., have been erased in B.

A.D. 1245. diligenti inquisitione, obligata fuit ecclesia sua Cantuariensis ex parte archiepiscopatus alieno aere plus quam quindecim milibus marcarum, et quasi irrestaurabiliter compedita. Unde naves ascensurus apud Doveram in recessu suo, jussit nemora archiepiscopatus abscidi et vendi, et quasdam collectas et tallias tam in clero quam populo fieri graviore.¹ Quas quidem multi factas esse dicebant ad quendam militem Provinciale expugnandum, qui audito testamento comitis Provinciae Reimundi, quidam nobilis, filiam ejus junio-rem furto repentino ac nocturno subripere proponebat. Comes enim memoratus, sentiens se in proximo moriturum, domui suae dispositurus et testamentum suum conditurus, vocavit filiam² suam junio-rem et ait illi; “Filia carissima omnium, et mihi inter omnes sorores tuas amantissima, scio quod, Domino disponente, omnes filiae meae, praeter te solam, inestimabiliter et in admirationem omnium Christianorum exaltatae maritantur. Tibi igitur soli maritandae totam terram meam, cum thesauro meo et castris et possessionibus meis, concedo et in testamento relinquo. Non enim indigent sorores tuae, ut aliqua pars hereditatis muti-
 “landae alicui earum tribuatur.” Iccirco, ut praetactum est, quidam possessionibus tenuis, sed tamen animosus et in negotiis bellicis strenuissimus, tum propter puellae venustatem, tum propter opimam hereditatem eam contingentem, clanculo rapuit, et in castrum, quod prope habuit, salvo asportans reposuit, secundum illud poeticum,

Will of Raymond Berenger IV., count of Provence, in favour of his youngest daughter [Beatrice].

Attempt of a Provençal noble to carry her off.

Ovid. Art. Amat. i. 125.

“Genealis praeda puella est,”

dignus excusari. Indignantem autem omnes comitis memorati consanguinei et amici de ausu dicti militis temerario, irruerunt in ipsum hostiliter. Ipse vero miles, possessioni incumbens et suo juri innitens, amicis cotidie

¹ *graviore*] Written over an erasure; inauditas, C., no doubt the original reading in B.

² Beatrice, afterwards married to Charles of Anjou.

multiplicatis, se viriliter defendebat. Orta est autem A.D. 1245. magna hinc inde hac occasione in finibus illis contentio et perturbatio hostilis et dampnosa. Rex itaque Francorum, ratione primogenitæ, quam sibi matrimonio copulaverat, jus, quod cum potissime contingebat, constanter vendicavit. Et sic certamen, quia Provinciales Francos odio habent [in]exorabili, diatim suscepit incrementum. [Electus¹ igitur Cantuariensis B[onefacius], a prædecessorum suorum vestigiis imprudenter exorbitans, cum fratre suo Philippo Balentino,² eo quod avunculi fuerunt puellæ supradictæ, huic negotio martio curam apposuerunt, Anglicanæ sumptuosam et dampnosam ecclesiæ; ad quæ sustinenda, diversa acquirendi pecuniam argumenta confingentes, thesauros thesauris cumularunt, militibus stipendiariis et aliis viris sanguinum distribuendo. Asserebant itaque, ut aliquo colore peccatum tegeretur, se hac pecunia necessario eguisse ad ecclesiæ Cantuariensis liberationem, quam non sine antecessorum³ sanctorum, ecclesiæ eidem qui præerant eamque irreprehensibiliter rexerant, ære alieno fere irrestaurabiliter præcedentes obligaverant. Impetravitque super hoc electus a domino Papa inauditum privilegium, quod] nunquam alii meminimus præcon-

The revenues of the sees of Canterbury and Valence employed by Boniface and his brother Philip in aid of the cause of their niece [Beatrice].

f. 183 b.

cessum. Similiter et frater ejus Philippus in hoc negotio deditus armis privilegium, non sine multæ pecuniæ effusione, scilicet ut liceret redditus, quos optinuit in Anglia, et episcopatus proventus Balentini,⁴ similiter et quædam majora, quæ tunc sibi fuerant profutura, tenere, a curia Romana impetravit; sicut sequens sermo plenius delucidabit.

¹ The passage in brackets has been erased from B., and written there with several unauthorised additions in a hand of Parker's time. The text is from C., f. 339, where it is in the margin.

² *i.e.* of Valence. He was afterwards archbishop of Lyons.

³ Sic.

⁴ *Balentini*] Valentini, B., in the text. Bal' is in the margin.

A.D. 1245. *Regina peperit filium, et vocatum est nomen ejus Ædmundus.*

Birth of Edmund, son of Henry III., 16 Jan. Die vero sancti Marcelli, peperit A[lienora] regina filium. Et rege sic jubente, vocatum est nomen ejus Ædmundus.

Obiit comitissa Oxoniae, Isabella de Bolebec.

Death of the countess of Oxford, Feb. 3. In crastino vero Purificationis beatæ Mariæ, obiit comitissa Oxoniae, cujus nomen erat Ysabella de Bolebec. [Et¹ sepulta est in ecclesia fratrum Prædicatorum Oxoniae, quia ejusdem ecclesiæ erat fundatrix].

Obiit Baldewinus comes Devonice vel Insulæ.

Death of Baldwin, earl of Devon, Feb. 15. Et in crastino sancti Valentini, obiit Baldewinus² comes Devonice, vulgariter de Insula, in annis suæ juventutis adhuc pubescentibus, cujus mors etiam inimicis, si quos haberet, extitit lamentabilis.

Excommunicatur imperator per totam Franciam, domino Papa sic jubente.

*Legend
sh.
ed.* The emperor excommunicated throughout France. Ipso quoque Quadragesimali tempore ingrediente,³ fecit dominus Papa iterato excommunicare imperatorem per totam Franciam, propter quasdam novas invasiones, quas fecerant in suos consanguineos et personas ecclesiasticas. Et cum tale præceptum per ordinarios suos ad quendam sacerdotem, civitatem Parisius inhabitantem, devenisset, doluit, quod oportuit eum ipsum imperatorem, quem, nescimus ob quas causas, dilexit, et curiam Romanam, quam aliquando expertus fuerat,

¹ This passage, which is from C, is not in B. It has been written in B. in the margin by a hand of Parker's time.

² His shield, inverted, is in the margin.

³ Par. has written *vel -i* between the lines.

execrabatur, excommunicare, ait in propatulo toti pa- A.D. 1245.
 rochiæ suæ die sollempni populose; "Audite universi.
 " Accepi in mandatis, ut candelis accensis et pulsis
 " campanis in imperatorem F[rethericum] excommuni-
 " cationis feram sententiam sollempnem; causam autem
 " ignorans, non ignoro gravem controversiam et odium
 " inexorabile motum inter eos. Scio etiam, quod unus *Verbum*
 " illorum alii injuriatur; quis cui, nescio. Sed illum, *quadam*
 " in quantum se mea extendit potentia, excommunico *levitate*
 " et excommunicatum denuntio, alterutrum istorum, *more Fran-*
 " videlicet ipsum, qui alii injuriatur, et absolvo in- *corum pro-*
 " riam patientem, quæ tam dampnosa est toti Chris- *latum.*
 " tianitati." Quod licet verbum levitatis, et more
 Francorum jocose prolatum, ore multorum revolutum
 est, longe lateque ventilatum, tandem ad audientiam
 pervenit imperialem. Ipse, dicti pondus librans et
 commendans, xenia concupiscibilia dicto presbytero
 duxit transmittenda. Sed dominus Papa de scurrili-
 tate et verbi levitate punivit redargutum.

The em-
 peror re-
 wards,
 the Pope
 punishes
 him.

Strages facta per Walenses.

In ipsa vero Quadragesima, apud Mungumery, occisi
 sunt trecenti et amplius Walenses ab Anglis, quibus
 præerat castellanus ipsius castri, a tergo positus insidiis
 caute. Simulata autem formidine, castellanus a facie
 Walensium fugit, sed latitantes, ipsos Walenses inse-
 cuti, trucidarunt, et Anglici ex adverso ipsos in gladiis
 susceperunt.

Slaughter
 of the
 Welsh at
 Montgo-
 mery.

*By 500 men
 First Sen-
 in 'Lan'.*

*Munthaut occupatur a David, et castro occupato truci-
 dantur qui ibidem inventi sunt. De miserabili
 morte Herberti filii Mathæi.*

Ipsa quoque septimana David, cupiens illam jacturam
 redimere, furtivis ac nocturnis irruptionibus Anglos
 invadens, vigilanter intendebat cædibus et rapinis. Cui
 cum finitimorum Anglorum strenua militia resisteret,
 cum suis sibi subjectis marchisiis, Walenses ad in-

Snares laid
 by David
 for the
 English
 army.

A.D. 1245. accessibilibus montium prærupta, more suo, ut transeuntibus insidiarentur, convolarunt. Qui de excelsis rupibus, telis et lapidum jactibus multos ex Anglis lædentes, unum de magnatibus Anglorum strenuissimum, Herbertum filium Mathæi, mole lapidis ad mortem conquisatum, fractis cervicibus obruerunt. De quo hoc evenit mirabile, scripto dignum et relatu. Cum die proximo antecedente inter Anglorum magnates ordinatum et secretius confirmatum mutuis fuisset assensibus, ut in crastino contra David et suos Walenses ordinatis aciebus hostiliter irruerent, memoratus H[erbertus] in nocte ipsa dormiens adeo vexatus est nocturnis fantasiis vel potius apparitionibus, quod cum magna perturbatione, timore, et tremore deinceps requie privatus est et sopore. Jussit igitur sacerdotem summo mane advocari, et plenissime confessus, sese viatico salutari communivit. Et cum de causa super hoc interrogaretur, suspirans ait suis familiaribus, quasi spiritu præsgo, sompnium terribile ipsis seriatim enarrans; "Multotiens armis indulgens et periculis Martiis me opposui, sed hodie, prout vehementer opinor, mea frequens militia finali termino concludetur." Quod audientes socii ejus commilitones, in bonum omnia interpretantes, et minime sompniis credendum esse affirmantes, ipsum ne formidolositatis argueretur, qui totiens de hostibus triumphavit, secum attraxerunt. Ipsi autem eadem die dum per quoddam iter arctissimum, quod vulgari-ter *passus* dicitur, forent transituri, casus contigit prænotatus. Nam¹ jactu lapidis obrutus expiravit. Dolentes igitur Angli super hoc vehementer, lora retrahentes, mortuum suum, qui in crastino Purificationis beatæ Mariæ obiit, omnes armatorum legiones solempnibus obsequiis tumularunt. Isto² Herberto

*Herbertus
filius Ma-
thæi jactu
lapidis ob-
rutus obiit
in crastino
Purifica-
tionis
sanctæ
Mariæ.*

¹ Nam . . . . *expiravit*] In the margin.

² Isto . . . *vulnus*] At the foot of the page; in the margin there is

a drawing of his death, and of the peasant throwing the stone. His shield, inverted, is also given.

filio Mathæi de equo suo corruente et adhuc palpitante, advenientes Walenses certabant cujus deberet esse captivus ad redimendum. Quorum item volens unus eorum dirimere, ipsum Herbertum¹ a tergo transverberavit, et ait; "Accipiat nunc eum quicumque voluerit." In crastino inventus est transfossus, et per anulum, in quo smaragdus fuit, inter alios mortuos nudus inveniebatur, manu apposita ad vulnus. Walenses igitur hoc casu vehementer animati, solito protervius simul et efficacius vacabant hostium exterminii, in multis irruptionibus frequenter prævalentes. Veruntamen apud Montem Gomicum, Walensium ducenti casu inopinato, insidiis a tergo positis, trucidati corruerunt. David autem cum suis complicibus, sese excutiens, Munthaut cum castro obsidione vallans, in brevi temporis spatio illud violenter occupavit, et occisis quos invenit secum abductisve, ad votum triumphavit. Dominus autem castri illius, videlicet Rogerus de Munthaut, qui in castro non inveniebatur, ad loca se contulit tutiora. Ex tunc igitur orta est guerra cruentissima. Nec pepercerunt hi vel isti, hinc aut inde, sexui, ætati, vel conditioni, quin omnes communi involverent exterminio.

A.D. 1245.
Death of
Herbert
Fitz-
Matthew.

David
besieges
and takes
Montalt
(Mold).

Escape of
Roger de
Montalt.

Consilium subdolum.

Ipsis quoque diebus, domino Papa procurante, sed tamen dissimulante, quidam cardinalium, qui solius [erant] amatores pecuniæ, cartam quandam domino regi, sub specie multæ amicitie, transmiserunt, cujus tenor talis exstitit: "Consilium damus vobis amicissimum, " vobis salubre et honorificum, et regno vestro gloriosum, honorificum, nec mediocriter profuturum; videri licet, ut preces domino Papæ per sollempnes nuntios dirigatis, humiliter eidem supplicantes, quatinus dignetur regnum Angliæ, in quo jus dinoscitur ha-

Letter of
a cardinal
f. 184.
to Henry
III., advising
him
to invite
the Pope to
England.

¹ *Herbertum*] Matheum, B.

A.D. 1245. "bere speciale, sua præsentia feliciter illustrare. Et
 " nos ipsum supplicationi vestræ reddemus, pro posse
 " supplicando, favorabilem, qui vestrum et regni vestri
 " felices successus desideramus. Excellentissimus enim
 " vobis honor foret et gloria immortalis, ut tempori-
 " bus vestris, quod non recolitur aliquibus diebus
 " evenisse, dominus Papa, qui patrum pater esse dinos-
 " citur, Anglorum finibus personaliter appareret. Re-
 " colimus etiam eum dixisse, unde gaudemus, quod
 " gratanter videret delicias Westmonasterii et divitias
 " Londoniarum." Hæc cum domino regi innotuissent,
 gaudebat, et huic subdolo consilio de facili incurva-
 retur, nisi peritorum consiliis ad contradicendum vel
 dissentiendum erigeretur, qui dicebant quod satis,
 immo nimium, jam suorum Caursinorum usuris et
 Romanorum ac Ytalicorum rapinis et symoniis Angliæ
 puritas maculatur, quamvis non præsentialiter bona
 ecclesiæ et regni dissipet et prædetur. Similiter et
 regni Francorum introitus, quem per sollempnes nuntios
 postulavit, et Arragonum denegabatur. Infamia enim
 curiæ Papalis id promeruerat, [cujus¹ fœtor usque ad
 nubes fumum teterrimum exhalabat.]

The king is inclined to the proposal, but is dissuaded by his counsellors.

Character of the Papal court.

Mandatum domini Papæ de concilio generali convocando apud Lugdunum.

Letter of Innocent IV. to the English abbats, summoning them to a general council.

Anno eodem, circum medium Quadragesimæ, venerunt nuntii domini Papæ in Angliam, de convocando concilio generali tale prælati mandatum papale bajulantes: ²

"Innocentius episcopus, servus servorum Dei, dilectis

¹ The words in brackets have been erased from B. They have been re-written in a hand of Parker's time from C.

² At the foot of the page Parker has written, "In libro comitis Arundel [*i.e.* the Hist. Anglorum,

"MS. Reg. 14, C. 7] hæc bulla non inseritur, sed initium tantum, scilicet quæ in autentico præscribuntur. Sed in margine scribitur, ut in magnis cronicis, fol. 254, col. 2^a."

“ filiis, abbatibus et prioribus per Angliam constitutis, A.D. 1245.

“ salutem et Apostolicam benedictionem.

“ Dei virtus, et Dei sapientia, Cujus ineffabili subjecta
“ sunt omnia Majestati, a foundationis initio splendore
“ virtutum suam illustravit ecclesiam, et sic insignem
“ reddidit singularis privilegio potestatis, ut per ejus
“ ministerium suum justitia consequatur effectum, et se-
“ dato guerrarum turbine, mundo possit tranquillitas pro-
“ venire. Hujus enim præminentiam dignitatis dum nos
“ reverenter attendimus, qui regimini generalis ecclesiæ,
“ licet immeriti, divina providentia præsidemus, reddi-
“ mur corde solliciti, quod tempestatis horror, qua ipsa
“ turbatur ecclesia et religio Christiana concutitur, per
“ nostræ provisionis auxilium cælesti pietate propitia
“ propulsetur. Hinc est, quod nos, ut ipsa ecclesia
“ per fidelium salubre consilium et auxilium fructuo-
“ sum status debiti possit habere decorem, ac deplo-
“ rando Terræ Sanctæ discrimini et afflicto Romanicæ
“ imperio propere valeat subveniri, ac invenire reme-
“ dium contra Tartaros et alios contemptores fidei ac
“ persecutores populi Christiani, necnon pro negotio
“ quod inter ecclesiam et principem vertitur, reges
“ terræ, prælatos ecclesiarum, et alios mundi principes
“ duximus advocandos. Rogamus etiam devotionem
“ vestram et hortamur attente, per Apostolica vobis
“ scripta præcipiendo mandantes, quatinus ad præsen-
“ tiam nostram, omni prorsus occasione postposita
“ usque ad proximum festum sancti Johannis Bap-
“ tistæ, personaliter venire curetis, ut ipsa ecclesia ex
“ vestræ visitationis honore spirituale gaudium et ex
“ nostra industria consilium percipiat profuturum;
“ scituri, quod nos dictum principem in prædicatione
“ nostra citavimus, ut per se vel per suos nuntios in
“ concilio celebrando compareat, responsurus nobis, et
“ aliis qui aliquid contra ipsum duxerint proponendum,
“ et satisfactionem idoneam præstiturus. De persona-
“ rum autem et evocationum moderato numero, illam

A.D. 1245. “ cum veneritis providentiam habeatis, quod vestris
Lyons, “ ecclesiis nimis non sitis onerosi. Datum Lugduni,
30 Jan. “ tertio kalendas Februarii, pontificatus nostri anno
“ secundo.”

*Rex mittit magistrum Martinum¹ clericum suum ac
procuratorem ad curiam Romanam.*

The king
sends Lau-
rence of
S. Martin
to the Pope
as his
proctor.

Eisdemque diebus, dominus rex enormiter, ut sibi
suisque videbatur, passus injuriam, eo quod plures jam
episcopi sine suo assensu creabantur, super hoc con-
questurus, et pro suo jure, ab antiquis temporibus
optento et approbato, allegaturus, ad curiam Romanam
magistrum Laurentium de Sancto Martino clericum
suum, virum circumspectum et jurisperitum, suum
destinavit procuratorem. Similiter etiam pro aliis
arduis negotiis, regem et regnum contingentibus, pru-
denter ac fideliter cum diligentia expediendis, maxime
tamen pro negotio Roberti Passeleue, electi Cycestrensis,
tam præcipitanter, inconsulto tam rege quam capitulo
Cicestrensi, in medio regni sui cassati² per electum
Cantuariensem B[onofacium], quem noviter non sine
multorum murmure et contradictione in regnum suum
vocaverat et ad tantam promoverat dignitatem, pro-
meruisset utique dominus rex non minimum in causa
favorem. Sed quia multos viros idoneos, et præci-
pue religiosos, quos potius promovere et tueri, sicut
quondam sancti reges fecerunt, teneretur, excogitatis
argumentis et frivolis exceptionibus, falsis ac potius
maliciousis, totiens repulit, et cum rite eligerentur, in
ignominiosam confusionem præcipitavit, merito procu-
raturum est tanti mali remedium; ut scilicet eo, qui tot
mala machinabatur, ignorante vel etiam contradicente,
ecclesiis viduatis provideatur, quibus viri idonei, ne

¹ Sic, for *Laurentium de Sancto Martino*, probably a confusion with the Pope's nuncio Martin.

² *cassati*] cassato, B. B. ins. et.

grex Dominicus detrimentum patiat, maturius præponantur; quod videtur consonum rationi. Sed de regni potius quam de regis perturbationibus et ruinis Anglorum nobiles doluerunt.

Aliqui de prælatis ne ad concilium eant per regem rationabiliter excusantur.

Cum autem hæc ad concilium generalis convocatio ad audientiam prælatorum pervenisset, multi ad iter præparantur arripiendum. Aliqui tamen regis negotiis intendentes, aliqui valetudinarii et senes, se per regem vel competentes procuratores excusarunt. Regi etiam, qui pro aliquibus humiliter domino Papæ supplicaverat, favorabiliter sic rescripsit :

Some go to the council; others excuse themselves.

“ Innocentius episcopus, etc. carissimo in Christo filio, regi Angliæ illustri, salutem et Apostolicam benedictionem.

f. 184 b.

Letter of the Pope to Henry III.

“ Erga personam tuam, tanquam filii et devoti Apostolicæ sedis, specialis paternum gerentes dilectionis affectum, precibus tuis, quantum cum Deo possumus, libenter attentum accommodamus auditum et benignum impertimur assensum. Sane per dilectum magistrum Laurentium, nuntium tuum apud sedem Apostolicam constitutum, et per literas regias a nobis humiliter postulasti, ut cum instanti æstate proponens ad perfidiam quorundam tuorum rebellium conterendam exercitu congregato dirigere gressus tuos venerabilem fratrem nostrum Karleolensem episcopum et dilectum filium abbatem¹ Westmonasteriensem custodiæ² regni tui, quamdiu in expeditione permanseris, provide deputaris, ipsos et venerabiles fratrem nostrum episcopum Landavensem, omnibus bonis episcopatus sui per inimicos regios denudatum, et dilectos filios Sancti Ædmundi,³

excusing certain persons;

¹ Richard of Barking.

² *custodiæ*] cotidie, B.

³ Henry.

A.D. 1245. " morbo podagrico laborantem, æ de Wautham,¹ senio
 " confractum,² abbates, ne ad concilium veniant quod
 " in instanti festo Nativitatis beati Johannis Baptistæ
 " Deo dante celebrabimus, haberemus benigne ac mise-
 " ricorditer excusatos. Nos itaque celsitudinis regie
 " regnique tui propensius affectantes commodum et
 " quietem, et tibi, ac pro te tuis, quantum cum Deo
 " fieri potest, exhibere parati, gratiam et favorem
 " devotioni tue præsentium auctoritate concedimus
 " benignitate postulata; sullimitatem³ tuam hortantes
 " attente, ut moleste non feras, quod petitionem tuam
 " pro venerabili fratre nostro Eboracensi archiepiscopo,
 " in literis regiis prædictis expressam, et per memora-
 " tum magistrum ex parte tua insuper nobis inculca-
 " tam, super excusatione consimili, non duximus ad-
 " mittendam. Quia cum ipse sit honorabile ecclesie
 " Dei membrum, ejus præsentiam præfato concilio
 " credimus oportunam. Datum Lugduni, decimo tertio
 " kalendas Junii, pontificatus nostri anno secundo."

but not the
 archbishop
 of York.

Lyons,
 20 May.

Quidam prelati Angliæ excusati diversimode remanent; sed abbas de Burgo accusatus curiam adiit.

Various
 other
 English
 prelates
 excused.

Similiter quidam alii Angliæ prelati, tam abbates quam episcopi, diversis causis expressis præpediti, et sese rationabiliter excusantes, quia valetudinarii, vel senes, vel infirmi, utpote episcopus Elyensis, et abbas Sancti Albani, et quidam alii, per procuratores suos, per quos dominum Papam et cardinales, sic volentes, salutarunt et preciosis muneribus respexerunt, licenter remanserunt. Abbas autem de Burgo,⁴ vir sine querela, qui specialius aliis super hoc mandatum papale suscepit, et non sine molestia ad curiam Romanam cum pervenisset, per magistrum Martinum Papæ clericum,

Illtreat-
 ment of
 the abbat

¹ Henry.

² Par. has *vel -fec* (i.e. confectum) in the margin. C. has *confectum*.

³ *sullimitatem*] *sullimitem*, B.

⁴ Walter of St. Edmundsbury.

in Anglia commorantem graviter accusatus est, pro eo quod quandam ecclesiam, quam cuidam viro idoneo contulerat, ad opus cujusdam consanguinei domini Papæ, ipsi Martino noluit, sicut nec debuit, conferre. Unde dictus abbas cum in curia apparuisset, ipsum dominus Papa, vel per Papam papales, probrose objurgatum a palatio suo jussit eici, tam turpiter et irreverenter, quod nunquam postea plenam admittens consolationem, contristatus, in incurabilem præcipitatus est infirmitatem; unde eodem anno, in magnum ecclesiæ suæ dampnum quam prudenter rexerat, viam universæ carnis est ingressus.

A.D. 1245.
of Peterborough at the Papal court.

His death from grief.

Obiit Gilbertus de Humfranvilla.

Ipo quoque tempore, videlicet septimana Passionis Dominicæ, obiit quidam, præclarus baro, partium Angliæ borealium custos et flos singularis, Gilebertus¹ de Humfranvilla, parvulum² quendam suum relinquens hæredem. Cujus custodiam statim concessit rex comiti Legrecestriæ S[imoni], quod moleste tulit comes R[icardus], ipsam desiderans.

Death of Gilbert de Umfraville.

Obiit Galfridus de Trane cardinalis.

Eodem quoque tempore, obiit Galfridus³ de Trane cardinalis, quo non erat aliquis domino Papæ alius specialior vel utilior, vel scientia et moribus clarior.

Death of Geoffrey de Trane.

Comes Ricardus mittit pecuniam in succursum Terræ Sanctæ.

Ipsis quoque diebus, cum pessimi rumores de Terra Sancta pervenientes increbruisent, ita quod timebatur

Richard of Cornwall sends aid

¹ The name is in the margin; his shield inverted at the top of the page.

² Gilbert, afterwards earl of Angus in Scotland in right of his mother.

³ There was no cardinal of this name. Madden suggests that Geoffrey de Trano, the author of the compilation on the decretals, meant. See Hist. Anglor., Additions and Corrections, iii. p. 561.

A.D. 1245. ut tota terra pateret discrimini, comes Ricardus, ex
 to the Holy Land. innata sibi munificentia, illuc in succursum circiter
 Aid also sent by Louis IX. and the Templars and Hospitallers. mille libras per Hospitalarios transmisit. Et ut ab-
 tergerentur lacrimæ a maxillis matris nostræ ecclesiæ
 deplorantis filios suos nuper trucidatos, rex Francorum,
 Hospitalarii quoque et Templarii, milites neophitos et
 manum armatam cum thesauro non modico illuc, ad
 consolationem et auxilium ibi commorantium et im-
 petus cotidianos Chorosminorum et aliorum infidelium
 sustinentium, festinanter transmiserunt. Procuravit
 etiam rex Francorum, ut quidam legatus facundus et
 discretus prædicator in Franciam veniret, de negotio
 crucis instantissime prædicaturus.

*Invigilabat interim instanter magister Martinus
 redditibus colligendis.*

Rapacity
 of the
 nuncio
 Martin.

Instabat interim vigilantissime et incessanter ma-
 gister Martinus, domini¹ Papæ clericus, redditibus quo-
 modolibet ad opus Papæ papalibusque consanguineis
 conferendis. De cujus proterva et injuriosa rapacitate
 honestius, ob reverentiam sanctæ Romanæ ecclesiæ,
 arbitror silere, quam aures offendere audientium et
 mentes fidelium enarrando perturbare. Redditus autem
 thesaurarii² Saresbiriensis cum aliis multis violenter,
 ut præactum est, sed præcipue a viris religiosis, ra-
 piuntur. Procuratiæ et munera exiguntur, sibi festi-
 nanter transmittenda, et contradicentes graviter puni-
 untur. Rex quoque parti suæ favit, eundem contra
 omnes protegens, forte propter retributionem, et facta
 est regni conditio miserrima.

He is fa-
 voured by
 the king.

¹ domini . . . clericus] In the margin.

² Then Henry of Lexinton, after-

wards successively dean and bishop of Lincoln.

*Custodiuntur portus procurante Angliæ universitate, A.D. 1245.
sed illulis custodibus.*

Urgente igitur necessitate, præceptum est ipso tem-
pore ex parte aliquorum magnatum, pro multiformi
oppressione regni dolentium, ut custoditis portibus,
papales literæ, quæ cotidie ad emungendum pecuniam
portabantur, caperentur. Contigit¹ autem eisdem diebus
ut unus Papæ cursor,² talibus literis bullatis oneratus,
apud Doveram applicans pervenisset. Quem statim
custos portus illius et villæ præpositus comprehendit,
et abstulit omnes illas epistolas ab eo, multas abhomi-
nationes de diversis argumentis emungendi pecuniam
continentes, et ipsum in castro Doveræ incarcerari
fecit. Quod cum audisset magister Martinus, regem
adiit, super hoc querelam ei præsentaturus. Cujus rei
cum rex se auctorem negasset, ipsum cursorem liberari
præcepit, et in perniciem regni et honoris sui ipsas
epistolas a majore Doveriæ fecit violenter extortas
magistro Martino gratanter præsentari, et aliquarum
effectu ad votum gratulari.

The Eng-
lish ports
guarded
to keep
out Papal
letters.

A Papal
messenger
arrested at
Dover.

f. 185.

*Combusta est camera domini Papæ cum omnibus
quæ in ea continebantur.*

Diebus vero Rogationum, in triste præsagium, apud
Lugdunum quædam domini Papæ camera, quæ con-
clave, id est warderoba, dicitur, cum omnibus quæ in
ipsa continebantur, combusta est, asserentibus nonnullis
sinistre interpretantibus, quod gratis accensa est, ut
sic occasionem Papa acciperet extorquendi pecuniam
a prælatis ad concilium venire properantibus. Sed
cum incendium plus quam credebatur desæviret, com-
busta sunt quæ habebantur³ cariora. Et fuit multorum
assertio, quod detestabilis illa carta, quæ de tributo
Angliæ sub flebilis memoriæ rege Johanne confecta
fuerat, eodem incendio in cinerem est redacta.

Fire in
the Pope's
chamber at
Lyons.

The char-
ter of the
English
tribute
burnt.

¹ *contigit*] contingit, C.

² *cursor*] præcursor, C.

³ *habebantur*] haberet, C.

A.D. 1245.

Continuatio.

Opposition to the Pope by the canons of Lyons. Eodemque tempore, cum vellet dominus Papa quibusdam præbendis Lugdunensis ecclesiæ vacantibus quosdam alienigenas consanguineos vel affines suos inconsulto capitulo intrudere, canonici restiterunt ei in facie, comminantes et cum juramento obtestantes, quod si tales apud Lugdunum apparent, non posset eos vel¹ archiepiscopus vel canonici protegere, quin in Rodanum mergerentur. Nec ipsi, qui beneficium fuerant accepturi, ultra usquam comparuerunt.

Continuatio.

A door-keeper of the Pope maimed by a Lyons citizen. Eisdemque diebus, dum quidam ostiarius domini Papæ protervius cuidam civium, introitum humiliter postulanti, et frontosius quam deceret, denegaret, idem civis manum penitus amputavit. Unde idem mancus, cum coram domino Papa gravem reponeret querimoniam, brachium ostendens mutilatum,² dominus Papa secundum legem civitatis vindictam sibi postulavit exhiberi. Quam Philippus de Sabaldia, custos pacis ecclesiasticæ, procuravit qualiquali modo, ut honor papalis saltem superficialiter salvaretur.

Continuatio.

Death of Elias of Derham. Ipso quoque tempore, obiit magister Elyas de Derham, canonicus Saresbiriensis, cujus redditibus vacantibus manus rapaces injecit magister Martinus ad opus Papæ.

Die Pentecostes rex apud Londonias Ricardum de Clare balteo cinxit militari.

Richard de Clare knighted, 4 June. Die autem Pentecostes, dominus rex Londoniis festum tenens serenissimum, Ricardum de Clare, jam comitem,

¹ vel] om. C.

² The arm and severed hand are drawn in the margin.

concomitantibus circiter quadraginta tyronibus, balteo A.D. 1245. cinxit militari.¹ Et tyrocinii sui festum gaudenter consummavit. Fecit etiam dominus rex eodem tempore per singulos comitatus diligenter inquiri summam reddituum Romanorum et virorum Ytalicorum, quos Romana curia violenter ditavit in Anglia. Et inventa est summa reddituum eorum annuatim sexaginta² milia marcarum; ad quam summam non attingit redditus annuus totius regni Angliæ. Unde rex, licet sero, et in admirationem est expergefactus et in iracundiam nec immerito est commotus.

Nota summam reddituum Romanorum in Anglia.

Et³ tunc temporis abbas Cluniacensis⁴ dedit domino Papæ triginta palefridos aptos et desiderabiles et convenienter faleratos, cum totidem equis clitellariis quos summarios vocamus, ut ipsos decuit stratos similiter convenienter.

Gift to the Pope by the abbat of Cluny.

Mittuntur sollempnes nuntii ad curiam Romanam pro tributo remittendo et aliis.

Tunc vero, licet sero, dominus rex, aliquantulum conversus ad se, cœpit detestari Romanæ curiæ insatiabilem cupiditatem, et totius regni, inmo etiam ecclesiæ, per eam factas injurias occupationes illicitasque rapinas. Composita igitur per regni universitatem eleganti epistola, in qua extorsiones Papales nimis execrabiles et exactiones multiformes legatorum ejus et quorundam clericorum potestate inaudita fungentium continebantur, ut sequens sermo declarabit, viri nobiles ac discreti ad concilium destinantur, gravem super his et præcipue super exactione tributi, in quod nunquam consensit regni universitas, coram concilio querimoniam reposituri, et talium relevamen onerum

Messengers appointed to go to the Papal court to complain of its exactions.

¹ His sword and shield are in the margin.

² *quadraginta* has been erased here in B. C. has *quadraginta sexaginta*.

³ This paragraph is in the margin.

⁴ Hugh VI. (de Rochecorbon.).

⁵ *et*] om. C.

A.D. 1245. importabilium regno Angliæ misericorditer impendi rogaturi. Electi sunt igitur, et ad hoc ad curiam missi, comes Rogerus Bigod, Johannes filius Galfridi, Willelmus de Cantelupo, Philippus Basset, Radulphus filius Nicholai, magister¹ Willelmus de Powic, clericus.

Prohibitis quibusdam torneamentis, Fulco filius Warini ad magistrum Martinum mittitur.

Fulk Fitz-Warin sent to the nuncio Martin to bid him leave the country, 30 June.

Interview between the king and Martin.

His diebus, videlicet in crastino Apostolorum Petri et Pauli, postquam quedam torneamenta plena occulto odio per regem propter imminens periculum prohibebantur, apud Luitonam et Dunestapliam congregatorum missus est Fulco filius Warini ex parte universitatis regni ad magistrum Martinum, Londoniis commorantem apud Novum Templum. Qui torvo vultu respiciens, eum sic est affatus; "Recedens statim, exi ab Anglia." Cui Martinus; "Quis mihi hoc mandat? An tu ex te ipso hoc habes?" Cui Fulco; "Hoc tibi per me mandat armatorum, qui nuper apud Luitonam et Dunestapliam apparuerunt, universitas. Et si sano credis consilio, ne moreris usque in tertium diem, ne tu et omnes tui in frustra concidaris." Recedente igitur Fulcone irato nimis et minas minis cum terribili juramento cumulante, Martinus trepidus et anhelus statim dominum regem adiit, et dixit ei; "Domine, talia nunc audivi; fitne hoc auctoritate vestra, vel vestrorum temeritate?" Cui rex; "Non me hujus rei auctorem profiteor. Sed barones mei vix se continent, quin insurgant in me, eo quod tuas in regno meo et eorundem, quæ jus et modum excidunt, deprædationes et injurias hæcenus toleravi; quorum etiam furorem vix compescui, quin et in te irruentes te membratim non dilacerarunt." Cui Martinus humili et trepida voce ait; "Peto igitur, ob Dei amorem et domini Papæ reverentiam, liberum

¹ magister . . . clericus] In the margin.

“ exitum et tutum a terra vestra cum conductu vestro A.D. 1245.
 “ recessum.” Cui rex, commotus et iratus nimis, ait;
 “ Diabolus te ad inferos inducat et perducatur.” Cumque
 circumsedentes vix regem mitigassent, jussit rex cui- His jour-
 dam marescallo palatii sui, nomine Roberto Norisco, ney to
 ut ipsum Martinum usque ad mare salvo perduceret. Dover.
 Qui cum statim iter aggrediens, ducem suum R[ob-
 ertum] dictus Martinus juncto latere sequeretur, et
 quandoque, ut contingit, equitantes aliquos conspiceret f. 185 b.
 vel transeuntes, ipsum timor et tremor adeo contraxit,
 ut si terra hiaret, sub-cespite latitaret. Et cum pro-
 cedentes ad limbum cujusdam silvæ venalis, quam
 electus Cantuariensis venalem exposuerat, ubi com-
 patriotæ ad emenda et eligenda robora convenerant,
 conspiciens eos Martinus, pavidus ait duci suo R[ob-
 erto], “ Heu, heu, quod timebam, accidit mihi. Ecce
 “ nos invasuri. O amice et domine mi R[oberte],
 “ habesne filium, nepotem, consanguineum, vel ami-
 “ cum, quem cupis in reddito ecclesiastico promoveri?
 “ Præsto sum ut procurem omnia tibi postulata. Ecce
 “ insidiantes animæ meæ; protege me sub umbra Ps. xvii. 8.
 “ alarum tuarum.” Cui R[obertus]; “ Absit ut aliquis
 “ meorum talem habeat in ecclesiasticum beneficium
 “ per me ingressum. Nescio qui sunt illi; verun-
 “ tamen ad ipsos vado quantocius, te me hic expec-
 “ tante, ut monstrato regis autentico, si malivoli sint,
 “ eorum reprimam temeritatem.” Qui ad ipsos veniens,
 cum rei veritatem cognovisset, cito rediens ad Marti-
 num, ut illuderet ei, ait; “ Vix eorum compescui furo-
 “ rem, quin te frustatim detruncassent. Sed nunc
 “ latenter et caute ambulemus, ne deterius tibi con-
 “ tingat; et navigans irrediturus, si sapis, recedas, ne
 “ in laqueos quærentium animam tuam infeliciter præ-
 “ cipiteris.” Ex tunc igitur Martinus equinis lateribus
 non parcendo, moram ducis redarguens, ad mare pro-
 perabat. Et ad Doveram perveniens, die sancti Suithuni
 navem ascendens, multos in recessu suo lætificavit.

15 July.
 He leaves
 the coun-
 try.

A.D. 1245. Sed ¹ ne virulentæ pestis efficacia penitus cessaret, cuidam magistro Philippo auctoritatis sibi concessæ² [partem] adhuc exequendæ in extortione reddituum concessit, et sic post terga foeda reliquit vestigia. Hæc iccirco dixerim, ut sciat quilibet quam formidolosi sunt hi solum pecuniæ inhiantes, quos propria sauciat conscientia.

The Italians conceal themselves.

Many Causins leave the country.

Hæc³ cum ad notitiam plurium Ytalicorum, opimis in Anglia redditibus saginatorum, pervenissent, disparuerunt in abditis latitantes. Multi quoque Causinorum, qui jam regiones occidentales hactenus talium ignaras usurarum suarum veneno pestifero miserabiliter intoxicarunt, latenter recesserunt.

Obiit Galfridus de Marisco, exul, pauper, et profugus.

Death of Geoffrey Marsh.

Tempore sub eodem, quidam quondam nobilis, et inter Hiberniæ magnates non ultimus, qui de morte comitis Marescalli Ricardi proditiosa notam gessit indelebilem, exul, miser, et profugus, expulsus a Scotia, forisbannitus ab Anglia, exhæredatus in Hibernia, post ignominiosam filii sui mortem et omnium amicorum suorum amissionem, sublatus de medio, tot mortes una tandem terminavit,⁴ Galfridus scilicet de Marisco.

Magister Martinus conqueritur domino Papæ.

Complaint of Martin to the Pope.

Magister interim Martinus ad dominum suum Papam cum pervenisset, et quæ præscripta sunt eidem plenius enarrasset, infrenduit Papa et ira excanduit vehementi. Et recolens quia tam rex Francorum quam Arragonum ingressum regnorum suorum vetuissent ipsi postulanti, nec rex Anglorum adventum suum in An-

¹ Sed . . . cessaret] Written over an erasure.

² concessæ] concessisse, C.

³ C. ins. autem.

⁴ His shield, inverted, is in the margin.

giam acceptasset, immo potius ipsum execrando nuntium suum et clericum ab Anglia probrose eiecisset, dixit in iracundia magna, voce susurra, oculos obliquando et nares corrugando; "Expedit ut componamus cum principe vestro, ut hos regulos conteramus recalcitrantes; contrito¹ enim vel pacificato dracone, cito serpentuli conculcabuntur." Quod verbum in multorum cordibus offendiculum indignationis generavit.

Nota verbum offensivum.

Submonitis omnibus qui domino regi militare servitium debebant, se pręparat rex ut Walliam hostiliter invadat.

Imminentibus autem kalendis Julii, dominus rex, omnibus qui ei servitium militare debebant, ut se convenienter in Walliam profecturum sequerentur, per literas suas submonitis, non valens nec volens amplius superbos discursus Walensium æquanimiter tolerare, pręparavit se, ut ad illorum terminos potenter iter et vexilla dirigeret, milite stipatus copioso. Venit igitur Londiniam dominus rex ad ecclesiam Sancti Pauli, ut ibi convocatos recessurus simul omnes cives civiliter salutaret.

Expedition prepared against the Welsh.

Electus Coventrensis, videlicet monachus Coventrensis ecclesie et pręcentor, resignat sponte jus suum.

Et dum his mundus diebus² volveretur, et secum mutabilis traheret mutabilia, electus Coventrensis, videlicet Willelmus, cognomento³ de Monte Pessulano, monachus et pręcentor ecclesie Coventrensis, vir bonus et sine querela et ambitione, cum audisset quod magister Willelmus de Drouhedale⁴ lugubriter expirasset, qui suus fuerat diligentissimus advocatus in Anglia,

William of Montpellier, elect of Coventry, resigns.

¹ *contrito . . . conculcabuntur*] In the margin, and so also in C.

² *diebus*] om. C.

³ *cognomento . . . Pessulano*]

In the margin, and so also in C.

⁴ *Drouhedale*] Droghedale, C.

A.D. 1245. comperiensque quod dominus rex Angliæ promotionem suam non acceptasset, magistrum Laurentium,¹ de quo superius mentio facta est, ipsi electo potenter sentiens et efficaciter adversantem et constanter accusantem, comperiens quoque canonicos Lichefeldenses ipsum inimicabiliter persequentes, considerans etiam quod domus sua Coventrensis dampnis et injuriis pro sua electione impetebatur, tactus dolore intrinseco, inconsolabiliter doluit quod electus unquam exstitisset. Tot igitur lacerationibus, Papalem adiit præsentiam, et singultibus sermonem prorumpentibus, ait; “Pater sancte, impulsus undique eversus sum, ut cadam. Dominus rex Angliæ cum suis consiliariis meam graviter infestat innocentiam; non enim, ut novit Deus, hanc ipsius promerui persecutionem. Et si consequerem hanc, ad quam eligor rite, dignitatem, nunquam pace in Anglia gratularer. Omnia igitur in manus vestras resigno. Absit a me, ut amplius ecclesiæ meæ causa sim jacturæ ac perturbationis. Provideat paterna sollicitudo vestra ipsi, tam diu cura pastoralis viduatæ.” Cui cum vix dominus Papa annuisset, recessit ipse, quasi gravi sarcina liberatus. Quod² videntes qui salutem animæ domini³ regis in veritate sincero corde desiderabant, doluerunt, periculum sibi et regno propter hoc imminens, quia multus in causa fuit, vehementer⁴ formidantes.

Magister Rogerus de Weseham, decanus Lincolnensis, eligitur in episcopum Cestrie.

Roger de Weseham, dean of Lincoln, elected in his place.

Quo cognito, diligentissime procurante primo et præcipue episcopo Lincolnensi, loco ipsius W[illelmi] qui jam jus suum ultro, ut dictum est, penitus resignaverat, electus est et subrogatus in episcopum⁵ Cestrensem

¹ Laurence of S. Martin, the king's proctor at the Roman court. See above, p. 412.

² *Quod . . . formidantes*] Writ-ten over an erasure.

³ *domini*] om. C.

⁴ *vehementer*] om. C.

⁵ There is a mitre drawn in the margin.

sive Coventrensem magister Rogerus de Weseham, A.D. 1245. decanus ecclesiæ Lincolnensis, vir¹ moribus et scientia eleganter insignitus,² rege Angliæ irrequisito, ne et ipsam electionem cavillatoriis, ut sibi moris erat, exceptionibus impugnaret, et in læsionem animæ et famæ suæ amplius impediret. Episcopus igitur Lincolnensis, suum in hac parte consecutus desiderium, ecclesiam de Aillesbiria, quam ex multo tempore desiderarat a decanatu Lincolnensi, (eo quod credebat decanum ex ejus ubertate cornua audaciæ assumptem contra episcopum Lincolnensem recalitrare,) radicitus sequestrare, statim ipsam magistro Roberto de Marisco [contulit], non sine multo ecclesiæ suæ præjudicio, ut multis videbatur, et injuria, cum a tempore cujus non extat memoria decanatu dinoscatur adhæsisse.

The church of Aylesbury alienated by Grosse-teste from the deanery of Lincoln.

Consecrantur Lugduni B[onefacius] de Provincia in archiepiscopum Cantuariensem, et magister R[icardus] de Withz in Cicesterensem, et magister Rogerus in Cestrensem episcopos a domino Papa.

Anni quoque sub illius curriculo, consecratus³ est a domino Papa Lugduni in archiepiscopum Cantuariensem B[onefacius], natione Provincialis, [plus⁴ genere quam scientia] choruscus, [plus armis martialibus quam spiritualibus formidatus]; qui, procurantibus rege Angliæ et regina nepte sua, ad hanc promotus est, feliciter [utinam], dignitatem. Hujus frater Philippus, electus Valentia,⁵ ipsis diebus ad archiepiscopatus Lugdunensis promotus est possessionem, priore⁶ cedente ob causas post⁷ dicendas. Qui tantam a domino Papa meruit opti-

Consecration of archbishop Boniface by the Pope at Lyons;

¹ *vir*] virum, B.

² *insignitus*] insignitum, B.

³ A mitre and crosier are drawn in the margin.

⁴ The words in brackets have been erased in B., and written over the erasure in a hand of Parker's time. They are from C.

⁵ *Bal'* over *Valentia* in B. (not C.).

⁶ *priore . . dicendas*] In the margin. The archbishop was Aimery Guerry.

⁷ See below, p. 429.

A.D. 1245. nere dispensationem, ut, archiepiscopatus retenta cum suis commodis potestate, episcopatus Valentini¹ proventus perciperet uberrimorumque reddituum, quos in Anglia et² Flandria possederat, quod plus³ videbatur ob quasdam causas sæculares fieri quam spirituales, libere ac licenter asportaret, et⁴ præposituram Brugesensem optineret. Hic igitur elegans corpore, et armorum peritia præpollens, copiosisque redditibus saginatus, factus est quasi princeps papalis militiae, et custos præpotens pacis in concilio Lugdunensi celebrando; et iccirco potissime quod generis claritate choruscabat. Consecrati⁵ sunt etiam⁶ magister Ricardus de Withz in episcopum Cycestrensem et magister Rogerus de Weseham, decanus Lincolniensis, in episcopum Cestrensem, a domino Papa Lugduni; viri moribus et scientia adornati. Nec est omissum pro appellatione procuratoris⁷ regii constanter reclamantis, eo quod in horum promotione regius assensus non requirebatur. Immo in facie dictum fuit ei, quod quia rex sibi concessa dignitate et privilegio abutebatur, indignum se reddidit hoc honore lætabundum. Et sic regis et regni ipsius, regis peccatis exigentibus, dignitas vacillabat. Hæc igitur postquam regi innotuerunt, duorum episcopatum, scilicet Cicestrensis et Cestrensis, bona temporalia jussit infiscari.

and of the bishops of Chichester and Lichfield.

Thesaurus domini regis per Robertum Passeleue super forestis inquirentem augmentatur.

Oppression of Robert Passelew in his inquisition into the forests.

Interea Robertus Passeleue, domini regis clericus, vigilanter cum suis complicitibus regiis indulgens emolumentis, substantiolas pauperum diripiens, et thesauros regis accumulavit, puteolosque egenorum situla cupiditatis exhauriens, ut stillis indigentium pelagus

¹ Bal' over *Valentini* in B. (not C.)

² *et . . . quod*] Written over an erasure.

³ B. ins. *ut*.

⁴ *et . . . optineret*] In the margin.

He was provost of S. Donatian, Bruges, in 1240.

⁵ There are two mitres and pastoral staves in the margin.

⁶ *etiam*] om. C.

⁷ No doubt Laurence of S. Martin.

augeret abundantium, non cessabat diversas partes Angliæ, vices agens justitiarum, peragrare, ubi præcipue abundantabant forestæ et confinia forestarum inhabitantes. Diligentique scrutinio inquirebat de novis occupationibus super forestam temere factis. Super quibus convictos gravi pœna pecuniari prægravavit; ita ut multos, ab habitationibus suis expulsos, extorres reddidit et mendicos. Ex quibus, ut præactum est,¹ solus Johannes de Nevilla, in calumpniam tractus multiforem et turpiter convictus, et egenus de abundante factus, nullum miserentem meruit habere vel miserantem. Rediens enim a Terra Sancta, paulo retroactis annis, omnes sibi subjectos exquisitis et cavillatoriis causis bonis eorum spoliavit, in eosdem laqueos merito corruendus. Capitula² forisfactorum in libro, qui huic est continuandus, scripta reperientur, ad hoc signum $\odot$ —|—, ut præactum est.

¹ John de Nevilla ill-used, but not deserving of pity, from his previous oppressions.

Rex jubet ecclesiam Westmonasterii sumptibus suis ampliari.

Eodem vero anno, dominus rex, devotione, quam habuit adversus sanctum Ædwardum, submonente, ecclesiam Sancti Petri Westmonasterii jussit ampliari. Et dirutis antiquis muris partis orientalis cum³ turri, præcepit novos, videlicet decentiores, suis sumptibus subtilibus artificibus construi convocatis, et residuo, videlicet occidentali, operi coaptari.

Rebuilding of the church of Westminster.

Dominus Papa, qui conqueritur ecclesiam Romanam nimis alieno ere prægravatam, pecuniam sibi exaggerat et quosdam creat cardinales.

Cum autem dominus Papa graviter conquereretur suis familiaribus, et sic cito in propatulo talis ventila-

The Pope complains of the debts

¹ See above, p. 401.

² This, which is in the margin, is followed by a stag's head, as above, p. 400. It is not in C. The refer-

ence is to MS. Cotton. Nero D. 1, f. 87.

³ *cum turri*] Introduced by Paris in the margin. There is also a picture of the new church.

A.D. 1245. retur querimonia, quod videlicet ære alieno ecclesia
of the see of Rome and receives gifts from many prelates. Romana fere irrestaurabiliter obligata prægravaretur,
et hac nacta occasione, intelligi daret se maxime aux-
ilio indiguisse pecuniari; venerunt ad eum prælati
multi, in sæculo abundantes et amplioribus inhiantes,
gratiam papalem, utpote paternam, desiderantes, labores
et pericula sua deplorantes; sed quod imperiales la-
queos evasisset et ad filios sibi devotos appropinquasset,
alacriter eidem congratulantes, suæ optulerunt paterni-
tati munera in equis, vasis, vestibus, auro, argento, et
omni supellectili pretiosa et desiderabili, inæstimabilia.
Ex quibus abbas Cluniacensis non ultimus esse desi-
derans, ne deses haberetur, suam ecclesiam [depaupe-
rans], et suis prioratibus prægravatis et spoliatis, tan-
tam pecuniæ quantitatem præsentavit, quod audien-
tibus admirationem magnam non immerito generavit.

*Hæc¹ ex relatu prioris de Westacre, qui est monachus
Cluniacensis.*

Gifts of the abbats of Cluny (Hugh), Dominus² abbas Cluniacensis dedit domino Papæ
tunc incontinenti quater viginti elegantissimos pale-
fridos decentissime faleratos. Et cuilibet cardinalium
unum palefridum optimum et unum summarium
electissimum; et erant cardinales circiter duodecim.
Papa autem, malens quod ipse abbas suus foret sta-
bularius quam aliquis alter, præcepit abbati, equos sibi
datos ad suum opus bene custodire. Contulit quoque
dictus abbas domino Papæ in pecunia numerata et
vasis pretiosis thesaurum non minimæ quantitatis,
unde in Lingonensis episcopatus dignitatem a domino
Papa meruit sublimari.

(who is made bishop of Langres)

and Cîteaux (Boniface),

and of the

Quo exemplificatus abbas Cysterciensis non minora,
ne secundus haberetur, munera, filiali provocatus de-
votione, patri suo domino Papæ afflicto et indigenti
asseritur optulisse. Archiepiscopus vero Rothomagen-

¹ This paragraph is in the margin. The heading is not in C. The prior's name was possibly Robert.

² *Dominus . . . dedit*] dedit etiam, C.

sis,¹ qui se suamque ecclesiam non levibus ob hoc debitis irretivit, ipsi domino Papæ, ne quasi ultimus redargueretur, complacere cupiens, Papales thesauros non mediocriter adaugendo cumulavit. Unde non merito domino Papæ collateraliter adjunctus factus est cardinalis.

A.D. 1245.
archbishop
of Rouen,

who is
made a
cardinal.

Quod audiens abbas² Sancti Dionisii, archiepiscopalem adoptans dignitatem, emunctis ab ecclesia suis multis librarum milibus, domino Papæ caritative conferendis, in Rothomagensem sublimari meruit archiepiscopatum, hoc efficaciter prædecessore suo, jam cardinali, procurante. Hoc autem cum audiret rex Francorum, singularis et specialis ecclesiæ Sancti Dionisii yconomus et patronus, coegit dictum abbatem, quem ambitionis redarguit, memoratam pecuniam aliunde mendicare. Et sic uterque, videlicet tam abbas quam archiepiscopus, post se fœda relinquentes vestigia, ut ad status desiderabiliores convolarent, suas, quas regendas susceperunt, ecclesias depauperantes, per multorum regnorum spatium scandala generarunt. Cito quoque post, archiepiscopus³ Lugdunensis, vir sine querela et pacificus, et jam vergens in ætatem senilem et valitudinariam, omnia in manu domini Papæ resignavit. Alii quoque prælati, singulis diebus ad curiam Papalem adventantes, ita ut videretur multis et ab eisdem palam affirmaretur quod dominus Papæ propter hoc Lugdunum gratanter venisset, potius quam a facie alicujus aufugisset, munera impretiabilia, quæ stuporem intuentibus merito possent generare, festinanter ac certatim optulerunt. Quibus⁴ omnibus dominus Papa sinum, ne contemptus et elatio videretur, acceptationis aperuit, asserendo se multo pluribus indigere, honestas preferens suæ indigentiae jugiter excusationes; cum secundum, nescitur si veram, ejus assertionem Romana ecclesia occultis de causis plus quam in centum et quinqua-

The abbat
of S. Denis
succeeds
him.

f. 186 b.

Resignation
of the
archbishop
of Lyons.

Popular
report as
to the true
reason for
the Pope's
coming to
Lyons.

¹ Peter de Colmieu, cardinal
bishop of Albano.

² Odo Clement.

³ Aimery Guerry.

⁴ *Quibus . . . Papa*] om. C.

A.D. 1245. ginta milibus librarum approbatæ monetæ, exceptis usuris, quæ fere ad numerum sortis ascendebant, tene- retur obligata.

This coun- Anno¹ gratiæ millesimo ducentesimo decimo quinto cil too sub Innocentio tertio Papa celebrabatur aliud concilium soon after generale proximum. Scriptum est, quod non deberet that of In- de jure concilium generale celebrari, nisi semel infra nocent III. in 1215. de quinquaginta annos, quod est spatium clausum jubileo. Anno enim jubileo, vel infra tempus contentum infra annos quinquaginta, semel celebrari habet generale concilium, in quo omnia habent reformari et in bono statu solidari.

Incipiunt ea quæ in concilio Lugdunensi acta fuerunt.

Council of Lyons. Altius igitur solis orbita cursum peragente, videlicet circa æstatis medium, congregati sunt Lugduni ex totius fere Christianitatis latitudine prælati venerabiles vel eorum idonei, imperatoris quoque et multorum princi- pum aliorumque, procuratores, secundum papalis man- dati tenorem concilium celebraturi. Absentes autem quamplurimi prælatorum per eos quos promiserunt procuratores sese ex legitimis causis sufficienter ex- cusarunt, sicut quidam ex Anglorum regno, ut supra- dictum est. Inter quos abbas Sancti Albani, corpore gravis et jam ad senilem declinans ætatem, magistro Martino, qui tunc temporis in Anglia prospere com- morabatur, testimonium veritati super hoc perhibente,² rationabiliter per quendam monachum suum, Johan- nem videlicet de Bulum, et quendam clericum suum, magistrum Rogerum de Holderne, suam excusavit absentiam; et sic indemnis et quietus remansit, do- mino Papa per ipsos civiliter salutato. Veruntamen de regno Hungariæ, quæ pro multa sui parte per Tartaros est vastata, nulli; de Alemannia, guerra

Necessitas legi non subjacet.

The abbat of S. Alban's excuses himself.

None come from Hun- gary, few from Ger-

¹ This paragraph is in the mar- gin, the first sentence in rubrick; and so also in C.

² B. ins. se.

imperiali perturbata, pauci prælati ad concilium minime convenire potuerunt. De Terra vero Sancta, quæ multo patuit discrimini, nullus penitus potuit illuc advenire, sed nec advocari.

A.D. 1245.
many ;
none from
Palestine.

Occasionaliter tamen illuc advenit de Terra Sancta episcopus Beritensis,¹ totius Syriæ nuntius generalis et² syndicus omnium Christianorum Terræ Sanctæ, mandatum bajulans lugubre de exterminio, permittente Deo, in Terra Sancta perpetrato.

The bishop
of Beyrout
arrives
with the
news from
the Holy
Land.

*Qualiter dominus Papa prima die concilium initia-
vit.*

Dum autem dominus Papa multos jam prælatos, licet tamen non omnes, vidisset congregatos, die Lunæ proxima post festum nativitatis Sancti Johannis Baptistæ intravit dominus Papa cum fratribus cardinalibus, patriarchis, archiepiscopis, episcopis, et aliis prælatis, ad concilium convocatis, simul et procuratoribus absentium tam principum quam prælatorum, in refectorium religiosorum Sancti Justi apud Lugdunum. Fuerunt itaque ibidem absque cardinalibus duo patriarchæ, scilicet Constantinopolitanus³ qui et Antiochenus, et⁴ patriarcha Aquilegiæ⁵ qui et Venetiæ; imperator quoque Constantinopolitanus, comes etiam Tholosanus, et procuratores [regis]⁶ Angliæ, comes Bigod, cum sociis suis nobilibus; archiepiscopi vero et episcopi centum et quadraginta. Proposuitque patriarcha Constantinopolitanus statum et necessitates ecclesiæ suæ; asserens quod olim habuit sub se suffraganeos plus quam triginta, quorum vix jam tres remanserunt; subjungens insuper, quod Græci et quidam alii totum jam imperium

Opening
of the
council,
June 26.

Prelates
present.

Grievances
of the pa-
triarch of
Constanti-
nople.

¹ Waleran.

² et . . . Sanctæ] In the margin.

³ The patriarch of Constantinople was Nicholas of Piacenza, formerly bishop of Spoleto. The patriarchate of Antioch was vacant,

Albert Rezzato having died about this time.

⁴ et . . . nobilibus] In the margin.

⁵ Berthold von Meran.

⁶ regis] from C.

A.D. 1245. Romaniae fere usque ad portas civitatis Constantinopolis inimici ecclesiae Romanae violenter occuparunt; qui in nullo Romanae ecclesiae obedientes, ipsamque detestantes, hostiliter eidem adversantur. Unde dolor et confusio omnium Christianorum imminet, cum ipsa sua ecclesia primo fuisset privilegiata, et merito plus caeteris honoranda; primo enim constat, beatum Petrum Antiochiae, quae civitas Graecorum imperio¹ vel regno subjecta est, ab antiquo sedisse; et inde Simonem Magum et alios haereticos confusos aufugasse.² Ad quod Papa tacuit. Consequenter propositus fuit sermo fidelis et omni acceptatione dignus, de canonizatione scilicet beati Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi, quem Dominus evidentissimis miraculorum signis illustravit. Cujus rei assertioni cum constanter testimonium octo archiepiscopi et circiter viginti episcopi perhibuissent, et instanter, ut in ipso concilio veneranter ad majorem sollemnitatem canonizaretur, postularent, ait Papa, non suo sed aliorum spiritu invidorum aversus,³ “Urgent nos dilationem non capientia ecclesiae nimis ardua negotia, quae hoc merito ad praesens suspendere debeant expectatum. Sed, vita comite, in posterum neglectui non commendabitur; et quia Deus et mundus sanctitati et virtutibus ejus perhibent testimonium, in Domino gaudemus, gratias Ipsi referimus uberiores.”

Council of Lyons.

Proposal for the canonization of archbishop Edmund.

Thaddæus of Sessa present as proctor for the emperor.

Affuit etiam praesens⁴ ibidem Thadæus de Suessa, domini imperatoris procurator, vir prudens et eloquentiae singularis, miles, et legum doctor,⁵ et sacri palatii judex imperialis, pro domino suo imperatore tam constanter quam diligenter responsurus. Pro cujus pace et pristinae amicitiae reformatione optulit pro domino suo confidenter ad unitatem Romanae ecclesiae totum Romaniae, id est, Graeciae imperium, revocare; et quod sese Tartaris, et Chorosminis, Sarracenis,

¹ *imperio vel*] Introduced in the margin.

² *aufugasse*] affugasse, B.

³ B. repeats *ait*.

⁴ *praesens*] om. C.

⁵ *doctor*] dominus, B.

et aliis ecclesiæ hostibus et contemptoribus, Christo fideliter militando, potenter opponet; et quod statum Terræ Sanctæ discrimini magno jam patentis sumptibus propriis personaliter pro posse suo reformabit; et ablata Romanæ ecclesiæ restituendo, de injuriis satisfacere. Respondit dominus Papa, "O quam multa, quam multa, sunt promissa! nunquam vel nusquam tamen adimpleta. Sed et hæc nunc constat sunt promissa, ut securis jam ad radicem posita, illuso concilio et soluto, per dilationem avertatur. Pacem nuper in anima sua juratam secundum formam præstiti sacramenti teneat, et adquiesco. Porro

A.D. 1245.
Council of
Lyons.

Speech of
the Pope
regarding
the emperor's
promises.

" Quo teneam nodo mutantem Prothea vultus? "

Hor. 1
Epist. i. 90.
f. 187.

" Et si concederem sibi postulata, et resilire vellet, nec aliud spero; quis nunc pro eo cavens fidejuberet, ut cogeret resilientem?" Et cum duos reges, videlicet Francorum et Anglorum, Thadæus spopondisset ad hoc fidejussores, respondit dominus Papa, "Nolumus, quia si pacta commutasset vel penitus infirmasset, nec aliud credimus propter frequentiam, aliquo tempore inposterum, oporteret nos animadvertere in eosdem; et tunc haberet ecclesia tres, quibus non sunt in sæculari potentia majores, immo nec pares, inimicos." Et cum procuratio Thadæi ad hoc non sufficeret, neque temporis ut hæc consummarentur competenter, siluit contristatus.¹

Lacrimabiles rumores in publicum proferuntur.

Episcopus autem Beritensis, nomine Gualerannus, qui jam sex mensibus per maris et uno per terrarum discrimina labores itinerum, ut prædictum, continu-

The letters
from the
Holy Land
read.

¹ This is represented at the foot of the page. "Innocentius Papa quartus" is sitting and speaking, with the prelates of the "Concilium Lugdunense" before him. To

the right, "Thadæus de Suessa procurator Fretherici recedit confusus." He holds in his hand a scroll, with "Dies ista dies iræ" on it. See below, pp. 456, 473.

A.D. 1245. erat, ut casum Terræ nuntiaret, auxilium et consili-
 Council of lium impetrando, legi fecit literas quas magnates, qui
 Lyons. — residui erant in Terra Sancta, omnibus Christianis
 Occidentalibus miserant consignatas, per os fratris Arnulphi de ordine Prædicatorum, in publico; quæ¹ præscribuntur in præcedenti folio duodecimo. Quorum tenor lugubris omnes audientes ad lacrimarum, nec immerito, movit effusionem.

Quæ acta sunt feria quarta.

Sermon by Feria vero quarta sequente, intravit dominus Papa
 the Pope. ecclesiam Sancti Johannis, indutus pontificalibus, cum omnibus aliis supradictis, veste nuptiali, prout singulis pertinuit, adornatis. Et facta invocatione Spiritus Sancti, cum letania sequente, et aliis rite peractis, prædicavit dominus Papa, præponens et singultibus interpositis proponens hoc thema; *O vos omnes qui transitis per viam, attendite, et videte si est dolor sicut dolor meus.* Et satis eleganter sermonem continuans, comparavit quinque dolores suos maximos.

His five
 griefs.
 Lam. i. 12.

i. quinque plagis Crucifixi. Unum, de inhumanis et
 ii. feraliter Christianitatem vastantibus Tartaris. Alium, quem pro schismate Romaniam, id est, Græcæ ecclesiæ, quæ nostris temporibus et paucis evolutis annis a gremio matris suæ, velut novercæ, insolenter et insolenter decisa est et aversa. Alium, pro serpigine novarum hæresum, scilicet Paterinorum, Bugarorum, Jovinianorum, et aliorum scismatum, sectarum, et errorum, quæ jam multas civitates Christianitatis, præcipue tamen Lombardiæ, subrependo maculavit. Alium, de Terra Sancta, in qua Corosmini detestabiles domos Templi et Hospitalis, civitatem quoque Jerusalem, et alias multas Christianorum civitates, cum magno Christiani sanguinis profluvio, usque ad interneccionem, solo tenus diruendo,² destruxerunt. Alium vero, de

¹ *quæ . . . duodecimo*] In the | ² *diruendo*] dirriendo, B.
 margin. See above, p. 337.

principe, id est, imperatore, qui, cum esse teneretur A.D. 1245.
 summus sæcularium yconomus et protector ecclesiæ, Council of Lyons.
 hostis factus familiaris, ecclesiæ Christi efficac et vali-
 dus factus est inimicus, et ministrorum ejus adversa-
 rius jam manifestus.

Et prosecutus dominus Papa materiam hanc quan-
 tum videbatur expedire, cunctos audientes dolore com-
 passionis salubriter sauciavit. *Exitus enim aquarum* Ps. cxviii.
deduxerunt oculi ejus, et singultus sermonem prorup-
 serunt. In fine autem prædicationis suæ proposuit 136.
 enormitates imperatoris, scilicet hæresin, sacrilegium,
 et inter alia mala, quod civitatem quandam in Chris-
 tianitate construxerat novam, fortem, et magnam, quam

Sarracenis populaverat communitam; ipsorum utens
 sed potius abutens ritibus et superstitione, spreto
 Christianorum consilio et religione; familiaritatemque
 specialem contraxerat, ut asserebat, cum Soldano Babi-
 loniæ, et quibusdam aliis Sarracenorum primatibus;
 distractusque et obscœnis illectus illecebris, concubitu
 mulierularum, et potius meretricularum Sarracenicarum,
 indifferenter et impudenter polluebatur. Imponebatque
 ei multiplex perjurium, et quod, spreto veritatis tenore,
 nunquam pacta, nusquam promissa conservabat. Super
 quibus ut magis hæc audientes certificaret, signorum
 imperialium de auro appensione communitas ostendit
 epistolas, multas et multiplices, quibus evidenter arguit
 et redarguit ipsum super perjurio. Quibus etiam
 verbis alacriter se opposuit Thadæus, se tunc erigens
 imperterritus in publico, ostendens e contra literas
 Papales bullatas, quæ videbantur jam dictis obviare.
 Veruntamen diligenter inspecto utrarumque tenore, quem
 longum esset in hoc scripto dilucidare et plenius
 demonstrare, non sibi ad invicem contradictorie adver-
 sabantur, cum Papales epistolæ conditionales fuissent,
 imperatoriæ vero absolutæ; et apparuit læsio fidei
 manifeste ex parte imperatoris, qui, cum omnia abso-
 lute promiserat, nec inde aliquid secundum promissa
 compleverat. Ad quod Thadæus diligenter et multi-

The enor-
 mities of
 the empe-
 ror.

Defence of
 the empe-
 ror by
 Thaddæus
 of Sessa.

A D. 1245. pliciter, secundum saltem apparentes¹ nitebatur respondere rationes, dominum suum excusando, literas alias ex adverso Papales ostendens, et asserens, quod in eis continebatur non fuisse observatum; unde dominum suum suis promissis parere non debuisse. Ad hoc autem, quod de hæresi dominus imperator accusabatur, respondit, respiciens omnes ibidem congregatos, quasi omnes alloquens; "Domini mei, super isto articulo, qui est gravissimus, non possit quis certificari, nisi esset dominus meus præsens, ut ex oris sui assertione elici possit, quod in cordis sui latet secretario. Sed quod non sit hæreticus, probabile potest haberi argumentum. Non enim in² imperio vel regnis suis aliquem usurarium habitare permittit;" in hoc curiam Romanam redarguens, quam constat hoc vitio maxime laborantem. Ad hoc autem, quod objectum fuerat, quod imperator specialem habet familiaritatem et suspectam nimis cum Soldano Babiloniæ et quibusdam aliis Sarracenis, quos terram suam permittit inhabitare, respondit Thadæus, "Hoc ultro factum et prudenter esse ad rebellionem scilicet quorundam et insolentiam reprimendam sibi jure subditorum et seditionem expurgandam. Utitur enim ipsis in expeditionibus, quorum non æstimat casum alicui Christiano deplorandum; et sic parcit Christiano sanguini, ne frustra effundatur. Muliercularum itaque Sarracenarum non utitur concubitu, et quis hoc posset probare? sed jocularione et quibusdam artificii muliebribus, quas jam, quia suspectas, amovit irredituras." Hæc autem cum Thadæus dicta consummasset, supplicavit humiliter sibi concedi modicam saltem dilationem inducivalem, ut domino suo nuntiare posset, et tam affectuose quam efficaciter consulendo persuadere, ut personaliter ad concilium, quod eum expectavit, venire properaret, aut³ ulteriorem concederet eidem potestatem. Ad quod dominus Papa respondit;

He asks for delay, till the emperor can be present.

¹ *apparentes*] om. C.

² *in*] om. C.

³ *aut*] ad, B.

“ Absit hoc. Timeo laqueos, quos vix evasi. Si enim
 “ veniret, statim recederem. Non adhuc opto, san- A.D. 1245.
Council of
Lyons.
 “ guinis nec me sentio aptum aut paratum martirio,
 “ vel custodiæ carcerali.” Sequenti vero die, ad in- This re-
fused.
f. 187 b.
 stantiam procuratorum regum Angliæ et Franciæ,
 maxime vero Angliæ, qui periculo et dedecori ejus
 plus aliis, propter affinitatem inter ipsum imperatorem
 et regem Angliæ et fœdus amicitiae contractum, tanti
 principis condoluerunt, concessæ sunt ipsi Thadæo in-
 duciæ fere duarum hebdomadarum, non sine multorum
 gravamine Lugduni expectantium. Hæc cum ipsi im- Imperator.
 peratori per ordinem omnia nuntiarentur, in molestia
 magna dixisse perhibetur; “ Video luce clarius, quod
 “ ad confusionem meam toto conamine aspirat Papa.
 “ Stimulat enim eum libido et pruritus ulciscendi in
 “ me; eo quod parentes ejus Januenses piraticos,
 “ antiquos et publicos imperii inimicos, simul cum præ-
 “ latis, quorum duces erant et tutores, in mari capi
 “ fecerim et incarcerari. Quia¹ nec ob aliud constat
 “ eum concilium convocasse; nec sacrum decet im-
 “ perium, maxime adversanti, iudicio sisti sinodali.”
 Hæc cum ad notitiam domini Papæ et totius univer- Notitia
contuma-
cia.
 sitati[s] pervenerunt, quod scilicet sic dicens noluit
 juri pariturus accedere, recesserunt a favore ejus multi,
 qui hactenus certatim cum eo steterunt, Anglis pro eo
 maxime redargutis. Constante igitur et acerrime in Accusatur
imperator
a quatuor
mundi par-
tibus.
 pleno et jam plenissimo concilio imperator F[rethericus],
 quasi toti ecclesiæ contumax et rebellis, a quatuor
 mundi partes inhabitantibus accusatur. Ex quibus
 cum unus assurgens archiepiscopus² ipsum instantius
 accusaret, obiciens ei nimis enorme crimen, læsæ sci-
 licet majestatis in dicta prælatorum captione et aliis
 gravibus criminibus, respondit [Thadæus], jam fere Accusator
novus.
 solus stans pro domino suo imperatore, ipsum respiciens
 accusantem; “ Non tibi fides adhibenda est, sed nec Responsio.

¹ Quia . . . convocasse] In the margin.

² This seems to be Edward, Bishop of Calvi. See below, p. 540.

A.D. 1245. " verbis tuis silentium accomodandum; filius enim es
 Council of " proditoris, judicialiter in curia domini mei convicti
 Lyons. " et suspensi, cujus tu sequens vestigia niteris patris-
 — " sare." Siluit igitur ille accusator, amplius mutire
 nec ausus nec permissus. Eodemque modo quorundam
 aliorum accusationes tam prudenter quam audacter
Crescit " contradicendo cassavit. Veruntamen cum a multis in
accusatio. mari submersorum et incarcerationum consanguineis et
 amicis, resumpto adhuc sermone et spiritu redivivo, eo
 fortius et confidentius quo jam¹ favorem ejus declinare
 viderent, ipse imperator de captione sæpedicta accu-
Excusatio. saretur, respondit Thadæus; " Vere doluit super hoc
Thadæus. " dominus meus; et hoc præter intentionem suam et
 " occasionaliter contigit. Sed non potuit ipsos prælatos
 " ab inimicis suis in illo repentino et vehementi
 " assultu et navali, ut bene sciri potest, sequestrare,
 " quin indifferenter cum hostibus involverentur. Et
 " si præsens dominus meus ibidem extitisset, utique
 " diligenter liberationi eorum insudasset." Ad hoc
Papa. Papa; " Post eorum captionem, quare insontes, aliis
 " retentis, liberos abire non permisit, licet injuria
Thadæus. " multiformiter afflictos?" Ad quod Thadæus; " Re-
 " colendum est, quod alterata forma convocationis et
 " adventus prælatorum ad concilium sub Gregorio Papa
 " celebrandum convocandorum mutabatur in deterius;
 " et merito cor domini mei et immutatum exaspera-
 " batur. Quia idem Papa cum vocandos tantum vocare
 " debuisset, publicos imperii convocavit inimicos, lai-
 " cos² armata manu communitos, utpote comitem de
 " Provincia, et alios, ut patet in epistola regi Angliæ."
 (*Require, si placet, ad hoc signum*³). " Quos
 " constabat non esse propter eorum sapientiam vel
 " pacem componendam, sed seditionem potius commo-
 " vendam. Unde tam in Angliam quam alias⁴ missis

¹ C. ins. ad.² laicos . . . . signum] In the
margin.³ See above, p. 67. C. has only
supra for this.⁴ *alias*] aliis, C.

“ epistolis regiones, amicabiliter prælati singulis sup- A.D. 1245.
 “ plicavit dominus meus, ne ad tam subdolum con- Council of
 “ venirent concilium, prænoscens eos, si venirent cum Lyons.
 “ hostibus suis et imperii, invadendos; denegavitque
 “ eis per suam securum transitum ditionem; sicque
 “ misericorditer et civiliter ipsos de imminente periculo
 “ præmunivit. Unde non immerito tradidit eos Do-
 “ minus in manus ejus, quem superbe contempserunt.
 “ Adhuc tamen cum iratus fuit, misericordiæ recor-
 “ datus, voluit ipsos prælatos et alios imbelles in pace
 “ dimittere, suorum emollitus consiliis fidelium, cum
 “ ecce Prænestinus et quidam alii procaces, minas *Causa*
 “ minis cumulantes, dominum meum in facie etiam *quare cap-*
 “ vinculati non desistebant excommunicare, immemores *tos incar-*
 “ illius salubris consilii, *Humiliamini sub potenti manu.* 1 S. Pet.
 “ Sicque imbelles de rebellibus, immo imbecilles; sic v. 6.
 “ facti sunt de amicis inimici, merito incarcerandi.”
 Ad quod Papa; “ Præsumpsisse debuisse dominus *Papa.*
 “ tuus imperator, quod tam bonorum et tanta congre-
 “ gatio virorum, nisi de sua causa diffideret, eum
 “ potius absolvisset, si absolvendus fuisset, quam ligas-
 “ set. Sed ex hoc manifeste patet, quod sua ipsum
 “ conscientia remordebat, et peccatum, quo reus extitit,
 “ sauciarat.” Ad quod Thadæus; “ Quomodo confi- *Thadæus.*
 “ dere posset dominus meus, ut conjunctos hostibus
 “ haberet propitios in concilio, ubi præsidere habuit
 “ domini mei inimicus¹ capitalis, scilicet Papa Gre-
 “ gorius, cum recalcitrantes videret eos et commi-
 “ nantes etiam compeditos?” Ad quod Papa; “ Etsi *Papa.*
 “ unus objurgans gratiam demerisset, quare alios in-
 “ nocuos communi involvit calamitate? Multiplici
 “ merito, nihil aliud quam sua ignominiosa imminet
 “ depositio.” Quod cum intellexissent Angli, recla- *Angli.*
 maverunt pro prole sua, ne filius patris iniquitatem
 portaret, nec rivus sanguinis ab origine contaminaretur.

¹ C. ins. suus.

A.D. 1245.
Council of
Lyons.

—
Thadæus.
Appeal of
Thaddæus
to a future
council.

In tertia vero sessione, Thadæus nimis timens et dolens de domini sui periculo, maxime pro eo quod filia¹ ducis Austriæ, vel ipsi imperatori copulata vel in proximo copulanda matrimonio, amplexus ejus abhorrens evitabat, eo quod excommunicationi subjacenti depositionis periculum imminebat, apparuit in concilio pro domino suo responsurus et appellaturus. Et cum cœpisset eum multiformiter excusare, nec exaudiretur, appellavit pro eo ad concilium proximo futurum generalius; nec enim nunc omnes prælati vel eorum vel principum procuratores apparent hic in præsentiarum. Cui Papa; “Satis est concilium generale multorum, qui domini tui humilitatem inutiliter non sine gravamine expectarunt, patriarcharum, archiepiscoporum, episcoporum, et aliorum de diversis mundi partibus nobilium, vel eorum procuratorum. Et qui absunt, laqueis domini tui impediuntur irriti. Unde propter hoc indignum est ut sententia depositionis in ipsum deferenda retardetur; ne ex malitia sua commodum videatur reportare, cum non debeat alicui fraus patrocinari.”

Papa.

De procuratoribus universitatis Angliæ.

Complaints
from Eng-
land of
extortion.

Assidentibus autem ibidem Anglicanæ universitatis procuratoribus prænominatis, magister W[illelmus] de Powic eorum procurator assurgens, gravamina regni Angliæ ex parte universitatis² Angliæ proponens satis eleganter, conquestus est graviter quod tempore belli

De tributo.

per curiam Romanam extortum est tributum injuriose, in quod nunquam patres nobilium regni vel ipsi consenserunt, nec consentiunt, nec in futurum consentient; unde sibi petunt exhiberi justitiam cum remedio. Ad quod Papa nec oculos elevans nec vocem, verbum non respondit. Et post paululum silentii, dictus W[il-

¹ Gertrude, niece of Frederick, duke of Austria, daughter of Henry, duke of Medling.

² *universitatis*] om. C.

lelmus] proposuit de multiformi reddituum extorsione in Anglia per curiam Romanam facta,¹ hanc ostendens epistolam. A.D. 1245.
Council of
Lyons.

Epistola universitatis Angliæ pro gravaminibus reddituum extortorum per curiam Romanam.

“ Reverendo in Christo patri I[nnocentio], Dei gratia
 “ summo pontifici, magnates et universitas regni An- Letter to
the Pope
from Eng-
land on
the Roman
extortions.
f. 188.
 “ gliæ recommendationem cum pedum osculo beatorum.
 “ Matrem nostram Romanam ecclesiam totis visceribus
 “ diligimus, ut debemus, et ipsius honoris augmentum
 “ affectione quanta possumus affectamus, ad quam
 “ habere refugium nos oportet temporibus oportunis,
 “ ut dolor aggravans filialis materno solatio mitigetur.
 “ Quod quidem solatium mater filio eo tenetur mitius
 “ et facilius impertiri, quo ipsum maternæ dulcedinis
 “ alimento gratum repetit et devotum. Esse quidem
 “ non potest immemor mater illa illius gratitudinis,
 “ quam ei a longe retro temporibus regnum Angli-
 “ canum impendit, concedendo eidem ad exaltationem
 “ suam et conservationem majorem subsidium decens
 “ et non modice fructuosum, ut per hoc inter eccle-
 “ siam ipsam et regnum prædictum fœdus dilectionis
 “ firmiter iniretur. Quod quidem subsidium processu
 “ temporis² beati Petri denarius extiterit nuncupatum.
 “ Ipsa vero ecclesia, hujusmodi subsidio non contenta,
 “ aliis temporibus tam per legatos quam per alios
 “ nuntios multiplicatos subsidia petebat diversa in
 “ regno prædicto, quæ ei a filiis suis, tanquam devotis
 “ et matrem suam sinceræ dilectionis brachiis am-
 “ plexatis, fuerunt concessa liberaliter et libenter.
 “ Paternitatem etiam vestram non credimus ignorare,
 “ quod prædecessores nostri, sicut viri catholici, Crea-
 “ torem suum diligentes pariter et timentes, animarum

¹ *facta*] factam, B.

² *temporis* . . . *denarius*] Written over an erasure.

A.D. 1245. " suarum et prædecessorum suorum necnon et succes-
 Council of " sorum saluti insistere cupientes, monasteria funda-
 Lyons. " verunt, et bonis suis, tam terris dominicis quam
 — " ecclesiarum patronatibus, ditaverunt, ut viri religiosi
 Letter to " in monasteriis illis primam religionem laudabiliter
 the Pope " exercentes, et cum summa devotione Altissimo famu-
 from Eng- " lantes, pace et plena tranquillitate possent gratulari,
 land on " prout religioni dinoscitur convenire, de dictis domi-
 the Roman " nicis necessaria capientes; et ut clerici sui patro-
 extortions. " natuum suorum ecclesias optinentes pro eis labores
 " subirent exteriores, et eos defenderent inhærentes
 " religioni secundæ ab incurribus aliorum. Quapropter
 " non sine magna molestia nostra, et gravamine in-
 " tolerabili nobis valde, præfati religiosi possent patro-
 " natibus suis aut ecclesiarum collationibus aliquatenus
 " defraudari. Sed ecce per vos et prædecessores ves-
 " tros, nullam considerationem habentes, quod [præter]
 " subsidia supradicta jam ditantur in Anglia Ytatici,
 " quorum est jam numerus infinitus, ecclesiis ad ip-
 " sorum religiosorum spectantibus patronatus, qui
 " rectores ecclesiarum dicuntur, præfatos religiosos,
 " quos debent defendere, relinquentes penitus inde-
 " fensos, nullam curam animarum gerentes, sed lupos
 " rapacissimos gregem dispergere et oves rapere per-
 " mittentes. Unde vere dicere possunt, quod non sunt
 " boni pastores, quoniam oves suas non cognoscunt,
 " nec pastorum notitiam habent oves. Hospitalitati
 " elemosinarumque largitioni, sicut statutum est in
 " ecclesia, non insistunt; sed fructus tantum perci-
 " piunt, extra regnum asportantes, regnum non medio-
 " criter depauperando, et redditus occupando, quibus
 " fratres, nepotes, consanguinei nostri, et cæteri bene
 " meriti de regno prædicto beneficiari tenerentur, qui
 " possent et vellent dicta caritatis opera et etiam alia
 " misericorditer exercere et ecclesiis ipsis personaliter
 " 1 Cor. ix. " deservire, ut *qui altari deserviunt* vivant etiam de
 13. " altari. Ipsi vero nunc necessitate compulsi, laici et

“ exules sunt effecti. Ut autem vobis veritas plenius
 “ innotescat, Ytalici percipientes in Anglia sexaginta
 “ milia marcarum et eo amplius annuatim, aliis per-
 “ ceptionibus diversis exceptis, plus emolumenti meri
 “ redditus de regno reportant quam ipse rex, qui est
 “ tutor ecclesiæ et regni gubernacula moderatur. Porro,
 “ post creationem vestram firmiter sperabamus et adhuc
 “ speramus, eam de vobis fiduciam reportantes, quod,
 “ vestræ paternitatis misericordia mediante, gaudebimus
 “ elemosinas nostras tempore vestro prædictas fore
 “ statui debito et pristino reformandas.

A.D. 1245.
 Council of
 Lyons.
 —
 Letter to
 the Pope
 from Eng-
 land on
 the Roman
 extortions.
 Summa
 reddituum
 Ytalicorum
 in Anglia
 meri reddi-
 tus.

“ Sed tacere non possumus gravamen nostrum, quo
 “ non solum gravamur sed etiam opprimimur ultra
 “ modum. Videlicet quod Martinus præfatum regnum,
 “ sine domini regis licentia, cum majori potestate
 “ quam unquam vidimus habere legatum a domino
 “ rege postulatum, nuper ingressus, licet non utens
 “ legationis insigniis, multiplicato tamen legationis
 “ officio, novas cotidie proferens potestates inauditas,
 “ excedens excedit; quædam beneficia jam vacantia,
 “ triginta marcas vel amplius annuatim valentia, per-
 “ sonis Ytalicis conferendo, quibus decedentibus et
 “ patronis ignorantibus, alii supponuntur, et sic patroni
 “ suis collationibus defraudantur. Adhuc etiam idem
 “ magister M[artinus] beneficia consimilia, cum ea
 “ vacare contigerit, personis consimilibus nititur assignare,
 “ quorundam beneficiorum collationem sedi Apo-
 “ stolice reservando, et a viris religiosis pensiones
 “ immoderatas insuper extorquendo, contradictores et
 “ resistentes excommunicationis et interdicti sententiis
 “ passim, non absque magno discrimine et animarum
 “ periculo, supponendo. Cum igitur præfatus magister
 “ M[artinus], non sine totius regni perturbatione non
 “ modica jurisdictionem exercens memoratam, quam a
 “ conscientia vestra credere non possumus emanasse,
 “ eo quod in multis majori fungeretur officio quam
 “ unquam fungi legatum aliquem videremus, privilegio

- A.D. 1245. “ domini regis admodum derogando, per quod ei a
 Council of “ sede Apostolica specialiter indulgetur, ne quis in
 Lyons. “ Anglia legationis fungatur officio, nisi a domino rege
 — “ specialiter postulatus; sanctæ paternitati vestræ sup-
 Letter to “ plicamus quantum possumus humiliter et devote,
 the Pope “ quatinus, cum pius pater ad¹ relevationem oppressionis
 from Eng- “ filiorum manum misericordiæ teneatur extendere, ab
 land on “ oppressionibus et gravaminibus memoratis nos velit
 the Roman “ vestræ paternitatis benignitas tempestivo remedio
 extortions. “ relevare. Quantumcunque namque dominus noster
 “ rex, qui est princeps catholicus et jugi vigilatione
 “ obsequiis diviniis intendit, corporis sui consumptionem
 “ non considerans, in obsequio Jesu Christi sedem
 “ velit Apostolicam revereri, et ecclesiæ Romanæ, sicut
 “ filius ejus carissimus, commodi et honoris desideret
 “ incrementum, jure tamen regio dignitateque regia
 “ plenius conservatis; nos tamen, qui in negotiis suis
 S. Matt. “ *portamus pondus dierum et æstus*, et quibus una
 xx. 12. “ cum ipso intendere conservationi regni diligenter
 “ incumbit, dictas oppressiones, Deo et hominibus de-
 “ testabiles, et gravamina nobis intolerabilia non
 “ possumus æquanimiter tolerare, nec per Dei gratiam
 “ tolerabimus, vestræ pietatis remedio mediante, quod
 “ festinum et tempestivum habere credimus et spera-
 f. 188 b. “ mus. Placeat igitur paternitati vestræ hanc sup-
 “ plicationem nostram taliter exaudire, quod a mag-
 “ natibus et universitate regni Angliæ, tanquam a filiis
 “ in Christo carissimis, speciales gratias debeatis merito
 “ reportare.”

Differtur responsio adhuc.

The Pope
 delays his
 answer to
 this letter.

Cum autem [hæc] per prædictos nuntios in medio con-
 cilio legerentur, et in propatulo manifesto, facto optimo
 silentio, proponerentur, dominus Papa non respondit;

---

¹ ad . . . *oppressionis*] Written over an erasure.

quia, ut asseruit, tam arduum negotium morosa indiguit deliberatione. Suspendit igitur ad tempus responsionem, licet urgender instarent nuntii tam sollempnes, indistanter tamen se responsa daturum pollicendo. Addebant quoque idem nuntii prioribus querimoniam, videlicet de violenta oppressione, intolerabili gravamine, et impudenti exactione, quæ per hanc invisam adjec-tionem, Papalibus literis frequenter¹ insertam, *non obstante*, etc., exercetur.

A.D. 1245.
Council of
Lyons.
—

The clause
non ob-
stante.

Altiori igitur insistens negotio dominus Papa, licet in contrarium eleganter Thadæus, procurator imperialis, allegasset, in imperatorem Frethericum, sine aliqua palpatione, vel dissimulatione, vel dilationis indultu, talem sententiam in pleno concilio, non sine omnium audientium stupore et horrore, terribiliter fulguravit.

Sentence
against the
emperor.

Horribilis et stupenda dampnatio et sententiæ confirmatio late in pleno concilio Lugdunensi in imperatorem Frethericum.

“ Innocentius, etc. Sacro præsentè concilio, ad rei memoriam sempiternam, et ad Apostolicæ dignitatis apicem, licet indigni, dignatione divinæ Majestatis assumpti, omnium Christianorum curam vigili sedu-laque sollertia gerere, ac intimæ considerationis oculo singulorum [facta] discernere et providæ deliberationis statera librare debemus, ut quos justî vigor examinis dignos ostenderit, congruis attollamus favoribus; quos autem reos pœnis debitis deprimamus, appendentes semper meritum et præmium æqua lance, retribuendo cuique juxta qualitatem operis pœnæ vel gratiæ quantitatem. Sane cum diu guerrarum commotio nonnullas professionis Christianæ provincias diutius afflississet, nos toto cupientes mentis affectu tranquillitatem et pacem ecclesiæ sanctæ Dei, ac generaliter cuncto populo Christiano, ad præcipuum prin-

Sentence
of depriva-
tion pub-
lished by
the Pope
against the
emperor.

¹ *frequenter . . . . . exercetur*] Written over an erasure.

A.D. 1245. "cipem sæcularem, hujus dissensionis ac tribulationis
 Council of "auctorem, a felicis recordationis Gregorio Papa præ-
 Lyons. "decessore nostro pro suis excessibus anathematis vin-
 — "culo innodatum, speciales nuntios, magnæ auctori-
 Sentence "tatis viros, venerabiles videlicet fratres P[etrum]
 of depriv- "abbatem¹ Albanensem, tunc Rothomagensem archiepi-
 action of "scopum, et W[illelmum]² Sabinensem tunc, quon-
 the emper- "dam Mutinensem, episcopum,³ ac dilectum nostrum
 by the "filium Guillelmum, Basilicæ duodecim Apostolorum
 Pope. "presbyterum cardinalem, tunc abbatem Sancti Fa-
 "cundi,⁴ qui salutem zelabantur ipsius, duximus desti-
 "nandos, facientes sibi proponi per ipsos, quod nos et
 "fratres nostri, quantum in nobis erat, pacem per om-
 "nia secum habere nitimur, cum omnibus hominibus
 "parati optabamus pacem⁵ sibi et tranquillitatem dare,
 "ac mundo etiam universo. Et quia prælatorum, cle-
 "ricorum, omniumque aliorum, quos detinebat captivos,
 "et omnium tam clericorum quam laicorum, quos
 "ceperat in galeis, restitutio poterat esse pacis pluri-
 "mum inductiva, ut eos restitueret, cum hæc iidem,
 "tam ipse quam sui nuntii, antequam ad Apostolatus
 "vocati essemus officium, promisissent, rogari et peti
 "ab ipso fecimus per eosdem ac proponi insuper, quod
 "iidem pro nobis parati erant audire et tractare pacem,
 "ac etiam audire satisfactionem, quam facere vellet
 "princeps de omnibus pro quibus vinculo erat excom-
 "municationis astrictus, et offerri. Præterea, quod si
 "etiam eum in aliquo contra debitum læserat ecclesia,
 "quod non credebat, parata erat corrigere, ac in statum
 "debitum reformare. Et si diceret ipse, quod contra
 "justitiam in ullo læserat, etiam vel quod nos
 "eum contra justitiam læsissemus, parati eramus
 "vocare reges, prælatos, et principes, tam ecclesiasticos

¹ Sic; an error for *episcopum*.
 This is Peter de Colmieu, cardinal
 bishop of Albano.

² William of Savoy, bishop of

Modena 1222-1233, cardinal bishop
 of Sabina in 1244.

³ *episcopum*] episcopos, B.

⁴ Diocese of Leon (Spain).

⁵ *pacem*] om. C.

“ quam sæculares, ad aliquem tutum locum, ubi per se
 “ vel per solempnes nuntios convenirent. Eratque
 “ parata etiam de consilio concilii sibi satisfacere, si
 “ eum læsisset in aliquo, ac revocare sententiam, si
 “ quam contra ipsum injuste tulisset; et cum omni
 “ mansuetudine et misericordia, quantum cum Deo et
 “ honore suo fieri poterat, recipere de injuriis et
 “ offensis ipsi ecclesiæ suisque per eum irrogatis satisfac-
 “ tionem ab ipso. Volebat etiam ecclesia omnes amicos
 “ suos sibi que adhærentes in pace ponere, plenaque se-
 “ curitate gaudere, ut nunquam hac occasione possent
 “ aliquod subire discrimen. Sed licet sic apud eum
 “ pro pace paternis monitis et precum insistere cura-
 “ verimus lenitate, idem tamen Pharaonis imitatus
 “ duritiam, et *more aspidis obturans aures suas*, hujus-
 “ modi preces et monita elata obstinatione ac obsti-
 “ nata elatione despexit. Et licet processu temporis,
 “ in die Cænæ Domini proximo nuper præterita præ-
 “ cedente, coram nobis et fratribus nostris, præsentibus
 “ carissimo in Christo filio nostro Constantinopolitano
 “ imperatore illustri, cœtu quoque non modico præ-
 “ latorum de senatoribus¹ populoque Romano, et
 “ juxta multitudinem aliorum, qui eodem die propter
 “ sollempnitatem ipsius de diversis mundi partibus ad
 “ Apostolicam sedem convenirent, quod staret man-
 “ datis nostris et ecclesiæ, per nobilem virum comitem
 “ Tholosanum, ac magistros Petrum de Vineâ et
 “ Thaddæum de Suessa, curiæ suæ judices et procura-
 “ tores suos, speciale super hoc ab ipso mandatum
 “ habentes, præstiterit juramentum; postmodum tamen
 “ quod juraverat, non implevit. Quinimmo ea inten-
 “ tione ipsum præstitisse probabiliter creditur, sicut
 “ ex factis sequentibus colligitur evidenter, ut eidem
 “ ecclesiæ ac nobis illuderet potius quam pareret;
 “ cum anno et amplius jam elapso, nec ad ipsius

A.D. 1245.

Council of
Lyons.—
Sentence
of depriva-
tion of the
emperor
by the
Pope.

Ps. lvii. 4.

apl
 245
 march
 1244.

¹ Par. has in the margin *vel sa-, vel senio-*.

A.D. 1245. " ecclesiæ gremium revocari potuerit, nec sibi de
 Council of " illatis ei dampnis et injuriis curaverit satisfacere,
 Lyons. " licet super hoc extiterit requisitus. Propter quod
 — " non valentes absque gravi Christi offensa ejus ini-
 Sentence " quitates amplius tolerare, cogimur, urgente nos con-
 of depriva- " scientia, juste animadvertere in eundem.
 tion of the " Et ut ad præsens de cæteris ejus sceleribus tacea-
 by the " mus, quatuor gravissima, quæ nulla possunt celari
 Pope. " tergiversatione, commisit. Dejeravit enim multotiens,
 " pacem quondam inter ecclesiam et imperium refor-
 Dejeratio, " matam temere violavit. Perpetravit etiam sacrile-
 f. 189. " gium, capi faciens cardinales sanctæ Romanæ ecclesiæ,
 Sacrile- " ac aliarum ecclesiarum prælatos et clericos, religiosos
 gium. " et sæculares, venientes ad concilium quod idem
 Hæresis. " prædecessor duxerat convocandum. De hæresi quo-
 " que non dubiis et levibus, sed difficilibus et eviden-
 " tibus argumentis, suspectus habetur; plura siquidem
 " eum commisisse perjuria satis patet. Nam olim cum
 " in Siciliæ partibus morabatur, priusquam esset ad im-
 " perii dignitatem electus, coram bonæ memoriæ G[re-
 " gorio]¹ Sancti Theodori diacono cardinali, Apostolicæ
 " sedis legato, felicis recordationis Innocentio Papæ,
 " prædecessori nostro, et successoribus ejus, ecclesiæque
 " Romanæ, pro concessione regni Siciliæ, ab eadem
 " ecclesia sibi facta, fidelitatis præstitit juramentum.
 " Et sicut dicitur, illud idem postquam ad eandem
 " dignitatem electus extitit, et venit ad urbem, coram
 " eodem I[nnocentio] suisque fratribus et aliis multis
 " præsentibus ligium hominum in ejus faciens mani-
 " bus innovavit. Deinde, cum in Alemannia esset,
 " eidem I[nnocentio] Papæ, et ipso defuncto, bonæ
 " memoriæ Honorio Papæ, prædecessori nostro, et ejus
 " successoribus, ac ipsi ecclesiæ Romanæ, præsentibus
 " imperii principibus ac nobilibus, juravit honores, jura,
 " et possessiones Romanæ ecclesiæ pro posse suo ser-

¹ Gregorius Crescentius of Verona.

“vare ac protegere bona fide. Et quod quæcunque
 “ad manus suas devenirent, sine difficultate restituere
 “procuraret, nominatis expresse dictis possessionibus
 “in hujusmodi juramento, quod postmodum confirmavit,
 “coronam imperii jam adeptus. Sed horum trium
 “juramentorum temerarius extitit violator, non sine
 “proditionis nota et læsæ crimine majestatis. Nam
 “contra præfatum prædecessorem nostrum G[regorium]
 “et fratres suos comminatorias literas eisdem fratribus
 “destinare, ac dictum G[regorium] apud fratres ipsos,
 “sicut apparet per literas ab eodem tunc directas,
 “eisdem etiam, prout fertur, per universum fere orbem
 “terrarum multipliciter diffamare præsumpsit. Ac
 “venerabilem fratrem nostrum O[tttonem] Portuensem,
 “tunc Sancti Nicholai in carcere Tulliano diaconum
 “cardinalem, et bonæ memoriæ J[acobum] Prænesti-
 “nensem, episcopos, Apostolicæ sedis legatos, nobilia
 “et magna ecclesiæ Romanæ membra, personaliter capi
 “fecit, et bonis omnibus spoliatos ac per diversa loca
 “non semel ignominiose deductos carceribus manci-
 “pari. Privilegium insuper, quod beato Petro et
 “successoribus ejus in ipso tradidit Dominus Jesus
 “Christus, videlicet, *Quodcumque ligaveritis super*
 “*terram, erit ligatum et in cælis, et quodcumque*
 “*solveris super terram, erit solutum et in cælis,* in
 “quo auctoritas et potestas Romanæ ecclesiæ consistit,
 “pro viribus diminuere vel ipsi ecclesiæ auferre sat-
 “agit, scribens se præfati G[regorii] sententiam non
 “vereri latam ab eo excommunicationis in ipsum;
 “non solum contemptis clavibus ecclesiæ non servando,
 “verum etiam per se ac officiales suos, et illam et
 “aliam excommunicationis vel interdicti sententias,
 “quas idem omnino contempsit, cogendo alios non
 “servare. Possessiones quoque præfatæ ecclesiæ Ro-
 “manæ, videlicet Marchiam, ducatum Beneventum,
 “cujus muros et turres dirui fecit, ac alias quas in
 “Tusciæ ac Lombardiæ partibus et quibusdam aliis

A.D. 1245.

Council of
Lyons.Sentence
of depriva-
tion of the
emperor
by the
Pope.S. Matt.
xvi. 19.

A.D. 1245. “ optinebat locis, paucis exceptis, occupare non metuens,
 Council of “ eas detinet adhuc occupatas. Et tanquam ei non
 Lyons. “ sufficeret, quod manifeste contra juramenta præmissa
 Sentence “ præsumendo talia veniebat, per se vel suos officia-
 of depriva- “ les earundem possessionum homines dejerare compu-
 tion of the “ lit, ipsos a juramento fidelitatis, quibus tenebantur
 emperor “ Romanæ ecclesiæ, de facto, cum de jure non posset,
 by the “ absolvens; et faciens eosdem fidelitatem¹ nihilomi-
 Pope. “ nus abjurare prædictam, sibique fidelitatis hujusmodi
 “ juramenta præstare. Pacis vero ipsum violatorem
Pacis per- “ existere plene² constat. Quia cum olim tempore
turbator. “ pacis, inter ipsum et ecclesiam reformatæ, jurasset
 “ coram bonæ memoriæ J[ohanne]³ de Abbatis villa,
 “ episcopo Sabinensi, et magistro Thomasio,⁴ tunc
 “ Sanctæ Sabinæ presbytero cardinali, præsentibus
 “ multis prælatis, principibus, et baronibus, quod staret
 “ et pareret præcise, absque ulla conditione, omnibus
 “ mandatis ecclesiæ, super his, pro quibus erat vinculo
 “ excommunicationis astrictus, causis excommunicati-
 “ onis expressis per ordinem coram eo; tunc omnibus
 “ Theutoniæ hominibus, regni Siciliae, ac quibuslibet
 “ aliis, qui ecclesiæ contra eum adhaeserant, omnem
 “ remittens offensam et pœnam; et quod in nullo
 “ tempore offenderet, vel offendi faceret ipsos, pro eo
 “ quod ecclesiæ astiterant, præstari in anima sua per
 “ comitem⁵ Acerrarum faciens juramentum; postmodum
 “ pacem et juramenta hujusmodi, nequaquam erubes-
 “ cens irretiri perjuriis, non servavit. Nonnullos etiam
 “ ex ipsis hominibus, tam nobiles quam alios, postea
 “ capi fecit; et eis bonis suis omnibus spoliatis, uxores
 “ eorum et filios captivari; ac terras ecclesiæ contra pro-
 “ missionem, quam eidem J[ohanni] Sabinensi episcopo
 “ et Thomasio cardinali fecerat, irreverenter invasit;

¹ *fidelitatem*] fidelitatis, B.

² B. has *vel -a*, i.e. plane, over this word.

³ John of Abbeville, d. 1240.

⁴ Thomas of Capua, d. 1243.

⁵ Thomas of Aquino.

" licet ipsi ex tunc in eundem præsentem, si contrave- A.D. 1245
 " niret, excommunicationis sententiam promulgaverint. Council of
 " Et cum iidem Apostolica sibi auctoritate mandassent, Lyons.
 " ut nec per se nec per alium impediret, quin postu- Sentence
 " tionationes, electiones, et confirmationes ecclesiarum et of depriva-
 " monasteriorum in regno præfato libere de cætero tion of the
 " fierent, secundum statutum concilii generalis; et quod emperor
 " nullus deinceps in eodem regno viris ecclesiasticis by the
 " ac rebus eorum imponeret tallias vel collectas, quod- Pope.
 " que nullus ibidem clericus vel persona ecclesiastica
 " de cætero in civili vel criminali causa conveniretur
 " coram iudice sæculari, nisi super feudis quæstio
 " civilis haberetur; ac Templariis, Hospitalariis, et
 " aliis personis ecclesiasticis de dampnis et injuriis *Prædo*
 " irrogatis eis satisfaceret competenter; ipse mandatum *ecclesiarum*
 " hujusmodi adimplere contempsit. Liqueat namque *et vacan-*
 " undecim aut plures archiepiscopales et multas epi- *tum spo-*
 " scopales sedes, abbatias quoque et alias ecclesias ad *liator, nec*
 " præsens in regno vacare prædicto; easque procurante *permittens*
 " ipso, sicut aperte patet, fuisse diutius prælatorum *illis provi-*
 " regimine destitutas, in grave ipsarum præjudicium, *deri.*
 " et periculum animarum.¹ Et licet forte in aliquibus
 " ejusdem regni ecclesiis electiones sint a capitulis f. 189 b.
 " celebratæ, quia tamen per illa eadem familiares
 " clerici sunt electi, probabili potest argumento con-
 " cludi, quod facultatem non habent liberam eligendi.
 " Ecclesiarum autem ipsius regni non solum facultates *Dissipator*
 " et bona fecit prout voluit occupari, sed et cruces, *non tantum*
 " calices, thuribula, et alios sacros earum thesauros et *possessio-*
 " pannos sericos, velut cultus Divini contemptor, au- *num sed*
 " ferri; licet, ut dicitur, ipsis ecclesiis, exacto tamen *ornamento-*
 " prius pro eis certo pretio, in parte fuerint restituti. *rum et*
 " Clerici quippe collectis et talliis multipliciter affli- *thesauri*
 " guntur. Nec solum trahuntur ad iudicium sæculare, *ecclesie.*
 " *Clerici*
 " *talliis sub-*
 " *iacent et*
 " *judiciis sæ-*
 " *cularibus.*

¹ At the foot of this page, f. 189,
 is " Sancta Elisabeth de Alemannia
 " filia fuit reginæ* de Hungaria,

* Gertrude of Meran.

" quæ occisa fuit, sponsa autem
 " Andegravii de Doringia, qui obiit
 " in Terra Sancta cruce signatus,
 " scilicet apud Damiatam."

A.D. 1245. “ sed, ut asseritur, coguntur subire duella; incarce-
 Council of “ rantur, occiduntur, et patibulis cruciantur, in con-
 Lyons. “ fusionem et obprobrium ordinis clericalis. Præfatis
 Sentence “ autem Templariis, Hospitalariis, et personis ecclesi-
 of depriva- “ asticis, non est de dampnis illatis eisdem et injuriis
 tion of the “ satisfactum. Eum quoque certum est sacrilegii esse
 emperor “ perpetratorem. Nam cum præfati Portuensis et Præ-
 by the “ nestinensis episcopi, et quamplures ecclesiarum præ-
 Pope. “ lati et clerici, tam religiosi quam sæculares, ad
*Concilium “ Apostolicam sedem pro celebrando concilio, quod
 quod peti- “ prius ipse petiverat convocari, per mare venirent,
 erat per “ viis terræ ipsius de mandato ejus omnino præclusis,
 mare impe- “ idem destinato Ensio filio suo cum multitudine
 dit. “ galearum, et per alias quamplures longe antea serio
 “ preparatas in partibus Tusciæ maritimis insidiis
 “ positis contra eos, ut gravius posset virus vomere
 “ præconceptum, ipsos ausu sacrilego capi fecit; qui-
 “ busdam prælatorum ipsorum et aliis in hujusmodi
 “ captione submersis, nonnullis etiam interemptis, et
 “ aliquibus hostili insecutione fugatis, reliquis autem
 “ bonis spoliatis omnibus, et de loco ad locum in
 “ regno Siciliæ obprobriose deductis, ac ibidem diris
 “ carceribus mancipatis, quorum aliqui macerati squa-
 “ loribus et inedia pressi miserabiliter defecerunt.*
 “ Merito insuper contra eum de hæretica pravitate
 Item super “ suspicio est exorta, cum postquam excommunicati-
 hæresi ma- “ onis sententiam a præfatis J[ohanne] Sabinensi epi-
 nifesta pro- “ scopo et Thomasio cardinali prolatam incurrit, et
 bilitas. “ dictus G[regorius] Papa ipsum anathematis vinculo
 “ innodavit, ac post ecclesiæ Romanæ¹ cardinalium,
 “ prælatorum, et clericorum, aqua diversis partibus
 “ ad sedem Apostolicam venientium, captiones, claves
 “ ecclesiæ contempserit et contempnat, sibi faciens
 “ celebrari, vel potius, quantum in eo est, prophanari
 “ divina; et constanter asseruit, ut superius est nar-
 “ ratum, in se præfati G[regorii] Papæ sententias non

¹ *Romanæ*] Romanorum, B.

“ vereri. Præterea, conjunctus Sarracenis amicitia de- A.D. 1245.
 “ testabili, nuntios et munera pluries destinavit eisdem, Council of
 “ et ab eis vicissim cum honorificentia et hilaritate Lyons.
 “ recipit; ipsorumque ritus amplectitur, illos in coti- Sentence
 “ dianis ejus obsequiis notabiliter secum tenens, eo of depriva-
 “ rundem etiam more uxoribus, quas habuit, de stirpe tion of the
 “ regia descendentibus eunuchos, præcipue quos, ut emperor
 “ dicitur serio, ipse castrari fecerat, non erubuit depu- by the
 “ tare custodes. Et quod execrabilius est, olim exis- Pope.
 “ tens in partibus transmarinis, facta compositione Confæd-
 “ quadam, immo verius collusione, cum Soldano, Ma- ratio cum
 “ chometi nomen in templo Domini diebus ac nocti- Sarrace-
 “ bus publice proclamari permisit. Et nuper nuntios nis.
 “ Soldani Babiloniæ, postquam idem Soldanus Terræ Ritus se-
 “ Sanctæ a[c] Christianis habitatoribus ejus per se ac quitur Sar-
 “ suos dampna gravissima et inæstimabiles injurias racenorum
 “ irrogarat, fecit per regnum Siciliæ cum laudibus et custodes
 “ ejusdem Soldani excellentiam, sicut fertur, honorifice uxorum
 “ suscipi et magnifice procurari. ejus eunu-
 “ chos habet.
 “ Compositio
 “ execrabilis.

“ Aliorum quoque infidelium perniciosis et horrendis
 “ obsequiis contra fideles abutens, et illis, qui damp- Necatio, id
 “ nabiliter vilipendentes Apostolicam sedem ab unitate est, muthra
 “ ecclesiæ discesserunt, procurans affinitate ac amicitia ducis B[av-
 “ copulari, claræ memoriæ ducem¹ Bavarie, specialem varie].
 “ ecclesiæ Romanæ devotum, fecit, sicut pro certo
 “ asseritur, Christiana religione despecta, per assisinos Fædus cum
 “ occidi; et Battacio,² Dei et ecclesiæ inimico, a com- scismatico
 “ munionem fidelium per excommunicationis sententiam, B[attacio]
 “ cum adjuratoribus, consiliatoribus, et fautoribus suis Græco.
 “ sollempniter separato, filiam³ suam tradidit in uxo-
 “ rem. Catholicorum vero principum actus et mores
 “ respuens, neglecta salutis suæ et famæ integritate,
 “ pietatis operibus non intendit. Quinimmo, ut de

¹ *ducem*] ducis, B. This is Louis I., assassinated at Kellheim, 15 Nov. 1231. (Art de vérifier les Dates.)

John Vatatzes.

Anne; see above, pp. 299,

357.

A.D. 1245. " suis nephariis dissolutionibus sileamus, cum didisce-
 Council of " rit opprimere, non curat oppressos injuriis relevare,
 Lyons. " manu ejus, ut decet principem, ad elemosinas non
 Sentence " extenta; cum destructioni ecclesiarum institerit, et
 of depriva- " religiosas ac alias ecclesiasticas jugi attriverit af-
 tion of the " fictione personas. Nec ecclesias, nec monasteria,
 emperor " nec hospitalia, seu alia pia loca cernitur con-
 by the " struxisse. Nunc igitur hæc non levia, sed effi-
 Pope. " cacia sunt argumenta de suspitione hæresis contra
 " eum; cum tamen hæreticorum vocabulo jus civile
 " contineri asserat, et latis adversus eos sententiis de-
 " bere succumbere, qui vel levi argumento a judicio
 " catholicæ religionis et tramite detecti fuerint deviare.
 " Præter hoc, regnum Siciliae, quod est spirituale patri-
 Insolentia, " monium beati Petri, quod idem princeps ab Aposto-
 id est, " lica sedē tenebat in feudum, jam ad tantam in clericis
 debite " et laicis exinanitionem servitutemque redegit, quod
 abnegatio " eis poene penitus nihil habentibus, et omnibus exinde
 pensionis. " fere probris ejectis, illos, qui remanserunt ibidem,
 " sub servili quasi conditione vivere, ac Romanæ
 " ecclesiæ, cujus principaliter sunt homines et vassalli,
 " offendere multipliciter et hostiliter impugnare com-
 " pellit. Posset etiam merito reprehendi, quod mille
 Frans et " squinatorum annuam pensionem, in qua pro eodem
 insolentia " regno ipsi Romanæ ecclesiæ tenetur, per novem
 et debiti " annos et amplius solvere prætermisit. Nos itaque
 retentio. " super præmissis, et quampluribus aliis ejus nephan-
 " dis excessibus, cum fratribus nostris et sacro con-
 " cilio deliberatione præhabita diligenti, cum Jesu
 " Christi vices, licet immeriti, teneamus in terris, no-
 " bisque in beati Petri Apostoli persona sit dictum,
 " *Quodcunque ligaveris super terram, etc.*, memoratum
 " principem, qui se imperio et regnis omnique honore
 " ac dignitate reddidit tam indignum, quique propter
 " suas iniquitates a Deo ne regnet vel imperet est
 " abjectus, suis ligatum peccatis a Deo ac abjectum,
 " omnique honore ac dignitate privatam a Domino

“ ostendimus, denuntiamus, et nihilominus sententi- A.D. 1245.
 “ ando privamus. Omnesque qui ei juramento fidei- Council of
 “ tatis tenentur astricti, a juramento hujusmodi per- Lyons.
 “ petuo absolvimus; auctoritate Apostolica firmiter f. 190.
 “ inhibendo, ne quisquam de cætero sibi tanquam im- *Fulgur de-*
 “ peratori vel regi pareat vel intendat; decernendo *positionis.*
 “ quoslibet, qui deinceps ei, velut imperatori vel regi, Sentence
 “ consilium vel auxilium præstiterint seu favorem, of depriva-
 “ ipso facto excommunicationis vinculo subjacere. Illi¹ tion of the
 “ autem, ad quos in eodem imperio imperatoris spec- emperor
 “ tat electio, eligant libere successorem. De præ- by the
 “ fato vero Siciliae regno providere curabimus cum Pope.
 “ eorundem fratrum nostrorum consilio, sicut videri-
 “ mus expedire. Datum Lugduni, decimo septimo Lyons,
 “ kalendas Augusti, pontificatus nostri anno tertio.” 16 July.

¹ At the foot of pages f. 190 *b.*, f. 191, is the following, which seems to be intended as a note to the above :

Magnates Alemanniæ, non tamen electores imperatorum—

Rex Boemiæ.

Landegravius Daringiæ.

Dux Lotharingiæ.

Dux Lemburgiæ.

Dux Brunswikiæ.

Dux Carenteniæ.

Dux Suaviæ.

Dux Saxonie.

Comes de Gecia.

Electores imperatorum—

Laici	{	Dux Austriae.	}	princi- pales.
		Dux Bawariæ.		
		Dux Saxonum.		
}	Dux Braibantiæ, qui et	}		
	Lovaniæ.			

Praelati	{	Archiepiscopus	}	princi- pales.
		Coloniensis		
		Archiepiscopus		
		Maguntinus		
}	Salburgensis	}		

Isti ducentur in insulam quandam

Reii, et dimittentur soli in ea, et amovebuntur omnes naviculae, et ibi tractabant de electione imperatoris; nec adveniet aliquis ad eos donec sint concordēs. Huic negotio præerit archiepiscopus Coloniensis, secundus Maguntinus, tertius Salburgensis.

His a domino Papa directa est diligentissima admonitio eum supplicatione, ut sibi imperatorem eligerent; promisitque eis sui et totius ecclesie consilium et auxilium efficacissimum; et in principio sub spe potioris successus quindecim milia librarum argenti. Prævenit autem et invaluit Fretherici dissuasio, qui eis et maxime duci Austriae vinulo affinitatis est confederatus, unde monitis aut precibus papalibus electores minime paruerunt.

Apud* Spire tumultantur omnes imperatores.

* This is at the foot of f. 192 *b.* It is not in C., nor is the first list of “magnates Alemanniæ.”

A.D. 1245.
Council of
Lyons.

Confusi recedunt procuratores imperatoris.

Horror of
the hear-
ers.
The em-
peror's
proctors
depart.

Zeph. i. 15.

Hæc igitur in medio concilio prolata cunctis audi-entibus, ad instar choruscantis fulguris, non mediocrem timorem incusserunt. Magistri igitur Thadæus de Suessa et Walterus de Ocra, et alii procuratores imperatoris, et qui cum ipsis erant, emisso ejulatu flebili, hic femur, hic pectus in indicium doloris percipientes, vix a profluvio lacrimarum sese continuerunt. Et ait Thadæus memoratus; "*Dies ista dies iræ, calamitatis, et miseriæ.*" Dominus igitur Papa, et prælati assidentes concilio, candelis accensis, in dictum imperatorem, qui jam jam imperator non est nominandus, terribiliter, recedentibus et confusis ejus procuratoribus, fulgurarunt.

De reparatione Terræ Sanctæ et negotio crucis.

Regula-
tions issued
by the
Pope for
the Crusa-
ders.

De reparatione autem Terræ Sanctæ et negotio crucis dominus Papa sollicitus hæc duxit in concilio statuenda, hoc modo: "Afflicti corde pro deplorandis Terræ Sanctæ periculis, sed pro istis præcipue, quæ constitutis in ipsa fidelibus noscuntur noviter accidis, ad liberandum ipsam, Deo propitio, de manibus impiorum totis affectibus aspiramus; diffinientes sacro approbante concilio, ut ita cruce signati se præparent, quod oportuno tempore universis insinuando fidelibus per prædicatores nostrosque nuntios speciales, omnes qui disposuerint transfretare, in locis idoneis ad hoc convenient, de quibus in ejusdem terræ subsidium cum divina et Apostolica benedictione procedant. Sacerdotes autem et alii clerici, qui fuerint in exercitu Christiano, tam subditi quam prælati, orationi ac exhortationi diligenter insistant; docentes eos verbo pariter et exemplo, ut timorem et amorem Domini semper habeant ante oculos, ne quid dicant aut faciant, quod æterni Regis majestatem offendat. Et si aliquando lapsi fuerint in peccatum, per veram

This is
cap. 17 of
the Insti-
tutions
factæ in
concilio
generali
apud Lug-
dunum.
(Mansi
xxiii.,
col. 628.)
See also
the Burton
Annals.
(Annal.
Monast. i.)
p. 267.

“ pœnitentiam mox resurgant; gerentes humilitatem
 “ cordis et corporis, et tam in victu quam in vestitu
 “ mediocritatem servantes, dissensiones et æmulationes
 “ omnino vitando, rancore ac livore a se penitus re-
 “ legatis; ut sic spiritualibus et materialibus armis
 “ muniti adversus hostes fidei securius prælientur,
 “ non de sua præsumentes potentia, sed divina virtute
 “ sperantes. Nobiles quidem et potentes exercitus ac
 “ omnes divitiis abundantes piis prælatorum monitis
 “ inducantur ut intuitu Crucifixi, pro Quo crucis sig-
 “ naculum assumpserunt, ab expensis inutilibus et
 “ superfluis, sed ab illis præcipue quæ fiunt in comes-
 “ sationibus et conviviiis, abstinentes, eas convertant
 “ in personarum illarum subsidium, per quas Dei ne-
 “ gotium valeat prosperari; et eis propter hoc juxta
 “ prælatorum ipsorum providentiam peccatorum suo-
 “ rum indulgentia tribuatur. Prædictis autem clericis
 “ indulgemus, ut beneficia sua integre percipiant per
 “ triennium, ac si essent in ecclesiis residentes. Et
 “ si necesse fuerit, ea per idem tempus pignori valeant
 “ obligare. Ne igitur hoc sanctum propositum impe-
 “ diri vel retardari contingat, universis ecclesiarum
 “ prælatis districte præcipimus, ut singuli per loca
 “ sua illos qui signum crucis deposuerunt resumere,
 “ ac tam ipsos quam alios cruce signatos et quos adhuc
 “ signari contigerit ad reddendum Domino vota sua
 “ diligenter moneant ac inducant; et si necesse fuerit,
 “ per excommunicationis in personas et interdicti sen-
 “ tentias in terras ipsorum, omni tergiversatione ces-
 “ sante, compellant. Ad hæc, ne quid in negotio
 “ Jesu Christi de contingentibus omittatur, volumus
 “ et mandamus, ut patriarchæ, archiepiscopi, episcopi,
 “ abbates, et alii qui curam optinent animarum, stu-
 “ diose proponant commissis sibi populis verbum cru-
 “ cis; obsecrantes per Patrem et Filium et Spiritum
 “ Sanctum, unum solum verum æternum Deum, reges,
 “ duces, principes, marchiones, comites et barones,

A.D. 1245.

Council of
Lyons.Regula-
tions issued
respecting
the Crusa-
ders*Offendicu-
lum et
causa ad-
mirationis.*

- A.D. 1245. “ aliosque magnates, necnon communia civitatum, vil-
Council of “ larum, et oppidorum, ut qui personaliter non acces-
Lyons. “ serint, in subsidium Terræ Sanctæ competentem
Regula- “ conferant numerum bellatorum cum expensis ad
tions issued “ triennium necessariis, secundum proprias facultates,
respecting “ in remissionem suorum peccaminum; prout in genera-
the Crusa- “ libus literis, quas pridem per orbem terræ miserimus,
ders. “ est expressum, et ad majorem cautelam inferius
“ exprimetur.
- Nota de* “ Hujus igitur remissionis volumus esse participes
literis. “ non solum eos qui ad hoc naves proprias exhibebunt,
Hæc enim “ sed illos etiam qui propter hoc opus naves studue-
omnia scri- “ rint fabricare. Renuentibus autem, si qui forte tam
*buntur*¹ “ ingradi fuerint Domino Deo nostro, ex parte Aposto-
anno “ lica firmiter protestentur, ut se sciant super hoc
gratiæ “ in nobis in novissimo districti examinis die coram tre-
mccxxxiv. “ mendo Judice responsuros; prius tamen considerantes,
præponitur “ qua conscientia quave securitate comparere poterunt
tamen ser- “ coram Dei Filio unigenito Jesu Christo, Cui omnia
mo elegan- “ dedit Pater in manus, si Ei pro peccatoribus cruci-
tissimus. “ fixo servire renuerint in hoc negotio; quasi proprie
Quære posi- “ sibi proprio, Cujus munere vivunt, Cujus beneficio
mortem “ sustentantur, quinetiam Cujus sanguine sunt re-
R[icardi] “ dempti. Cæterum ex communi concilii approbatione
Mares- “ statuimus, ut omnes omnino clerici, tam subditi
calli. “ quam prælati, vicesimam ecclesiasticorum proventuum
f. 190 b. “ usque ad triennium integre conferant ad subsidium
Offendicu- “ Terræ Sanctæ, per manus eorum, qui ad hoc Apo-
lum sus- “ stolica fuerint providentia ordinati; quibusdam ta-
pectum; ic- “ men religiosis exceptis, ab hac præstatione merito
circo con- “ eximendis, illisque similiter qui, assumpto vel assu-
tradictum “ miendo crucis signaculo, sint personaliter profecturi.
est. “ Nos autem et fratres nostri sanctæ Romanæ eccle-
“ siæ cardinales plenarie decimam persolvemus. Sciant-
“ que omnes, se ad hoc fideliter observandum per ex-

¹ This refers to the letter of Gregory IX., above, vol. iii., pp. 280-287.

“ communicationis sententiam obligatos; ita quod illi
 “ qui fraudem super hoc scienter commiserint, senten- A.D. 1245.
 “ tiam excommunicationis incurrant. Sane quia justo Council of
 “ judicio cælestis Imperatoris obsequiis inhærentes Lyons.
 “ speciali decet prærogativa gaudere, cruce signati a col- Regula-
 “ lectis et talliis aliisque gravaminibus sint immunes; tions issued
 “ quorum personas et bona post crucem assumptam respecting
 “ sub beati Petri et nostra protectione suscipimus; the Crusa-
 “ statuentes, ut sub archiepiscoporum et episcoporum ac ders.
 “ omnium prælatorum ecclesiæ Dei defensione consis-
 “ tant, propriis nihilominus protectoribus ad hoc spe-
 “ cialiter deputandis, ita ut donec de ipsorum reditu
 “ vel obitu certissime cognoscatur, integra maneat et
 “ quieta. Et si quisquam contra præsumpserit, censura
 “ ecclesiastica compescatur. Si qui vero proficiscen-
 “ tium illuc ad præstandas usuras juramento teneantur
 “ astricti, creditores eorum, ut remittant eis præstitum
 “ juramentum et ab usurarum exactione desistant,
 “ eadem præcipimus districtione compelli. Quod si
 “ quisquam creditorum eos coegerit ad solutionem usu-
 “ rarum, eum ad restitutionem earum simili cogi
 “ animadversione mandamus. Judæos vero ad remit-
 “ tendas usuras per sæcularem compelli præcipimus
 “ potestatem; et donec illas remiserint, ab universis
 “ Christi fidelibus per excommunicationis sententiam
 “ eis omnino communicatio denegetur. His qui Judæis
 “ debita solvere nequeunt in præsentem, sic principes
 “ sæculares utili dilatione provideant, quod post iter
 “ arreptum, usquequo de ipsorum reditu vel obitu
 “ certissime cognoscatur, usurarum incommoda non
 “ incurrant, compulsis Judæis proventus pignorum,
 “ quos interim ipsi perceperint, in sortem, expensis
 “ deductis necessariis, computare; cum hujusmodi
 “ beneficium non multum videatur habere dispendii,
 “ quia sic solutionem prorogat, quod debitum non ab-
 “ sorbet. Porro ecclesiarum prælati, qui in exhibenda

A.D. 1245. “ justitia cruce signatis et eorum familiis negligentes
 Council of “ extiterint, sciant se graviter puniendos. Cæterum
 Lyons. “ quia cursarii et piratæ nimis impediunt subsidium
 — “ Terræ Sanctæ, capiendo et spoliando transeuntes ad
 Regula- “ illam et redeuntes ab ipsa, nos eos et principales
 tions issued “ adjutores et fautores eorum excommunicationis vin-
 respecting “ culo innodamus, sub interminatione anathematis vin-
 the Crusa- “ culo innodamus, sub interminatione anathematis in-
 ders. “ hibentes, ne quis cum eis scienter communicet in
 “ aliquo venditionis vel emptionis contractu, et injun-
 “ gentes rectoribus civitatum et locorum suorum, ut
 “ eos ab hac inquietatione revocent et compescant;
 “ alioquin, quia nolle perturbare perversos nihil aliud
 “ est quam fovere, nec caret scrupulo societatis oc-
 “ cultæ qui manifesto facinori desinit obviare, in
 “ personas et terras eorum per ecclesiarum prælatos
 “ severitatem ecclesiasticam volumus et præcipimus
 “ exerceri. Excommunicamus præterea et anathema-
 “ tizamus illos falsos et impios Christianos, qui contra
 “ ipsum Christum et populum Christianum Sarracenis
 “ arma, ferrum, et lignamina deferunt galearum; eos
 “ etiam, qui eis galeas vendunt vel naves; quique in
 “ piraticis Sarracenorum navibus curam gubernationis
 “ exercent vel in machinis [aut] quibuslibet aliis aliquid
 “ eis impendunt consilium vel auxilium, in dispendium
 “ Terræ Sanctæ. Ipsosque rerum suarum privatione
 “ mulctari et capientium fore servos censemus; præ-
 “ cipientes ut per omnes urbes maritimas diebus Do-
 “ minicis et festivis hujusmodi sententia publice inno-
 “ vetur, et talibus gremium non aperiatur ecclesiæ;
 “ nisi totum quod commercio tam dampnato percepe-
 “ rint, et tantundem de suo, in subsidium Terræ Sanctæ
 “ transmiserint; ut æquo judicio, in quo deliquerint,
 “ puniantur. Quod si forte solvendo non fuerint, sic
 “ alias reatus talium castigetur, quod in pœna ipsorum
 “ interdicatorum audacia similia præsumendi. Prohibe-
 “ mus insuper omnibus Christianis et sub anathemate

“ interdicimus, ne in terram Sarracenorum, qui partes
 “ orientales inhabitant, usque ad quadriennium trans-
 “ mittant aut transvehant naves suas; ut per has
 “ transfretare volentibus in subsidium Terræ Sanctæ
 “ major navigii copia præparetur, et Sarracenis præ-
 “ dictis subtrahatur auxilium, quod eis consuevit ex
 “ hoc non modicum provenire. Licet autem tornea-
 “ menta sint in diversis conciliis sub certa pœna ge-
 “ neraliter interdicta, quia tamen hoc tempore crucis
 “ negotium per ea plurimum impeditur, nos illa sub
 “ pœna excommunicationis firmiter prohibemus usque
 “ ad triennium exerceri. Quia vero ad hoc negotium
 “ exequendum permaxime necessarium est, ut prin-
 “ cipes et populi Christiani ad invicem pacem obser-
 “ vent, sancta universali sinodo suadente, statuimus,
 “ ut saltem per quadriennium in toto orbe Christiano
 “ pax generaliter observetur; ita ut per ecclesiarum
 “ prælatos discordantes reducantur ad plenam pacem
 “ aut firmam treugam, inviolabiliter observandam. Et
 “ qui forte adquiescere contempserint, per excommuni-
 “ cationem in personas et interdictum in terras arc-
 “ tissime compellantur; nisi tanta fuerit injuriarum
 “ malitia, quod ipsi tali non debeant pace gaudere.
 “ Quod si forte censuram ecclesiasticam vilipendant,
 “ poterunt non immerito formidare, ne per auctori-
 “ tem ecclesiæ contra eos, tanquam perturbatores Cru-
 “ cifixi negotii, sæcularis potentia inducatur. Nos
 “ ergo, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum
 “ Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, ex illa,
 “ quam nobis, licet indignis, Deus ligandi atque sol-
 “ vendi contulit potestate, omnibus, qui laborem istum
 “ in propriis personis subierint et expensis, plenam
 “ suorum peccaminum, de quibus fuerint veraciter
 “ corde contriti et ore confessi, veniam indulgemus,
 “ et in retributione justorum salutis æternæ pollice-
 “ mur augmentum. Eis autem qui non in personis
 “ propriis illuc accesserint, sed in suis duntaxat ex-

A.D. 1245.
 Council of
 Lyons.
 —
 Regula-
 tions issued
 respecting
 the Crusa-
 ders.

- A.D. 1245. Council of Lyons. Regulations issued respecting the Crusaders.
- f. 191.
- “ pensis juxta facultatem et qualitatem suam viros idoneos destinaverint, et illis similiter, qui licet in alienis expensis, in propriis tamen personis accesserint, plenam suorum concedimus veniam peccatorum. Hujus quoque remissionis volumus et concedimus esse participes, juxta quantitatem subsidii et devotionis affectum, omnes qui ad subventionem illius terre de bonis suis congrue ministrabunt, aut circa prædicta consilium aut auxilium impenderit oportunum. Omnibus etiam pie proficientibus in hoc opere, sancta et universalis synodus orationum et beneficiorum suorum suffragium impertitur, ut eis digne proficiat ad salutem. Amen.”

*Constitutiones.*¹ *De sententia excommunicationis.*

- Constitutions of the council of Lyons. Of those who have dealings with excommunicated persons.
- “ Ecclesiastica censura judices dampnabiliter abutuntur, cum de matris ecclesiæ gremio ex alterius culpa indiscrete per eam attemptent evellere innocentes, ex qua illicite notatus non læditur, sed errante clavi, converti dicitur in dampnantem. Volentes igitur insolentiæ² talium obviare, constitutionem præsentis decreto sancimus, ut judicium nullus excommunicato ab eodem participantes in locutione et aliis, quibus ligatur participans, excommunicatione minori ante commonitionem canonicam excommunicare præsumat; salvis constitutionibus contra illos legitime promulgatis, qui in scelere præsumunt participare dampnato. Quod si ex locutione et aliis, quibus excommunicato participans labitur in minorem, notati majoris divina invaserit contempnendo, ut facilius revocetur ad absolutionis beneficium, satisfactione præmissa, misericorditer optinendum, poterit judex post commonitionem canonicam hujusmodi participantes eidem

¹ These are given from Matthew Paris by Mansi, xxiii., coll. 641-647. They differ somewhat from those given coll. 619-628.

² *insolentiæ*] Par. has *vel -er* above this, *i.e. insolentia*.

“ consimili dampnare censura. Aliter¹ autem, in par- A.D. 1245.
 “ ticipantes excommunicatio non teneat; et proferentes Council of
 “ pœnam legitimam poterunt formidare. Lyons. —

De contumacia absentis puniendâ.

“ Eum qui super dignitate, personatu, vel beneficio Ecclesiastical suits
 “ ecclesiastico optinendis cum alio litigat possessore, may be
 “ ob partis adversæ contumaciam, causa rei servandæ, determined
 “ in ipsius possessionem statuimus non mittendum, ne in the ab-
 “ per hoc ad ea ingressus patere valeat vitiosus. Sed sence of
 “ liceat in hoc casu, contumacis absentiam divina re- one of the
 “ plente præsentia, etiam lite non contestata, diligenter parties.
 “ examinato negotio, ipsum fine debito terminare.

*Ut non impediatur litis contestatio per objectum
 exceptionis peremptoriæ, etc.*

“ Exceptionis peremptoriæ, seu defensionis cujuslibet Suits not
 “ principalis cognitionem negotii continentis, ante litem to be hin-
 “ contestatam, objectus, nisi de re judicata vel trans- dered by
 “ acta vel finita excipiat litigator, litis fieri contesta- certain
 “ tionem non impediat nec retardet; licet dicat objections.
 “ objector, rescriptum non fuisse obtentum, si quæ sunt
 “ impetranti opposita fuissent exposita deleganti.

*Non committantur causæ iudicibus delegatis, nisi
 in civitatibus vel locis famosis, ubi possit haberi
 peritorum copia.*

“ Expediendis causarum negotiis obscuritas est invisâ, Causes not
 “ personarum quoque claritas et locorum plurimum to be sub-
 “ oportuna. Proinde præsentî decreto duximus pro- mitted to
 “ videndum, ne a sede Apostolica vel delegatis ipsius delegates,
 “ causæ aliquibus committantur, nisi personis quæ vel except in
 “ dignitate sunt præditæ, vel in ecclesiis cathedralibus places
 “ where persons skilled
 “ in law can
 “ be found.

¹ *Aliter . . . formidare*] In the margin.

A.D. 1245. " seu aliis collegiatis venerabilibus constitutæ. Nec
 Council of " alibi quam in civitatibus vel locis magnis et in-
 Lyons. " signibus, ubi haberi valeat juris copia peritorum,
 " causæ hujusmodi agitentur. Judicibus vero, qui
 " contra hoc statutum ad alia loca alterutram partium
 " citaverint vel utramque, non pareatur impune, nisi
 " citatio de utriusque partis communi processerit
 " voluntate.

*Actori qui contumax fuerit non dabitur citatio, nisi
 prius refundat et caveat defendendo literæ.*

Prosecu- " Actor qui venire ad terminum, ad quem adversa-
 tors who do " rium citari fecerat, non curaverit, venienti reo in
 not appear " expensis propter hoc factis legitime condempnetur;
 at the time " ad citationem aliam minime admittendus, nisi suffi-
 appointed " cienter caverit, quod in termino debeat fideliter com-
 to be fined. " parere.

*Ut propter plures et diversas personales actiones non
 trahatur quis ad diversos judices.*

Different " Dispensia litium æquitatis compendio volentes qua
 judges not " possumus industria coartare, statutum felicitis recor-
 to be em- " dationis Innocentii Papæ tertii super hoc editum
 ployed in " ampliantes, statuimus, ut si quis contra alium plures
 the case of " personales movere voluerit quæstiones, non ad judices
 several " diversos, sed ad unicos tantum, super omnibus causis
 actions be- " literas studeat impetrare. Qui vero contrarium fecerit
 tween two " omni commodo careat literarum, nec processus valeat
 persons. " habitus per easdem; alias reo, si eum per ipsas
 " fatigaverit, in expensis legitimis condempnandus.
 " Reum quoque, si eodem durante judicio actorem sibi
 " obnoxium dixerit reconventionis beneficio vel con-
 " ventionis, si literas contra reum impetrare maluerit,
 " de jure suo apud eosdem judices oporteat experiri,
 " nisi eos, ut suspectos, poterit recusare; simili pœna
 " qui contra fecerit puniendus.

*Ut non compellatur quis comparere in judicio nisi
in casibus in litera notatis.* A.D. 1245.
Council of Lyons.

“Juris esse ambiguum non videtur, judicem delegatum, qui a sede Apostolica ad hoc mandatum non receperit speciale, jubere non posse alterutrum partium coram ipso personaliter in judicio comparere; nisi causa fuerit criminalis sive pro veritate dicenda vel juramento calumpniæ faciendi, juris necessitas partes sibi jusserit personaliter præsentari.” Parties to a suit not to be forced to appear in person before the judge.

*De positionibus negativis quæ probari non possunt
de officio judicis delegati.*

“Statuimus ut positiones negativas, quæ probari non possunt nisi per confessionem adversarii, iudices admittere possint, si æquitate suadente viderint expedit.” Negative positions may be admitted.

Si eligat quis sub conditione vel alternatione vel incertis verbis, non valet.

“Cum actus legitimi dies et conditiones abhorreant sanctione legali, et inter legitimos actus electio pontificum celeberrimus habeatur; cum per eam inter eligentes et electum spiritualis matrimonii fœdera copulentur, in electionibus seu postulationibus vel scrutiniis, ex quibus jus oritur eligendi, vota conditionalia, alternativa, et incerta, reprobamus; statuentes, ut hujusmodi votis pro non adjectis habitis, ex puris consensibus surgat electio.” Alternative or conditional votes in elections of bishops to be rejected.

Ut per generalem clausulam, scilicet quidam alii, non trahantur in judicio ultra tres vel quatuor dietas.

“In multis juris articulis, innumerositas¹ et infinitas² reprobatur. Et ideo provide duximus statuendum, Limit of the clause quidam alii.”

¹ innumerositas] vel numerositas, | ² infinitas] infirmitas, C.
in the margin. C. has numerositas. |

A.D. 1245. “ ut per generalem clausulam *quidam alii*, quæ fre-
 Council of “ quenter in literis nostris inseritur, ultra tres vel
 Lyons. “ quatuor dietas in iudicio non trahantur. Statuentes
 f. 191 b. “ ut si conservatores, quos plerisque concedimus, a
 “ manifestis injuriis et violentis defendere possint quos
 “ eis committimus defendendos, nec ad alia, quæ judi-
 “ cialem indaginem exigunt, suam possint extendere
 “ potestatem.

Ne aliquis impediatur electiones vel postulationes.

The parties “ Statuimus, ut si aliquis electiones, postulationes,
 to appeals “ vel provisiones factas impugnat, in formam obiciens
 in cases of “ aliquid vel personam, et propter hoc ad nos appellari
 elections “ contingat, tam is qui opponit, quam qui defendit, et
 to appear “ generaliter omnes quorum interest et quos causa
 in person “ contingit, per se vel per procuratores ad causas in-
 before the “ structos¹ ad sedem Apostolicam a die objectionis iter
 Apostolick “ arripiant infra mensem. Sed si pars aliqua non
 see. “ venerit post viginti dies, post adventum alterius
 “ expectata, in electionis negotio, non obstante ejus-
 “ quam absentia, sicut de jure fuerit, procedetur.
 “ Hæc autem in dignitatibus, personatibus, et canonicis
 “ observari volumus et mandamus.

De pœna deficientium in probatione.

Punish- “ Adicimus, ut qui non plene probaverit quod in
 ment of “ forma proponit, ad expensas, quas propter hoc pars
 those who “ altera fecisse docuerit, condempnetur. Qui vero in
 fail in the “ probatione defecerit ejus, quod in personam obicit, a
 proof of “ beneficiis ecclesiasticis triennio noverit se suspensum.
 the charges “ Atque si infra illud tempus propria se temeritate
 they bring. “ ingesserit illis ipso jure perpetuo sit privatus, nullam
 “ super hoc de misericordia spem aut fiduciam habi-
 “ turus, nisi manifestissimis constiterit documentis,

¹ *instructos*] instructas, B.

“ quod ipsum a calumpniæ vitio causa probabilis et
 “ sufficiens excuset. A.D. 1245.
 Council of
 Lyons.

De officio legati.

“ Officii nostri debitum remediis invigilat subjecto- Office of
 legates.
 “ rum. Quia dum eorum excutimus onera, dum scan-
 “ dala removemus, nos in ipsorum quiete quiescimus
 “ et fovemur in pace. Proinde præsentî decreto sta-
 “ tuimus, ut ecclesiæ Romanæ legati, quantumcunque
 “ plenam legationem optineant, sive a nobis missi
 “ fuerint, sive suarum ecclesiarum prætextu legatio-
 “ nis sibi vendicent dignitatem, ex ipsius legationis
 “ munere conferendi beneficia nullam habeant potes-
 “ tatem, nisi hoc specialiter duxerimus indulgendum.
 “ Quod tamen in fratribus nostris legatione fungen-
 “ tibus nolumus observari, quia sicut honoris præ-
 “ rogativa letantur, sic eos auctoritate fungi volumus
 “ ampliori.

De restitutione spoliatorum.

“ Frequens et assidua nos querela circumstrepit, quod The claim
 of spolia-
 tion not to
 be allowed
 to interfere
 with the
 course of
 suits.
 “ spoliationis exceptio nonnunquam in judiciis calump-
 “ niose proposita causas ecclesiasticas impedit et per-
 “ turbat. Dum enim exceptioni insistitur, appellationes
 “ interponi contingit. Et sic intermittitur, et plerum-
 “ que perimitur causæ cognitio principalis. Et præterea
 “ nos, qui voluntarios labores appetimus, ut quietem
 “ aliis præparemus, finem litibus cupientes imponi et
 “ calumpniæ materiam amputari, statuimus, ut in civili-
 “ bus negotiis [propter] spoliationis objectio[nem], quæ
 “ ab alio quam ab actore facta proponitur, iudex in
 “ principali procedere non postponat. Sed si in civili-
 “ bus ab actore, in criminalibus autem se spoliatum
 “ reus asserat a quocunque, infra quindecim dierum
 “ spatium post diem in quo proponitur, quod asseruit,
 “ comprobabit; alioquin in expensis, quas actor interim

A.D. 1245. “ ob hoc fecerit, judiciali taxatione præhabita, con-
 Council of “ dempnetur; alias, si æquum judici visum sit, puni-
 Lyons. — “ endus. Illum autem spoliatum intelligi volumus in
 “ hoc casu, cum criminaliter accusatur, qui tota sub-
 “ stantia sua vel majori parte ipsius per violentiam se
 “ destitutum affirmat. Et secundum hoc loqui cano-
 “ nes sano credendum est intellectu. Quia nec nudi
 “ contendere, nec in errore inermes opponere nos de-
 “ bemus. Habet enim spoliatus privilegium, ut non
 “ possit exui jam nudatus. Solet autem inter scho-
 “ lasticos dubitari, si spoliatus a tertia, de spoliatione
 “ contra suum accusatorem excipiat, an ei tempus a
 “ judice debeat indulgeri, infra quod restitutionem
 “ imploret; ne forte sic velit existere, ut omnem
 “ accusatorem eludat, quod satis æquitati consonum
 “ aestimamus. Et si infra tempus indultum restitu-
 “ tionem non petierit, et causam cum potuerit non
 “ perducatur ad finem, non obstante spoliationis excep-
 “ tione, deinceps poterit accusari. Ad hæc statuimus,
 “ ut rerum privatarum expoliatio agenti super eccle-
 “ siasticis, vel econtrario, nullatenus opponatur.

De accusationibus.

What is “ Pia consideratione statuit mater ecclesia, quod
 to be done “ majoris excommunicationis exceptio in quacunque
 when a “ parte judiciorum opposita lites differat et repellat
 defendant “ agentes, ut ex hoc magis censura ecclesiastica ti-
 pleads ex- “ meatur, communionis periculum evitetur, contu-
 communi- “ maciæ vitium reprimatur, et excommunicati, dum a
 cation. “ communibus actibus excluduntur, rubore suffusi, ad
 “ humilitatis gratiam et reconciliationis effectum faci-
 “ lius inclinentur. Sed hominum succrescente malitia,
 “ quod provisum est ad remedium, tendit ad noxas.
 “ Dum enim in causis ecclesiasticis hæc frequentius
 “ exceptio per malitiam apponatur, contingit differri
 “ negotia, et partes fatigari laboribus et expensis.
 “ Proinde quia morbus iste quasi communis irrepsit,

“ dignum duximus communem adhibere medelam. Si
 “ quis igitur excommunicationem opponat, speciem
 “ ipsius et nomen excommunicatoris exprimat; sciturus
 “ eam rem se deferri in publicam notionem, quam
 “ infra octo dierum spatium, die in quo proponitur
 “ minime computato, probare valeat apertissimis docu-
 “ mentis. Quod si non probaverit, iudex in causa
 “ procedere non omittat, reum in expensis, quas actor
 “ ob hoc diebus illis se fecisse docuerit, præhabita
 “ taxatione, condempnans. Si vero postmodum in-
 “ stantia durante iudicii, et probandi copia succedente,
 “ de eadem excommunicatione vel alia excipiat ite-
 “ rum et probetur, actor in sequentibus excludatur,
 “ donec meruerit gratiam absolutionis optinere, his,
 “ quæ præcesserunt, nihilominus in suo robore dura-
 “ turis. Proviso, ut ultra duas vices non proponatur
 “ hæc exceptio, præterquam si excommunicatio nova
 “ emerit vel evidens et prompta probatio super-
 “ venerit de antiqua. Sed si post rem iudicatam talis
 “ exceptio proponatur, excusationem impedit; sed
 “ sententia quæ præcessit non minus robur debitum
 “ optinebit, eo tamen salvo, ut si actor excommuni-
 “ catus sit publice, et hoc iudex noverit quancumque,
 “ etsi hoc reus non excipiat, iudex actorem ex suo
 “ officio repellere non postponat.

A.D. 1245.
 Council of
 Lyons.

f. 192.

De sententia et re iudicata.

“ Cum æterni tribunal Judicis illum reum non habeat,
 “ quem injuste iudex condempnat, testante propheta
 “ et dicente, *Nec dampnabit eum cum iudicabitur illi*;
 “ caveant ecclesiastici iudices et prudenter attendant,
 “ ut in causarum processibus nihil vindicet odium,
 “ nihil favor usurpet, timor exulet, præmium et ex-
 “ pectatio præmii justitiam non evertat. Sed stateram
 “ gerant in manibus, lances appendant æquo libramine;
 “ ut in omnibus, quæ in causis agenda fuerint, præ-
 “ sertim in concipiendis sententiis et ferendis, præ

Unjust
 judges to
 be sus-
 pended for
 a year.
 Ps. xxxvi.
 33.

A.D. 1245. Council of Lyons. —
 “ oculis habeant solum Deum, illius imitantes exem-
 “ plum, qui querelas populi tabernaculum ingressus ad
 “ Dominum referebat, ut secundum Ejus imperium
 “ judicaret. Si quis autem judex ecclesiasticus ordina-
 “ rius, seu etiam delegatus, famæ prodigus et proprii
 “ persecutor honoris, contra conscientiam et contra
 “ justitiam, in gravamen partis alterius, in judicio quic-
 “ quam fecerit per gratiam vel per sordes, ab execu-
 “ tione officii per annum noverit se suspensum, ad
 “ æstimationem litis parti quam læserit nihilominus
 “ condemnandus; sciturus, quod si suspensione du-
 “ rante dampnabiliter ingesserit se divinis, irregula-
 “ ritatis laqueo se involvetur secundum canonicas
 “ sanctiones, a quo non nisi per sedem Apostolicam
 “ poterit liberari; salvis aliis constitutionibus, quæ
 “ iudicibus male judicantibus pœnas congerunt et in-
 “ fligunt. Dignum est etenim, ut qui in tot præsump-
 “ serit offendere, pœna multiplici castigetur.

De appellationibus.

Of appeals. “ Cordi nobis est lites minuere et a laboribus rele-
 “ vare subjectos. Sancimus igitur, ut si quis in judicio
 “ vel extra super interlocutoria vel gravamine ad nos
 “ duxerit appellandum, causam appellationis in scriptis
 “ assignare deproperet, petat apostolos quos ei præ-
 “ cipimus exhiberi. In quibus appellationis causam
 “ judex exprimat. Et cum appellatio non sit admissa,
 “ vel si appellationi forsitan ex superioris reverentia
 “ sit delatum, post hoc appellatori secundum locorum
 “ distantiam et negotii qualitatem tempore prosecu-
 “ tionis indulto, si appellans voluerit, et principales
 “ petierint per se et per procuratores instructos, cum
 “ mandato ad agendum, rationibus, et munimentis ad
 “ causam spectantibus, accedant ad sedem Apostolicam
 “ sic parati; ut si nobis visum fuerit expedire, finito
 “ appellationis articulo, vel partium voluntate omissa,
 “ procedant in negotio principali quantum poterit et

“ de jure debebit, his, quæ in appellationibus a diffi- A.D. 1245.
 “ nitivis sententiis interpositis antiquitas statuit, non Council of
 “ mutatis. Quod si appellator quæ præmissa sunt Lyons.
 “ non observet, reputabitur non appellans, et ad prioris
 “ judicis redibit examen, in expensis legitimis con-
 “ dempnandus. Si autem appellatus contempserit hoc
 “ statutum, in eum, tanquam contumacem, tam in
 “ expensis quam in causa, quantum a jure permittitur,
 “ procedetur. Justum est equidem, ut in eum jura
 “ consurgant,¹ qui jus, judicem, et partem elidit.

De sententia excommunicationis.

“ Cum excommunicatio sit medicinalis, non mortalis, Of the
 “ disciplinans, non eradicans, dum tamen in quem lata sentence of
 “ fuerit non contempnat; caute provideat judex eccle- excommu-
 “ siasticus, ut in ea ferenda ostendat se prosequi quod nication.
 “ corrigentis est et medentis. Quisquis ergo excom-
 “ municat, in scriptis proferat et causam expresse
 “ conscribat, propter quam excommunicatio proferatur.
 “ Exemplum vero scripturæ hujusmodi teneatur ex-
 “ communicato tradendum infra mensem post diem
 “ sententiæ, si fuerit requisitus; super qua requisiti-
 “ one fieri volumus publicum instrumentum, vel
 “ literas testimoniales confici, sigillo auctentico consig-
 “ natas. Si quis autem iudicium hujus constitutionis
 “ temerarius violator existat, per mensem unum ab
 “ ingressu ecclesiæ et divinis noverit se suspensum.
 “ Superior vero, ad quem recurritur, sententiam ipsam
 “ sine difficultate relaxans, latorem excommunicationis²
 “ ad expensas omnes et interesse condempnet, et alias
 “ puniat animadversione condigna; ut pœna docente
 “ discant iudices, quam grave sit excommunicationum
 “ sententias sine maturitate debita fulminare. Et hæc

¹ *consurgant*] Par. has *vel in-* in | ² *excommunicationis*] excommu-
 the margin. C. has *insurgant.* | nicato, B.

A.D. 1245. " eadem etiam in suspensionis et interdictionis sententias
 Council of " volumus observari. Caveant autem prælati et ju-
 Lyons. " dices universi ne prædictam suspensionis poenam
 " incurrant. Quoniam si contigerit eos sic suspensos
 " divina officia exequi sicut prius, irregularitatem non
 " effugient juxta canonicas sanctiones; super qua non
 " nisi per summum pontificem poterit dispensari.

De eodem.

Regula-
 tions for
 excommu-
 nicated
 persons in
 certain
 cases.

" Solet autem a nonnullis in dubium revocari, an
 " cum aliquis per superiorem absolvi postulat ad caute-
 " lam, dum in se latam excommunicationis sententiam
 " asserit esse nullam, sine contradictionis obstaculo,
 " munus debeat ei absolutionis impendi; et ante
 " absolutionem hujusmodi, qui se offert in judicio
 " probaturum se post appellationem legitimam in ex-
 " communicatione notatum, vel intolerabilem errorem
 " in sententia fuisse patenter expressum, sit in cæte-
 " ris, excepto probationis illius articulo, evitandus. In
 " prima igitur dubitatione sic statuimus observandum,
 " ut petenti absolutio non negetur; quamvis in hoc
 " excommunicator vel adversarius se opponat, nisi eum
 " excommunicatum pro manifesta dicat offensa; in quo
 " casu terminus tantummodo octo dierum indulgetur
 " sic dicenti; ut si probaverit, quod opponit, nec re-
 " laxetur sententia, nisi prius sufficiens præstetur
 " emenda, vel competens cautio, de juri parendo, si
 " offensa dubia proponatur. In secunda vero quæstione
 " statuimus, ut si is qui ad probandum admittitur,
 " pendente probationis articulo, etiam cæteris, quæ ut
 " actor in judiciis acceptaverit, interim evitetur, extra
 " judicium vero, in officiis, postulationibus, et elec-
 " tionibus, et aliis legitimis actibus nihilominus ad-
 " mittatur."

*Prædictorum commendatio et de crucis negotio.*A.D. 1245.
Council of
Lyons.

Cum autem hæc statuta ad notitiam audientium pervenissent, in conspectu omnium sapientium placuerunt. Et in hoc tam favorem quam gratiam dominus Papa promeruit universorum. Veruntamen quædam eorum ante concilium, quædam durante concilio, quædam vero post concilium sunt statuta. De crucis vero negotio nonnulla sunt in concilio salubriter et prudenter constituta; sed cum de contributione pecuniæ facta fuit mentio, contradictum fuit domino Papæ in facie, maxime propter hanc adjectionem, "Conferant subsidium per manus eorum, qui ad hoc Apostolica fuerint providentia ordinati;" quia multotiens ac multipliciter conqueruntur fideles ecclesiæ, se de pecunia sua Terræ Sanctæ in auxilium contributa per Romanam curiam fuisse defraudatos. Cætera vero fideliter ac salubriter ordinata, auribus et cordibus fidelium placentia, anno Domini MCCXXXIV. per Papam G[regorium] verbo ad verbum sunt conscripta. Affirmavitque Papa hæc omnia, maxime autem quæ de principe statuit, se irrevocabiliter observaturum.

f. 122 b.
General approbation of these statutes.

Objection to the contribution for the crusade.

*Require gesta anni MCCXXIV. et invenies sermonem elegantissimum, a Papa G[regorio] compositum.**Et ille idem in hoc concilio a Papa I[nnocentio] quarto,**quasi recens resumptus est [above, vol. iii. p. 280].*

Grief of Thaddeus of Sessa.

Hæc autem cum intellexisset Thadæus, ab imo trahens suspiria, ait, "Intelligo nullum remedium patere discrimini." Ejulansque et flens subintulit, "Vere dies ista dies iræ," sicut antea dixerat, cum ad concilium plenum omnes prælati candelas suas accensas inclinarent et extinguerent, excommunicatum Frethericum deponentes. Et in calce sermonis adjunxit, "Ex hoc tempore cantabunt hæretici, regnabunt Chorosmini, et insurgent Tartari." Et hæc nuntiaturus ad dominum suum est reversus. Dominus autem Papa omnibus in propatulo ait, "Quod meum est feci, faciat et prosequatur super his Deus quod voluerit."

A.D. 1245. *Frethericus hæc audiens seipsum coronans Papæ improperavit.*

Action of
Frederick
II. on
hearing of
his depo-
sition.

Cum autem hæc audivisset Frethericus, vix se præ indignatione capiens, in vehementissimam iram excaudit. Torvoque vultu omnes circumsedentes aspiciens intonuit, dicens; "Abjecit me Papa iste in sinodo sua, privans me corona mea. Unde tanta audacia? unde talis temeraria præsumptio? Ubi-
" nam sunt clitellæ meæ, thesaurum meum portatilem
" continentes?" Et cum allatæ fuissent, et coram eo [ejus] jussu reseratæ, ait; "Vide sinam sunt amissæ
" coronæ meæ." Repertam igitur unam imposuit capiti suo. Et coronatus erexit se, et minacibus oculis, voce terribili, et insatiabili corde, dixit in propatulo; "Non adhuc coronam meam perdidit, nec Papali im-
" pugnatione vel sinodali concilio sine cruento perdam
" certamine. Ad tanta prorumpet fastigia vulgaris
" superbia, ut me præcipuum principem, quo non est
" major, immo cui nec est par, ab apice dignitatis
" imperialis valeat præcipitare? In hoc tamen condi-
" tio mea melioratur. In aliquo tenebar illi obedire,
" saltem venerari. Nunc autem ab amore et venera-
" tione necnon et ab omnimodæ pacis absolvor ad-
" versus Papam obligatione." Ex tunc igitur efficacius et vigilantius, ut dominum Papam gravaret, in thesauris, consanguineis, et amicis dampna et injurias irrogavit.

His inten-
tion of
marrying
Gertrude
of Austria.
She refus-
es, while
he is ex-
communi-
cate.

Cogitavit igitur, ut partem suam magis roboraret, filiam¹ [ducis]² Austriæ sibi matrimonio copulare. Et ad hoc consummandum, sollempnes nuntios destinavit et festinos ad ducem. Quod cum ad notitiam puellæ pervenisset, amplexus et nuptias ipsius F[retherici], donec absolveretur, constanter refutavit. Hoc autem cum pater approbasset et dicto F[retherico] nuntiasset, erubuit spretus ab utroque. Sed tamen induratus,

¹ See above, p. 440, note¹.

| ² ducis] from C.

volens avertere¹ corda regum et principum tam a de- A.D. 1245.
votione quam veneratione ecclesiæ et prælatorum,
præcipue domini Papæ, scripsit epistolam quandam
nimis reprehensibilem; in ea enim virosum² propositum
suum, quod diu occultaverat, evomit.

*Epistola Frætherici ad regem Angliæ missa et singulos
Christianos principes.*

“Fræthericus, etc. regi Angliæ, etc. Illos felices de- Letter of
“scribit antiquitas, quibus ex alieno præstatum cautela Frederick
“periculo. Status enim sequentis firmatur ex prin- II. to
“cipio præcedentis. Et ut impressionem cera recipit Henry III.
“ex sigillo, sic humanæ vitæ formatur mortalitas ab and other
“exemplo. Hanc utinam felicitatem vestra serenitas an- princes.
“tipicasset;³ et qua⁴ cautelæ sollertia vobis, o Christiani
“reges, ex nostræ majestatis nimia læsione relinquimus,
“nobis potius alii reges et principes læsi humiliter⁵
“reliquissent. Porro, qui clerici nunc censentur, pa-
“trum elemosinis impinguati, filios opprimunt donato-
“rum. Ipsique nostrorum filii subditorum, paternæ
“conditionis obliti, nec imperatorem nec regem aliqua
“veneratione revereri dignantur, quotiens in patres
“Apostolicos ordinantur. Quod autem ex circumlocu-
“tionibus nostris innuitur, ex Innocentii Papæ quarti
“præsumptione comprobatur. Qui vocata sinodo, ut
“asserit, generali, contra nos, nec citatos nec super
“aliqua fraude vel pravitate convictos, ausus est sen-
“tentiam depositionis statuere, quam præter omnium
“regum enorme præjudicium non poterat stabilire.
“Quid enim vobis singulis regibus singulorum regno-
“rum a facie talis principis sacerdotum timendum
“non superest? si nos et principum electione sollempni
“et approbatione totius ecclesiæ, dum cleri fide ac
“religione vigeant,⁶ imperiali diademate divinitus in-

¹ *avertere*] advertere, C.

² *virosum*] vitiosum, C.

³ Par. has *vel præoptasset* in the margin.

⁴ *qua*] quam, C.

⁵ Par. has *vel si-*, i.e. *similiter*, between the lines. C. has *similiter*.

⁶ *vigeant*] vigeat, B.

- A.D. 1245. " signitos, et alia regna nobilia magnifice gubernantes,
 Letter of " ille deponendos aggreditur; cujus quoad temporalium
 Frederick " detrimenta non interest in nos aliquid exercere
 II. to " rigoris, etiam si causæ legitimæ probarentur. Verum,
 Henry III. " quos sacerdotalis sic infestat abusio potestatis et a
 " summo conatur præcipitare deorsum, nec primi
 " sumus nec ultimi. Et hoc quidem vos facitis obe-
 " dientes simulatoribus sanctitatis, quorum sperat am-
 Job xl. 18. " bitio, quod totus *Jordanis influat in os suum*. O si
 S. Luc. " vestræ credulitatis simplicitas a scribarum et *Pha-*
 xii. 1. " *riscæorum fermento, quod est hypocrisis*, juxta Sal-
 " vatoris sententiam, sibi curaret attendere, quot illius
 " curiæ turpitudines execrari possetis, quas honestas et
 " pudor prohibet recitare! Sane redditus copiosi, quibus
 f. 193. " ex plurium depauperatione regnorum ditantur, quem-
 " admodum ipsi nostis, ipsos faciunt insanire. Apud
 " vos Christiani¹ mendicant, ut apud nos Paterini
 " manducant. Ibi vestrorum domos obruitis, ut hic
 " adversariorum vestrorum oppida construatis. Sic de
 " vestris decimis et elemosinis tales pauperes Christi
 " sustentati, qua beneficii recompensatione, qua saltem
 " gratitudinis exhibitione, se præbent obnoxios? Quanto
 " manus largiores extenditis, tanto non solum manus,
 " sed etiam cubitos avidius apprehendunt, suo nos
 " laqueo detinentes, sicut aviculam, quæ, quanto ad
 " evasionem fortius nititur, firmiter alligatur. Hæc
 " vobis ad præsens scribenda curavimus, insufficienter
 " exprimentia² votum nostrum. Cætera vero secretius
 " intimanda; videlicet in quos usus divitias pauperum
 " expendat prodigalitas avarorum. Quid super im-
 " peratione conceperimus obligando, quam per magnos
 " mediatores intendimus, ut inter nos et ecclesiam
 " saltem pax superficialiter^a reformetur? Quid de
 " regum communibus specialibusque negotiis disponere
 " proponamus? quid super insulis Oceani fuerit ordi-

^a Verbum reprehensibile.

Hic inuit quod conculcato co

¹ Par. has *vel peregrini* in the | ² *exprimentia*] exprimenda, B. margin.

“ natum? quid contra principes universos quibusdam
 “ consiliis, quæ nos et quæ nonnullos, quos habemus
 “ ibidem familiares et subditos, licet clandestina, latere
 “ non possunt, illa curia machinetur? Quantis viribus
 “ quot virorum, qualiter instructorum ad bella in hoc
 “ ipso vere quod instat, omnes illos, qui modo nos
 “ opprimunt, opprimere posse speremus, etsi se nobis
 “ totus mundus^b opponeret? Quicquid fideles nostri
 “ latores præsentium vobis retulerint, certe credatis, et
 “ acsi sanctus Petrus jurasset, firmissimum reputetis.
 “ Nec vobis, petimus, videatur, quod per latam in nos
 “ sententiam papalem nostræ magnitudinis majestas
 “ aliquatenus incurvetur. Habemus enim conscien-
 “ tiæ^c puritatem, ac per consequens Deum nobiscum,
 “ Cujus testimonium invocamus. Quia semper fuit
 “ nostræ intentio voluntatis, clericos cujusque ordinis
 “ ad hoc inducere, et maxime maximos, ut tales per-
 “ severarent in fine, quales fuerunt in ecclesia primitiva,
 “ Apostolicam vitam ducentes, humilitatem Dominicam
 “ imitantes. Tales namque clerici solebant angelos
 “ intueri, miraculis choruscare, ægros curare, mortuos
 “ suscitare; et sanctitate, non armis, sibi reges et
 “ principes subjugare. At isti, sæculo dediti, deliciis
 “ debriati, Deum postponunt; quorum ex affluentia
 “ divitiarum religio suffocatur. Talibus ergo subtra-
 “ here nocentes divitias, quibus dampnabiliter oneran-
 “ tur, opus est caritatis. Ad hoc vos et omnes prin-
 “ cipes una nobiscum, ut cuncta superflua deponentes,
 “ modicis rebus contenti, Deo deserviant, debetis
 “ diligentiam adhibere.”

A.D. 1245.

Letter of
Frederick
II. to

Henry III.

curia Ro-
*mana au-**dacter alios**principes**conculcan-*
*dos aggre-**dietur.*^b *Verbum**nota quod**F[retheri-*
*cus] præest**Tartaris et**Corosmi-**nis.*^c *Operibus**credite.**Proposi-**tum anti-*
*quum.**Fama Fretherici diatim deterioratur.*

Hæc cum ad Christianissimos Francorum et Anglo-
 rum reges nuntiata pervenissent, patuit luce clarius
 ipsis et eorum magnatibus, quod Frethericus libertatem
 ac nobilitatem ecclesiæ, quam ipse nunquam auxit, sed
 magnifici antecessores ejus malo grato suo stabilierunt,

This letter
injures his
fame.

A.D. 1245. toto conamine studuit annullare; et de hæresi per idipsum se reddens suspectum, merito omnem quem hactenus habebat in omni populo igniculum famæ propriæ impudenter et imprudenter extinxit. Reges tamen memorati, quia muliebri videretur et inhonestum, statim infestare quem prius protexerant, non sine murmure siluerunt adhuc dissimulantes. Ac per hoc domini Papæ conditio meliorata respiravit.

Dangers from the other side, the abuse of Papal authority.

Unum¹ insuper omnes angebat tam principes quam prælatos vulnus angustię, futura pericula ratione prævia ponderantes; eo quod etsi dignus multipliciter fuerit Frethericus deprimi et omni honore privari, tamen si eum, Deo iuvante, auctoritas Papalis irrestaurabiliter deponeret, Romana ecclesia, gratia Dei abutens, in posterum in tantam elationem intolerabilem sullevaretur, quod principes catholicos insontes et justos et præcipue prælatos quavis levi causa vel deponeret, vel deponere probrose comminaretur, loquendoque sublimia gloriandoque dicerent Romani, licet a plebea stirpe procreati, "Nos ipsum maximum Frethericum conculeavimus, et quis es tu, qui nobis "temere credis resistere?" Et ita provocati nobiles contra eos levabunt calcaneum, Deoque vindice auctoritas Romana poterit deperire.

Quod totus conatus procuratorum universitatis Anglicę ad nullum effectum, immo despectum, redactus est.

The English grievances not redressed.

Expectantibus autem universitatis Anglicanę procuratoribus, videlicet comite R[ogero] Bigod cum suis consortibus prænominatis, placabile domini Papæ, prout promiserat, responsum, tandem expressum est quod postulata ad votum non reportarent. Irati igitur nimis procuratores memorati recesserunt cum comminatione, terribiliter jurantes, se nunquam tributum Romanę

Threats of the English proctors on their

¹ This paragraph is in the margin.

cupiditati omni sæculo detestabili soluturos nec solvere permissuros, vel amplius reddituum ecclesiarum, præcipue quarum nobiles regni esse patroni dinoscuntur, proventus extorqueri non passuros. Veruntamen dominus Papa, animo patienti et oculis conniventibus hæc omnia dissimulando pertransiens, tempus rigidius agendi, respirante prosperitate, tacitus expectavit. Misit igitur ad singulos episcopos Angliæ, præcipientes districtissime, ut quilibet eorum illi cartæ detestabili, quam lacrimabilis memoriæ rex Angliæ Johannes, reclamante archiepiscopo Cantuariensi Stephano, infeliciter confecit de tributo, signum suum appenderet, ut magis roborata perpetuaretur. Quod ipsi episcopi timore inexcusabiliter effeminati non sine enormi regis et regni, proh dolor! fecerunt præjudicio. Unde cum dominus rex hoc audisset, in maximam iram excandens, juravit, quod etsi¹ episcopi turpiter sint incurvati, ipse firmiter staret pro regni libertate; nec unquam dum vitales carperet auras, censum sub nomine tributi curiæ Romanæ persolveret.

A.D. 1245.
leaving the
council.

Dubium.

The Pope
requires
the English
bishops to
sign the
charter of
tribute.

Anger of
the king.

Porro episcopus Londoniensis F[ulco], ultimus et in-vitus, *in arcum pravum versus*, signum suum dictæ cartæ apponens, minus aliis meruit reprehendi. Simili quoque modo cuidam amplæ cartæ transcriptæ verbo ad verbum secundum cartam bulla Papali communitam, de sententia depositionis in imperatorem F[rethericum] lata, apposuerunt omnes prælati signa sua, tam ad majorem roborationem quam memoriam sempiternam. Et sic soluto concilio, qui convenerant cum benedictione ad propria remearunt, præter quos specialia negotia, quæ Papa usque post concilium suspenderat, detinebant.

Ps. lxxvii.
57.

*Solvitur
concilium.*

Mandatum domini Papæ ad capitulum Cisterciense.

Hæc autem mundi volubilitate secum rapiente, ab- bates diversorum climatum Cistercienses capitulum suum, instante exaltatæ Crucis sollempnitate, sicut moris

f. 193 b.
General
chapter of
the Cister-
cians,
14 Sept.

¹ B. ins. et.

A.D. 1245. est, catervatim adierunt. Et cum ad capitulum generaliter convenissent, mandatum domini Papæ susceperunt. Cujus tenor fuit hic:

Letter of the Pope to the Cis-tercians in defence of his deposition of the emperor.

“Noverit universitas vestra statum ecclesiæ formidabiliter periclitantem precum instantia solito vigilantius indigere. Subest enim urgens causa, quæ toti Christianitati terribiliter comminatur. Nec curabimus de cætero gladio uti materiali, sed tantum spirituali, contra Frethericum aliquando Romanorum imperatorem, validum ecclesiæ Christi et obstinatum

Ps. lxxii. 12.

“inimicum. *Obstructum est os loquentium iniqua.* Non vos moveant imperitorum et veritatis ignarorum, precamur, obloquia; ut [a] no[bi]s quasi præcipitanter et absque deliberato fratrum et multorum peritorum moroso consilio contra ipsum F[rethericum] fuerit sententiatum. Non enim meminimus unquam causam cum tanta deliberatione et diligenti examinatione fuisse excussam, et peritorum ac sanctorum mentibus libratam extitisse; adeo quod in secretis aliqui fratrum induerunt personam advocati pro ipso, aliqui autem econtra personam adversantis, ut ex objectivis et responsionibus inquirentium et disputantium, ut solet in scholis, causæ veritas radicibus hinc indeque discuteretur. Nec aliquam viam invenimus, sine Dei injuria et gravi ejus offensa et ecclesiæ ejusdem læsione et nostrarum conscientiarum vulnerere, aliter procedendi quam ut processimus, licet inviti et ejusdem læsoris miseriam condolentes. Parati igitur sumus in hac causa et pro illa usque ad mortem stare; et pro ea et in ea tam omnes fratres nostri quam nos mori, immutabiliter pro causa Dei et ejus ecclesiæ dimicantes.”

Their prayer for the safety of the church.

Hæc postquam ad audientiam totius capituli et universorum fratrum plenius pervenerunt, partem Fretherici detestantes mirabiliterque Papali parti inclinantes, Deum deprecabantur, ut ecclesiam Suam, quam supra firmam petram stabilivit, etsi labare, labi nullatenus sineret in æternum.

*De fortuitis casibus guerra quæ apud Gannok dum A.D. 1245.
ibidem rex moraretur contigerunt.*

Octavo autem kalendas Octobris cum dominus rex [esset] in inferioribus Walliæ confiniis,¹ montium Snaudene interfluenti flumine, jam fere duos menses commorans in construendo castro, situ et moeniis inexplugnabili, quidam nobilis de exercitu domini regis, volens amicos super hoc sollicitos certificare, sic scripsit eis:

Letter from an officer in the royal army, with an account of the Welsh campaign.

“Salutem. Dominus rex cum exercitu suo moram facit apud Gannoc, ad quoddam castrum firmandum, quod jam ibidem firmatur fortissimum; et nos circa illud in tentoriis nostris habitamus in vigiliis, jejuniis, orationibus, in frigore et nuditate. In vigiliis, propter timorem Walensium subito et de noctibus in nos irruentium. In jejuniis, propter defectum victualium, quia panis oboli valet quinque denarios. In orationibus, ut cito incolumes et indempnes revertamur ad propria. In frigore et nuditate, quia domus nostræ lineæ sunt, et robis caremus hiemalibus. Est autem quoddam brachium marinum parvum ascendens et descendens sub castro prædicto, ubi nos manemus, tanquam portus; ubi naves sæpe venerunt in mora nostra, victualia deferentes de Hybernia et de Cestria; et illud brachium est inter nos et Snoudunam, ubi Walenses habitant nunc; et continet tantum in latitudine quantum jacit arcubalista, quando mare plenum est. Die autem Lunæ proxima ante festum Sancti Michaelis post nonam, contigit quandam navim de partibus Hyberniæ advenire, nobis venalia portans victualia, ad introitum portus. Quæ cum improvide regebatur, in sicco remansit retracto mari, in ripa scilicet ulteriori versus Walenses, sub castro nostro prædicto. Ipsi igitur Walenses accurrentes obsederunt eam in sicco. Et nos ex citeriori ripa hoc videntes, misimus ultra aquam

² Cor. xi. 27.

Sept. 25. A ship arrives with provisions.

¹ *confiniis . . . flumine*] Written over an erasure.

A.D. 1245. “ per batellos trecentos Walenses marchisios nostros de
 Losses of “ Cestressira et Saleposbiressira, et cum illis arcubalis-
 the English “ tarios et milites armatos, ad dictam navem defenden-
 in their “ dam. Quod videntes Walenses, ad solita silvarum et
 endeavours “ montium sua sibi nota receptacula raptim sese contu-
 to save it. “ lerunt. Et nostri milites concomitantibus nostris, eos
 “ insequentes per spatium duarum leucarum, multos, licet
 “ pedes fuissent quia equos trans aquam non duxerant
 “ secum, de Walensibus vulnerarunt et interfecerunt.
 “ Nostri igitur reversi, quasi de hostibus triumphantes,
 Avara pro- “ velut avidi et egentes, prædis, rapinis, et incendiis in-
 tertivitas et “ tendentes in partibus ultra aquam, inter cætera pro-
 dampnosa “ phana unam abbatiam de ordine ordinis Cisterciensis,¹
 nimis. “ Abercukunam² omnibus bonis, etiam calicibus et
 “ libris, irreverenter deprædantes, officinas ejusdem com-
 “ busserunt. Interim Walenses ululatu clamoso mul-
 “ titudinem de suis maximam congregantes, nostros
 “ subito prædis pessime acquisitis oneratos et peccatis
 “ involutos invadentes, multos ex nostris fugaverunt,
 “ vulnerarunt, et trucidarunt, infeliciter ad navem
 Submersio. “ fugiendo revertentes. Quidam autem ex nostris,
 “ malentes fluctibus involvi et mori submersi quam
 “ arbitrio inimicorum interfici, se ultro marinis undis
 “ perituri commiserunt. Milites quoque nostros vi-
 “ vos ceperunt incarcerationandos. Sed audito quod nos
 “ quosdam de suis nobiles, et præcipue filium Odonis
 “ Naveth, juvenem elegantissimum et strenuissimum,
 “ interfecimus, et illi nostros suspenderunt, decapi-
 “ tantes et horribiliter dilacerantes; et tandem misera
 “ cadavera membratim in flumen projecerunt, eorum
 “ sceleratam avaritiam [detestantes], dum ecclesiæ,
 “ præcipue religiosorum, minime pepercerunt.
 Strages. “ Ceciderunt autem in illo conflictu ex nostris de
 “ familia Ricardi comitis Cornubiæ quidam strenui

¹ Cisterciensis] Cestī, B., Cister-
 cienci, C.

² Abercukunam] i.e. Aberconway.

The word is in the margin. It is
 not in C.

“ milites; dominus Alanus Buscel, dominus Adam de A.D. 1245.
 “ Moia, dominus Galfridus Esturny, et quartus ^{f. 194.}
 “ quidam Guasco arcubalistarius Reymundus, de quo ^{Names and}
 “ sæpe rex ludere consuevit. Servientium autem qui ^{number of}
 “ mortui sunt, præter mersos, circiter centum; de ^{the slain.}
 “ Walensibus autem totidem vel amplius. Interim
 “ autem erat in navi, quam viriliter defendebat, do-
 “ minus Walterus Biset cum suis, usque circa mediam
 “ noctem, in continuo bello contra Walenses acriter
 “ undique invadentes. Et nisi habuissent nostri limbos
 “ navis pro muro, omnes in manus hostium corruissent.
 “ Tandem ascendente mari, et fluctuante navi, jam
 “ inaccessibili, se retraxerunt Walenses, dolentes quod
 “ erepti sunt nostri de manibus eorum. In navi autem
 “ erant sexaginta dolia vini, præter alia multum de-
 “ siderata et oportuna victualia, quibus tum privaba-
 “ mur. Mane autem facto et aqua retracta, redierunt
 “ Walenses alacriter, credentes occupasse nostros in
 “ navi. Sed Deo providente, de nocte, dum plenum
 “ erat mare, per batellos nostros, ante adventum
 “ Walensium, ad nos venientes evaserant, navim solam
 “ relinquentes. Accedentes igitur Walenses fere totum
 “ vinum asportabant, et alia quæ in ea invenerunt;
 “ et recedentes ascendente mari, et navem incende-
 “ runt et dissiparunt, et combusta est navis medietas.
 “ Et salvata est alia pars cum septem doliis, quam ad
 “ ripam traximus citeriorem. Dum autem moram
 “ traximus in exercitu, multis indigentes, frequenter
 “ armati exivimus, multis expositi, ut necessaria ad-
 “ quireremus, periculis, multas Walensium insidias et
 “ assultus sustinentes, dampna perpessi et dampna sæ-
 “ pius fortuitis belli casibus hostibus inferentes. Uno
 “ autem [bello] fere centum capita decollatorum ad
 “ castra retulimus triumphantes. Facta est circa illud ^{Defectus}
 “ tempus tanta victualium penuria, tanta omnium ^{victualium.}
 “ necessariorum caristia, quod jacturam tam hominum
 “ quam equorum incurrimus irrestaurabilem. Erat

A.D. 1245. “ autem hora qua non erat vinum in tota domo regis,
 Distress of “ vel etiam exercitu, præter unum solum dolium; una
 the army. “ summa frumenti viginti solidis, bos pascualis tribus
 “ aut quatuor marcis, gallina pro octo denariis com-
 “ parabatur. Contabuerunt igitur homines et equi, et
 “ media multi consumpti perierunt.”

Dominus Papa ex mandato regis Francorum, qui colloquium cum eo habere voluit, se contulit Cluniacum.

Interview
 between
 Innocent
 IV. and
 Louis IX.
 at Cluny,
 30 Nov.

Sub ejusdem anni spatio, dominus Papa ex mandato regis Francorum, volentis habere cum ipso colloquium, se contulit Cluniacum. Sed non est ulterius in Franciam progredi permissus. Et circa festum Sancti Andreae, venit ad eum ibi rex Francorum, qui eundem regem jam quindecim diebus expectaverat, et simul secretissimum tenuerunt consilium, nullo præter eos conscio, dominus Papa et dominus rex Francorum et mater ejusdem domina Blanchia, septem diebus. Creditur tamen veracissime, quod tractatum habuerunt de pace inter ecclesiam et imperium, et qua via pacis honorificæ possit inveniri. Quia firmum propositum habuit rex iter Jerosolimitanum arripere cum multis aliis Francorum nobilibus, jam tam pro rege quam pro Deo cruce signatis. Nec poterant per mare [neque] per terras dicti imperatoris, nisi plene ecclesiæ pacificaretur, sine totius Christianitatis discrimine, transire. Et si possent, non expediret Christo in Terra Sancta militare, relicta in climate Christianorum post terga inter tam dignas personas seditione. Præterea credebatur certissime, quod tractabatur de pace inter Francorum et Anglorum reges reformanda, vel saltem trengis prolongandis, ut sua tutior fieret peregrinatio. Hoc siquidem finito parlamento, recessurus rex cepit diem parlamenti cum domino Papa in quindena Paschæ, ubi procurabitur Fretherici dicti imperatoris præsentia.

*Machina-
 tio nociva
 contra re-
 gem Angliæ
 ut timetur.*

Inde se contulit dominus rex Francorum ad civitatem Masticonensem, quæ cum toto ejus comitatu in eodem anno in ipsius devenit ditionem, hoc modo. Cum devoluta esset hæreditas illa ad comitissæ¹ Masticonensis possessionem, significavit regi Francorum, quod totum jus suum libenter venderet ipsi; proposuit enim habitum assumere religionis. Quod cum rex acceptans emisset pro immensa pecunia, ipsa comitissa omnem ipsam pecuniam in usus pauperum et alios pios usus expendit; et cito post habitum religionis in domo sanctimonialium, quam domina Blanchia apud Pontesiam fundavit, assumens, exemplum memorabile humilitatis omnibus nobiles, maxime mulieribus, dereliquit.

A.D. 1245.
Louis IX.
goes to
Macon.
The countess of
Macon sells
Macon to
Louis IX.,
and takes
the veil at
[Maubisson near
Pontoise.

*Obiit Reimundus comes Provinciæ, pater reginarum
Anglorum et Francorum.*

Circa illa tempora comes Provinciæ Reimundus, qui rota fortunali circumvolutus stuporem mundo de progenie sua sexus feminini inauditum sæculis dereliquit, nature debita concessit.² Qui in extremis verbis, juniore filie³ sue comitatum suum pro testamento dereliquit. Quod cum rex Francorum cognovisset, misit quingentos milites electos, armis et omnibus necessariis communitos, ad accipiendum seisinam comitatus Provinciæ, ratione primogenitæ filie comitis Provinciæ, quam sibi matrimonio copulaverat; cassum reputans et inane et quasi injuriosum dicti comitis testamentum. Rex autem Angliæ, de morte comitis Provinciæ certificatus, elemosinarum largitione et orationum devotione, cum multorum cereorum accensione et campanarum strepitu, exequias pio affectu prosequabatur; summopere prohibens ne quis mortem comitis memorati reginæ, ne contristaretur, nuntiaret.

Death of
Raymond
Berenger
IV., count
of Pro-
vence.
His will.
Louis IX.
takes pos-
session of
Provence.

Ref.
23 a
P. o. t.

¹ Alix, daughter of William V., count of Macon, wife of Jean de Braine.

² His sword, shield, and spear, inverted, are in the margin.

³ Beatrice, afterwards married to Charles of Anjou. See above, pp. 404, 405.

A.D. 1245. *Rex depopulata parte Walliæ quæ Engleseie dicitur, disponit in Angliam redire.*

Henry III. In crastino autem Apostolorum Simonis et Judæ, leaves Gannoch, 29 Oct. rex non valens neque volens amplius moram apud Gannoch præ victualium inopia et hiemis instantia continuare, post moram circiter decem hebdomadam, firmato et provide communito castro suo quod firmaverat, in Angliam, ut respiraret exercitus suus, redire disponit. Securus enim erat de hostium suorum, videlicet Walensium, exterminio irrestaurabili. Hybernenses enim in adventu suo totam Engleseiam, quæ est Walensium nutritrix et refugium, vastaverant, et in recessu, si quid residuum fuerat, in ore gladii trucidarunt et in favillam redegerunt, ita quod omnia quasi in incultam eremum redegerunt. Rex insuper puteos fecerat salinarum de Witz obturari et everti. Et ne possent a conterminis provinciis alimenta per emptionem, commercium, vel rapinam, vel amicitiam, consanguinitatem, vel affinitatem Walenses, ut solebant aliquando etiam in tempore guerræ, adipisci, fecit rex omnes terræ illius incolas et suæ ditioni subjacentes ita depauperari et victualibus maxime spoliari, ut in Cestressyra et aliis locis finitimis fames invaluit et tanta caristia, ut vix sibi sufficientes vitam miseram protelarent. Prohibitque ne ab Angliæ vel Hiberniæ partibus victualia venalia sub pœna mortis vel exhæredationis vel adveherentur vel advehi permetterentur. Erat etiam miseris, immo jam miserrimis, Walensibus castrum Gannoci,¹ viris, victualibus, machinis, et armis prudenter communitum, quasi spina in oculo; ut non versus Angliam transmeare, quin a castellanis, quos tota patria jussu regio obedienter concomitabatur, [caperentur], aliquatenus prævalerent, nec² in sua patria præ inedia commorari.

Anglesey laid waste by the Irish.

f. 194 b.

The Welsh kept under by famine.

Gannoc castle a thorn in the eye of the Welsh.

¹ The castle "Gannoc" is drawn in the margin, with the English flag flying.

² nec . . . commorari] In the margin.

Rex, firmato et communito castro de Gannoc et præ- A.D. 1245.
cluso omnimodo victualium solatio Walensibus,
redit.

His itaque provide sic dispositis, reversus est dominus rex in sospitate et in omni prosperitate; præterquam quod fama fratris ejus, comitis videlicet R[icardi], non mediocriter est obfusa in illa expeditione, et sinistra oblocutione interpretata. Dicebatur enim passim, tam in exercitu, quam per totum regnum, quod idem comes, in domini regis dedecus, dampnum, et præjudicium, David nepotem suum, sub prætextu consanguinitatis et pietatis, majori quam deceret aut expediret familiaritate confovisset; et in castro suo de Tintaiol, ut aliquando fessus, vexatus, et infirmus respirasset, clanculo receptasset ipsum David, ut fortior contra regem insurgeret restauratus; consilioque et auxilio eundem David proditiose promovisset, eo quod dominus rex Cestriam cum honore ad eam pertinente ipsi comiti, regina repulsam procurante, conferre noluit postulanti. Similique modo dicebatur, quod regina impediens,¹ Wasconiam a rege pro dono postulans, repulsam passus, a rege iratus et comminans indecenter nimis apud Burdegalim recesserit. Hæc² tamen nullatenus sunt credenda, quia cum in constructione castri de Gannoch et sustentatione exercitus sui indiguisset rex pecunia, comes memoratus, liberali et fraterna tactus compassione, eidem regi tria milia marcarum, sub pignore jocalium regis, commodavit. Et sic ob-

Richard of Cornwall loses credit in this campaign.
Suspicio sed falsa.
Vacat.
 He retires to Bourdeaux.
 The reports about him false.
 Ps. lxxii. 11.
 The king returns from Wales, Oct. 29.
 Misery of the Welsh.

¹ B. ins. *quia*.

² *Hæc*] Om. C., where the previous passage is at the foot of the page.

A.D. 1245. cum domiciliis et omni victualium genere destituti nec in spem melioris conditionis erigerentur, cum omnes terræ suæ jacerent incultæ, in semetipsis contabuerunt, fame et frigore et desperatione tam mente quam corpore perituri languerunt.

Deponitur Mauricius a justitiaria Hybernice, et loco ejus substituitur Johannes filius Galfridi.

John Fitz-Geoffrey made justiciary of Ireland in place of Maurice Fitzgerold.

Rex itaque iratus valde, eo quod Mauricius nimis tardus venerat ad succursum regis, cum tamen ventum prosperum et ad votum habuisset, deposuit eum a justitiaria Hybernice; in loco ejus Johannem filium Galfridi subrogavit. Quod tamen Mauricius patienter toleravit, quia, postquam mortuus fuit filius suus, omnem mundi gloriam cum suis dignitatibus contempsit.

Postulante rege Francia mittitur legatus in Franciam ut eo prædicante negotium crucis promoveatur.

A legate sent into France to preach the crusade.

Eodemque anno, postquam rex Franciæ, quem Dominus quasi redivivo spiritu suscitaverat, cruce signabatur, eodem rege postulante, missus est a domino Papa¹ legatus quidam in Franciam, quo prædicante negotium crucis efficacius promoveretur.

Waleran, bishop of Beyrout, prevented by Henry III. from preaching the crusade in England.

Eodemque tempore, episcopus Beritensis de Terra Sancta, de quo mentio superius facta, concomitante quodam fratre Prædicatore A. venit in Angliam ad regem, certificans eum de lugubri casu et jactura Terræ Sanctæ. Postulavit ut liceret eis negotium crucis in regno Angliæ prædicando promovere. Quibus id petentibus, et cartam suam, quam in testimonium fidei de Terra Sancta detulerant, ostendentibus, necnon et de indulgentia quam de curia Romana detulerant, ait rex; "Etsi veraces et efficaces nuntii sitis, tamen quia totiens fefellerunt nos a curia Romana hujus negotii executores destinati, qui tantum pecuniæ extorquendæ

¹ Odo de Château Roux. See William of Nangis, p. 352 (Bouquet).

“intendebant, vix inveniretis qui vobis fidem perhi- A.D. 1245.
 “beant.” Et cum ipsi prosequentes affirmarent, quod
 tota fere nobilitas Franciæ cruce signaretur, [ut]¹ regem
 ad favorem vocarent, ait rex; “Rex Francorum cruce
 “signatur. Et si sui eum sequuntur, quis admiratur?
 “Circumvallor hostibus meis. Suspectus est mihi rex
 “Francorum. Suspectior rex Scotorum. Manifeste
 “mihi princeps² Walliæ adversatur. Papa protegit in
 “me insurgentes. Nolo ut terra mea, militia pecu-
 “niave vacuata, robore destituatur.” Et omni spe
 frustrati episcopus et prædicator a rege recesserunt.

*Abbas Cluniacensis optinet licentiam a Papa extor-
 quendi a suis prioratibus decimam.*

Circa illos dies, abbas Cluniacensis, antequam hospes Grant by
 suus dominus Papa, Lugdunum petiturus, recessisset, the Pope
 impetravit ab ipso licentiam et scriptum super hoc; to the
 ut a toto ordine Cluniacensi decimam extorqueret per abbat of
 unum annum; tum quia dominum Papam exulantem Cluny,
 et accedentem ad partes cisalpinas muneribus respexit [Hugh
 VI.]
 impretabilibus abbas memoratus (dederat enim triginta f. 195.
 palefridos faleratos cum totidem equis clitellariis), tum
 quia splendide procurando curialiter recepit et exhi-
 buit fere per unum mensem. Et hanc decimam in
 omnibus membris percipiet abbas, non obstante con-
 tradictione alicujus ordinarii. De qua quidem pecunia
 percipiet dominus Papa tria milia marcarum. Resi-
 duum autem cedet in solutionem debitorum, quibus
 ecclesia Cluniaci pro promotione Romanæ ecclesiæ
 noscitur obligari. Et sic concessit Papa abbati, ut de
 propria³ cute sibi faceret latam corrigiam.

Multi nobiles de regno Francorum cruce signantur.

Jam jamque, quia dominus rex Francorum dederat Many
 exemplum prævius et quasi signifer, multi de regno French
 nobles take
 the Cross.

¹ ut] from C.

² David.

[³ propria] C. has *aliena* in the
 margin.

A.D. 1245. Francorum nobiles cruce signantur. Videlicet, frater dicti regis Robertus comes Atrebatensis, dux¹ Burgundiae, dux² Brabantiae, comitissa³ Flandriae cum duobus filiis⁴ suis, comes Britanniae P[etrus], comes Britanniae filius ejus J[ohannes], comes Barrensis,⁵ comes Suessionensis,⁶ comes Sancti Pauli,⁷ comes de Druis,⁸ comes de Retel,⁹ Philippus de Curtiniaco, Gauterus de Juveni, Egidius de Mailli, advocatus Bettuniae; ¹⁰ multi quoque alii nobiles, quorum numerus cotidie, quia ipse jam rex vices agens prædicatoris stimulavit, felix suscepit incrementum. De prælatis etiam laicis præbentes pium incitamentum, nonnulli simili zelo provocati, crucis signaculum humeris, talionem Christo reddentes, bajulandum assumpserunt; videlicet archiepiscopus Remensis,¹¹ archiepiscopus Senonensis,¹² archiepiscopus Bituricensis,¹³ episcopus Laudunensis,¹⁴ episcopus Belvacensis,¹⁵ et multi quos Christus diatim advocavit et ad suam accendit clientelam.

*Sarraceni super his sese munientes piper in partes
Occidentales perhibentur intoxicasse.*

Vacat.

The Saracens poison the pepper sent to the Christians.

Hæc autem audientes Sarraceni sese muniunt multiformiter, et argumenta malitiæ excogitantes, piper, quod noverant in partes Christianorum intoxicant deferendum, unde multi in partibus Francia, hujus ignari malitiæ, perierunt. Sed postquam compertum est, acclamatum est voce præconia in civitatibus sollempnibus, tam in Anglia quam Francia, ut hujusmodi periculum cautius vitaretur. Hæc¹⁶ fecerunt mercatores, ut vetus piper, diu reservatum, melius venderetur.

The report a ruse of the pepper merchants.

¹ Hugh IV.

² Henry II.

³ Margaret.

⁴ John and Baldwin.

⁵ Theobald II.

⁶ John II.

⁷ Hugh de Châtillon.

⁸ John, count of Dreux.

⁹ John, count of Rethel.

¹⁰ Robert.

¹¹ Juhel de Mathefelon.

¹² Giles Cornuti.

¹³ Philip Berruyer.

¹⁴ Garnerius.

¹⁵ Robert de Cressonsacq.

¹⁶ *Hæc . . . . . venderetur*] In Paris's small hand in the margin. It is also in the margin in C.

Magister Ricardus Exoniensis ecclesiæ cancellarius in A.D. 1245.
Exoniensem episcopum consecratur.

Fluentibus ejusdem temporis diebus, consecratus est Richard le Blond apud Radingum in episcopum Exoniensem magister consecrated Ricardus,¹ ejusdem ecclesiæ cancellarius, circa² kalendas bishop of Decembris; vir sine querela, moribus et literis omnibus Exeter commendabilis. at Reading.

Comes Marescallus Walterus obiit.

Eodemque anno, comes Marescallus Walterus³ viam Death of universæ carnis ingressus, octavo kalendas Decembris,⁴ Walter Marshal. 24 Nov Londoniis, apud Tinternam, non⁵ procul a Strigoil, ubi His burial plures magnifici antecessores sui sunt sepulti, tumula- at Tintern. tur.

Anselmus frater ejus obiit.

Et cito post, videlicet tertia die ante Natale, obiit Death of Anselmus³ frater ejusdem comitis, natu proximo junior 25 Dec. Anselm Marshal. consequenter. Quibus sine liberis de medio raptis, The inheritance illa præclara hæreditas jam multipliciter dissipata ad devolves on his multos, ratione sororum, est devoluta; quas diversimode et particulatim contingebat. sisters.

Clipei⁶ in Anglia, jam, heu, prostrati. Marescalli. Shields Comitis Cestriæ. Comitis Darundel. De Mandevilla. laid low in De Huntendune. De Albineto. In Hybernia, Hugonis England. de Lascy. In Provincia, comitis Reimundi.

Item Willelmi de Lancastræ.⁷ Osberti Giffard.⁸ Wal-

¹ His mitre and pastoral staff are in the margin.

² He was consecrated Oct. 22.

³ His shield, inverted, is in the margin.

⁴ *oct. kal. Dec.*] Written by Paris in the margin. The text has "pridie nonas Decembris." C. has *oct. kal. Dec.*

⁵ *non . . . . Strigoil*] In the margin, and so in C.

⁶ In the margin, with a reference for its insertion here. It is not in C. in this place, but part is given at the beginning of the year 1246, in the margin of f. 351 b.

⁷ *Lancastræ*] Dancastræ, Hist. Anglor.

⁸ Natural son of king John.

A.D. 1245. Shields laid low in England. teri filii Gileberti de Bolum, fratris ejus. Alexandri Arsic. Roberti de Roppele. Roberti de Burgate. Roberti de Turnham. Willelmi de Stutevilla. Nicholai de Stutevilla. Eustachii de Stutevilla. Rogeri de Muntbegun.

Item Philippi de Hulecostes. Falconis de Breute. Ricardi de Perci. Henrici de Trubeville. Philippi de Albineto. Radulphi de Trubevilla. Ricardi de Ripariis. Ricardi filii Rogeri de Chileham. Ricardi de Dovere filii ejus. Comitibus de Warewic.

Deaths of all the sons of William Marshal.

Et quia tam miser tamque miserabilis et inauditus casus de quinque filiis Willelmi Marescalli magni accidit,—qui secundum ordinem nativitatis suæ, dum adhuc eis prosperitas possessionum et ætatis arrideret, lacrimabiliter et absque liberorum propagine sublatis sunt de medio, juxta¹ vaticinium matris eorum, dicentis quod omnes comites futuri erant unius comitatus, quia Anselmus licet non fuisset investitus comitatu, tamen devolvebatur ad eum; et ita vere Sibilla² fuit comitissa mater eorum, nec credendum arbitror hoc sine divino judicio contigisse;—quiddam ideo memoratu dignum duximus huic opusculo breviter annectendum. Memoratus itaque W[illelmus], utpote bellicosus et strenuus, dictus Marescallus, quasi Martis senescallus, dum in Hybernia stragi intendens et incendio terras sibi acquireret spatiosas, a quodam sancto episcopo duo maneria, ad suam ecclesiam pertinentia, violenter et injuriose surripere, et subrepta sibi usurpando præsumpsit, quasi justo titulo, quia in guerra acquisita, possidere. Episcopus igitur post frequentes admonitiones in ipsum comitem procaciter respondentem, et contumaciter in peccato suo dicta maneria retinentem, sententiam excommunicationis non immerito fulguravit. Quod comes contempnens, tempora bellica præposuit pro excusatione, injurias injuriis cumulando. Unde

Nota vaticinium.

William Marshal had been excommunicated for seizing certain manors of the bishop of Ferns.

¹ *juxta . . . mater eorum*] In the margin.

² Isabella de Clare, daughter of Richard, second earl of Pembroke.

non sine ratione quidam magister¹ Gervasius de Melkeleia, de eo versus componens, et quasi ejus personam assumens, ait,

A.D. 1245.
Verses by
Gervase of
Melkley.

“ Sum quem Saturnum sibi sensit Hybernia, solem
“ Anglia, Mercurium Normannia, Gallia Martem.”

Tenuit igitur dictus comes ipsa maneria tota vita sua, et suo dominico continuavit. Post aliquot vero annos contigit comitem memoratum, viam universæ carnis ingressum, apud Novum Templum Londoniis sepeliri. Hoc cum episcopo innotuisset, (ipse² episcopus fuit episcopus³ de Fernes, monachus Cisterciensis ordinis, natione Hibernicus, sanctitate perspicuus,) non sine magno corporis labore regem adiit, tunc Londoniæ commorantem, gravemque coram eo de prædicta injuria reponens [querimoniam],⁴ asserebat se comitem pro eo non immerito excommunicasse. Supplicavitque regi, ut auctoritate regia et præcepto, necnon et pro dicti W[illelmi] comitis liberatione, sibi sua maneria restitueret, ut sic defunctus absolutionis beneficium optinere mereatur. Rex itaque his auditis contristatus petiit episcopum, ut accedens ad dicti comitis sepulchrum ipsum absolveret, et ipse idem rex diligenter intenderet satisfactioni. Accedens igitur episcopus, rege presente, ad tumulum, audientibus circumstantibus, ait quasi vivus ad vivum affando tumultatum; “ O Willelme, qui hic
“ jaces sepultus, vinculis excommunicationis irretitus,
“ si ea quæ injuriose abstulisti ecclesiæ meæ per regem,⁵ vel hæredem tuum, vel aliquem tuorum, cum
“ competenti satisfactione restituantur, absolvo te;
“ alioquin sententiam ipsam confirmo, ut tuis semper
“ peccatis involutus in inferno maneat condemnatus.”
Rex autem hæc audiens iratus pontificis rigorem redar-

Conduct of
the bishop
at the tomb
of William
Marshal.

¹ *magister . . . Melcheleia*] In the margin. See the verses quoted above on the mention of the death of William Marshal, vol. iii. p. 43.

² *ipse . . . perspicuus*] In the margin, and so also in C.

³ Geoffrey St. John.

⁴ *querimoniam*] from C.

⁵ *regem vel*] In the margin.

- A.D. 1245. *guit immoderatum. Cui episcopus; "Domine, ne mire-
 " mini si commovear; spoliavit enim ecclesiam meam
 " maxima sua commoditate." Rex itaque Willelmum
 filium ejusdem comitis primogenitum et universorum
 hæredem, jam hæreditate sua investitum, necnon et
 quosdam fratrum suorum secreto alloquens, petiit ut
 memorata maneria injuste ablata restituendo animam
 patris eorum misericorditer liberarent. Cui W[illelmus];*
- Refusal of
William
Marshal
the younger
to restore
the manors. " Non credo, sicut nec credendum est, quod pater meus
 " ea abstulisset injuriose; quia¹ quod tempore belli ad-
 " quisitum est in justam cedit possessionem. Si epi-
 " scopus ille senex et delirus injuste sententiavit, in
 " caput suum maledictio retorqueatur. Nolo hæredi-
 " tatem meam, qua investior, decrescens minuere. Pater
 " meus seisitus decessit; ego juste in ea quæ inveni
 " ingredior." Cui consentiebant fratres. Rex autem,
 utpote tunc juvenis et sub tutore, noluit aliquatenus
 tantum et tam nobilem contristari. Hæc autem post-
 quam episcopo innotuissent, plus doluit iratus de filio-
 rum contumacia quam de patris injuria primitiva. Et
 regis adiens præsentiam, dixit ei; " Quod dixi, dixi; et
 " quod scripsi, indelebiter scripsi. Stat enim sententia,
 " *Afflicta est a Domino pœna malefactoribus*, et quæ in
 " Psalmo scribitur maledictio, comiti Willelmo, de quo
 Ps. cviii. " conqueror, imponitur onerosa, *In generatione una*
 12. " *delebitur nomen ejus*; et filii ejus exortes erunt illius
 Gen. i. 28. " Dominicæ benedictionis, *Crescite et multiplicamini*;
 Prophecy " morienturque eorum aliqui morte lamentabili, et
 of the end " hæreditas eorum dissipabitur. Et hæc omnia, domine
 of his race. " mi rex, in vita vestra, immo in adhuc florente ætate,
 " videbitis." Et cum hæc in cordis amaritudine, quasi
 hausto spiritu prophetico, perorasset pontifex, tristis
 recessit. Et sic innodatus anathemate comes nobilis
 Jer. xvii. 5. W[illelmus] Marescallus, qui *posuit brachium sibi car-
 nem suam*, derelictus est. In cujus rei argumentum
 nimis evidens contigit paucis ante evolutis annis, post

¹ quia quod . . . adquisitum] eo quæ a . . . adquisita, C.

mortem omnium suorum filiorum, videlicet quando¹ A.D. 1245. dedicata est ecclesia Novi Templi, anno gratiæ MCC[XL], The body of William inventum est corpus sæpedicti comitis, quod erat insu- of Marshal Marshal found entire, but corrupted. tum corio taurino, integrum; putridum tamen, et prout videri potuit, detestabile. Hujus etiam sequebatur vestigia fratrum penultimus comes Marescallus Walterus, qui cum certissime promisisset redditum sexaginta solidorum domui Sanctæ Mariæ, scilicet monachorum de Hertforde, et inde scriptum confecisset, eo quod ibidem Breach of his promise by Walter Marshal. mortuus est frater ejus comes Gilebertus et ibi remanent ejusdem viscera sepulta,² oblitus est fidei et promissionis suæ quam fecerat pro redemptione fratris sui, et post multas prioris³ dictæ domus inutiles vexationes illusor est et transgressor manifestus.

Impetum fecit Frethericus dictus imperator in Mediolanenses.

Temporibus quoque sub eisdem, cum persuasisset dominus Papa ut ipsi nobiles Alemanniæ, ad quos spectat jus electionis, novum sibi eligerent imperatorem, et aliqui consensissent, maxime⁴ archiepiscopus Coloniensis Conradus, in Andegravium Duringiæ, prius⁵ Imperiens Anglorum historia usque huc —. Election of Henry Raspe, landgrave of Thuringia, to the empire. tamen in regem Alemanniæ, idem Andegravius malens pacem cum securitate, suo contentus ducatu, quam ancipitis belli certamina et fata guerræ fortunalis experiri, maxime contra Frethericum, bellicis negotiis multotiens expertum et vulpinis fallaciis argumentosum, renuit adquiescere vel tantæ temeritati consentire. Dominus autem Papa confortans eum et animans, promisit ei suum et universalis ecclesiæ patrocinium. Mediolanenses quoque, et Ytalici Mediolanensibus confœderati, missis suis nuntiis sollempnibus, prudentiam memorati Andegravii pusillanimitatem vocantes, ipsi consilium in omnibus efficax et auxilium promise-

¹ See above, p. 11.

² See above, p. 136.

³ Probably Nigel.

⁴ maxime . . . Conradus] In the margin.

⁵ prius . . . Alemanniæ] In the margin.

A.D. 1245. runt, si in electionem de se factam consentiret, contra dictum Frethericum apostatam, excommunicatum, dejectum, Deo et ecclesie turpiter reprobatum. Quod cum audisset Frethericus, iratus nimis infremuit, dolens quod de adversitate ejus *caput extulerant inimici*, probra
 Ps. lxxxii. 2. probis minasque minis accumulantes. Et totus insurgens ad vindictam, ordinatis armatorum infinitorum legionibus, et positis a tergo cautius insidiis, quibus præerat Henricus¹ filius ejus, rex Sardinie, ipsos Mediolanenses, quos præscivit, ut moris est, exituros, ad prælium provocavit. At ipsi catervatim exeuntes imperterriti et insidiarum ignari, irruerunt in ipsum Frethericum alacriter. Quod videns rex Sardinie H[ensius], suum exercitum Mediolanensibus et sue civitati interponens, excepit eos in ore gladii, stragem faciens miserandam. Cives autem respicientes, viderunt reditum sibi præcludi et sue aditum civitatis, in desolationem præcipitati sunt, et ceciderunt ex eis multi trucidati, de se tamen cruentissimam victoriam Fretherico relinquentes. Ceciderunt itaque utrobique innumerabiles, ita ut hoc cognoscentes inconsolabiliter tot Christianorum cædem deplorarent.

⊖

Archidiaconus ecclesie Eboracensis in atrio ipsius ecclesie trucidatur.

Murder of Laurence of Lincoln, archdeacon of York.

Dierum illorum curriculis, quidam² Eboracensis ecclesie canonicus et archidiaconus, dum temere convitiis quendam militem ad iracundiam provocaret, ab eodem in atrio ipsius ecclesie trucidatur. Captus est igitur miles ille haud ignobilis et carceri mancipatus, tantæ transgressionis expectans ultionem judicialiter infligenda.

Pictavenses ultimæ jam conditionis facti in conspectu Francorum sordescunt.

Contempt of the French for

Profluentibus autem temporum illorum curriculis, miseri nec miserabiles Pictavenses, quibus innata est

¹ i.e. Enzo.

² C. has in the margin "Magr. Lau. de Lincol."

proditio, adeo in conspectu Francorum obsorduerunt, quod filias suas nuptui tradere, nisi de licentia Francorum, non¹ sunt ausi, nec permittebantur. Et dominantibus eis qui eos oderunt, ultimæ facti conditionis, fructus viarum suarum sub jugo multiplici Ægyptiæ servitutis merito reportarunt. Pœnituit ergo eos tot desiderabiles argenteos ab utroque rege proditiose recepisse, et nequiter delusum a finibus suis dominum suum naturalem extorrem expulisse, qui in perfidis fidem se credebat invenisse, et qui dum lucrum sitiabant, ad laqueum pervenerunt. Castra etiam eorundem ad arbitrium inimicorum suorum ruitura vix sine magna redemptione stare permissa sunt, positis² in eis secunda Francorum custodia; quia

“Serviet æterno, qui parvo³ nesciet uti”

Oratius
[1 Epist.
x. 41].

Episcopus Lincolnensis post multam sui et canonicorum suorum fatigationem et pecunie effusionem hanc meruit impetrationem a curia Romana reportare.

Eisdem vero temporibus, dum solis orbita circularis jam declinans versus tempus hyemale vicinaretur, episcopus Lincolnensis R[obertus], quietis nescius, multis adversans, quamplurimisque ei adversantibus, Ysmaeli consimilis, post multos labores et pecuniarum inestimabilium effusiones, hanc a domino Papa, quem cum multis donariis respexerat, contra canonicos suos meruit impetrationem optinere.

“Innocentius, etc., venerabili fratri episcopo Lincolnensi, salutem et Apostolicam benedictionem. Inter cætera, quæ nostrum animum qui universali regimini, quamvis immeriti, disponente Domino præsidemus, insultibus impetunt successivis, illud nos frequenti me-

Grosseteste wins his cause against the chapter of Lincoln.

Letter of Innocent IV. to bishop Grosseteste,

¹ non . . . permittebantur] In the margin.

² positis] Sic.

³ parvo] Par. has *vel justo* above this word, and so also C.

A.D. 1245. “ ditatione perurget, ut ecclesiæ causarum agitatæ non
giving him “ deficiant sub dispendiis quæstionum, et litibus, quæ
the right “ propter concertationes et diffugia partium videntur
to visit his “ quodammodo immortales, finis debitus imponatur.
chapter. “ Cum igitur inter te ex parte una, et decanum et capi-
“ tulum Lincolnense ex altera, super eorum et ecclesi-
“ arum præbendalium et ecclesiarum [parochialium] de
“ dignitatibus et communa visitatione, et reformatione
“ morum, ac correctione, tam decani quam canonicorum,
“ et clericorum chori, et etiam ministrorum, ac vica-
“ riorum, et capellanorum, et parochianorum dictarum
“ omnium ecclesiarum, necnon reverentia et obedientia
“ canonica tibi ab eis præstanda, et quibusdam aliis
“ dignitatibus, et officium episcopale contingentibus,
“ suborta fuisset materia quæstionis, nos post diversas
f. 196. “ commissiones hinc inde ab Apostolica sede ad ju-
“ dices diversos optentas, et processus habitos per
“ easdem, causam ipsam, finem sibi cupientes imponi,
“ ad examen nostrum duximus revocandam. Cumque
“ tu et procurator partis alterius in nostra essetis præ-
“ sentia constituti, fuit ex parte tua propositum, quod
“ cum ex diligentia pastoralis officii tenearis de jure
“ communi capitulum Lincolnense et omnes ecclesias
“ præbendales de dignitatibus et communa visitare, ac
“ ea, secundum formam juris, quæ ad visitationis spec-
“ tant officium, adimplere; cum tam capitulum quam
“ ecclesiæ tibi sint de jure communi subjectæ, necnon
“ excessus tam decani, quam canonicorum universorum,
“ et singulorum clericorum de choro, et ministrorum
“ eorundem, vicariorum etiam capellanorum et par-
“ rochianorum prædictarum ecclesiarum corrigere, ac
“ eorum mores, ne ipsorum sanguis de tuis manibus
“ requiratur, reformare; causam etiam omnium præ-
“ dictorum, cum ad invicem eos movere contingeret,
“ vel ipsi¹ contrarios tuæ diocesis, vel alii contra ipsos,
“ sive sint civiles, sive criminales, examinare ac deci-

---

¹ ipsi contrarios] Sic.

“ dere; ad te, tanquam ad ordinarium, pertineat, dum A.D. 1245.
 “ tamen ad ecclesiasticum forum spectent; decanus et Letter of
 “ capitulum se tibi super his contra justitiam oppone- Innocent
 “ bant, propter quod præmissa libere non poteras, prout IV. to
 “ officii tui cura exigit, adimplere. Adiciebas præterea, bishop
 “ quod tu cum sis caput Lincolniensis ecclesiæ, et a Grosse-
 “ te, tanquam a capite, ante electionem decani Lin- teste,
 “ colniensis celebrandam tuus de jure sit requirendus giving him
 “ assensus, ipsi, tua irrequisita licentia, se debere ad the right
 “ electionem decani procedere asseverant; super quo to visit his
 “ tibi petebas justitiam exhiberi. Dicebas præterea, quod chapter.
 “ cum decanus in sui confirmatione, et canonici cum
 “ præbendæ ipsis conferantur, jurare tibi de jure cano-
 “ nicam obedientiam teneantur, idem id hactenus inde-
 “ bite facere non curarunt. Proponebas insuper, quod
 “ cum lege diocesana decanatus, dignitatum, et præ-
 “ bendarum vacantium sequestratio ad te de jure per-
 “ tineat, præfati decanus et capitulum se tibi super hoc
 “ contra justitiam opponebant. Quare petebas super præ-
 “ missis jus tuum declarari ac adjudicari tibi per diffini-
 “ tivam sententiam, teque ad visitationis officium in
 “ capitulo Lincolniensi et ecclesiis præbendalibus de dig-
 “ nitatibus et communa, et ad correctionem excessuum
 “ et morum reformationem omnium prædictorum, non
 “ obstante decani et canonicorum reclamatione, admitti
 “ debere, diffinitive pronuntiari, ac imponi eis perpetuum
 “ silentium; nisi sedis Apostolicæ privilegio, vel alio jure
 “ speciali, tueri se possent super impedimentis et obsta-
 “ culis supradictis. Petebas etiam procurationem ratione
 “ visitationis capituli debitam, et expensas faciendas
 “ in lite; ac ut ipsi, quotienscunque te ad ecclesiam
 “ Lincolniensem venire contigerit, contra te pulsare
 “ faciant, et exhibeant reverentiam tanquam patri;
 “ quodque decanus aliquem canonicum ad jurandum
 “ ei canonicam obedientiam, nisi dignitas episcopalis
 “ et auctoritas excipiatur, de cætero non compellat;
 “ nec cogat canonicos jurare aliquas consuetudines, quæ

A.D. 1245. " sunt contra canonicas sanctiones ; neque statuta, quæ
 Letter of " sint contra canones et auctoritatem et dignitatem
 Innocent " episcopalem, ulterius in capitulo ipso non edat. Pe-
 IV. to " tebas insuper, ut cum præbendarum et ecclesiarum
 bishop " de dignitatibus et communa visitatio ad te de jure
 Grosse- " communi pertineat, quod decanus de cætero ab earum
 teste, " visitatione desistere per sententiam cogere-
 giving him " turator vero partis alterius, litem contestando,
 the right " respondit, Narrata non esse vera, ut narrabantur, et
 to visit his " petita fieri non debere. Lite igitur super his legitime
 chapter. " contestata, rationibus quoque ac allegationibus utrius
 " que partis diligenter auditis, nos postquam fuit causæ
 " conclusum, deliberatione habita diligenti, de fratrum
 " nostrorum consilio pronuntiavimus, te ad visitationem
 " tam decani et capituli, quam canonicorum, clericorum
 " chori, ac ministrorum, etiam capellanorum ecclesiarum
 " et parochianorum ad omnes prædictas ecclesias per-
 " tinentium, et ad correctionem excessuum ac morum
 " reformationem libere admittendum. Pro visitatione
 " autem in cathedrali ecclesia facienda procuratio a
 " capitulo non præstetur. Excessus tamen canonicorum
 " cathedralis ecclesiæ, qui consueverunt corrigi per
 " capitulum, per ipsum, juxta ecclesiæ consuetudinem
 " hactenus pacifice observatam, ad commonitionem et
 " jussionem tuam successorumque tuorum, infra com-
 " petentem terminum, eis præfigendum a te vel eisdem
 " successoribus, corrigantur. Alioquin ex tunc tu vel
 " successores ipsi, Deum præ oculis habentes, ipsos,¹ ut
 " animarum cura requirit, per censuram ecclesiasticam
 " corrigatis.

" Mandamus etiam, ut prædicti canonici tibi canonicam
 " obedientiam et reverentiam exhibeant et observent.
 " Obligare se tamen ad hoc juramento manuali præ-
 " statione seu promissione minime teneantur, cum ad
 " hoc consuetudine non juveris ; in cæteris petitis ab

¹ *ipsos . . . requirit*] Written over an erasure.

“ impetitione tua præfatos decanum et capitulum ab- A.D. 1245.
 “ solventes. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc
 “ paginam nostræ diffinitionis infringere vel ausu teme-
 “ rario contraire. Si quis autem hoc attemptare præ-
 “ sumpserit, indignationem Omnipotentis Dei et bea-
 “ torum Petri et Pauli Apostolorum Ejus se noverit
 “ incursum. Datum Lugduni, octavo kalendas Sep- Lyons,
 “ tembris, pontificatus nostri anno tertio.” 25 Aug.

De captione Damasci.

Eodemque anno,¹ in hebdomada festum Sancti Mi- Capture of
 chaelis proximo sequente, capta est nobilissima civitas Damascus
 Damascus, quæ caput Syriæ antiquitus esse perhibetur, by the
 a perfidis Babilonicis et eorum complicitibus Choros- Egyptians
 minis, in confusionem et desolationem populi Christi- and Kha-
 ani. Quia licet lege polluta fuisset Machometi, tamen rizmians.
 Christianis fuerat confœderata, et nulli eorum nociva,
 mercimoniis et mutuis intermeatibus profectura; quæ
 nunc de pacifica facta est eis inimicissima; et expulso
 Soldano² Damasceno, et in orientalibus vix tute lati-
 tante, ipsa civitas cum partibus adjacentibus Babilo-
 nicis et Chorosminis est subjecta.

*Obiit episcopus Johannes quondam Hertfertensis apud
 Sanctum Albanum.*

Eodem quoque anno, secundo idus Octobris, apud Death of
 Sanctum Albanum, postquam episcopatu privatus, sed John,
 dignitate retenta, Hertfertensi, circiter triginta annis bishop of
 ex mandato Papali moram continuarat, Johannes³ epi- Ardfert,
 scopus naturæ debita persolvit. Qui cum vitalem cur- at St.
 sum feliciter consummasset, libros suos et quædam Alban's,
 ecclesiastica ornamenta, necnon et quædam beneficia, 14 Oct.

¹ This is in the margin.

² Malek-es-Saleh-Ismail.

³ Johannes . . . persolvit] Writ-

ten over an erasure. His mitre and
 pastoral staff inverted are in the
 margin.

A.D. 1245. non immemor sibi collatorum ab ecclesia beati Albani beneficiorum, in testamento reliquit. Unde speciale consortium omnium honorum quæ fiunt in ecclesia beati Albani, quasi alter abbas ipsius ecclesiæ, necnon et sepulturam in eadem ecclesia, ante altare videlicet sancti Amphibali, meruit sollempniter optinere.

Obiit Walterus abbas de Burgo.

Death of
Walter,
abbat of
Peter-
borough,
22 Dec.

Anno quoque eodem, videlicet undecimo kalendas Januarii, post multas indignas vexationes, et infirmitatem, quam in curia Romana ob id initiaverat, in magnam suæ ecclesiæ jacturam et perturbationem, viam universæ carnis est ingressus [Walterus¹ abbas de Burgo.]²

De quadam civili ac pia regis Francorum deceptione.

Device of
Louis IX.
to make
crusaders.
*Factum re-
gis Fran-
corum
jocosum et
laudabile
factum et
memorable.*

Imminente vero præclara Dominicæ Nativitatis festivitate, qua mutatoria recentia, quæ vulgariter robas appellamus, magnates suis domesticis distribuere consueverunt, rex Francorum crucis signifer officium prædicatoris procuratorisque negotii Crucifixi novo modo sibi assumens, capas cum suis pertinentiis de pretiosissimo panno multo plures quam moris habuit, cum pellibus variis imponendis, jussit comparari; et de subtili aurifrigio factas in locis caparum humeralibus cruces insui opere furtivo ac nocturno prudenter imperavit. Et mane cum adhuc sol nondum oriretur, milites capatos capis regii jussit cum ipso rege missam audituros in ecclesia comparere. Quod cum³ fecissent, et mane, ne sompnolentiæ redarguerentur, in ecclesia missis celebrandis interessent,

f. 196 b.

Rebusque jam color rediit vultu nitentis sideris;

¹ See above, pp. 414, 415, where his death is also mentioned.

² In the margin is written with a style, "Cujus loco substitutus est

" ejusdem ecclesiæ monachus W. de Hotot." It is not in C.

³ *cum fecissent*] ipsi confecissent, C.

et secundum illud Persii proverbium, [iv. 24.]

A.D. 1245.

Melius spectatur mantica tergo,

quilibet in alterius humeris crucis insutum signaculum intuetur, fit jocunda admiratio; tandem comperiunt, quod pie sophisticatos sic deceptit eos rex, novum induens¹ prædicatoris officium, factus potius realis prædicator quam vocalis. Cumque eis indignum videretur ipsas cruces deponere, risum, nec tamen derisum, cum jocunda lacrimarum effusione facientes, regem peregrinandorum venatorem et hominum novum vocaverunt piscatorem.

Annalis conclusio.

Transiit igitur annus ille frugum fertilitate redundans, General summary of the year. ope præcedentis adhuc ubertate majori anni impinguitus,² ita ut ad pretium duorum solidorum summa tritici descendisset, fructuum arboreorum solatio ex intemperie æstivi aeris spoliatus. Regno Francorum prosper et augmentativus. Regno Anglorum turbulentus et dampnosus. Terræ Sanctæ inimicissimus. Hyberniensibus laboriosus. Walensibus cruentissimus. Pictavensibus novercalis. Alemannis et Hungaris suspectus, totique imperio ac curiæ Romanæ tremebundus.

Dominus Papa obmurmurat eo quod Angli conquerruntur de variis suis oppressionibus, præcipue de tributo, queritque argumenta ultionis.

Anno gratiæ MCCXLVI., qui est annus regni Henrici III. regis tricesimus, fuit idem rex ad Natale Domini Londoniis, The king keeps Christmas in London. ubi convocatis multis regni nobilibus una cum fratre suo, regina quoque et comitissa Cornubiæ sorore reginæ, multisque magnatibus, qui cum eodem rege in Wallia pondera et æstus dierum susti-

¹ induens] indiens, B., C. has been corrected. | ² impinguitus] impinguati, B.

A.D. 1246. nuerant, festa Natalitia gaudenter celebrarunt, ut qui fuerunt in tribulatione consortes, participes fierent in exultatione. Eodemque tempore, ne gaudia mundi impermixta mœroribus mortalibus arriderent, ortus est rumor sinister, et ex rumore suspicio non modica, quod dominus Papa rancorem in corde retinuit, cum tamen non subfisset causa rationabilis; iratus est valde et multiformiter ampulose cœpit comminari Anglorum regi et regno, ut, si posset Frethericum edomare, et per consequens recalcitrantium Anglorum, qui de oppressionibus Romanæ curiæ et maxime de tributo in concilio conquesti sunt, insolentem superbiam conculcabit. Non enim, ut ei videbatur, licuit miseris Anglis, pro multiformi etiam injuria flagellatis, lacrimari vel mutire. Conabaturque in illo diuturno ac secreto colloquio, quod habuit apud Cluniacum cum rege Francorum, persuadere et acuere regem ipsum, ut insurgeret ad tantæ injuriæ vindictam, tantam ut ipsum regulum Anglorum vel usque ad exhæredationem impugnaret, vel enormiter læsum, sese omnimode voluntati Romanæ curiæ, vellet, nollet, inclinaret. Et ad hoc juvaret eum omni conatu ecclesia et Papalis auctoritas. Quod constanter rex Francorum dicitur renuisse; tum quia ipsi reges consanguinei sunt et eorum reginæ sorores; tum quia jus non habet rex Francorum in regnum Angliæ manifestum; tum quia treugæ inter ipsos reges initæ sunt, quas maluit prolongare, ratione peregrinationis suæ, quam proditiose rescindere; tum quia instabat validior inimicus et ecclesiæ Romanæ nocivior, videlicet Frethericus, edomandus; tum quia ante quam regnum Angliæ Francis cederet, non modicus sanguis Christianus effunderetur; tum quia Christiani in Terra Sancta, jam a paganis oppressi et obsessi, regis Francorum adventum desideratum, quasi naufragantes auræ lenioris prosperitatem, præstolantur.

Rumour
of Papal
threats.

Secret interview of
the Pope
at Cluny
with Louis
IX.

Straight-
forward
conduct of
Louis IX.

Ira et indignatio regis non modica nec sine causa rationabili. A.D. 1246.

Et antequam Epiphaniæ sollemnitatis Natalis Domini lætitiâ consummasset, de Provincia rumores eodem tempore delati cor regis non mediocriter perturbaverunt. Comitissa enim Provinciæ Beatrix, mater reginæ, quæ jam per quinquennium quatuor milia marcarum ad roboranda xvi. castra in Provincia, regem ratione matrimonii contingentia, ab eodem domino annuatim acceperat, scilicet quatuor milia, jam penitus immemor juris, fidei, et conventionis, necnon et honoris multiplicis quem dominus rex ei in Angliam venienti gratanter impenderat, regi Francorum Provinciam cum eisdem castris liberavit; nec mentionem faciens super jure domini regis vel conventionibus, filiam¹ suam natu minimam et jam liberatam et ab omnibus insidiis ereptam eidem regi Francorum tradiderat, fratri² suo Karolo maritandam. Memorata igitur comitissa eo enormius fidem læsit, transgressa pactionem, qua³ firmiter regi promiserat, quod dicta castra nulli hominum aliqua ratione, præter regis Angliæ [assensum],⁴ foret traditura. Verum dominus rex super hac jactura vel dedecore nullum complangentem habere meruit vel compatientem; quia cum comitissa B[eatrix] in Angliam nuper fastigiosa nimis venerat, dominus rex secus quam deceret aut expediret, tam sine discretione quam modo consueto, se, suos, et sua prodigialiter ac prodigialiter exposuit, ut suo loco⁵ prædicatur sufficienter. Unde cum eadem comitissa gesta regis et dicta satis astute perpendisset, dixisse perhibetur, "Pœnitet me tradidisse filias meas," (quas, ut vulgariter juxta loquelam suam Provinciale, pueros suos vocavit) "regi huic fratrique suo maritandas."

Cave, quia offendiculum.
Injuries done to England by the countess of Provence.

¹ Beatrice.

² *fratri*] filio, B.

³ *qua*] quo, B.

⁴ *assensum*] From C.

⁵ See above, pp. 261, 284.

A.D. 1246. *Quomodo Rex Francorum treugas sibi postulavit prorogari.*

13 Jan.
The truce
in Poitou
prolonged.

Imminente autem beati Hyllarii festivitate, rex Francorum de apparatu peregrinationis suæ sollicitus, ut omnia in regno suo pacifice solidata disponderentur, et ne suspecta aliqua assumpto itinere post terga relinqueret retiacula, treugas in Pictavia inter ipsum et regem Angliæ initas et initiatas sibi postulavit ulterius prorogari. Optulit etiam, sed clanculo, ut perhibetur, quandam formam pacis, sed tamen regi Angliæ scrupulosam; ut scilicet omnes terræ ultramarinæ, quæ quondam in sua fuerunt possessione, præter Normanniam, eidem regi Angliæ ultro restituerentur, ita scilicet ut ipsam Normanniam, in qua jus se confidebat habere, regno Francorum quietam concederet in perpetuum. Uni igitur hujus legationis parti respondit, sed alteram dominus rex Angliæ majori deliberationi reliquit trutinandam. Primæ igitur parti sic respondit, quod libenter concederet eidem domino Francorum regi treugas ultteriores ad libitum, ne videretur crucis negotium impedire; ita videlicet, ut non injuriando eidem partem Provinciæ cum quatuor castris, de quibus fit mentio, ipsum regem Angliæ ratione matrimonii inter ipsum et Alienoram filiam Remundi comitis Provinciæ jam defuncti, contingentem, pacifice resignaret.

f. 197.
Dubium.

Impetratio archiepiscopi Cantuariensis super exactione illa de qua supratactum est.

Letter of
bishop
Grosseteste, enclosing one from Innocent IV., granting to the see of Canterbury the

Per idem tempus tales a domino episcopo Lincolnensi, ut major certificatio de prædictis habeatur, [literæ] emanarunt.

“ Universis sanctæ matris ecclesiæ filiis, ad quos præsentés literæ pervenerint, R[obertus] miseratione divina Lincolnensis episcopus, æternam in Domino salutem. Noverit universitas vestra, nos mandatum

“ domini Papæ non cancellatum, non abolitum, in A.D. 1246.
 “ nulla sui parte vitiatum inspexisse, in hæc verba: first year's
 . “ ‘ Innocentius episcopus, servus servorum Dei, vene- revenue of
 “ ‘ rabilibus fratribus episcopis, et dilectis filiis abbati- benefices
 “ ‘ bus, prioribus, archidiaconis, decanis, capellanis, et in the
 “ ‘ aliis ecclesiarum prælatis et clericis per Cantua- province
 “ ‘ riensem civitatem, diocesim, et provinciam consti- for seven
 “ ‘ tutis, salutem et Apostolicam benedictionem. Ad years, till
 “ ‘ hoc cælestis altitudo consilii, alta et ineffabili pro- the sum
 “ ‘ videntia universa disponens, rerum vicissitudines reaches
 “ ‘ non sine dispensatione certæ rationis alternat, nunc 10,000
 “ ‘ superiores inferiorum, nunc inferiores superiorum marks.
 “ ‘ auxilio faciens indigere, ut humana conditio per
 “ ‘ alternationes hujusmodi sui status instabilitatem
 “ ‘ agnoscat, et alterutrum sibi compatiens et subveni-
 “ ‘ ens, impleat legem Christi, qua diligere proximum Gal. vi. 2.
 “ ‘ quisque jubetur et alterius onera supportare. Cum
 “ ‘ igitur, sicut venerabilis frater noster Cantuariensis
 “ ‘ archiepiscopus nobis exposuit, Cantuariensis ecclesia,
 “ ‘ tam prædecessorum suorum, qui passi tribulationes
 “ ‘ innumeras fuere necessitatum plurium incommodis
 “ ‘ agitati, quam etiam vacationum ipsius ecclesiæ
 “ ‘ longiorum temporibus, quibus cogniti et ignoti pari
 “ ‘ passu circumflexerunt, ut ad se traherent et diripe-
 “ ‘ rent bona ejus, adeo grandi fuerit debitorum onere
 “ ‘ prægravata, quod vix posset ab ipsis absque sedis
 “ ‘ Apostolicæ providentia liberari, nobis humiliter sup-
 “ ‘ plicavit, ut eidem ecclesiæ subvenire, ne usuris ex-
 “ ‘ crescentibus ipsius gravior et quasi irrecuperabilis
 “ ‘ sit jactura, de benignitate solita dignemur. Ve-
 “ ‘ rum cum eadem Cantuariensis inter alias orbis
 “ ‘ ecclesias honorabilis habeatur, quod eam Romana
 “ ‘ ecclesia, veluti filiam prædilectam, sinceris affectibus
 “ ‘ prosequitur, et præfert effectibus gratiæ singularis,
 “ ‘ in cujus odoris suavitate reficitur, statu recreatur
 “ ‘ tranquillo, et prosperis prosperatur; illamque ea
 “ ‘ prærogativa favoris et gratiæ prosequamur, quod

A.D. 1246. “ ‘ ipsius ardenti desiderio, et potissime ejusdem archi-
 Grant by “ ‘ episcopi consideratione, qui tanquam filius devotus
 Innocent “ ‘ ecclesiæ et nobile membrum ejus, devotione fervens,
 IV. to the “ ‘ vita perspicuus, et nobilitate præclarus, nobis et
 see of Can- “ ‘ fratribus nostris carus et acceptus plurimum habea-
 terbury of “ ‘ tur; ipsius supplicationibus favorabiliter annuentes,
 the first- “ ‘ de fratrum nostrorum consilio, damus venerabili
 fruits of “ ‘ fratri nostro Herefordensi episcopo nostris literis in
 vacant “ ‘ mandatis, ut ipse per septennium et non ultra
 benefices “ ‘ omnium beneficiorum ecclesiasticorum, quæ deinceps
 in the pro- “ ‘ in civitate, diocesi, et provincia Cantuariensi va-
 vince for “ ‘ cabunt, primi anni proventus usque ad decem
 seven “ ‘ milium marcarum summam, (quæ si ante dictum
 years. “ ‘ septennium haberi poterit, nil amplius exigatur,)
 “ ‘ necnon duo milia marcarum de ipsius archiepiscopi
 “ ‘ redditibus colligat annuatim, et convertat fideliter
 “ ‘ in solutione debitorum ecclesiæ memoratæ. Proviso
 “ ‘ quod personis servientibus in eisdem beneficiis de
 “ ‘ prædictis redditibus idem episcopus faciat competen-
 “ ‘ tem portionem pro ipsarum sustentatione, ne ipsa
 “ ‘ debitis defraudentur obsequiis, assignari. Et si forsan
 “ ‘ dictorum beneficiorum redditus hujusmodi primi
 “ ‘ anni esse debeant, juxta morem patriæ, decedentium
 “ ‘ personarum; dictus episcopus ipsorum beneficiorum
 “ ‘ redditus in anno colligat subsequenti, contradictores
 “ ‘ auctoritate nostra appellatione postposita compe-
 “ ‘ cendo. Quocirca universitatem vestram rogamus,
 “ ‘ monemus, et hortamur, attente per Apostolica vobis
 “ ‘ scripta præcipiendo mandantes, quatinus attendentes
 “ ‘ prudenter, quod dignum sit matris egentiam filiorum
 “ ‘ opibus relevari, cujus tam devote quam benigne
 “ ‘ debent onera supportare, eidem episcopo ad exhi-
 “ ‘ bendos hujusmodi redditus et habendos sic ope et
 “ ‘ opere promptos et sollicitos vos reddatis, quod, ipsius
 “ ‘ archiepiscopi favorem et gratiam vobis proinde futu-
 “ ‘ ris temporibus vendicantes, nos habeatis propter hoc
 “ ‘ specialiter ad vestra et ecclesiarum vestrarum com-

“ ‘moda promptiores. Datum Lugduni, sexto kalendas A.D. 1246.
 “ ‘Septembris, pontificatus nostri anno tertio.’ In Lyons,
 “ ‘cujus rei testimonium presentibus sigillum nostrum 27 Aug.
 “ ‘fecimus apponi.’ 1245.”

Ira regis cito enervata est.

Hæc autem cum ad audientiam regis pervenirent,¹ Anger of the king at this.
 primo obstupuit, iratus et commotus valde, clamose
 dicens :

<p>“ Adhuc² et hæc procuravit regno meo dispendia archiepiscopus Cantuariensis B[onefacius] quem creavi. Nec sufficit ei quod electum meum Cycestrensem, Robertum videlicet Passeleue, cujus promotionem promoveram, procaciter præcipitavit; sed et diatim intendens guerris ruptoris more, tam in Provincia quam Anglia, [in] me jam jacturam et dedecus machinatur. Ecce nova et inaudita pecuniaris extorsio!</p>	<p>“ Miror si talia procuravit regno meo dispendia archiepiscopus Cantuariensis B[onefacius] quem promovi. Nec sufficit ei quod electum meum Cycestrensem, Robertum videlicet Passeleue, cujus promotionem promoveram, licet juste, cassavit. Non adhuc video credendum quod talem me neciente collectionis pecuniaris impetravit licentiam, cum non constat ecclesiam suam in tantum esse oneratam.” Cognita tamen veritate iterum dixit,</p>
<p>“ O quam multiformes sunt laquei venantium, ad subjectorum simplicitatem decipiendam! In hac equidem machinatione nobiles mei, ad quos ecclesiarum spectant patronatus, defraudantur, terra censu spoliatur, et similium consequentia formidatur.”</p>	<p>laquei venantium, ad sub- jectorum simplicitatem decipiendam! In hac equidem machinatione nobiles mei, ad quos ecclesiarum spec- tant patronatus, defraudantur, terra censu spoliatur, et similium consequentia formidatur.”</p>

Tandem tamen dominus rex, cum insibilatum fuisset ei, quod minime irasci teneretur memorato archiepi-

¹ *pervenirent*] *pervenissent*, C.

² This is the reading of C. It has been erased in B., and what is

on the right hand of the page written in its place.

A.D. 1246. scopo pro dicti¹ Roberti cassatione, tum eo quod in
 His weak- examination insufficienti reperiebatur, tum quia ejus
 ness. cassatio multum regi fuit utilis et lucrosa, cum cotidie
 regiis diligenter intenderit emolumentis, muliebriter in
 suo proposito resistendi fractus est, muliebri, ut dici-
 tur, intercessione turpiter emollitus; quia merito hoc
 nomen *mulier*,² quasi *molliens herum*, id est enervans,
 ethimologizatur. Nec proh dolor! viriliter pro eccle-
 siæ indempnitate, cum non constiterit ecclesiam Can-
 tuariensem alieno ære per archiepiscopum Æ[dmun-
 dum] sub usuris maxime irretitam in tantura, nec
 pro regni sui tuitione vel sanctorum pontificum Can-
 tuariensium honore, stetit rex, prout decuit et ex-
 pedivit; sed eidem archiepiscopo B[onefacio] concessit
 Angliam,³ secundum quod per Angliam, secundum
 prædicatur, irrestaurabiliter quod prædicatur, prædic-
 macerare. tam habere collationem.

He forbids
 the Pope's
 letters ex-
 torting
 money to
 be brought
 into Eng-
 land.

Veruntamen per idem tempus prohiberi fecit dominus
 [rex] per literas suas, ne quis veniens de curia por-
 tans literas bullatas de provisionibus faciendis præcepto
 Papali, ad extorquendum pecuniam de ecclesia Angli-
 cana et depauperandum regnum, permitteretur vagari
 per terram ad prælatos; et si quis talis inveniretur,
 caperetur, carceri regis retrudendus. Portus autem, hoc
 præcipiens portuum custodibus, fecit custodiri. Sed
 hoc animos miserorum Anglorum parum exhilaravit,
 qui cor cereum regis cognoverant; et ea facilitate ad-
 vertendum cognoverant, qua converti frequenti experi-
 entia certificabantur.

f. 197 b.

*Quod Londonienses cives ad gravissimum tallagium
 regi solvere sunt coacti.*

Vacat.
 The Lon-
 doners
 heavily
 taxed.

Tempore⁴ quoque sub eodem, jam vernæ temperiei
 serenitate arridente, mundus e contrario statum morta-
 lium molestavit. Cives enim Londonienses, quos regia

¹ *dicti*] dicta, B., C. is correct.

² See above, p. 349.

³ This is the reading of C. It
 has been erased in B., and what is

on the right hand of the page
 written in its place.

⁴ This is at the foot of the page
 in C.

clementia sub alis securæ protectionis certius tueri A.D. 1246. tenebatur, ad redemptionem solutionis sub nomine tallagii¹ milium marcarum non sine multo gravamine et diminutione catallorum suorum et cordium amaritudine sunt compulsi; [ita² ut multi, vaticinio Merlini³ concordantes et veraciter testimonium perhibentes, asserebant hunc regem H[enricum] vere esse lincem omnia visu penetrantem; id est, omnium crumenas perforando perscrutantem et perscrutando vacuantem].

Convocantur magnates regni ad medium Quadragesimæ Londoniis.

Et dum fluenta dierum illorum ævum mortalium metirentur transeundo, rex, missis literis suis, totius regni magnates convocavit, ut Londoniis die qua cantatur *Lactare Jerusalem*, videlicet media Quadragesima, de statu regni generaliter convenirent tractaturi.

Parliament
summoned,
18 March.

Qualiter Fratres Prædicatores jam nitebantur.

Eodemque tempore, Fratres Prædicatores, limites paupertatis, quam professi sunt et nuper, [transcendentes], [jam² ad superos gradus ascendere, venerari, et timeri a prælatis ecclesiasticis affectabant, et non jam tantum Prædicatores sed etiam esse confessores contendebant, usurpantes sibi officium ordinariorum, et haberi eosdem contemptui procurantes, quasi scientia et potestate insufficientes populum Dei regere et ecclesiæ lora moderari. Unde multis discretis videbantur ordinem universalis ecclesiæ, per sanctos Apostolos et sacros doctores nostros antecessores, de quorum sanctitate toti mundo constat, sancitum, nimis enormiter perturbare. Testificatum est etiam, quod ordo Sancti Benedicti vel ordo beati Au-

Pride displayed by
the Dominicans.

¹ There is a blank for the number in B. (not C.)

² From here to the end of the paragraph has been erased in B.,

and written over the erasure in a later hand. The text is from C.

³ See above, vol. i., p. 208.

A.D. 1246. gustini per multorum spatium sæculorum tantum non deliravit, quantum eorum, qui nondum in Anglia per triginta annorum spatium radicum propagines transplantavit]. Impetrato igitur a Papa Gregorio, qui specialiter eorum fautor erat, paucis evolutis annis inaudito privilegio, hoc etiam his temporibus novum, ad primum roborandum, [non sine ordinariorum jactura et præjudicio, a domino Papa sunt adepti.]

Primum privilegium.

Privilege granted to the Dominicans by Gregory IX.

S. Matt. xxiv. 12.

Phil. ii. 21.

“Gregorius¹ episcopus, servus, etc., venerabilibus fratribus, archiepiscopis, episcopis, et dilectis filiis, abbatibus, prioribus, præpositis, decanis, archidiaconis, archipresbyteris, et aliis ecclesiarum prælatis, ad quos literæ istæ pervenerint, salutem et Apostolicam benedictionem. Quoniam abundavit iniquitas, et refriguit caritas plurimorum, ecce ordinem dilectorum filiorum Fratrum Prædicatorum Dominus suscitavit; qui non quæ sua, sed quæ sunt Christi, quærentes, tam contra profulgandas hæreses quam contra pestes alias mortiferas extirpandas se dedicaverunt evangelizationi verbi Dei, in abjectione voluntariæ paupertatis. Nos igitur eorum sanctum propositum et necessarium ministerium favore benevolo prosequentes, universitati vestræ ipsos affectuose duximus commendandos; caritatem vestram rogantes et exorantes in Domino, ac per Apostolica vobis scripta mandantes, quatinus dilectos filios fratres ordinis memorati pro reverentia divina ad officium prædicandi, ad quod deputati sunt, recipiatis benigne; ac populos vobis commissos, ut ex ore ipsorum verbi Dei semen devote suscipiant et confiteantur eisdem, cum ipsis auctoritate nostra liceat confessiones audire ac poenitentias injungere, sedulo admonentes, pro nostra et Apostolicæ sedis reverentia, in suis necessitatibus liberaliter assistatis, quatinus ad prædicta suscipienda vestris exhortationibus populi præparati,

¹ The charter is drawn in the margin.

“ tanquam bona et fructifera terra, pro vitiorum tri- A.D. 1246.
 “ bulis incipiant segetem germinare virtutum; et dicti
 “ fratres, per cooperationem vestram, suscepti ministerii
 “ cursum feliciter consummando, optatum reportent sui
 “ laboris fructum et finem, salutem videlicet animarum.
 “ Quia vero sæpe vitia sub specie virtutum occulte
 “ subintrant, et angelus Sathanæ in angelum lucis se
 “ plerumque simulate transformat, præsentium vobis
 “ auctoritate mandamus, quatinus si qui de Prædica-
 “ torum fratrum ordine se dicentes in vestris partibus
 “ prædicaverint, ad quæstum se pecuniarum conver-
 “ tendo, per quod religionem eorum, qui paupertatem
 “ professi sunt, contingeret infamari, vos tanquam
 “ falsarios capiat et condempnetis. Datum Anagninæ, Anagni,
 “ v. kalendas Octobris, pontificatus nostri anno primo.” 27 Sept.,
 1227.

Secundum, primum roborans.

“ Innocentius IV. episcopus, servus servorum Dei, Privilege
 “ venerabilibus fratribus Wintoniensi, Wigornensi, et granted by
 “ Norwicensi episcopis, salutem et Apostolicam benedic- Innocent
 “ tionem. Quia nonnulli sic in malitia delectantur, ut IV.
 “ voluntatis libito, abstinentiæ ruptis habenis, ad illi-
 “ cita relaxato, personas religiosas, Dei timore postpo-
 “ sito, multipliciter molestare præsumant; consuevit pia
 “ mater ecclesia personis ipsis contra pravitatem talium
 “ defensionis remedio misericorditer subvenire, per quod
 “ molestatorum ipsorum compescatur temeritas, eadem
 “ personæ tutæ permaneant, et aliis aditus committendi
 “ similia præcludatur. Cum itaque dilecti filii, prior
 “ provincialis et fratres ordinis Prædicatorum, in pro-
 “ vincia Anglicana constituti, sicut ex eorum parte
 “ nobis extitit intimatum, a nonnullis, qui nomen Do-
 “ mini in vacuum recipere non formidant, molestias
 “ multiplices patiantur; nos volentes eisdem contra
 “ insolentiam et conatus malignantium providere, fra-
 “ ternitati vestræ per Apostolica scripta mandamus,
 “ quatinus memoratis priori et fratribus contra pervers-

A.D. 1246. " sorum audaciam efficaciter favoris præsidio assistentes,
 " non permittatis ipsos contra indulta privilegiorum
 " Apostolicæ sedis ab aliquibus indebite molestari,
 " molestatores hujusmodi per censuram ecclesiasticam
 " appellatione postposita compescendo ; non obstante con-
 " stitutione¹ *de duabus dietis*, edita in concilio generali,
 " præsentibus post decennium minime valituris. Quod
 " si non omnes his exequendis potueritis interesse, duo
 Lateran, " vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Laterani,
 17 May, " xvi. kal. Junii, pontificatus nostri anno primo."
 1244.

His apta responsio archidiaconi Sancti Albani.

Conse- His igitur lætificati et magnificati Prædicatores, varios
 quent pride ecclesiarum prælatos, episcopos, archidiaconos, in sinodis
 of the Do- suis præsidentes, ubi multi et magni viri, videlicet
 minicans. decani, presbyteri, et vicarii, necnon et ecclesiarum
 rectores, cum clericis convenerant, procaciter alloquen-
 tes, indulta sibi talia privilegia in propatulo demonstra-
 runt, erecta cervice ea exigentes recitari, et in eorum
 ecclesiis veneranter recipi et commendari, et ad præ-
 dicandum populis sine aliqua contradictione vel in
 sinodis vel in ecclesiis parochianis, [quasi² legatos, vel
 f. 198. etiam Dei angelos], admitti; [et se ingerentes nimis
 impudenter, rogitabant singulos etiam sæpe viros reli-
 giosos, " Esne confessus ?" quibus si responsum fuisset,
 " Etiam ;" " A quo ?" " A sacerdote meo." " Et quis ille
 " idiota ? nunquam theologiam audivit, nunquam in
 " decretis vigilavit, nunquam unam quæstionem didicit
 S. Matt. xv. " enodare. *Cæci sunt, et duces cæcorum* ; ad nos accedite,
 14. " qui novimus lepram a lepra distinguere ; quibus
 " ardua, quibus difficilia, quibus Dei secreta patuerunt.]
 " Nobis confitemini imperterriti, quibus tanta, ut jam
 " videtis et auditis, concessa est potestas." Multi igitur,

¹ This is cap. 37 of the 4th Lateran council under Innocent III. Mausl, xxii. col. 1023.

² The words in brackets have

been erased in B., and written over the erasure in a hand of Parker's time. The text is from C.

præcipue nobiles et nobilium uxores, spretis propriis A.D. 1246. sacerdotibus et prælatis, ipsis Prædicatoribus confitebantur; unde non mediocriter viluit ordinariorum dignitas et conditio, et de tanto sui contemptu, non sine magna confusione, doluerunt, nec¹ sine causa evidenti. Videbant enim ordinem ecclesiæ jam enormiter perturbari; quam constat longis retroactis temporibus, in Deo placita simplicitate ambulantem, multos e sæculo migrantes Deo præsentasse sanctos, de quorum sanctitate nefarium judico dubitare. Videbant² insuper parrochianos suos audacter jam peccare et impudenter, scientes se coram presbytero proprio non erubescere, sua enormia peccata confitendo, quod magnum reputatur periculum; cum rubor et confusio in confessione pars sit maxima et potissima pœnitentiæ. Dicebantque susurrantes peccaturi ad invicem; "Perpetremus quæ nobis voluptuosa videntur et placentia; aliquibus enim Prædicatorum vel Minorum per nos transitum facientibus, quos nunquam vidimus vel unquam visurium sumus, cum consummatum fuerit quod desideramus, sine aliqua molestia confitebimur." Et sic contemptis ordinariis et eorum disciplinis, peccatum copiosius exuberavit. Et dum mundus more marino talibus æstuat ebullitionibus, contigit quosdam Prædicatores, suis armatos privilegiis, assumptis cornibus, ecclesiam Sancti Albani, ubi, sicut moris est, archidiaconus³ ecclesiæ ipsius rite sinodum celebravit, ingredi, et monstrantes sua privilegia, sese novis et inauditis potestatibus et dignitatibus communiri. Et dum unus eorum, qui videbatur alteri præesse, silentium prædicaturo sibi dari imperiose postulasset, respondit archidiaconus; "Moderatius te, frater, habe; expecta paulisper, donec discretioni vestræ quæ sentio demonstraverim. Mira-

Some of the go to St. Alban's.

Their behaviour there.

Speech of the arch-deacon

¹ nec . . . ecclesiæ] Written over an erasure.

² C. ins. *igitur*.

³ "The archdeacons of St. Alban's were removable at the

"pleasure of the abbat, and the office was executed by some of the convent." Note in Hardy's *Le Neve*, ii. p. 344. See above, p. 103.

A.D. 1246. “ mur nos simplices et veteribus atque approbatis
of St. Al- “ assueti consuetudinibus de hac novitate repentina.
ban’s. “ Nec mirum, si inaudita novitas admirationem generet
“ cum stupore. Ut quid insufficientes vel indignos
“ officio nobis deputato tam procaciter reputatis? Cre-
“ ditis vos solos de numero fore salvandorum, cum
Eccles. ix. “ dicat Apostolus, *Nescit homo si sit dignus odio vel*
1. “ *amore?* Ingeritis vos jam non tantum ad prædican-
“ dum, ut Prædicatores dicamini, sed ad confessiones
“ recipiendas, immo potius extorquendas, ut jam *Fra-*
“ *tres confessores* accumulato titulo teneamini. Fratres,
“ non sanum arbitror a certo recedere propter incertum,
“ ab rite usitato ad inusitatum, sine majoris consilio
“ deliberationis et Prioris vestri consultatione; vos ne-
“ quaquam vel ad prædicandum, vel, ad confessionum
“ receptionem eorum, quibus de abbatis præcepto
Anno gra- “ præsum, adhuc recipio. Constat enim universali
tiæ *mccxv.* “ ecclesiæ, hæc quæ vobis et omnibus hic circumseden-
nota tempus “ tibus eminus demonstrabo, a generali concilio, immo
concilii “ generalissimo, sub Innocentio¹ III. celebrato, ubi præ-
Innocentii. “ sentes fuerunt ex totius Christianitatis universitate
“ primates, archiepiscopi sexaginta et unus, episcopi
“ *ccc^{ti.}* et *xii.*, abbates vero et priores *decc.*, fuisse sta-
“ tuta et confirmata, omnibus mundi temporibus irre-
“ fragabiliter conservanda.” Et librum aperiens, mon-
stravit et legi fecit istam super hoc decretalem:

Decretalis super prædictis.

Decretal of “ Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos This is
Innocent “ discretionis^a pervenerit, omnia sua solus peccata, saltem cap. 21 of
III. on “ semel in anno, fideliter confiteatur proprio^b sacerdoti; the De-
confession. “ et injunctam sibi pœnitentiam pro viribus studeat crees of
the Late-
ran Coun-
cil of 1215.

¹ C. ins. *Papa*, and om. III.

^a Olim discrecionis, cum est doli capax quia tunc potest peccare, scilicet de delicto et commisso.

^b Nisi ille sit imperitus. Tunc de ipsius licentia, ut hic dicit, quærat discretum, de. pe. con. di. I. etsi non frequentius.

“ adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, A.D. 1246.
 “ eucharistiæ sacramentum; nisi forte de proprii sacer-
 “ dotis consilio ob aliquam rationabilem causam ad
 “ tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum.
 “ Alioquin et vivens ab ingressu ecclesiæ arceatur, et
 “ moriens Christiana e sepultura. Unde hoc salutare
 “ statutum frequenter in ecclesiis publicetur, ne quis-
 “ quam ex ignorantiae cæcitate velamen excusationis
 “ assumat. Si quis alieno sacerdoti voluerit justa de
 “ causa sua confiteri peccata, licentiam prius postulet
 “ et obtineat a proprio sacerdote, cum aliter ipse illum
 “ non possit solvere vel ligare. Sacerdos autem sit
 “ discretus et cautus, ut more periti medici superin-
 “ fundat vinum et oleum vulneribus sauciati; diligenter S. Luc. x.
 “ inquirens et peccatorum circumstantias et peccati, 34.
 “ quibus prudenter intelligat, quale ei debeat præbere
 “ consilium, et cujusmodi remedium adhibere; diversis
 “ experimentis utendo ad sanandum ægrotum. Caveat
 “ autem omnino, ne verbo, aut signo, aut alio quovis
 “ modo prodat aliquatenus peccatorem; sed si pruden-
 “ tiori consilio indiguerit, illud sine ulla expressione
 “ personæ caute requirat; quoniam qui¹ peccatum in
 “ pœnitentia judicio sibi detectum præsumpserit re-
 “ velare, non solum a sacerdotali officio deponendum
 “ decernimus, verum etiam ad agendam perpetuam
 “ pœnitentiam in arctum monasterium detrudendum.”²

De morte David, principis Northwalliæ.

Eodemque anno, circa initium veris, quando solent Death of
 promptius se accingere præliaturi ad belli necessaria, David,
 David³ princeps Northwalliæ, et nepos regis ex sorore,⁴ North
 Walks.

See the De-
 cretals, iii.
 35, 2; v. 17,
 2; v. 13, 1, 2;
 v. 13, 3.

^c Hoc est contra regulam illam,
 ‘cui communicamus vivo commu-
 nicare debemus et mortuo’; fallit
 etiam in alio casu xxxiii. q. v. pla-
 enit, et supra. *De statu monachorum.*
Monachi, etc. De tor[n]camentis]
 c. 1 et 2 *De usu[r]is].* Quia in omni-
 bus, etc. *Derap[toribus].* Supereo.

¹ qui] quod, B.

² *detrudendum]* destruendum, C.

³ His shield, inverted, with a bow
 and two arrows, is drawn in the
 margin.

⁴ Joanna, natural daughter of
 K. John.

A.D. 1246. post innumeras animi amaritudines, post terræ suæ destructionem, variasque cædes, et famis inediaſ hominum suorum, perjurus et fraticida, quasi variis tribulationibus lacessitus, de hac valle morientium ad vallem transiit mortuorum, Walliam perturbatam et miserabiliter relinquens desolatam. In cujus loco Walenses filium¹ Griffini sibi in principem elegerunt. Quod cum idem O²[wenus] audisset, regem, qui eum in sinu misericordiæ receptaverat et jam per multum temporis honorifice aluerat et exaltaverat, [relinquens], more leporino ad latibula Walensium saltu confugit repentino.

Griffith's
son suc-
ceeds him.

Laws
against
trespassers
in parks
and fisher-
ies.

Eodemque anno conditæ sunt leges cum rigoris incremento super his qui furtive dampna faciunt in alienis parcis vel vivariis; prout plenius scribitur in³ libro literarum, post inquisitiones transgressionum de foresta ad tale signum ☉—|||—∩. Hoc invenies in libro additamentorum.⁴

*De magno parlamento quod fuit Londoniis medio
Quadragesimæ.*

Parlia-
ment,
18 March.

Medio vero Quadragesimæ, videlicet die qua cantatur *Lætare Jerusalem*, edicto regio convocata, convenit ad parlamentum generalissimum regni Anglicani totalis nobilitas Londoniis; videlicet prælatorum tam abbatum et priorum quam episcoporum, comitum quoque et baronum, ut de statu regni jam vacillantis efficaciter, prout exegit urgens necessitas, contrectarent. Angebat enim eos gravamen intolerabile, a curia Romana incessanter illatum, quod non poterant sine nota desidiæ et imminente ruina tolerare. Qui eo anxius mentibus sauciabantur, quod Papa, promissionis suæ transgressor,

Breach of
his pro-
mises by
the Pope.

¹ The country was divided between the sons of Griffith, Owain and Llewellyn. *Annal. Camb.* p. 85; *Brut y Tywysogion*, p. 332.

² O.] G., B.

³ *in libro literarum*] Written over an erasure.

⁴ MS. Cotton. Nero. D. 1. f. 88. This last sentence is in rubrick. C. omits the whole paragraph. It is in the margin in B.

gravius quam ante eorum querimoniam manum diatim exasperans aggravabat. Hæc enim ejus promissa in concilio Lugdunensi extiterunt:

A.D. 1246.
Privileges granted to the English church by Innocent IV.

Privilegia impetrata per nuntios regis Angliæ in concilio Lugdunensi.

“ Innocentius et cætera. Universis tam cathedralium
 “ quam aliorum prælatis, necnon patronis ecclesiarum
 “ clericis et laicis per regnum Angliæ constitutis, salutem
 “ et Apostolicam benedictionem. Cum noluerimus per
 “ nos aut alios auctoritate nostra vobis inferri grava-
 “ mina, sed a quorumlibet molestiis defendere vos potius
 “ ut ad nos pertinet intendamus; præsentium tenore
 “ vobis innotescat, quod si delectus filius magister
 “ Martinus, cameræ nostræ clericus, de mandato nostro
 “ aliquos vestrum a collatione beneficiorum seu præ-
 “ sentatione suspenderit, suspensionem hujusmodi, nisi
 “ specialiter pro certis personis, quas duodenario tamen
 “ numero comprehendi volumus, facta fuerit, duximus
 “ relaxandam; ita quod inter ipsas personas, illæ qui-
 “ bus jam aliqua de prædictis beneficiis sunt collata,
 “ vel quæ super optinendis eisdem literas ab ipsorum
 “ patronis, vel eis ad quos illorum collatio spectat, ha-
 “ bent, minime computentur.”

f. 198 b.

Certain suspensions inflicted by Martin removed.

Only 12 more benefices to be given away by the Pope.

[3 Aug.¹ 1245.]

Aliud privilegium.

“ Innocentius, etc., venerabilibus fratribus, archiepi-
 “ scopis, et episcopis, per regnum Angliæ constitutis,
 “ salutem et Apostolicam benedictionem. Cum sedes
 “ Apostolica illo affectu Anglicos prosequatur, ut ipsos
 “ inter alios consilios multiplici favore proponat attol-
 “ lere ac speciali dono gratiæ honorare; magno desi-
 “ derio cupimus, eosdem Anglicos devotionis studio
 “ perseveranter insistere, ac laudabiliter exercitio pro-

The bishops to exhort clerks to study and good conduct with promise of promotion from the Pope.

¹ These dates are known from the copies in the *Fœdera*, i. 262.

A.D. 1246. "ficere bonitatis, ut accepti et digni merito inter
 "cæteros habeantur. Hinc est quod universitatem
 "vestram monemus, rogamus, et hortamur, auctoritate
 "Apostolica mandantes, quatinus vestrarum civitatum
 "et diocesum clericos, et eos qui ascribi desiderant
 "militiæ clericali, præsertim nobilium et magnatum
 "filios, attentis et sedulis exhortationibus inducatis, ut
 "honestati morum, scientiæ literarum et virtutum
 "cultui ferventer intendant; studentes omni diligentia
 "se gratos et idoneos exhibere, ac sedis prædictæ
 "gratiam aliorumque benivolentiam probitatis merito
 "vendicare. Nos enim parati sumus clericis Angliæ
 "bene meritis provisionis ecclesiasticæ dexteram libe-
 "raliter aperire; ac etiam cum illis quos, velut nobi-
 "liores et probiores, ampliori gratia noverimus esse
 "[3 Aug. 1245.] "dignos, super beneficiorum pluralitate honorifice dis-
 "pensare."

Aliud.

The bishops allowed to present to benefices to which they have a right.

"Innocentius, etc., universis archiepiscopis et episco-
 "pis per regnum Angliæ constitutis, salutem et Apo-
 "stolicam benedictionem. Vestra meretur devotio, ut
 "vos Apostolica sedes oportuno favore muniat, et gratiæ
 "privilegio efferat specialis. Hinc est, quod nos vestris
 "supplicationibus inclinati, volentes jura vestra illæsa
 "servari, universitatem¹ vestram monemus, rogamus, et
 "hortamur, auctoritate Apostolica mandantes; ut² bene-
 "ficia ecclesiastica, ad collationem vestram spectantia,
 "cum ea vacare contigerit, personis idoneis conferre,
 "quæ velint et possint in eis utiliter deservire, absque
 "cujuslibet contradictionis obstaculo, libere prout ad
 "[3 Aug. 1245.] "vos pertinet, auctoritate prædicta indulgemus. Nulli
 "ergo hominum, etc."

¹ *universitatem . . . mandantes*] Apparently erroneously inserted. Compare the next privilege.

² *ut*] This word must be omitted, or something like *conferendi jus*

habeatis must be read for *conferre* below, to make sense. A similar correction is required in the next privilege.

Aliud.

A.D. 1246.

“ Innocentius, etc., dilectis filiis, ecclesiarum univ-
 “ sarum patronis, per regnum Angliæ constitutis, salu-
 “ tem et Apostolicam benedictionem. Fervens Anglorum
 “ meretur devotio, ut eos Apostolica sedes, tanquam
 “ speciales filios, brachiis maternæ affectionis amplectens,
 “ et favore ipsos muniat oportuno, ac offerat gratiæ
 “ privilegio potioris. Hinc est, quod nos vestris sup-
 “ plicationibus inclinati, volentes jura vestra illæsa
 “ servari, ut ad ecclesiastica beneficia, in quibus jus
 “ habetis patronatus, cum ea¹ vacare contigerit, præ-
 “ sentare illos, ad quos eorundem beneficiorum spectat
 “ collatio, personas idoneas, quæ velint et possint in
 “ eis utiliter deservire, absque cujuslibet contradictionis
 “ obstaculo, libere prout ad vos pertinet, auctoritate
 “ prædicta indulgemus. Nulli ergo hominum, etc.”

A similar
privilege
to other
patrons of
benefices.

[3 Aug.
1245.]

Aliud.

“ Innocentius etc., illustri regi Angliæ, etc. Excel-
 “ lentiæ tuæ præsentium tenore innotescat, quod licet
 “ cruce signati in subsidium Terræ Sanctæ sint in mul-
 “ tis exempti, nolumus tamen hujusmodi cruce signatos
 “ regni tui quoad solitas ejusdem regni consuetudines
 “ exemptos haberi, quin eas teneantur, sicut alii, obser-
 “ vare.”

Crusaders
not to be
exempt
from the
customs of
the realm.

[3 Aug.
1245.]

Aliud.

“ Innocentius² etc., illustri regi Angliæ, etc. Excel-
 “ lentiam tuam præsentium tenore innotescat, quod cum
 “ nuper sacro approbante concilio vicesimam omnium
 “ ecclesiasticorum proventuum in subsidium Terræ
 “ Sanctæ, ac medietatem hujusmodi proventuum qua-
 “ rundam ecclesiarum, personarum quarundam vero
 “ tertiam, et aliquarum vicesimam, in succursum imperii

Complaint
that the
regulations
of the
council for
the help of
the Holy
Land, &c.,
have been
opposed
by the

¹ ea] eas, B.

² The date of this is Aug. 3, 1245. Potthast. 11778.

A.D. 1246. “ Romanæ statuerimus deputandas, prout in constitu-
English “ tionibus super hoc editis expressius continetur, nuntii
ambassa- “ tui, quos ad prædictum concilium destinasti, pro tua
dors. “ tui, quos ad prædictum concilium destinasti, pro tua
“ totiusque regni tui parte, hujusmodi constitutionibus
“ in eodem concilio contradicere curaverunt.”

Causa contradictionis in concilio pleno.

Reason for “ Causa¹ autem contradictionis hæc fuit, quia scilicet
this oppo- decreverat Papa censum colligendi fore tradendum cui
sition. ipse volebat, quod suspectum fuit.

Item.

With- Iterum eidem regi.² “ Præsentium tenore magnitu-
drawal of “ dini tuæ notum fieri volumus, quod etsi hactenus
a privilege “ forte aliquibus ecclesiarum prælatis, ut beneficia
given to “ ecclesiastica, quæ in regno tuo ante suam promo-
certain “ tionem habuerant, possent usque ad certum tempus
prelates. “ libere retinere, fuerit ab Apostolica sede concessum,
“ de cætero tamen non intendimus aliquibus similia
“ indulgere.”

The privi- Præterea³ unum privilegium, *ne scilicet Ytalicus*
leges de- *Ytalico immediate succedat*; et hoc impetratum est
prived of propter fraudes eorum, qui mortuis beneficiatis alios
force by propter fraudes eorum, qui mortuis beneficiatis alios
the clause furtim supponebant; sed omnia hæc et alia per hoc
non ob- repagulum *non obstante* infirmantur; ubi ergo fides?
stante. ubi jura, quæ scriptis solebant solidari? exularunt.

*Humiliatus Frethericus multam offert satisfactionem,
mediante rege Francorum, sed pro pristinis frau-
dibus non recipitur neque creditur.*

Attempt of Eisdem temporibus dum mundiale mare talibus exa-
Frederick garetur turbinibus, Frethericus aliquantulum ad se
II. to be

¹ See above, p. 473.

² The date of this is Aug. 3,
1245. Potthast. 11779.

³ This paragraph is in the mar-
gin. It is not in C. Above is a
drawing of the “privilegia.”

reversus, forte perterritus, et insurgentium insultus A.D. 1246.
 pertimescens tam Germanorum quam Ytalicorum, et reconciled
 tam suorum quam vicinorum hominum iramque Dei, Pope.
 ut credere pium est, formidans, tangitur spiritu meliori,
 et Eo ei spiritum humilitatis largiente, Qui per prophe-
 tam suum David ait, *Imple facies eorum ignominia, et Ps. lxxxiii.*
querent nomen tuum, Domine, optulit domino Papæ 16.
 suorum excessuum facere satisfactionem competentem.
 Super quo negotio constituit procuratorem et media-
 torem dominum regem Francorum, qui partes suas Louis IX.
 diligenter interponens Papam adiit Lugduni commoran- goes to
 tem, sed tamen ipsi adventanti usque Cluniacum occur- the Pope
 rentem, tractatum super hoc habiturus, si qua pacis to inter-
 forma posset inveniri. Optulit autem dictus F[retheri- cede for
 cus] ut in Sanctam Terram irrediturus abiret, quoad him.
 viveret Christo ibidem militaturus, et totum regnum Interview
 integraliter pro posse restiturus cultui Christiano, ita between
 scilicet ut, filio suo loco ipsius in imperiali dignitate Louis IX.
 substituto, pie dispensetur cum eodem F[retherico] et and Inno-
 absolvatur benigne, et, concessa ei plena peccatorum suo- cent IV.
 rum venia, fiat de prævaricatore, famæ suæ integritate
 feliciter restaurata, filius reconciliationis. Ad quod f. 199.
 Papa; "Ha quotiens talia vel potiora promissa sunt, quæ
 " jurejurando confirmavit, quæ tantum non cassavit ea
 " spernens adimplere, sed enormis est transgressio subse-
 " cuta!" Et humiliter intuens regem, ait, "Domine Fran-
 " corum rex, fili carissime, non tantum mea, sed totius
 " Christianitatis agitur causa. Consideret et prudenter
 " attendat serena dominatio vestra, quotiens et quam
 " humiliter vocabatur expectante totius concilii univer-
 " sitate reconciliandus, nec vocatus venit, ut consilio
 " staret saluberrimo, consilio potius quam iudicio pari-
 " turus, et quæ prius promiserat et in periculo animæ
 " suæ juraverat, et per nobiles mediatores, qui in anima
 " sua juraverant unde multum verecundantur, certissime
 " promiserat, et in scriptis redacta topazio suæ majes-
 " tatis signaverat, adimplere contempsit.

A.D. 1246. “Quo teneam nodo mutantem Prothea vultus?” Hor. 1 Epist. i. 90.
 “In omnibus se reddidit incredibilem.” Cui pius rex Francorum; “Domine, nonne legitur in evangelio, S. Matt. xviii. 22. “quod usque septuagies septies pandendus est sinus misericordiae veniam postulanti? Considera dies quam mali sunt. Terra Sancta periclitatur, nec patet liberatio ejus, nisi eo post Deum propitio, qui portubus praest et insulis et spatiosis terris mari conterminis, et qui novit omnia nobis peregre profecturis profutura. Magna pollicetur. Peto et petens consulo, tam pro me quam multis aliis milium milibus peregrinaturis, prosperum transitum expectantibus, immo potius pro statu universalis ecclesiae et Christianitatis, accipite et acceptate tanti principis talem humiliatorem, Christi sequentes vestigia, cujus vicarius estis in terris, Qui Se usque ad crucis patibulum legitur humiliasse.” Quod cum dominus Papa erecta et rejecta cervice refutasset, dominus rex Francorum recessit iratus et indignans, eo quod humilitatem quam speraverat in servo servorum Dei minime reperisset.

The Pope refuses the proposals.

Qualiter Templarii et Hospitalarii voluerunt captivos suos redimere.

The Templars and Hospitaliers send some of their members to the Sultan of Cairo [Malek Saleh Nodgeddin] to procure the release of the captives.

Et dum rotam circularem in actibus Cisalpinorum fortuna revolveret, in transmarinos Christianos eventus etiam variavit fortuitos. Templarii namque et Hospitalarii comperientes propriam miseriam, et ad se, licet essent revertentes, statuerunt inter se orationes et jejunia praeter solita specialiter pro liberatione Terrae Sanctae devote facienda. Insuper intelligentes, quod magistri eorum, cum quibusdam militibus Templariis et aliis, detinebantur vivi incarcerati captivi captive in potestate Soldani Babiloniae,¹ miserunt quosdam de fratribus suis, quos noverant prudentiores, ad dictum Soldanum, ut cum eo efficaciter de captivorum memo-

¹ C. repeats detinebantur.

ratorum liberatione per redemptionem, licet multam A.D. 1246. et multum pretiosam, taxantes loquerentur, nec parcerent auri et argenti quantitati aut numero. At ipsi impetrata pace salvo intermeandi, primo optimatibus Soldani munera pretiosa optulerunt, obsecrantes ut apud Soldanum pro eis diligenter intercederent, ut quantum vellet auri et argenti pro redemptione magistrorum¹ suorum, et quorundam fratrum, quos tenebat incarceratos, acciperet. Hæc autem cum Soldanus cognovisset, ipsos interpretes increpando et eosdem Templarios et Hospitalarios redarguendo, ait; “Miseri sunt isti Christiani, quos dicimus Templarios et Hospitalarios, legis et ordinis sui transgressores. Primo enim voluerunt paucis transactis annis suum imperatorem F[rethericum], in servitio Christi sui peregrinantem, prodere fraudulenter, sed per propitiam pietatem nostram non prævaluerunt. Iterum, ipsi qui sese ut fratres ad invicem diligere tenerentur et in necessitatibus coadjuvare, guerram hostilem inter se et odium inexorabile jam per quinquennium continuaverunt, nec poterat comes Ricardus, frater regis Angliæ, qui inter Christianos habetur clarissimus, pacificare; treugasque caute ab ipso initas ipsi Templarii in contemptum dicti Ricardi, quem garcionem esse asserebant, et in contumeliam fratrum suorum, videlicet Hospitalariorum, procaciter infregerunt. Item, nuper in bello inter nos et ipsos commisso, primicerius eorum et signifer, quem Balcaniferum vocant, contra ordinis eorum decretum primus recalcitavit in prælio fugitivus. Nunc autem mala malis addentes, et ordinis sui transgressiones transgressionibus accumulantes, magistros ac fratres suos captivos pro magna pecuniæ quantitate satagunt comparando redimere, quos non nisi pro zona quadam vel capistro, secundum ordinis eorum tenorem, novimus redimendos. Merito igitur multiplici tradidit eos Deus eorum, in manus odientium eosdem

Speech of the Sultan to the messengers refusing to release the captives.

¹ Herman de Perigord and Peter de Villebride. But both were probably dead.

A.D. 1246. "carceri mancipandos." Et sic austero vultu et torvo aspectu recedere jussit pro eis intercedentes, asserens incarcerationum conditionem fore protinus aggravandam. Quod cum nuntiis relatum fuisset, tristes recessuri dixerunt dictis mediatoribus; "Et quid in hoc articulo agendum est? dedimusne frustra vobis, in quibus speravimus, munera? consulatis nobis efficaciter, qualiter nostri incarcerati, quos exigimus, valeant liberari." Responderunt interpretes; "Vere nobis munera contulistis desiderabilia, et nos vobis proinde fidele consilium rependemus. Ecce summa negotii vestri. Procurate ut dominus imperator F[rethericus], quem, dominus noster supra omnes mortales diligit et reveretur, vel nuntio vel scripto significet domino nostro levi saltem supplicatione, et indubitanter gratis quos petitis omnes liberabuntur." Responderunt nuntii; "Nunquam quamdiu vitales auras attrahimus, ad hujus consilii consensum incurvabimur." Et sic sine spe captivorum liberationis, acriter redarguti, cum confusione redierunt. Ex cujus rei tenore colligi potest, quanta familiaritas Frethericum cum dicto Soldano copulavit.

They are advised to obtain the mediation of Frederick II.

Convenerunt omnes nobiles Angliæ tractaturi de supra-nominato negotio regni.

f. 199 b. Convenientibus igitur ad parlamentum memoratum totius¹ regni magnatibus, die videlicet qua cantatur *Lætare Jerusalem*, in primis aggressus est dominus rex ore proprio episcopos per se, postea vero comites et barones, deinde autem abbates et priores, videlicet super his, pro quibus miserat nuntios suos sollempnes ad concilium Lugdunense; et quasdam indulgentias et literas Papales, præsentis libri² præcedenti folio³ prænotatas, quas dicti nuntii reportarunt, eis ostendit, et qualiter dominus Papa dictis nuntiis pro rege et regno

¹ totius regni magnatibus] om. |

² C. ins. in.

³ Above, p. 519.

multa bona promisit ac præmisit. Sed quia dominus rex post indulgentias memoratas dictaque promissa magis sensit Papam, prout communiter audivit et vere postea didicit, manum aggravare, et quasi per contemptum plus solito in regnum protervire, ecclesiam opprimendo, ostendit eis articulos super gravaminibus et oppressionibus ecclesie et regni sui, quorum tenor talis est. A.D. 1246.

*Articuli expositi in concilio Lugdunensi super gravaminibus regni Angliæ quos hactenus nuntii ce-
laverant.*

Gravatur regnum Angliæ, eo quod dominus Papa non est contentus subsidio illo quod vocatur denarius beati Petri, sed a toto clero Angliæ gravem extorquet contributionem, et adhuc multa graviora nititur extorquere, et hoc facit sine domini regis assensu vel consensu, contra antiquas consuetudines, libertates, et regni jura, et contra appellationem et contradictionem procuratorum regis et regni, in generali concilio factam. Grievances presented to the Pope at Lyons from England. Papal extortions from the clergy.

Aliud gravamen.

Item, gravatur ecclesia et regnum, eo quod patroni ecclesiarum ad eas cum vacaverint clericos idoneos præsentare non possunt, prout dominus Papa per literas suas eis concessit, sed conferuntur ecclesie Romanis, qui penitus idioma regni ignorant, in¹ periculum animarum, et extra regnum pecuniam asportant, illud ultra modum depauperando. Patrons of churches prevented from presenting to them.

Aliud.

Item, gravatur in provisionibus a domino Papa factis, in pensionibus exigendis, contra literarum suarum tenorem. In quibus continetur, quod ex omnibus retentio- Provisions. More than the 12 benefices

¹ in] et, B.

have
5-19
A.D. 1246. nibus factis in Anglia non intendebat conferre nisi xii. beneficia post prædictarum confectionem literarum; sed credimus multa plura beneficia ab eodem postea esse collata, et provisiones factas.
(as promised) conferred by the Pope.

Aliud.

Italian succeeds Italian.
Item, gravatur quod Ytalicus Ytalico succedit, et quod Anglici extra regnum in causis auctoritate Apostolica trahuntur, contra regni consuetudines, contra jura scripta, eo quod inter inimicos conveniri non debent; et contra indulgentias a prædecessoribus domini Papæ regi et regno Angliæ concessas.

Aliud.

The clause non obstante.
Item, gravatur ex multiplici adventu illius infamis nuntii, non obstante, per quem juramenti religio, consuetudines antiquæ, scripturarum vigor, concessionum auctoritas, statuta, jura, et privilegia debilitantur et evanescent, quod infiniti de regno Angliæ oppressi sunt, graviter et afflicti, nec se dominus Papa versus regnum Angliæ in plenitudine suæ potestatis revocanda ita curialiter vel moderate gerit, prout procuratoribus regni ore tenus dederat in promissis.

Aliud.

Taxes of various kinds.
Item, gravatur in talliis generalibus, collectis, et assis sine regis assensu et voluntate factis, contra appellationem et contradictionem procuratorum regis et universitatis Angliæ.

Aliud.

In the benefices held by Italians the duty not done nor the churches kept up.
Item, gravatur eo quod in beneficiis Ytalicorum nec jura, nec pauperum sustentatio, nec hospitalitas, nec divini verbi prædicatio, nec ecclesiarum utilis ornatus, nec animarum cura, nec in ecclesiis divina fiunt obsequia, prout decet et moris est patriæ, sed in ædificiis suis parietes cum tectis corruunt et penitus lacerantur.

Omnes Angli tam ecclesiastici viri quam seculares de his oppressionibus conqueruntur, scribentes super hoc Papæ. A.D. 1246.

Hæc autem attendentes universi ac singuli unanimiter consenserunt, ut adhuc ob reverentiam sedis Apostolicæ domino Papæ humiliter ac devote, tam per epistolas quam per sollempnes nuntios, supplicarent, ut tam intolerabilia gravamina et jugum subtraheret importabile. Scripserunt igitur domino Papæ in hæc verba :

Litera episcoporum.

“ Reverendo in Christo patri I[n]nocentio], Dei gratia
 “ summo pontifici, episcopi Cantuariensis provinciæ
 “ suffraganei, cum recommendatione pedum oscula bea-
 “ torum. Sedis Apostolicæ benignitas, quæ nos nuper
 “ in concilio Lugdunensi constitutos in sinu honoris et
 “ specialis dilectionis collocavit, nec non ejus sublimitas,
 “ quæ tot affectibus nostræ condescendit parvitati, ad
 “ zelum honoris et optatæ prosperitatis sanctæ matris
 “ nostræ populi peculiaris et spiritualium quodammodo
 “ adoptionis filiorum animos nostros, cor, et affectus
 “ fervore fidei et affectu sinceritatis advocant speciali-
 “ oris, utpote qui pro ea et ejus honoribus animo
 “ libenti laborare disponimus, et ejus tranquillitati
 “ pro viribus studere, ut tenemur. Sane, quanto magis
 “ in devotione optamus reperiri ferventiores, tanto
 “ profecto nostrum populum et regnum in unitate
 “ ecclesiæ matris nostræ confovere tenemur studiosius.
 “ Quod utique perficere non absque dictæ sedis adju-
 “ torio speciali, nulla prorsus via per nos poterit ad-
 “ impleri. Nuper siquidem cum in concilio illustris
 “ principis et domini Angliæ regis in media Quadra-
 “ gesima essemus præsentis, quædam audivimus, quæ
 “ vestræ sanctitati referimus dolentes, regem scilicet et
 “ proceres necnon populum quasi universum rodere ac

Letter of the suffragans of the province of Canterbury to the Pope on the above grievances.

A.D. 1246. “ multiplicatis querimoniis murmurare, quod in colla-
 Letter of “ tionibus beneficiorum, quæ per provisos in Anglia
 the suffra- “ fiunt incunctanter, nobilium atque aliorum vocatio-
 gans of the “ nibus contra eorum et regni privilegium ad judicia
 province “ extra regnum, necnon aliis plerisque molestiis, quas
 of Canter- “ vestræ beatitudini, ut credimus, plenius insinuare
 bury to the “ proponunt, ipsi et regnum atque populus universus
 Pope on “ jugo oppressionis intolerabilis existunt prægravati.
 the above “ Et hæc publice objurgantes proponebant in cordibus
 grievances. “ quasi se malle mori, quam ea, cum magis ac magis de
 “ die in diem pullulare videantur, diutius tolerare, præ-
 “ sertim cum eadem gravamina ipsos et eorum populum
 f. 200. “ sæpius, ut asserunt, ac durius affligant, promissione
 “ moderaminis, quam ipsorum procuratoribus a vestra
 “ sanctitate in supradicto concilio factam esse dicunt,
 “ jam non obstante. Clamor insuper et tumultus tot
 “ et tantorum, quamvis nobis periculosius videretur
 “ et ad diu tolerandum gravis, tamen per nos, qui ad
 “ hoc diligentia qua novimus laborare curavimus, ulla
 “ prorsus ratione nequiverat sedari. Sane cum hæc, si
 “ procedant, dolorum initia et multorum malorum in
 “ Anglia, ut perpendimus et timemus, erunt fomenta,
 “ pedibus vestræ sanctitatis lacrimosis precibus prostrati
 “ deprecamur quatinus, fidei Anglicanæ fervorem at-
 “ tendentes et quod idem regnum sacrosanctæ Romanæ
 “ ecclesiæ specialiter extiterit devotum, turbationem
 “ ejusdem regni paterno occurrentes solatio, illis de
 “ regno in his quæ ad salutem et tranquillitatem per-
 “ tinent ipsorum ob Dei reverentiam prospicere velit.
 “ Et nos eosdem, quorum sitimus salutem et quietem,
 “ sic in unitate fidei et devotione ecclesiæ studebimus
 “ conservare, quod Deo et ecclesiæ, necnon vobis, pater
 “ reverende, Christo propitio,¹ cedet ad honorem. Ad
 “ hoc placeat sanctitati vestræ, præfati principis nostri
 “ et fratris ejusdem comitis Cornubiæ animos sub

¹ Par. has *vel præposito* in the margin. It is not in C.

“ honestatis forma pacificare, qui in facto pro invicem A.D. 1246.
 “ se fore proponunt non modicum gravatos, et causam
 “ asserunt gravaminis memorati, favorem ecclesiæ
 “ Romanæ parti adversæ nimis attributum.”

Litteræ missæ domino Papæ ex parte abbatum et priorum Angliæ.

“ Sanctissimo patri ac domino in Christo carissimo, Letter of the abbats and priors of England to the Pope.
 “ [Innocentio] Dei gratia universalis ecclesiæ summo
 “ pontifici, devoti filii sui abbates et priores eorumque
 “ conventus provinciæ Cantuariensis et Eboracensis,
 “ salutem et pedum oscula beatorum. Divinæ provi-
 “ dentia majestatis in numero, pondere, et mensura
 “ disponens universa, ecclesiæ sponsæ suæ sic jecit in
 “ petra solida fundamentum, ut super structura sta-
 “ bilis fundamenti cæmento sanguinis Filii Sui fortius
 “ solidati facilius et felicius surgeret paries erigendus.
 “ Ecclesia quidem universalis, quæ a sanguine Christi,
 “ qui plus clamat veniam quam vindictam, sic suo
 “ Sponso disponente, sub uno patre regitur ac pastore,
 “ sicut archa in cathaclismo regebatur *in cubito con-* Gen. vi. 16.
 “ *summata.* Sane Christus, Dei virtus et sapientia,
 “ ecclesiam universalem, tanquam sponsam unicam,
 “ sibi copulavit, quia *una est columba sua, electa sua,* Cant. vi. 8.
 “ quæ licet in particulares sit divisa, non tamen esse
 “ debet a cultu divino discrepans aut diversa; ecclesia
 “ quidem Anglicana se semper Sponso suo, qui cum ea
 “ traxit in utero virginali, *absque macula sive ruga in-* Eph. v. 27.
 “ *cessanter exhibuit gloriosam.* De civitate enim Dei, Ps. lxxxvi.
 “ scilicet ecclesia Anglicana, usque ad tempora novissima ^{2.}
 “ *dicta sunt gloriosa,* quæ sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ
 “ membrum speciale, mons ¹ *Libani, decor Carmeli et* Isa. xxxv.
 “ *Saron,* in divinis obsequiis frequens ac sollicita, cum ^{2.}
 “ candore munditiæ tanquam aquam cor effundens

¹ mons] Sic, probably for *gloria montis.* See Isa. xxxv. 2.

- A.D. 1246. “ puras ad Deum levat manus, orationis thura ad con-
 Letter of “ sistorium Trinitatis jugiter dirigendo. Licet autem
 the abbats “ divinis obsequiis sit intenta non modicum, condolet,
 and priors “ tristatur, et turbatur propter exactiones, oppressiones,
 of England “ et tribulationes multimodas, quæ invenerunt eam
 to the “ nimis. Quia, ut ex assertionemagnatum necnon et
 Pope. “ clamore populari accepimus, *ventus irruens a deserto*
 Job. i. 19. “ *quatuor ipsius angulos, tanquam domum Job, vehe-*
 “ *menter impulit et concussit.* Unde ipsa plausum in
 “ planctum et lætitiã commutavit in lamentum, quia
 “ anima ejus in amaritudine est, nisi per vestrã
 “ gratiam majestatis caput ipsius jam demissum sulli-
 “ mius elevetur. Ad vos igitur, pater reverende, tan-
 “ quam ad columpnã, quam fixit Deus et non homo,
 “ ecclesia Anglicana recurrit, confidenter sperans in
 “ Domino, Qui facit bonitatem, quod contra oppressiones
 Ps. lxxxiv. “ ipsius salubrem adhibebitis medicinã, et per *justi-*
 11. “ *tiam, quæ de cælo prospexit,* mediante Dei et hominis
 “ unione, unicuique jus suum tribuetis et in sua
 “ justitiã conservabitis universos. Cum igitur simus
 “ sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ filii fideles ac devoti,
 “ ut jacula prævisa minus lædant, præmissa sedi Apo-
 “ stolicæ duximus intinanda, videntes eidem multiplex
 “ periculum imminere, et nisi in multis a vobis con-
 “ tingat remedium adhiberi, timendum est ne tumultus
 “ fiat in populo, scandalum oriatur, et scisma multi-
 “ pliciter generetur. Commovetur enim populus contra
 “ regem, ab ipsius fidelitate paratus recedere, nisi contra
 “ morbos imminentes per potentiam regiam citius oc-
 “ curratur. Asserunt enim proceres et magnates, quod
 “ si ecclesiæ collatæ monasteriis ab eisdem clericis
 “ Ytalicis conferantur, ipsas ecclesias et alia beneficia
 “ in proprietatem suã juste poterunt revocare, quia ex
 “ eis fructus provenientes ad usus pauperum et pere-
 “ grinorum debent de jure deputari, cum hæc fuisset
 “ intentio conferentium et causa conferendi. Provi-
 “ deat ergo sanctitas vestra, ut regnum et sacerdotium

“ nullatenus sint divisa. Quia si ecclesia Anglicana, A.D. 1246.
 “ quæ quondam fuit *posita in superbia sæculorum*, Isa. lx. 15.
 “ secundum verbum propheticum, quasi terra gigantum,
 “ detrahatur in ruinam, inter regnum et sacerdotium
 “ divisione facta, gemat tam populus quam sacerdos,
 “ et ex hoc strages multorum posset subsequi sine
 “ mora. De injuriis, de quibus proceres ac magnates
 “ conqueruntur, per latores præsentium poteritis edo-
 “ ceri, ut correctione subsequente mœror eorum in
 “ gaudium convertatur.”

*Litteræ missæ domino Papæ ex parte comitum et baro-
 num, magnatum, ac universitatis Angliæ.*

“ Sanctissimo, etc., devoti filii sui comes Cornubiæ R[icardus] Letter of the nobles, clergy, and people of England to the Pope.
 “ cardus], S[imon] de Monte Forti comes Legrecestriæ,
 “ [Humfridus] de Boun comes Herefordiæ et Essexiæ,
 “ R[ogerus] le Bigod comes Northfolkiæ, R[icardus]
 “ comes Gloverniæ et Hertfordiæ, R[ogerus] comes
 “ Wintoniæ, W[illelmus] comes Albemariæ, H[ugo]
 “ comes Oxoniensis, et alii totius regni Angliæ barones,
 “ proceres, et magnates, ac nobiles portuum maris
 “ habitatores, necnon et clerus et populus universus,
 “ salutem et debitam tanto pontifici in omnibus re-
 “ verentiam. Sic mater ecclesia tenetur filios suos con-
 “ fovere, ipsos sub alas suas congregando, ut filii sui non
 “ degenerent in obsequio matris suæ, sed pro matre,
 “ si necesse fuerit, *manum suam mittant ad fortia*, et Prov. xxxi. 19.
 “ arma et scutum assumentes pro defensione sua cui- f. 200 b.
 “ libet discrimini se opponant, de cujus uberibus lac
 “ sugunt consolationis, et ad ipsius dependent ubera
 “ pietatis. Mater enim filiorum uteri sui debet remi-
 “ nisci, ne si secus fiat, lactis pabulum subtrahendo,
 “ videatur novercari. Pater etiam a filiis suam sub-
 “ trahens pietatem, non pater, sed victricus merito
 “ debet appellari, cum filios naturales spurios reputat
 “ aut privignos. Iccirco, pater reverende, *currus Israel* 4 Reg. ii. 12.
 “ *et auriga ejus*, ad asilum vestræ pietatis recurrimus

A.D. 1246. “ confidenter, clamantes post vos, implorantes etiam
 “ humiliter et devote, quatinus ob spem retributionis
 “ divinæ voces clamantium post vos dignemini mise-
 “ ricorditer exaudire, et gravaminibus, injuriis, et
 “ oppressionibus, regno Angliæ et domino nostro regi
 “ multipliciter impositis ac illatis, velitis salubre
 “ remedium adhibere. Alioquin necesse est ut veniant
 “ scandala, clamore populi tam dominum regem quam
 “ nos intolerabiliter impellente, quoniam nisi de gra-
 “ vaminibus domino regi et regno illatis rex et reg-
 “ num citius liberentur, oportebit nos ponere murum
 “ pro domo Domini et libertate regni. Quod quidem
 “ ob Apostolicæ sedis reverentiam hucusque facere
 “ distulimus, nec ultra reditum nuntiorum nostrorum,
 “ qui propter hoc ad sedem Apostolicam mittuntur,
 “ dissimulare poterimus, quin¹ regni Angliæ tam
 “ clero quam populo, qui talia nullatenus sustinebunt,
 “ pro viribus nostris subveniamus. Et nisi citius
 “ prædicta per vos corrigantur, pro certo teneat vestra
 “ sanctitas, quod non immerito timeri potest quod tam
 “ ecclesiæ Romanæ quam domino regi tale periculum
 “ imminebit, quod eidem remedium, quod absit, de
 “ facili non poterit adhiberi.”

*Litteræ missæ domino Pape ex parte domini regis
 Angliæ pro oppressionibus regni et magnatum.*

Letter of
 the king to
 the Pope.

“ Sanctissimo, etc. Novit Ille Qui nihil ignorat, quod
 “ matrem nostram Romanam ecclesiam semper habe-
 “ mus in visceribus dilectionis sinceræ, sicut eam quam²
 “ diligere valemus, et ad quam imminentibus necessi-
 “ tatis articulis, ut filius ad matrem, quem suis lac-
 “ tavit uberibus [et] fovere tenetur sub sua protectione
 “ specialiter militantem, confugimus confidenter. Verum
 “ clamorem incomparabilem magnatum Angliæ, tam cleri
 “ quam populi, non possumus obaudire, quantumcunque

¹ *quin*] quoniam, B.

| ² B. ins. n.

“ dilectionis affectionem erga dictam matrem nostram A.D. 1246.
 “ gerimus, et gerere jugiter per Dei gratiam intendi-
 “ mus.¹ Dicti namque magnates magis solito invaluere
 “ clamantes, ut nos ab oppressionibus alias per nuntios
 “ suos sollempnes vobis ostensis, quæ, sicut ferunt,
 “ novissima magis gravant, majestas regia faceret
 “ liberari. Quapropter cum dicti magnates ad præ-
 “ sentiam nostram merito destinent nuntios speciales,
 “ sanctitati vestræ supplicamus attente, ut eorum
 “ supplicationibus taliter velitis annuere, quod tam
 “ matri nostri quam vobis filios nos reddatis benivolos
 “ et devotos; ne si secus agatur, ecclesia Romana et
 “ nos in tali simus periculo constituti, (quod avertere
 “ dignetur sua misericordia Deus mediante,) quod nos
 “ oporteat in perpetuum subjacere.”

*Litteræ ejusdem missæ cardinalibus pro dictis oppres-
 sionibus.*

“ Venerabilibus in Christo patribus universis et sin- Letter of
 “ gulis, Dei gratia sanctæ Romanæ ecclesiæ cardinalibus, the king
 “ H[enricus] ejusdem gratia rex Angliæ, etc., salutem to the
 “ et sinceræ dilectionis affectum. cardinals. Quantumeunque
 “ Romanam ecclesiam diligamus et ipsius affectemus
 “ commodum et honorem, clamorem magnatum nostro-
 “ rum Angliæ tam cleri quam populi, qui magis solito
 “ invaluere clamantes super oppressionibus, tam domino
 “ Papæ quam vobis alias significatis per sollempnes
 “ nuntios eorundem, dissimulando non possumus per-
 “ transire. Quapropter ipsi domino Papæ supplicamus ²
 “ humiliter et devote, ut justis supplicationibus eorum
 “ ei faciendis [per] nuntios iteratos ³ taliter condescen-
 “ dat, quod ipsos dictæ ecclesiæ et nobis reddat magis
 “ favorabiles et devotos, et a fidelitate vestra nullate-
 “ nus alienos. Paternitatis etiam vestræ dilectionem

¹ *intendimus*] intendamus, B.

² *supplicamus*] So C.; supplican, B.

³ C. ins. *ita*.

A.D. 1246. “attente rogamus, quatinus partes vestras velitis in-
 “terponere diligenter, ut iterati nuntii dictorum mag-
 “natum a domino Papa et vobis pōssint taliter exau-
 “diri, quod præfatæ ecclesiæ et nobis non videatur
 “periculum imminere, cui nos oporteat in perpetuum
 “subjacere, quod timetur non modicum ab universis
 “et singulis regni nostri. Teste meipso apud West-
 West-
 minster,
 28 March. “monasterium, vigesimo octavo die Martii, anno regni
 “nostri trigesimo.”

*Adduntur querelæ querelis super injuriis Romanæ
 curiæ.*

Complaints of the court of Rome brought by many. Cum autem dominus rex¹ supra prædictis oppres-
 sionibus cotidie supervenientibus, de quibus querelæ
 multiplicabantur circumquaque, accesserunt multi per
 curiam Romanam enormiter læsi et dampnificati, spe-
 rantes dominum regem et suos in concepto proposito
 firmiter permansuros, [et] multas injurias sibi illatas ad
 recentem memoriam regis et regii consilii conquerendo
 suscitavit. Et quædam quæ prius non recolebantur
 per querulos articulis prioribus addebantur injuriæ, non
 minimum regi et regno derogantes, in hunc modum :

Querela justissima.

Complaint of the Pope's requirement of military service. Nuper² etiam ab Apostolica sede emanarunt literæ,
 non modicum regis et regni præjudicium continentes ;
 videlicet, quod aliqui prælati decem milites strenuos,
 etiam aliqui quinque, et aliqui quindecim invenirent
 domino Papæ, qui in servitio ecclesiæ Romanæ starent
 per annum integrum, et prælatorum stipendiis milita-
 rent, cum equis et armis sufficienter instructi, ubi domi-
 nus Papa duxerit providendum. Quod servitium mili-
 tare nulli nisi soli regi et regni principibus debetur,
 nec ab aliquo³ usque ad nostra tempora aliquo tempore

¹ Sic. the verb being omitted.

² *Nuper*] Super, B.; insuper, C.

³ C. ins. *tempore*, omitting *aliquo*

tempore afterwards.

exactum fuisse recolitur. Et si summo pontifici placuisset absque assensu regio hujusmodi exactionem fecisse, aut pro ea non modicam redemptionem recepisse, nullatenus debuisset. Præterea, ne dominus rex contra hoc sibi prospicere potuisset, fraudulenter¹ fuit a quibusdam nuntiis ecclesiæ provisum, et singulis prælatis ab eisdem mandatum, quod hujusmodi exactionem et pro ea gravem redemptionem receptam, usque ad dimidium annum, sub pœna excommunicationis nulli omnino revelarent.

A.D. 1246.

Fraus inaudita.

Querela de Cantuariensis archiepiscopi [enormi injuria].²

Item, in universorum et singulorum patronorum ecclesiarum Angliæ præjudicium non modicum et gravamen his diebus domino Cantuariensi concessum est, ut obventiones sive fructus unius anni beneficiorum, quæ vacare contigerint in provincia Cantuariensi, eidem domino Cantuariensi conferantur.

f. 201.
Complaint of the privilege given to archbishop Boniface.

Qualiter Terra Sancta per recessionem Chorosminorum a soldano Babilonia respiravit.

Eisdemque temporibus, detestabiles Chorosmini, com-pleto eorum in Terra Sancta facinore, exigebant a Soldano³ Babiloniæ instanter et proterve, ut quædam sibi promissa et pacta pro labore suo bellico sibi sine per-cunctatione ac difficultate persolveret. Quibus cum Soldanus memoratus procaciter ac negative respondisset, asserens ipsos satis ditari ex spoliis devictorum, dixerunt Chorosmini, quod etsi spolia reportassent, tamen personas captivorum nobiles et magnis thesauris redimendos ipsi Soldano præsentaverunt. Et cum ex talibus verbis orirentur jurgia, recesserunt omnes ab eodem Soldano in furore et iracundia comminando. Et facta

Impertinens usque huc ○
†

Quarrel of the Kharrismians with the Sultan of Cairo.

¹ *fraudulenter*] Written over an erasure.

² *enormi injuria*] From C. The words have been erased in B.

³ Malek-es-Saleh Nodgemeddin.

A.D. 1246. cum Soldano¹ Damasci pactione et inito fœdere, adhæserunt ei. Et dedit idem Soldanus Damasci, in odium et perniciem Babiloniorum, filiam suam nuptui principi Chorosminorum. Et ex tunc Damasci respirantes potenter Babilonios Christianis inimicissimos debellarunt, adjutorio freti Chorosminorum. Quod cum Christiani cognovissent, ex Sarracenorum discordia et præcipue ex hostium discrimine qualemqualem spem et consolationem conceperunt.

Qualiter Frethericus causam suam intendebat justificare.

Letter of Frederick II. to the prelates and nobles of England.

Temporibus quoque sub eisdem, Frethericus quem nominare imperatorem prohibet ecclesia, ut famam suam restauraret, quam de hæresi præcipue læsam enormiter sentiebat, hanc epistolam nobilibus Angliæ, quos omnes cum rege sperabat viriliter contra importunitates Romanæ curiæ certaturos, duxit transmittendam.

Epistola Fretherici ad clarificandam famam suam.

“ Frethericus, etc.² prælati ecclesiarum, comitibus et baronibus, nobilibus et universis per regnum Angliæ constitutis, quibus præsentis literæ ostensæ fuerint, devotis et amicis suis, salutem et omne bonum.

“ Etsi causæ nostræ justitiam vulgaris famæ præloquium et regionum veridica testimonia nuntiorum ad universitatis vestræ notitiam perduxisse credamus, quia tamen

Hor. Ars Poet. 180.

“ Segnius irritant animum demissa per aurem,
“ Quam quæ sunt oculis demissa fidelibus,”

“ ipsam puram et nudam veritatem processus, quem
“ contra nos summi pontifices hactenus habuerunt,

¹ Malek es-Saleh Ismail.

² Epistole Petri de Vineis, i. 3,

| p. 98, where it is addressed to the king of France.

“ vestro conspectui præsentamus. Ad cujus inspectio- A.D. 1246.
 “ nem plenariam et attentam, a tot temporibus et Letter of
 “ diebus nostris negotiis deputatis¹ unum sufficiens Frederick
 “ tempus et diem nobis affectio vestra concedat, quo si II. against
 “ licuerit attente consilia vestra recte considerent, si fue- the Pope
 “ rit in pontificibus nostris pontificalis rectitudinis zelus; in his own
 “ si nobis tot et tantis injuriis lacessitis² justa debeat defence.
 “ defensio denegari; si demum Christi vicarii Christi
 “ vices impleverint, et si prædecessoris Petri succes-
 “ sores ejusdem imitentur exemplum. Considerent
 “ etiam, quo jure censi debeat processus hujusmodi
 “ contra nos habitus, vel quo nomine nuncupari, si dici
 “ valeat sententia, quam judex incompetens promulga-
 “ vit. Nam etsi nos, nostræ catholicæ fidei debito sug-
 “ gerente, manifestissime fateamur collatam a Domino
 “ sacrosanctæ Romanæ sedis antistiti plenariam in
 “ spiritualibus potestatem, quantumcunque, quod absit,
 “ sit ipse peccator, ut *quod in terra ligaverit, sit liga-* S. Matt.
 “ *tum in cælis, et quod solverit, sit solutum*; nusquam xvi. 19.
 “ tamen verum legitur divina vel humana sibi lege
 “ concessum, quod transferre pro libito possit imperia,
 “ aut de puniendis temporaliter in privatione regnorum
 “ regibus aut terræ principibus judicare; cum licet ad
 “ eum a jure et more majorum consecratio nostra
 “ pertineat, non magis ad ipsum privatio seu remotio
 “ pertinet, quam ad quoslibet regnorum prælatos, qui
 “ reges suos, prout assolet, consecrant et inungunt. Esto
 “ sine præjudicio nostro, quod habeat hujusmodi potes-
 “ tatem; estne istud a plenitudine potestatis ipsius quod,
 “ nullo prorsus ordine juris aut ordinis jure servato,
 “ animadvertere possit in quoslibet quos asserit sue
 “ ditioni subjectos? Processit enim contra nos nuper,
 “ ut dicitur, non per accusationis ordinem, cum nec
 “ accusator apparuisset idoneus nec inscriptio præcessis-
 “ set, et nec per denuntiationem, legitimo denuntiatore
 “ cessante, nec per inquisitionis modum, quam clamosa

deputatis] *deputatos*, B.

| ² *lacessitis*] *lacessitus*, B.

A.D. 1246. “ insinuatio non præcessit; cum etiam nullorum inquisi-
 Letter of “ torum facta nobis extiterit copia; si qui forsan occulte,
 Frederick “ cum nulli fuerint [publice], per hujusmodi judicem ad
 II. against “ inquisitionem addicti. Asserit omnia fore notoria,
 the Pope “ quæ nos esse notoria manifeste negamus, et esse
 in his own “ notoria, per legitimum testium numerum non pro-
 defence. “ bantur. Sic enim quilibet judex posset per se, solum
 “ erimen asserendo notorium, spreto juris ordine, quem-
 “ libet condempnare. Insurrexerunt in nos in conci-
 “ lio, sicut dicitur, aliqui testes iniqui, vel valde per-
 “ pauci, quorum unum, veluti Calviensem¹ episcopum,
 “ suis, fratre videlicet et nepote, per nos ex causa pro-
 “ ditionis ad suspendium legitime condempnatis, offensa
 “ rationabilis nobis reddidit odiosum, et juste propterea
 “ repellendum. Aliquos, tanquam ex ultimis partibus
 “ Hyspaniæ prodeuntes, Tarcagonensem² scilicet et
 “ Compostellanum³ antistites, [quos] negotiorum Ytaliæ
 “ natalis zonæ⁴ longinquitas inscios,⁵ et eosdem venenosæ
 “ subornationis inductio nostræ justitiæ fecit infestos.
 “ Esto præterea, quod legitimi fuerint subsistentibus
 “ testibus actor et judex, defuit tertius, [reus] qui vel
 “ præsens vel contumaciter absens secundum justitiam
 “ debuit condempnari. Citati namque⁶ in prædicatione
 “ sua Lugduni, sicut audivimus, licet prorsus informiter,
 “ videlicet, quod ipsi citati⁷ et aliis nullis aliorum om-
 f. 201 b. “ nino personis, aut causis expressis, facturi justitiam
 “ deberemus per nos vel responsales idoneos comparere;
 “ præsentibus pro certo non fuimus, sed ex justis causis
 “ absentes, ad quarum allegationem admissi responsales
 “ nostri legitimi non fuerunt, nec absentes contuma-
 “ citer fuimus, cum præter id quod nulli fuerit citatio,

¹ Calviensem] Calmensem, B.; Calmenum, C.; Edward, bishop of Calvi.

² Peter de Albalat, bishop of Tarragona.

³ John Arias Suares, bishop of Compostella.

⁴ zonæ] Pct. de Vineis; rōne, i.e. ratione, B.

⁵ inscios] in suos, B.

⁶ B. ins. pro.

⁷ citati] citanti, B.

“ ut est dictum, peremptorium terminum, prout ordo
 “ juris expostulat, citatio non haberet, prout citationis
 “ forma principibus et praelatis missa per literas eviden-
 “ ter ostendit. Contumaciam nostram præterea magis-
 “ tri Thadæi de Suessa, magnæ curiæ nostræ judicis
 “ dilecti fidelis nostri, procurationis plenum mandatum
 “ excusat, cujus auctoritas ex eo quod contra nos non
 “ ex civilibus, sed ex criminalibus, sit processum, ad
 “ quæ frustra procurator intervenit, nullatenus enervat-
 “ tur, cum ipsius citationis tenor, quæ nos aut procu-
 “ ratores nostros exigit, manifeste contrarium dedisset
 “ intelligi; videlicet, quod contra nos non criminaliter,
 “ sed tantum civiliter fuisset agendum, prædictis etiam
 “ omnibus, absque nostræ justitiæ præjudicio, circum-
 “ scriptos. Dato quod manifeste fuerimus contumaces,
 “ non est ista legitima contumaciæ pœna, quod delatus
 “ aut accusatus et contumax per diffinitivam sententiam
 “ ante ceptum rite judicium, privato vel publico judi-
 “ cio, nullo a sua causa discusso, debeat condemnari.
 “ Sunt enim in talibus aliæ contumacium pœnæ, civi-
 “ libus legibus et canonicis introductæ. Denique posito,
 “ quod omnia prædicta juris præsidia, licet irrefraga-
 “ bilia, causæ nostræ deficiant; ipsius pronuntiationis
 “ tenor ipsam sententiam nullam ostendit, per quam
 “ non procurator noster præsens, sed nos absentes ex-
 “ titimus condemnati, quam ipso jure nullam esse
 “ sententiam leges et jura quælibet manifeste declarant.
 “ Evidentem quoque processus et procedentis iniquitatem
 “ causæ denotant, quas in sententia comprehendit, a
 “ quibus nos incorruptibilis veritas et publica muni-
 “ menta defendunt; prout seriatim hæc fida relatio
 “ latoris præsentium, ipsorum munimentorum tenor
 “ manifestissime profitetur, quanquam ad tam diræ
 “ pœnæ sententiam, si tamen sententia dici potest, quæ
 “ contra nos præcipitata dinoscitur, contra Romanum
 “ principem omnia prædicta et singula minime suffe-
 “ cissent. Manifestum namque præcipitium et ex præ-

A.D. 1246.
 Letter of
 Frederick
 II. against
 the Pope
 in his own
 defence.

¹ A passage of some length in Peter de Vincis is here omitted.

A.D. 1246. " concepto jamdudum animi fervore fuisse dinoscitur
 Letter of " in prædictis, dum venerabilem Frissegensem¹ episco-
 Frederick " pum, dilectum principem fratrem H[enricum]² magis-
 II. against " trum domus Hospitalis Theutonicorum, et magistrum
 the Pope " P[etrum] de Vinea, magnæ curiæ nostræ judicem,
 in his own " dilectos fideles nostros, quos ultimo pro omnimoda
 defence. " consummatione tractatæ pacis ad concilium misera-
 " mus, saltem per triduum summus pontifex noluit
 " præstolari; non³ expectato etiam magistro Walterio
 " de Oera, capellano, notario, et fidei nostro, qui de
 " conniventia⁴ summi Pontificis et quorundam de fra-
 " tribus ad nos missus, per viginti dies expectari debuit,
 " (hoc fuit solummodo per biduum, quo tempore præ-
 " dicti processio iniqui Lugduni distabat,) ad multa[m]
 " nobilium et quamplurium prælatorum instantiam
 " expectatus. Apparet nihilominus animosa nimis et
 " ampulosa non minus ex ipsius inflictæ pœnæ severi-
 " tate sententia, per quam imperator Romanus, impe-
 " rialis rector et dominus manifestus⁵ læsæ majestatis
 " crimine dicitur condempnatus; per quam ridiculose
 " subicitur legi, qui legibus omnibus imperialiter est
 " solutus, a quo temporales pœnæ sumendæ, cum tem-
 " poralem hominem superiorem non habeat, non sunt
 " in homine, sed in Deo; spirituales autem pœnas.
 " per sacerdotales nobis pœnitentias indicendas, tam
 " pro contemptu clavium quam pro aliis transgressio-
 " nis humanæ peccatis, nedum a summo pontifice, quem
 " in spiritualibus patrem nostrum et dominum profite-
 " mur, si tamen nos filium debita relatione cognoscat,
 " sed per quemlibet sacerdotem reverenter accipimus et
 " devote servamus. Ex quibus omnibus manifeste liquet,
 " quod potius ignominiose quam juste habendos nos
 " dixerit a catholica fide suspectos, quoniam⁶ nos teste

¹ Conrad von Toelz und Hohen-
 burg, bishop of Freising.

² Henry von Hohenlohe.

³ non . . . expectatus] Not in
 P. de Vineis.

⁴ Par. has *vel convenientia* in the
 margin; C. has *convenientia* in the
 text.

⁵ *manifestus*] manifestis, B.

⁶ *quoniam*] quam, B.

“ supremo Juce in omnibus et singulis ejusdem A.D. 1246.
 “ articulis, secundum universalem ecclesie disciplinam Letter of
 “ et approbationem per Romanam ecclesiam, symbolum Frederick
 “ firmiter credimus et profitemur simpliciter. Advertat II. against
 “ igitur industria vestra, si predicta nulla sententia ipso the Pope
 “ jure, nullus ipso jure processus, non magis in nostram, in his own
 “ quam in omnium regum et principum ac quarumlibet defence.
 “ temporalium dignitatum perniciem, debeat observari,
 “ quam nulla nostrorum Germaniæ principum, a quibus
 “ assumptio, status, et depressio nostra dependent,
 “ presentia vel consilia firmaverunt. Advertat et aliud,
 “ qualis ex istis initiis exitus expectetur. A nobis in-
 “ cipitur, sed pro certo noveritis, quod in aliis regibus
 “ et principibus finietur, a quibus publice gloriantur
 “ resistentiam aliquam minime formidare, si, quod absit,
 “ posset nostra potentia primitus conculcari. Reges,
 “ igitur, vestri justitiam in causa nostra defendite. Suis
 “ et eorum heredibus providete. Nec nos illud omit-
 “ temus, quin fidei regalis constantiam, ex affinitatis
 “ federe, ad presens fiducialiter requiramus. Ut ne-
 “ dum quod adversario nostro, nuntiis aut legatis ipsius
 “ occulte vel publice faveat, quin potius nobis toto
 “ posse assistat viriliter et potenter, nullum omnino
 “ nuntium aut legatum populo suæ jurisdictioni sub-
 “ jecto in nostra dispendia convertere molientem, ali-
 “ quatenus admittere debeat. Pro certo scituri, quod
 “ per nos, in quibus inchoata est tantæ temeritatis
 “ audacia, quod ad privationem nostri velut cujuslibet
 “ sacerdotis pontificalis auctoritas officium suæ juris-
 “ dictionis extendit, taliter assistente nostris auxiliis
 “ dextra Regis regum, quæ semper justitiam comitatur,
 “ ipsis principiis occurretur, dummodo se nobis illorum
 “ potentia non opponat, scilicet regum et principum,
 “ quos communiter causa nostra contingit, et quorum
 “ non minus vertitur interesse quam nostrum, quod
 “ vobis et aliis orbis terræ nobilibus causam justi ti-
 “ moris in talibus nostra defensio non derelinquet.

A.D. 1246. Letter of Frederick II. against the Pope in his own defence.
 f. 202.
 Turin, July 31.

“ Inviti tamen hoc facimus, teste Deo. Sed necessario
 “ provocati, velut qui peste multiplici Christianitatem
 “ nostris temporibus videmus attritam. Ad cujus aux-
 “ ilium una vobiscum, prout etiam nuperrime regiæ
 “ magnificentiæ scripsimus, totis intendere viribus spe-
 “ rabamus. Requirit autem de manu ejus hoc Domi-
 “ nus, qui tanto discrimini, quod toti fere¹ reipublicæ
 “ Christianæ minatur excidium, materiam subministrat.
 “ Ad hæc, quicquid Hugo Kabuche,² miles dilectus,
 “ nuntius et fidelis noster, vobis super præmissis ex
 “ parte nostra dixerit, tanquam personæ nostræ indu-
 “ bitanter credat dilectio vestra specialis. Datum³
 “ Taurini, pridie [kalendas] Augusti iii. indictione.”

Commota sunt multorum corda et aversa a Papa.

The hearts of many princes alienated from the Pope.

Hæc autem epistola cum ad notitiam multorum principum pervenisset, corda a domino Papa protinus averterunt, superbiam Romanæ curiæ, si contingeret Frethericum succumbere, merito formidantes.

Eligitur Andegravius H[enricus] de Duringe in regem Alemanniæ, in novum imperatorem per consequens promovendus.

○
†
Election of Henry Raspe, landgrave of Thuringia, to the empire.

Dominus igitur Papa vigilantibus sollicitudine causam suam cupiens promovere, et partem suam justificare, et memoratum Frethericum irremediabiliter conterere, procuravit ut Andegravius Duringiæ in imperatorem eligeretur, et electus ab omni ecclesia promoveretur. Promisit igitur eidem pecuniare et militare subsidium

¹ fere] foret, B. At the foot of this page (f. 201b) is written, *Nota hic incomparabilem stragem. xii** hominum interfecti sunt a Chorosminis Jerusalem. Rex Turcorum

* xii., id est duodecim milia.

impugnatur et expugnatur a Tartaris. Soldanus Babiloniæ restitit Tartaris stipatus ccc. armatis. This is not in C.

² Called *Chalbat* above, pp. 18, 19.

³ *Datum . . . indictione]* Om. C.

copiosum. Scripsit igitur archiepiscopo Coloniensi¹ et A.D. 1246. aliis Germaniæ prælatis et nobilibus, ut hoc negotium festino effectui manciparent, in quo multi, præcipue archiepiscopus² Coloniæ, consenserunt. Misit igitur dominus Papa imperatori suo Andegravio thesaurum non minimum, quo guerram contra Frethericum motam et continuatam potenter sustineret. Frethericus autem pecuniam illam necnon et quædam regalia donativa portantibus fecit insidiari, ut illa in usus convertens proprios, tam Andegravium æmulum suum, quam Papam adversarium suum dampnificaret.

*De bello commisso inter novum electum regem Aleman-
niæ et C[onradum] filium Fretherici.*

Comperiens igitur Frethericus memoratum Andegra- Frederick II. sends his son Conrad against Henry Raspe.
vium, æmulum suum, in sui dedecus et ruinam, Papa procurante, in Alemannia procreari et thesauris Papalibus abundanter saginari, nobiles quoque quamplures Germaniæ eidem indissolubiter adhærere, obstupuit et doluit vehementer. Misit igitur contra eum filium suum Conradum cum manu militari non minima, ut eidem hostiliter resisteret dimicando. Sed in die certaminis, qui certius eundem C[onradum] juvare tenebantur, corrupti Papali, ut dicitur, pecunia, in campo dominum suum fugitivi, vel potius ad partem adversantium convolantes, turpiter reliquerunt. Unde victus dictus C[onradus] ad patrem suum fugitivus et inglorius remeavit. Defeat of Conrad.

*Maritata est filia comitis Provinciæ junior Karolo
fratri regis Francorum juniore.*

Anno quoque sub eodem, liberata est filia comitis Provinciæ Reimundi jam defuncti, natu scilicet minor, Marriage of Charles of Anjou to

¹ Conrad of Hohenstadt. | *ciparent to consenserunt* is written
² *archiepiscopus Coloniæ*] From | over an erasure in B.
C.; archiepiscopi, B. From *man-*

A.D. 1246. custodiæ regis Francorum, procurante comitissa Pro-
 [Beatrice] vinciæ Beatrice matre ejusdem puellæ. Disponente igitur
 daughter et sic volente rege Francorum cum suo consilio,
 of Raymond Be- collatus est comitatus Provinciæ Karolo fratri regis
 renger. Francorum natu minori, et memorata puella matrimoni-
 Non cure- tur usque aliter copulata. In quorum nuptiis cum tanta non re-
 huc 3. splendisset pompa nobilitatis sæcularis, idem Karolus
 iratus matri suæ Blanchiæ fertur submurmurando dix-
 isse; "Quid est, mater, quod in convivio hoc generali
 " non tanta ut fratris mei regis resplendet serenitas,
 " cum sim filius regis et reginæ, ille nequaquam?" Et
 hoc dixit, quia post mortem regis Francorum Philippi
 et coronationem Lodowici genitus et natus fuit Kar-
 olo memoratus; rex autem Francorum, vivente Phi-
 lippo rege necdum adhuc Lodowico coronato. Et
 hoc verbum consonum fuit dicto Henrici regis Angliæ
 juniori[s], qui patri suo Henrico II. regi, in festo coro-
 nationis suæ ministranti, ait; "Non es depersonatus
 " mihi ministrando, cum sis filius comitis, ego regis
 " et reginæ."

*Portus novus paratur in Provincia super litus maris
 Mediterranei.*

Louis IX. A diverticulo igitur redeuntes, materiam principalem
 fortifies a continuemus. Dominus igitur rex Francorum, ne sibi
 port in possit inferre nocumenta Frethericüs peregrinaturus et
 Provence. portuum oportunitatem denegare navigaturus, sibi in
 Provincia super mare Mediterraneum portum aptissi-
 mum multis effusis sumptibus præparavit, et castris
 fortissimis prudenter communivit.

*De aurifrisiis domini Papæ quæ concupivit ex his
 quæ forte vidit.*

The Pope's Eisdemque diebus, dominus Papa videns in aliquorum
 greed ex- Anglicorum ornamentis ecclesiasticis, utpote in capis
 cited by choralibus et infulis, aurifrisia concupiscibilia, interro-
 the sight

gavit ubinam facta fuissent. Cui responsum est; “ In A.D. 1246.
 “ Anglia.” At ipse; “ Vere hortus noster deliciarum of English
 “ est Anglia. Vere puteus inexhaustus est; et ubi multa orphreys.
 “ abundant, de multis multa possunt extorqueri.” Unde
 idem dominus Papa, concupiscentia illectus oculorum,
 literas suas bullatas sacras misit ad omnes fere Cister- Manifes-
 ciensis ordinis abbates in Anglia commorantes, quorum tum argu-
 orationibus se nuper in capitulo Cisterciensi commenda- mentum de
 verat, ut ipsi aurifrisia, ac si pro nihilo ipsa possent avaritia
 acquirere, mittere non differrent præelecta, ad planetas Romanæ
 et capas suas chorales adornandas. Quod mercennariis curiæ.
 Londoniæ qui ea venalia habebant non displicuit, ad
 placitum vendentibus; unde multi manifestam avaritiam
 Romanæ ecclesiæ detestabantur.

*Tartari debacchantes super Christianos magnam redi-
 vivam exercent tyrannidem.*

Eodemque anno, amarissimæ recordationis Tartari Advance
 super Christianorum climata formidabilem facientes of the
 impetum, cum sibi multos Sarracenorum principes vio- Tartars.
 lenter subjugassent, regem¹ Armeniæ et principem² An-
 tiochiæ et alios multos nobiles Christianos, Deo mor-
 talibus adversante, sibi sub tributo subegerunt. Et They in-
 deinde sibi sperantes prosperiora, fines Hungariæ,³ ut vade Hun-
 eis videbatur, sibi non prius subjugatos sed turpiter gary.
 et probrose derelictos, iterato protervius invaserunt.
 Unde rex Hungariæ⁴ non mediocriter perterritus, ab f. 202 b.
 infirmioribus terræ suæ cum habitatoribus suis secedens,
 et ad munitissima, quæ tamen vix ei adhuc tuta vide-
 bantur, confugiens, nihil aliud quam bellum cruentissi-
 mum expectabat. Significavitque domino Papæ, ut
 sollicite sibi totique Christianitati de tam formidabili
 peste provideret; sed nec sic tamen aversus est Papalis
 impetus infrunitus, quin pecuniæ colligendæ totis ric- 3
 tibus inhiaret, ut in sequentibus enarrabitur.

¹ Haiton.

² Bohemond V.

³ B. ins. quos.

⁴ Bela IV.

A.D. 1246. *Concessa est Marescalcia comiti Rogero Bigod.*

Roger Bigod made earl Marshal. Eodem anno, multiplicatis intercessoribus, concessa est Marescalcia cum officio et honore comiti Rogero Bigod, ratione comitissæ¹ filiæ comitis magni Willelmi Marescalli primogenitæ, uxoris suæ.

De diversis guerris in partibus transmarinis subortis.

War in Germany between the partisans of the emperor and the Pope.

Civil war in Flanders.

Evil customs of the Roman court.

Anno quoque sub eodem, orta est guerra multiformis in partibus Alemanniæ et ejus confinii, eo quod multi nobiles, præcipue laici, partes fovebant Fretherici; archiepiscopus vero Coloniae, et cum eo multi prælati et aliqui laici, muneribus ecclesiæ prodigaliter, immo potius prodigaliter, saginati, partem Papalem confovebant. Præterea, in partibus Flandriæ inter filios comitissæ² Flandrensis orta est contentio cum hostili guerra et nimis dampnosa, eo quod primogenitus Buchardi filius, illegitimus sed per dominum Papam legitimatus, hæreditatem sibi vendicaret possidendam; secundus³ legitimus, se faciens hæredem justius proclamari, sibi omnia jure hæreditario pertinere protestatus, prædis, rapinis, et incendiis intendebat. Nova enim in curia Romana inolevit consuetudo, ut cum guerra inter aliquos nobiles moveretur, unam partium ad eam confugientem, excommunicando [alteram] et illos absolvendo, potenter foveret; ut qui per illam resurgeret, omni tempore ipsi teneretur obligatus; quod in David principe Northwalliæ fuerat manifeste comprobatum. Similiter et alia detestabilis, ut scilicet si quis clericus multis et opimis redditibus abundans in episcopum forte eligeretur, ex indulgentia Papali, intermeantibus inter-

¹ Maud, daughter of William Marshal, third earl of Pembroke. She was his mother, not his wife.

² Margaret II., daughter of Baldwin IX. She first married Bouchard d'Avènes, but her two sons, John and Baldwin, by him were declared illegitimate by Gregory IX.

in 1236. They were afterwards legitimized. She afterwards married William de Dampierre, and the war was between the children of the respective marriages. (Art. de vérifier les dates.) See below, vol. v. f. 159b.

³ Guy de Dampierre.

cessoribus et muneribus, tam redditus prius optentos A.D. 1246. quam episcopatum licenter cupiditatis brachiis amplexetur; quod in electo Valentino Willelmo constat fuisse propalatum. Neenon et alia nova sunt suborta in curia memorata, quorum memoria sanctorum corda lacrimabiliter cruentarunt.

De Androgeis¹ vel Androgameis in episcopatu Lincolnensi compertis.

Sub ejusdem anni curriculo, quædam naturæ degenerantis novitas, prodigialis et inaudita, in episcopatu Lincolnensi, in omnium² audientium stuporem cordibus generavit. Quædam enim mulier stirpe nobilis, forma decens, conditione libera, cuidam diviti matrimonio copulata et puerpera, quandam aliam mulierem similibus dotibus insignitam impregnavit, modo novo ac mirabili patrisando. Et ex ea duos filios cum prægenerasset, et ex tertio infantulo eandem gravidam reddidisset, ipsa mater talis peccati novam detestans deformitatem, reatum utriusque palam protestata, aliam compulit ad plenam rei gestæ eminus confessionem. Quæ culpam propriam turpiter palliando, et se impudenter accusando, suam accusavit genitricem, affirmans ipsam eodem vitio laborasse. Una³ istarum mulierum dicebatur Hawisia, altera vero Lucia. Talium vero mentionem facit glosa super hunc locum in Genesi scripta, *Masculum et feminam creavit eos*, dicens quod sunt homines Androgei⁴ vel Androgamei, videlicet quoddam genus Hermofroditorum, dicti ab *andros*, quod est vir, et *gamos*, quod est femina, eo quod patiantur et agant coeundo, pariunt⁵ generantque vicissim. Quorum memoria detestabilis et immunda ubique locorum merito judicatur.

Hermaphroditus in the diocese of Lincoln.

Glossa Ordinaria on Gen. i. 27.

¹ Par. has *vel -nis* over this word, *i. e. Androgenis.*

² *omnium*] omnibus, C.

³ *Una . . . Lucia*] In the margin, and so also in C.

⁴ Par. has *vel -ni* over this, as before, and so also C.

⁵ *pariunt*] pariant, B.

A.D. 1246. *Comes Sabaudie Amedeus homagium fecit domino regi Anglie Henrico III.*

Homage done to Henry III. by Amedeo, count of Savoy, for certain fiefs.

Diebus quoque sub eisdem, comes Sabaudie Amedeus, dominum regem Anglie præcordialiter merito diligens, in præsentia domini archiepiscopi Cantuariensis B[onefacii] et episcopi Herefordie P[etri] et aliorum nobilium, tam amicorum et consanguineorum ejusdem comitis quam dicti domini regis, fecit homagium eidem domino regi in¹ manu archiepiscopi, qui supplevit regis absentiam; et homagium factum fidei interpositione, addito sacramento de inviolabili observatione,² spontanea ac gratuita voluntate, pro utrorumque hæredibus confirmavit; recipiens de dominio dicti regis quædam feoda, videlicet Secusiam cum palatio, Avillyanam, Sanctum Mauritium de Chablasio, et castrum de Bardo.³ Hoc quoque licenter salva fide sua facere potuit, sine imperatoris injuria et imperii mutilatione, cum nihil præter aquas et transitus teneat de imperio.

Quædam extortionum consuetarum mitigatio.

Alteration as to Papal provisions in England.

Ipsa tempore, industria procuratorum domini regis elaboratum est in curia Romana, quod quanquam Papa pro suæ voluntatis arbitrio, ad intolerabile regni Anglie gravamen, passim et indifferenter provisiones fecerit in Anglia de beneficiis ecclesiasticis ad opus Ytalicorum, nunc gratia Dei in ipsa parte ita sedata est tempestas illa, quod quando Papa alicui vel aliquibus ex nepotibus ejus vel cardinalium [provideat], ipse vel ipsi cardinales rogabunt regem cum instantia, quod placeat regi, ut sic tali provideatur.

¹ in . . . . . *absentiam*] In the margin.

“ regis accepi.” Hist. Anglor. iii. p. 8.

² “Sed et hæc et alia eo fiducialius scripsi, quo ex præcepto

³ These places are, Susa, Avigliana, St. Maurice on the Isère, and Bard.

Prædicatores et Minores fiunt nuntii Papæ.

A.D. 1246.

Eo tempore, Frethericus, comperiens Papam abundare Anglico numismatè, posuit custodias et insidias transitibus, pontibus, et portibus, ne quis æmulo suo Andegravio a Papa subsidium transportaret. Fecit igitur Papa [per] Prædicatores et Minores mutato habitu tam scripta consolatoria quam alia juvamenta ad Andegravium transvehi. E contra fecit Frethericus ad Terram Sanctam alimenta transportari.

Aid taken to the f. 203. landgrave of Thuringia by the friars.

Haraldus rex Manniæ cingulo donatur militari.

Eodemque anno, dominus rex, Londoniis festa Paschalia celebrans magnifice, ipso die Haraldum regem Manniæ cingulo donavit militari.

Harald, king of Man, knighted.

Et circa eadem tempora, quidam Walensium nobilissimi ad pacem domini regis confugere cupientes, legationemque mittentes, ea quæ pacis sunt humillima prece rogabant.

The Welsh pray for peace.

Nuntii universitatis Angliæ iter arripiunt.

In crastino autem diei Paschæ nuntii universitatis Angliæ, quibus injunctum fuerat prædictum magnum nuntium domino Papæ nuntiare, videlicet magister Willelmus de Powic legisperitus et Henricus de la Mare miles, cartas prænotatas bajulaturi, iter ad curiam Romanam arriperunt. Cujus negotii pondus humeris prioris¹ de Weneloc, qui contra episcopum Rofensem ob quasdam injurias eidem ab ipso episcopo illatas curiam Romanam adiit, confidenter imposuit.

English messengers go to the Roman court, April 9.

Gelu et nix dampnosa.

Et circa festum Sancti Marci Evangelistæ, videlicet ipso die et nocte sequenti, gelu et nix terram constringens et cooperiens ramos pullulantes cum suis

Severe frost and snow, April 25.

¹ Possibly Richard, who was made prior in 1221. (Bermondsey | Annals. Annal. Monast. iii. p. 455.)

A.D. 1246. floribus adeo enervavit, ut folia arborum et herbarum usque fere ad irrestaurabilem marcorem cogeret inclinare.

Restituitur baronia episcopo Cestrensi Rogero.

The bishop of Lichfield has his barony restored to him. Per idem quoque tempus, dominus rex, precibus amicabilibus mitigatus, domino episcopo Cestrensi Rogero, eo quod [esset] vir benignissimus et omnium haberet favorem, baroniam suam in pace benigne restituit.

De miserabili morte quorundam [et¹ avaritia curiæ Romanæ].

The Pope claims to inherit the property of clerks dying intestate.

Eodemque tempore, cum audisset dominus Papa—qualiter quidam in Anglia opulenti clerici, videlicet magister Robertus de Hailes, archidiaconus Lincolnensis, qui paucis elapsis annis obierat intestatus, plura milia marcarum cum vasis multis argenteis sæculo et sæcularibus infeliciter dimiserat; archidiaconusque Bedefordiæ Almaricus, quod pecunia abundans maxima post se indecenter relictæ obierat; nuper quoque magister Johannes de Hotosp,² archidiaconus Norhamtoniensis, morbo repentino correptus, circiter quinque milia marcarum cum triginta cuppis argenteis vel aureis et infinitis jocalibus, indecenter et improvise obisset intestatus,—statutum super hoc novum et inauditum, non sine nota manifestæ cupiditatis, suscitavit in Anglia promulgandum, ut si³ clericus ex tunc decederet intestatus, ejusdem bona in usus domini Papæ converterentur. Quod negotium fratribus Prædicatoribus et Minoribus præcepit diligenter exequendum.

¹ The last four words of this heading, which are in C., have been erased in B.

² i.e. John of Houghton, for-

merly archdeacon of Bedford. See the Dunstable Annals, *Annal. Monast.* iii. p. 128.

³ si] sit, B.

Quod cum audisset dominus rex, [detestans¹ Romanæ A.D. 1246. curiæ argumentosam ac multiplicem et multiformem avaritiam,] hoc fieri prohibuit, comperiens illud in dampnum regni et suum redundare præjudicium.

Et circa idem tempus magister Robertus de Harundel, qui in Hebræo idiomate fuerat peritissimus et multa de Hebræo in Latinum fideliter transtulerat, humanis rebus exemptus, mundum salutavit.

Death of Robert of Arundel.

De quodam signo terribili quod Cantuarie evenit.

Diebus quoque Rogationum, dominus rex, ut partes maritimas et earum habitatores fortius sibi alligare[t], apud Doveram iter direxit. Et dum rediens Cantuariam pervenisset, quidam nobilis de propria regis familia, videlicet Hugo Giffardus, filiorum domini regis pædagogus, apoplexiæ repentina passione correptus, in terram subito corruens, terribiliter expiravit; [dictumque³ fuit a nonnullis, hoc ultione beati Eadmundi confessoris et archiepiscopi Cantuariensis evenisse, ut, percusso regis latere collateralis, ad veniam et satisfactionem de illatis ipsi ecclesiæ Cantuariensi injuriis perterritus excitaretur; multa enim illi dampna irrogaverat. Maxime tamen, quod ipsum Bonifacium in ipsam dignitatem archipræsulatus, non permittens monachos Cantuarienses, ut jus expostulat, liberam habere eligendi potestatem, temere sullimaverat. Ipse nempe dictus B[onifacius] archiepiscopus, secus quam deceret aut expediret, in partibus transmarinis negotiis bellicis, nec visitans, immo ecclesiam suam depauperans, indulgendo, impudenter nimis a gloriosorum prædecessorum vestigiis exorbitavit].

Vacat quia offendiculum.²
Sudden death of Hugh Giffard.

This supposed to be a warning to the king, for his appointment of archbishop Boniface.

¹ *detestans . . . . . avaritiam*] From C. It has been erased in B., and written over the erasure by a hand of Parker's time.

² *offendiculum* is erased in B.

³ *dictumque . . . . . exorbitavit*] From C., where this chapter is in the margin. It has been erased in B., and written over the erasure by a hand of Parker's time.

A.D. 1246. *Literæ*¹ *domini regis missæ [abbati] Sancti Albani prohibitorie pro tallagio.*

The king forbids the prelates to pay a tallage to the Pope.

Dierum² etiam ipsorum curriculum, dominus rex literas suas misit prohibitorias prælatis Angliæ, ne domino Papæ tallagium contribuerent. Domino etiam abbati Sancti Albani, sicut et aliis, scripsit in hæc verba :

“ H[enricus] Dei gratia rex Angliæ, etc., dilecto sibi in Christo abbati de Sancto Albano salutem. Audivimus quod venerabilis in Christo pater F[ulco] Londoniensis compellit vos ad tallagium ad opus Papæ persolvendum. Super quo miramur plurimum et movemur maxime, cum in prædicta convocacione provisum fuerat communiter per dictos prælatos et magnates, quod nihil fieret de tallagio illo ante reditum nuntiorum eorum a curia Romana, ad quam iidem nuntii sunt, sicut nostis, pro specialibus totius regni nostri negotiis destinati. Quapropter vobis mandamus, firmiter inhibentes, quod nec ad mandatum præfati episcopi nec alterius aliquid attemptetis contra provisionem prædictam, sicut baroniam vestram, quam de nobis tenetis, diligitis pacifice possidere, quoniam attemptationem hujusmodi non possumus nec volumus sustinere. Teste meipso, apud Westmonasterium, primo die Aprilis, anno regni nostri trigesimo.”

Westminster,
1 April.

Literæ executorie missæ episcopis Angliæ ex parte domini Papæ pro tallagio colligendo.

Demands of the Pope.

f. 203 b.

Et ne miseranda afflictorum Anglorum cessaret tribulatio, infra eosdem dies exegit dominus Papa instantissime non sub minima quantitate pecuniam, ponens brachium confidentiæ in auro et argento, contempta³ domini regis Angliæ ac universitatis ejusdem regni

¹ *Literæ . . . missæ*] From C. It has been erased in B.

² *Dierum . . . curriculum*] diebus quoque eisdem, C.

³ *contempta*] contempto, B.

præcordialiter scribentium et de talibus exactionibus A.D. 1246. conquerentium lacrimabili querimonia, spretoque illo sapientiæ salubri documento, *Beatus vir qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunie thesauris.* Constituit executores in prædicto tallagio exigendo, extorquendo, et colligendo episcopum Norwicensem W[alterum] et quosdam alios, quos ad hoc assignavit speciales. Scripsit igitur Norwicensis domino abbati Sancti Albani, sicut et quibusdam aliis, in hæc verba, epistolam Papalem continentia :

“ W[alterus] Dei gratia Norwicensis episcopus viris
 “ venerabilibus abbati et conventui Sancti Albani sa-
 “ lutem sempiternam. Mandatum domini Papæ in hæc
 “ verba suscepimus :
 “ ‘ Innocentius episcopus, servus servorum Dei, vene-
 “ ‘ rabilibus fratribus Wintoniensi et Norwicensi epi-
 “ ‘ scopis salutem et Apostolicam benedictionem. Olim,
 “ ‘ sicut bene meminimus, vobis et venerabilibus fratri-
 “ ‘ bus nostris Lincolnensi, Wigornensi, Londoniensi, et
 “ ‘ Coventrensi episcopis scripsimus sub hac forma :
 “ ‘ Cum nuper, priusquam a præsentia nostra in An-
 “ ‘ gliam rediretis, una vobiscum duxerimus ordinan-
 “ ‘ dum, ut sex milium marcarum subsidium, quod ab
 “ ‘ ecclesiis Anglicanis pro Apostolica sede fuerat pos-
 “ ‘ tulatum, inter episcopatus Angliæ dividere curaretis
 “ ‘ pro vestræ arbitrio voluntatis, fraternitati vestræ
 “ ‘ per Apostolica scripta mandamus, quatinus quic-
 “ ‘ quid inde feceritis, vel jam forte fecistis, nobis per
 “ ‘ literas vestras latori præsentium assignandas, expri-
 “ ‘ mendo tempus solutionis et locum, studeatis quam-
 “ ‘ citius intimare. Quod si non omnes his exequendis
 “ ‘ poteritis interesse, saltem tres vel duo vestrum ea
 “ ‘ nihilominus exequantur. Quia hic nihil est post-
 “ ‘ modum nostris auribus intimatum, fraternitatem
 “ ‘ vestram, de qua fiduciam gerimus specialem, mone-
 “ ‘ mus attente ac per Apostolica vobis scripta firmiter
 “ ‘ præcipiendo mandamus, quatinus episcopos memo-

Eccelus.
xxxii. 8.

Letter of
the bishop
of Norwich
to the ab-
bat of St.
Alban's,
enclosing
the Papal
demand for
a subsidy.

A.D. 1246. “ ‘ ratos, qui præsentés fuerint in partibus Anglicanis,
 Letter of “ ‘ receptis istis literis, admonentes et eisdem auctori-
 Pope Inno- “ ‘ tate nostra mandantes, ut vicesimo die post suscep-
 cent IV. “ ‘ tionem præsentium in certo loco, quem vos duxeritis
 demanding “ ‘ eligendum, vobiscum pro divisione convenient præ-
 the pay- “ ‘ liberata, cum illis episcopis, quos eodem die ibidem
 ment of a “ ‘ contigerit convenire, distributionem hujusmodi, pri-
 subsidy. “ ‘ usquam ab illo loco recesseritis, facere procuretis.
 “ ‘ Si vero ipsis aut nullo convenientibus eorundem
 “ ‘ non fuerit super negotio prænominato processum, ex
 “ ‘ tunc infra unius mensis spatium præscriptam subsidii
 “ ‘ quantitatem faciatis vobis vel nuntiis vestris ad opus
 “ ‘ Apostolicæ sedis in loco quem elegeritis assignari,
 “ ‘ juxta ordinationem per dilectum filium nostrum ma-
 “ ‘ gistrum Martinum, cameræ nostræ clericum, auctori-
 “ ‘ tate nostra in illis partibus quondam factam, quam ad
 “ ‘ præsens sub bulla nostra vobis duximus destinandam;
 “ ‘ contradictores per censuram ecclesiasticam appella-
 “ ‘ tione postposita compescendo, indulgentia quacunque
 “ ‘ vel privilegio quolibet aut constitutione ¹ *de duobus*.
 “ ‘ *dietis* in generali concilio edita non ² obstante;
 “ ‘ quicquid hactenus factum est vel fuerit in hac
 “ ‘ parte, nobis absque moræ dispendio per dilectum
 “ ‘ filium Linasium scriptorem nostrum, latorem præ-
 “ ‘ sentium, rescripturi; proviso, quod super præmissis
 “ ‘ illam sollicitudinem habeatis, quod non possitis ex-
 “ ‘ inde de negligentia reprehendi, sed potius de dili-
 “ ‘ gentia commendari. Quod si non ambo his exe-
 “ ‘ quendis poteritis interesse, alter vestrum ea nihilo-
 “ ‘ minus exequatur.’

“ Hujus igitur auctoritate mandati vestram in Do-
 mino monemus et exhortamur fraternitatem, vobis
 in virtute obedientiæ, qua sedi Apostolicæ tenemini,
 firmiter injungentes, quatinus de portione præfati

¹ Cap. 37 of the 4th Lateran council.

² B. has a marginal note here, *Verbum . . .*, the rest being erased. It is not in C.

“ domini Papæ subsidii vobis assignata, nuntiis nostris
 “ literas nostras patentes super solutione ejusdem de-
 “ ferentibus apud Novum Templum Londoniarum a die
 “ Paschæ in tres septimanas satisfaciatis, talem in
 “ facto præsentem adhibentes diligentiam, ut devotionem
 “ vestram summo Pontifici merito debeamus commen-
 “ dare. Est autem portio vestra octoginta marcarum
 “ esterlingorum. Valete semper in Domino. Datum
 “ Londoniis, nono kalendas Aprilis, anno Domini
 “ MCCXLV. Nos soli scribimus, quia venerabilis frater
 “ Wintoniensis episcopus, collega noster, ad tempus se
 “ excusavit.”

A.D. 1246.
 Letter of
 Pope Inno-
 cent IV.
 demanding
 the pay-
 ment of a
 subsidy.

March 24,
 1245-6.

*Litteræ domini regis inhibitoriæ omnibus episcopis
 Angliæ de tali tallagio domino Papæ persolvendo.*

Hoc autem mandatum cum ad aures prælatorum
 necnon et magnatum pervenisset, corda omnium audi-
 entium vehementer non immerito medullitus exturbavit,
 maxime eo, quod nuntii universitatis Angliæ super
 talibus gravaminibus in concilio Lugdunensi conquesti¹
 fuerant. Et postea in Anglia in parlamento regis, ubi
 congregata fuerat totius regni tam cleri quam militiæ
 generalis universitas, deliberatum fuerit, ut ob reve-
 rentiam domini Papæ adhuc nuntius totius illius uni-
 versitatis ad ipsius Papæ præsentiam destinaretur, ut
 manum correctionis talibus apponeret injuriis, non
 pondus oppressionis. Obstupefacti sunt igitur inopi-
 nabiliter, quia cum crederent levamen, spe frustrata,
 tale gravamen reportarunt. Hæc igitur cum ad audi-
 entiam regis pervenissent, in iram et admirationem
 excanduit vehementem, et episcopis Angliæ scripsit in
 hæc verba:

In the
 parliament
 it is pro-
 posed to
 send a
 messenger
 to the
 Pope.

“ H[enricus] Dei gratia, etc. venerabili in Christo,
 “ tali episcopo, salutem. Licet alias vobis scripserimus,
 Letter of
 the king
 expressing

¹ conquesti fuerant] conquesta fuerat, B.

A.D. 1246. " semel, secundo, et tertio, tam per literas nostras
 his anger " clausas quam patentes, ne ad opus domini Papæ
 at the con- " vel alterius tallagium aliquod vel auxilium exigere-
 sent of the " tis a viris religiosis, clericis vel laicis, cum nullum
 prelates " hujusmodi tallagium vel auxilium exigi possit vel
 to the " consueverit sine magno præjudicio regiæ dignitatis,
 Pope's de- " quod nullo modo poterimus aut volumus sustinere;
 mands, and " vos tamen mandatum nostrum in hac parte con-
 consequent " tempnentes, contra provisionem per magnates nostros,
 threats. " tam prælatos quam comites et barones, factam in
 " concilio nostro Londoniis et concessam exactionem
 " faciatis memoratam. Super quo miramur plurimum
 " et movemur, præsertim cum facto vestro proprio
 f. 204. " non erubescitis contraire, cum vos et alii prælati in
 " prædicto concilio communiter concesseritis, quod
 " nihil de exactione hujusmodi faceretis, donec nuntii
 " nostri et vestri necnon et aliorum magnatum nostro-
 " rum et totius universitatis regni nostri a curia Ro-
 " mana redirent, qui pro liberatione oppressionum ad
 " curiam illam, sicut nostis, fuerant specialiter desti-
 " nati. Vobis igitur mandatis inculcatis mandamus
 " injungentes, firmiter et districtius inhibentes, ne ad
 " exactionem prædicti tallagii vel auxilii faciendam
 " aliquatenus procedatis, sicut gaudere desideratis
 " baronia vestra et possessionibus vestris, quas in
 " regno nostro tenetis. Et si quid inde cepistis, extra
 " regnum nostrum asportari nullatenus permittatis, sed
 " illud salvo custodiri faciatis usque ad reditum nun-
 " tiorum prædictorum, indubitanter scituri, quod si
 " secus egeritis, nos ad possessiones vestras manum
 " gravaminis, ultra quam credere velitis, extendemus.
 " Hanc autem inhibitionem vobis injungimus facien-
 " dam archidiaconis et officialibus vestris, quam qui-
 " dem pro libertate cleri et populi facimus, novit Deus,
 " tibi, etc."

Angustiae undique pro jam inchoata controversia inter Papam et regem. A.D. 1246.

In bivio igitur angustiarum constituta Anglicana ecclesia, quasi inter duas molas e contrario circumvolventes, miserabiliter conterebatur; hinc Cilla, inde Charibdis timebatur. Rex inde hac parte ad regni salvationem et instaurationem, consilio fretus et roboratus generali, nitebatur; Papa ad ejusdem depauperationem anhelabat; utrique utroque jam eminus adversante. Multi itaque praelatorum, timentes regis in hoc suo concepto proposito instabilitatem et consilii regii pusillanimitatem, partem papalem confovebant; licet nunquam vidissent quod per tales pecuniae effusiones ecclesia felix susciperet incrementum, immo potius infaustum incurreret detrimentum.

Distress of the church of England between the king and the Pope.

Lugubres rumores de Terra Sancta increbuerunt.

Interea lugubres rumores de Terra [Sancta] pervolantes Christianorum elimata pavore lacrimabili repleverunt; videlicet, quod Terra Sancta Chorosminis et Babilonicis jam fere occupata nihil aliud nisi universalem ruinam et amissionem minabatur. Cives insuper Acconenses, jam a civitate sua pertimescentes nec volentes nec valentes elongari vel exire, obsidionem solam vel miseram expectabant deditionem; victualium itaque inopiam sustinentes, nec spe liberationis erecti, in semetipsis contabuerunt. Frethericus quoque, jam malleus ecclesiae formidabilis factus, non permisit transvehi ad ipsos victualia vel succursum armatorum, asserens quod ecclesia Romana nullum habuerat tam efficax argumentum extorquendi a fidelibus pecuniam, per quam impinguata superbivit, sicut per Terram Sanctam et sophisticam ad ejus liberationem praedicationem. Ascalona quoque, circa quam firmandam per comitem Ricardum tam sumptuosum, tam laboriosum, tamque morosum opus et opera et per multos

Melancholy rumours as to the state of the Holy Land.

Acre.

Ascalon.

A.D. 1246. magnates alios impendebatur, acerbissimos hostium insultus sustinens, vix se defendebat. Alia quoque castra, quæ videbantur inexpugnabilia, utpote Crac et Castrum peregrinorum, civitates et munitiones, cum spes succursus non pateret, dolore simul et timore suis videbantur habitatoribus potius carcer quam tutela, formido non firmamentum. Undique namque libere discurrentibus inimicis et variis prædis intendentibus et ad votum triumphantibus, arcebantur Christiani; ita quod honeste mori mallent, quam vitam trahere longius infelicem. Multi igitur in fide vacillantes, immo potius deficientes, Christianismi sacramentum relinquentes apostatarunt; facti nobis familiares inimici, et omnibus aliis nociviores.

De parlamento quod erat apud Wintoniam.

Parliament at Winchester, July 7. Die vero translationis beati Thomæ martyris habitum est magnum concilium inter regem et regni magnates apud Wintoniam super multiplici regni totius et maxime ecclesiæ desolatione. Venerant enim qui missi ad curiam Romanam fuerant nuntii memorati, videlicet magister Willelmus de Powic et Henricus de la Mare, verba papalia, quæ nihil mitigationis, immo potius exasperationis, tenorem continebant, nuntiantes, et affirmantes quod nec in gestu vel verbis papalibus aliquid humilitatis vel moderationis super oppressionibus, quibus tam regnum quam ecclesia Anglicana gravabatur et conquesta est, poterant reperire. Dixerat enim Papa, illis aliquod optabile responsum expectantibus, “ Rex Anglorum, qui jam recalcitrat et Fretherizat, suum habet consilium; ego vero meum habeo, quod et sequar.” Et ex tunc vix aliquis Anglicus in curia negotium aliquod poterat expedire; immo velut scismatici repellebantur omnes, probris lacessiti. Hæc autem cum audisset dominus rex cum magnatibus suis, commotus est vehementer et merito; præcepitque voce

Return of the messengers to the Roman court.

The Pope's speech.

Anger of the king and nobles.

præconia in omnibus comitatibus per omnes villas et fora et congregationes publice acclamari, ne quis per regnum papali contributioni consentiret, vel aliquid pecuniæ in auxilium ejus transmitteret. Quod et factum est. Illud autem cum audisset Papa, in vehementem iram excanduit, et iterato asperius prælatis scripsit Anglicanis, ut sub pœna excommunicationis et suspensionis, infra festum Assumptionis, nuntio¹ suo apud Novum Templum Londoniarum commoranti de prædicto auxilio satisfacerent. Et cum constanter pararetur dominus rex stare pro regni et ecclesiæ liberatione, comminationibus comitis Ricardi fratris sui, [qui² ob occultas causas domino Papæ specialissimus factus est et papalibus negotiis propitius], et quorundam episcoporum, quorum principalis erat Wigorniensis, cui a domino Papa concessa fuit potestas terram etiam, ut perhibebatur, interdicendi, fractus succubuit et perterritus. Unde totus conatus tam magnatum quam episcoporum, et spes de regni et ecclesiæ Anglicanæ liberatione,³ miserabiliter et non sine multorum cordium cruento dolore, emarcuit adnihilatus; et impune hiatus Romanæ avaritiæ de memorata contributione est satisfactum.

A.D. 1246.
Their refusal to aid the Pope.

Aug. 15.

Vacat quia offendiculum.
The king gives way to the threats of his brother and some of the bishops, f. 204 b. and Roman avarice is satisfied.

De simili vel potius majori desolatione regni Francorum.

Et ne plaga particularis inter Christianos videretur, et manus Domini parcens aut parca ad peccata populi graviter ulciscenda, Francorum regnum Papalis extorsio argumentosa tam mirabiliter quam miserabiliter apporriavit. Dominus enim Francorum rex, quem Deus, ut prædictum⁴ est, veraciter vel resuscitaverat vel a portis mortis miraculose revocaverat, ex permissione Papæ

Heavy taxation in France for the king's crusade.

¹ Martin.

² *qui . . . propitius*] From C. It was in the margin in B., but has been effaced.

³ *liberatione*] Om. C.

⁴ Above, pp. 397, 398.

A.D. 1246. et instinctu regnum suum, sub optentu peregrinationis suæ magnifice peragenda, pecuniam non minimam extorquendo, multipliciter prægravavit, accipiens de omni proventu universalis ecclesiæ regni sui decimam. Etiam præter hoc, quasi alternatim consentiendo, dominus Papa ad subsidium Terræ Sanctæ accepit vicesimam; videlicet uterque usque ad triennium. Item, dominus Papa aliud subsidium exigit novo imperatori, qui appellatur Andegravius, quem Papa de novo creavit ad debellandum Frethericum, qui videtur multis inexpugnabilis; et dicitur a multis, quod frustra nititur Papa ipsum F[rethericum] de imperii sui culmine præcipitare, quia multorum gratiam sibi comparavit, eo quod mirabiliter se ecclesiæ humiliando omnimodam satisfactionem pollicetur; et dominus Papa, eo quod humiliato non condescendit, multorum contra eum conscientias exasperavit. Posuit interim insidias memoratus F[rethericus], ut pecuniam, quam Papa undique studiosus collegerat, nititur occupare, et thesauris suis addit occupatam.

Papal demands for the war with Frederick II.

De sollemni dedicatione abbatiæ Cisterciensis ordinis quæ Bellus locus appellatur.

Dedication of Beaulieu abbey, June 24. Circa eosdem dies, videlicet die Sancti Johannis Baptistæ nativo, dedicata est sollemniter ecclesia Cisterciensis ordinis, quæ Bellus locus dicitur, scilicet abbatia, quam rex Johannes fundavit. Erant autem ibidem presentes dominus rex et regina, comes quoque Ricardus frater ejus, multique prælati cum regni nobilibus. Consummata itaque dedicationis ipsius sollemnitate, assumpsit comes Ricardus de ipsius ecclesiæ gremio circiter xiii. monachos, ad quandam domum religiosam Cisterciensis ordinis, quam idem comes propriis sumptibus de novo fundaverat, inhabitandum; quæ non procul ab abbatia de Winhecumbe, loco scilicet satis congruo, ædificata, a dicto comite pro redemptione animæ suæ, juxta votum quod in mari periclitans

Richard of Cornwall takes 13 monks thence for his foundation at Hayles. *Ædificatur domus Cisterciensis ordinis a*

fecerat, satis abundanter dotatur et ditatur. Quod sine nutu divino nequaquam creditur contigisse.

A.D. 1246.
comite
Ricardo
non procul
a Winche-
cumbe.

Moritur Ysabella mater regis Angliæ, quondam Anglorum regina.

Comitissa enim Marchiæ, mater regis Angliæ et comitis memorati, regina quondam Anglorum, Ysabella nomine, multum indigens elemosinarum suffragio, circa eosdem dies in fata concessit.

Death of
queen Isa-
bella.

Moritur comitissa Albemariæ filia Alani de Galeweia.

Comitissa quoque Albemariæ, filia Alani de Galeweia sororque comitissæ Wintoniæ, eodem tempore humanis rebus est exempta. Unde magna pars Galeweia eam contingens, eo quod sine liberis decessit, in sortem comitis Wintoniæ Rogeri de Quency qui primogenitam sororem in uxorem duxerat, est translata.

Death of
[Christi-
ana] coun-
tess of
Albemarle.

Moritur Johannes de Novilla Angliæ protho-forestarius.

Eodemque anno et eisdem diebus, Johannes de Novilla, non ultimus inter Angliæ nobiles, quandoque patris sui pedetentim sequens vestigia et honoris attingens fastigia, ultimus carnis universæ tritam stratum ingressus, exemplum mundicolis reliquit manifestum ut regum favorem et fluctus relinquerent curiales. Ipse namque in ætate juvenili pubescens, totius Angliæ prothoforestarius, cum per Robertum Passeleue in multis graviter accusaretur super illicitis occupationibus forestæ et aliis transgressionibus, et in responsionibus

Death of
John de
Neville.

¹ There is a crown inverted in the margin.

² First wife of William de Fortibus, seventh earl of Albemarle.

³ Helen.

⁴ A horn suspended from a hook and his shield inverted are in the margin.

⁵ See above, pp. 400, 401.

A.D. 1246. defecisset, juramentis compatriotarum juratorum testimoniis condempnatus, in tantam confusionem præcipitatus est, ut dies ex tunc morti duceret continuatos. Condempnabatur enim judicialiter ad duarum milium marcarum solutionem, præter debita patris sui inæstimabilia quæ humeris suis incumbabant. Insuper ignominiose de sua balliva irrevocabiliter est dejectus. Languens igitur et præ dolore tabescens, circa medium ætatis apud Wetherefeld,¹ manerium suum, afflictum spiritum exhalans, in ecclesia conventuali de Waltham juxta patris sui sepulchrum veneranter est humatus. Dicitur² autem quod adulterans castratus obiit.

His trial
and fine.

He is
buried at
Waltham.

Episcopus Karleolensis resignato episcopatu habitum assumit Prædicatorum.

Bishop
Walter
Mauleverer
becomes a
Dominican,
29 June.
Gen.
xxxix. 12.

Die vero Apostolorum Petri et Pauli, episcopus Karleolensis Walterus, apud Oxoniam sæculum, quod diu et multum incoluerat, cum suis salutans sæcularibus, Prædicatorum fratrum habitum et ordinem, eo quod timebat quod ingressum in ipsum episcopatum non habuerat legitimum, suscepit, pallium suum Ægyptiæ relinquens fugitivus.

Literæ missæ a domino Papa fratribus Minoribus super negotio imperii Constantinopolitani.

Directions
sent by the
Pope to
the friars
for the
collection of
the aid for
the empire
of Constantinople.

Eodem anno, postquam dominus Papa illud decretum constituerat, ut prædictum³ est, quod bona intestatorum in usus ejus cederent, et ad hoc fratres Prædicatores diligenter exequendum constituisset, sollicitus de imperio Constantinopolitano et Græcorum scismaticorum insolentia, ministro⁴ fratrum Minorum provinciali in Anglia direxit, ut tam fratres Minores quam Prædica-

¹ Wethersfield, Essex.

² *Dicitur . . . . obiit*] In the margin, and so also in C.

³ See above, p. 552.

⁴ Probably William of Notting-
ham. See Eccleston (Brewer's
Mon. Francisc.), p. 59.

tores [a¹ via humilitatis et paupertatis voluntariæ, quam A.D. 1246. se sectatores sunt professi, avertens], suos constitueret procuratores,² literas districtum præceptum Papale cum diversis articulis continentes. Quorum unius tenor *Primus articulus.* est, ut ipse vel fratres sui inquirant de usurariis vivis et eorum per usurariam pravitatem male acquisitis, et ipsa colligant ad opus imperii Constantinopolitani, et quod per censuram ecclesiasticam compescant contradictores. Alterius tenor est, quod qui velint cruce *Secundus.* signari pro liberatione prædicti imperii vel de catallis suis ibidem mittere sufficienter, de peccatis suis absolvantur. Alterius tenor est, quod relicta in testamentis *Tertius.* decedentium per usurariam pravitatem acquisita colligant ad subsidium imperii memorati, et quod compescant contradictores et rebelles. Alterius tenor est, *f. 205. Quartus.* quod colligant relicta in testamentis decedentium, vel quæ usque ad triennium relinquuntur pro restitutione bonorum, quæ decedentes male adquisierunt, ad subsidium prædicti imperii, contradictores et rebelles compescendo. Alterius tenor est, quod ea quæ relin- *Quintus.* quuntur distribuenda in pios usus, secundum arbitrium executorum testamentorum decedentium, nec præfata relicta ab ipsis testatoribus certis locis aut personis deputata fuerint vel de jure aliis debeantur aut per prædictos executores in usus hujusmodi sint conversa, ad subsidium imperii prædicti colligant, et significant ei de quantitate ipsorum et compescant, etc. Alterius *Sextus.* tenor est, quod de male acquisitis viventium inquirant diligenter et colligant ad subsidium imperii memorati, dummodo personæ, quibus pro taliter acquisitis satisfieri deberet, inveniri non possint; et rescribant Papæ, et compescant, etc. Alterius literæ talis est tenor, quod *Septimus.* dictus minister habet potestatem absolvendi excommunicatos, qui scienter fraudem commiserint in his

¹ a . . . . avertens] This, which is from C., has been erased in B., and written over the erasure by a modern hand.

² procuratores] Written over an erasure; theleonarios, C.

A.D. 1246. quæ colligenda sunt ad imperium prædictum, dummodo ministerio vel fratribus suis, ad illud negotium deputatis, congruam satisfactionem impenderint.

Petierat dominus Papa pacem vel treugas inter Christianos et Sarracenos.

The Pope tries to obtain a truce with the Saracens.

Temporibus quoque sub eisdem, domino Papæ petenti pacem vel saltem treugas inter Christianos et Sarracenos a Soldano Babiloniæ, donec videlicet per regnum Francorum sperata prosperitas respiraret, rescripsit idem Soldanus in hunc modum :

Literæ missæ a Soldano Babiloniæ domino Papæ, quas unus cardinalium transtulit de Arabico in Latinum verbo ad verbum fidei interpretatione.

Letter of the Sultan Malek Saleh Nod-gemeddin Ayoub to the Pope in answer.

“ Præsentia Papæ subscriptio nobilis, magni, spiritualis, affectuosi, sancti, tertiidecimi Apostolorum, universalis loquelæ Christianorum, manutinentis adoratores crucis, judicis populi Christiani, ductoris filiorum baptismatis, summi Pontificis Christianorum, confirmet eum Deus et det sibi felicitatem, a Soldano¹ potentissimo regnante super colla nationum, continente duas virtutes gladii et calami, possidente duo præcellentia, scilicet doctrinam et iudicium, rege duorum marium, dominatore² Austri et Septentrionis, rege regionis Ægypti et Syriæ, Mesopotamiæ, Mediæ, Ydumæ, et Ofir, rege Saloph Beelpheth Ayob, filio Soldani Kamel Hemevafar Mehameth, filii Soldani regis Hadel Bobethre, filii Ayob, cujus regnum diligit Dominus Deus.

“ In nomine Dei misericordis et miseratoris, præsentatæ sunt scripturæ Papæ, nobilis, magni, spiritualis, affectuosi, sancti, tertiidecimi Apostolorum,

¹ Soldano] Soldani, B.

| ² dominatore] dominatori, B.

“ universalis loquelæ Christianorum, manutenentis ado- A.D. 1246.
 “ ratores crucis, iudicis populi Christiani, ductoris
 “ filiorum baptismatis, summi Pontificis Christianorum.
 “ Faciat eum Deus de affectantibus bonum et facien-
 “ tibus illud, et volentibus pacem et perseverantibus
 “ in causis ejus, et adjuvet eum Deus in his quæ
 “ decencia sunt ad illos qui sunt sui cultus sive ritus,
 “ et ad alios. Et respeximus dictas scripturas, et
 “ intelleximus dicta capitula, quæ in eis inserta erant,
 “ et eorum continentia. Nobis placuit, et delectatus
 “ est auditus noster in relatu eorum. Et nuntius
 “ venit ad nos, quem misit sanctus Papa, et ipsum
 “ prævenimus cum honore et dilectione et reverentia;
 “ ipsumque convocavimus ad conspectum nostrum,
 “ sibi inclinantes intendimus aurem verbis ejus, et
 “ fidem adhibuimus verbis ejus nuntianti[s] nobis de
 “ Christo, super Quem sit salus et laus; de Quo Christo
 “ plus scimus quam vos sciatis, et magnificamus Eum
 “ plusquam vos magnificetis. Et de hoc, quod dicitis
 “ vos desiderare tranquillitatem et pacem et quietem,
 “ habere materiam convocandi populos ad pacem, simi-
 “ liter et nos desideramus, nec volumus contraire, et
 “ hoc semper volumus et desideravimus. Sed Papa,
 “ quem Deus confirmet, scit, quod inter nos et impe-
 “ ratorem jamdudum fuit familiaritas et dilectio mutua
 “ et concordia perfecta a tempore Soldani patris mei;
 “ quem Deus ponat in claritate sua. Et inter vos et
 “ imperatorem est sicut scitis. Unde non licet nobis
 “ aliqua componere cum Christianis, nisi prius habue-
 “ rimus super his ipsius consilium et assensum. Et
 “ nos scripsimus nuntio nostro, qui est in curia impe-
 “ ratoris, pro causis quas detulit nuntiis Papæ, nun-
 “ tiantes ei capitula et proposita nuntii vestri. Ipse
 “ nuntius noster veniet ad præsentiam vestram, et
 “ loquetur vobis, et renuntiabit nobis; et postquam
 “ renuntiaverit, faciemus juxta tenorem responsi. Nec
 “ discrepabimus ab eo quod videbitur utile universis,
 “ ita quod possemus habere meritum a Deo. Hæc

The Sultan
 will not
 make peace
 without
 the consent
 of Frede-
 rick II.

A.D. 1246. " vobis annuntiamus, et bonum ampliabitur Deo dante.
 " Hoc fuit scriptum septima die mensis, quæ fuit sep-
 " tima lunatio, Augusti, Maharan.¹ Laus Deo soli, et
 " benedictio Ejus super dominum nostrum Mahometum
 " et super genus ipsius; ipse sit pars nostra."

Dubitatio ne subsit fraus huic epistolæ.

The Pope accuses the emperor of fabricating the letter. Cum autem hæc ad audientiam Papalem pervenissent, affirmavit Frethericum, multiformem fraudium machinatorum, hæc omnia, ut ipsum Papam ad pacis reformationem facilius inclinaret, astute nimis procurasse. Quod tamen verum non apparuit, cum dominus Papa nuntium proprium, fide dignum et sibi familiarem, qui et ad ipsum fideliter incolumis rediit, ad hæc nuntianda et renuntianda destinarat.

Tonitrus incomparabilis totam Angliam exturbavit.

Thunder and hail-storm, July 19. Sub ejusdem temporis profluvio, ut elementa mundo conformarentur, die quæ festum Sanctæ Margaretæ præcedit, tonitrus horribilis, fulgure et fulmine concomitantibus necnon et grandine, cujus lapilli grandinales angulosi et glaciales atque durissimi, amigdalorum quantitatem excedentes, aves et quædam animalia obruebant, totius Angliæ latitudinem exturbavit, robora contorsit, ædificia diruit, homines exussit, pecudes contrivit, pontes profluvio torrentium ex imbrum inundatione dissipavit; et per sexdecim horarum spatium, quia per totam noctem et dimidiæ diei spatium, perduravit.

De puerperio comitissæ Cornubiæ, et de introductione conventus in domum Cysterkiensis ordinis quam comes Ricardus non procul a Winchecumbe fundavit.

f. 205 b.
 Birth of
 a son to

Eodem quoque anno, Cincia comitissa Cornubiæ, uxor videlicet comitis Ricardi, filium peperit. Post

¹ i.e. the month Moharram.

cujus puerperium, dominus rex et regina et multi Angliæ nobiles in die purificationis suæ congregati apud Walingeford convivium sollempne celebrarunt. Unde comes Ricardus pro tanto beneficio Deo gratias persolvit lætabundus. Et cum circa idem tempus dominus rex ecclesiam ordinis Cisterciensium, quam Bellum locum vocamus, a rege Johanne fundatam, sollempniter dedicari procurasset, comes memoratus assumptis inde circiter tredecim monachis, domum¹ ejusdem ordinis, quam et ipse comes fundaverat et competenter idoneis ditaverat et dotaverat possessionibus, instauravit. Et ut ibidem perpetuis temporibus Deo gloriose deserviant, et ordo beati Benedicti digne et laudabiliter observetur, auctoritate capituli Cisterciensis, prudenter ac feliciter votum, quod in mari periclitans voverat Deo, persolvendo, stabilivit. Et ne mundi lætitia repentinis doloribus ac crebris carere videatur, filius quem comitissa Cornubiæ comiti sæpe dicto pepererat, cum vix per unum mensem vixisset, humanis rebus est exemptus. Hæc autem circa beatæ Mariæ Assumptionem tempore messium contigerunt.

A.D. 1246.
Richard of
Cornwall.

*Filius
comitis
R[icardi]
infans nu-
per natus
moritur.*

Aug. 15.

Circa vero festum Sancti Egidii, magister Silvester, domini regis clericus et vices agens cancellarii, vir integræ famæ et conversationis, et consuetudinum peritus curialium, præcipue cancellariæ, in episcopum Karleolensem rite electus, tum quia uberioribus abundaverat redditibus, tum quia onus formidabat, honorem oblatum penitus recusabat.

Silvester
refuses the
bishoprick
of Carlisle,
1 Sept.

Quomodo Frethericus laqueos conspirantium in necem suam quasi miraculose evaserit.

Et dum mortalium status rota mundialis sic variasset, Frethericus, quem curia Romana ab imperiali culmine præcipitavit, regi Anglorum ac comiti Ricardo

*Impertinens An-
glorum
historiæ
usque huc*

○ ~ ~ ~ ○

¹ *i.e.* Hayles. This has been already mentioned, above, p. 562.

A.D. 1246. fratri suo, quos inter familiares familiarissimos reputavit, hanc epistolam duxit transmittendam.

Litteræ Fretherici.

Letter of Frederick II. to Henry III., giving an account of a conspiracy against him.

“ Frethericus,¹ etc., regi A[nglia] etc., salutem. Ne fama præambula, quæ multorum variata relatibus, dum varias invenit obiter voluntates, interdum enormiter a veritate discedit, auditum tuum forsanderet, amicorum corda turbaret, aures et animos hostium demulceret, ecce quod ipsam puram et nudam veritatem eorum quæ noviter contigerunt tuæ devotioni præsentibus breviter denotamus. Conspirantibus in necem nostram aliquibus excellentiæ nostræ fidelibus, quinimmo domesticis potius et alumnis, videlicet Thebaldo Francisco, Jacobo de Morra, Pandulpho de Phasanellis, Guillelmo de Sancto Severino, et eorum complicitibus, ac nobis per aliquos ex conjuratoribus factionis ipsius conspiratione nefaria revelata, ex ipsorum manibus vitam nostram innoxiam mirabiliter Dominus reservavit. Sed cum nos tantum scelus sicut immeritum, sic incredibile, primitus haberemus, postquam ad ulteriorem veritatis indaginem nostra serenitas perveniret, subito Pandulphus de Fasinellis et Jacobus de Morra, prædicti excogitatæ nequitiae principes, quos læsa conscientia stimulabat, una cum aliis sociis et participibus perpetrandi facinoris, curia nostra præsentibus, se per fugæ subsidium absentarunt. Thebaldus vero et Guillelmus de Sancto Severino morantes in regno, et ibidem mortis nostræ [nuntium²] tanquam indubitabilem expectantes, et ex insperato contrarium audientes; metu terribili, velut de cælo fulminis ictu percussi, ad duo ex castris nostris, Capuacii³ et Salæ vide-

¹ Petri de Vineis Epistolæ, ii. 10, p. 273, where it is addressed, “Regibus et principibus.”

² nuntium] From P. de Vineis. C. is altered to *mortem nostram*.

³ Capaccio and Scala.

“ licet, sub fidelium habitu furtive subrepta, proditorie A.D. 1246.
 “ confugerunt; et ubi priusquam se possent necessaria Account
 “ rerum et hominum defensione munire, fuerunt promta by Freder-
 “ fide regnicolarum præoccupati fidelium, et collectis rick II.
 “ undique viribus circumsepti. Nos etiam apud Gros- of the con-
 “ setum tunc temporis existentes, priusquam personæ spiracy
 “ nostræ periculo providimus, in hæreditario regno against
 “ nostro Siciliæ, velut in pupillis oculorum nostrorum him.
 “ offendi nullatenus patientes, continuatis laboribus et
 “ dietis in regnum cum omni celeritate providimus
 “ procedendum. Post felicem autem ingressum nostræ
 “ majestatis in regnum, quamplures fideles nostri reg-
 “ nicolæ, qui ad proditorum nostrorum falsæ sugges-
 “ tionis instantiam per mentitæ mortis nostræ spem
 “ frivolam conspiratoribus factionis adhæserant, post-
 “ quam rem in contrarium sibi cessisse videntibus ipsis
 “ veritatis lumen enituit, proditores eosdem, tanquam
 “ ipsorum nolentes communicare versutiis, cujuslibet
 “ spei frustrato imagine, reliquerunt. Et cum non nisi
 “ in prædictis duobus castris tantum, Salæ videlicet et
 “ Capuacii, se temerarie, prout præscripsimus, receptas-
 “ sent, unum ex castris ipsis, Salæ videlicet, Thomasio
 “ de Sancto Severino et filio ejus, proditoribus nostris,
 “ ibidem carceri mancipatis, fidelium nostrorum promta
 “ devotio per virilem et instantem expugnationem
 “ ipsius ad majestatis nostræ dominium revocavit. Et
 “ sic reliquo tantum ex castris prædictis, Capuacii scili-
 “ cet, ad ultionem eorundem proximo dimisso, diffugium
 “ quod circumcingi nostrorum fidelium regni clara de-
 “ votione mandavimus, proditores prædicti, quibus nulla
 “ perspicimus suffragatura remedia, velut ex duobus
 “ supradictis castris, cum alia munire nequiverunt,
 “ uno et¹ fortiori perduto, manus nostras fugere non
 “ valebunt. Et sic tam justo judicio quam veloci de
 “ proditoribus nominatis et ipsorum sequacibus ultione
 “ recepta, sic in brevi confidimus de perpetua regni

¹ et] ex, B.

A.D. 1246. " nostri securitate disponere; ut nobis et successoribus
 Account " nostris in regno, vel extra regnum agentibus, nulla
 by Frede- " prorsus in posterum dubitatio relinquatur. Ne tamen
 rick II. " propterea circa persecutionem nostrorum rebellium
 of the con- " Lumbardorum omissum forte credas nostrum propo-
 spiracy " situm vel aliquatenus prætermissum, quin per dilec-
 against " tos filios nostros Henricum¹ illustrem regem Sardiniae,
 him. " et sacri imperii legatum in Ytalia generalem, et
 f. 206. " Frethericum² de Antiochia, Etruriae³ partibus præsi-
 " dentem, quousque nos, regni statu cum salubritate
 " disposito, repetamus Ytaliam, sic prædictorum rebel-
 " lium nostrorum reliquias continuato potentiae nostrae
 " malleo conteramus, quod absentiam nostram, quam,
 " prout pro certo comperimus, occultis et longis insidiis
 " procurarunt, fructuosam sibi fore non sentient; quin
 " potius de nostra præsentis potentia doleant, quam in
 " absentia glorientur; utpote cum nihil ex his quæ no-
 " viter emergerunt, magnificentiae nostrae decreverint, in
 " nullo propterea sit nostrum ærarium diminutum; sed
 " nostra tanto magis est aucta potentia viribus, tanto
 " sunt factæ divitiæ largiores, quanto propter enormi-
 " tatem excogitati facinoris, quæ post pacis gustatæ
 " dulcedinem guerrarum excidia populis minabatur,
 " circa nos nostrorum fidelium, sed popularium maxime,
 " magis est accensa devotio fidesque firmata. Ex ad-
 " jectione quoque reddituum, quibus se proditorum
 " ipsorum iniquitas per offensam sponte destituit, et
 " quibus eosdem liberalitas nostra longe lateque dita-
 " verat, obventionum nostrarum adauctus est cumulus
 " quanquam istud accesserit nobis invitis. Ex quo
 " potest manifeste comprehendi, quod magna quæren-
 " dorum et larga promissio per publicum adversarium
 " nostrum facta proditoribus ante dictis ipsos ad di-
 " mittenda quesita, licet inaniter, provocavit; cujus

¹ *Henricum*] i.e. Enzo.

² Illegitimate son of Frederick II.

³ *Tusciae* is written for *Etruria*

in B. in the margin. Peter de Vineis

has *Thusciae*, p. 276. C. has

Tusciae.

“ adversarii nomen et titulum libentissime taceremus, A.D. 1246.
 “ nisi quod illum vox publica detegit, et evidentiâ
 “ factorum accusat; quanquam nos taciturnitate nostra Account
 “ vellemus obtegere seu verborum involucris excusare. by Frede-
 “ Prædicti namque facinoris patratores, tam fugitivi rick II.
 “ videlicet quam obsessi, fratrum Minorum stipati of the con-
 “ consortio, crucis ab eis signo recepto, contra nos spiracy
 “ auctoritatem summi Pontificis per Apostolicas literas against
 “ prætendentes, negotium aperte se gerere sacrosanctæ him.
 “ Romanæ matricis ecclesiæ prædicant, ac prædictæ The Pope
 “ mortis et exhæredationis nostræ summum Pontificem accused of
 “ sic asserunt incentorem. Hoc ipsum captivi præfati, being its
 “ quos in expugnatione castri Salæ fidelium nostrorum originator.
 “ pronta devotio carceri mancipavit, in spontanea et
 “ extrema confessione sua, quando mentiri nefarium
 “ existimant, morientes coram omnibus sunt confessi.
 “ Babbergensis¹ etiam episcopus, cum post venalem
 “ consecrationem, immo potius execrationem suam, cor-
 “ nutus a curia Romana rediret, priusquam a nostris
 “ fidelibus in Theutonia caperetur, futurum infallibili-
 “ ter publice prædicavit, quod nos infra breve tempus
 “ per familiares et domesticos nostros occidi morte tur-
 “ pissima debeamus. Hæc nos, teste summo Iudice,
 “ cum verecundia loquimur, velut qui nunquam die-
 “ bus nostris scelus hujusmodi videre credidimus nec
 “ audire, quod gens nostra et pontifices nostri tam
 “ crudeli morti aliquem tradere nequiter voluissent.
 “ Abfuit enim a nobis semper hucusque, novit Altissi-
 “ mus, abhominatio talis, quod post voluntarium et ini-
 “ quum istius Papæ processum, contra nos in Lugdu-
 “ nensi concilio celebratum, in necem suam vel alicujus
 “ ex fratribus consentire vellemus, quanquam inde
 “ fuerimus per nonnullos nostræ fidei fervidos zelato-
 “ res multotiens requisiti; sola semper exitimus inju-
 “ riarum nostrarum propulsatione contenti, nos juste

¹ Henry von Schmiedefeld, Bishop of Bamberg. P. de Vineis has *Ba-rensensis archiepiscopus*.

A.D. 1246. “ defendere, non ulcisci, sufficiens reputantes. Pugnat
 Account “ enim pro nobis Dominus evidentissime; nedum quod
 by Frede- “ animam nostram de manibus inimicorum nostrorum
 rick II. “ eripiat, quinimmo nocentium vires et corpora tradit
 of the con- “ in nostras. Nuper enim cum cardinalis Reinerius,¹
 spiracy “ nostri honoris et nominis æmulus, instigante præfato
 against “ Jacobo de Morra proditore nostro, cum Perusinis et
 him. “ Asinatibus rebellibus nostris, prope castrum Aspoli²
 “ ultimo proximo præteriti mensis Martii, ad dampni-
 “ ficationem nostrorum fidelium convenissent, Marinus
 “ de Ebulo, sacri imperii capitaneus in ducatu fidelis
 “ noster, stipendiarium et aliorum nostrorum fide-
 “ lium, qui sic instanter haberi poterant, munitus auxiliis,
 “ in virtute nostri nominis et excellentiæ nostræ felici
 “ fortuna, hostes ipsos viriliter et potenter aggrediens,
 “ fide potius quam armatorum multitudine præditus,
 “ devicit eosdem, ita quod præter eos, qui fidelium
 “ nostrorum gladiis sunt perempti, ultra quinque³ milia
 “ de rebellibus ipsis per fideles nostros captos carcer
 “ noster includit. Quæ omnia tibi significamus ad
 “ gaudium, quem probabiliter credimus, immo scimus,
 “ nobis in adversitatibus compati, et in prosperitate
 “ successuum congaudere. Nec tamen his terminis
 “ nostram et tuam claudi lætitiæ prosperæ fortunæ
 “ fertilitas et nostræ justitiæ debitæ promiserunt; oc-
 “ tavo decimo namque præsentis mensis Aprilis, civitas
 “ Capuacii, qua⁴ versus terram munitio cingebatur, cele-
 “ riter ac viriliter extitit expugnata per fideles nostros
 “ regnicolas, ad infidelium necem, ob vindicandam non
 “ magis nostrorum quam ipsorum nativæ regionis in-
 “ juriam, rabie quadam furoris accensos; quo factum
 “ est, ut sic prope, sic undique nostra potentia pertin-
 “ gat obsessos, quin potius carceratos, ut ab ultionis
 “ nostræ judicio sola se valeant spontanei gladii morte

¹ Raynier Cappochi or Capocci,
 e. d. of S. Maria in Cosmedin.

² Spello in Umbria.

³ *quinque*] decem, P. de Vineis.

⁴ *qua*] cujus, P. de Vineis.

“ subducere, vel excelsæ rupis ex parte maritimæ præ- A.D. 1246.
 “ cipitio¹ liberare. Datum Salerni xv. Aprilis, iv. in- Salerno,
 “ dictione.” 15 April.

*Item magister Walterus de Oera domino regi de hu-
 jus rei prosecutione.*

Magister autem Walterus de Oera, clericus Fretherici, credens sicut et dominus suus Frethericus, quod dominus rex Angliæ in suo proposito firmiter permaneret, videlicet ut importunitati Romanæ curiæ viriliter resisteret, ipsi regi quasi ad consolationem et formidinis amotionem hanc epistolam duxit transmittendam :

“ Illustri regi Angliæ, etc., magister W[alterus] salu- Letter of
 “ tem. Quia scio vos letari de prosperitate domini Walter de
 “ mei, noverit dominatio vestra, quod idem dominus Oera to
 “ noster octo diebus circa exitum Julii proximo præ- Henry III.
 “ teriti, tam per septem trebuchetta ordinata, quæ tam f. 206 b.
 “ de die quam de nocte in castrum Capuacii proicere
 “ non cessabant, quam per insultus validos et conti-
 “ nuos quinque dierum, similiter tam de die quam de
 “ nocte factos, Theobaldum Franciscum, Gillelmum² Capture of
 “ de Mannia, Gillelmum de Sancto Severino, Galfrid- Capaccio,
 “ dum de Morra, Robertum et Ricardum de Fasenellis, and mutila-
 “ proditores et reos mortis suæ, cum centum et quin- tion of
 “ quaginta aliis inter milites, balistarios, et alios fami- the con-
 “ liares ipsorum, de quibus erant quadraginta Lumbardi spirators.
 “ obsides et prodicionis tempore per Theobaldum ipsum
 “ liberati, ad illam impotentiam deduxit, quod nulla
 “ ratione nec de persona nec de membris poterant se
 “ juvare. Et sic per insultus prædictos captum est
 “ castrum ipsum cum omnibus supradictis; qui omnes
 “ antequam ducerentur ad dominum, salvo mandato
 “ domini Papæ, exoculati sunt, omnibus ipsis et singu-
 “ lis manu, naso, et tibia mutilatis. Et disposerat

¹ præcipitio] præcipucio, B. | ² Gillelmum] Sic; his name was *Gisolfo*.

A.D. 1246. Letter of Walter of Oera.   “ dominus prædictum Theobaldum cum aliis quinque
 “ reis mortis suæ per diversa mundi climata ad om-
 “ nes reges et principes, cum bulla papali impressa
 “ in fronte, ibidem inventa, in publicam proditi-
 “ notitiam destinare. Captæ sunt ibi etiam viginti
 “ duæ nobiles dominæ, conjugatæ, viduæ, et puellæ,
 “ et de mandato domini certis custodibus assignatæ;
 Destruction of Capaccio.   “ castrumque ipsum a primario lapide fundamenti
 “ eversum est; et quicquid intra præter personas in-
 “ ventum est, redactum est illico in cineres et favil-
 “ las. Idem autem dominus imperator omnibus ordina-
 “ tis, et cum Romanis et Venetis jam bona pace
 “ firmata, cum ingenti militia circa Pascha juravit et
 “ infallibiliter ordinavit in Alemanniam se conferre;
 July 25. Danger of king Enzo.   “ ubi dominus rex filius ejus,—in festo sancti Jacobi
 “ proximo præterito cum inimicis incaute congressus,
 “ per proditi-
 “ onem duorum comitum Suessorum, de
 “ Citobergo¹ videlicet et de Croheling,² qui, receptis³
 “ a summo pontifice vii. milibus marcarum argenti,
 “ conventionem præterea facta et per literas Apostolicas
 “ confirmata cuilibet eorum de medietate ducatus Sua-
 “ viæ, si rege in campo deducto, et hora belli ibidem
 “ dimisso, de exercitu recederent sine bello repente
 “ proditi-
 “ one⁴ sicut pepigerant, in primo belli con-
 “ gressu depressis vexillis et vadato flumine cum duo-
 “ bus milibus militum et balistariorum fugiendo, de
 “ exercitu recesserunt,—rex ipse in magno discrimine,
 “ in medio inimicorum suorum cum mille tantum equi-
 “ tibus remanens, quantumcunque tam ipse quam sui,
 “ qui remanserunt cum eo, pugnarent viriliter; perdidit
 “ tamen ad ultimum ducentos de suis, et se ipsum
 “ salvavit in civitate de Franceford.⁵ Post paucos
 “ autem dies, prædictis omnibus qui capti fuerant libe-

¹ Ulric, count of Wurtemberg.

² Hartman, count of Groningen.

See the Art de Vérifier les Dates,
 under the counts of Wurtemberg.

³ *receptis*] *recepto*, B.

⁴ B. *ins. et.*

⁵ Frankfort.

“ ratis per fidejussionem vel obsides, aut redemptis, A.D. 1246.
 “ resumptis magnifice viribus, adversarios suos ubique
 “ potenter persequitur et expugnat. Et numero ituri
 “ sunt ad eum de regno Franciæ et Burgundiæ, parti-
 “ bus citra Sonam,¹ tum de consanguineis suis tum de
 “ amicis domini nostri, quingenti milites; cum quibus
 “ vadunt dux Burgundiæ,² dux Lotaringiæ,³ comes
 “ Cabilonomiæ,⁴ et comes Barremiæ.⁵”

*Ad nihilum redacta est spes habita de regis constantia
 resistendi Romanorum avaritiæ.*

Eisdemque diebus enervatus est regis rigor, quem viri-
 liter conceperat, ut protervitatem Romanæ curiæ con-
 stanter; ut sperabatur et firmiter credebatur, potenter-
 que refrænaret. Et hoc, ut veraciter dicebatur, consiliis
 eorum, qui opimos redditus suos amittere per Papalem
 indignationem vehementer formidabant; quæ enim nimis
 præcordialiter amabant, elabi verebantur, secundum
 illud poeticum,

The king allows the spoliation of the English church for the Pope's cause.

“ Res est solliciti plena timoris amor.”

Aversis igitur oculis et clausis auribus dominus rex,
 ad arbitrium voluntarium Romanorum regni sui et rei-
 publicæ inimicorum, permisit licenter ecclesiam Angli-
 canam sex milibus marcarum, ad magnam totius regio-
 nis nostræ depauperationem, spoliari. Quas asportantes
 nuntii ac mercatores Papales in auxilium Andegravii,
 insidias Fretherici non penitus evaserunt. Qui graviter
 redarguit Anglicos effeminatos, qui se ipsis depauperatis
 omne genus hominum tolerant saginari; gravemque de
 comitis Ricardi effeminata conniventia et super hoc
 consensu reposuit coram suis commilitonibus querimo-
 niam, qui in regni Anglicani perniciem parti Papali
 videbatur consensisse et in imperii detrimentum; eo

Complaints of Frederick II.

¹ The Saone.

² Hugh IV.

³ Matthew II.

⁴ John le Sage, count of Chalous.

⁵ Probably Theobald II., count of Bar.

A.D. 1246. quod de cruce signatorum collectis substantioliis, permitte-
tente Papa, thesauros non minimos exaggeravit. Crevit
igitur Romanorum audax protervia tanto procacius,
quanto nullum in rapinis suis senserant contradictorem.
Fugant fugientes, et fugiunt fugantes. Decrevitque
Anglorum subpeditatorum, quorum inimici sunt iudices,
spes cum consolatione.

*Quomodo rex Arragonum abscidit linguam cujusdam
episcopi.*

Cruelty of
James I.,
king of
Arragon. Et dum fortuna mundo talibus alluderet ambagibus,
rex Arragonum linguam cujusdam episcopi,¹ quia eidem
regi forte juste reprehendendo adversabatur, truculenter
abscidit. Unde, nisi quia ubi multitudo in strage est,
subtrahendum est aliquid severitati, puniri graviter
promerebat, et regnum suum subici interdicto. Desti-
natis igitur nuntiis solempnibus et favore dignis, quia
tam fideliter Deo contra Hispanos Sarracenos militave-
rat et gloriose triumphaverat, ecclesiæ meruit reconci-
liari.

*Verba notabilia magistri Johannis Anglici cardī-
nalis ad dominum Papam.*

The Pope
rebuked by
cardinal
John Tolet. f. 207. Sævientibus eodem tempore mundi maris turbinibus,
cum audisset Papa quod dominus rex Angliæ paraba-
tur animose exactionibus suis contradicendo resistere,
quia nec advenerant nuntii, qui effeminatam formidi-
nem suam et incurvationem ipsius nuntiarent, in iram
magnam excanduit vehementer, et regnum Angliæ ul-
ciscendo supponere proposuit interdicto. Cui talia in-
frunito spiritu proponenti se magister Johannes² natione
Anglicus, monachus Cisterciensis ordinis et cardinalis,
opposuit, dicens; "Domine, pro Deo parcatis iræ vestræ,

¹ This was the bishop of Gerona,
Berenguer de Castellbisbal. See
the whole story in Mariana, *De
rebus Hispaniæ*, xiii. 6.

² John Tolet, cardinal tit. S. Lo-
renzo in Lucina, afterwards bishop
of Porto.

“ si dicere licet, indiscretæ, frænoque temperantiæ mo- A.D. 1246.
 “ tus voluntarios compescatis, considerantes quoniam
 “ dies mali sunt. Terra Sancta patet discrimini, Græca
 “ ecclesia recessit a nobis, adversatur nobis Frethericus,
 “ quo non est potentior, immo nec par inter principes
 “ Christianorum. Vos et nos, qui culmen sumus eccle-
 “ siæ, a sede Papali, immo ab ipsa urbe, immo ab
 “ Italia exulamur expulsi. Hungaria cum suis terris
 “ sibi conterminis nihil aliud nisi a Tartaris expectat
 “ exterminium. Alemannia suis guerris concutitur in-
 “ testinis. Hispani[a] usque ad ascisionem linguarum
 “ episcopalium desævit. Francia usque ad egestatem
 “ per nos jam depauperatur, quæ etiam in nos conspi-
 “ ravit. Anglia nostris injuriis multotiens læsa, quasi
 “ asina Balaan, calcaribus et fustibus cæsa, tandem
 “ loquitur et obloquitur; et se nimis et intolerabiliter
 “ conqueritur fatigatam et irrestaurabiliter dampnifica-
 “ tam. Ysmælitico igitur more, omnibus odiosi, omnes
 “ ad odium provocamus.” Et cum nec ad hæc verba
 mens Papalis contrita ad compassionem vel humilita-
 tem inclinaretur, quin ad pœnam et ultionem inflam-
 maretur, advenerunt nuntii ab Anglia, animum PAPA-
 lem emolumentis inhiantem mitigantes; et affirmantes
 quod per amicos suos specialissimos in Anglia, quos
 non licet mihi hæc scribenti ad præsens nominare,
 incurvatus est animus regis, ut quod optat effectui
 celeri mancipetur, unde gaudium vultum et animum
 ejus mirifice serenavit.

[*Qualiter episcopus Lincolnensis desævit in suos
 subjectos.*]

His ¹ quoque diebus, cum episcopus Lincolnensis The king
 supra quam deceret vel expediret, in subjectos suos, ad forbids the
 suggestionem, ut dicitur, Prædicatorum et Minorum, inquisi-
 desæviret; ita scilicet ut faceret inquisitiones districtas tions esta-
 per archidiaconos et decanos suos in episcopatu suo de bished by
 continentia et moribus tam nobilium quam ignobilium, Grosse-
 teste in his
 diocese.

¹ This chapter is at the foot of the page. The title is from C.

A.D. 1246. in enormem læsionem famæ multorum et scandalum, quod nunquam fieri consueverat; dominus rex audiens super hoc populi graves querimonias, consilio curiæ suæ, scripsit vicecomiti Hertfordiæ in hæc verba:

“Henricus Dei gratia rex¹ Angliæ, etc. Præcipimus tibi, quod sicut teipsum et omnia tua diligis, non permittas quod aliqui laici de balliva tua ad voluntatem episcopi Lincolniensis archidiaconorum vel officialium seu decanorum ruralium in aliquo loco convenient de cætero, ad recognitiones per sacramentum eorum vel attestationes aliquas faciendas, nisi in causis matrimonialibus vel testamentariis.” Quod cum audisset episcopus, asserebat dominum regem quorundam conspiratorum qui jam in Francia in consimilem audaciam proruperunt, de quibus in sequenti folio² plenius enarratur, vestigia secuturum.

De tyrannica et imprudenti exigentia pecuniæ quæ post hæc facta est in Angliâ.

Demand from the English prelates of a third or a half of their goods for three years by the Pope.

Assumens igitur ex præteritis audaciam dominus Papa miseros Anglos conculcandi et conculcatos apporriandi, imperiose et solito imperiosius prælatis Angliæ demandavit, ut in Angliâ omnes beneficiati, in suis beneficiis residentiam facientes, tertiam partem bonorum suorum domino Papa per³ triennium conferrent, non facientes residentiam, dimidiam; multis adjectis durissimis conditionibus prædictum mandatum restringentibus, per illud verbum et adjectionem detestabilem, *non obstante*, quæ omnem extinguit justitiam præhabitam. Ad quod primo exequendum diligenter episcopum constituit Londoniensem.

Responsio domini regis ad hoc Papale mandatum.

It is discussed in S. Paul's,

Episcopus vero memoratus cum quibusdam aliis, quos ad hoc negotium exponendum convocarat, cum⁴ in

¹ *rex Angliæ*] Om. C.

² *sequenti folio . . . enarratur*] sequentibus . . . dicitur, C. See below, p. 591.

³ *per triennium*] In the margin.

⁴ *cum*] Om. C.

ecclesia Sancti Pauli Londoniensi hoc in propatulo A.D. 1246.
demonstravit, de hac contributione terribili tractaturus
in crastino Sancti Andreae, dolentes quia quod jubeba- Dec. 1.
tur impossibile videbatur et erat, supervenerunt missi
ex parte domini regis J[ohannes] de Lexintuna miles
et magister Laurentius de Sancto Martino, ejusdem
domini regis clericus; districte prohibentes, ne illi Message
contributioni prælocutæ, et in totius regni desolationem from the
demandatæ, aliquo modo consentirent. Ipsi igitur post king for-
omnium convocatorum murmur et appellationes, gau- bidding the
denter incæpta interrumpentes, omiserunt. Et ne sub contribu-
silentio contradicentium verba efficacissima transeamus, tion.
ipsa huic scripto duximus inserenda. Veruntamen etsi
constanter responderunt, constantius et efficacius re-
spondissent, si in verbis et actibus regis titubantibus
fiduciam habuissent.

*Responsio cleri coram episcopo Londoniensi super irra-
tionabili exactione domini Papæ.*

“ Si nota esset conditio et status regni Anglicani Answer of
“ domino Papæ et ejus fratribus tempore concilii, nus- the clergy
“ quam ad statutum illud promulgandum aliqua ratione to the
“ processisset. Et si essent ei exposita pericula et in- Pope, with
“ commoda, quæ occasione hujus statuti imminere reasons
“ possent ecclesiæ Anglicanæ, ad hoc statuendum nul- against the
“ latenus moveretur. In ecclesiis enim cathedralibus demanded
“ ita optentum est et observatum, quod per canonicos contribu-
“ in eisdem residentes, quorum in quibusdam ecclesiis tion.
“ modica est portio de proventibus beneficiorum eccle- It would
“ siasticorum, quæ in diversis locis optinent, minores prevent
“ clericos exhibent et alios ecclesiæ ministros; quorum canons of
“ portionem si contingat usque ad medietatem defalcari, cathedrals
“ peribit obsequium ecclesiæ, canonicis non valentibus from resid-
“ exhibere; cum ipsi canonici, tanta portione defalcata, ing.
“ in ecclesiis cathedralibus residere non valeant. Et
“ si in eisdem duxerint residendum, de medietate

A.D. 1246. “ beneficiorum exteriorum nec se ipsos aut etiam alios
 “ poterunt sustentare; et maxime cum dominus Papa
 “ medietatem portionis absentium in usus terræ Ro-
 “ maniaë intendat applicare, computata portione non
 “ residentis, ac si ipse resideret; nec etiam deductis
 “ oneribus aut expensis, quas circa collectionem fruc-
 “ tuum et alia multa fieri contingit; quibus non de-
 “ ductis, vix quarta pars penes canonicos remanebit.

Alia causa et ratio.

Monks
 would be
 compelled
 to beg, or
 to give up
 their hospi-
 tality.
 f. 207 b.

“ Item, cum loca religiosa per regnum Angliæ con-
 “ stituta in proventibus de ecclesiis parochialibus sint
 “ fundata, et vix in præsentis ipsis sufficiant beneficia
 “ cum aliis possessionibus sic collata; si illorum bene-
 “ ficiorum medietas subtrahatur, compelletur una me-
 “ dietas mendicare; aut continget hospitalitatem sub-
 “ trahi, aut utrumque in aliquibus locis fieri, quod sine
 “ scandalo et animarum periculo fieri non posset;
 “ cum aliquos ex ipsis contingeret¹ per orbem evagari,
 “ et ejusdem evagationis prætextu in peccatum mul-
 “ tiplex incidere, non observata sanctorum patrum
 “ regula ad quam tenentur astricti.

Alia causa et ratio.

The same
 result
 would fol-
 low with
 the rectors
 of parish
 churches.

“ Item cum in regno Angliæ hactenus sit optentum
 “ et de consuetudine observatum, ut rectores ecclesia-
 “ rum parochialium hucusque valde hospitales extite-
 “ rint, et parochianis ad inopiam vergentibus alimenta
 “ præbere consueverint; et eo prætextu non solum
 “ summo Creatori placere conati sint, sed etiam laicis
 “ quibuscunque, quibus clerici opido infesti esse con-
 “ sueverunt; deducta medietate beneficiorum, necesse
 “ habebunt hospitalitatem subtrahere et consueta pie-
 “ tatis officia denegare. Quibus subtractis incurrent

¹ *contingeret*] contigeret, B.

" odium subditorum, amittent gratiam transeuntium et A.D. 1246.
 " vicinorum; subtrahentur rectoribus ecclesiarum jura;
 " nec ipsis prætextu paupertatis ea defendere valenti-
 " bus, ab ipsis laicis penitus opprimuntur, in univer-
 " salis ecclesiæ scandalum et jacturam. Quidam vero
 " ex eis, cum essent beneficia, quæ ad residentiam sex
 " mensium non sufficiunt, et vix aliunde victualia
 " quærant, si resecetur illorum beneficiorum medietas,
 " compellentur mendicare, [et] continget in eorum eccle-
 " siis obsequia divina cessare. Quibus cessantibus,
 " eorundem parochiani in decimarum et proventuum
 " solutione cessabunt, nec erit qui illius ecclesiæ jura
 " præ inopia prosequatur; vilescet ecclesiæ dignitas,
 " clericorum cœtus in contemptu, cessabunt prædica-
 " tiones, animarum cura omittetur; fides exinde peri-
 " clitabitur, populo contempnente prælatorum doctrinam
 " et correctionem.¹

Alia causa et ratio.

" Item, cum de bonis ecclesiasticarum personarum The poor
 " pauperes, quorum infinitus est numerus, per annum would take
 " susten[ten]tur, et multi generosi eorum consanguinei, to bad
 " et alii, qui in eorum obsequiis commorantur, de bo- courses
 " nis ipsorum victualia necnon et stipendia recipiant; from want.
 " subducta medietate proventuum, cessabunt elemo-
 " sinæ, licentiabuntur familiæ; ad quod si deveniatur,
 " pauperes fame peribunt; alii vero cum *fodere non* S. Luc.
 " *valeant, et mendicare erubescant, antequam fame* xvi. 3.
 " pereant, necesse habebunt furtis, rapinis, et depræ-
 " dationibus intendere; ex quibus multa sequentur
 " homicidia, insurget tumultus populi, et de facili
 " totius regni Angliæ turbatio.

Alia causa et ratio.

" Item, cum multi sint clerici in regno Angliæ ære Many
 " alieno graviter prægravati, si non subducto ære clerks
 " would be

¹ Par. has *vel p* over this word, *i.e.* correptionem. It is not in C.

A.D. 1246. " alieno, si non deductis expensis, quarum existimatio
 reduced to " sextam partem reddituum continet, quarum deduc-
 want. " tionem vix aliquis casus solet impedire, si non
 " deductis ecclesiæ oneribus, consistentibus in pen-
 " sionibus, prælatorum procurationibus, et ecclesiarum
 " et ornamentorum reparatione, proventuum medietas
 " exolvatur, ipsis de residuo vivere non valentibus,
 " compellentur egere; cum tamen in talibus personis
 " haberi debeat ratio eorum ne egeant, et maxime
 " ubi immineret scandalum ecclesiæ universalis.

Alia causa et ratio.

The enor- " Item, cum nuper nomine vicesimæ sex milia mar-
 mous sums carum domino Papæ sint soluta; habita ratione
 that would " æstimationis vicesimæ ad æstimationem medietatis,
 be paid to " summa petitæ pecuniæ sexaginta milia marcarum
 the Pope. " summam¹ continere contingeret, una cum sexta parte
 " reddituum, quam in collatione fructuum refundere
 " contingit, cum partem illam non deducat, et cum
 " præter hæc a personis in primo mandato exceptis,
 " ab his qui centum marcas in redditibus optinent
 " vicesimam, ab his qui ampliores habent redditus
 " partem tertiam, habere nitatur, usque ad summam
 " quater viginti milium marcarum de bonis clericorum
 " per annum redigere oporteret, ad cuius quidem pe-
 " cuniæ solutionem vix totum regnum Angliæ sufficere
 " posset; quanto minus et clerici, cum eorum bona
 " tantummodo in fructibus existant, qui licet venales
 " annuatim exponi consueverunt, de eadem tamen pe-
 " cunia multæ fiunt emptiones, cum de manu ad
 " manum pecunia proficisci contingat et in regno
 " remaneat. Ac si contingat de singulis venditionibus
 " pecuniam deducere et extra regnum deportare, defi-
 " cerent emptores, nec contingeret in toto regno tantam
 " pecuniæ summam invenire, quod in gravi necessitatis

¹ *summam*] summa, B.

“ casu per experientiam alias est declaratum ; videlicet A.D. 1246.
 “ cum nobilis memoriæ quondam Angliæ rex Ricardus
 “ in partibus remotis captus esset et detentus, ad
 “ ipsius liberationem sexaginta milia marcarum soluta
 “ fuerint ; ad quod solvendum, totum regnum con-
 “ tribuerat, nec exolvi poterat ad plenum, nisi ad hoc
 “ perficiendum cruces et calices ecclesiarum in solutum
 “ pro parte traderentur ; quanto minus et nunc de
 “ bonis clericorum tantum tanta pecuniæ summa redigi
 “ non posset, cum ipsam contingeret infra triennium
 “ triplicare ; cum igitur huic exactioni contradicat ec-
 “ clesia Anglicana per procuratores, ut hanc contra-
 “ dictionem communem domino Papæ insinuare velitis,
 “ pro statu ecclesiæ Anglicanæ præsentiam Domini
 “ nostri Jesu Christi appellantes, et concilii universalis
 “ aliquo tempore per Dei gratiam convocandi.”

Appeal to
a general
council.

*Quomodo dicebatur quod duo facinorosi missi fuerunt
per Frethericum ut dominum Papam interficerent
subdole.*

Eisdem diebus transmissi fuerunt ad curiam Roma-
nam duo facinorosi temerarii per Frethericum, qui
more assesinorum dominum Papam subdola conspira-
tione interficerent. Casu igitur inopinato capti sunt
et incarcerati, iudicium super crimen læsæ majestatis
expectantes. Fuerunt tamen qui dicerent, hoc astute
fuisse adinventum et fraudulenter procuratum ; ut
sic scilicet Frethericus, qui sibi consimilem casum
Papa procurante nuper contigisse protestatus est, con-
simili culpa diffamaretur.

Conspiracy
to murder
the Pope.

Suspicion
as to this.

Obiit episcopus Saresbiriensis.

Eodemque anni tempore obiit piæ memoriæ episcopus
Saresbiriensis magister Robertus de Bingham,¹ in cras-
Death of
the bishop
of Salis-

¹ A mitre and pastoral staff, inverted, are drawn in the margin.

A.D. 1246. tino Animarum; virtutibus redimitus, plenus dierum,
bury, et literaturæ scientia ad plenum eruditus.
Nov. 3.

f. 208. *Obiit abbas Westmonasterii Ricardus de Berkinge.*

Death of
the abbat
of West-
minster.

Et eisdem diebus, videlicet kalendis Decembris, obiit abbas Westmonasterii, Ricardus de Berkinge; qui vir prudens, literatus, et religiosus, redditus domus suæ trecentarum circiter redditu marcarum in vita sua ampliavit; domum¹ tamen suam mille et septingentis marcis reliquit obligatam.

De canonizatione beati Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi.

S. Edmund
of Canter-
bury can-
onized,
Dec. 16.

Diebus² quoque sub eisdem, dominus Papa timens ne canonizationem beati Ædmundi Cantuariensis archiepiscopi, quam indies sibilis obloquentium protraxerat, ultione manifesta idem puniret, eundem sollempniter canonizatum catalogo sanctorum ascripsit, Dominica videlicet proxima³ ante Natale Domini, qua cantatur *Gaudete in Domino*. Quod cum dominus rex audisset, gavisus est vehementer; et statim super hoc certificatus, præcepit ut accensis multis cereis omnes clerici de capella regia, assumptis festivis induviis, missam sollempniter, cujus introitus foret *Gaudeamus* etc., celebrarent.

De fluctu maris qui per tres circiter menses cessavit.

Irregular
tides.

Relatum fuit a fide dignis, quod mare eodem anno fluctuando, ut moris habuit, per spatium quatuor vel

¹ domum . . . obligatam] Added at the top of the page. It is in the margin in C.

² In the margin is written in rubrick, "Scriptum autenticum de canonizatione ejus in fine libri scribitur ad hoc signum ," but it is run through with a pen. It

is not in C. See the Additamenta, Nero D. 1, f. 88.

³ This is an error, as this Sunday is the third Sunday in Advent. In the Pope's letter of canonization given by Paris in the Additamenta, Nero D. 1, f. 88b, col. 2, l. 27, it is "Dominica de Adventu qua cantatur *Gaudete in Domino*."

quinque dietarum per tractum litoris non ascendit, A.D. 1246. Quod nunquam habitatores¹ litoris vel nautæ, *facientes* Ps. cvi. 23. *operationes in aquis multis*, se testificabantur prævidisse.

Eligitur in episcopum Saresbiriensem Willelmus de Eboraco præpositus Beverlacensis.

Et eisdem sub diebus, canonici Saresbirienses, com- William
perientes nullum fere acceptum domino regi nisi auli- of York
cum et curialem, præcaventisque ecclesiæ suæ peri- elected
culo, et regiam captantes benivolentiam, Willelmum² bishop of
de Eboraco, domini regis clericum familiarissimum et Salisbury.
legum regni peritissimum, Beverlaci præpositum, in
episcopum et animarum suarum pastorem unanimiter
elegerunt. Quæ quia electio Deo placuit, ut credebatur,
et domino regi fuit accepta, sine moræ dispendio con-
firmabatur. Dominus etiam Silvester electus ad præ- Silvester
sulatum Karleolensem, qui prius se indignum reputavit, bishop of
et iccirco non consensit, quoniam eum Deus vocavit Carlisle.
a theloneo [ad] ministerium; timore bono percussus, in
electionem memoratam humiliter consensit, ne Deo
recalcitrans reprobis haberetur.

De morte quorundam nobilium in Anglia.

Eodem anno obierunt quidam nobiles in Anglia, Obituary
quorum mors dampnosa regno censebatur; videlicet of the year.
Ricardus de Argentomio, miles strenuus, qui in Terra
Sancta diu Deo fideliter militaverat. In parte vero
boreali, H[enricus] de Bailloil miles; in Hoylandia,
Lambertus de Muletuna. Item Alexander de Suereford, Notam
thesaurarius Sancti Pauli Londoniarum, qui in ecclesia trium mor-
Sancti Pauli honorifice sepultus, in corporis elegancia, tem nimis
probrosam.

¹ *habitatores*] habitatoris, B.

² A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

A.D. 1246. faciei venustate, et multarum scientiarum dotibus, Obituary of the year. similem sibi in Anglia non reliquit.¹ Lambertus vero de Muletuna supra memoratus, miles qui nuper privilegium mirabile, datis non paucis muneribus, a Papa impetraverat, ut scilicet nulli liceret eum pro quacunque culpa excommunicare nisi de speciali mandato Papæ, ac si liceret eidem impune peccare, et qui multos læserat, plures fatigare, hoc modo a Domino meruit sauciari; ut cum phaleratus superbe equitando a quodam peracto suo rediret placito, descendens se querebatur morbo difficili prægravari. Et præcipitanter recubans, antequam depositis calcaribus discalciari [potuit], morte palluit repentina. Ranulphus quoque Brito, quondam domino familiarissimus regi et regis,² multis postpositis magnatibus, et ejusdem consiliarius specialis, cum post mensalem refectionem aleatores certatim inspexisset colludentes, letalis apoplexiæ inexpectato vulnere corruit sugillatus; et sic qui multos, præcipue tamen de Messeden³ canonicos, lædendo depauperaverat, ut sibi multa cumulando successive appropriaret, subito vitam cum acquisitis amisit. Nicholaus quoque Danne, utinam non dampnatus, clericus et comitis Ricardi thesaurarius et consiliarius specialis, qui cum complice suo Johanne Bretasche⁴ milite, simili ultione percusso, multos ad opus comitis thesauros undecunque raptos coacervare consueverat, dum vino nocturno crapulatus et epulis turgidus equum de nocte obscura lascivientem minus discrete regeret, corruit temulentus. Et ad cujusdam stipitis offendiculum allisus et attritus, fractis cervicibus, expirans cum vino nimis hausto ebullienti animam evomuit resupinus. Hæc iccirco scripserim, ut quilibet cui Dominus alicujus sæcularis habenas potestatis commiserit, *statuens in loco spatioso pedes*

Ps. xxx. 8.

---

¹ *reliquit*] *relinquerat* (sic), C.   ³ Messenden, an abbey of Augustine canons, in Bucks.
² Sic, a word being omitted;   ⁴ *Bretasche*] *Brestache*, C.
probably *thesaurarius*.

suos, hoc revolvens propheticum, *Horrendum est incidere in manus Dei viventis*, ultionem finalem vehementer, si prævaricatus fuerit, pertimescat. A.D. 1246.
Heb. x. 31.

Magister Ricardus de Crokesle, archidiaconus et monachus Westmonasterii, eligitur in abbatem ejusdem ecclesie.

Eorumque dierum circulis magister Ricardus¹ de Crokesle, archidiaconus Westmonasterii, vir elegans et jurisperitus et domino regi amicissimus, a toto conventu unanimiter est electus. Timebant enim monachi, ne si secus fieret, dominus rex eorum patronus specialis ecclesiam suam jam semirutam relinqueret imperfectam, quam gloriose cœperat ædificare. Electus igitur memoratus, qui dudum amator fuit beati Ædmundi confessoris et archiepiscopi, quia die canonizationis suæ, videlicet Dominica proxima ante Natale Domini, ut prædictum est, ad tantæ prælationis dignitatem vocabatur, jussit quandam capellam in honore ipsius sancti Æ[dmundi] fabricari; ubi Deo et ipsi confessori gloriosum, ut decebit, ministerium futuris temporibus impendetur. Aucta² est etiam ejusdem abbatis dignitas, domino rege impetrante; ut scilicet missam celebrans pontificaliter benedictionem, quando *Agnus Dei* cantatur, populo daret sollempniter. Richard of
Croxley
elected
abbat of
Westmin-
ster.

f. 208 b.

Annalium istius anni conclusio.

Transiit igitur annus ille Terræ Sanctæ suspectus, ecclesie nocivus universali, adversarius imperio, regnis quoque Francorum et Anglorum deprædator, Romanæ curiæ infamis et turbulentus. Character
of the year.

¹ A mitre and pastoral staff are drawn in the margin.

² *Aucta . . . sollempniter*] In the margin.

A.D. 1247. *Dominus rex apud Wintoniam festa Natalitia celebravit.*

Henry III. Anno Domini MCCXLVII.; qui est annus regni do-
 keeps mini Henrici III. regis tricesimus primus, tenuit idem
 Christmas dominus rex curiam suam apud Wintoniam, præsentibus
 at Win- multis electis regni magnatibus; cui cum illuc
 chester. adveniret, occurrit episcopus Wintoniæ lætabundus,
 supplicans attentius ut cum ipso suo episcopo pran-
 deret in crastino Natalis Dominici, ut per hoc pateret
 omnibus omnes offensas pristinas eundem dominum
 His recon- suum penitus exufflasse, et ipsum episcopum in præ-
 ciliation with the sentia omnium convivarum in pristinas amicitias re-
 bishop. vocasse. Quod secundum postulationem et desiderium
 suum gaudebat episcopus fuisse completum.

*De magno concilio Londoniis in Purificatione beate
 Marice convocato.*

Eodemque tempore urgente mandato Papali redivivo
 Council in London respecting the Papal demands. de importabili contributione præacta, ad quam epi-
 scopi in generali concilio clerum infeliciter obligarunt,
 fecit dominus rex magnates suos necnon et Angliæ
 archidiaconos per scripta sua regia Londoniis convo-
 cari. Quo cum pervenissent die præfixo, episcopi
 omnes sese gratis absentarunt, ne viderentur propriis
 factis eminus adversari. Sciebant enim corda omnium
 usque ad animæ amaritudinem non immerito sauciari.

*De conspiratione facta inter quosdam nobiles in
 regno Francorum contra Papam.*

Respect for the Pope diminished by his avarice. Cum vero dierum istorum fluenta prolaberentur,
 tepuit devotio fidelium, et filialis affectus caritatis,
 quem quilibet Christianus adversus patrem nostrum
 spiritualem, videlicet dominum Papam, gerere teneretur,
 non sine animarum periculo læsus deperiit; immo et
 in odium execrabile et maledictiones occultas est con-

versus. Videbant enim omnes et singuli et videntes A.D. 1247.
sentiebant, ipsum dominum Papam pecuniæ et pecuni-
arum rapinis in multorum dampnis et depaupera-
tionem insatiabiliter inhiare. Nec credebant jam multi
ipsam potestatem beato Petro cælitus concessam, vide-
licet ligandi et solvendi, optinere, qui penitus beato
Petro dissimilis probabatur. Resolutum est igitur os Ps. lxxii. 11.
iniqua loquentium et obloquentium ubique locorum
et præcipue in Francia. In qua quidem multi nobiles
in ipsum Papam et ecclesiam, quod nunquam memi-
nimus evenisse, conspirabant; sicut in hac cartula,
quæ Gallica lingua conscribitur, quia sic ad notitiam
nostram pervenit, poterit considerari.

“ A tuz ceus ki ces lettres verrunt, nus tuit de cui Bond of
“ les seus pendent en cest present escrit, fesum saver, agreement
“ ke nus par la fei de nos cors avons fiance et sumus of certain
“ aliance, tam nus cum nostre eir a tuz jurs, a aider French
“ li uns al autre, e a tuz ceus de nos terres et dautres nobles to
“ teres, qui vudrunt estre de ceste compainnie, a defend defend
“ chacer e a require e a defendre noz droitz e le lur their rights
“ en bone fai envers la clergie. Et pur co ke serroit against the
“ gref chose nuz tuz assembler pur cest besoingne, clergy.
“ nus avum eslu par le commun assen et ottroi de
“ nus tuz, le due de Burgoinne,¹ le cunte Perrun² de
“ Bretainne, le cunte³ de Angulesme, e le cunte⁴ de
“ Seint Pol, a co ke si aucuns de ceste comite avoit
“ a fere envers la clergie, tel aide cum cil quatre
“ devantdit esgarderoient cum hom li deust faire, nus
“ li feriens. E est a savoir, ke a co defendre, pur-
“ chacer, e require, chescuns de ceste comite mettra la
“ centisme part par sun serment de la vaillance dun
“ an de la terre kil tendra. E chescuns riches hom
“ de ceste compainnie fra lever ces deners chescun an

¹ Hugh IV.

² i.e., Peter Mauclerc.

³ Hugh le Brun, count de la Marche.

⁴ Hugh V.

A.D. 1247. “ a sen poer a la Purificaciun nostre Dame, et les
 “ deliura u il serra mester pur ceste besoingne, par
 “ les lettres pendanz de ces quatre avant numes, u de
 “ deus de eus. E si aucuns avoit tort, e il nel voleit
 “ lesser par ces quatre avant numez, il ne serroit pas
 “ aidez de la comite. Et si aucuns de ceste cumpain-
 “ nie estoit escuminiez pur tort, cunu par ces quatre,
 “ ke la clergie li feist, il ne leisseroit aler son droit
 “ ne sa querele pur escuminement, ne pur autre chose
 “ kem li face, si co nest par la cort de ces quatre, ou
 “ de deus de eus, anz pursivroit sa dreiture. Et si
 “ les deus de eus de quatre murroient ou aloient fors
 “ de la terre, li autres dui ke demuroient, mettroient
 “ autres deus en liu de ces deus, ki averoient tel
 “ poer ki est a devant divise. Et si il avenoit ki li
 “ troi u li quatre alassent fors de la terre, ou muris-
 “ sent, li xii. ou li x. de riches de ceste comite eslrunt
 “ autres quatre, ki averunt ceu meimes poer ke li
 “ quatre devantdit. Et se cil quatre, u aucun de la
 “ comite par le cumandement de ceus quatre, fissent
 “ acune besoingne qui apertensist a ceste comite, la
 “ comite lendeliveroit.”

*Item eorundem conspiratorum scriptum execrabile
 contra clerum.*

Another
 manifesto
 against the
 clergy.

f. 209.

“ Quia clericorum superstitio, non attendens quod
 “ bellicis et quorundam sanguine sub Karolo magno
 “ et aliis regnum Franciæ de errore gentilium ad
 “ fidem catholicam sit conversum, primo quadam hu-
 “ militate nos seduxit, quasi vulpes se nobis oppo-
 “ nentes, ex ipsorum castrorum reliquiis, quæ a nobis
 “ habuerant fundamentum, jurisdictionem sæcularium
 “ principum sic absorbent, ut filii servorum secundum
 “ suas leges judicent liberos et filios liberorum; quam-
 “ vis secundum leges priorum triumphatorum deberent
 “ a nobis potius judicari, et per novas constitutiones

“ non deberet antecessorum nostrorum consuetudinibus A.D. 1247.
 “ derogari; cum nos deterioris conditionis faciant quam
 “ Deus etiam voluit esse gentiles, cum dixerit, *Red-* S. Matt.
 “ *dite quæ sunt Cæsaris Cæsari, et quæ sunt Dei Deo;* xxii. 21.
 “ nos omnes regni majores attento animo percipientes,
 “ quod regnum non per jus scriptum, nec per cleri-
 “ corum arrogantiam, sed per sudores bellicos fuerit
 “ adquisitum, præsentî decreto omnium juramento sta-
 “ tuimus et sancimus, ut nullus clericus vel laicus
 “ alium de cætero trahat in causam coram ordinario
 “ iudice vel delegato, nisi super hæresi, matrimonio,
 “ vel usuris, amissione omnium bonorum suorum et
 “ unius membri mutilatione transgressoribus immi-
 “ nente; certis a nobis super hoc executoribus depu-
 “ tatis, ut sic jurisdictio nostra resuscitata respiret,
 “ et ipsi hactenus ex nostra depauperatione ditati,
 “ quibus Deus propter eorum superbiam prophanas
 “ voluit revelare contentiones, reducantur ad statum
 “ ecclesiæ primitivæ; et in contemplatione viventes
 “ nobis, sicut decet, activam vitam ducentibus, osten-
 “ dant miracula, quæ dudum a sæculo recesserunt.”

Hæc¹ cum audisset Papa, ingemuit spiritu pertur-
 bato; et cupiens eorum emollire corda et constantiam
 enervare, admonitione præmissa eos minis perterruit,
 nec se sic sensit prævalere. Contulit igitur multis
 consanguineorum eorum multa beneficia ecclesiastica,
 et licentiam plura optinendi, cum indulg[ent]iis multis,
 necnon et plura ipsis nobilibus contulit donativa; et
 sic multos eorum a prædicta præsumptione revocavit.
 Multos tamen perterruit hujus tenor epistolæ, crede-
 baturque hæc a consensu Fretherici emanasse; max-
 ime cum hujus clausula finalis concordet epistolæ
 Fretherici quam multis misit principibus, in cujus fine
 sic dicit: “Semper fuit nostræ intentio voluntatis,
 “ clericos cujuscunque ordinis ad hoc inducere, et

Grief of
the Pope
at this.

Frederick
II. sup-
posed to
be the real
author.

¹ This paragraph is in the margin.

A.D. 1247. "maxime maximos, ut tales perseverarent in fine, quales fuerunt in ecclesia primitiva, Apostolicam vitam ducentes, humilitatem Dominicam imitantes. Tales namque clerici solebant angelos intueri, miraculis choruscare," etc. Respice¹ in folio quinto decimo antecedenti.

De parlamento habito Londoniis ubi querelæ querelis super exactionibus Papalibus accumulabantur.

Parliament
in London,
Feb. 3.

In crastino igitur Purificationis beatæ Mariæ, dominus rex cum suis magnatibus tractatum habens diligentem, per plures consilium urgens dies protelavit. Timebatur enim vehementer, et veraciter domino regi referebatur, quod rex Francorum se ad sibi subjugandam Wasconiam præparabat. Quam amittere sibi probrosum, ignominiosum, et dampnosum videbatur, cum ex sola Burdegali mille marcas annuas percipere consuevit. Convenerant etiam tunc ibidem, ut præactum est, archidiaconi Angliæ, necnon et totius regni cleri pars non minima cum ipsis magnatibus, conquerentes communiter super intolerabilibus et frequentibus exactionibus domini Papæ, pro quibus et dominus rex non mediocriter compatiendo tristabatur. Res enim publica periclitabatur, et commune negotium regni totius agebatur; et eminebat tam populi quam cleri immanis desolatio, et cunctis temporibus inaudita. Igitur coram domino rege reposita est querimonia lacrimabilis, cui pertinet rempublicam protegendo tales injurias et pericula propulsare. Tandem de communi consilio provisum est, ut gravamina terræ domino Papæ seriâtim monstraturi ad curiam Romanam nuntii discreti destinarentur, has epistolas subscriptas domino Papæ et cardinalibus, ex parte communitatis totius cleri et populi regni Anglicani, eminus ostensuri.

¹ *i.e.*, p. 477. For this C. has, | "stola Frezerici ad regem Angliæ
"Require in anno mcccxl. in epi- | "missa et singulis principibus."

*Epistola missa ex parte universitatis Angliæ domino A.D. 1247.
Papa.*

“ Sanctissimo¹ patri in Christo ac domino I[nnocentio] Remon-
 “ Dei providentia summo Pontifici, universitas cleri et strance of
 “ populi per² provinciam Cantuariæ constituti, devota the clergy
 “ pedum oscula beatorum. Cum Anglicana ecclesia a and people
 “ tempore commendatæ sibi fidei catholicæ, Deo et of the pro-
 “ sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ matri nostræ placere vince of
 “ studens, adhæserit semper et servierit devote, a Canter-
 “ obsequiis non recessura, per morum incrementa sem- bury sent
 “ per proficiens; sanctitatis vestræ pedibus provoluta to the
 “ supplicat obnixè, quatinus in petitione pecuniæ, quæ Pope.
 “ diversimode ab ea requiritur in subventionem diver-
 “ sarum nationum, de mandato sanctitatis vestræ cum
 “ gravi coheritione, eidem pietas vestra parcere dignetur.
 “ Importabile est namque quod mandatur, et impossi-
 “ bile propter rerum defectus; licet enim regio nostra
 “ fructus reddat interdum ad alimenta gentis suæ
 “ deputatos, æris tamen copiam non reddit, nec red-
 “ deret³ per tempora multa quanta requiritur his
 “ diebus. Sed et onere simili, licet non tanto, præter-
 “ itis diebus et ob causas similes prægravata, portare
 “ nequit aliquatenus quod exigitur. Ad mandatum
 “ insuper sanctitatis vestræ tempore præsentis ad opus
 “ domini regis nostri temporalis, cui in necessitatibus
 “ suis deesse non possumus cum honestate nec debe-
 “ mus, exigitur a clero succursus; ut incursus hostiles,
 “ quos avertat Deus, propulsare possit, et patrimonii
 “ sui jura tueri ac recuperare promptius occupata.
 “ Latores igitur præsentium cum supplicatione nostra
 “ ad præsentiam sanctitatis vestræ destinamus, ut pe-

¹ I have collated these with the Chetham MS. of Matthew of Westminster, as that portion of the MS. was written at St. Alban's. (Mad-

den, Preface to Hist. Anglor., i. p. xxii.)

² *per provinciam*] in provincia, Chet.

³ *redderet*] reddere posset, Chet.

A.D. 1247. “ rricula vobis exponant et incommoda, quæ in promptu
 “ sequerentur ex præmissis, et quæ nulla possumus
 “ ratione portare, licet simus in omni vinculo caritatis,
 “ obedientiæ, et devotionis vobis obligati. Et quia
 “ communitas nostra sigillum non habet, præsentibus
 “ literas signo communitatis civitatis Londoniarum ves-
 “ træ sanctitati mittimus consignatas.”

Item de eodem cardinalibus.

Similar
letter to
the cardi-
nals.

“ Reverendissimis patribus in Christo et dominis, sa-
 “ crosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalibus, devoti sui,
 “ etc., salutem, reverentiam debitam, et honorem. Ad
 “ universitatem vestram, velut ad bases ecclesiam Dei
 “ fulciantes, humiliter supplicantes confugimus, et ob-
 “ nixe deprecamur, quatinus pressuras quibus manci-
 “ pamur attendere dignantes opem ferre velit, ut
 “ post repetita gravamina, quæ Anglicanæ ecclesiæ
 “ præteritis diebus occurrerunt, respirare possit, et ex
 “ hoc vobis assurgere teneamur ad debitas gratiarum
 “ actiones. A tempore namque ultimi concilii Latera-
 “ nensis, primo vicesima triennii in subsidium Terræ
 “ Sanctæ, postmodum decima in subsidium domini
 “ Papæ, postmodum præstationibus aliis diversimode
 “ et ad usus diversos, de mandato sedis Apostolicæ
 “ Anglicana ecclesia pulsata profudit prompta voluntate
 “ quæ potuit habere ad manus. Regi etiam nostro ac
 “ patrono temporali, ad mandatum sedis Apostolicæ,
 “ iteratis vicibus secundum vires suas fecit succursum,
 “ et jam per preces vestras exigitur succursus iterato
 “ ad opus ejusdem domini regis, cui in necessitatibus
 “ suis deesse nec potest nec debet, ut hostium incursus
 “ repellere posset, et regni sui jura tueri ac recuperare
 “ promptius occupata. Postremo autem, petitur ab
 “ eadem ecclesia diebus istis, quod portare non potest,
 “ rerum penuria negante¹ quod exigitur; ab aliis,² vide-

f. 209 b.

¹ *negante*] *denegante*, Chet.

| ² *aliis*] *his*, Chet.

“ licet, medietas bonorum, ab aliis tertia; et a reliquis A.D. 1247.
 “ vicesima omnium quæ possident. Pars scilicet in
 “ usus Fraucorum, qui nos et gentem nostram perse-
 “ quuntur, ad conquestum imperii Græcorum; pars in
 “ subsidium Terræ Sanctæ, quæ posset, ut mundus
 “ clamat, cum minori discrimine rehaberi ab hostibus;
 “ pars autem ad usus alios, quos Apostolica sedes
 “ ordinaret. Durum quidem videtur nobis et absurdum,
 “ ut aliis abundantibus de bonis et laboribus nostris,
 “ nos et nostri, ac pauperes regionis nostræ, quibus
 “ exhibitio propinquior competit, vacui jejunemus. Hos-
 “ tiles etiam insidias et incursus, quos Deus avertat,
 “ rex noster et regni militia repellere non valeret;
 “ nec posset pereuntibus et inopibus subveniri, ære
 “ regni et ærario vacuato. Immo etiam si venalia ex-
 “ ponerentur omnia quæ clerus habet, non posset apud
 “ nos inveniri pecunia quæ exigitur. Sequerentur
 “ quidem infortunia multa ex præmissis si ad ea, quod
 “ absit, cogeretur. Pro quibus vobis exponendis præ-
 “ sentium latores nuntios nostros communes ad vestram
 “ clementiam destinamus; petentes attente, quatinus
 “ propter Deum et honorem sedis Apostolicæ animum
 “ domini Papæ et manus vestras ac consilia a grava-
 “ mine tali revocare velitis; providentes,¹ si placet, ut
 “ ad gremium et obedientiam matris ecclesiæ sic revo-
 “ cetis errantes et dispersos, ne dispergatis et alienos
 “ reddatis, prius in caritate et devotione collectos. Et
 “ quia communitas nostra sigillum non habet, præsentis
 “ literas signo communitatis civitatis Londoniarum ves-
 “ træ sanctitati mittimus consignatas.”

¹ Chetham has in the margin in
 rubrick, “Nota hic verbum formi-
 “ dabile, videlicet occ[ulta] com-

“ minatio discessio[nis ab] obe-
 “ dientia Romana.” The MS. is
 clipped in the binding.

A.D. 1247. *De quodam domini regis umbratili privilegio paulo ante impetrato.*

Shadowy privilege obtained respecting Papal provisions in England.

Eisdem diebus dominus rex, nesciens se versutiis Romanorum subdole verborum involucris muscipulatum, per quosdam aulicos suos ipsi regi placere cupientes, privilegium quoddam sibi in curia Romana gratanter suscepit impetratum, cujus tenor talis esse dinoscitur: “ Quanquam Papa pro suæ voluntatis arbitrio, ad intolerabile regni Angliæ gravamen, passim et indifferenter provisiones fecerit in Anglia de beneficiis ecclesiasticis ad opus Ytalicorum, nunc gratia Dei ita sedata est tempestas, quod quando Papa providet alicui vel aliquibus ex nepotibus suis vel cardinalium, ipse vel ipsi cardinales rogabunt dominum regem cum instantia magna, quod placeat domino regi ut provideatur sic.” Quo umbratili privilegio ac deceptorio amici domini regis fortunales, cor ejus demulcentes, ipsum strictius illaquearunt. In quo enim gravantur notarii ac tabelliones Romanæ curiæ, ad munera cerei ac prostantes, si imperante Papa petitiones urgentes et rethoricas domino regi transmittant, ut se ditentur et regem depauperent? Nihil igitur aliud illud arbitror, nisi hamum inescatum.

Adducuntur ultramarina mulierculæ ut nobilibus Angliæ maritentur.

Peter of Savoy brings to England foreign girls as brides for English nobles.

Et dum nec adhuc memoratum concilium solveretur, Petrus de Sabaudia comes Richemundiæ, ad curiam regiam¹ Londoniis perveniens, secum de partibus suis longinquis incognitas nobilibus Angliæ, quos in custodia sua dominus rex educaverat, puellas adduxit maritandas. Quod multis Angliæ naturalibus et indigenis, qui se spretos censuerunt, molestum videbatur et absurdum.

¹ regiam] regis, C.

Duo fratres Minores natione Anglici mittuntur ex parte domini Papæ in Angliam ad extorquendam pecuniam. A.D. 1247.

[Dum ¹ fortuna præstigiola mundo talibus illuderet fallaciis, duo fratres de ordine Minorum, Johannes et Alexander, natione Anglici, potestatem a domino Papa optinentes extorquendi pecuniam ad opus domini Papæ, in Angliam ab ipso Papa destinantur. Qui multis bullatis litteris Papalibus armati et sub ovino vellere lupinam rapacitatem palliantes, post ad regem simplici intuitu, vultu demisso, sermone blando pervenientes, licentiam per regnum vagandi postulabant, auxilium ad opus domini Papæ caritatem petitura, nullam se cohercionem facturos asserentes. Ex licentia igitur domini regis, nihil sinistri super his meditantis, dicti fratres a curia regis, jam legati sophistici donis clericorum regalium superbientes, nobiles mannos ² obsidentes, sellis deauratis falerati, pretiosissimis vestibus adornati calceamentisque militaribus, quæ vulgariter *heuses* dicuntur, sæculariter, immo potius prodigialiter, calciati et calcarati, in lesionem et obprobrium ordinis et professionis suæ, profecti sunt, officio et tyrannide fungentes legatorum, et procuraciones exigentes et extorquentes xx. solidos pro procuracione parvum reputarunt. Adeuntes igitur primo præcellentiores Angliæ prælatos, pecuniam ad opus domini Papæ sub pœna formidabili procaciter exigerunt, terminum responsionis ³ vel solutionis nimis abbreviantes, litteras Papales fulminantes ostendendo, quas quasi cornua minacia protulerunt. Et cum episcopum Lincolniensem pervenissent, qui semper ordinis eorum æmulator et amator singularis, adeo ut ad ordinem eorum propositum

Two Franciscans sent into England by the Pope to extort money.

Their interview with bishop Grosse-teste.

¹ This chapter is from C. The first two sentences are in the text, the rest at the foot of f. 363 b. It has been erased in B., and written

over the erasure by a hand of Parker's time.

² *mannos*] in annos, C.

³ C. repeats *responsionis*.

A.D. 1247. habuerat convolandi, extiterat, obstupuit vehementer, videns talem fratrorum Minorum monstruosam in habitu et gestu necnon et officio transformationem; non enim de facili deprehendi potuit, cujusnam ordinis jam essent vel conditionis. Et tum sacros apices Papalis mandati eminus demonstrantes, præcipue de credentia pecuniæ, non parvam quantitatem, sex milia videlicet marcarum, ex episcopatu suo instanter exigebant. Cui episcopus non sine magno cordis stupore et dolore respondit; "Frater, hæc exactio, salva Papali
 " auctoritate, inexaudibilis et inhonesta est, quia ad
 " implendum impossibilis; nec me solum contingens,
 " immo totius cleri et populi necnon et regni univer-
 " sitatem. Arbitror igitur temerarium et absurdum,
 " tibi certum super hoc, inconsulta regni communitate,
 " præcipitanter dando responsum, tam arduo consilio
 " et negotio diffiniendo consentire." Et sic inde receden-
 " tes, ad ecclesiam Sancti Albani phalerati et transformati,
 " ut prædictum est, pervenerunt, et non curantes ad
 " solitum fratrum Minorum hospitium, quod infra portam
 " curiæ novissime cum omnibus pertinentiis ædificatum
 " est ad opus specialiter Prædicatorum et Minorum,
 " venire vel descendere, in hospitio sollempniori, ubi
 " scilicet episcopi et honorabiles viri declinant, sunt
 " recepti reverenter. Et ecce sicut ab episcopo memorato
 " sex milia marcarum exigebant, ita quadringentas mar-
 " cas ab dicto abbate ad opus domini Papæ instantissime
 " sub magna pœna et in brevi termino, nisi ipsi ordi-
 " nando providerent, persolendas postulabant. Quibus
 " cum abbas eodem modo quo prædictus episcopus re-
 " spondit humiliter respondisset, ipsi fratres habitum
 " cum gestu sæcularem induentes, et equos suos nobiles
 " ascendentes, cum minaci murmure recesserunt.]

Their ar-
 rival and
 demands at
 St. Alban's.

Dominus Papa postulavit a praelatis Franciæ pecuniam sibi mutuo præstari. A.D. 1247.

Eisdemque diebus, dominus Papa apices suos autenticos per sollempnes nuntios Prædicatores et Minores misit ad omnes Franciæ praelatos singillatim, supplicans ut unusquisque juxta suam possibilitatem sibi unam quantitatem pecuniæ accommodaret; et ipse proculdubio cum respiraret, quod cuilibet competeret, redderet indubitanter. Quod cum regi Francorum innotuisset, suspectam habens Romanæ curiæ avaritiam, prohibuit ne quis praelatus regni sui sub pœna amissionis omnium bonorum suorum taliter terram suam depauperaret. Et sic cum sibilo et derisione omnium Papales legati sophistici, quorum humeris hoc officium incumbabat, inanes et vacui a regno recesserunt memorato.

The Pope sends to the French prelates for money, but the king refuses to allow any to be sent.

De Johannis Mansel promotione et exaltatione.

Et dum circularibus hæc tempora voluminibus cum suis inopinatis eventibus elaberentur, dominus Johannes Mansel, ecclesiæ Sancti Pauli Londoniarum cancellarius, rege sic volente et instanter petente, cujus petitio imperiosa est et coarctans, custodiam sigilli regii suscepit, cancellarii vices acturus et officium. Collata est insuper memorato J[ohanni] præpositura Beverlaci ab archiepiscopo Eboracensi. Quam licet dominus rex fratri suo uterino doluit non fuisse collatam, tamen quia dictum J[ohannem] sollicitudinibus suis supportandis invenit fidelem ac necessarium, noluit eum dominus rex contristari, vel honore collato quomodolibet spoliari.

John Mansel receives the charge of the Great Seal and is made provost of Beverley.

Magister Marinus domini Papæ capellanus missus est in Angliam a domino Papa.

Et dum ima summis rota fortunalis sic commutaret, dominus Papa non credens sufficere ad pecuniam argu-

Marinus sent to England

A.D. 1247. mentose vindemiandam jam missos diversos numis-
with the matis collectores, in Angliam magistrum Marinum, al-
powers of terum Martinum, capellanum suum, qui ex nominis
a legate. sui impositione in hoc mundano mari piscatorem non
hominum, sed eorum possessionum, prudenter elegerat,
destinavit; ut aliis venantibus, iste piscando miseros
Anglos vel puniendo eminens inescaret vel fallendo
cautius irretiret. Hic igitur quamvis insigniis legati
non polleret, potestate tamen legati, ut sic domini
regis privilegium illuderetur, fortius armabatur.

*Godefridus filius præfecti Romæ electus Beethlemi-
tanus mittitur legatus in Scotiam.*

Godfrey,
elect of
Bethlehem,
sent as
legate to
Scotland.

Illis quoque diebus, missus est a domino Papa Gode-
fridus filius præfecti Romæ, electus Beethlimitanus,¹
legatus in Scotiam, nescitur ad quid; cum ibidem fides
catholica vigeat incontaminata, et pax tam cleri quam
populi floreat roborata. Credebatur igitur, ut secun-
dum Romanorum consuetudinem prædictum Godefri-
dum, velut adamas ferrum, sic attraxerit argenti con-
cupiscibilis² Scotorumque redditus aduberes et concupiti.

Missus³ est in Hiberniam magister Johannes.

John
Rosso sent
to Ireland
with the
powers of
a legate.
Dubium.

Eisdemque diebus missus est in Hiberniam magister
Johannes Rufus ad pecuniam ibidem colligendam cum
potestatis plenitudine quasi legatus, non tamen insig-
nibus legati redimitus, ne videretur Papa dominum
regem Angliæ offendisse; qui privilegio tali se gaudet
umbraliter communitum, ut non veniat legatus in
terram suam nisi postulatus. Memoratus igitur J[o-
hannes] tam vigilanter mandato Papali et suæ indulsit

¹ After their expulsion from Palestine, the bishops of Bethlehem resided at Clamecy, diocese of Auxerre. Gallia Christiana, xii. col. 686.

² Sic; a word seems to be omitted.

³ This chapter is omitted in C. in its place, but inserted at the foot of the next page.

utilitati et lucro, ut sex milia marcarum ab Hibernia A.D. 1247. extorsit; quæ per conductum religiosorum in festo Sancti Michaelis fecit Londonias transportari, et thesauro Papali gaudenter accumulari. Quæ omnia Frethericum minime latuerunt. ^{His extor-}
tions.

De terræmotu in Anglia.

Anno quoque sub eodem, idus Februarii, videlicet in ^{Earth-} vigilia Sancti Valentini, factus est in Anglia per diversa ^{quake in} loca, præcipue tamen Londoniis, maxime super ripam ^{London,} Tamensis fluminis, terræmotus. Qui ^{Feb. 13.} ¹ ædificia multa concutiens dampnosus exitit et nimium terribilis; quia, ut credebatur, significativus et insolitus in his partibus occidentalibus, necnon et innaturalis, cum soliditas Angliæ cavernis terrestribus et profundis traconibus ac concavitatibus, in quibus secundum philosophos solet terræmotus generari, careat; nec inde ratio poterat indagari. Erat igitur, secundum minas Evangelii, [prope] ² finem mundi senescentis descriptus quasi ³ per loca, ut proinde verius crederetur motus ille memoratus, magnæ mundi immutationis ostensivus; ut secundum commotiones etiam elementa concuterentur et insolitis motibus turbarentur. Mare etiam infra paucos dies præteritos eodem anno per longum sui litoris spatium in Anglia, ut præ tactum est, parum vel minime per tres circiter menses fluxit et refluxit, quod ^{f. 210 b.} se nullus meminit prævidisse; nec terræmotus exitit in Anglia post annum gratiæ MCXXXIII., videlicet anno tertio ante mortem regis Henrici primi.⁴ Secuta est ^{Conse-} igitur aeris intemperies diuturna, squalor ineptus et ^{quent bad} hiemalis, turbulentus, frigidus, et pluvialis; ita ut tam ^{weather.} agricolæ quam hortolani ver in hiemem ordine retro-

¹ Qui . . . exitit] Written over an erasure.

³ prope] From C., where it is interlined.

² quasi] quia, B., written over an erasure.

⁴ primi] secundi, B. See above, vol. ii. p. 159.

A.D. 1247. grado conquesti sunt fuisse commutatum; et se spe
seminum, plantularum, fructuum, et segetum frustratos
vehementer formidabant. Hæc¹ aeris perturbatio usque
July 11. ad festum translationis sancti Benedicti, vix aliquo
sereno die interveniente, continue perduravit.

Obiit Fulco miles domini regis consanguineus.

Feb. 3. In crastino vero Purificationis Beatæ Mariæ, obiit
Death of Fulco de Londoniis Fulco² de Castro Novo, miles eximius, do-
Fulk de mino regi consobrinus; cujus corpus propter ipsius
Castro generositatem fecit dominus rex, qui propter memo-
Novo, who raturum parlamentum præsens extitit, magnifice com-
is buried pletis exequiis in ecclesia Westmonasterii sollempniter
in West- et honorifice sepeliri.
minster
abbey.

*Revocata fuit in irritum [iniqua]³ constitutio de
intestatis.*

The Papal Per idem quoque tempus, propter scandalum inde-
deeree center per diversa climata ventilatum, cogentibus car-
respecting cardinalibus, revocatum est, quod paulo ante a domino
persons Papa, [instigante⁴ manifesta avaritia,] fuerat constitu-
dying tum, et ad quod fratres Minores, [in⁵ dampnum et scan-
intestate dalum ipsorum et sui ordinis læsionem,] exequendum
revoked. procuratores constituerat, ut videlicet bona deceden-
tium intestatorum in usus proprios dominus Papa sibi
vendicaret; tum quia in injuriam et dampnum multo-
rum nobilium redundabat, tum propter illam iniquam
adjectionem, quæ contra jura et omnem pietatem illi

¹ Hæc . . . perduravit] In the margin; and so also in C.

² Fulco] Fulo, B. His shield and spear, inverted, are in the margin.

³ iniqua] From C. It has been erased and written over the erasure in B.

⁴ instigante . . . avaritia] From C. It has been erased in B., and written over the erasure by a modern hand.

⁵ in . . . læsionem] From C. It has been erased in B., and written over the erasure by a modern hand.

statuto addebatur, quæ talis extitit; “ Quod si infir- A.D. 1247
 “ mus testamentum conditurus imbecillitate repentina
 “ præoccupatus non posset expresse verba testamenti
 “ sui exprimere, et aliquem de amicis constitueret
 “ super hoc expressorem et executorem, non staret
 “ tale testamentum, sed pro nullo haberetur, et testator
 “ talis pro intestato reputaretur.” Et omnia bona ejus
 Papalis Caribdis deglutiret.

*Causa propter quam dominus Papa vehementer sibi
 formidabat.*

Et dum ævi nostri fugitiva volumina sic prolaberentur, quidam de militibus Fretherici Radulphus nomine, iratus eo quod non tempestive sua a domino suo stipendia pro merito recepisset, recessit ab ejusdem clientela comminando; erat autem idem R[adulphus] astutus mente, corpore strenuus, et peritus præliorum. Et desiderans dampnificare Frethericum quondam dominum suum, Lugdunum adiit quærens dominum sub quo utilius militaret utpote stipendiarius, nullum habens certum domicilium. Et hospitatus est in domo cujusdam hospitatoris, nomine Reginaldi. Et post aliquot dies, forte transitum illac faciens magister Walterus de Oera, memorati F[retherici] clericus et consiliarius specialis, in eodem hospicio, quia sibi¹ solito, se recepit. In quo videns dictum Radulphum militem, ipsum quasi notum salutavit familiariter ex nomine, inquirens quid ibi ageret, et consequenter quare a domino suo, cui diu servierat, sic recessisset; et [cum] plenarie causam inquirendo cognovisset, interrogavit si adhuc alium dominum sibi adquisisset. Cui ille, “ Non, quia “ ignotus sum.” Et magister W[alterus]: “ Amice, re-
 “ vertere ad fidelitatem et obsequium domini mei, qui
 “ talibus multum dinoscitur nunc indigere; et omnia

Conspiracy
to murder
the Pope.

¹ sibi] ibi, C.

A.D. 1247. " tibi debita restituam, immo etiam addam ampliora." Conspiracy to murder the Pope. Quod cum concessit Radulphus gaudenter, ait magister W[alterus], " Prosperere se haberet dominus meus, si " non ipsum inquietaret, immo non impeteret, capitalis " ejus inimicus et indefessus persecutor Papa. Cujus " si sontem vitam velles et valeres caute surripere, " retributiones inæstimabiles multiplicabo, quod tibi " promisi indubitanter adimplendo, et trecenta talenta " repromissis cum multis redditibus, cum mei gratia " domini, multum tibi lucrosa, accumulando. Sic ete- " nim domini mei tribulatio, immo totius mundi " tempestas, sedaretur. Nec huic facto credas subesse " peccatum, cum Papa, qui forma et exemplum totius " teneretur esse religionis, usurarius sit manifestus, " fomes symoniæ, pecuniæ sititor ac raptor, ipsiusque " curia forum institorum, immo potius meretricale " prostibulum." Cui Radulphus; " Si promissa subar- " rando dictis facta compensaveris, faciam quod hor- " taris." Et cum præstito juramento cavens pro do- mino suo et se plene spondidisset magister Walterus, consensit in facinus memoratum Radulphus, datis et pollicitis pluribus enervatus. Ad quod etiam arcanum consilium, hospitem eorum, dictum Reginaldum, simili obligatione attraxerunt tandem consentientem, qui notus erat summo Pontifici ac suis ministris. Iste locum et tempus ubi et quando insidiando diligenter, ut Papa interficeretur, tenebatur considerare, et cæso- rem caute introducere; et sic recessit magister Walte- rus. Accidit autem infra paucos dies sequentes, ut idem Reginaldus graviter et usque ad mortem infirmi- tate subita correptus, presbytero suo in confessione hæc omnia seriatim insinuavit moriturus, et sic pœni- tens in fata concessit. Sacerdos autem statim hoc imminens periculum Papæ fiducialiter intimavit. Missis igitur expeditissimis nuntiis repentine armatis, captus est miles sæpedictus, scilicet Radulphus. Qui cum omnia constanter infitiaretur, tandem tormentis

exquisitis expositus, virus conceptum proditionis præ- A.D. 1247.
notatæ evomens, rei veritatem eminus toti Papali
curiæ propalavit. Et hæc omnia ad improprium Fre-
therici suorumque, ut gravius scandalizaretur et con-
dempnaretur, in scriptum bullatum sunt redacta.

Alii ob similem causam capiuntur.

Et circa eadem tempora capti sunt duo milites Another
similar
conspiracy.
Ytalici Lugduni pro eadem culpa, qui post captionem
suam affirmabant circiter quadraginta milites audacissi-
mos in necem Papæ præstito sacramento conspirasse, qui,
si etiam Frethericus defunctus esset, propter nullam
mortis pœnam non omitterent, quin ipsum Papam, f. 211.
totius mundi perturbatorem et ecclesiæ maculatorem,
in frustra trucidarent; credentes firmissime se Deo et
hominibus placentia consummasse, si talem feliciter
jugulassent. Ex hoc igitur tempore dominus Papa in The Pope
has a
constant
guard, and
keeps to
his palace.
camera sua latuit, circiter quinquaginta armatis die ac
nocte diligenter custoditus; nec est ausus extra came-
ram suam vel castrum vel palatium suum eminus ap-
parere, in tantum ut ad ecclesiam iret Missam celebra- Timens
sibi latuit
Papa.
turus. Necesse est enim, ut multos timeat, qui a
multis timetur; et multorum perturbator multipliciter
perturbetur.

Magnum fuit in Francia parlamentum.

Eodem anno circa medium Quadragesimæ, dominus Parliament
in France.
rex Francorum regni sui nobiles, tam cleri quam
populi, generaliter edicto regio fecit convocari, ut ad
parlamentum communiter convenientes ardua negotia
regni sui statum contingentia diligenter deliberando
contrectarent; sollicitabat enim ipsum sui ipsius et
suorum magnatum crucis signatio, et voti tanti irre-
fragabilis obligatio. Acceperat quoque, ut dicebatur,
mandatum regis Tartarorum, ut ei foret subjectus, qui
ore temerario atque prophano se in epistola sua assertit

A.D. 1247. immortalē, [et] se suosque affirmat esse de quibus scriptum est, quod *terram dedit Dominus filiis hominum*. Quod tamen dominus rex Franciæ dispositioni divinæ relinquens, quæ Deo sunt debita et persolvenda, per quæ omnia adversa, quæ diabolica vel humana poterit astutia machinari, conterentur, primitus tam prudenter quam providenter primitus contrectando, providit et immutabiliter statuit et ordinavit, quod a festo nativitatis beati Johannis Baptistæ tunc proximo futuro usque in annum completum, vita comite, iter arriperet peregrinale; ut votum suum fideliter persolvendo, in Terra Sancta vestigia Crucifixi, qui eum resuscitaverat, cum suis consignatis adoraret. Et se certissime facturum in publico juravit, et suos jurare fecit, nisi inopinatus eventus, quem mortalis infirmitas nequit evitare, quod absit, retardaverit. Et qui huic salubri statuto repugnans contradiceret, et excommunicaretur et publicus hostis censeretur. Quod cum Chorosminis et aliis Sarracenis innotuisset, quæ Christianis contermina sunt in Terra Sancta et infidelium nuper mancipabantur dominio, castra et civitates firmissime munierunt.

Item.

Regulation of Louis IX. as to the English coinage. Præcepit insuper idem dominus rex memoratus, quia viderat quod numisma Angliæ, quod in regno suo in pluribus negotiationibus institoribus ratione materiæ est perutile, nimis¹ jam a falsariis, qui denariorum tonsores dicuntur, deterioratur diminutum, ut quicumque deinde esterlingus in regno suo pondere non legalis inveniretur, statim funderetur, ne amplius tali adulterino numismate commercia vel mercatores turbarentur. Et hoc idem in Anglia propter immoderatam denariorum diminutionem jam timebatur. Dictum est insuper et compertum, quod a circumcisis denarii circumcidebantur, et a Judæorum infidelitate, qui propter

Jubentur in regno Francorum esterlingi tonsorati fundi, itidem timetur in Anglia.

¹ *nimis*] nimisque, B.

regia tallagia nimis gravia mendicare jam cogebantur, A.D. 1247. hoc et alia scelera dicebantur emanasse.

Hoc¹ quoque anno facta est compositio pacifica inter ecclesiam Dunelmensem et ecclesiam Sancti Albani, super visitatione facienda in ecclesia parochiali, quæ est in monasterio monachorum de Thinemue, tempore episcopi Dunelmensis Nicholai et abbatis Sancti Albani Johannis secundi; quæ plenius est in libro² Additamentorum ad hoc signum

Composi-
tion be-
tween the
churches of
Durham
and St.
Alban's.

Frethericus pacem init cum multis, et eidem dextras dant Mediolanensium nonnulli.

Eodemque anno diebus sub eisdem, Frethericus, considerans mundum jam contra eum fremere et frementem erigi, Mediolanensibus, pacem cum debita subjectione et reverentia postulantibus, fretus sapientum consilio, benigne concessit. Nam hoc idem dicti cives humiliter petere districte cogebantur. In ultimo enim certamine inter ipsos et C[onradum] Fretherici filium into deteriorem calculum reportarunt, et multis captis per insidias latitantium post terga in ipsos subito irruentium³ cives plurimi ceciderunt. Quibus captis et incarcerandis Fretherici pepercit innata nobilitas, ut ipsos cautius ad subjectionem, quos nequiverat violenter, edomans revocaret. Veruntamen præceperat, cum in civitatem suam intraverant, vias eorum undique sibi præcludi. Cives igitur, quibus ex commercio fuit necesse vivere, quasi obsidione vel carcere tenebantur inclusi. Non enim vel ad nundinas vel portus vel civitates finitimas sine periculo suorum corporum vel bestiarum aut possessionum libere poterant transmeare. Redeuntibus igitur multis ad pristini ac debiti sui domini fidelitatem, aperuit Frethericus sinum mise-

Frederick
II. makes
peace with
the Mila-
nese.

¹ This paragraph is omitted in C. | ³ *irruentium*] irruentibus, B.

² MS. Cotton. Nero D. 1, f. 63b. |

A.D. 1247. ricordiæ, et sic ad unitatem imperii et pacem, sibi et eis utilem, per longa et dampnosa certamina etiam invitos prudenter revocavit. Nec curarunt ex tunc dicti cives Papæ, qui eos pollicitis suis nimis fallacibus deceperat, amplius adhærere.

De morte Andegravii Duringiæ, in cujus sinu reposita fuit tota spes Papæ.

Defeat and death of Henry Raspe, landgrave of Thuringia.

Ipsa quoque tempore Quadragesimali, ne terræmotus supramemoratus minaci careret significatione, cum dominus Papa in pecuniæ thesauris undecunquē subreptæ impretiabilibus et innumerabilibus, quibus abundabat, frustra confidens, Andegravium¹ suum, quem in imperatorem promovere desideranter proposuerat, jam in regem Alemanniæ sublimatum coronare sollempniter et indubitanter, sine alicujus impedimento vel contradictione, credebat, Conradus filius Fretherici per exploratores expeditissimos certificatus, et super his omnibus plenius edoctus, cum inæstimabili, quem undecunquē potuit conflare, exercitu, repentino impetu raptus supervenit ad locum ubi dictus Andegravius, Papa sic procurante, nimis pompose fuerat coronandus, ubi omnia necessaria ad tantam sollempnitatem præparabantur. Metuens tamen dictus C[onradus] fata martis ambigua, xv.² milia armatorum in quodam arcano diverticulo, non multum remoto, [collocavit;] qui ei, si necessitas ingrueret, lituo provocante, auxiliando tempestive succurrerent. Et ecce, ante expectatum, interrupto gaudio festivali, factus est repente congressus acerrimus et cruentissimus. In cujus initio C[onradus] multos de suis nobilissimos, verso prælii pondere super ipsum, amisit trucédatos. Et cum eidem confusionis periculum immineret, signo non moroso eminus facto,

¹ His shield and spear inverted | ² xv.] v., C.
are in the margin.

advenerunt milites animosissimi, qui in latibulis ex- A.D. 1247.
pectaverant,

rapida velocius aura;

Ovid. Met.
iii. 209.

et moras, quas ægre toleraverant, viriliter redimentes,
hostibus obviantes jam jam fere victoria potitis, omnes
sibi resistentes in ore gladii trucidarunt. In quorum
adventu respiravit C[onradus],

Ut solet infuso vena redire mero.

Ovidius
[1 Epist.
ex Pont.
iii. 10].

Et ecce redivivo certamine Martio, armorum tinnitus,
hastarum fragor, tumultus ictuum, equorum hinnitus,
vociferantium cohortatio, vulneratorum clamores, mori-
entium gemitus, ipsum aera cum densi pulveris ele-
vatione et fumo anhelantium et sanguinis profluvio
videbatur perturbare. Tanto igitur ac tali bellicoso
impetui non valentes Alemanni et qui cum Andegra-
vio [erant] resistere, vel turpiter fugientes vel insana-
biliter vulnerati cesserunt devicti. Quorum plurimi capti
sunt, hostium arbitrio carceribus mancipandi. Facta igitur
strage miserabili et Christiani sanguinis sic fusi jac-
tura irrestaurabili, fugit Andegravius; et in absconditis
sese recipiens, gemitus ingeminando, tabuit præ dolore.
Jam jamque in magna parte verificatum est, quod Fre-
therici procurator Thadaeus in concilio Lugdunensi, cum
sententiam dominus Papa in dominum suum fulminasset,
ait; “Heu, heu, vere *dies ista dies iræ, ca[lamitatis]*, et Zeph. i. 15.
“*mi[seria]*!” Andegravius igitur, die sequenti secundum
suam æstimationem in regem Alemanniæ coronandus,
videns gloriam suam in confusionem commutatam, et
consanguineos et amicos suos cum eorum sequela tru-
cidatos et devictos, necnon et omnem pecuniam a do-
mino suo Papa transmissam sibi ab hostibus sublatam,
dolore tactus præcordiali, in semetipso defecit; et non
alieno, sed proprii vulnere doloris sauciatus et suffoca-
tus, nulli lamentabilis muliebrem animam exhalavit. Cruelty of
Victor igitur Conradus ulcisci volens plenarie injuriam Conrad
et jacturam, quam¹ nuper victus in Alemannia fugiens to the cap-
tives.

¹ quam, qui, B.

A.D. 1247. toleraverat, omnes captivos, quos gladius non devorarat, præcipue Andegravii consanguineos, affines, et amicos, vel suspendit probrose vel graviter redimendos tenebris ergastulis, compedibus, et manicis jussit mancipari.

Papa supra modum dolens mittit legatos per quatuor Europæ partes ut Frethericus amplius diffametur.

The Pope sends legates to Germany, Italy, Spain, and Norway, against Frederick and Conrad.

Hoc autem cum audisset dominus Papa, tactus dolore cordis intrinsecus, quatuor cardinales, legatos sollempnes, per quatuor Christianitatis partes, plenitudine potestatis eis concessæ transmittit armatos, ut ipsum Frethericum et ejus filium C[onradum], talia ausum et attemptantem, scandalizarent, et omnes Christianos in ipsum invadendum et persequendum, et si possent conterendum, diligentissime et efficacissime, in omnium peccatorum suorum remissionem, animarent; thesaurum insuper modis omnibus, quibus Romanæ curiæ [scire¹ consuevit astuta avaritia et avara astutia,] argumentose studerent undecunque [extorquere], ad ipsum exosum F[rethericum] expugnandum. Unum igitur legatum in Alemanniam, alium in Ytaliam, alium in Hispaniam, alium vero in Norwegiam destinavit, præter quosdam legatos [sophisticos]² cum magna potestate, quos in Angliam [subdole] sine insignibus, ne videretur manifeste privilegium domini regis infringere, duxit transmittendos; utpote fratres Minores et Prædicatores, quos, ut credimus, invitos jam suos fecit dominus Papa, non sine ordinis eorum læsione et scandalo, [thelonearios³ et bedellos.] Qui vero in Norwegiam est transmissus, episcopus erat Sabinensis,⁴ regem Norwegiæ Haconem in regem in-

¹ *scire . . . astutia*] From C. It has been erased in B., and written over the erasure by a modern hand.

² *sophisticos*] This has been erased, and written over the erasure in a modern hand, as also *subdole* in the next line.

³ *thelonearios et bedellos*] From C. The words have been erased from B., and written over the erasure in a modern hand.

⁴ William, formerly bishop of Modena.

uncturus et sollempniter coronaturus; et ut in ejus regno, necnon et Suësicia, legationis officium in sæpediti F[retherici] nocumentum non sine causa [et¹ spe lucri] diligenter exerceret.

A.D. 1247.
One legate sent to crown Hacon VI., king of Norway.

Frethericus fecit omnes de Calabria, Apulia, et Sicilia facere homagium filio suo quem de Ysabella imperatrice genuerat.

Cum vero horum temporum curricula volverentur, suspectæ memoriæ F[rethericus], quem imperatorem nominare² vel dicere prohibemur, fecit omnes Apulos, Siculos, et Calabres facere homagium ligium dilectissimo filio suo Henrico, quem de gremio sibi carissimæ imperatricis, Ysabellæ, sororis videlicet domini regis Angliæ, susceperat, ad robur imperii et munimen. Quod audiens idem dominus rex, dicti pueri avunculus, vehementer, nec immerito, lætabatur. Audiens autem F[rethericus] quod in læsionem famæ suæ et status dicti legati per diversa mundi climata mitterentur, significavit Hensio³ filio suo, regi scilicet Sardinia, ut Januensibus, præcipue domini Papæ consanguineis, affinibus, et amicis, etiam mortis præpararet insidias. Quod et ipse efficaciter adimplere procuravit, ne patri inobediens videretur. Unde quendam domino Papæ propinquum, quem inter omnes sibi propinquos, licet universos supra modum dilexisset, magis dilexit, hostiliter cepit et suspendit. Quod cum audisset dominus Papæ, iram iræ et odium odio stomachatus coacervans, ipsum F[rethericum] cum filio suo memorato, tanti mali machinatorem, die Parasceues adeo horribiliter excommunicavit, ut audientibus et videntibus horrorem incussit vehementem. Quod cum audisset Fre-

Homage sworn to Frederick's son Henry.

Frederick orders his son Enzo to lay snares for the Pope's relations.

f. 212.

Frederick and Enzo excommunicated, 29 March.

¹ *et spe lucri*] From C. The words have been erased from B., and written over the erasure in a modern hand.

² *nominare*] nominarie, B.; C. is correct.

³ *Hensio*] Henrico, C.

A.D. 1247. thericus, infremuit, et ait; "Sic fecerunt Judæi, qui
 " Christum crucifixum et mortuum in cruce lancea
 " vulnerarunt."

De quibusdam novis statutis in Anglia per regem.¹

New sta-
 tutes in
 England

Eodem quoque anno, dominus rex Anglorum, ex-
 emplum accipiens ab illis baronibus, qui sua statuta
 sanxerunt in Francia, quibus etiam dominus Francorum
 favorem jam præbuit et sigillum apposuit, ad insatia-
 bilem Romanæ curiæ in parte ad præsens cupiditatem
 refrænandam, constituit in Anglia inviolabiliter obser-
 vanda hæc :

Articuli.

respecting

suits
 against
 laymen,

" Lites de fidei læsione et perjurio prohibentur a
 " rege, quando super his conveniuntur laici coram iudice
 " ecclesiastico. Prohibetur ecclesiasticus iudex tractare
 " omnes causas contra laicos, nisi sint de matrimonio

bastardy,

" vel testamento. Item, de novo præscribit rex cer-
 " tam formam episcopis de bastardia; utrum scilicet
 " ante matrimonium contractum vel post nati sint.
 " Prohibentur clerici per breve regis instituere actiones

tithes.

" suas coram iudice ecclesiastico super decimis; et
 " appellatur illud breve, *Indicavit.*² De sacramentis

oaths of
 clerks.

" quæ exiguntur a clericis coram justitiariis regis
 " præstandis, quia dicuntur processisse in causis contra
 " prohibitionem regiam, cum jurare non teneantur cle-
 " rici, nisi coram iudice ecclesiastico, maxime in causis

clerks ac-
 cused by
 laymen.

" spiritualibus. Item, de clericis quos ministri regis
 " capiunt, propter famam quæ a laicis eis imponitur."

¹ The rest of the rubrick is ef-
 faced in B. C. gives it only down
 to *Anglia.*

² See the *Registrum Brevium*
 (Lond. 1687), f. 35 b.

De concordia facta inter episcopum Dunelmensem et abbatem Sancti Albani. A.D. 1247

Eodem anno sopita est discordia mota inter episcopum Dunelmensem et abbatem Sancti Albani, in hunc modum :

“ Universis¹ sanctæ matris ecclesiæ filiis ad quos Agreement between the bishop of Durham and the abbat of St. Alban’s respecting the right of visitation in the case of the parish church of Tyne-mouth.

“ præsens scriptum pervenerit, Michael archidiaconus de Stowa, judex a domino Papa delegatus, et Nicholaus cancellarius Lincolnensis, subdelegatus domini archidiaconi Norhamtoniæ, conjudicis dicti archidiaconi de Stowa, salutem in Domino. Noverit universitas vestra, quod cum contentio mota fuisset auctoritate Apostolica coram nobis, thesaurario Lincolnensi, tertio conjudice, totaliter excusato, inter venerabilem patrem Nicholaum, Dei gratia episcopum Dunelmensem, nomine ecclesiæ suæ Dunelmensis ex parte una, et Johannem eadem gratia abbatem de Sancto Albano et ejusdem loci conventum et priorem et conventum de Thynemue, nomine monasterii de Thynemue ex altera, super visitatione ecclesiæ parochialis de Thinemue, et obedientia, quam exigebat idem episcopus a priore de Thynemue ratione jam dictæ ecclesiæ de Thynemue et aliarum ecclesiarum parochialium, quas in sua diocesi continent monachi de Thynemue memorati; tandem interveniente consensu capituli Dunelmensis, lis inter ecclesias hoc amicabili fine conquievit in perpetuum. Scilicet quod præfatus dominus Dunelmensis et successores sui, per se vel per officiales suos diocesanos, officium exercebunt in illa parte ecclesiæ de Thynemue, in qua parochianis divina celebrantur, sine onere procurationis, ita quod de monachis, seu alia parte ecclesiæ, sive etiam de ipsa cella, se nullatenus intromittant; salvis etiam in omnibus

¹ *Universis*] Universe, B.

A.D. 1247. " aliis privilegiis et indulgentiis dictorum monachorum.
 Settlement " Cellæ vero de Thynemue per abbatem prædictum,
 respecting " vel vacante abbattia per priorem Sancti Albani de
 Tyne- " consensu sui capituli, præficiuntur priores et amo-
 mouth, " vebuntur, secundum tenorem privilegiorum suorum.
 between " Qui præfecti adeant episcopum, et præsententur
 Durham " eidem, canonicam obedientiam eidem promittentes,
 and St. " ratione ecclesiarum parrochialium, quatenus privilegia
 Alban's. " monasterio Sancti Albani indulta permittunt. Ita
 " tamen, quod prætextu illius obedientiæ priores de
 " Thynemue non vocentur ad sinodum, capitula, vel
 " aliquem conventum ecclesiasticum, contra tenorem
 " privilegiorum suorum. Vicarii autem in ecclesia de
 " Tynemue successive instituendi a priore et con-
 " ventu de Thynemue, de assensu abbatis eorundem,
 " prænominato episcopo et successoribus suis præsentan-
 " buntur. Qui quidem admissi eidem episcopo de spiri-
 " tualibus, et monachis memoratis de temporibus¹ re-
 " spondeant. In præmissorum autem testimonium, huic
 " scripto in modum cyrographi confecto, parti scilicet
 " penes prænominatos abbatem et conventum Sancti
 " Albani, priorem et conventum de Thynemue remanenti
 " præfatus episcopus et capitulum Dunelmense, et parti
 " penes ecclesiam Dunelmensem remanenti jam dicti
 " abbas et conventus Sancti Albani, prior et conventus
 " de Thynemue, sigilla sua una cum sigillis nostris
 " mutuo ad invicem apposuerunt. Actum anno Do-
 " mini MCCXLVII, mense Maii, in præsentia præno-
 " minatorum episcopi et abbatis, præsentibus etiam
 " domino abbate de Novo Monasterio, de Notingham,²
 " de Sancto Albano, et de Salopesbyri³ archidiaconis,
 " magistris Hugone de Stanbrige, Willelmo de Burgo,
 " et Odone de Kilkenni, et domino Johanne Franci-
 " gena, et multis aliis."

¹ *temporibus*] So altered in B. from *temporalibus*. C. has *temporibus*, altered into *temporalibus*.

² Thomas of Winchester.

³ Peter de Acquablanca.

*De exactione Papali facta per Johannem Anglicum, A.D. 1247.
fratrem de ordine Minorum.*

Eodem anno, in principio¹ Quadragesimæ, venit qui-
dam de ordine Minorum J[ohannes] nomine, de quo
facta est mentio tertio folio præcedenti,² qui exegit ab
ecclesia Sancti Albani quadringentas marcas auctoritate
Apostolica, Londonias, post festum decollationis beati
Johannis, deferens mandata ab Apostolica sede ad vo-
tum impetrata de novo; quia abbas memoratus ad
sedem Apostolicam et cardinales super tam importabili
gravamine appellaverat. Citavit ergo abbatem auctori-
tate novi mandati Apostolici, ut ipse tertia die sequenti,
scilicet in crastino sancti Egidii, veniret Londonias, vel
sufficientem procuratorem et bene instructum pro ipso
destinaret, ut satisfaceret ei de subsidio domini Papæ
dudum postulato. Misit igitur abbas suum illuc pro-
curatorem, scilicet suum archidiaconum, ad diem illum.
Qui quidem procuratores petierunt sibi fieri copiam
illius novi mandati, et vix impetrarunt, et transcrip-
serunt. Quod est tale:

Papal 13 Feby
exactions by John,
provincial minister of
the Franciscans in
Provence, Aug. 29.

Sept. 2.
f. 212 b.

Autenticum Papæ.

“ Innocentius episcopus, etc., dilecto filio suo J[ohanni]
“ abbat[i] Sancti Albani, Lincolnien[sis] diocesis,
“ salutem et Apostolicam benedictionem. Cotidiana
“ persecutionis instantia sæcularis sua nos acerbitate
“ compellit, ut pro subventionem Apostolicæ sedis resis-
“ tentes eidem, necessario recurramus ad auxilia sub-
“ ditorum. Quocirca discretionem tuam de fratrum
“ nostrorum consilio rogamus, hortamur, et monemus
“ attente, per Apostolica scripta mandantes, quatinus
“ his quæ dilectus filius noster frater Johannes Angli-
“ cus, minister provincialis fratrum Minorum Provinciae,
“ lator præsentium, nuntius noster, ex parte nostra

Papal letter of
credentials
for John.

¹ This must be the date of John's arriving in *England*. | ² *tertio folio præcedenti*] præcedentibus, C. See above, p. 599.

A.D. 1247. “ super subsidio sedis ipsius tibi proponet, adhibeas
 “ plenam fidem, et diligenter attendens, quod ecclesia
 “ taliter resistendo generale omnium ecclesiarum et
 “ ecclesiasticorum virorum prosequitur interesse, libera-
 “ liter et libenter ea studeas adimplere; ita quod id
 “ nobis et fratribus nostris esse possit acceptum, et
 “ tuæ devotionis affectus per exhibitionem, quæ testi-
 “ monium est credibile veritatis, pateat actionum.
 “ Datum Lugduni, quarto idus Octobris, Pontificatus
 “ nostri anno quarto.”

Lyons,
 12 Oct.
 1246.

Cujus auctoritate ipsis procuratoribus injunxit frater J[ohannes] ut die octavo sequente comparerent loco, quo prius comparuerunt, ipsi satisfacturi in trecentis marcis argenti; alioquin mandatum domini Papæ exequeretur, excommunicando, interdicendo. Responderunt procuratores, quod abbas fuit in destinando nuntios suos speciales ad præsentiam domini Papæ, ad ostendendum ei gravamina sua, et ad satisfaciendum ei secundum facultates ecclesiæ suæ et subditorum suorum, ab appellationibus prius interpositis non recedens. Hæc, cum bene processerat annus, contigerunt. Ordo quidem præposterus, sed necessario commutatus; ubi enim dolor, ibi¹ et digitus.

De potestate ejusdem fratris aggravata.

Ad majorem etiam Anglorum depressionem et gravamen, aucta est ejusdem fratris J[ohannis] potestas et aggravata, sed et ipse stimulatus a Papa ut exigeret ampliora, his literis:

Autenticum Papæ.

Papal letter giving increased powers to John.

“ Innocentius, etc. Intellectis his quæ tuis literis
 “ intimasti, præsentium tibi auctoritate mandamus,
 “ quatinus si major pars prælatorum ecclesiasticorum

¹ *ibi*] ubi, C.

“regni Angliæ tibi super exhibendo ecclesiæ Romanæ A.D. 1247.
 “subsidio, per te auctoritate nostra petito, respondit,
 “exemptos¹ et alios, ut majorem etiam quam petieris
 “ab eisdem assignent quibus volueris pro subsidio
 “memorato infra terminum competentem pecuniæ
 “quantitatem, per censuram ecclesiasticam appellatione
 “remota compescendo; quocunque privilegio seu in-
 “dulgentia qualibet non obstante, licet præsentibus ex-
 “pressam de ipsis non faciant mentionem. Datum Lyons,
 “Lugduni, xvi. kalendas Augusti, Pontificatus nostri 17 July
 “anno quinto.” Siquis autem priores potestates ejus- 1247.
 dem fratris J[ohannis] videre desiderat, in libro lite-
 rarum ad hoc signum -Θ-² ipsas poterit reperire.

Imminens generale periculum.

Hæc igitur cum ad multorum audientiam pervene-
 runt, videlicet quod tam frequens extorsio pecuniæ
 [violenta]³ per Papam et suos legatos [sophisticos³ et
 transformatos] facta est, nec prævaluerunt sanctorum
 privilegia vel indulgentiæ patrum ipsos defendere; for-
 midabant vehementer, ne principes et magnates laici et
 sæculares, qui vel quorum prædecessores ecclesias fun-
 daverunt, dotaverunt, et ditaverunt, et suas ob hoc
 possessiones pro magna parte mutilarunt, et inde car-
 tas suas confecerunt, reacciperent ecclesiarum bona et
 possessiones, exemplo Papæ edocti, *non obstante* talis
 vel talis cartæ tenore; præsertim cum ex illis contra
 fundatorum intentionem Papa et sui, quos vult, Yta-
 lici et alii alienigenæ indigenis esurientibus saginan-
 tur.

Fear of
 many in
 conse-
 quence of
 the Papal
 exactions.

below
 523
¹ *exemptos et alios*] Sic MSS. Some words seem to be omitted.

² *ad hoc signum [-Θ-]* om. C., which has in the margin, “istud de-
 bet subsequi in anno regis xxxii.”

“scilicet.” See the Additamenta (Cott. Nero D. 1.), f. 90 b.

³ *violenta, sophisticos et trans-
 formatos*] From C. The words are
 erased in B., and written over the
 erasure in a modern hand.

A.D. 1247.

*Gravamen inauditum.*Appeal to
the Pope
by St. Al-
ban's.

Cum autem conventus ab abbate consultus memoratæ ecclesiæ, scilicet Sancti Albani, se gravatum undique conspiceret, appellando ad sedem Apostolicam, quæ solet omnium oppressorum pondera relevare, monachum unum, scilicet¹ dominum Johannem Bulum, et magistrum Adam de Bern ad sedem Apostolicam, videlicet Lugdunum, maturius destinaverunt; sed antequam rediret, memoratus frater J[ohannes] abbati Sancti Albani mandatum sub hac forma transmisit:

Requisition to the
abbat by
John to
appear at
Bedford.

Dec. 17.

“ Venerabili viro domino Johanni Dei gratia abbati Sancti Albani, frater J[ohannes] domini Papæ nuntius in Anglia, salutem in Domino. Licet vobis jamdudum pluries scripsimus, adhuc vobis semel, recepto super hoc cogente mandato, scribere decrevimus; rogantes et monentes et in virtute obedientiæ auctoritate domini Papæ præcipientes, quatinus omni occasione remota, die Martis proxima ante festum sancti Thomæ Apostoli, sitis apud Bedford in loco fratrum Minorum, de subsidio Romanæ ecclesiæ ad plenum satisfacturi; taliter facientes, ne, quod absit, oporteat, ut inviti juxta prædicti mandati tenorem procedamus, nec propter appellationem a vobis factam dimittere oporteat, quoniam super hoc recepimus speciale mandatum. Valet. Quod autem super his sitis facturi, nobis per latorem præsentium rescribatis.”

Qualiter appellatum est ad præsentiam domini Papæ ob hujusmodi gravamen.

Appeal to
the Pope.

Appellatum est igitur ad domini Papæ præsentiam. Maluit enim tam abbas quam conventus examen Papale subire et præcellentissimi hominum, quam illius qui sub veste humilitatis et paupertatis tantam pal-

¹ *scilicet* . . Bern] In the margin; not in C.

liavit asperitatem. Verum destinatis ad curiam Romanam in quindena Sancti Michaelis nuntiis, instabat acrius memoratus frater J[ohannes] comminando. Missis igitur ad ipsum archidiacono Sancti Albani et quibusdam fratribus, ut ipsius J[ohannis] rigorem mitigarent, respondit, quod quicquid rigoris justitia cum sua potestate permetteret, plenius exerceret, eo quod, quando ad Sanctum Albanum fuisset, ipsi tanquam legato vel saltem Papali nuntio debitam reverentiam monachi non exhibuerunt, immo a quibusdam de transgressione ordinis sui, qui habitum mutaverat, redargueretur, cum tamen satis reverenter ac curialiter,¹ tam in esculentis et poculentis quam verbis satis mitibus ac discretis, exciperetur. Vix igitur tandem flexis genibus et verbis deprecatoriis inducias impetrarunt, donec de nuntiis ad curiam Romanam destinatis aliquid certum audiretur. De quorum negotio expediendo frater ipse J[ohannes] nihil boni vel favoris optinendum pollicebatur. Scripserat enim domino Papæ exasperans eum vehementer, et asserens, quod solus abbas Sancti Albani inter omnes abbates Angliæ recalcitrans mandato Papali non obedivit; quod iccirco manifestius apparuit, quia nuntium² destinavit. Unde nuntii ad curiam Romanam destinati, quasi quibusdam repagulis oppositis præpediti, diutius in curia morabantur, et difficilius negotium suum expediebant. Tandem procurantibus amicis in curia venalibus et conductitiis, finem fecerunt domino Papæ producentis marcis; et sic donis et expensis omnibus computatis, absorbit illius curiæ Caribdis insatiabilis trecentas marcas; et sic ecclesia Sancti Albani, quæ cæteris tutius et specialius sub alis Papalibus teneretur respirare, talibus continuis oppressionibus incessanter gravius cæteris vexabatur. Nam episcopi, in quorum

A.D. 1247.
13 October.

Threats of
John.

f. 213.
The abbey
pays a fine
to the
Pope, but
is still op-
pressed by
the bishops
of the
dioceses
where its
cells were.

¹ ac curialiter] ac curialiter, B.; | ² nuntium destinavit] Written
C. has a curialiter. | over an erasure.

A.D. 1247. episcopatus cellæ¹ nostræ erant, non reputantes literas Papales robur optinere firmitatis, priores cellarum vexabant; non enim considerabant tenorem literarum vel scire dissimulabant, in quibus expresse continetur, quod a præstatione prædictarum² undecim [milia] marcarum exempti per eos excipiebantur, ab ipsoque apporriandi exponebantur, et per dominum Papam tres clerici seponebantur. Quarum literarum totalis sententia in libro Additamentorum continetur. Tandem cohibente eos inspectione dictarum literarum, et literis memorati fratris J[ohannis], cessarunt episcopi, licet inviti, dictas cellas amplius fatigare; quæ prærepta fuerant, minime restituentes.

De convocatione nobilium omnium Angliæ ad magnum parlamentum.

Parliament summoned to meet at Oxford on the first Sunday after Easter, April 7. Per idem tempus, dominus rex comperiens regnum suum enormiter periclitari, jussit omnem totius regni nobilitatem convocari, ut de statu ipsius tam manifeste periclitantis, Oxoniis³ die qua cantatur *Quasi modo geniti*, diligenter contrectarent. Prælatos autem maxime ad hoc parlamentum vocavit arctius, quia videbat eos dominus rex tam frequenter depauperari per Papales extorsiones, et thesaurus Angliæ tam frequenter asportabatur; nullumque commodum inde provenit ecclesiæ, immo multimodum incommodum generavit. Unde veraciter perpendebatur, quod talis extorsio summo quam plurimum displicuit Creatori. Sperabatur autem certissime aliquid salubre ecclesiæ et regno ibidem statuendum, quod tamen omnes hoc sperantes fefellit; nam cum antea aliqui prælatorum

¹ *cellæ nostræ erant*] Written over an erasure. | *milia* is from C., where it is inserted in the margin.

² *prædictarum undecim*] Written over an erasure. C. has *dictarum*; | ³ Par. *vel -e* (i.e. Oxonie) over this word; Oxonie, C.

prætaxatæ¹ contributioni proposuissent contradicere, A.D. 1247. ibidem omnes in contributionem undecim milium marcarum consenserunt, exceptis exemptis, et tribus clericis. Ipsi igitur clerici per hanc impetrationem toti regno se suspectos reddiderunt. Pecunia autem memorata per manus Wintoniensis et Norwicensis episcoporum, armatorum auctoritate Papali, soluta² est et recepta; et clerus ad compulsionem plenariam³ solutionis ejusdem faciendam. Exponebantur autem exempti Papali arbitrio, qui eis minime pepercit, sed per fratrem sæpedictum J[ohannes] tot jacturis et injuriis, ut prænotatur, fatigavit. Nec iccirco mitius cum abbate Sancti Albani egit dominus Papa, quod anno proximo præterito ipsi octoginta marcas transmisit. Timebatur autem, ne dominus rex, ex permissione mutua et consensu relativo inter ipsum et Papam, ecclesiam et etiam regnum consimili exactione foret compulsurus, sicut nuper pro rege dominus Papa scripserat Angliæ magnatibus, in pecunia colligenda promovendo.

*Mittuntur abbas Westmonasterii et J[ohannes] Mansel
in Alemanniam ad duces Braibantiae.*

Et sub eodem tempore missi sunt a latere domini regis dominus abbas⁴ Westmonasterii et dominus J[ohannes] Mansel, in partes Allemanniæ, videlicet ad duces⁵ Braibantiæ, prælocuturi de matrimonio contrahendo inter Ædwardum filium domini regis et ejusdem ducis filiam.⁶ Sed quibusdam occultis causis propositum eorum impredientibus, tristes clitelis suis

¹ *prætaxatæ*] So Par. in the margin, and C. The text of B. has *prætactæ*.

² *soluta . . . clerus*] Introduced in the margin, and -so C. (omitting *est*). The sentence is thus confused between two constructions,

³ *plenariam . . . faciendam*] Sic. Qu. plenariæ . . . faciendæ.

⁴ Richard of Croxley.

⁵ Henry II.

⁶ Probably his third daughter, Mary, afterwards wife of Louis II., count palatine of the Rhine.

Heavy contribution exacted from the clergy by the Pope.

A.D. 1247. evacuatis redierunt; et doluit uterque quod labores suos cum propriis sumptibus inutiliter sic consumpsit.

Willelmus comes Hoilandie eligitur in regem Alemannie ut in imperium promoveatur.

William,
count of
Holland,
elected
king of
Germany.

Eisdemque diebus, dominus Papa infinita pecunia promissa, de ecclesia undique extorquenda, et ad Fretherici confusionem collecta, diligentissime procuravit ut Willelmus comes Hoilandie in regem Alemannie eligeretur, qui potens erat ætate et viribus, insuper genere præclarus. Ipse enim comes et episcopus Leodiensis¹ fuerant consobrini; dux insuper Braibantie avunculus ejus fuit; archiepiscopus quoque Colonien-sis² ipsius amicus extitit indissolubilis et quadam affinitate conjunctus. Considerans igitur dominus Papa, quod in creatione Landegravii Duringie, qui subito periit, ut prædictum est, non modicum thesaurum amiserat, immo qui poterat stuporem in cordibus audientium generare, scilicet³ quinquaginta milia librarum denariorum Vianensium, quorum quilibet denarius valet tres obolos esterlingorum, qui et omnino in usus cesserunt inimicorum, studuit cautius negotiari; et thesaurum promissum novo electo, scilicet comiti Willelmo, prudentius per circumspectos et non suspectos nuntios secretius transmittere. Constituit igitur ad hoc negotium diligenter exequendum dominum Octovianum⁴ cardinalem. Transmisit etiam ad Mediolanenses et Parmenses, et ad quos credebat corda habere vacillantia, verba consolatoria, ut omnem tollerent diffidentiam et desolationem. Sed ne gaudia mundi impermixta doloribus eveniant, comes Sebaudie,⁵ qui ecclesie

¹ Henry von Geldern, Bishop of Liège.

² Conrad of Hohenstadt.

³ *scilicet . . . esterlingorum*] In rubrick in the margin. It is in the margin in C.

⁴ Ottaviano Ubaldini, bishop of Bologna, c. d. of S. Maria in Via Lata.

⁵ Amedeo III.

manifestus erat adversarius, in pace dolosa expectabat, donec nuntii Papæ, necnon et militia, sine offensa montes et valles et prærupta viarum per terras suas eo dissimulante transirent; procuratum est fraudulentè, ut, præcluso reditu et omni diffugio, thesaurus Papalis amissus est, et milites, qui præter accepta pro præteritis acceperant pro duobus mensibus futuris stipendia copiosa, dispersi et confusi; et ita ignominiose nimis omnia sunt in usus hostium sic redacta.

A.D. 1247.
Artifice of
the Count
of Savoy.

De¹ novo privilegio Prædicatorum.

Eodem anno fratres Prædicatores impetrarunt privilegiorum a domino Papa, ne liceat alicui fratrum ab eorum ordine ad alium transmigrare, nec alicui abbati vel priori aliquem talem suscipere, cum tamen ipsi transfugas suscipiant monachorum. Quod videtur dissonum rationi, et regulæ sancti Benedicti contrarium, necnon et huic præcepto naturali, “Quod tibi non vis fieri, ne feceris alii.” Cum autem multi moribus, scientia, et genere pollentes ad eorum ordinem a sæculo convolarent, neque postea talem formam religionis, qualem se invenisse sperabant, reperiebant, sed pro claustris totius mundi latitudinem, præsertim cum in principio³ regulæ suæ reprobata sanctus Benedictus illud genus monachorum quod girivagum est, cœperunt dolere et pœnitere, quod ad talem ordinem intrassent, et subterfugia quærere contraria. Propter quod in eorum ordine majores censebantur, qui medium procurarunt moderatum.

Privilege
granted to
the Domi-
nicans.

Applicant magnates quidam qui opulenta munera reportarunt.

Ipsa quoque tempore applicuerunt in Angliam vacui et esurientes, æri regio patulis rictibus inhiantes, qui-

Baldwin,
emperor of
Constanti-

¹ This chapter is in the margin. |
² *ne feceris alii] alii non facias, C.*

³ Cap. I. of S. Benedict's rule.

A.D. 1247. dam magnates advenæ; videlicet Baldewinus dictus imperator Constantinopolitanus, cum quibusdam de suis fautoribus, a Græcorum finibus violenter expulsus. Qui paucis annis ante elapsis, omnibus sacris reliquiis, quas habere potuit, venditis, et undecunque mutuo accepta pecunia, pauper, profugus, et omnibus bonis spoliatus inde fugit inglorius; licet ipsum dominus Papa fovere incepisset et contra Vastagium¹ generum Fretherici bella moventem efficacissime pro posse juvisset. Egere quippe cœpit, et juvamen a domino rege Angliæ petiturus pecuniare, cujus munificentiam prægustaverat; et ut majorem favorem inveniret, ipsum suum asserebat esse consanguineum.

f. 213 b.

Applicat in Anglia de licentia regis episcopus Sabinensis cardinalis.

[William] cardinal bishop of Sabina, arrives in England on his way to Norway to crown Hacon. Applicuit similiter in Anglia episcopus Sabinensis, Romanæ ecclesiæ cardinalis, iturus in partes boreales legatus, videlicet Norwegiam, Daciam, et Sueciam; et regem Norwagiæ Haconem in regem inuncturus et coronaturus. Qui tamen in Angliam ingressurus primo difficultatem de licentia a rege invenit,—quia semper solent legati quales quales, et omnes nuntii Papales, regna quæ ingrediuntur depauperare, vel aliquo modo perturbare,—donec jurasset in anima sua, quod ob nullum regis vel regni vel ecclesiæ detrimentum in Angliam veniret, nisi tantummodo tranquillum transitum faceret per ipsam terram de portu Doveræ ad portum Lennæ,² ad regna ulteriora statim tempore oportuno et optento vento prospero migraturus. Sed postquam licentiam benigne dicto modo optinisset, intrepidus intravit, et domino rege salutato, et muneribus gratuitis acceptis ab eodem, ad Lennam iter matu-

¹ John III. (Ducas Vatatzes), emperor of Niceea.

² King's Lynn.

ravit, et ibidem per tres fere menses commorans, non potuit Romanis innatam cupiditatem cohibere, quin ad episcopos et abbates et priores nuntios furtivos aduberes mitteret, postulando procuraciones et munera pretiosa, in domibus manerii episcopi Norwicensis, quod Geiwude ¹ dicitur, commorando, ita quod quæstus sui ad quatuor milia marcarum ascendere dicebatur; veruntamen ut sub specie sanctitatis omnia palliaret, crebro sermonem faciebat populo. Et cum navem ascensurus fuisset, quam opulentissime communiverat multo frumento et doliis quam plurimis vino plenis præelecto et aliis victualibus, jussit cuidam fratri de ordine Prædicatorum in ipsa Missam celebrare, quod et factum est, non sine multorum qui hoc non præviderant admiratione. Habebat namque in ipsa navi, sicut de archa Noe legitur, diverticula et tristegas cameras et conclavia, quæ specialiter propter ipsum artificialiter fuerunt composita. Et sic vento flante prospero, dataque Angliæ et suis Anglis prodigis benedictione, pelago septentrionali sese dives factus commisit.

¹ His gains
in Eng-
land.

*Applicuerunt cum ipso legato tres fratres uterini
domini regis in Angliam.*

Applicuerunt etiam tunc temporis cum eodem legato in Anglia domini regis tres fratres uterini, ex mandato ejus, ut uberrime de deliciis et divitiis Angliæ ditarentur; videlicet Guido de Lezinnum, miles primogenitus, Willelmus de Valentia, juvenis, nec adhuc balteo cinctus militari, et Athelmarus clericus. Et præter hos, soror eorum sororque regis, Alesia; hæc autem fuit propago ex gremio Ysabellæ, quondam reginæ Angliæ comitissæque de Marchia, suscepta ex comite de Marchia Hugonis Bruni. Tædebat ² enim eosdem et

The king's
uterine
brothers
and sister
land in
England.

¹ Gaywood, near King's Lynn, Norfolk.

² Tædebat . . . demonstrare] In the margin.

A.D. 1247. pudebat in Pictavia commorari, quam Franci jam miserabiliter cœperunt conculcare, et incolas, qui solebant sub protectione domini regis Angliæ liberrimi omni bono abundare, probrose despicerere, et proditores nequissimos cum sannis et cachinnis appellare et digito demonstrare. Quibus, inquam, fratribus et sorori adventantibus dominus rex cum omni gaudio occurrens, ruit in fraternos amplexus et oscula, promittens munera pretiosa cum amplis possessionibus; et promissionem suam uberius quam promisit fideliter adimplevit, sicut sequens sermo plenius declarabit.

Maritatae sunt quaedam mulierculæ quibusdam nobilibus Angliæ.

The king at Woodstock from April 28 to May 2. Two English nobles married to Provençals.

In initio vero mensis Maii, domino rege propter hoc apud Wudestoc a festo sancti Vitalis usque in crastinum Apostolorum Philippi et Jacobi commorante, maritatae sunt duæ puellæ Provinciales,¹ per providentiam Petri de Sabaudia, Ædmando comiti Lincolnensi et Ricardo de Burgo, adolescentulis nobilibus valde, quos dominus rex per aliquot annos in domo sua educaverat. De quo maritaggio, quia ignotæ [et² ignobiles] nobilibus, ut dicebatur, invitis copulabantur, murmur et indignatio non minima per regnum personuit ventilata.

Maritatur Johanna filia Garini de Muntchensi Willelmo de Valentia fratri domini regis uterino.

13 August. Marriage of one of the king's uterine brothers and his sister.

Eodemque anno idus Augusti, maritata est Johanna filia Guarini de Muntchensil Willelmo de Valentia, fratri domini regis uterino, hoc volente et diligenter procurante domini regis consilio. Mortuo enim filio

¹ Alice, daughter of the marquis of Saluces, married Edmund earl of Lincoln (Dugdale, Baronage, i. 102).

² *et ignobiles*] From C. The words are erased in B.

dicti Guarini primogenito et hærede, filiam illam A.D. 1247. Johannam, quæ sola remansit, opulentissima hæreditas expectabat; et sic in magna parte devoluta est Anglicana nobilitas ad advenas et ignotos. Maritata¹ insuper Alesia, soror domini regis uterina, Johanni comiti Warenniæ adolescenti.

Odo archiepiscopus Rothomagensis obiit.

Anno quoque sub eodem, Odo archiepiscopus Rothomagensis, quondam abbas Sancti Dionisii, divino, ut creditur, percussus judicio, subito obiit; cum jam vix per annum [sophistice]² sedi archiepiscopali præsidens nomen tantum et officium sibi [temere]² usurpasset, et Petro suo antecessori fructus archiepiscopatus distribuisset. Ipse enim, Anglicus natione, abbas extiterat Sancti Dionisii; quem ambitio et superbia adeo ad archiepiscopatus prædicti dignitatem infeliciter attraxerant, ut domum suam irremediabiliter ære alieno obligatam dereliquit, et dignitatem prætaxatam simoniace in sui perniciem consequbatur.

Death of Odo, archbishop of Rouen.

Willelmus Longa-spata et multi alii nobiles cruce signati sunt.

Eodem quoque anno, episcopus Wigorniae et Willelmus Longa-spata et Galfridus³ de Lucy, in episcopatu Wigorniensi, et multi alii nobiles de regno Angliæ, exemplo regis Francorum et nobilium de regno Francorum animati, cruce signabantur circa tempora Rogationum. Willelmus autem Longa-spata, ut de cruce signatis emolumentum, *metens non ubi seminavit*, pruden- ter ad instar comitis Ricardi colligeret, Romanam

The bishop of Worcester, William Longespée, and others, take the Cross.

S. Luc. xix. 22.

¹ *Maritata . . . adolescenti*] In the margin; Maritatur, C.

² *sophistice, temere*] These two words have been effaced in B., and

written over the erasure in a modern hand.

³ *et Galfridus*] Written over an erasure.

A.D. 1247. curiam adiit, et super negotio suo alloquens dominum
 Interview of William Longespée with the Pope. Papam ait; "Domine, videtis quod cruce signor, et in
 "procinctu itineris paratus sum cum domino rege
 "Francorum militare Deo peregrinando. Magnum
 "nomen habeo et notum, Willelmus scilicet Longa-
 "spata, sed subest res parva. Dominus enim rex
 "Angliæ, meus cognatus et dominus naturalis, nomen
 "mihi comitis cum substantia abstulit; hoc tamen
 "judicialiter et non in ira sua fecit vel impetu
 "voluntatis, quapropter ipsum non criminor. Necessè
 "habeo ad sinum misericordiæ vestræ paternum refu-
 "gere, auxilium a vobis in hac necessitate petiturus.
 "Videmus namque nobilem virum comitem Ricardum,
 "qui licet cruce non signetur, per optentum gratiæ
 "vestræ in hac parte nimis fructiferæ, a cruce signato
 f. 214. "populo non minimam pecuniam vindemiare in regno
 "Angliæ; et ego ex eo spem consequenter accipiens,
 "cruce signatus et indigens, eandem mihi postulo
 "concedendam." Considerans igitur dominus Papa
 loquentis facundiam, rationis efficaciam, corporis ele-
 gantiam, se ipsi favorabilem exhibuit, concedens ei in
 parte quæ postulavit, latam videlicet ex aliena cute
 corrigiam.

Commissa est custodia Wasconia Willelmo de Bueles.

William de Bueles made seneschal of Gaseony.

Commissa est custodia Wasconia eodem anno Willelmo de Bueles, militi, qui quandoque marescallus fuit in hospitio domini regis. Ipse igitur juxta patriæ suæ consuetudinem, qui Neuster erat, magniloquus, factus est sterilis et pusillus. Unde sub custodia sua cepit ipsa enormiter periclitari et verris plurimum infestari, quorum efficacissimus fuit impugnator domini regis Angliæ, qui multa bona ei contulit, Guasto filius comitissæ¹ Biardæ, ingrattissimus hominum omnium, quos regia ditaverat prodigalitas.

¹ See above, p. 224, note ².

Transfertur beatus Ædmundus confessor.

A.D. 1247.

Ejusdem anni sub profluvio gloriose translatus est beatus Ædmundus Cantuariensis archiepiscopus et confessor apud Pontiniacum, in ecclesia conventuali monachorum Cisterciensis ordinis, in Christianissimi domini regis Franciæ Ludovici et innumerabilium nobilium tam prælatorum quam aliorum præsentia. Et cum inter omnes sexus sui eminentissima illuc affuisset Deo et illi sancto devota domina Blanchia, mater domini regis Franciæ, fecit vigiliam cum jejuniis et oratione et lumine non minimo, et orando sæpius replicavit, dicens, “Domine sanctissime confessor, qui mihi supplicanti hoc benedixisti et filiis meis, quando vivus exulasti, et per me vestri gratia transitum fecisti in Francia, confirma quod initialiter operatus es in nobis, et confirma regnum Francorum in soliditate pacifica et triumphali.” Die vero crastina, videlicet septimo idus Junii, quo etiam die translatum fuit corpus beatissimi episcopi et confessoris Wlstan Wigorniensis, quod factum arbitror divino nutu, translatum est gloriosi corpus Æ[dmundi] Pontiniaci, annis¹ sane revolutis. Sciendumque est, immo toti mundo prædicandum, quod totum corpus ejus integrum inventum est et incorruptum et odoriferum, et quod mirabilius est in mortuo, cum omnibus membris flexibile, ut solet esse in dormiente; capilli ejus et vestimentum inviolatum colore et substantia. Et ex tunc provisum est, hoc primitus rege Francorum procurante, quod concessa fuit licentia Anglis liberius quam aliis alterius nationis, corpus ipsum adire et videndo et orando venerari, oblationibus quoque luminariis et quibusdam iconiis artificialiter effigiatis tumbam ipsius magnifice honorari. Sed quæ circa hoc facta fuerant, in libro Additamentorum describuntur, scilicet² ad tale signum

⊙-H-H-⊙

Translation of S. Edmund of Canterbury at Pontigny.

Nota eventum nutu Dei.
7 June.

Appearance of his body.

¹ *annis sane revolutis*] In the margin. | ² *scilicet, &c.*] om. C. MS. Cotton. Nero D. 1, f. 91.

A.D. 1247. *Nota miraculum de morbo comitis Ricardi memorandum.*

Regrets of Richard of Cornwall at not being present.

Hoc cum comiti Ricardo fama veridicorum et fide-dignorum innotuit referente, suspirans ait; "Heu! quod non fuit desuper nobis concessum, videlicet regi fratri meo et mihi, tam jocundæ tamque solempni translationi interfuisse. Sanctus enim noster fuit origine, educatione, et in promotione; etsi per infortunium, peccatis nostris exigentibus, ab Anglia sit sublatus. Veruntamen, quod non feci illic præsens, faciam ei absens; impendam ei debitum honorem et reverentiam." Ex tunc igitur cœpit eum præcordialius diligere et propensius honorare. Et cum quadam gravi et secreta infirmitate usque ad periculum mortis gravaretur, ipsius auxilio fideliter invocato, feliciter liberatus est. Unde gratus Deo et sancto Æ[dmundo,] quartam partem, videlicet¹ anteriorem² gablam, feretri ejus, sibi ex opere pretiosissimo assumpsit faciendam.³

He is cured of a secret illness by S. Edmund's aid.

De tonsura monete Anglicane intolerabili.

The English coinage very much debased, especially by the Flemings.

Eodem tempore, moneta esterlingorum propter sui materiam desiderabilem detestabili circumcissione cœpit deteriorari et corrumpi, per illos falsarios monetarum quos tonsores appellamus; adeo ut vix interiori circulo nummi parcendo limbum literatum totaliter asportarent. Hujus autem fraudis auctores, videlicet mercatores Angliæ contermini, præcipue Flandrenses, plus in partibus transmarinis inveniebantur manifeste convicti quam in partibus cismarinis; unde rex Francorum tales in partibus suis plus punivit quam in nostris partibus rex Anglorum. Cum igitur cœpisset

¹ videlicet . . . gablam] In the margin, and so also in C.

² anteriorem] interiorem, C.

³ faciendam] faciendum, B.

supra¹ modum et intolerabiliter moneta adulterari et A.D. 1247. vitari, cœpit domini regis consilium de remedio tractatum habere diligentem, ut videlicet moneta in forma vel materia salubriter alteraretur vel mutaretur. Et visum est multis discretis, quod utilius foret materiam mutare quam formam alterare, cum ratione materiæ et non formæ talem suscepisset moneta deturpationem et dispendium. De quo, Francorum numisma et multorum aliorum principum perhibet testimonium et exemplum.

*De torneamento sumpto inter comitem Gloverniæ et filium comitis de Marchia Guidonem.*²

Tempore quoque sub eodem, sumptum est torneamentum, sed nimis cruentum, inter comitem Gloverniæ Ricardum et Guidonem de Lezinnum, filium comitis de Marchia, inter Dunestapliam et Loitoinam³ feriendum. Sed dominus rex, qui plus Guidoni fratri suo et aliis suis Pictavensibus favit quam suis Anglis naturalibus, cœpit vehementer formidare ne, si torneamentum inchoaretur, frater suus cum omnibus suis in frustra detruncarentur, prohibuit præcise sub pœna exhæredationis illud torneamentum. Quod et ipsi Angli patienter toleraverunt, quia ipsum Guidonem multi sincero corde dilexerunt. Ipse enim præmunivit dominum regem Angliæ apud Xantonas, ut statim prudenter ac subito fugeret, quando pater ejus, comes scilicet de Marchia, ipsum regem vendiderat domino regi Francorum; et sic tumultus ille, nimis periculose præparatus, sedatus est, Domino sic volente.

¹ *supra*] ultra, C.

² *filium comitis de Marchia* is repeated in B. (not C.)

³ Luton.

A.D. 1247. *Quomodo Corosminorum fortitudo et formido in Terra Sancta expiravit.*

The Kharrismians disappear.

f. 214 b.

Anno quoque eodem, detestandorum Chorosminorum post innumeras cædes et incendia et Terræ Sanctæ multiplex exterminium, qui etiam Acon nimis depauperaverant et obsidere¹ procuraverant, acies tota, Deo vindice, adeo enervata est et debilitata, quod in se ipsa defecit. Cœpit enim contra Soldanum Babiloniæ recalcitrare, unde auxilio suo destituta cœpit inedia deficere, et multiplicatis undique inimicis ubique superari et devinci. Et factum est, ut de sub cælo nomen eorum penitus deleteretur, adeo quod nec eorum vestigia apparuerunt, nisi eatenus quod fœtor vestigiorum eorum Terram Sanctam indelebiter macularunt.

Fugit Conradus ab Alemannia.

Impertinens usque luc ☉.

J

Flight of Conrad into Italy.

Diebus quoque sub eisdem Conradus filius Fretherici, nefandus nefandi, fugit ab Alemannia in Ytaliam ad patrem suum, non potens sustinere impetus sibi adversantium et ecclesiæ vires diatim multiplicatas. Legatus² enim auxilio fretus ac fultus archiepiscopi Coloniensis,³ ab ecclesia Alemanniæ extorta infinita pecunia, circiter decem milia armatorum stipendiariorum secum trahens, fautores dicti F[retherici] expugnare viriliter non cessabat, cædibus intendens et incendio. Legatus itaque nunc in hos nunc in illos fulminando sententias, thesauros undecunque poterat emungere ab episcopis, abbatibus, prioribus, et aliis ecclesiarum prælatis, ita quod oporteret campanas suas redimere, accumulavit. ut illa numerosa expeditio archiepiscopalis sustentaretur. Quod cum audisset F[rethericus], usque ad spiritus amaritudinem perturbatus, ultionis diligentis-

¹ *obsidere*] obsedere, B.

² Ottaviano Ubaldini, v. pp. 624, 653.

³ Conrad of Hohenstadt.

sime quærebat argumenta. Timebaturque a multis discretis viris, qui futura pericula libra trutinabant rationis, ne idem F[rethericus] nimia absorptus ira et indignatione vel apostataret, vel in subsidium sui a Ruscia Tartaros convocaret, vel Soldanum Babiloniæ, cui amicissimus fuit, in confusionem totius Christianismi, in imperium cum suorum paganorum multitudine subdole intrare permetteret. Erat igitur videre miserias, scandala scandalis accumulari, malaque malis conglomerari; dum hi Fretherico veluti reipublicæ et imperio, alii Papæ quasi ecclesiæ, adhærentes, lites suscitabant et prælia cruentissima. Unde jam in Alemannia, sicut in Sicilia et Calabria et Ytalia cogebantur episcopi et alii sancti viri, quos ecclesia in gremio maternæ pietatis aluerat, ignominiose nimis mendicare, et in longinquis et alienis regionibus victui necessaria prædicando postulare. Quibus insultans et postulata denegans, respondit populus; "Ite ad Papam "vestrum, ite, qui thesauris raptis abundat infinitis." Verum non cessavit dominus Papa pecuniam aggregare tam in sua curia quam in remotis regionibus, faciens de fratribus Prædicatoribus et Minori[bus], etiam invitis, non jam pisces hominum sed nummorum. Quod quam argumentose complere studuerint, in libro Ad-ditamentorum poterit reperiri¹ ad tale signum ←○→.

A.D. 1247-
Fears entertained
of Frederick II.

General
distress.

The Pope
heaps up
money.

⊙
J

Qualiter comes Ricardus collegit inestimabilem pecuniam a cruce signatis.

Tunc etiam temporis, comes Ricardus, auctoritate domini [Papæ], cujus indigentia clam et caute satisfecerat, a cruce signatis infinitam collegit pecuniam; ita quod ab uno archidiaconatu dicitur sexcentas libras reportasse, harum literarum fretus auctoritate.

Richard of
Cornwall
gets money
from the
crusaders.

¹ *reperiri*] inveniri, C., where the next three words are omitted. See MS. Cotton. Nero D. 1, f. 90.

A.D. 1247. Inveniri poterunt in libro Additamentorum ad¹ tale Money obtained by William Longespéc. signum $\leftarrow \ominus \rightarrow$,² et postea ad hoc *.³ Consimilique cautela Willelmus Longa-spata edoctus mille marcas et amplius de cruce signatis sub prætextu peregrinationis suæ, quæ æquanimius tolerabatur, ut præscriptum est, reportavit. Similiter⁴ quidam nobilis.

De extorsione pecuniæ per B[onefacium] Cantuariæ archiepiscopum, et de pœna contradicentium.

The bishops of the province of Canterbury suspended by archbishop Boniface for not submitting to his extortions.

Tempore quoque sub eodem, B[onefacius] Cantuariensis archiepiscopus, episcopos Cantuariensis provinciæ⁵ auctoritate apostolica suspendit, eo quod consentire noluerunt⁵ novæ et inauditæ contributioni, quam a gratia domini Papæ impetraverat, videlicet proventuum⁶ ecclesiarum vacantium,⁷ ut primo anno vacationis⁸ fructus ipsi archiepiscopo contribuerentur, ad liberationem debitorum; quibus, ut asserebat, ipsam ecclesiam Cantuariensem prædecessores sui cum gravissima usura irremediabiliter obligaverant. Quod non sine injuria beati Ædmundi immediate⁹ prædecessoris sui et aliorum sanctorum¹⁰ constat esse confictum. Episcopi vero¹¹ contra Papalem auctoritatem et mandatum¹² non valentes nec volentes recalcitrare, licet inviti, tandem cum summa mentis amaritudine consenserunt, ut absolvi mererentur. Iterum per decanum Belvacensem,¹³ hujus negotii executorem, mandatum¹⁴ receperunt;

¹ *ad tale signum, &c.*] om. C.

² MS. Cotton. Nero D. 1, f. 90.

³ Id. f. 93.

⁴ *similiter quidam nobilis*] In the margin. Not in C.

⁵ *provinciæ, noluerunt*] Written over an erasure.

⁶ *proventuum*] fructus, Chet.

⁷ Chet. ins. *per triennium*.

⁸ *vacationis . . . contribuerentur*] om. Chet.

⁹ *immediate . . . sui*] om. Chet.

¹⁰ Chet. ins. "archiepiscoporum, " qui nunquam dilapidatores vel " prodigi fuerunt."

¹¹ Chet. ins. "nullius fulti muni- " mine."

¹² *et mandatum*] om. Chet.

¹³ Possibly Adam de Annolio. Gallia Christiana, ix. col. 771.

¹⁴ Chet. ins. *Apostolicum*.

quod a Papa excommunicantur, et quod denuntiarentur A.D. 1247. excommunicati per provinciam Cantuariensem omnes obloquentes omnesque detrahentes, fraudemve facientes in negotio prænотato, ex gratia domini Papæ¹ feliciter concessio,² exceptis domino rege, uxore et liberis suis, et nobili viro R[icardo] comite Cornubiæ.

Nota in exceptione adulationem; unde suspicio de consensu.

Quomodo Frethericus quasdam civitates Ytalice motis guerris infestavit, e quibus Parma obsidetur.

Cum vero sol ad æquinoctium vergeret autumpnale, Siege of Frethericus cisalpinans, versus Lugdunum, ubi Papa Parma by morabatur, cum innumerabili exercitu properabat; II. Frederick unde vehementer timebatur, ne in Papalem personam et cardinales et alias personas ecclesiasticas hostiliter irrueret; cum prudenter procurante domino Papa, qui Parmenses animaverat, et non minimam pecuniam et³ efficax juvamen eis promiserat, ipsa civitas tota Parmensis, quæ antea firmiter cum F[retherico] steterat, præparavit se constanter ad resistendum eidem, Mediolanensibus et aliis, qui eundem F[rethericum] oderant, subito confederata. Quo audito, idem F[rethericus], præ furore vix se capiens, totus accenditur ira vehementi, eo quod a proposito per rebelles revocabatur. Reversus est igitur cum omni exercitu suo, ut ipsos Parmenses, obsidione vallatos et violenter occupatos, gravissima tanquam proditores puniret⁴ ultione. Papa igitur a timore vehementissimo, quo perurgebatur, aliquantulum respiravit. Obsessa igitur civitate terribiliter, cœpit ædificare extra Parmam quasi quandam He builds Victoria. civitatem grandem et populosam, ut et ipsi Parmæ parificari videretur, et vocavit illam⁵ Victoriam. Jura-

¹ Chet. ins. dicto archiepiscopo.

² Chet. ins. vel aliquam diminutionem.

³ et efficax] in eorum, Chet.

⁴ puniret] plecteret, Chet.

⁵ illam] castrorum ipsorum constructionem, Chet.

A.D. 1247. vitque se non inde recessurum, donec obsessos violenter ac viriliter occuparet. Et infra breve tempus eis beneficium fluminis abstulit, nec obsessis poterant Mediolanenses vel aliqui alii, in quibus habebant fiduciam, patrocinari. Unde infra tres menses desiderabant dextras dare Fretherico, rogantes ea quæ pacis erant. Sed civium suspectorum humiliationem F[rethericus] recusavit. Cœperunt igitur [cives]¹ nimis coactari, et dicere inter se; “ Merito hæc patimur, dominum nostrum in nobis confidentem proditiose² impugnantes. Punimur etiam nec immerito, imminetque civitas nostra discrimini, in qua quondam sanctus ille episcopus³ Londoniensis, quem Dominus, ut jam dicitur, honorat⁴ miraculis, nomine⁵ Rogerus, dum versus curiam Romanam peregrinaret, viatico suo ac aliis caris sibi rebus ac necessariis truculenter et sine aliqua restitutione spoliatus est;⁶ unde in recessu suo in⁷ crastino huic civitati cum suis incolis⁸ maledixit.”

f. 215.

The Parmesans think their danger a consequence of their treatment of Roger le Noir, bishop of London.

Pium factum regis Francorum.

Restitution made by Louis IX. to all who had been wronged by the royal tax-gatherers.

Ipso quoque autumpnali tempore piissimus rex Francorum L[udovicus], missis fratribus Prædicatoribus et Minoribus per totum regnum suum, ut diligenter inquirerent, [fecit] etiam per ballivos perscrutari præconiaque voce acclamari, quod si aliquis institor vel injuriam passus aliquam quicumque alius, in aliqua accommodatione coacta vel extorsione pecuniæ vel victualium, ut solet per regios exactores, proferret

¹ *cives*] From Chet.

² Chet. ins. *nimis*.

³ Chet. has in the margin, “Nota de miseria Parmensium ex inpreccatione et maledictione Rogeri episcopi Londoniensis qui ibidem pecunia sua spoliabatur.”

⁴ Chet. ins. *manifestis*.

⁵ *nomine*] om. Chet.

⁶ *est*] recessit, Chet. See the Dunstable Annals, Annal. Monast. iii. 134.

⁷ *in crastino*] om. Chet.

⁸ *incolis*] civibus, Chet.

scriptum vel taliam vel testimonium, vel juraret vel A.D. 1247. quomodolibet aliter legitime probaret, quia paratus erat omnia restituere. Quod et ita factum est.

*De firma fide domini regis in infirmitate filii sui
Edwardi.*

Vigilia autem Sancti Mathæi, cum infirmaretur Æd- Illness of Edward, Sept. 20.
wardus domini regis primogenitus et hæres, scripsit do-
minus rex omnibus, manentibus in circuitu Londoniarum
ubi idem Æ[dwardus] infirmabatur, religiosis, ut devote
orarent pro pueri incolumitate. Unde inter cæteros The king asks the prayers of St. Alban's.
abbati et conventui Sancti Albani scripsit specialiter, ut
pro ipso orantes missam solempniter omnes monachi
cantarent, cujus prima collecta foret de Sancto Albano,
secunda autem pro infirmo, scilicet "Omnipotens sempi-
" terne Deus, salus æterna credentium," etc. Et per His re-covery.
Dei gratiam puero sanitas est restituta. Hæc iccirco
dixerim, propter murmur populi dicentis, "Ecce laici
" orant Deum et exaudiuntur, et quare non orat
" Papa et facit pro causa sua, immo nostra et univer-
" salis ecclesiæ, orare? [immo¹ rapinis inhiat pecuniæ
" indefessus." Dictumque est et affirmatum, quod non
sine lacrimis scribi debet vel quomodolibet recitari,
plus confidit in pecuniæ thesauris, quam fidelium pre-
cibus vel elemosinis].

*Magnates Alemanniæ elegerunt Willelmum comitem
Hoilandie in regem suum, et ei homagium
ligium ultro fecerunt.*

In crastino vero Sancti Michaelis, magnates Ale- William, count of Holland, elected king of Germany, Sept. 30.
manniæ, ad quos jus electionis spectat, pro majori
parte elegerunt sibi in regem Alemanniæ Willelmum
comitem Hoilandie adolescentem, habentem in ætate

¹ *immo . . . elemosinis*] From C. | written over the erasure in a hand
It has been erased in B., and | of Parker's time.

A.D. 1247. circiter viginti annos; juvenem elegantem et probum atque generosum, cui et fecerunt homagium. Dux¹ tamen Saxonie et quidam alii magnates huic electioni non consenserunt; unde majus scisma surrepsit in populo dicente, "Ecce² militia contra sacerdotium " præ superbia; ecce sacerdotium eadem causa contra " militiam."

De sanguine Christi allato Londonias.

The nobles summoned to the translation of S. Edward, Oct. 13.

Circa idem tempus, scripsit dominus rex omnibus regni sui magnatibus, ut in festo sancti Ædwardi, videlicet translatione, quæ celebratur in quindena Sancti Michaelis, jubens ut omnes ibidem convenirent, ut jocundissimos ejusdam sancti beneficii cælitus Anglis nuper collati [rumores] exaudissent; et præterea ut tam gloriosi regis et martiris³ translationem venerarentur; tertio, ut Willelmi de Valentia fratris sui uterini, quem ipse rex ea die baltheo cincturus erat militari cum quibusdam nobilibus juvenibus, interessent tirocinium; ut sic festum multiplex præsentia ipsorum magnatum, tam prælatorum quam aliorum, jocundius ad regis et regni honorem, serenaretur.

Prosecutio.

A portion of the Lord's blood sent to the king from the Holy Land. 1 Tim. i. 15.

Die igitur [præfixo] convenientes magnates Londoniis apud Westmonasterium, certificati de die sancti Ædwardi et dicti Willelmi tirocinio, sciscitabantur quinam essent illi jocundi rumores, quos ibidem forent audituri. Qui relati fuerunt *fideles, et omni acceptione digni*. Magistri enim Templi⁴ et Hospitalis,⁵ cum testimonio quamplurium sigillorum, videlicet patriar-

¹ Albert.

² *Ecce . . . militiam*] Written over an erasure.

³ *martiris*] So C. It has been

erased in B., and written over the erasure in a modern hand.

⁴ William de Souac.

⁵ William de Château-neuf.

chæ¹ Jerosolimitani, archiepiscoporum quoque et episcoporum, abbatum et aliorum prælatorum et magnatum de Terra Sancta, miserant quandam portionem sanguinis Dominici, quem pro salute mundi fudit in cruce, in quodam vase cristallino venustissimo, per quendam fratrem Templarium bene notum. Dominus autem rex, utpote princeps Christianissimus, ab Augusto Eraclio² victoriosissimo ac piissimo imperatore, crucem sanctam exaltante, et a rege Francorum tunc superstitite, crucem eandem, ut præscribitur,³ Parisius honorante, sumens exemplum, devoto spiritu ac contrito in vigilia sancti Æ[dwardi] in pane et aqua jejunans, et nocte vigilans, cum ingenti lumine et devotis orationibus se ad crastinam sollempnitatem prudenter præparavit.

Prosecutio facti sancti et memorandi.

Præcepit igitur dominus rex, ut omnes presbyteri Londoniarum festive vestiti superpelliciis et capis, cum suis clericis decenter vestitis, cum vexillis, crucibus, et cereis accensis, die crastina, videlicet sancti Æ[dwardi], summo mane ordinate et reverenter convenirent apud Sanctum Paulum. Quo et ipse rex venit, et cum summo honore et reverentia ac timore accipiens illud vasculum cum thesauro memorato, tulit illud ferens in propatulo supra faciem suam, iens pedes, habens humilem habitum, scilicet pauperem capam sine caputio, præcedentibus vestitis prædictis, sine pausatione, usque ad ecclesiam Westmonasterii, quæ distat ab ecclesia Sancti Pauli circiter uno miliari. Nec prætermittendum, quod ambabus manibus illud deferens,⁴ cum per

The king carries the vase containing it from S. Paul's to Westminster.

¹ Robert.

² See above, vol. i. p. 268.

³ Above, p. 90.

⁴ There is a drawing of this at the foot of the page. "Rex Henricus III." is represented carrying the vase which contains "sanguis Christi" under a baldacchin borne by four persons: he is met

by three figures representing "episcopi Angliæ et alii prælati" Behind them are the words, "Sequebatur conventus Westmonasterii cum abbatibus et monachis quos longum esset enumerare festive vestitis et canentibus et classico magno pulsato."

A.D. 1247. stratam salebrosam et inæqualem pergeret, semper vel in cælum vel in ipsum vas lumina tenebat defixa. Supportatur autem palla per quatuor hastas. Supportabantque duo coadjutores brachia sua, ne in tanto forte labore deficeret. Conventus autem Westmonasterii, cum omnibus qui convenerant, episcopis, abbatibus, et monachis, qui plus quam centum aestimabantur, canentes et exultantes in spiritu sancto et lacrimis, occurrebant eidem domino regi sic adventanti, usque ad portam curiæ episcopi Dunelmensis. Tunc autem reversi sicut ierant, videlicet processionaliter, ad ecclesiam Westmonasterii, vix in ea præ copiosa turbæ multitudine continebantur. Nec adhuc cessabat dominus rex, quin indefessus ferens illud vas, ut prius, circuire[t] ecclesiam, regiam, et thalamos suos. Demum illud quasi donum impretiabile, et quod totam Angliam ditando illustraverat, donavit et optulit Deo et ecclesiæ Sancti Petri Westmonasterii, et caro suo Æ[dwardo] et sacro conventui, qui ibidem Deo et sanctis suis ministrant.

De sermone domini episcopi Norwicensis eadem die.

f. 215 b.

Sermon
by Walter
Suffield,
bishop of
Norwich,
on the
occasion.

Dominus episcopus Norwicensis, qui et Missam eadem die sollempniter celebravit, populo prædicando asseruit, quod inter sacra quæ inter mortales habentur, sacratissimum quid est sanguis Christi. Est enim pretium mundi, et ejus effusio salus generis humani; et ut condigne illud magnificaret amplius, addidit illud philosophi, "Omne propter quod, dignius quam illud quod." Revera crux sancta sanctissimum quid est. Sed ipsa sacra fuit propter sacratoris sanguinis aspersionem, non sanguis sacer propter crucem. Et hæc eum dixisse credimus, ut in possessione tanti thesauri non minus gaudeat et gloriatur Anglia quam Francia in adeptione sanctæ crucis, quam dominus rex Francorum non immerito diligit, et *super aurum et topazion* amplectitur et veneratur. Et addidit, quod pro maxima

Ps. cxviii.
127.

domini regis Angliæ, qui dinoscitur esse inter omnes A.D. 1247 Christianitatis principes Christianissimus, missus fuit ille thesaurus impretriabilis ex parte domini patriarchæ Jerosolimitani, cujus rei certitudo sufficienter examinatur, reverentia et sanctitate, ut plus in Anglia veneraretur quam Siria, quæ jam pæne derelinquitur desolata; vigeat enim ibi plus fides et sanctitas, ut novit mundus, quam [in] aliqua alia regio[ne] per totius mundi latitudinem. Cum autem examinaretur, et alii *tardicordes ad credendum* adhuc hæsitarent, ait dominus Theodoricus, prior Hospitalis Jerosolimitani, episcopis et aliis circumsedentibus; “ Domini carissimi, quid adhuc fluctuatis? Exigitne ob hoc beneficium aliquis nostrum, vel Templarius vel Hospitalarius, vel etiam frater qui portavit, vel de domino rege vel alio aliquo, aliquam in auro vel argento retributionem, vel quantulumcunque premium?” Et rex; “ Nequaquam.” Et frater; “ Quare ergo in dampnationem animæ suæ tot et tanti viri tali assertioni perhiberent testimonium, apponentes signa sua, quæ sunt fidei pignora manifesta?” Et approbata fuerunt verba, licet laici, ab universis, tam episcopis quam aliis auditoribus. Sed nunc ad propositum redeamus. Cum autem satis eleganter dictus episcopus in sermone perorasset, annuntiavit populo exultanti, quod¹ quicunque ad sacratissimum sanguinem² illic habitum venerandum convenirent, gratuita ex concessione omnium qui illuc venerant prælatorum, sex annorum et centum et sexdecim dierum veniam de injuncta sibi pœnitentia libere consequerentur. Et cum inter loquendum aliqui de assidentibus obgrunnirent hæsitantes, quæstionem hanc moverent; “ Quomodo cum plene et integraliter tertia die post passionem resurrexerit Dominus, sanguinem in terra reliquerit?” Quæ quæstio ab episcopo Lincolnensi ad unguem tunc determinabatur,

Some doubt.

S. Luc. xxiv. 25.

Speech of Thierry, prior of St. John's Jerusalem, [Clerkenwell.]

Nota indulgentiam.

Question answered by Grosseteste.

¹ quod] quid, B. (not C.).| ² sanguinem] om. C.

A.D. 1247. prout habetur scriptum in libro Additamentorum; prout hujus paginæ [scriptor] audivit, et verbo ad verbum satis dilucide scripsit, ad¹ tale signum

De tirocinio Willelmi de Valentia² fratris domini regis uterini.

William of
Valence
knighted.

Et dum tanta solempnitas in ecclesia Westmonasterii magnifice continuaretur, dominus rex veste deaurata facta de pretiosissimo baldekino, et coronula aurea, quæ vulgariter garlanda dicitur, redimitus, sedens gloriose in solio regio, jussit advocari fratrem suum uterinum cum suis sodalibus quamplurimis, qui cum eo statim fuerant, arma, prout decuit, fastigiose suscepturi. Ipsumque dominus rex cum aliis commilitonibus baltheo militari gaudenter insignivit.

De assertione domini regis super prædictis.

Matthew
Paris was
present,
and or-
dered by
the king
to write an
account of
the whole
affair.

Et dum rex, ut prælibatum est, sederet in sede sua regia, videns illum qui et hæc scripsit, advocavit eum, et præcepit residere in gradu qui erat medius inter sedile suum et aream, dicens ei, "Vidistis hæc omnia, et visa firmiter tuo cordi impressisti;" et ille, "Etiam domine, quia dignum retineri, vere gloriosa dieta ideo hic peracta est." Et addidit; "Vere hodie certificor quod Dominus in arram uberioris beneficii et virtutum futurarum per sui gratiam unum miraculum gloriosum profecto dignatus est³ operari. Et hoc contigit summo mane, et super hoc congratulor. Supplico igitur et supplicando præcipio, ut te expense et plenarie scribente hæc omnia scripto notabili indelebiter libro commendentur, ne horum memoria aliqua vetustate quomodolibet in posterum

¹ MS. Cott. Nero D. 1, f. 91. The words "ad tale signum" are not in C.

² His shield is in the margin.

³ B. repeats *per sui gratiam*.

“deleatur.” Invitavit etiam ipsum, cum quo hæc locutus A.D. 1247. est, ad prandium, cum sociis scilicet tribus. Et eadem die omnes qui advenerant monachos cum conventu Westmonasterii in refectorio cum aliis nonnullis, ordinate et splendide procurando, refici regiis sumptibus imperavit.

Karleolensis episcopus S[ilvester] consecratur.

Eodem tempore, dominus Silvester electus Karleo-
lensis in episcopum consecratur die sanctæ Agathæ.¹
Die vero sancti Ædwardi venit comes Legrecestriæ de
partibus transmarinis, qui pro secretissimis domini
regis negotiis illuc iverat.

Silvester
consecrated
bishop of
Carlisle.
Return of
Simon de
Montfort,
Oct. 13.

*Mittuntur² dominus abbas Westmonasterii et dominus
Johannes Mansel in partes transmarinas.*

Missi sunt eisdem diebus in partes transmarinas do-
minus abbas Westmonasterii et dominus Johannes
Mansel præpositus Bewerleie pro eisdem, vel secre-
tioribus domini regis negotiis; sed ut perpendi potuit,
pro matrimonio inter Ædwardum filium ac hæredem
suum et filiam ducis Braibantiæ, quod necdum effec-
tum sortiebatur.³

Messen-
gers sent
abroad for
the matter
of Ed-
ward's
marriage.

Rediit comes Ricardus de partibus transmarinis.

Die vero⁴ Apostolorum Simonis et Judæ rediit comes
Ricardus de partibus transmarinis, qui illic⁵ etiam Hen-
Richard of
Cornwall,
Oct. 28.

¹ This is an error; he was consecrated on Oct. 13, in S. Agatha's church, Richmond, whence the error. See the Lanercost Chronicle (Stevenson), p. 53. St. Agatha's day (Feb. 5) is an impossible day for the consecration, as it was not a Sunday either in 1247 or 1248, and there is no record of any

bishop's consecration on any day but Sunday before the Reformation. Dimock, Preface to the Magna Vita S. Hugonis, p. xxviii.

² This chapter is in the margin in C.

³ See above, p. 623.

⁴ *vero*] om. C.

⁵ *illic*] illuc, C.

A.D. 1247. ricum filium suum secum adduxerat. Dicebatur nam-
 que, quod cum domino rege Francorum familiare nimis
 colloquium et prolixum tractatum [habuerat]. Rex
 enim firmiter proposuerat iter suum peregrinale arri-
 pere ad proximum Pascha, paratus et tam in spiritu-
 alibus quam temporalibus prudenter expeditus, cuilibet
 juribus suis redditis et juste reposcentibus judicialiter
 resignatis. Parato igitur domino regi Angliæ et
 prompto facere quicquid facere debuerat, comes jura
 sua instanter restitui postulabat. Rex autem Fran-
 ciæ precibus ejus de facili inclinasset, nisi consiliario-
 rum suorum, scilicet nobilium quorundam Francorum,
 quibus innata est superbia, repagula contradictionis in-
 terposuit invidia cum cupiditate. Responsum itaque
 fuit in faciem nuntiis domini regis Angliæ, præcipue
 pro Normannia, quod dominus rex Francorum in diu-
 tina et pacifica extiterat possessione, videlicet per
 circiter quadraginta annos; nec fuit postea efficaciter
 reclamatum pro jure domini regis Angliæ, nec viriliter
 repostulatum, nec ad curiam Romanam, in qua solent
 arduæ causæ et difficiles terminari, appellatum. Qua-
 propter videbatur Francis, dominum regem Angliæ
 jure suo deberi spoliari. Sed cum puritas conscientiæ
 domini regis Francorum non esset his rationibus con-
 tenta, veritas et examen determinandum super hac
 dubitatione ad episcopos Normanniæ relatum [est].
 Qui super hoc districtè interrogati, dixerunt, quod cre-
 debant veraciter, quod majus jus habuit rex Francorum
 in Normannia quam rex Angliæ, præsertim cum per
 pares suos abjudicabatur. Sed hoc videbatur absurdum,
 et omni justitiæ et rationi dissonum, si dominus rex
 Angliæ per inimicos suos deberet judicari et condemp-
 nari; maxime cum dicat Dominus, "*Filius dummodo*
 "*non patrisset, non debere portare patris iniquitatem.*"
 Comes autem memoratus hæc comperiens formam in-
 duit peregrinantis, Pontiniacum adiit beatum Ædmun-
 dum oraturus et oblationis muneribus honoraturus,

His inter-
view with
Louis IX.

Louis IX.
desires to
restore to
every one
his rights;

but Nor-
mandy is
refused to
Henry III.

f. 216.

Ezech.
xviii. 20.

Richard of
Cornwall
goes to
Pontigny.

gratias quoque eidem de corporis sui melioratione gratanter redditurus. Cum autem illuc pervenisset, præter alia quæ fecit tunc, et quæ se facturum vovit et repromisit, optulit unum monile nobilissimum, humanæ palmæ excedens latitudinem, gemmis pretiosissimis adornatum, cui par vel consimile in thesauris regis non inveniretur.

A.D. 1247.
His offerings at the shrine.

Arctabatur Wallia miserabiliter eisdem diebus.

Arctabatur Wallia eisdem diebus, cessante eorum cultura, commercio, et pecudum custodia pastorali, et ceperunt consumi inedia, Anglorum et inviti legibus incurvati. Emarcuit antiqua eorum superba nobilitas, et etiam virorum ecclesiasticorum *cithara conversa est in luctum* et lamenta. Obiit ergo quasi præ dolore contabescens, episcopus Menevensis, id est, Sancti David. Episcopus vero de Landaf W[illelmus] cæcitate percutitur. Episcopus de Sancto Asaf, et episcopus de Bangor, destructis episcopatibus suis cæde ac incendio, mendicare, ut de alieno viverent, cogebantur.

Sufferings of Wales, especially of the bishops.
Job xxx. 31.

Magister Thomas eligitur in episcopum Menevensem.

Vacante igitur sede Menevensi, post innumeras Walliæ tribulationes per guerram et principum eorum mortem, electus est in eundem episcopatum magister Thomas cognomento Walensis, eo quod in Wallia fuerat oriundus, Lincolnensis ecclesiæ archidiaconus. Cui electioni, licet episcopatus pauperrimus extitisset, consensit, tum propter episcopum Lincolnensem qui canonicos suos superaverat, tum propter hoc quod in natali patria ad curam vocabatur, et ad dulcedinem originis sui quilibet naturaliter attrahitur, tum ut miseros compatriotas suos sua præsentia, consilio, et auxilio consolaretur. Cui etiam electioni dominus rex gratanter consensit, et electum acceptavit; non multum constituens super hoc difficultatis, cum exilis fuerit episcopatus.

Thomas Wallensis, archdeacon of Lincoln, elected bishop of St. David's.

The king gives his consent.

A.D. 1247.

Arctabatur civitas Parmensis miserabiliter.

Suffering
of the Parmesans
during the
siege by
Frederick
II.

Arctabatur interea civitas Parmensis miserabiliter nimis fame et inedia multiformi, in girum obsessa; non enim hac exire licuit, ubi obsidentes jam magnam civitatem pro castris ædificaverant, quam etiam Frethericus Victoriam appellavit; nec per fluvium, quem idem F[rethericus] arctissime fecit custodiri; nec a Papa, qui eos animaverat, poterat auxilium vel consilium provenire, viæ enim et semitæ vigilanter observabantur. Parato igitur dicto Fretherico ibidem hiemare et moram, donec ab hostibus triumpharet, continuare, spes emarcuit obsessorum. Una igitur dierum cogente inedia, cupientes in exercitum hostilem repentam¹ irruptionem, ne desides reputarentur, exierunt quidam ex eis subito, circiter centum quadraginta armatorum, de præstantioribus civium; et facto impetu imprudenti, ab exercitu præmunito in ore gladii² viriliter sunt excepti. Volentibus igitur in suam redire civitatem præclusa est eis via per hostes, et capti sunt eorum nonnulli, cæteris trucidatis. Ex tunc igitur in curia Fretherici, sic volente Thadæo, iudice et consulente, decretum est et acclamatum ut nullus hostium captorum caperetur incarcerationandus et redimendus, sed statim decapitaretur; excandente furiosius Fretherico, eo quod novus in Alemannia rex nuper crearetur. Cives igitur confusi videntes se undique desolatos, et Papali succursu sibi promisso³ penitus destitutos, missis legationibus rogabant quæ pacis erant, misericordiam non iudicium postulantes; sed immisericors F[rethericus] iracundia succensus et in arrogantiam elevatus viscera misericordiæ clausit⁴ exorantibus, nec miseris aurem benignitatis alicujus, quod Deo displicuit, dignabatur commodare; sed ipsis sub occulto et

*Irruptio
non secundum
militarem
cautelam.*

They entreat for
mercy, but
Frederick
refuses.

*Crudelitas
tirannica.*

¹ *repentinam*] rep̄tinē, B.

² *gladii*] gladio, B. It is corrected in C.

³ *promisso*] promissos, B.

⁴ *clausit*] clausis, B.

aculeato consilio remandavit ironice, ut parce ac prudenter sua uterentur annona, quia nunquam plus vitam comite Fretherici comesturi; et hæc austeritas a Thadæo creditur emanasse. A.D. 1247.

De torneamento suspecto prohibito.

Eodem quoque anno, circa festum sancti Martini, comes Gloverniæ Ricardus, confidens de concessione a domino rege optenta et voce præconia ex parte ejus proclamata, die qua Willelmum fratrem suum baltheo cinxit militari, de plenitudine benivolæ licentiæ generaliter concessæ torneandi, cœpit unum torneamentum contra dictum Willelmum apud Norhamtoniam ferendum; ut ibidem memoratus Willelmus cum suis contironibus militiæ peritiam et addisceret et experiretur, in hebdomada proxima ante Adventum. Pictavenses namque ex familiaritate domini regis et protectione cornua sibi assumentes, cœperunt se Anglis parificare, et aliquos contempnere. Sed quia timebatur ne eorundem et aliorum transmarinorum superba jactantia lites et prælia suscitaret, et post fragmina hastarum gladii cruenti fulminarent, dominus rex de prudentum consilio ipsum torneamentum adeo præcise prohibuit, ut ne transgressorum hæredes de paterna gauderent hæreditate; unde cum ad locum torneandi defraudati pervenissent, confusi amissis expensis non minimis recesserunt, levitatem verborum regis detestantes. Nec obfuit ipsa prohibitio, quia usque ad odium advenarum elatio cum obprobriis Anglorum constantiam provocavit.

Circa¹ idem tempus Frethericus dedit filiam suam nuptui Thomæ de Sabaudia,² fratri scilicet archiepiscopi Cantuariensis; et eidem contulit Vercellam et

A tournament proclaimed by Richard de Clare on Nov. 11 forbidden by the king.

The marriage of Thomas of Savoy.

¹ This paragraph is in the margin.

² This is an error; Thomas of

Savoy married for his second wife Beatrice Fiesco, niece of the Pope.

A.D. 1247. Torinum cum partibus adjacentibus, et præparata repagula Papæ et suis, per illas partes transitum facientibus.

*Qualiter dominus rex suos fratres adeo ditaverit
ut seipsum de[pauperaret].¹*

The king
enriches
his uterine
brothers.

*Castrum
de Hert-
forde cum
honore con-
fertur Wil-
lelmo de
Valentia.
f. 216 b.*

Recedente autem Guidone de Lizinnun fratre domini regis ab Anglia, ipse dominus rex adeo clitellas suas esterlingorum novorum pondere replevit, ut idem G[uido] numerum equorum necessario ampliaret. Alteri autem fratri suo Willelmo de Valentia contulit castrum Hertfordiæ cum honore ipsum castrum contingente cum thesauro non modico, ita ut ipse idem rex egere videretur, et sua etiam victualia vel rapere vel mendicare; unde qui dominum regem non umbratiler sed veraciter diligebant, nec mediocriter formidabant, ne pauperibus maledictiones in caput ejus congerentibus elemosinæ ejus frustrarentur; et *oratio ejus ecclesiastica eidem fieret, quod absit, in peccatum.* Tertio autem fratrum suorum, scilicet A[thelmaro], in tam numerosis, tam copiosis, tam uberibus redditibus providit, quos si[n]gillatim ab unoquoque episcopo et abbate per imperiosas preces extorsit, quod jam Romanam protervitatem videretur excedere, et idem Athelmarus divitias episcopales exuperare.

Ps. cviii. 6.

De coronatione Haconis regis Norwagiæ.

Coronation
of Hacon
VI., king of
Norway,
by Wil-
liam, bi-
shop of

Anno quoque sub eodem, quarto kalendas Augusti, qui est dies sanctissimi regis et martyris Olavi, celeberrimi sancti apud Norwagensium regiones et insulas, coronatus est rex Haco,² et in regem inunctus sollempniter apud Bergas, ab episcopo Sabinensi, legato tunc

¹ *depauperaret*] From C.

² His shield and crown are
drawn in the margin; above is

“Seutum regis Norwagiæ nuper
“coronati, qui dicitur rex Insula-
“rum.”

in partibus illis existente. Pro cuius honoris et beneficii exhibitione Papæ¹ dominus rex quindecim milia marcarum esterlingorum numeravit. Legatus vero, exceptis donativis impretabilibus, quingentas extorsit marcas ab ecclesia regni illius. Veruntamen idem rex cruce signatus a domino Papa impetravit recipere tertiam partem proventuum a viris ecclesiasticis regni sui ad suæ viatica peregrinationis; quod cum dominus rex Franciæ fama referente cognovisset, amicabilibus verbis scripsit eidem regi Haconi, quatinus caritatis optentu et ecclesiæ sanctæ promotione ac honore sanctæ crucis qua signabatur, cum ipso in Terram Sanctam venire non differret; committeretur namque eidem regi H[aconi], quia in mari potens est et peritus, totius navigii sui dominium, regimen, et potestas; exercitus quoque Francorum ejusdem nutui pro magna parte ex tunc inclinaretur. Hoc autem mandatum, cuius epistolam ipse qui hæc scripsit detulit, postquam ad notitiam ejusdem domini² regis Norwagiæ pervenisset, inspecto tenore respondit ei qui epistolam porrexit, nam confidebat in eo anima ejus; "Grates refero co-
 " piosas piissimo domino regi Francorum, qui meum
 " desiderat in peregrinatione sodalitium, sed novi in
 " parte [naturam] Francorum, et sicut dicit poeta,

Omnisque potestas

" Impatiens consortis erit,

A.D. 1247.
 Sabina, at
 Bergen,
 July 29.
 He takes
 the Cross,
 and is re-
 quested by
 Louis IX.
 to join him
 in his cru-
 sade.
 This mes-
 sage taken
 by Mat-
 thew Paris.
 His speech
 in answer.
 Lucan. i.
 93.

" ita dico ego,

Omnisque superbus

" Impatiens consortis erit.

" Gens mea impetuosa est et indiscreta, impatiensque
 " omnium injuriarum, sed et modestiæ; si ergo inter
 " tales et³ superbos contentio oriretur, uterque nos-

¹ *Papæ dominus*] Written over an erasure.

² *domini regis Norwagiæ*] In the margin.

³ *et superbos*] Written over an erasure; *contentio* is in the margin.

A.D. 1247. "trum irrestaurabile dampnum [haberet];¹ iccirco
 "quilibet nostrum per se eat, et quod Dominus dispo-
 "suerit, faciat. Veruntamen scripsi eidem domino
 "regi, ut quoddam mihi privilegium benigne conce-
 "deret per literas suas patentes, ut videlicet mihi
 "liceret per terminos regni sui peregrinando naviganti,
 "si forte ego vel aliquis meorum infirmaretur, vel
 "victualibus vel aliis indigerem, in terra sua pacifice
 "applicare, et mihi in necessariis providere." Et qui
 "cum eo loquebatur, videlicet scriptor² præsentis libelli,
 "has literas patentes eidem porrexit:

Louis IX.
 sends him
 letters
 patent by
 Matthew
 Paris,

*Literæ patentes domini regis Francorum domino regi
 Norwagiæ.*

granting
 him leave
 to land
 in France
 and buy
 provisions
 when on
 his crusade.

"Ludowicus Dei gratia Francorum rex, universis
 "amicis et fidelibus suis, ballivis, majoribus, et præ-
 "positis, ad quos præsentis literæ pervenerint, salutem.
 "Cum carissimus noster illustris H[acon] rex Norwagiæ
 "in subsidium Terræ Sanctæ transfretare proponat,
 "sicut nobis per suas literas intimavit; vobis man-
 "damus, quatinus si eundem regem vel ipsius navigium
 "per mare contiguum litoribus terræ nostræ transire
 "contingat, vel in terram nostram vel in feuda nostra
 "alicubi applicare, ipsum et suos benigne et honorifice
 "recipiatis; permittentes eosdem in terra nostra vic-
 "tualia emere, et sibi per forum legitimum de sibi ne-
 "cessariis providere. Actum apud Sanctum Germanum
 "in Laia, anno Domini MCCXLVII."³ Cum autem hæc
 "legisset dominus rex Norwagiæ, (est enim vir discretus
 "et modestus atque bene literatus,) gavisus est gaudio
 "magno nimis; et grates retulit talium bajulo literarum
 "et donis respexit regalibus et uberrimis.

S. Ger-
 main-en-
 Laye.

¹ *haberet*] From C., which has
immineret expuncted, and in the
 previous line *utrique* for *uterque*.

² *scriptor*] notator, C.

³ *MCCXLVII.*] *MCCXLVIII.*, C.

De periculo comitis Wintoniæ.

A.D. 1247.

Diebus quoque sub eisdem, comes Wintoniæ Rogerus, existens in terra sua de Galeweia, quæ eum¹ ratione uxoris suæ,² filiæ Alani de Galeweia, cum³ in homines illius patriæ nobiliores majori solito et secus quam decet tyrannide desæviret, obsessus est in quodam suo castro casu repentino immunitus; et cum morti ignominiose exponeretur, comes malens mori trucidatus, quam fame contabescere, equum ascendit pretiosum armatus ad unguem; et paucis eum sequi ausis, se per medium hostium suorum, quorum erat multitudo infinita, patefactis subito castri januis, ingerens in eosdem, viam sibi ferro aperuit; et ceciderunt hinc inde ab eo, et sic findens et totum exercitum dissipans, vix a mortis evasit discrimine. Nec cessavit equitare, donec ad dominum regem Scotiæ querulus pervenisset, qui punitis rebellibus comitem pacifice in sua stabilivit possessione.

Roger de Quinci besieged in his castle in Gallo-way;

his escape.

Præclusus est aditus Aquisgrani novo electo in regem Alemanniæ.

Tempore sub eodem præclusus est aditus civitatis Aquisgrani, ubi coronandus fuit comes Holandiæ Wilhelmus, in regem Alemanniæ nuper electus, ne ibidem cum honore receptus, sicut de consuetudine Alemannorum solet, regali diademate insigniretur. Conradus enim filius Fretherici, rex Alemanniæ, jam cassatus, ei repagula contradictionis diligenter procuravit. Veruntamen a domino Octaviano ibidem legato et ab archiepiscopo Coloniensi et aliis magnatibus Alemanniæ significatum est ei adhuc amicabiliter, ut non patrisaret, sequens vestigia excommunicati et cassati, ne simili calamitate involveretur. Quibus ille; "Nunquam pro vobis proditoribus patri meo deero." Obsessa igi-

William of Holland kept out of Aachen.

¹ Sic, the verb being omitted.

² Helen.

³ cum] et, B.

A.D. 1247. tur civitate, cœpit guerra cruentissima inter fautores partis utriusque. Veruntamen fortitudo crevit ecclesiæ, Prædicatorum et Minorum prædicantium ministerio, et thesauro collecto et misso a domino Papa et a partibus Alemanniæ et partium conterminarum; et diatim decrevit Conradi robur et exercitus. Erat namque memoratus electus multis præcellentibus magnatibus Alemanniæ consanguinitate et affinitate conjunctus; ipse et episcopus Leodiensis¹ consòbrini, dux Braibantiæ² avunculus ejus; et multi alii magnates ei fœdere multiplici et muneribus concatenati.

The party of Conrad grows weaker.

Pestis et hominum mortalitas.

Pestilence. Oblatrante cane et declinante sole per zodiacum, maxime mense Septembri, cœpit hominum pestis et mortalitas, quæ duravit per tres menses; ita ut una die novem vel decem corpora defunctorum in cimiterio unius ecclesiæ, scilicet Sancti Petri in villa Sancti Albani, humarentur.

Mortality in St. Alban's.

De obitu comitis de Ferrariis, et quorundam aliorum nobilium.

Deaths of William, earl of f. 217. Ferrers, Nov. 25. Obierunt autem eodem anno quidam nobiles in Anglia, circa diem sanctæ Katerinæ, W[illelmus] comes de Ferrariis,³ vir quidem pacificus et justus, et annosus, et multo tempore morbo podagrico fatigatus. Cujus sponsalia et uxoris suæ comitissæ celebravit beatus Thomas Cantuariensis archiepiscopus. Eodem quoque mense obiit uxor ejusdem, comitissa M.⁴ de Ferrariis, ejusdem ætatis, famæ, et bonitatis. Successit igitur patri in comitatu filius dicti comitis, Willelmus primogenitus et hæres, vir bonus et discretus; sed

¹ Henry von Geldern. This has been already given above, p. 624.

² Henry II.

³ His shield inverted is in the margin.

⁴ M.] Sic B. incorrectly, and so also the Hist. Anglor. iii. 31. His wife was Agnes, sister and co-heir of Ranulph Blundevil, earl of Chester.

eodem morbo, quo et pater, miserabiliter infirmatus. A.D. 1247. Obiit etiam episcopus Menevensis, vir sanctus ac pius, aliquando frater de ordine Minorum; generosus valde inter omnes Walliæ, unde oriundus extiterat, et corpore speciosus, tabefactus a tribulatione malorum et dolore, et natalis soli et generis sui cæde et exterminio miserabili. Obierunt insuper alii nobiles, scilicet milites, Ricardus de Burgo, Willelmus filius Hamonis.

Anselm,
bishop of
S. David's,

Richard de
Burgh,
William
Fitz Ha-
mon.

Annalis conclusio.

Transiit igitur annus ille, uberrimus in frugibus, in fructibus autem sterilis, Angliæ nocivus, Walliæ dominator tyrannicus, Terræ Sanctæ inimicus, ecclesiæ spoliator turbulentus, Ytaliæ cruentus, imperio et curiæ Romanæ et præcipue regno Alemanniæ martius et hostilis; odium generans in cordibus prælatorum et aliorum plurium contra Papam, eo quod, patronis violenter spoliatis, suspendit a beneficiorum collatione, quod est hactenus inauditum, et contra dominum regem, eo quod talia toleravit.

Character
of the year.

LONDON:
Printed by GEORGE E. EYRE and WILLIAM SPOTTISWOODE,
Printers to the Queen's most Excellent Majesty.
For Her Majesty's Stationery Office.
[.-750.-12/77.]

